

GLASNIK SRCA ISUSOVA

God. 38.

Siječanj 1929.

POSLUH NAMJESNIKU KRISTOVU¹

Nakana Apostolstva molitve u siječnju, blagoslovljena od

Jedan od najglasovitijih Iraca, koji su se borili za slobodu svoga naroda, bio je O' Conell. Pobožan kao dobro dijete i neustrašiv poput lava branio je Irce u engleskom saboru svim silama svoga velikog uma i srca. Jednom mu doviknu neki engleski zastupnik hoteći ga uvrijediti: »Vi papista!« O' Conell mu odvrati: »Vi biste htjeli da me tom riječi uvrijedite, a mjesto toga vi mi tim iskazuјete samo čast. Jer kad me zovete »papistom«, vi mi kažete, da moja vjera po neprekinutom nizu rimskih papa ide sve do Isusa Krista, dok vaša ne ide dalje od Henrika VIII. i Elizabete«.

Toga iplemenitog Irca, koji je umirući ostavljao »domovini svoje tijelo, sv. Ocu Papi svoje srce, Bogu svoju dušu«, treba da i mi Hrvati naslijedujemo, treba da se ponosimo, što smo rimski katolici, duhovna djeca sv. Oca. Kad smo naime s Papom, onda smo s Isusom Kristom, jer čitava starina kršćanska odjekuje od onih riječi sv. Ambrozija: »Gdje je Petar, tu je Crkva Kristova!«

»Ne ćemo pape!« vikali su i viču krivotvrdci i odmetnici. No ima toga duha bune i opakosti i među katolicima, koji vjeruju. Ima i katolika, koji mrmljaju protiv Papinih odredaba, hotimice ih krivo tumače, ne vrše ih. Za ove treba da se naše Apostolstvo utječe u siječnju onomu Srcu, što je bilo »do smrti poslušno«, treba da se moli, te svi s poštovanjem i spremno primamo riječi Kristova namjesnika na zemlji.

PASTIRI SE KLANJAJU

Vlast svetoga Oca.

Prošlo je više dana od uskrsnuća Isusova. Na čarobnom jezeru Genezaretskom, iza uzaludnog ribarenja na koje su pošli apostoli u noći, ukaza im se ujutru Isus, blagoslovim ih lov i ugotovi ručak. Izatoga se desi onaj nježni i tako potresni prizor, kod kojega uzdiže Isus siromašnoga galilejskoga ribara na najvišu čast na svijetu. — Šimune Ivanov, reče Sin Božji, ljubiš li me više nego ovi? Petar odgovara: Da, Gospodine, Ti znaš, da te ljubim. Reče mu: Pasi janjce moje. I opet ga pita: Šimune Ivanov, ljubiš li me? Petar odgovara: Da; Gospodine, Ti znaš, da Te ljubim. Reče mu: Pasi janjce moje. Pita ga i treći put: Šimune Ivanov, ljubiš li me? Ražalosti se Petar, gdje mu reče po treći put: Ljubiš li me? pa reče: Gospodine, Tebi je sve poznato, Ti znaš, da Te ljubim. Reče mu: Pasi ovce moje. Iv. 21, 15-17.

Gospodin pita i naređuje, a u njegovim riječima blago zvuči bezgranična i nježna ljubav božanskoga Srca. Petar govori kao bezazleno dijete ono, što mu srce osjeća, njegovi su odgovori puni poniranosti i ljubavi. A kad ga Gospodin upita po treći put isto, sjeti se Petar svoga grijeha, srce mu se rascvili, a iz oborenih očiju bez sumnje potekoše gorke suze pokajnice. I dok se Petrova duša ponizuje i gubi od stida, Gospodin ga uzvisuje, postavlja ga za poglavicu nad svom kućom Božjom na zemlji. On je to obećao Petru još prije muke i smrti svoje. Rekao mu je: »Ti si Stijena i na toj Stijeni sazidat će ja Crkvu svoju«, i »Tebi će dati ključe kraljevstva nebeskoga« — Mat. 16, 18 - 19. — to jest: učiniti će te gospodarom u svojoj Crkvi. Otkrio mu je: »Molio sam za tebe, da ne klone vjera tvoja«, naredio mu: »Utvrdjuj braću svoju«. Luka 22, 31-32. Sve to evo i predaje mu Gospodin sada: za koji dan odlazi On sam na nebo a mjesto sebe ostavlja na zemlji Petra, da isto kao On gospodari u Crkvi, čuva je kao čvrsti temelj zgradu od propasti. Ostavlja ga da jak u vjeri utvrduje u njoj braću svoju, da upravlja i da pase janjce i ovce, to jest uči i vjernike i druge njihove poglavare sam i po svojim nasljednicima, rimskim Papama, do svršetka svijeta.

Eto koliku vlast imade Papa! Ako dakle mi po nauci svete vjere treba da svakoga poglavara držimo za namjesnika Kristova i primamo riječ njegovu kao da dolazi od Krista, kako istom treba da poštujemo osobu Papinu, kako da primamo riječ onoga, koji je osobitim načinom i u istinu namjesnik Isusa Krista, podignut od njega samoga na tu čast? Znajući to dobro iskazivala je Crkva oduvijek sv. Ocu poštovanje i ljubav. Već sama grčka riječ »Papa«, koja znači upravo ono, što i »tata«, kako djeca od mila nazivaju oca, već sama ta riječ, kojom svi katolički narodi nazivaju namjesnika Kristova, govori o nježnoj ljubavi Crkve prema sv. Ocu. »Slatki Krist na zemlji«, zove ga sv. Katarina sijenska, više nego najbolja djeca svog rođenoga oca ljube ga i slušaju svi sveci.

Riječ svetoga Oca.

Namjesnik Isusa Krista mora paziti, da ne bi vjere Isusove pokvarili lažni učitelji, da ne bi tko učio kakvu izmišljotinu kao nauku Isusovu ili zabacivao koju stvar, što ju je Isus uistinu učio. On mora bdjeti nad naukom Isusovom, da ostane cijela i nepokvarena, on je mora tumačiti, on je čuvat, branitelj i učitelj istina, što ih se Bog dostojao otkriti ljudima. I kad on kao vrhovni pastir i učitelj svojom najvišom apostolskom oblašću određuje, što mora držati cijela Crkva Isusova kao istinu od Boga objavljenu, onda svaki od nas mora to prihvati i vjerovati. Tko to ne će, taj je izopćen iz Crkve, taj nije više katolik.

No mi moramo primati sa sa svetim poštovanjem i vjerom nesamo one riječi sv. Oca, kojima nas uči, što moramo vjerovati i činiti, da se spasimo, već i one, kojima se on brine za upravljanje cijele svete Crkve. Isus je prepatio sve muke i smrt zato, da spasi ljude. Zato je i učio svoje nauke i davao zapovijedi. To isto traži On, i od svoga Namjesnika na zemlji, to jest, da vodi ljude u nebo. A mora ih voditi kao Isus, mora paziti, da živu čestito, kreposno. Stoga sve naredbe sv. Oca, koje smjeraju na to, da se ljudi što bolje čuvaju od grijeha, da idu za krepošću i savršenošću, treba da primamo upravo tako, kao da dolaze od samoga Isusa Krista.

Može se dogoditi, da je koja od ovih odredaba sv. Oca takva, da onaj, koji je ne bi izvršio, ne bi teško sagriješio. Ipak će pravi katolik i takvu Papinu odredbu držati. Zašto? Jer pravi katolik ne stiskuje svoga srca, kad se radi o sv. Ocu, ne škrtari, kad treba vršiti njegove naloge, već mu se svom dušom i najspremniye pokorava u svemu. On sluša riječ Kristova Namjesnika, bilo da je sv. Otac priopćuje svijetu govoreći u t. zv. konsistorijima, bilo u svojim poslanicama ili po sv. Zborovima, t. j. svojim uredima u Rimu. Svi pravi katolici iskazuju Papi najveće poštovanje, drže se čvrsto uza nj, vjerno mu se pokoravaju i ponose se tom svojom vjernošću.

Ima dakako dosta onakvih, koji preziru riječ Papinu ne mareći za onu Isusovu: »Tko vas sluša, mene sluša, tko vas prezire mene prezire«, a koju je Spasitelj u prvom redu rekao Petru i njegovim naslijednicima. Tako je n. pr. sv. Otac češće pokudio današnju žensku nošnju. »Nepošteno odijevanje i vladanje ženskih« veli on, »silna je sramota u današnje dane za tolike žene i djevojke, koje vele da su kršćanke, a na pogrdnu su kršćanstvu«. A koliko je katolikinja, koje slušaju u tom Namjesnika Isusova? Moglo bi se još istaći: Papa poziva k čestoj sv. pričesti sve katolike, a koliko ih se odaziva i t. d.

U dane, gdje sotonina oholost bjesni svijetom, gdje milijuni ustaju na Krista i namjesnika Njegova na zemlji, dižimo molitve svoje, da se svi katolici to više istaknu privrženošću, ljubavlju i posluhom prema sv. Ocu!

Milan Pavelić D. I.

MISIJSKA NAKANA.

Činimo, našto nas nuka sv. Otac kao vrhovni upravitelj misija.

U općoj se nakani ovoga mjeseca razlaže, zašto treba da s poštovanjem primamo i vršimo riječ sv. Oca. Papa je vrhovni vjerski učitelj svih naroda, a po tome i vrhovni upravitelj misija. Kroz tolike vjejkove potiče on katolički svijet, da pomogne privoditi narode iz poganskih tmina k svijetu evanđelja. Ipak nebrojeni katolici malo ili nimalo mare za to. Molimo, članovi Apostolstva molitve, da se svoj djeci svete Crkve otvore uši i srca za tu živu želju Božanskoga Srca!

Evo par poticaja sadašnjega sv. Oca Pija XI. u ovoj stvari. »Neka uvide vjernici«, veli on, »kolikim žarom, s kako usrđnim molitvama i s kojom darežljivošću treba da sudjeluju u tako sjetom i plodnom poslu«, to jest u radu za misije. — Acta Ap. S. XVI. 66—67. On želi, da se pobožnostima, što se vrše javno u crkvama, n. pr. moljenju krunice doda »kakva molitva za misije i obraćenje pogana«. On hoće da zato navlastice mole redovnice pa dječaci i djevojčice po katoličkim zavodima. On želi da svi katolici podupiru ustanove Sv. Djetinjstva, sv. Petra Apostola, koje pomažu »Ustanovi za širenje vjere«, i da se ne dadu u darežljivosti natkriliti od nekatolika, koji toliko darivaju za širenje svojih zabluda među krivobošcima. On toliko potiče na rad za odgoj domaćega svećenstva i katehista u misijskim krajevima, on određuje da se prethospodnje nedelje u listopadu radi za misije.

Kad bi ga svi katolici u ovom slušali, koliki bi već od pogana uživali milosti stećene krvlju Spasiteljevom, a ovako još čame u dubokoj tami! Molimo Božansko Srce, da svi katolici shvate sv. Oca i dodu ususret njegovim željama.

STARAC OD 30 GODINA.

Nosio svećenik sv. pričest bolesniku. Putem ga susrete poguren starac. Jedva je išao opirući se o štap, a ipak je htio da poklekne pred Presvetim. Svećenik opazi to pa će prijazno starcu:

— Ostavite, starče, Bog će oprostiti; vi ste tako stari. Koliko vam je godina?

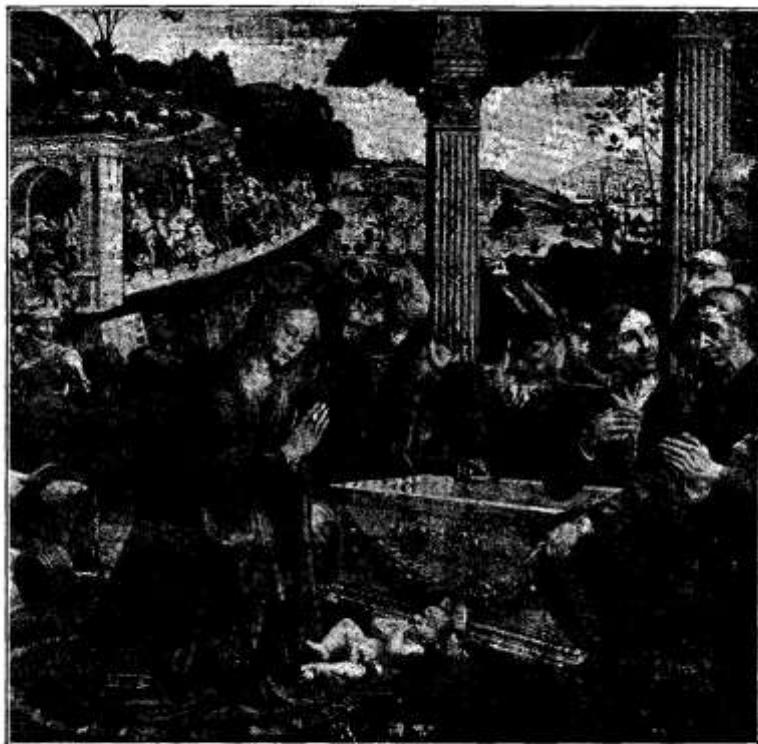
— Trideset, velečasni.

Svećenik sažalno pogleda starca misleći da mu se muti u glavi. Starac to opazi pa će svećeniku:

— Velečasni gospodin misli, da ja ne znam, što govorim. Meni ima 90 godina, ali je samo 30 godina, otkako sam se preporedio u Bogu te živim kao dijete Božje. Onih 60 godina ni ne računam. Onaj se moj život nije mnogo razlikovao od životinskoga.

Svećenik pohvali starca i zaželi mu, da do konca svog života ostane dijete Božje.

M. H.

S I S U S O M.

S Isusom je lako
I kad život gorak mi je,
A bez Njega i onako
Ugodnosti nije.

S Isusom je lako
I u golim pustinjama,
A bez Njega i sred ljudi
Jadna sam i sama.

S Isusom je lako
U uboštву i u bijedi,
A bez njega sve bogatstvo
Baš ništa ne vrijedi.

S Isusom je lako
I u ljudskoj zaboravi,
A bez njega badava mi,
Da sav svijet me slavi.

S Isusom je lako
I kad srce gorko plače,
A bez njega sva veselja
Dobrzo se smraće.

S Isusom je lako
I živjet i umirati,
Kad tek Njega srce ljubi,
Za Nj radi i pati.

Moj Isuse mili,
Jako, lijepo, slatko Ime,
Neka muka, samo nikad
Ti ne ostavi me!

Marija Miholić.

BUDI APOSTOL DOBRE ŠTAMPE.

Ti vidiš veliku pokvarenost, slušaš navale na vjeru i sve sveto. Ti imaš srca za Boga i bližnjega, žao ti je, rado bi pomogao. Ali kako? Nisi nikakav mogućnik, nemaš vlasti, da staneš silom na put nevjeri i opaćini. Nisi učio, ne poznaš toliko vjerske stvari, da ih možeš mnogo braniti riječima. Nisi vješt peru, da pišeš, da tumačiš vjerske istine i pobijaš prigovore protiv njih spisima. Ipak jedno možeš:

ŠIRI DOBRU ŠTAMPU!

Ako ti je Bog dao imetka, podupri katoličku štampu novcem. To je danas upravo tako kao da daješ za gradnju crkve. Ako nemaš izobilja, a ti drži sam po koji Glasnik ili katolički list. Preporučuj uzato svim prijateljima i znancima katoličku štampu. Daj čitati Glasnik susjedima. Piši svojima, koje imaš gdje u svijetu, neka se pretplate na Glasnik ili i drugi koji hrvatski katolički list. Tako ćeš mnogo zasluziti pred Bogom. On naplaćuje i čašu hladne vode, što je pružiš žednomu, kamoli ne će naplatiti ovakvoga posla kojim ćeš vrnuti mnogu dušu od zla i spasiti je. Budi apostol dobre štampe!

* * *

VAŽNO ZA PRETPLATNIKE IZ ITALIJE I UGARSKE.

Naši pretplatnici u krajevima, koji se nalaze u Italiji, ne znaju kako bi poslali pretplatu. Da tome doskočimo, otvorili smo čekovni račun u Trstu. Ondje je naš broj 11/3889 (Uprava Glasnika presv. Srca Isusova Zagrabia). Pretplata je za Italiju 8 lira.

I za pretplatnike u Ugarskoj otvorili smo čekovni račun u Budapešti. Ondje je naš broj 59.682 (Uprava Glasnika presv. Srca Isusova Zagreb). Pretplata za Ugarsku 2 pengő i 50 filler.

Naši pretplatnici u Italiji i u Ugarskoj mogu na svakom poštanskom uredu dobiti uplatni list i tako nam poslati pretplatu ili novac za naša izdanja ili slike. Molimo sve ove pretplatnike, neka sad o novoj godini na ovaj način pošalju svoju pretplatu ili isplate stare dugove. Uprava Glasnika Srca Isusova Zagreb I. 147.

Svim prijateljima, suradnicima, pretplatnicima i čitateljima Glasnika žele od božanskoga Djetešća svaku milost i blagoslov u 1929.

UREDNIŠTVO i UPRAVA.

I Z L U R D A.

Gospoda Eugenija Desgrèe. »Ozdravila sam!« Tako je ova sretna gospoda javila iz Lurda svojoj zabrinutoj obitelji. Ona je 22. srpnja 1927. otputovala u Lurd u žalosnom stanju. Putem ju je više puta hvatala nesvijest, te je liječnik, koji je pratio hodochaće, morao do tri puta da joj pomaže. Ona je već od 1911. bolovala od upale bubrežnih cijevi, koje su se gnojile. Te se godine podvrgla operaciji, i opet odmah 1912. ali bez uspjeha. Operacija je izvedena opet 1923. i 1924., ali zlo se nije dalo ukloniti. Dobra gospoda podje napokon 1926. u Lurd. No i odatle se vrati neozdravljenja. Njezina je vjera bila čvrsta, i ona krenula opet u Lurd 1927. Kada je stigla tamo, bila je vrlo slaba i boli su je jednako mučile. Prispjela je onamo u ponedeljak 23. srpnja. U srijedu se spusti u kupelj. U čas nestade svih boli i gnojenja. Veselo se vraćaše kući zahvaljujući bez prestanka Gospu.

Prošla je godina dana i gospođa je Desgrèe opet došla u Lurd, da zahvali dobroj Majci. Sobom je donijela i liječničke svjedodžbe. U njima svjedoče liječnici Dr. M. Larget i Dr. Grand'-homme, koji su je u Parizu u bolnici liječili, da je njezin stanje bilo uistinu neizlječivo. Liječnik u St. Germainu, Dr. M. Larget, točno ju je pregledao iza ozdravljenja. Pregledavao ju više puta u 1927. i 1928. pa je 3. lipnja 1928. izdao svjedodžbu, kojom jamči, da je potpuno i trajno izlječena. Gospoda je Desgrèe te isprave predala 18. srpnja 1928. liječničkom uredu u Lurd. Liječnici su — njih deset na broju — proučili dokumente, pregledali ozdravljenicu i našli, da je posve zdrava. Liječnici tog ureda bili su je pregledali i 1927. odmah iza čudesnog ozdravljenja, i sad su eto potvrdili, da je ozdravljenje trajno.

Više puta nabacuju bezvjerци, da u Lurdu djeluju možda nama nepoznate prirodne sile pa nijesmo sigurni, da to ozdravljenje proizvodi svemogući Bog. Mudraci ne vide uz ždrave oči. Ako su to nepoznate prirodne sile, zašto upravo samo u Lurdu djeluju? Zašto ne bi i drugdje ozdravljale? Vodu su kemički analizirali više puta, pa su i isti bezvjerци rekli, da se ta voda ne razlikuje od

O hvala, Zvijezdo jutarnja,
Nad morem svijeta što nam sjas
I s Čedom svojim premilim
Od propasti nas izbavljaj!

vode u okolini i drugdje. — K tome prirodni zakoni i sile djeluju vazda jednako. Zašto ta gospoda nije ozdravila 1926? Ona je i onda imala žarku želu da ozdravi kao i lani, voda je bila ista, hodočašće jednako. Zdrav razum mora tu vidjeti desnicu Svetog mogućega.

Gospoda Desgrée je iz Port-Marly u Francuskoj. Ona Obavlja svoje kućne poslove kao da nije bila nikad bolesna.

Manuel Padilla je pitomac bogoslovnoga sjemeništa u Oranu u Alžiru i sada mu je 20 godina. Pred godinu je dana pao, pa mu se od toga pojaviše na desnoj nozi znakovi sušice, i nogu se ukoči. domala se pojaviše na njoj i dvije rane, iz kojih je teklo mnogo gnoja. U kolovozu ove godine stiže Padilla u Lurd. Na 21. kolovoza okupa se u lurdsкоj vodi. Svećenik, koji je bio uza nj, opazi, da su se rane prestale crveniti, jedna se dapače posve zatvorila a druga se znatno stisla. Taj ga svećenik otpri u liječnički ured. Tu su i liječnici opazili što i svećenik. Bolesnik pred tim nije mogao da se drži na nogama, a od tог dana hoda slobodno. No liječnici ne proglašiš toga još čudom.

Ovakovih i sličnih poboljšanja imade mnogo. Spomenut ćemo samo Lauru Dupont iz Bordeauxa, Antoniju Pradel iz St. Laurenta (Gard), redovnicu S. Mariju Modave iz Quievrechaina, Alfonzinu Duchene iz Moulinesa (Calvados), gospodicu Jean iz Alençona, gospodicu Cange iz Pariza, Henriettu Coulommier iz Poitiersa, gospodicu Mien iz Nice, gospodu Gendron iz Louvernea, gospodicu Roux iz Pariza, gospodu Lelong iz Lavala. O tima se liječnici med ni znanost još ne izjaviše, čekaju barem godinu dana, da vide, kada li zdravlje biti trajno. Tako je liječnički ured u Lurdu oprezan i ne žuri se u prosudivanju znatnih dogadaja i ozdravljenja.

A.A.

OTROV U KUĆAMA.

Apostol muževa o. Abel došao k jednom bolesniku, koji se nije već više godina isповijedao. Iza isповijedi upita o. Abel:

— Vi ste, prijatelju tako čestit čovjek, pa kako to da ste tako dugo propuštali svoje vjerske dužnosti?

— U mladosti, oče, bio sam dobar katolik. Nego po nesreći počeh redovno čitati bezvjerske novine. One su krive mojemu nemaru. Osjećao sam, kako sam svaki dan bio hladniji za vjeru, dok je napokon nijesam posve ostavio.

— Hvala Bogu, da vas vaše novine nijesu dovele u pakao, već samo pred vrata paklena, odvrati o. Abel.

Citajući protikatoličke novine nesamo da za svoj novac kupujemo sami sebi otrov nego također pomažemo neprijatelja, da truće i druge.

Ne plašimo se žrtava, da podignemo svoju štampu. F. M.

Duh Gospodina Boga je nada mnom,
Jer me je pomazao Gospodin,
Da nosim blagu vijest krotkim,
Da liječim one, koji su srca slomljena,
Da navješćujem sužnjima slobodu
I tamničarima povratak na svjetlo,
Da javljam godinu milosti Gospodnje,
I dan osvete Boga našega...

Izajja 60, 1 - 3.

IMATE LI U SOBI SLIKU SRCA ISUSOVA?

Piše svećenik iz Štrasburga: Prije nekoliko mjeseci zamolio neki činovnik starješinstvo samostana č.č. sestara, da bi mu poslali jednu redovnicu, koja bi dvorila njegovu bolesnu staru majku. Ali doskora i on sam oboli, a bolest je tako naglo napredovala, da već nije bilo nade u život. Sad je morala sestra da dvori oboje, i majku i sina.

Majka je bila pobožna i kad je doznala za opasno stanje sina, odmah je zamolila mjesnoga kapelana, da bi posjetio bolesnika i opremio ga sv. sakramentima umirućih. Ali kapelan je znao, da je njezin sin već odavna odnemario vjeru i vjerske dužnosti. Pošao da ga posjeti, ali se nije nadao velikom uspjehu. I doista bolesnik je prezreo sve njegove molbe i nagovaranja.

Kad sam to čuo, piše drugi svećenik, odlučio sam da ga sam posjetim, jer sam mu bio prijatelj. Uniđem u njegovu sobu i sa žalošću odmah opazim, da u njoj nema nikakve vjerske slike, ni kipa ni išta, što bi poticalo na pobožnost. Odlučio sam da nešto učinim. Dadem č.č. sestri kao uspomenu za bolesnika mali križić, a nekoliko dana izatoga pošaljem veliku, lijepu sliku Srca Isusova.

Kad mu je sestra donijela križić, rekao je kratko: »Dobro, molim vas, stavite ga u majčinu sobu, tu ne ču da ga imam«. Ožalošćena redovnica posluša i objesi križić u pokrajnoj sobi, gdje je ležala majka. Sliku Presv. Srca htjede svakako staviti u bolesnikovu sobu, ali on zapovjedi, da je smjesti iznesu iz njegove sobe. »Slika ne pripada meni, govorio je, pa je i ne ču«. Ali sada mu revna sestra neustrašivo odgovori: »Ne, tako ne će i ne smije biti! U sobi, u kojoj nema slike Srca Isusova, ne mogu ni ja da budem. Ja odlazim i pobrinite se za drugoga, koji će vas dvoriti«. Na tako odlučan odgovor nije bolesnik bio pripravljen. Zamisli se časak i videći odlučnost sestre progovori: »Dobro, sestro, kad baš želite, donesite, molim vas, sliku i objesite je na zid«.

Sestra smjesti sliku u sobi, a milosrđe presv. Srca obilno nagradi taj ravnodušni čin bolesnikov. Malo izatoga počeo on da se moli sa sestrom. Uvečer bi pod molitvom obično držao križić u ruci. Često je ponavljao strelovite molitvice Srcu Isusovu i napokon izjavio, da se želi pomiriti s dragim Bogom.

Smjesta su pozvali kapelana, bolesnik se ispovjedio i s velikom pobožnošću i pouzdanjem primio sv. sakramente umirućih. Sutradan je sastavio oporuku, a nekoliko sati izatoga, dok se vruće molio Presv. Srcu, udarila ga kap i izgubio je svijest. Iza tri je dana došla smrt tiha i bez bolj.

Da li u vašoj sobi visi slika presv. Srca?

A. B. D. L

CRKVA JE ISUSOVA KATOLIČKA.

— Eto, Ivane, mi se zovemo katolicima, jer pripadamo katoličkoj Crkvi. A sjećaš li se iz škola, zašto se ona tako zove.

— Već sam to zaboravio.

— Onda imaš jedan razlog više, da ovo pažljivo slušaš. Već u prva vremena došlo je u Crkvi Isusovoj do različnih otpada. Ustajali su rdavi ljudi pa se odmetali od Crkve i osnivali drugevjere ili crkve. A da se ipak može prava Crkva Isusova razlikovati od njih nazvala se je katoličkom, ili općenitom Crkvom. Riječ je »katolik« grčka, a znači nešto, što je općenito, što je za sve, što je svuda a nije ograničeno samo na jedno ili drugo mjesto. Stoga i piše još u ona vremena sv. Ciril Aleksandrijski: »Zašto se naša Crkva zove »katolička«? Jer je raširena od jednog kraja svijeta do drugoga.« A sv. Optat Milevski, Afrikanac dokazuje krivovjercima donatistima, da nijesu u pravoj Crkvi Isusovoj, pa navodi kao razlog baš to, što se donatisti nalaze samo u jednom kutiću svijeta. Drugdje su nepoznati. — Sv. Augustin u jednom djelu, što ga je napisao proti donatistima, također ističe, kako je »katoličanstvo« ili opća raširenost naše Crkve jasan dokaz, da je ona prava Crkva Isusova.

Uistinu, Ivane, prava se Crkva Isusova mora posvuda širiti. Bog je naime pozvao sve ljudе, da stupe u Crkvu. Već je u Sv. Pismu Starog zavjeta naznačeno, kako će Crkva obećanog Spasitelja biti raširena po čitavom svijetu. Na nju je mislio Bog, kad je rekao Abrahamu: »Pogledaj na nebo pa izbroj zvijezde, ako možeš. Tako će umnožiti tvoje potomstvo.« »Tvoji će potomci biti brojni poput pijeska u moru i prašine na zemlji. Raširit će se na zapad i istok, na sjever i na jug.« A prorok Isaija proriče: »U posljedne će dane brdo kuće Gospodnje biti iznad svih brda... i teći će k njemu svi narodi... I reći će: Hajdete popnimo se na brdo Gospodnje i u kuću Božu. Jak ovljeva i učit će nas putove svoje i ići ćemo stazama njegovim...«

Da okupi sve narode u svoju Crkvu, poslao je Isus u svijet apostole i njihove nasljednike veleć im: »Idite dakle i naučavajte sve narode, krstite ih u ime Oca i Sina i Duha Svetoga i učite da drže sve, što sam vam zapovjedio.« Mt. 28, 19.-20. Apostoli su poslušali Isusov nalog i razišli se po čitavom tada poznatom svijetu, da naviještaju ljudima sv. Evandelje. Sv. Andrija, brat sv. Petra, pošao je u Skitiju, pa u Epir i Traciju. Sv. Ivan Evangelista propovijedao je Isusa u Efuzu i drugim mjestima Male Azije. Sv. Filip radio je u Frigiji. Sv. Jakov, koga su zvali i bratom Gospodinovim, izabrali su apostoli za biskupa u Jerusalemu. Sv. Bartol širio je Evandelje po Indiji, vratio se u Armeniju, gdje je zapećatio svojom krvlju, što je učio. Sv. Tom a djelovao je među Parćanima, Medanima, Perzijancima, Hirkan cima i Baktrijsima, dok nije i on otišao u Indiju. Sv. Matej Evangelista propovijedao je u Etiopiji, Sv. Tadej u Mezopotamiji, Sv. Jakov, brat Ivanov, u Judeji i Samariji. A koliko je svijeta obašao Sv. Pavao!

I tako se može reći, da je još za života svetih apostola bila Crkva i nauka Isusova raširena po čitavom tada poznatom svijetu. Stoga i piše sv. Pavao rimskim kršćanima: »Ponajprije zahvaljujem Bogu svojemu po Isusu Kristu za sve vas, što se vaša vjera slavi po čitavom svijetu.« Rim. 1, 8.

Naši misijonari nastavljaju rad svetih apostola. I oni su se razišli na sve strane svijeta te korak po korak osvajaju zemlju za Isusa. Naša Crkva ima danas 330 milijuna članova te brojem nadilazi svaku drugu kršćansku vjeroispovjest.

— Ali ja sam čuo, Ivan će, da se i protestanti vrlo šire po poganskim zemljama.

— Da, Ivane, šire se, s pomoću silnog novca, koji njihovi misijonari dobivaju osobito iz Amerike, predobivaju dosta pogana. I kad bi kod obraćanja svijeta novac bio glavna stvar, onda bi protestanti osvojili gotovo sve poganske krajeve. No tu ne odlučuje novac, već milost Božja. Ta je držala za posljednjih progona u Kini naše katoličke misijonare, da su ondje ostali i umirali za vjeru, dok su protestantski poprijeko pobegli.

Osim toga ne zaboravimo, Ivane, da su protestanti razdijeljeni u bezbroj sljedba. Svaka sljedba uči nešto drugo. Radi toga se može reći, da u protestantskoj vjeri ima toliko crkava, koliko ima sljedbâ. A pojedine sljedbe ne će nikad postići, da budu raširene kao naša Crkva.

Naša je Crkva raširenija po svijetu nego ijedna druga kršćanska vjera, a bila bi još raširenija, kad bi bilo više misijonara.

— Isus je rekao: »Žetva je velika, a poslenika malo«, napomenu Ivan.

— Jest. Ali je Isus rekao i ovo: »Molite se Gospodaru žetve, da pošalje poslanika u žetvu svoju.« Molimo se stoga, Ivane, mnogo se molimo, da nam Bog dade što veći broj revnih misijonara

F. Mašić D. L.

SRCE ISUSOVU U RAZGOVORU.

Razmatranje.

Hoću da rečem: koje misli i osjećaje odavaju razgovori Isusovi s ljudima? Kako se ponio, ne u svećanim svojim govorima puku, nego u osobnom saobraćaju s pojedincima? Malo je tih zabilježeno, no ipak toliko, da nam svijetle uzorom za razgovore. Dobro je to promisliti baš sada zimi, kad i naš radni narod ima više prilike za večernje razgovore.

»Od obilja srca govore usta«, rekao si, uzvišeni Učitelju naš. Lk. 6, 45. Dopusti nam dakle, da po svetim ustima Tvojim prodremo malo dublje u obilje Srca Tvoga!

S kim Isus razgovara?

Nikoga ne isključuje, nitko mu nije prenizak; ni ispiraci mreža na jezeru, ni gubavac, koji istrča iza pećine i zaustavi ga na putu, ni financi kod stola Matejeva, ni grješnica na samarijanskem zdencu. Isus je Spasitelj sviju, svi imadu slobodan pristup k njemu: knez Nikodem u noći, Andrija i Ivan podvečer, Zake o podne, glavari ujutro (Iv. 8, 2.), siromasi i bolesnici u svako doba dana...

Kako je to velikodušno Srce! Ne boji se za svoj ugled, ako se snizi k sirotinji, pa i k poderanoj. Ono tu sirotinju dapače i traži, da je ljubeznom riječi potješi i obodri. Ono gleda u svakome dušu, sliku Oca svoga. Tu dušu hoće da prosvijetli, oplemeni, spasi. To pak treba i onaj mrki i hrapavi baš kao i onaj s rukavicama i mirisnom košuljom. To je pravi »demokrat«, prijatelj puka. A mi?... Da pitaj se i ti, seosko momče, koji voliš s kakvim brbljavcem sprovesti nedelju u krčmi, a starac otac i starica majka ne čuju od tebe nikad ljubezne riječi.

Zvanje je Isusovo tražilo, da ipak vodi razgovore s učenicima, da ih pouči kako će i vrijeme odmora savršenije upotrebiti. A nema sumnje, da se to Presveto Srce najrađe izlijevalo u uzvišenom razgovoru o Ocu pred Majkom svojom i sv. Josipom, kako je to kasnije rado činio napose pred Petrom, Jakovom i Ivanom... Kojima poklanjamo mi svoje osobito povjerenje? Da li je to za naš i njihov napredak?...

O čemu Isus razgovara?

»Dobar čovjek od dobra blaga srca svoga iznosi dobro; a zao čovjek od zla blaga iznosi зло« — reče Isus sam. Lk. 6, 45. »Jer što iz usta izlazi, iz srca dolazi.« Mt. 15, 18. Kakvo li je divno blago istine duševnoga preporoda potecklo iz usta Isusovih u razgovoru s Nikodemom! Iv. 3, 3. Kako je temeljito poučio jadnu i zapuštenu Samarijanku o štovanju Boga? Iv. 4, 7. Ded pročitajte te razgovore u Evandelju! Pa onda onaj s učenicima kod zadnje večere o medusobnoj ljubavi, o Crkvi, o ljubavi Božjoj! Otač mi naredio što da rečem i što da govorim, — veli Isus. Iv. 12, 49. To je pak sve bilo samo, što će ljudima koristiti, pobuditi ih da budu bolji, razveseliti i utješiti. »To sam vam i govorio, da radost moja bude u vama!« Iv. 15, 11. i opet veli: »To sam vam govorio, da u meni imadete mir!« Iv. 15, 11.

O čemu najvolimo mi govoriti? Možda o tudim pogreškama? Možda o nevaljanština, što su ih pune jadne novine? Zar je to blago srca našega? Pripovijedanje tih razornih stvari jest otrovna kiselina, koja truje duše i uništava svaku poduzetnost. O svakoj ispraznoj riječi davat ćemo račun. Mt. 12, 36. A što tek o nevaljanju, škodljivoj, grješnoj!...

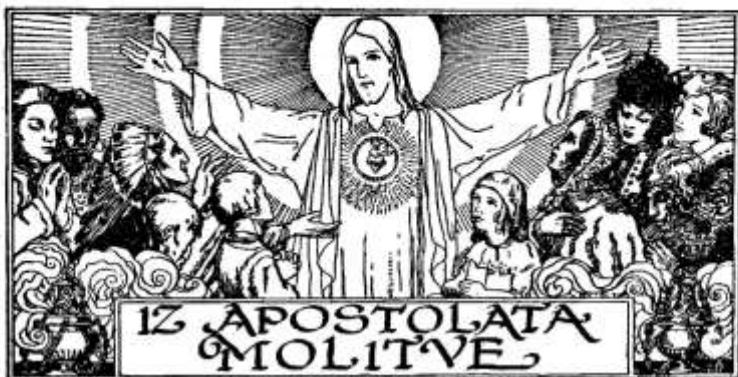
Štovatelji Srca Isusova unosit će svuda u razgovor ono što diže, bližnjega pobudjuje na strpljivost, radost, čednost...

Kako Isus razgovara?

Već je Izaija prorekao o Spasitelju: »Ne će se svadati ni vikati, niti će tko čuti na cesti glas njegov.« Sv. Matej svjedoči, da je to Isus izvršio. 12, 19. Čedno, mirno i ozbiljno je slušao tude riječi i nikomu se nije narivavao. Jednako je opet blago i milo, ali u isti čas i ozbiljno govorio, kad je trebalo. »Kako mi Otač reče, tako govorim!« Iv. 12, 49.

Krivo bi mislio, tko bi si Isusa predočio, kako na svadbi u Kani ukočeno sjedi medu uzvanicima. Ali opet jednako krivo bi shvatio njegovu ljubežljivost, tko bi mislio, da se Isus upuštao u obične ljudske dosjetke i šale. Božansko dostojanstvo prsaivalo je jednako kroz njegove ozbiljno svedene usne kao i kroz mili pogled blagih očiju. Gosti su na židovskoj svadbi stavljali razna pitanja i odgovarali na njih, pripovijedali što je tko mogao ljepše priče i doživljaje. Bez sumnje, da je i taj dio Isusova sudjelovanja pridonio onom, što je sv. Ivan zabilježio, da je Isus tu »pokazao slavu svoju«. 2, 11. Razgovor negov s učenicima na putu u Emaus svjedoči, da se on znao i htio prilagoditi srcu, potrebi i sposobnosti svoga društva. »Ukaza se blagost i čovjekoljublje Spasitelja našega — Boga!« Titu 3, 4.

O Isuse, božanski uzore naš, koliko smo i u tom još daleko od Tebe!... Prosvijetli nas, da svaki naš govor i čin po Tebi vazda započne i po tebi započet da se dovrši! J. Vrbanek D. I.

DUHOVNO BLAGO APOSTOLSTVA MOLITVE.

To je blago prikazao na osminu sv. Apostola Petra i Pavla 6. VII. glavni tajnik Apostolata O. V. Kea D. I. Zajedno s O. Kea došlo je rimskih revniteljica i malih euharistijskih Križara oko pet stotina, svi lijepo obučeni u svoje jednostavne i slikovite nošnje.

Sveti Otac obišao je razne dvorane dajući svima desnicu na poljubac, zatim je sio na prijestolje. Tada mu je veleč. O. Kea prikazao prekrasan »Album«, bogato uvezan u bijeloj koži ukrašen zlatnim uresima i natpisom: »Duhovno blago Apostolstva molitve 1928«. Prvi dio donosi broj dobrih djela prikazanih od članova Apostolata u raznim državama u one nakane Apostolata, koje su mjesečno preporučene od sv. Oca. Ti brojevi iskazuju:

Engleska 2,788.587; Argentina 3,925.665; Belgija 603.015; Kanada 138,753.384; Francuska 11,893.994; Irska 7,152.135; Španjolska 5,039.806; Indija 2,462.906; Italija 22,465.337; Malta 2,591.374; Holandija 8,409.893; Poljska 3,200.422; Kina 110.063; Sjedinjene Države 522,260.904; Ukupno 731,657.485.

Drugi dio donosi brojeve pojedinih dobrih djela ovako: Sv. Misa 5,868.296, sv. pričesti 8,267.651, posjeti Presv. Sakrametu 8,643.833, molitava 25,432.671, dobrih djela 28,619.512, žrtava 16,619.078.

Jedan je mali Križar napose prikazao u ime malih rimskih Križara veliko srce s 807.571 cvjetića uz natpis: »Svetomu Ocu Piju XI. mali rimski euharistijski Križari, koji izbliza čute dobrotu općega Oca«. Isti su mali rimski Križari prikazali također »Album« s molbom od preko 200 središta euharistijskih Križara, da bi se uvela rasprava za beatifikaciju Pija X. Napokon je jedna mala Križarica prikazala ogromnu kitu cvijeća, iza koje su je jedva vidjeli.

Što nato sveti Otac? Sav razdragan i ganut držao je govor dragoj djeci, koju voli po primjeru božanskoga Učitelja. Pun ljubavi i nježnosti divio se požrtvovnosti svih darovatelja i zahvalji-

vao na svemu dobru, što ga posvuda čini Apostolat na dobro toljkih duša.

I mi smo pozvali u 9. broju sve čitatelje, napose članove Apostolata i Djev. društava, da bilježe i jave Upravi Apostolata kod Uredništva Glasnika S. I. Tako ćemo i mi pristupiti u kolo drugih revnih katoličkih naroda i u ovom vrlo lijepom djelu.

KAPELICA PRESV. SRCA U RAKITNICI.

Maleno je i skromno naše seoce, jedva 60 kuća sa 300 duša. Nanizalo se na odvojcima Bilo-gore uz državnu cestu, što vodi od Bjelovara u Podravinu. S 5 klm udaljenom Hampovicom imali smo skupnu kapelu sv. Andrije i groblje. Daleko nam je to, a u župnu crkvu Miholjance još dalje. Zaželjesmo glas zvona i oltar u svojoj sredini. S Božjom nam je pomoći to i uspjelo.

G. 1918. blagoslovljeno nam je najprije groblje. Tomu je trebalo zvono. I nabavili smo ga 51 kg teško za 17.000 kr. Ali kuda s njim? Hajde sad ćemo sagraditi i kapelu s tornjem. Svaki će nešto u novcu, a svi podvoz i radnju; naši će zidari zidati, a susjedi će pomoći darom i prinosom. Bog je dragi dao radost i ustrajnosti i mi sagradimo kapelicu 10 metara dugu, 4 m. široku, pa u tornju smjestimo zvono.

Bilo je teškoča, ponajviše zbog malodušnosti; ali je bilo i radosti, kad smo slavili svaki veći uspjeh: blagoslov križa, blagoslov zvona, a osobito 23. listopada 1927. blagoslov kapele i oltara Presv. Srca s pokrajnjim kipovima Bl. Dj. Marije i sv. Josipa. Tim danom je postala draga naša kapelica milim stjecištem našim, gdje se često sastajemo i svoje potrebe Spasitelju izručujemo. Što nedeljom nikako ne može k župnoj sv. Misi sabere se u kapelici barem na skupnu molitvu. Isto činimo osobito u prvi petak.

Sve naše radosti natkrilila je proslava blagdana Presv. Srca po prvi puta u našoj kapeli. Taj dan pretvorilo se bilo naše selo u mali raj. Tu je bilo cvijeća, tu zelenila, tu svijeća, tu nakita, tu grane uz cestu 700 metara daleko, kud je prolazila procesija do kapele. Veleč. g. župnik Mirko Tepeš, lijepo nam je govorio o ljubavi, moći i svetosti Bož. Srca. Plod je mogao vidjeti odmah, jer smo se odlučili, da osnujemo Vojsku Srca Isusova s Apostolatom. I doista je na Malu Gospu društvo prvi puta zajednički pristupilo sv. pričesti. Tako su naši tjelesni naporci počeli rađati duhovnim plodom za duševni preporod našega sela.

Ivan Mader, povjerenik Gl. S. I.

F. HAMERL D. I. NOVA MANREZA. Knjiga nesamo korisna nego uistinu potrebna svima, koji vrše duhovne vježbe. Osobito se preporučuje redovnicima i redovnicama. Stoji D. 30. Tko naruči 5 komada, dobije šesti badava. Narudžbe prima Uprava Glasnika Srca Isusova Zagreb I. PP. 147.

ZA GRADNJU »DOMA DUHOVNIH VJEŽBA«.

Kako ćemo obratiti svijet? Krist je izabrao samo nekoliko ljudi i njima naredio da obraćaju svijet. Te je odabranike imao uza se cijelo vrijeme svoga javnog života. Želimo li i opet obratiti Evropu, treba joj iznova propovijedati evangelje. Novo poganstvo valja svladati vječnim Kristovim istinama i to tako, da ljudi te istine čuju i vide živi primjer kršćanskog življenja. Dug je put rijećima, kratak primjerom. Treba dobiti u svakom staležu uzornih kršćana. To će se postići dobro obavljenim duhovnim vježbama. Za njih je pak potrebna kuća zatvorenih duh. vježba. Tko dakle bude sudjelovao u gradnji ovog doma u Zagrebu, taj će učiniti pravo apostolsko djelo. Tko daje za ovaj dom, daje Kristu.

Zena — apostol zatvorenih duhovnih vježba. Pred sto i pedeset godina živiljaše u Argentini Marija Antonia de Paz (rodena u Santiagu 1730.). Ona okupi oko sebe nekoliko pobožnih žena poče s njima obilaziti po gradovima i selima (1775.—1790.) i pozivati ljudе na duhovne vježbe. Te bi vježbe trajale barem po 8 dana. Ona je sabirala milostinju, najmljivala za nekoliko dana stan u mjestu, gdje je htjela da se drže duh. vježbe. Ljudi su se odazivali njezinu pozivu. Ona je pače kuhala jelo za one, koji se dali na taj sveti posao. Vježbe su obično vodili Isusovci. Tako je preko 100.000 osoba ovršilo zatvorene duh. vježbe. Bili su u njima ljudi iz svih staleža. U brzo oživi vjerski život. Mnogi postadoše od grješnika ljudi milosti, pravedni se vinuše do velike savršenosti, zasajaše kao pravi apostoli. Ta obnova javnog života bila je trajna.

Talijanska mladež i zatvorene duh. vježbe. U Italiji postoji katolička organizacija »Gioventu cattolica italiana«. Ona ima oko 125 tisuća članova. Ti mladići drže za svoju dužnost da obave godišnje duh. vježbe. U samoj jednoj kući duhovnih vježbi u Bassanu (Villa San Giuseppe) ovršilo je 666 organiziranih mladića iz triju obližnjih biskupija duh. vježbe u 1925. God. 1926. bilo ih je do 918, 1927. njih 1156., g. 1928. već do svršetka oktobra 1012. Duhovnim se vježbama mora zahvaliti, što su iz navedene organizacije doslije 2264 mladića prigrlila svećenički stalež.

Društvo sv. Ignacija u Zagrebu ide za time, da u Zagrebu za sve hrvatske krajeve podigne prostrani »Dom duhovnih vježba«. Zemljишte već imamo, sakupljen je i novac za prve temelje. Tko će još pomoći da se zida ova kuća Gospodnja? Tko to želi, neka se upiše u ovo društvo. Upisnice i sva razjašnjenja dobit ćeš kod svakog Isusovca bio on u Zagrebu, Sarajevu, Travniku, Splitu, Dubrovniku, dobit ćeš ili i kod uredništva »Glasnika Presv. Srca Isusova«. Tko napiše dopisnicu, odmah će dobiti i odgovor. Na posao, apostolske duše! Božić i nova godina neka donese mnogo novih članova.

Novi članovi: Presv. Msgr. Salis-Seewis, biskup, Ivan Eliaš, I. Stepinac, Josipa Bučar, Ana Knežić, Rude Jablanović, Dr. Zd. Arnold, Z. Madjer, I. Košak, Dr. Marko Klarić, Katica Taksić, Evica Kovačić, Marija Kanižaj, Ljuba Kovačić, Dragutin Uršić, Milan Maletić, Nacek Vukas, Barica Trempetić, Andelka Bujas, Mačka Hrenović, I. Mikulčić, Fanny Nette, Juraj Mikulčić, Anka Ferenčić, Petra ud. Dujmušić. Daljnja imena drugi put.

Kako se plaća članarina? Članarina je ili 1000 ili 100 ili 10 dinara. Novac se šalje ili u zatvorenom pismu ili na naš ček. Broj je našeg čeka 36.500 i dobiješ ga za 20 para na svakom poštanskom uredu; njim pošalješ svotu bez svakoga drugog troška. Pošta je dužna, da ti kaže naš broj. Svi članovi postaju dionici svetih Misa i to svaki petak u svetištu Srca Isusova u Zagrebu a svaki mjesec na grobu sv. Ignacija u Rimu. Potpisani daje i pismene odgovore na sva pitanja o Društvu sv. Ignacija.

Ante Alfrević D. L.

J U N A K I N J A.

Jedna djevojka došla na vrata nekog samostana, da upita starca redovnika za savjet.

— Pogodila sam se, da će u ovom gradu u jednom hotelu pola godine služiti. Ali tek što sam započela službu, opazila sam, kako su u toj kući teške prilike za spasenje moje duše. Šta da činim? Da bježim?

— Nemojte bježati, odvrati svećenik. Bijeg vam po mom sudu ne bi ništa koristio, već bi vam naprotiv mogao škoditi. Policija bi vas sigurno našla te bi vas silom dovela natrag. Još bi vas možda i zatvorom kaznili. Nego da se ipak očuvate grijeha u toj kući za vrijeme službe, svjetujem vam, da se svake nedjelje isповједите i pričestite.

— Dobro, odvrati djevojka. Svake nedjelje u 6½ sati navečer doći će, da se isповједim i pričestim.

— Navečer u 6½! u čudu će svećenik. Zašto tako kasno? Zar da tako dugo ostanete natašte?

— Drugog izlaza nema za me velečasni. Jedino slobodno vrijeme, što ga imam, počinje u nedelju u 6 sati navečer, a svršava se u ponedjeljak u 6 sati izjutra. Ali ja sam spremna na svaku žrtvu, samo da očuvam čisto srce.

Što je odlučila, to je i izvela. Svake je nedjelje dolazila u crkvu u 6 sati navečer, isповједila se i pričestila. Prošlo je pola godine službe. Djevojka se vesela spremala k roditeljima. Na odlasku reče onomu redovniku:

— Čista sam, velečasni, došla, čista se vraćam svojim roditeljima. Očuvala me sveta pričest.

MALI KRIŽARI

IVO PJEVA MALOM ISUSU.

Isuse maleni,
Kako si lijep!
Od gorskog izvora
Tijelo Ti čistije,
Od neba modroga
Oči Ti modrije,
Od zlatnog sunašća
Lice Ti svjetlije,
Isuse maleni,
Kako si lijep!

Isuse maleni,
Kako si jak!
Kada Ti pogledaš
Zvijezde se zasjaju,
Kada progovoriš,
Šumice pjevaju,
Gore i doline
Tebi se klanjaju,
Isuse maleni,
Kako si jak!

Isuse maleni,
Ivo je Tvoj!
Njemu te predala
Majka u zagrljaj,
U srce uđi mu,
Iz njega milo sjaj,
Nikada, nikada
Njega ne ostavljam.

Isuse maleni,
Ivo je Tvoj!

Iz knjižice: »Pjesme o malom Isusu«.

R A S P E L O.

Ove je školske godine majka bila vrlo zadovoljna s vladanjem svoga Ivica. Čudeći se njegovoj promjeni reče mu jedamput:
— Evo su prošla već tri mjeseca, a da te nijesam morala kazniti... Kako to, da si se tako lijepo popravio?...
— Ti znaš, mama, da sam se upisao u Apostolstvo molitve.

Hoću da postanem mali Križar Krista Kralja. Ispocetka sam mislio, da ne će baš odviše morati da promijenim svoj život. Ali sam se prevario.

— Kako to?

— Jer Isus zahtijeva od svojih križara, da se lijepo vladaju. Tko hoće da bude križar, taj mora ponajprije slušati roditelje kao što je Isus slušao svoju Majku i sv. Josipa.

— Zasluzio si, reče granuta majka, da te nagradim. Šta bi želio, da ti kupim za praznike?

— Draga mi je lopta, bicikl, ali najdraže bi mi bilo da mi kupiš jedno raspelce, koje će moći uvijek nositi sa sobom. No kupi mi takvo raspelo, koje dobro prikazuje Isusa, kako trpi...

Majka nije mogla zadržati suza.

— Dobro, kupit će ti križ, kakav želis.

DJECA PRESVETOMU SRCU ISUSA KRALJA.

Citatelji našega Glasnika i Kalendara znadu za crkvu Srca Isusova, što se gradi na Maslinskoj Gora prinosima svih katoličkih naroda. Pobožnom udruženju, koje vodi taj posao, zaštitnik je sv. Otac Papa, predsjednik katolički jeruzalemski patrijaraka, a za pothvat revno rade »Sestre od Pohoda Marijina u Tuluzi (Monastère de la Visitation de Toulouse, rue de la Dalbade, 13). To je udruženje izdalo »Poziv katoličkoj djeci svega svijeta«, da podu na duhovno hodočašće na Maslinsku Goru, to jest da se mislima i srcem svojim prenesu onamo. Zove ih, da ondje u krasnoj crkvi, što se gradi, kliču Srcu Isusa Kralja — poklicima, koji bi mogli lijepo služiti i kod nas, osobito kod svečanosti euharistijskih.

Poticaj djeci.

Jednoga je dana išao Isus u slavlju s Gore Maslinske u jeruzalemski hram. Svijet ga je pun radosti pozdravljao bez prestanka: »Hosana Sinu Davidovu! Blagoslovjen Kralj Izraelski!« Medu glasovima naroda čuli su se i glasovi djece. Kad je mnoštvo ušlo u hram, zašutjeli su odrasli, jer su se bojali poglavica svećeničkih. No djece nije ništa moglo zastrašiti, ona su klicala svim srcem: »Hosana!« I rekoše Isusu poglavice, neka im kaže, da šute. Isus odgovori: »Pisano je: Iz usta djece izlazi savršena hvala!« Ta je riječ ohrabrila malene, i oni su sigurno klicali još više.

Sveti Otac Papa traži, da iznova pozdravljamo kraljevstvo Isusovo. On je naredio i blagdan Krista Kralja. Božansku će Spasitelju biti drago, ako vidi, da se katolička djeca svega svijeta odazivaju pozivu zajedničkog Oca i obnavljaju slavlje, što su ga Njemu priredila djeca jeruzalemska.

Pomislite dakle, draga djeco, kao da ste ovaj čas na Gori Maslinskoj, da ste ondje okupljeni oko Isusa, da idete s Njim prema svetomu gradu Jeruzalemu. Probudite žarku ljubav u svojim srcima, združite svoje glasove i složno kličite: Hosana presvetomu Srcu Isusa Kralja! Tražite, da On vlada nad svom djecom na zemlji, da vlada nad svim ljudima, što ih je stvorio, otkupio i što ih hoće da uvede u kraljevstvo nebesko.

Klicanje.

Jedan glas. Isuse, Ti si kao djetešce bio prikazan u hramu jeruzalemском за svu djecu svih vjekova, Tebi su u tom istom hramu klicala djeca. Evo nas pred Tobom, a vodi nas blaga ruka naše Majke Marije. Evo nas, da Ti se klanjamo i da u ime djece svega svijeta proglašimo kraljevstvo Tvoga božanskog Srca.

Isuse, djeca svega svijeta hoće da se združe umom i srcem u Jeruzalemu, u Svetištu svih naroda, na Maslinskoj Gori, gdje si Ti učio moliti: »Dodi kraljevstvo tvoje, i gdje su se čuli prvi poklici Tebi kao Kralju. Tu mi svi hoćemo da Ti skupa opet rečemo: Hosana, hosana presvetomu Srcu Isusa Kralja!

Svi. Hosana, hosana presvetomu Srcu Isusa Kralja!

Jedan glas. Nek presveto Srce Isusovo vlada nad svom djecom na zemlji.

Svi. Hosana, hosana presvetomu Srcu Isusa Kralja!

Jedan glas. Nek presveto Srce Isusovo vlada u našemu umu vjerom, u našem srcu ljubavlju, u našem tijelu čistoćom.

Svi. Hosana, hosana presvetomu Srcu Isusa Kralja!

Jedan glas. Nek presveto Srce Isusovo vlada u našim školama, našim odgojilištima i svim ustanovama za mladež; nek On probudi mnogo svećeničkih zvanja.

Svi. Hosana, hosana presvetomu Srcu Isusa Kralja!

Jedan glas. Nek presveto Srce Isusovo vlada nad našim roditeljima i u našim obiteljima.

Svi. Hosana, hosana presvetomu Srcu Isusa Kralja!

Jedan glas. Nek presveto Srce Isusovo vlada nad našom milom domovinom i svim njezinim poglavicama.

Svi. Hosana, hosana presvetomu Srcu Isusa Kralja!

Jedan glas. Neka presveto Srce Isusovo gane sve pa i najokorjelije grješnike.

Svi. Hosana, hosana presvetomu Srcu Isusa Kralja!

Jedan glas. Neka presveto Srce Isusovo zdrži jedinstvom prave vjere i pod istim Pastirom svu našu odijeljenu braću.

Svi. Hosana, hosana presvetomu Srcu Isusa Kralja!

Jedan glas. Nek presveto Srce Isusovo umnoži misijonare i pozuri obraćenje nevjernika.

Svi. Hosana, hosana presvetomu Srcu Isusa Kralja!

Jedan glas. Nek presveto Srce Isusovo milosrdno pogleda i prosvijetli narod Izraelski.

Svi. Hosana, hosana presvetomu Srcu Isusa Kralja!

Jedan glas. Nek presveto Srce Isusovo vlada nad svim narodima na svijetu, napose nad našom dragom domovinom, i neka se vrši volja Božja na zemlji kao i na nebu.

Svi. Hosana, hosana presvetomu Srcu Isusa Kralja!

Jedan glas. Nek presveto Srce Isusovo blagoslovni našu majku, svetu Crkvu i neka štiti njezinu vrhovnu glavu, našega svetog Oca Papu.

Svi. Hosana, hosana presvetomu Srcu Isusa Kralja!

Jedan glas. Nek Marija, Kraljica svijeta, postigne svojim svemoćnim zagovorom, da se Kraljevstvo Isusovo podigne i utvrdi u svakom mjestu.

Svi. Hosana, hosana presvetomu Srcu Isusa Kralja!

Jedan glas. O Isuse, mi Ti prinosimo, mi Ti posvećujemo srca sve djece; združi ih kao dragocjeno kamenje, da načiniš svomu Kraljevskomu Srcu hram molitve i ljubavi.

* **Svi.** Hosana, hosana presvetomu Srcu Isusa Kralja!

»BUDITE MUDRI KAO ZMIJE.«

Božanski Spasitelj reče svojim apostolima, a po njima i svi-ma nama: »Eto šaljem vas kao ovce među vukove. Budite dakle mudri kao zmiye a bezazleni kao goluboviš. Mat. 10, 16. Među opakim ljudima treba da oni, koji su Kristovi, budu dobri, da nikome zla ne čine, da ne budu vukovi, već blage ovce i mirni golubovi. Budu li takvi, oni će biti u isti mah i mudri kao zmiye. Kad zmiyi prijeti kakva pogiba, onda ona najprije skrbi za svoju glavu, s njom prvom bježi u rupu. Dobije li naime ranu na drugom dijelu tijela, ta će lako zarasti, nije tako opasna, dok je i manja rana na glavi može stajati života. Kršćanin, koji nastoji da bude dobar, on je u isti mah i mudar, jer on čuva glavu, to jest ono što je glavno: milost posvećujuću u svom srcu. Dok nju ima nijedan neprijatelj ne može ništa njegovoj duši. A milosti posvećujuće nema bez ljubavi k Bogu, ove nema bez vjere Isusove, vjere nema bez onih, koji nas uče u njoj, a to su sv. Otac Papa, i s njim sjedinjeni biskupi, svećenici. Zato pravi kršćanin čuva nuda sve u svom srcu milost posvećujuću, čuva u njemu ljubav, vjeru, ne da udarati na učitelje vjere.

Često čujemo i čitamo, kako neki ustaju na crkvene poglavare. U najnovija vremena ružno navališe na ovoga ili onoga od naših biskupa. Možemo li to mi katolici dopustiti? Da, ako smo katolici samo imenom, ne, ako smo katolici srcem i dušom. Tko udara na naše crkvene poglavare, ne može nam biti prijatelj ni kao katolicima ni kao Hrvatima. Ne dajmo na one, koji nas uče vjeru Isusovu! Budimo »mudri kao zmiye«, čuvajmo glavu! P.

IZ CRKVE I SVIJETA.

Meksiko. Okrivljenici u parnici radi Obregonova umorstva priznali su, da su lagali, kad su navodili, da je redovnica sestra Azevedo nagovorila Torala, da ubije Obregona. I već se činilo, da je za redovnicu nestalo svake pogibelji. Međutim javiše listovi, da je osudena na 20 godina tamnici! Krvnici Kales i drugovi naruče sami umorstvo Obregonovo, vesele se tomu umorstvu, a onda svaljuju svoje zločinstvo na katolike, da ih mogu mučiti... Po statističkim podacima ubijeno je u Meksiku od 8. travnja 1927. do rujna 1928. 4047 katolika, no taj broj je uistinu mnogo veći. U samom listopadu 1927.

Mrtvo tijelo meks. mučenika Gonzalez - Floresa, uza nj supruga mu i djeца.

ubijena su 822 mučenika, ipak se sve više dižu na sve strane glasovi protiv zvierskih zločinaca. Tako je n. pr. belgijski senator Rutten u gornjoj kući iznio prijedlog, da Belgija prekine diplomatske veze s Meksikom. Sličan je zaključak načinilo i gradsko vijeće u Kvebeku u Kanadi. — Tko bi htio pobliže upoznati meksičke grozote, neka naruči kod »Narodne Prosvjete« u Zagrebu knjigu »Mehsički mučenici« od profesora Grkca. Š

Protiv bestidne štampe. U Boliviiji po naredbi ministarstva prosvjete imaju oblasti pobilježiti sve knjižare, koje šire sramotnu i opaku štampu, pa će te biti bez milosrda kažnjene. U Italiji je ministar prosvjete izdao raspis, kojim traži, da se ukloni sve književno smeće iz pučkih knjižnica. U Njemačkoj se trudi »Savez za zaštitu naroda«, da se ukloni svaki sablažnjivi spis sa željezničkih postaja. Slično rade i u Francuskoj i u Češkoj i u Mađarskoj i drugdje. A kod nas?

Iz komunističkog »raja«. »Boljševici su napokon posve otrovali mladež. Oni su učinili, da je sedam milijuna dječaka i djevojčica neizbjegivo bolesno, gnijelo tijelom i dušom. Kinezi, koji su na svršetku 19. vijeka davali svoju novorodenčad svinjama, da ih proždiru, bili su možda manje nečovječni od boljševika«. To ne piše nikakav kršćanski list, već francuski »Matin« — Jutro — koji je po vjeri vrlo blizu boljševicima. Naši čitatelji znaju nešto o ovoj strahoti iz opće mjesecne nakane u listopadu. Boljševička je vlada bila ipak podigla skloništa za jednu dječu, što lutaju po Rusiji. Međutim se javlja, da je ljetos morala ta skloništa zatvarati? Zašto? Jer su ta skloništa

postala rasadnicima gada i bestidnosti. I sami se komunisti eto zgražaju od svojih plodova. Ipak ne prestaju i nadalje raditi o tom da isčupaju mlađež iz srca svaku vjeru u Boga, da je uče u školama razuzdanosti i turaju joj u ruke list, koji se zove »Bezbožnik«. Kakvim rajem usrećije Židovi Rusiju!

Obraćenici. Od stabla Crkve Kristove otpadaju tu i tamo gnijele granice a u zamjenu dobiva ona osobitu djecu. U travnju 1928. primila je prvu svećenicestvu norveška glasovita književnica Sigrid Unstet, koja je ostavila protestantsku vjeru i postala katoličkinja. Još nekoliko mjeseci prije nje obratio se njezin sin, U Njemačkoj je pjesnikinja Ilse Franke stupila u katoličku Crkvu na drugi dan Uskrsa 1928. Prvi ženski poslanik u holandijskom saboru gda Bronsveld-Vitringa, obraćenica, stupila je u samostan benediktinki u Belgiji. Anglikanski duhovnik R. E. Owen, upravitelj jedne znamenite škole u Engleskoj, postao je katolik. Prije njega obratila mu se majka i više rođaka. Mladi i umni anglikanski propovjednik H. T. Baldwin, bliži rodak prvočasnog engleskog ministra T. Baldwina, prešao je skupa s majkom i s dva bratačeda na katoličku vjeru. Isto je postao katolikom engleski general Sir Bryan Mahon.

DIVLJACI VJERUJU U BOGA I MOLE MU SE.

Afrički crnci vjeruju u Boga. Misijonar i znameniti istraživač Afrike, Le Roy, vidio je, kako neka karavana odlazi s afričke obale u nutrašnjost zemlje. Voda karavane reče na polasku: »Neka nam Bog bude blag!« Karavani se pridružio i židovski agent želeći nabaviti slonove kosti. Na putu reče on crncima: »Nama ne treba Boga, meni je Bog moj novac i moja puška. Nosioci prtljage i drugi crnci ne htjedoše da dalje putuju s bezbožnikom.

Kad tko umre u Maruce — na srednjem Zambesiju, — vele ljudi: »Njambe - Bog - ga je pozvao odavle«. Ako ženidbeni par nema djece, pa posini zapušteno tude dijete, a onda mu se rodi dijete, tad narod veli: »Bog ih je nagradio za dobro djelo, koje su iskazali siromašnom djetetu«. Jedna afrička poslovica kaže: »Ako ti Bog naliže punu mjeru, a čovjek ti odlije nešto, Bog će ti opet doliti«. Bušman moli: »O Bože, o Bože, zar nijesmo tvoji djeca? Zar ne vidiš, kako smo gladni? Daj nam hrane«. Plemе Galla moli jutrom i večerom: »O Bože, dao si mi da sam ovu noć proživio u miru, daj da provedem u miru i ovaj dan. Kamogod se okrenem, ti upravi moje korake putem, što si ga za me pripravio mirna, o Bože moj! Kad progovorim, ne daj da klevećem. Kad sam gladan, ne daj da od gladi umrem; kad sam zadovoljan, ne daj da se uzoholim. Tebe zazivam, Gospodine, koji nemaš gospodara iznad sebe, i započinjem ovaj dan«. Naveće moli Gal opet ovako: O Bože, dao si mi te sam u miru proveo ovaj dan, daj da proživim i ovu noć tako. Gospodine, koji nemaš nikoga iznad sebe! Nema jakosti osim u tebi, ti jedini nemaš ni koje dužnosti. U tvojoj ruci provodim dan, u tvojoj ruci provodim noć, ti si moja majka, ti si moj otac«.

Tako eto mole afrički divljaci, pogani. Ne mora li se zastidjeti mnogi kršćanin, koji ne moli ni ujutru ni uveče, koji nikad gotovo ne misli na Boga.

JOŠ O SVETOJ POMASTI

Kad sam u Glasniku od oktobra čitao onaj zanimljivi događaj, kako je starac Martin dva puta ozdravio, kad je u teškoj bolesti primio svetu pomast, tada mi dođe na pamet nešto slično, što sam doživio kod smrti velikoga sara je vskoga nadbiskupa Josipa Stadlera. To će sigurno zanimati čitatelje Glasnika to više, što je Stadler doista bio biskup Prevetoga Srca, koji za biskupski grb nije izabrao ništa drugo nego Srce Isusovo, a cijeli mu je biskupski život bio tako reći neprestani apostolski rad za proslavu toga Srca.

Kad mu je došao zadnji dan života, a bio je to blagdan Bezgrješnoga Začeća 1918., vidjeli smo svi, koji smo bili oko njega, da mu je blizu kraj, samo on to nije video. Njegova je bolest bila ozbiljna, a imao je 75 godina; od sata do sata bivao je sve slabiji. Upitao sam ga: »Preuzvišeni, kada želite primiti svetu pomast?« On reče: »Evo, lanske godine sam na savjet liječnika baš u to vrijeme, na početku decembra, primio svetu pomast, i ozdravio sam. Preklani sam je isto tako primio zimi i ozdravio. Ako je sada opet primim i ozdravim, onda će se ljudi smijati i reći će: Kada naš nadbiskup primi sv. pomast, to je samo komedija, on ozdravi svaki put iza svete pomasti«. Odgovorio sam mu: Nasuprot, preuzvišeni, svi pametni ljudi će reći: Tu se vidi, kako sv. pomast pomaže i za tjelesno zdravlje«. Na to će on: »Pravo imate, primit ću svetu pomast«. I primio ju je vrlo pobožno. No ovaj treći put nije bila volja Božja, da ozdravi; veliki biskup bio vjerno izvršio svoju veliku zadaću, Bog ga je isti dan pozvao k sebi u vječnu radost.

Nek mi se dopusti da ovdje pripomenem i ovu ganutljivu crtiju. Taj zadnji dan svojega života još je ujutru izmolio četiri tako zvane »male hore« svećeničkoga brevijsara, premda već velikom mukom. U pet sati popodne reče: »Moram još moliti Vespere i Kompletorij od današnjega blagdana«. Ni u oči smrti nije htio izostaviti svoj brevir. Nato sam mu kazao: »Preuzvišeni, ne smijete, to bi škodilo vašemu zdravlju« »Pa dobro, reče, onda ćemo moliti još jednu krunicu«. To je bila već druga taj dan i zadnja u njegovu životu. Iza te krunice nije više govorio drugo osim: »Isuse!« To je presveto Ime često opetovao, dok nije umro.

H.

J. VRBANEK D. L: UTJEHA SRCU BOLNOM. Knjižica, koja izvrsno dolazi svim članovima »Apostolstva molitve«, »Počasne straže« i svima, koji hoće da klanjanjem Presv. Sakramentu naknaduju za uvrede nanesene Bož. Srcu. Ujedno je to mali, lijepi molitvenik za one, koji ne mogu kupiti veći, jer ima kratku jutarnju i večernju molitvu, isto tako molitve za sv. Misu, ispojived i pričest te litanije presv. Srca Isusova i više drugih molitava s oproštima. Stoji D 4. Može se poslati i u markama u pismu. Narudžbe prima: UPRAVA GLASNIKA SRCA ISUSOVA, ZAGREB I. P. P. 147.

ZAHVALNICE

SV. OBITELJ POTREBNOJ OBITELJI.

Krapina. Izgubivši ruku bojao sam se, da će mi propasti obitelj. Izručio sam se Presv. Srcu i u njemu sam našao smirenje i utjehu. Poslije me opet snašla teška gospodarska nevolja, a ja opet pod okrilje sv. Obitelji: Isusa, Marije i sv. Josipa i sretno sam prošao sve postaje svoga križnog puta. Hvala sv. Obitelji, njoj se preporučujemo i nadalje. **Obitelji F.**

PRED SLIKOM SRCA ISUSOVA.

Lika. Mali moj brat razbolio se od upale pluća u kratko vrijeme po dva puta tako, da smo već bili izgubili svaku nadu. Utekoh se Majci punoj milosti i moj brat nakon dovršene devetnice ozdravi na začudenje samomu g. liječniku. Tisuću puta hvala dobroj Majci. — Muž mi se teško razbolio od dizenterije i gotov bio za smrt. U teškim časovima sjetim se, kako mi je često puta pomoglo Srce Isusovo i pred njegovom slikom počnem moliti skrušeno devetnicu. I mojemu mužu je bilo bolje. Dobri Isuse i Ti Majko Marijo, budite mi uvijek u pomoći! **M. K.**

OD ZMIJINOG UJEDA.

Primorje. Majku mi ujela zmija. Liječnik dao sve lijekove, ali majku počela ruka strašno boljeti i svaki dan sve više i više oticati. Već sam izgubila nadu, da će ostati živa. Utekoh se devetnicom sv. Obitelji i sv. Antunu, i majci počelo okretati pomaalo na bolje. Sada sve radi. **M. P.**

NESTALO TEŠKE UPALE PLUĆA.

Slavonija. Moj je muž jako obolio i dobio upalu pluća. Zvala sam dva liječnika, i oni izjavile, da je već prekasno. Šta će sa svoje troje dječice! Pozvala sam svećenika, da podijeli bolesniku sv. sakramente umirućih. No uzato sam živo zazivala Presv. Srce Isusovo, da nam ono pritekne u pomoći. Za par dana moj muž ozdravio. Na ovoj i na mnogim drugim milostima po hiljadu puta hvala Bož. Srcu Isusovu! **B. H.**

POUZDANJE U ZAGOVOR BISKUPA LANGA.

Graz, Štajerska. Za mog boravka u Zagrebu ispovaljedala sam se biskupu Langu četiri godine. Njegova svetost ostala mi je u neizbrisivoj uspomeni. Prošle korizme zapala sam u tešku anemiju, pa me je već i liječnik držao izgubljenom. Pred sâm Uskrs tako se povećale boli i slabost, da sam još samo koju riječ mogla potisno da izrečem. Sjetim se svetoga biskupa i stamen s kćerkom moliti devetnicu njemu na čast. Pod kraj devetnice tako mi se zdravlje popravilo, da sam mogla nesamo ustati nego i u crkvu poći i kućne pa i teže poslove lijepo obavljati. Što će biti još kasnije, ne znam; ali eto je konac rujna, a ja sveder jednako dobro odonda. To poboljšanje pripisujem zagovoru biskupa Langa i zahvaljujem se dobročinitelju. **M. Lesjak.**

JOŠ ZAHVALJUJU BOŽ. SRCU:

Apatija T S Sačuvalo mi dvoje djece od šaraha. — **Astor's NS Darujem 1 dol.** zahvalan na mnogim milostima. — **Beograd JK Dobila povoljnu službu, dar. D 100.** — **Beretinec AM** Udijelilo mi duhovnih darova. — **Bos. Gradiška NC** Zagovorom sv. Terezije ozdravilo me Presv. Srce, a sad još molim jednu milost; dar. D 100. — **Bošnjaci E Š** Postojano štovanje Presv. Srca bilo mi je mnogo godina utjeha i pomoći u obiteljskom životu. — **Braddock BR** Tješilo me u bolesti i nevolji. — **Cerić ZD** Darujem D 30.—

zahvaljujući na pomoći u školi. — **Cerna AJ** Uslišalo mi devetnicu, dar D. 20.— **Cavtat LM** Ozdravio sinčić. — **VV Olakšalo** mi boli srca. — **Desinec KS** Zahvalna na ozdravljenju šalje D 10.— **Lj V** Za primljene milosti dar. D 10.— **Dol. Miholjac FS** Obratilo sina. — **Fair Oaks ZG** Pomoglo S. I., bolnoj i sirotnoj majci. — **Gibina IP** Ozdravila žena i dijete. — **Glogovnica ZH** Od zahvalnosti Presv. Srcu dar. D 100.— **Golubovac MV** Uslišana darujem D 30.— **Grk IH** Bol očiju mi ublažilo; dar. D. 30.— **Ivanec K.** MS Na više primljenih milost zahvaljujući daruje D 10.— **Jakić FT** Isus i Marija spasili majku od smrti. — **Kamenica BM** Dobila dugom molitvom zdravo dijete. — **Karlovcı SK** Zagovorom svetaca i † biskupa Langa sretno položila ispit. — **Koprivnica MC** Postigla, što je molila od M. B. Modilске. — **Kostrena sv. L.** LD Zahvalujem i još se preporučujem. — **Kraljeva Velika IR** Hvala Bož. Srcu i njegovim svecima! — **Krapina JF** Sv. Obitelj dijeli brige moje obitelji. — **Križiće SF** Riješilo me teške bolesti, darujem D 50.— **Kutina JL** Uslišalo mi prošnju, dar. D 10.— **Lekenik VJ** Dar. D 50.— zahvaljujući na sretnom potrođu. — **Liče MK** Od teškog rada obolila, no S. I. mi pomoglo. — **Lič MB** Tata se javio iz Amerike. — **Lokve MK** Troje djece bolesno; lijekovi nemocni, pomogla molitva. — **Lipovljani MT** Utješilo me i ozdravilo mi unuče. — **M. Gorica JH** Prošao na ispitu. — **Milna MM** Priznajem dar Božji a darujem D 100.— za raširenje Glasnika. — **Noviigrad Podrav.** MP Hvala Presv. Srcu, koje mi očuvalo zdrave duševne i tjelesne oči. — **Novi Marof ŠB** Darujem zahvalna u čast S. I. D 20.— **Novi Vinodol CR** Isusu i svećinu njegovim slavu! — **Nova Gradiška AF** Kad god me boli i brige shrvaju, obratim se nebeskim zaštitnicima i nadjem utjehu i pomoći. — **Odžak SV** Šaljem D 10.— zahvalna na uslišanoj molbi. — **Omišalj AK** Vršim zavjet zahvalnosti i darujem D 50.— **Osijek VB** Uslišani za zdravlje dijeteta Šaljemo D 50.— **MA** Molitva bila najbolji lijek živćima. — **Otoč M i Až Osjetili** nadnaravnu pomoći molitve. — **KI** Zahvalno darujem D 10.— **Piljenica AG** Zagovorom sv. Josipa krenulo zdravlje na bolje. — **Podvežica KP** Isus i Marija udijelili mi više milosti; dar. D 50.— **Pokupsko IS** Hvala Presv. Srcu i Majci Božjoj, držat ću Glasnik dok budem živ! — **Požega MK** Priznajem mnoge milosti i darujem D 15.— **Prilišće KB** Sredile S. I. tešku obiteljsku nevolju. — **Privlaka KC** molila 200 zlatnih krunica i Presv. Srcu me uslišalo. — **Prozor MB** Slava Presv. Srcu, koje me uslišalo za dijete zagovorom sv. Terezije i † biskupa Langa. — **Rokovci PK** Darujem D 100.— zahvalan za zdravlje svoje i sretan porod supruge. — **Sotin ML** Dar. D 10.— za zdravlje sinčića. — **Stenjevec MK** Oslobodena klevete, ublažio se susjed i ozdravilo dijete. — **Sušak SM** Uslišalo moju molitvu, dar. D 50.— **Sv. Ilijia Obrež BJ** Zadobila zdravlje želuca; dar. D 30.— **Sv. Petar Č.** FS Dar. D 50.— iz zahvalnosti za zdravlje braće. — **Sid A i FK** Oklevenanima povratilo S. I. dobar glas, — **Šipan AG** Za primljene milosti zahvalna daruje D 100.— **AV** Ozdravila ruku; darujem D 10.— **Trebarjevo KT** Moleti se ustarno Gospo Remetskoj i † biskupu Langu zadobila zdravlje. Zagovorom sv. Terezije ozdravilo dijete. — **Trnovitica MP** Zagovorom sv. Roka ozdravila brzo otrovana ruka i prvu zaradu Šaljem eto na dar S. I. — **Valenovac BF** U duševnoj i tjelesnoj potrebi pomoglo S. I. dar. D 100.— **Valpovo TD** Zagovorom Gospe Lurdske dvaput ozdravio. — **Varaždin AK** Preporukom † biskupu Langu dobio moj muž ipak iza pet godina državljanstvo. — **Virovitica AZ** Zavjetom S. I. ozdravila kćerka. — **Vukovar IN** I KI Kum dobio ipak jednom mirovinu. — **West Elizabeth MP** Kralju obitelji S. I. i zaštitniku sv. Anti zahvaljuje i još preporučuje svoju obitelj. — **Zadar KT** Zahvaljujući na milosti darujem D 10.— **Zagreb JS** Sv. Tereziji i † biskupu Langu hvala na zagovoru za utjehu i zdravlje. — **ŠM Zagovor sv.** Roka pomogao; darujem D 100.— za Glasnik. — **JM Isus, Marija sv. Josip i sv. Ante** pomogli kod ispitai. — **KŠ** Za primljena dobra dar. D 50.— **BR Čast i slava S. I.** darujem D 200.— **MM Pratić** me i pomoglo S. I. Njemu u čast dar. D 50.— **LL Nećak** dobio mjesto. — **ZB** Kod prenosa kuće i u drugim teškoćama bilo mi S. I. u pomoći. — **Zemun SS** Po zagovoru sv. Jude Tadeja Srce Isusovo uslišalo prošnju. — **MK** Kćerka položila naturu; dar. D 40.— **Zlatar BŠ** Ozdravio muž. — **Zlobin MS** Primila mnoge i razne milosti.

VIJESTI

Gornji Mihaljevec. God. 1879. osnovao je ovdje župnik Mihovil Gašparlin bratovštinu Srca Isusova. Njegov naslijednik veleć. g. Franjo Tkalec uveo je pobožnost prvog petka u mjesecu, koja se svećano drži. U župnoj se crkvi sv. Katarine na pobožnom oltaru ističe lijepi kip Bož. Srca. Budući da je ovaj narod zavolio pobožnost Srca Isusova, nije bilo teško osnovati Djevojačko društvo. Mjeseca rujna za vrijeme uspjelih misija bilo je svećano primljeno 117 članica i to iz svih sela rasijane župe. Odabrana je i uprava Društva: za Mihaljevec, glavarica Terezija Pilhart, savjetnica Viktorija Tkalec. Za selo: Badličan, Hrnje. Presek u glavarica Rozalija Lesnićar; savjetnice Marija Podgorelec i Jelena Jambrović. Za selo: Bogdanci, glavarica Katarina Horvat, savjetnica Marija Ladić. Za Dragoslavec glavarica Margarita Pintarić, savjetnice Amalija Murkese i Terezija Goričanec. Za Dubravu gornju, glavarica Julijana Pintarić, savjetnica Ana Banek. Sela: Martinuševac i Tupkovac glavarica Franciska Nemec. Oduševljene članice odmah su nabavile društveni znak: medalju Srca Isusova na crvenoj vrpci. Među njima prijavila se i jedna gluhotnjema djevojka, koja želi da i ona na svoj način časti bož. Srce. Bila je sva sretna, kad je uz privolju g. župnika dobila društveni znak. Došla je i misjonaru, da mu zahvali, što i ona može pripadati društvu, koje štuje Srce Isusovo. Ova djevojka zastidjuje sve one, koje se nečkaju da stupe u Društvo Srca Isusova, kad se osniva u nijihovoj župi.

Macinec. Mjeseca rujna držale su se veoma uspjele misije u lijeponj, prostranoj župnoj crkvi, koju nazivaju »Medumurskom katedralom«. I jest kao katedrala. I tu se osnovalo Djevojačko društvo Srca Isusova. Prijavilo se 78 članica. Izabrana je i uprava novog Društva: Macinec, glavarica Marija Stefić, savjetnica Matilda Bratković. Črečan, glavarica Marija Kirić, savjetnice Terezija Novak, Kristina Marcius. Hraščani, glavarica Kata Logožar, savjetnice Franjka Hrešć, Marija Borko, Kata Novak. Trnovec glavarica Rezina Križnik. U crkvi kod velikog misijskog kriza, koji je nabavljen darovima požrtvovnih župljana, a stoji 2200 Din., bit će izložen imenik društva. Ovo će društvo nastojati, da se što više širi pobožnost Bož. Srca s pomoću Glasnika. Vrijedne članice kod svečanog primanja u Društvo obećale su, da će svojim kršćanskim životom i dobrim primjerom raditi, da se preporodi cijela župa, kako se i nada revni g. župnik Ivan Gužvinac. On je živo želio, da se u njegovoj župi uvede pobožnost Bož. Srca. Članice Društva bit će ujedno i povjerenice Glasnika, koji se nastojanjem, brigom i revnošću g. župnika lijepo širi te ima priličan broj preplatnika. S vremenom se nadaju, da će moći nabaviti društvenu zastavu i kip Srca Isusova.

S. D.

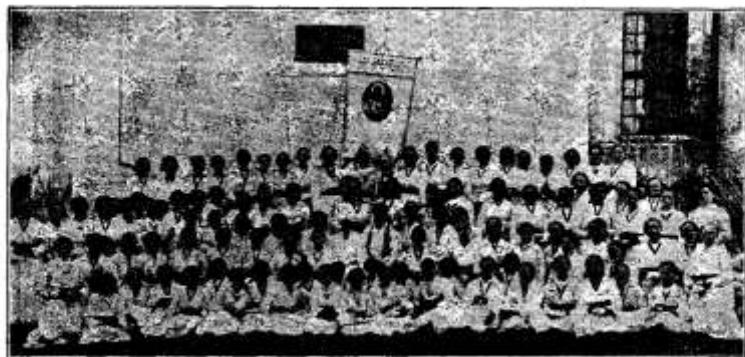
Kaštel — Lukšić kod Splita: Naše djevojačko društvo Presv. Srca Isusova ima sada 62 članice, jer su se neke drugarice poudale, a neke se preselile u vječnost. Naše je društvo utemeljeno 1915., kada nas je pohodio blagopokojni Isusovac o. Gattin. Doista je bila neko vrijeme malaksala revnost u Društvu, no ona se opet podigla, kada je pred 3 godine došao k nama naš novi župnik vlč. Don Fran Ivasović, koji ga je obnovio. Sve su članice vrucće želile, da se nabavi društvena zastava. Uz brigu i nastojanje vlč. župnika, dalo je Bož. Srce Isusovo, da nam se želja ispunila. Ove godine upravu na blagdan Presv. Srca skupiše se članice, okrijepljene Kruhom andeoskim, oko njegova oltara, pred kojim se dizao krasni stijeg sa slikama Presv. Srca Isusova i Marijina. Prije nego je vlč. župnik blagoslovio stijeg, prozbori nekoliko riječi potičući nas na veće poštovanje i ljubav prema presv. Srcu Isusovu i Marijinu. Na svima se moglo vidjeti veliko zadovoljstvo. Cijeli mjesec lipanj smo posvetile u čast Presv. Srca tako, da su svaki dan po dvije članice pristupale na sv. pričest, koju su namijenjivale za progonjene u Meksiku, da ih Presv. Srce ojača u borbi i da im se smiluje, da čim prije dođu do željenoga mira. Zajedničku sv. pričest obavljamo svaki prvi petak moleći zlatnu krunicu i još neke druge molitve. Želeći što više poraditi za kraljevstvo Srca Isusova na zemlji, zamislismo zazvati u pomoć i sv. Tereziju od Maloga Isusa. Stoga je naše društvo nabavilo njezinu lijepu sliku, koju je

postavilo u župnu crkvu. Isprosila draga Svetica cijelom našem mjestu duhovnu obnovu po Srcu Isusovu.

Zorka Matijaca, glavarica

Lički Osik. Mjeseca listopada u prostranoj župnoj crkvi sv. Josipa držale su se misije. U to doba osnovalo se Djevojačko društvo S. L. u nj je pristupilo 16 članica. Lijepo su se odazvale djevojke iz sela Mušaluka. Kada je glasoviti svećenik Marko Mesić god. 1689. oslobođio Liku od Turaka dobio je kao nagradu Mušaluk, odatle je upravljač cijelom Likom i brinuo se za svoje stado. Kao spomen vlog junaka i svećenika opstoji crkva posvećena Duhu Svetomu, lijepo obnovljena od sadašnjeg župnika Dra Frana Biničkoga. Djevojke društva S. L. iz Osika, Vukšića, Budaka i Mušaluka kao povjerenice Glasnika nastojat će, da ga članice primaju i čitaju. S pomoći Glasnika bolje će upoznati milu pobožnost božanskog Srca Isusova, te će u njemu naći pobude, da što vjernije vrše svoje kršćanske dužnosti. To je bila i želja preč. g. župnika.

Gor. Stubica. Naše Djevojačko društvo Presv. Srca Isusova osnovano je god. 1901. od OO. Isusovaca, koji su tada držali kod nas sv. misije. Društvo ima danas preko stotinu članica, ima svoj vlastiti društveni dom podignut 1920. i blagoslovljen od blagopokojnoga biskupa Langa. Za svoju je zadacu uzelo Društvo osobito ovo troje: gojiti crkveno pjevanje, čistiti

Djevojačko društvo S. J. u Gor. Stubici.

i restiti župnu crkvu te svake nedjelje u određenim grupama primati sv. sakramente. U svakoj pak crkvenoj zgodji Društvo javno istupa. Članice nose društvene znakove i društveni barjak. Ljetos je društvo nabavilo novi barjak prinosima članica. Barjak je svećano blagoslovljen na Tijelovo prije sv. Mise pred društvenim domom, kojom zgodom je naš župnik veleč. g. Papić izrekao prigodno slovo. Barjaku je kumovala domaća gdica Elza Mihelić pridonijevši kao pripomoći Društvu lijep novčani dar. Veselimo se skoroj proslavi 30godišnjice našega Društva, jer nas g. župnik uvjerava, da će do toga biti obnovljena naša župna crkva, a obećava nam za 30godišnjicu sv. misije, koje će obnoviti i cijelu našu veliku župu. Mi se mnogo molimo na tu nakuru.

Glavarica.

Vododer. Još 1901. ustanovilo se kod nas Apostolstvo molitve. Bilo je to za vrijeme misije, koje su urodile lijepim plodom za duševni napredak našeg naroda. God. 1914. bile su opet kod nas misije, kod kojih se broj članova Apostolata povisio na 170 muških i 400 ženskih, a u Djevojačko se društvo začlanilo 140 djevojaka. Iza tih je misija bio kod nas marljiviji polazak crkve i češće su se primali sv. sakramenti, osobito prve nedjelje u mjesecu. Svaki prvi petak u mjesecu služi se sv. Misa za žive i pokojne članove Apostolata i članovi njegovi primaju naknadnu sv. pričest. Ratno je vrijeme i kod nas mnogo štete nanijelo. No Bog nam se smilovao ope-

po misijama, koje su nam držali čč. oo. Dominikanci 1927. i uveli bratovštinu sv. krunice. U nju se upisalo odmah 300 članova, većinom ženskih, i taj se broj sve više množi. Pored svih poteškoća načinismo same barjak Bezgrješnoj Kraljici sv Krunice, koji nam je naš vlc. g. župnik blagoslovio izrekavši krasnu propovijed. Društveni nam život nije i bez koje male žalosti, no tješi nas bez grijeha Začeta Djevica i božansko Srce Isusovo.

Marija Octenjak, glavarica.

Mače. Naknadnih sv. pričesti prikazalo je Društvo S. L u lipnju 573; srpnju 485; kolovozu i rujnu po 450; u listopadu 420. Neka nam dragi Isus pomogne, da se prva revnost obnovi i uzdrži. **A. Ivančić**, glavarica.

Staro Petrovoselo. Za iskorenje psovke prikazuje društvo svaki mjesec 80 do 125 sv. pričesti. **J. Ivanišević**, glavarica.

Kod župnog ureda sv. Marije u Zagrebu Kapitol 3., kao i u sakristiji iste crkve mogu se dobiti slijedeće knjige:

1. Iskrice ljubavi Svetootajstvenom Isusu. Doista su ove Iskrice ljubavi krasna knjiga za duhovni život kršćanski, iza knjižice »Naslijeduj Krista« jedna od najljepših i najkorisnijih. Cijena tvrdo vezanoj knjizi Din. 20.—, a meko vezanoj Din. 15.—

2. Vječno svijetlo je nastavak onih razmatranja što ih imade knjiga »Iskrice ljubavi«. Cijena Din. 10.—

3. Priprava na prvu sv. ispovijed i prvu sv. pričest. Cijena Din. 20.—

4. Zašto ljubim svoju Crkvu? Za tu knjigu kaže brat presv. biskupa dr. Langa ovo: Tko pročita ovu lijepu i za svakoga katolička dragocjenu knjižicu, upoznat će Crkvu katoličku u svoj njezinoj veličini i ljepoti. Jest, kad pročitamo krasnu ovu knjižicu, srce će nam uspamtjeti ljubavlju, a grudi se širiti od ponosa, što smo članovi katoličke Crkve. Cijena Din. 10.—

5. Živko dijete Euharistije. Mladež i odrasli i djeca i roditelji čitat će ovu knjigu s nasladom, čitat će je s velikom korišću za srce i dušu. Cijena Din. 5.

K N J I G E:

Bulić-Katić: Stopama hrvatskih narodnih vladara. Vrlo lijepa knjiga, u kojoj nas slavni naš učenjak F. Bulić i njegov nećak, književnik L. Katić, vode od spomenika do spomenika naših knezova i kraljeva hrvatske krvi. »Još Hrvatska nije propala«, veli starac don Frane, »dok nas spomenici njihova rada, njihove slave budu zagrijavali«. Ovu bi lijepu knjigu trebao da ima svaki Hrvat. Ilustrirana s 37 slika, s krasnim naslovnim listom i zemljovidom ima 136 strana. Stoji D 15.— uvezana D 25.— Kao izvanredno svetojeronsko izdanje dobije se s još 3 knjige uz cijenu od D 40.— Za jer. članove D 20.—

Velimir Deželić sin: Sedam puta udarani. Pisac znamenitog djela »Sofiju odabrao dao se na zahvalan posao da nam iza sv. Čirila prikaže umjetničkim načinom sv. Jeronima. Bez sumnje će i ova knjiga vrlo ugoditi svima obrazovanim, a razumjet će je i jednostavniji. Ovo je djelo lijepi prilog jubilarnoj slavi Svetojer. društva. Stoji D 15.— Za članove D 10.— s poštarnicom D 2.— više.

Dr. A. Živković: Porezi. Uz kratki povijesni uvod tumače se tu lakim načinom svi poreski propisi, pa ova knjiga dobro dolazi svim državljanima. Stoji D 10.— Za jer. članove D 6.— s poštarnicom D 2.— više.

Sve tri ove knjige naručuju se kod **H. K. Društva Sv. Jeronima u Zagrebu, Trg Kralja Tomislava** broj 20.

Valerij S. Vilinsky: Rusky narod a sjednocení Církvi. Olomuc 1928. To je djelo o sjedinjenju crkvenom štampao u češkom jeziku pravoslavni Rus i posvetio ga čehoslovačkim katolicima. Izdala ga je kao 4. svezak »Knihovna Apoštola sv. Cyrila a Metodeje« v Olomuci.

† V. Palunko: Tajna uživanja i utjeha u svakoj nevolji. Ovo je djelo pok. biskupa Palunka toliko omiljeno narodu, da se evo štampalo po drugi put. Crta nevolje ovoga svijeta, otkud su, koja korist od njih, kako ih vjera posvećuje i ublažuje. Omašna knjiga od preko 400 strana stoji D 40.—

Sveć. D. Bosiljevac: Hvalimo Mariju. To su kratka razmišljanja o Bl. Djevici po Litanijsama lauretanskim, od kojih svako završuje s prikladnim primjerom. Stoe D 12.— Naručuju se ova djela kod Hrv. knjižare Split.

DAROVI U LISTOPADU 1928.

Za sv. Mise: Bošnjaci EŠ 15 Bradok BR Dol. 1 Chicago RZ 42 Gorjani MS 20 Kostrena sv. Lucija LD 20 Lopud NO 10 Orahovica JD 25 Sibinj PC 15 Šwissvale MG 68 Zagreb ZB 20 NN 25.

Za Svetište S. L: Beretinec AM 20 Brestača MS 30 Cleveland JE Dol. 5 Erpenja VT 20 Hrvatska MP 10 Kapela MS 10 Kutina JL 10 Lomnica MŠ 100 Mošćenica JL 10 Omišalj AK 50 Sv. Petar Čvrstec FS 50 Šid FK 20 Švica MP 26 Vukovar IN 70 Zagreb FB 200 MM 50.

U čast Srcu Isusovu: Apatija TS 20 Beograd JK 50 Bošnjaci EŠ 5 Cerna AJ 20 Desinec D. KŠ 10 LV 10 Dolina ST 30 Fair Oaks ZG Dol. 1 Glogovnica ZH 100 Grk JH 30 Ivanec MS 10 Karlovac SK 50 Koprivnica MC 20 Krk JV 100 Lekenik IJ 50 Liće MK 10 Lokve MK 10 Novigrad MP 10 Novi Marof ŠB 20 Novi Vinodol CP 10 Palinovec FS 10 Pitomača IB 8 Podvežica IP 50 Rešetari IO 30 Rokovci MS 10 PK 100 Sibinj PC 10 Sotin ML 20 Staro Petrovoselo MM 70 Stenjevac MK 30 Sušak SM 50 Sv. Ivan Žabno VI 30 Šag LR 10 Valenovac BF 100 West Elizabeth MP Dol. 2 Virovitica AZ 10 Zagreb KS 50 RB 20 AS 10.

U čast S. L i S. Marijina, Lurd. Gospo, sv. Josipu, sv. Anti, sv. M. Tereriji i sestri Celini: Cerić ZD 30 Josipovac MŠ 18 Kostr. sv. Lucija LD 10 Kraljeva Velika 10 Osijek VB 50.

Za raširenje Glasnika S. L: Amitij MS Dol. 1 Astorija NS Dol. 1 Bos. Gradiška NC 100 Cavtat VV 25 Crikvenica DM 30 Daruvar KD 8 Don. Miholjac SF 10 Dubočac BS 10 Duboševica NN 10 Dubrava MD 3 Gibina JP 10 Glina RD 28 Golubovac MV 30 Gunjarc JH 10 Hoboken SB 56 Jakšić FT 50 Krapina JF 20 Križišće FS 50 Kukujevci EP 10 Lipovljani AF 10 Lopud LA 7 Maribor VM 5 Mart. Ves KT 10 MMM 100 Muo MG 20 Odvorci JS 10 Odžak SV 10 Omišalj AK 20 FK 10 Osijek MA 20 Otok AŠ 10 KI 10 Petrovaradin SL 8 Prijenice AG 10 Požega MK 15 Priliče don. KB 12 Preko 10 Prozor MB 20 Radatovići HG 20 Rogoznica AZ 20 Senj FS 8 Seoce ST 30-Sisak HT 8 Skoplje MS 10 St. Perkovec PG 10 Subotica KS 10 Sv. Ilija BJ 20 Sv. Jakov AM 50 Šip. Luka AG 100 AV 10 Trsat ZL 14 Vinkovci MB 40 MU 23 Vukovar IK 10 Zagreb AŠ 100 AV 3 IM 22 MŠ 10 NN 25 ML 5 SE 24 ŠM 100 TD 20 Zemun MK 40 ŠS 10 Zlatar BS 20.

Za kruh sv. Antuna: Glina Z2 20 Novska ZK 50 Omišalj FK 10 Sv. Ilija BJ 10 Uljanik AS 10 Zagreb AR 10.

Za svjeće: Holoken SB 100 Vrhovac AH 8

Za novo svetište u Jeruzalemu: Bakar TM 10 Split BB 50

Za Langov Dom: Sv. Juraj u T. AK 50.

Za raskr. vjere: Bakar TM 100.

Za Misije: Beograd JK 50 Erpenja VT 20 Gjurgjevac MO 35 Koprivnica TO 20 Steelton JM Dol. 1 Županja MS 50

O. Mesarić: po TM sabr.: za crkvu S. I. u Hamirpuru 50 za katechiste 50 Zagreb CT za jaslice 20.

O. A. Vizjak: Petrinja Djev. društva za male indijce 300 Banjaluka III. razred osnovne škole ss. Milosrdnica za krštenje jedne pog. djevojčice na ime Marija 100 Crossfield IS za pokršt. jednog crenčića na ime Alojzije 110.

Urednik: Milan Pavelić D. I.

Vlasnik: Kolegij Družbe Isusove u Zagrebu — Ljudevit Dostal D. I. rektor.
Tiskom »Glasnika Srca Isusova« — A. Alfrević D. I.

MJESEČNA NAKANA U SIJEĆNU.

Posluh Kristovu namjesniku.

Posebne nakane za svaki dan:

- 1 U Obrez. Kristovo. N. godina. Obraćenje svega svijeta.
- 2 S Ime Isusovo. Sloboda sv. Crkve.
- 3 Ć Genoveva. Čednost ženskih u nošnji.
- 4 P Tito. Sirenje pobožnosti Presv. Srca.
- 5 S Telesfor. Psovači.

- 6 N Bogovađenje. Naši misijonari.
- 7 P Lucijan. Crkva u Meksiku.
- 8 U Severin. Redovnički podmladak.
- 9 S Marcellin. Naši biskupi.
- 10 C Pavao. Sjedinjenje istočnjaka s Crkvom.
- 11 P Higin. Prava pobožnost.
- 12 S Ernest. Pijevo društvo i katolička štampa.

- 13 N 1. po Bog. Sv. Obitelj. Posveta obitelji.
- 14 P Hilarij. Otpali svećenici.
- 15 U Mavro. Mir u svijetu.
- 16 S Marcel. Napose preporučeni u molitve.
- 17 Ć Antun. Ljubav k siromaštvu i pokori.
- 18 P Stolica sv. Petra u Rimu. Poštovanje sv. Oca Pape.
- 19 S Marij. Nepravedno proganjeni.

- 20 N 2. po Bog. Fab. i Sebastijan.
- 21 P AGNEZA. Mjes. Zaštit. Djevičanske duše.
- 22 U Vincencij i An. Darežljivost prema crkvama.
- 23 S Zaruke B. D. Marije. Svetost života u ženidbi.
- 24 Ć Timotej. Čast oltara za t biskupa Langa.
- 25 P Obraćenje sv. Pavla. Obraćenje Židova.
- 26 S Polikarpo. Članovi Apostolstva molitve.

- 27 N Sedamdesetnica. Ivan Zlatousti. Propovjednici.
- 28 P Ildefons. Umirući.
- 29 U Franjo Saleski. Suradnici Glasnika Srca Isusova.
- 30 S Martina. Djevojačka društva Srca Isusova.
- 31 Ć Petar Nol. Naši mili pokojnici. —

Svagdanje prikazanje. Božansko Srce Isusovo! Ja ti prikazujem po bezgrešnom Srcu Marijinu sve molitve, djela i trpljenja ovoga dana u naknadu za naše uvrede i na sve one nakane, na koje se ti neprestano prikazujuš na oltaru. Osobito ti ih prikazujem za sv. Crkvu, za sv. Oca papu i za sve potrebe članovima Apostolstva molitve ovoga mjeseca i dana preporučene. Amen.

Oprosti za članove Apostolstva molitve. Potpuni oprost jednoga petka po volji, i još jednog dana po volji odabranog. Na dan pomirovne sv. pričesti. Na blagdan mjesecnog zaštitnika.

Oprosti za članove bratovštine Presv. Srca Isusova. Potpuni oprost prvoga petka ili prve nedjelje, i još jedan po volji odabrani dan.

Opća mjesecna nakana u veljači: **Crkva ima pravo da odgaja mladež. Misiska nak. u veljači: Pomoć pastirima armenske crkve, da skupe stado.**

GLASNIK SRCA ISUSOVA

God 38.

Veljača 1929.

Broj 2.

PRAVA CRKVE NA ODGOJ MLADEŽI.

Nakana Aposolskava molitve u veljači, blagoslovljena od sv. Oca.

Tko od nas nije bio dirnut nježnim prizorom, u kojem nam sv. evanelje pokazuje Isusa među djećicom? Više je pobožnih majka čulo, da je Isus u njihovu kraju, pa donesoše k njemu djecu, da ih blagoslovi. Učenici se rasrdiše na majke i ne htjedoše ih pustiti k Učitelju. No Isus reče: »Pustite malene i ne priječite im da dudu k meni, jer takvima pripada kraljevstvo nebesko...« I stade igrli mališi i stavljati ruke na njih blagosivajući ih.

Zašto učenici nisu dali djeci k Isusu? Jer je bio umoran od hoda i od propovijedanja riječi Božje, pak su htjeli, da otpočine. No Isus za svoje male prijatelje ima vremena i riječi i kad je trudan, pa svojim postupkom daje blagi ukor apostolima. On uči njih i njihove naslednike, koliko im valja djecu cijeniti, koliko se za njih brinuti. On im stavlja djecu za uzor, on im pače kaže: »Ako se ne obratite i ne budete kao djeca, ne ćete ući u kraljevstvo nebesko.«

I danas ima ljudi, koji ne daju djeci k Isusu. Samo ovi ljudi ne čine to od skrbi za Isusa, već naprotiv. Oni ne vjeruju u Isusa, pak ne će da ni djeca u nj vjeruju. I ako su neki od njih spremni dopustiti manjoj djeci, da upoznaju život Isusov kao što bi upoznali kakvu priču, to ipak ne će, da odraslija djeca i mladež bolje upoznaju Isusov život i nauku njegovu i da po njegovoj nauci urede svoj život. Takva su mnoga časnoga političari i državnici širom svijeta. A ima među njima i takvih, koji Isusa upravo mrze.

Ne će Isusa u školi.

Culi ste ili čitali, kako po svijetu ima država, u kojima bacaju raspelo i sve kršćanske znakove iz škole. Nije to samo u Meksiku, bilo je toga i bliže. Osobito na pr. u Francuskoj. Tamo su neprijatelji Božji bili dotle došli, da su pred dvadesetak godina zatirali u školi i školskim knjigama sve, što je sjećalo na Boga. U jednoj školskoj knjigi za malene bili su i ovi redci pjesmice: »Ribica se veseli, jer joj je Bog dao život«. Neprijatelji Božji brisali su Bog i stampali: »Ribica se veseli, jer joj je dan život«.

Ti političari, koji tako postupaju, govorili su i govore: mi hoćemo i a ič k u školu. Što to znači? Od riječi do riječi: hoćemo školu s v j e t o v n a č k u, to jest, u kojoj uče samo učitelji svjetovnjaci, u kojoj nema svećenika. A to zapravo znači: hoćemo školu židozidarsku, u kojoj ne će biti spomena o Bogu ni o vjeri.

Takvi su političari radili iz svih sila protiv katoličkih škola, oni su na pr. izagnali iz Francuske sve redovnike, koji su se zanimali školom. Takvi političari traže j e d i n c a t u školu, to jest državnu i ne će nikakve druge, pogotovo ne katoličke. Oni hoće školu potpuno bezvjersku, a to stoga, jer su htjeli i hoće, na pr. u Francuskoj, da njihova zemlja bude potpuno bezvjerska, oni čak vole, da im domovina i propane, nego da bude katolička. Hvala Bogu, posao im ipak ne uspijeva, iza rata se u Francuskoj sve više vraćaju katolički redovnici u svoje škole.

Cini se da danas ponestaje političara, koji ovako »finijim« načinom tjeraju Isusa iz škole. Dolaze sve više oni bjesniji kao u Rusiji i Meksiku. Oci izumiru, dolaze djeca. Rodeni sin bezbožnoga židovstva, komunistički boljševizam, s revolverom u ruci zabranjuje i pisnuti u školi štogod što bi bilo u prilog Bogu i vjeri. Mjesto toga daje on u ruke školskoj mlađeži list, kojemu samo ime sve kaže — zove se »Bezbožnik«. Mjesto čudoreda uči boljševizam 10 zapovijedi naopako: psuj boga, ne idi u crkvu, ne slušaj oca ni majke, mrzi i ništi nekomuniste, budi bez stida...

Svaki čovjek, koji ima iskru zdrava razuma u glavi mora se zgroziti od tih »nauka«, koje su mogle poteći samo iz strašnih zločinačkih srdaca.

Pravo Crkve na školu.

Crkva ima pravo da uzgaja vjerski kao sve katolike tako i katoličku školsku mlađež. Ne treba ona da istom moljaka to pravo od kakve ljudske vlasti, njoj ga je dao sam njezin božanski Osnivač, kad joj je dao vlast, da krsti sve ljude i uči ih njegov nauk. To je njezino prvo pravo, to njezina poglavita dužnost.

Po tome ima Crkva pravo obvezivati katoličku mlađež, pa ako zatreba, i prinukati je, da uči kršćanski nauk, koliko joj je nužno. Crkvi pripada, da potvrđuje učitelje vjere i vjerske školske knjige. Isto je tako Crkva uvijek držala svojim pravom, da podiže

sama svoje škole i tako unapređuje s književnim obrazovanjem i vjersko te življe zadahne mlađež katoličkim duhom.

Crkva ima također pravo sprečavati škole, koje su na štetu vjeri i čudoredu i zabranjivati svojoj djeci, da ih polaze. Ta to je jedna od prvih dužnosti Crkve, da odbija od svojih vjernika, što je opasno za njihovu vjeru i kršćansko življenje.

Tih prava Crkvi češće ne priznaju ljudi od vlasti, pa ih vrijeđaju. Na to se tuži i sv. Otar u glasovitoj poslanici »Milosrdni Otkupitelj«: »Uzima se Crkvi vlast da odgaja kršćansku mlađež.«

Pouzdajmo se, da će bjesomučni komunizam otvoriti oči i ljudima od vlasti te će i oni uvidjeti, da bez prave kršćanske škole vođene Crkvom nema ljudskomu rodu nesamo spasenja vječnoga, već ni reda ni sreće na zemlji. Bivši predsjednik Saveznih Država Američkih Coolidge kada već misli tako. Evo što taj protestant piše: »Škole naše imaju nesamo davati mlađeži znanje, nego joj oplemenjivati čud. Shvatimo, što kaže David a ponavlja Salomon: »Strah je Gospodnji početak mudrosti.«

Molimo u veljači božansko Srce, koje kuca najtopljom ljubavi za uzdanicu našu, nek ono gane srca današnjih ljudi od vlasti, da priznaju i poštuju pravo Njegove Crkve na odgoj mlađeži.

Milan Pavelić D. I.

MISIJSKA NAKANA U VELJAČI.

Pomožimo pastirima armenske crkve da skupe stado.

Katolički Armenici, koji su podložnici turske države, pate već odavna gorke muke radi svoje vjere. Radi njihovih je nesreća jadikovao sv. Otac Pio IX., imajući pred očima njihova progonaštva usliknuo Leo XIII.: »Strašna li i bolna prizora: krvlju nakvašena sela i gradovi, ognjem i mačem opustošeni silni krajevi!«

I premda su kršćanski narodi sažaljavali strašno progonjenu armensku braću, premda su sv. Oci Pape iz svih sila nastojali da im pomognu pa se za njih zauzimali više puta i kod samih turskih careva, ipak se križni put ubogih Armenaca još ne svrši. Godine 1908. dodešće u Turskoj na kormilo t. zv. Mladoturci, ali ni ti ne olakšaše sudbine armenских katolika, kojima malo preda tim u velikom dijelu oteče Turci imanja, mnoge poubijaše ili protjeraje iz domovine. Tako se velik dio katoličkih Armenaca nađe u tudini. Nalaze se oni danas rasijani osim po Armeniji još i po Siriji, Carigradu, Aleksandriji egipatskoj, Marseillu, Parizu, Saveznim Državama Američkim, Argetini i drugud.

Biskupi armenski rade da skupe svoj ubogi narod i vrati ga u domovinu. Teško je to, jer turske vlasti ne dadu natrag onima, koji su za progonaštva pobegli bez putnog lista, potpisanoj od turske oblasti. Pomožimo molitvom i biskupima i vjernicima armenskim, koji znadoše toliko patiti i glave svoje davati za vjeru Isusa Krista.

NJEZIN »SLATKI ISUS.«

U spomen † gđi T.

Umrla je majka, starica od 85 godina. Bio je upravo petak, devet sati ujutro, dan u koji se spominjemo Isusove gorke muke. — Pa to nije ništa neobično, mislite. Doživjela je časnu starost, djecu, unučad i prunučad, a petak je dan kao i drugi što su. Ipak nije tako. Ova stara majka imala je zlatno srce i dobru, dobru dušu, a u njezinoj se smrti tako očitovala Božja ljubav.

Pod konac života bila je tjelesno slaba, ali dok je mogla stati na nogama, posebice je častila prvu nedjelju, kad je izložen Presveti Oltarski Sakramenat. Uoči toga dana bi se ispovjedila, a u nedjelju kod velike Mise pričestila. To je držala za vrlo svećan dan, kad je primala »svog slatkog Isusa«, kako Ga je od milja nazivala. Njezin je život bio prožet onom iskrenom i dubokom vjerom, koju ne okreće vjetar svjetskoga mišljenja.

Ujutru ne bi okusila vode, a da je nije prije blagoslovila u ime Presvetog Trojstva. Molila se rado pod vedrim nebom kao držeći, da je tu bliže Bogu, a molila je iz svoje molitvene knjige ili bi prebirala svoju dragu krunicu. U dvorištu, na sunčanoj klupici uza kuću, mogao si je dugo promatrati, kako sabrano

moli, ona te ne bi opazila. Vjerno je pomagala duše svojih pokojnika, a osobito se molila za one, kojih nitko ne spominje. Za njih bi često dala čitati sv. Mise. Velika je bila njena ljubav k raspetomu Spasitelju, Njegova je slika visjela nad njenom posteljom, a križić sa oprostom ljubile su njene usne do smrti. Imala je srce živo, otvoreno, prijateljsko. Za svakoga je našla dobru, veselu i zabavnu riječ, jer je njena starost bila vedra kao dani prvoga djetinjstva.

Ovo odano srce našlo je odziva kod Boga u danima kušnje. Došla je bolest i nemoć, trnula se životna svijeća. Ispovijedala se u bolesti i primala sv. pričest, ali na smrt je čekala više sedmica, a u to je pala i prva nedjelja. Njena toliko čašćena prva nedjelja! Malo je govorila, a jela gotovo ništa. Prije podne pohodim je, a ona me slabim glasom tjera: »Idi, sinko, idи u crkvu... tamo je na oltaru sad slatki Isus --- župnik ga prima na svoje srce --- nosi Ga --- idi, idi!«. Isprekidano je govorila: »Ti ćeš doći--- opet se vratiti--- žuri se, idi!«.

Je li u tom kakva izrična želja? Je li tu još svijest ili je to već smrtni polusan? Svijeća je dogorjevala, tko bi znao!

Odem s nemicom u duši: što ona zapravo hoće? U crkvi je služba Božja svršila. Bila sam sama sa Spasiteljem i preporučila nerazjašnjenu želju Njegovoj sveznajućoj Ljubavi.

Bila su i dva sata, mene nije ostavljao nemir. Danas je prva nedjelja, da li ona na to misli? I dode mi jasna misao: da, ona misli na svoj lijepi običaj, na sv. Tijelo, koje je primala. Gotovo odletim u župni ured — kažem sve po istini. Župnik mi reče, neka bolesnici javim dolazak Spasiteljev.

Dobra majka je spavala, imala je zatvorene oči, nije osjetila, kad sam došla. Ne ču je buniti, dok me sama ne poglede. Dugi časovi očekivanja i majčica me pogleda velikim, upitnim pogledom. Pitam: »Poznate me?« Ona potvrđi. Nadvijem se nad nju: »Danas je vaša prva nedjelja, gospodin župnik će vam donijeti Isusa. Hoćete li, da idem po njega? — A ona? Promjenjenim licem, sjajemnutarnje radosti kao poljepšana: »Mođa slatkog Isusa! --- Kako je ona meni to lipo izručila!« Dugo mi je držala ruku, a kad se nagnuh da je u ruku poljubim, zagrlji me kao svoje dijete i blagoslovili.

Brže sam otišla, nego došla. Slatki Isus vozio se k svojoj vjernoj duši!

Još je bila samo jedna poteškoća. Nije primala zemaljsku hranu, hoće li moći primiti nebesku? To su bili teški časovi straha, ali i nade. I što nije moguće ljudima, moguće je Bogu. Njegova milost, Njegova ljubav učinila je čudo i presretna majka zagrlila je posljednji put na svijetu svoga slatkog Isusa.

Počivaj u miru, vjerna dušo! Po želji svojoj umrla si u petak, položena si na vječni pokoj u ljubavi svoga Boga, okićena mirisnim cvijećem i molitvama onih, koji su te poznali i štovali.

Ovako divno uzvraća Isusovo Srce vjernu ljubav. N. N.

PROTESTANTSKI LIJEČNIK U LURDU.

Liječnik iz Stettina, protestant, putovao južnom Evropom. Bio je na pvratku iz Španjolske. Dok su se njegovi drugovi zadržali u jednom gradu, došao je on u Lurd. Čuo je, da se u Lurdru bolesnici liječe vještinom izvrsnih liječnika, koji bez lijekova znađu tako djelovati svojom voljom ili »sugestijom« na bolesnika, da i najteži bolesnici odlaze zdravi i veseli kući. To je ovomu liječniku bilo vrlo čudno, pa je došao, da se na svoje oči uvjeri, je li sve to istina.

Međutim je mogao da se zadrži u Lurdru samo tri četvrteta sata. Čim je izašao iz vlaka, uputio se u liječnički ured, kojemu se mora prijaviti svako čudesno ozdravljenje. Ljubazni liječnik Petitpierre zamoli Dra Biota, da pokaže ovomu drugu liječniku, što želi vidjeti.

Obojica podoše do čudotvornih zdenaca. Protestantski je liječnik pozorno gledao, kad su spuštali bolesnike u vodu. Očekivao je nešto više. Promatrao je svoga vodu, da vidi, kako to liječnici u Lurdru liječe bolesnike samo svojom voljom ili »sugestijom«. Ali Biot evo nije ništa radio, već samo gledao, kako spuštaju bolesnike u vodu i vade ih iz nje.

— Zar je to sve? pitaše začudeno protestant.

— Da.

— I vi sve bolesnike bez razlike spuštate u istu vodu? zudi se on. Nije potrebno, da si liječnik, te uvidiš, kako je opasno kupati sve bolesnike u istoj vodi. Tko bi mogao u tom slučaju izbjegći okuženju, kad bi sve to bilo samo naravsko liječenje?

— Dakako, odvrati dr. Biot. Svi se bolesnici kupaju u istoj vodi.

— A okuženje?

— Tolike su godine dokazale, da ovdje nema nikakvih okuženja.

— To je ludorija, odvrati protestant.

— Možda, govoreći na ljudsku. Ali na ovom mjestu ne vladaju prirodni zakoni. Ovdje djeluje viša sila.

Protestant je šutio nekoliko časaka. Kao da je čuo jezik, koga nije mogao razumjeti... Baš je bilo vrijeme, kada se u Lurdru razvija veličanstvena procesija. Dr. Biot morao je svome kolegi pokazati i nju.

Protestant se čudio mnoštvu, što se skupilo, da sudjeluje u procesiji. Vidjelo se, da ne razumije, o čemu se ovdje radi. Stoga se dr. Biot požuri, da mu stvar istumači.

— To vam je, gospodine kolega, katolički vjerski bred. Ovo mnoštvo, što ga vidite, skupilo se izbliza i izdaleka. Ljudi su došli ovamo, da se mole. Ono tamo je, katolički svećenik. U rukama drži Presveti Sakramenat, to jest posvećenu Hostiju, za koju mi katolici vjerujemo, da je u njoj sam Isus Krist. Procesija će načiniti jedan okrug. Izatoga će svećenik doći među bolesnike, pa

Božanski Dječak gleda bić
I truje, čavle, rana pet,
Što vječni Otac utka ih
U pasilloru — muke cvijet.

A Majka oči odvraća,
Al dobro zna, što misli Or
Sa oka, s usta čitaš joj,
Što prorekao Simeon ---

Pretvori, Majko, srce mi,
U pasilloru — muke cvijet,
Izvezi na njem bićeve
I truje, čavle, rana pet!

će svakoga napose blagosloviti presvetim Sakramentom. Kroz to će vrijeme mnoštvo svijeta zazivati pomoći i milosrđe Božje.

— I tako će sugestijom djelovati na bolesnike, zar ne? primjeti protestant.

— Varate se, odvratи dr. Biot. Upravo oni bolesnici, koji su skloni sugestiji, vrlo se rijetko izlječe u ovim slučajevima. Međutim zato smo u liječničkom uredu mi, da možemo ustanoviti, radi li se tu o sugestiji ili o nadnaravnoj sili, koja se u Lurdu očituje.

— Dakle vi liječnici ne upotrebljavate ništa drugo, da izlječite bolesnike?

— Ja sam vam pokazao sva sredstva, što ih upotrebljavamo. Liječnici ovdje imaju vrlo lagan posao. Tu nema operacije, tu se ne daju bolesnicima lijekovi. Tu se liječnici ne bave nikakvom sugestijom.

— A koliko je ovdje liječnika?

— Stalno se ovdje nalazi samo predsjednik liječničkog ureda. Ostali liječnici dolaze i odlaze sa svojim hodočašćima. Ja sam na pr. došao s hodočašćem iz Liona.

Međutim već je bilo vrijeme za protestantskog liječnika, da podne na vlak. Lijepe su njegove zadnje riječi Dru Biotu:

— Hvala vam! Razumio sam. U Lurdu ne liječe liječnici. Tu se radi o nevidljivoj sili, koja nadilazi prirodne zakone». F. M.

ZA NAŠEGA SV. OCA!

Jeste li vidjeli gospodara, kako rado ide na mjesto, odakle može pregledati cijelo svoje gospodarstvo, da vidi, što i kako mu rade djeca i težaci? Stari velikaši podizali bi na takvim mjestima dvorce, nesamo zbog sigurnosti i koristi nego i zbog ponosa i ljepote.

Cijela kruglja zemaljska je jedno Božje gospodarstvo i njemu su svi krajevi ko na dlanu. Duhovni namjesnik i upravitelj duhovnog Božjeg gospodarstva na zemlji, sv. Otar Papa, gleda po svem svijetu s krasne točke, Petrove crkve u Rimu. Njegovu su oku svi ljudi djeca Oca nebeskoga, svi narodi težaci Božji obradujući svaki svoju njivu, da jednom o tomu dadu račun pravom i vječnom Gospodaru. Sv. Otar ih na taj račun sjeća, on ih i upućuje na pravi način obdjelavanja njiva i vinograda Božjih. On sam ima od toga najmanje, jer radi i trpi baš ko i svi drugi. On je sluga svih sluga Božjih.

Korist imadu samo djeca Božja i njegova širom svijeta: kad im što Papa kaže, sigurni su, da je to istinito i dobro, jer je on nepogrešivi čuvar i učitelj Božjih riječi na zemlji; oni su mirni i radosni, kad im Papa što duševnog duga oprosti ili ih darom nadari, jer znaju, da on poput Petra veže i razvezuje po Božjem naredenju.

Eto pred Božić zaratile se dvije kršćanske zemlje u Južnoj Americi: Bolivija i Paragvaj. Pijo XI. zamoli brzjavno 19. prosinca predsjednike obiju država, da odustanu od proljevanja krvi i mirnim se načinom nagode. Obojica su odgovorila Papi s velikim počitanjem i zahvalnošću, da su oni i njihovi narodi na njegov glas pripravni stvar mirnim putem urediti. I stvar bi predana sudu u Washingtonu.

Sad okreni malo tu ogromnu jabuku zemaljsku pa vidiš Papu na poslanika kardinala Čeretija, kako ga 5. rujna najsvečanije prima Australija, da s njime s kupa dade počast Isusu u presv. Sakramentu u Sydneju, i čuj kako predstavnici vlade skupa s narodom obećavaju držati se Božjeg zakona u svom javnom i privatnom životu.

Pogledaj gore više u Kinu pa čitaj skupa s dobrim kineškim biskupima i narodom, krštenim i nekrštenim, kako im piše u kolovozu Papa Pijo XI., da što prije u miru nastave svoj lijepi i starodrevni kulturni rad, po komu su već doživjeli sjajne dobe i još su zvani na sjajnu budućnost. Kinezi to s počitanjem primaju.

Vrati se u Evropu i gledaj 26. siječnja prošle godine dirljivu procesiju u Lionu. Više od 2000 djece, obučene samo u bijelo i žuto odijelo — boje papinske zastave — izlaze svećano iz crkve sv. Nazarija, da moleći i pjevajući dadu zadovoljštinu za povrijedenu čast sv. Oca što je povrijediše tvrdovrati političari. Na čelu svakog odjeljenja vidiš koji natpis u počast sv. Ocu, na pr. »Sudac, kome na zemlji nitko ne sudi« — »Svijetla vrata i pastir Kristova stada« — »Usta i glas Isusa Krista« — i tako redom 60 počasnih naslova.

Na usta ove djece govorilo je 2000 obitelji, odanih sv. Ocu do skrajnih žrtava. Odanih zato, jer znadu onu Isusovu: »Tko vas štuje, mene štuje.«

Posebna zgoda daje se nama i svim katolicima, da iskažemo štovanje zajedničkom Ocu ove godine, kad on slavi 50-godišnjicu svoje prve sv. Mise. Dan slavlja je 29. prosinca, a katolici će nazati svoje proslave za cijele ove godine. I naši biskupi pozvali su nas već na tu proslavu zajedničkim pismom, koje će se čitati po svim crkvama 17. veljače.

U njemu vele presvjetli biskupi o sv. Ocu i ovo: »Papa Pijo XI. jest čovjek pun žive vjere. Od ove žive vjere on živi. On je čovjek netaknuta značaja. On na divan način ujedinjuje u sebi andeosku blagost i nepokolebitvu muževnu stalnost. On je pun dobrote i ljubavi prema svima ljudima, ali je uz to i pun ozbiljnosti i jakosti u upravi i u svojoj uzvišenoj službi. On je pun straha Božjega, ali stoga i bez ikakva straha i obzira ljudskoga. Pun je pouzdanja u Boga, i zato nikada, i u najvećim potekoćama, nije malodušan. I pun je ustrajne radinosti. Samo malo vremena ostavlja on za potrebe svoga tijela. Skoro čitav Božji dan posvećuje molitvi i radu, a ne samo dan, već i velik dio noći. I ova jaka duša sv. Oca prebiva u jakom, zdravom tijelu. Čovjek mora kad ga ugleda, i nehotice da usklikne: »Evo svećenik veliki!«...»

Razumljivo je dakle oduševljenje katolika širom svijeta, kojim žele proslaviti jubilej sv. Oca; razumljiv je i srdačan poziv naših biskupa, da poraste u nama ljubav i štovanje, privrženost i odanost sv. Ocu.

Štovatelji Bož. Srca i članovi društava Srca Isusova sjetit će se napose divne poslanice sv. Oca o Presv. Srcu i nastojat će osobitim žarom, da se tom pozivu svojih Natpastira odazovu. Ono posebno što još mogu učiniti jest, da saberu što veće »duhovo blago« za sv. Oca, kako smo to govorili u 9. broju prošle godine i u prvom broju ove godine. Što je koje društvo učinilo, pa i pojedinci, neka jave do Uskrsa Uredništvu Glasnika, koje će se poskrbiti da to dode u Album za sv. Ocu.

Eto primjer jednoga vrijednoga našega učitelja, koji javlja: »Iz moje obitelji za sv. Oca: 17 sv. pričesti; 3 križna puta; 9 sv. Misa; 10 pohoda Presv. Sakramentu; 9 krunica; 184 puta Oče naš. Iz moje škole: 120 put Oče naš; jedan pohod Presv. Sakramentu i 10 molitava za sv. Oca. Josip Vrbanek D. I.

NA SVOM POSJEDU...

Jurio brzi vlak. Prolazio baš krajem, gdje se dizale mnogo-brojne crkve i crkvice. Gospoda, pobožna kršćanka, sjedjela nasuprot nekomu gospodinu. Običaj bio u onom kraju, da su se dobri kršćani križali, kad bi prošli kraj crkve. To je činila i ova gospoda. Kadgod bi opazila koju crkvu, napravila bi na čelu, ustima i prsimu mali znak svetog križa. To napokon dodija onomu gospodinu, pa joj se podrugne radi toga.

— Oprostite, gospodine, odvrati ona, svatko je gospodar na svojem posjedu, pa i ja na svojem...

F. HAMERL D. I. NOVA MANREZA. Knjiga nesamo korisna nego uština potrebna svima, koji vrše duhovne vježbe. Osobito se preporučuje redovnicima i redovnicama. Stoji Din. 30.— Tko naruči pet komada, dobije šest badava. Narudžbe prima Uprava Glasnika Srca Isusova Zagreb I. pp. 147.

GLASNIKU SRCA ISUSOVA.

Oj Glasniče, ti moj miljeniče
Još od moga doba nejakoga!
Mal sam bio, kad sam te vidio
U komšije, di te rado štije.
U sebi sam tada pomislio:
»Mili Bože i mila Marija,
»Hoće l' kada i to vrime biti,
»Da će Glasnik meni dolaziti?«
Sad mi evo želje ispunjene:
Svaki mjesec Glasnik traži mene.

Kad on leti širom našeg svita
Pa i k mojim vratima dohita,
Tako mi je, da izreći nije:
Odmah ljubim sliku Spasitelja,
Otvaram ga na to pun veselja,
Citam glase za drugog i za se,
Citam štiva, što po svitu biva,
Čak pismice sitne letimice,
Zahvalnice duše pokajnice.
Glasnik meni prijatelj je vjerni,
Kad s' odmaram, s njim se razgovaram,
Kad me jade, on me kripit znade,
Jer što piše, to istinom diše.
Za neuke u njem su pouke,
Za bolesne utjehe nebesne,
A za zdrave najbolje zabave.

Bože dobri, Glasnik blagoslovi,
Daj mu mnogo prijatelja novih,
Da ga svudi upoznaju ljudi,
Zavole ga i čitaju njega,
Gdi je koga roda hrvatskoga,
Da ga prima ko andela tvoga.
Slatko Srce dragog Spasitelja,
Štiti vojsku svojih štovatelja,
Daj nam ovdje zdravlje i veselje
A po smrti uza te naselje. Amen.

Ivo Čakalić.

Preplata »Glasnika Presvetoga Srca Isusova« iznosi u godini 1929. za cijelu godinu s poštom ili na ruke 15 dinara, za Ameriku $\frac{1}{2}$ dolara; Italiju 8 lira; broj je čekovnog našeg računa u Trstu 11/3889. Preplatnici iz Ugarske plaćaju 2 pöngó i 50 fill i u Budapesti je broj našeg čekovnog računa 59.682. Narudžbe, preplate, reklamacije i darovi šalju se: Uprava »Glasnika Srca Isusova«, Zagreb I. Palmotićeva ulica 31. poštanski pretinac 147.

OSOBE ŠTO IMAJU NA SEBI RANE ISUSOVE.

Povijest nam kaže, da je dosele u katoličkoj Crkvi bila 321 osoba, koja je imala takove rane na rukama, nogama i srcu. Prvi se spominje sv. Franjo Asiski u 13. vijeku. U prošlom su vijeku bile takve: Katarina Emmerich, redovnica u Dülmenu u Vestfaliji; Marija Schumann u Altöttingu u Bavarskoj; Dominikanka Klara Moes u Luksenburgu; Luisa Lateau u Belgiji; Marija Mörl u južnom Tirolu; Gema Galgani u Lucci u Italiji.

Neke takve osobe, i sad žive. To su Marija Julija Jahn u selu La Franaise u južnoj Loiri u Francuskoj. Ona se rodila 1850, dobila rane 1873. i to osim običnih pet još i ranu trnove krune na glavi i drugu na plećima, što ju je Isus dobio kod nošenja križa. Otkad je dobila rane, nije ni minute zaspala. I ako joj je 78 godina, u licu je kao djevojka od 20 godina. Od 1883. leži u postelji na ledima; može da miće samo rukama i glavom, drugo joj je tijelo uzeto. Isus joj je to trpljenje ponudio kao naknadu za grijeha tolikih ljudi. Kad je u zanosu, ukaze joj se često Krist, Majka Božja, sv. Mihovil. Bila je 10 godina izopćena iz Crkve, ali je to strpljivo podnosila, pa kada se Crkva uvjerila da nema prijevare, digla je s nje izopćenje.

U južnoj Italiji živi u samostanu San Giovanni Rotondo, 40 kilometara od Fogia, kapucin otac Pio, po rođenju Franjo For-nigioni iz Pietralcina kod Beneventa. Rodio se 1886, u 16. godini je stupio u red. Na 20. rujna 1918. za molitve u koru dobio je 5 rana. Rane su mu na rukama i nogama tako velike, da u njih može ući prst, a rana na prsima ima 7 centimetara. Rane ostaju vazda iste, niti zaciđeljuju niti se gnoje. Otac Pijo ne jede gotovo ništa, svaki dan ispovjeda 6 — 10 sati. Kao ispovjednik je vrlo blag i mnogima kaže grijeha, koje hoće da zataje. Iza ispovijedanja čita sv. Misu. Ako je crkva tako puna, da ne može k oltaru — a to je bilo dosele tri puta — ide on lebdeći preko glava vjernika prema sakristiji. Toplina mu je čudesno velika: dopire do 48 stupnjeva, a na petke i do 50 stupnjeva C. Kad obični toplo-mjeri popucaju, tad uzmu u pomoć kupališne. Jednom je ozdravio nekog uzetoga. Ipak je kongregacija sv. Officija 31. 5. 1923. izjavila, da nije očito, jesu li to nadnaravnii čini pa je 24. 7. 1924. opomenula vjernike, neka ne pohadaju oca Pija niti mu pišu. Tako je Crkva opreznna u tim stvarima.

U Bavarskoj u Konnersreuthu ima rane Terezija Neumann a n. Rodena je 9. travnja 1898. U 20. godini oboli od rane na hrptenjači dobivene pri gašenju požara. U ožujku 1919. oslijepi, malo zatim izgubi i sluh i govor. Od 1923. nije mogla ništa tvrdi-jesti. Na leđima joj se pojaviše gnojne rane. Očekivali su, da će umrijeti. No 29. travnja 1923., kada je u Rimu sv. Terezija od Maloga Isusa proglašena blaženom, iznenada bolesnica progleda. 3. svibnja 1925. ozdravi joj gnojna nogu, a 17. svibnja iste godine

ozdravi sasma. Sv. Mala Terezija joj se ukaza u obliku svjetla i reče, da će ozdraviti i »moći mnogo i dugo trpjeti«. Na 31. studenoga 1925. ozdravi od upale slijepoga crijeva za vizije, u kojoj je ugledala ruku sv. Terezije i čula njezin glas. U korizmi 1926. vidje dva puta trpećega Spasitelja i dobi ranu na prsima; na Veliki petak te godine dobi rane na rukama i nogama i poče joj teći krv iz očiju; u petak 5. studenog 1926. pojaviše se na glavi rane trnove krune. Na 19. studenoga 1926. nade se u smrtnoj pogibelji i primi sv. pomast. No isti dan ču poznati glas i ozdravi. Rane ostadoše.

Terezija Neuman pada svaki četvrtak o ponoći — izuzevši uskrsno doba — u zanesenje i uz male prekide proživi do 1 sat popodne u petak svu muku Isusovu. U Jerusalemu su to tada 2 sata i 45 minuta, doba, u koje je Isus izdahnuo. U subotu leži Terezija kao mrtva, ali se domala posve oporavi. Za vrijeme muke izgubi 4 kilograma težine i četvrt litre krvi, te govori u aramejskom jeziku, u kojem čuje riječi Spasitelja i apostola. Zadnji je put jela na Veliki četvrtak 1922. Od tada je uzimala samo 2 ili 3 žlice vode na dan. Ali od Božića 1926. ne uzima ni toga. Dakle već preko 2 godine niti jede niti piće. Pače od rujna 1927. ne spava. I ipak živi, dapače od subote do četvrtka opet dobije u težini ona 4 kilograma. Svaki dan se pričešće. Ljudima očituje tajne kojih nitko osim njih ne zna, gleda, što se događa u daljinici i otkriva buduće stvari. Znanost već priznaje, da se to ne može protumačiti naravskim načinom.

Neke su je novine napale, da vara. Urednici su svih tih novina tuženi i sud ih je osudio. Dosele je oko 300 liječnika pretražilo Tereziju, ali nitko nije mogao da naravski protumači ovu pojavu. Otac Terezijin dopušta svakomu, da stvar proučava kod njega u kući. Jednom je jedna komisija, u kojoj su bili i protestantski teolozi, donijela sobom lampu od 500 svijeća. Za vrijeme zanesenja uperiše u svjetiljku u Terezijino lice. Tako su nekoć liječnici mučili i Katarinu Emmerich.

Terezija Neumann je seljačko dijete; nema u nje ni traga bolesti histerije, niti može biti govora o sugestiji. Pobožna je i sveto živi. Ona ni njezini ne primaju nikakova dara. Jednom joj je ponudilo neko društvo filmova oko 14 milijuna dinara, ako dozvoli da je snime za vrijeme muke i to onda iznesu po kinima. Ona je odbila, jer trpi od ljubavi k Bogu. Njezina je želja, da je nitko ne posjećuje i da nestane njezinih rana na tijelu i zanesenja, ali želi trpjeti u nutarnjosti, što ne bi vidio nitko nego samo dragi Bog; Bog joj ne uslišava te želje i molbe. No ona i na to kaže: »Neka se samo vrši volja Božja!«.

A. Alfrević D. L.

1. U 1. broju priložimo svim pretplatnicima naš ček, pa melimo, da se njim posluže šaljući pretplatu za 1929. kao i zaostatak duga otprije, tko ga ima.

2. U br. 1. bila je priložena svima u listu i božićna slika, s kojom su, uiamo se, naši dragi čitatelji bili zadovoljni. Uprava Glasnika Srca Isusova.

CRKVA JE ISUSOVA APOSTOLSKA.

— Ovaj ćemo se put Ivane, razgovarati o četvrtoj biljeći Crkve Isušove. Vidjeli smo, da nema Crkve, gdje nema jedinstva u nauci i upravi. Vidjeli smo i to, da Crkva Isusova mora biti sveta, da mora biti katolička ili raširena po čitavom svijetu. Uz ove biljege prave Crkve Isusove ima još jedna: Crkva je Isusova apostolska.

— Kako se smije reći, da je Crkva apostolska? Ta, nju je ustanovio Isus, a ne apostoli.

— Evo kako, Istina, Isus je osnovao Crkvu. Ali on je također ostavio u njoj svete apostole za učitelje i upravitelje. Apostoli su morali tumačiti svijetu nauku Isusovu i zapovijedati u Crkvi. Tko nije htio slušati apostola, taj nije mogao pripadati Crkvi, jer je Isus rekao: »Tko vas sluša, mene sluša, tko vas prezire, mene prezire«. Ali i apostoli su ljudi, i oni su morali umrijeti. No s njima nije smjelo nestati učitelja i upravitelja u Crkvi Isusovoj. Stoga su oni izabrali sposobne ljudе, koji će nastaviti njihov rad. Ti moraju propovijedati, što su propovijedali apostoli, i upravljati svetom Crkvom, kako su to činili apostoli. Po apostolima postavlja je njih sam Duh Sveti, da nastave rad apostolski u Crkvi Isusovoj. Stoga i veli sv. Pavao maloazijskim biskupima, kad se od njih opraštao: »Pazite na se i na čitavo stado, nad kojim vas je postavio Duh Sveti, da upravljate Crkvom Božjom, koju je Krist svojom krvlju stekao«. Dj. 20, 28.

Iza ovih prvih nasljednika svetih apostola došli su drugi. I tako je to išlo kroz stotine i stotine godina sve do naših dana. Vez zakonitih nasljednika apostolskih ne smije se prekinuti do svršetka svijeta. Jer sve do svršetka svijeta mora opstojati Crkva, mora se propovijedati nauka Isusova, i to od onih ljudi, što ih je za to Bog odredio.

Međutim, Ivane, našlo se ljudi, koji su prekunuli ovaj vez zakonitih nasljednika apostolskih. Oni su govorili, da propovijedaju pravu nauku Isusovu, ali to nije bilo istina. To su lažni proroci, na koje nas je upozorio Isus, kad je rekao: »Čuvajte se lažnih proroka, koji dolaze k vama u odijelu ovčjem, a unutra su vuci grabljivci. — »I ustat će mnogi lažni proroci i prevarit će mnoge«. — »I tada ako vam tko rekne: Evo ovdje je Krist, eno ondje je, ne vjerujte! Jer će izići lažni Kristi i lažni proroci... Vi se dakle čuvajte! Eto vam kazah sve unaprijed«.

Tako je u Njemačkoj ustao lažni prorok Luter, otac vjere protestantske.

— Ja sam o tom govorio jedamput s nekim luteranom. On mi je među ostalim također rekao, da želi živjeti i umrijeti u vjeri svojih djedova.

— Mogao si mu, Ivane, odgovoriti, da bi mnogo bolje bilo, kad bi živio i umro u vjeri svojih pradjedova.

— Kako to?

— Njegovi su pradjedovi bili katolici kao što smo to i mi danas. A djedovi su toga luterana zašli stramputice, odveo ih je na nju Luter. Slično je i s Grcima. I njihovi su pradjedovi bili katolici. Djedove im je odcijepio od katoličke crkve carigradski patrijarka Focije.

I u naše doba zaveo je na stramputicu neke katolike jedan svećenik, komu se prohtjelo časti biskupske.

— Znam, to su kaluderaši. No ostavimo njih, znamo tko su i što su. Ja bih vas htio upitati, kako se može znati, da li je ovaj ili onaj biskup zakoniti nasljednik apostolski?

— Vrlo lako. Nije nužno, da prodeš čitav red biskupa počevši od apostolskih vremena pa sve do danas. Toga se istraživanja mogu prihvati učeni ljudi. Za nas je dosta, ako znamo, je li dotični biskup na biskupskoj stolici s odobrenjem svetog Oca Pape. Ako nije, onda буди uvjeren, da taj biskup nije zakoniti nasljednik apostolski.

— Razumijem. Sveti je Otac Papa nasljednik svetog Petra, poglavice apostolskoga. Tko ne sluša Pape, taj ne sluša Petra, a tko ne sluša Petra, taj ne sluša Isusa.

— Tako je. Stoga je jasno, zašto sve naše biskupe mora imenovati sveti Otac. Državna vlast može u nekim slučajevima dobiti od Pape pravo, da predloži ovoga ili onoga kandidata. Ali dok ne dode potvrda iz Rima, nitko ne može biti posvećen za biskupa. I zato su naši biskupi pravi nasljednici svetih apostola. Stoga ih moramo slušati, kao što bismo slušali samog Isusa ili same apostole, kad bi nam oni propovijedali usmeno ili pismeno. Moramo štovati svoje biskupe, jer na svijetu nema veće časti od biskupske.

Filip Mašić D. L.

— Katoličke škole za katoličku djecu, to je temelj, kojega se moramo bez popuštanja držati. U najnovije vrijeme ustaju protivnici i dolaze s krilaticom »jedinstvene narodne škole«. Idu dakako poglavito za tim, da uklone crkveno-vjersku, a uvedu posvuda zajedničku školu za djecu svih vjera.

— Od škole, u kojoj djeca različnih vjera zajedno uče, pa do škole bez vjerske, i od ove do protivvjerske ima samo jedan korak. Po vijest školstva u različnim zemljama daje žalosni dokaz za takav nesretni razvoj, ona ujedno dokazuje, u kakvu bijedu zna bezbožna škola uvaliti narod... Pravilo: za katoličku djecu katolička škola vrijedi po sebi nesamo za pučke škole, već i za srednje i više. Njemački biskupi 1. 11. 1917.

J. Vrbanek D. L Utjeha srcu bolnom. Knjižica, koja izvrsno dolazi svim članovima »Apostolstva molitve«, »Počasne straže« i svima, koji hoće da klanjanjem Presv. Sakrametu naknaduju za uvrede nanesene Bož. Srcu. Ujedno je to mali, lijepi molitvenik za one, koji ne mogu kupiti veći, jer ima kratku jutarnju i večernju molitvu, isto tako molitve za sv. Misu, ispunjene i pričest te litanijske presv. Srca Isusova i više drugih molitava s oproštima. Stoji Din 4.— Može se poslati i u markama u piemu. Naružbe prima: Uprava Glasnika Srca Isusova, Zagreb I. pp. 147.

ZAR SPALJIVANJE MRTVIH?

Prolazeći Italijom zadržao sam se časom u Milanu. Pomolivši se u glavnim crkvama u gradu sv. Ambrožija i sv. Karla Boromejskoga, zaputio sam se na groblje. Gledao sam grobove velikih ljudi, kao Rossia, Verdia, Manzonija i t. d. To su sve bili ljudi žive vjere i zato su njihova tjelesa u blagoslovjenom groblju. Crkva ih je pokopala i ona se moli za njih i za sve one, koji počivaju i čekaju dan uskrsnuća.

Već sam bio pri kraju groblja, kad osjetih nekakav dim, koji je dolazio iz bližnje kuće. To je tako zvani »krematorij« ili kuća za spaljivanje mrtvih. Dodem tamo, gledam ljude pokraj te bezbožne ustanove; svi drže kape na glavi, nitko se ne moli, nema vijenaca ni cvijeća, ne pale se svijeće. Odmah se vidi, da je to nešto pogansko. Tako su se spaljivali i stari pogani, kada više nijesu vjerovali ni u svoje bogove i kada su bili zagrezli duboko.

Groblje sjeća na smrt, vječnost i Boga, kod spaljivanja nema ništa od toga. Kao da spališ papir. Groblje sjeća na Spasitelja, koji je bio pokopan i koji je slavno uskrsnuo, spaljivanje ne napominje ni pokopa ni uskrsnuća i čovjek ne misli ni na što, baš kao da se cjepanica bacca u peć. Kod pokopa blagosiva mrtvo tijelo svećenik, a kod spaljivanja nema svećenika. Kod pokopa se sjećamo, da smo postali od zemlje i da ćemo se u zemlju povratiti i ta nas misao odvraća od grijeha; kod spaljivanja će to jedva komu doći na pamet. Spaljivanje odvraća narod od Boga i vjere.

Razgledao sam »krematorij«. Već izvana ima on natpis, koji udara na vjeru. A unutar u zgradu nalazi se par stotina nekakvih posuda poput starih lonaca. Naslagane su jedna povrh druge kao u kakvu dučanu roba za prodaju. »To je njihov pepeo« veli mi tumač. Ispod lonca ime i prezime, dan, mjesec i godina rođenja i smrti. O križu naravno ni spomena. Reče mi prijatelj, koji me je pratio: »Gledajte, svi su ovi bili poznati kao zakleti neprijatelji vjere i Bogu. Svi su opako živjeli, osobito mladi. A kako im je sada? Zar nije već samo to dosta, da Crkva bude protiv spaljivanja, kad se samo bezvjerci daju u ove peći?«

Posred dvorane vidim nekakve šinje. Što je to? Tumač govori, da na ove šinje dodu kolica, na koja se stavi mrtvac i vozi se po ovim šinjama u peć — baš kao drva u velikim pekarnicama. Na vratima peći ima rupa, pa tko hoće da se naslađuje, može vidjeti, kako se do blizu 2 sata prži čovjek.

»A koliko stoji ta vatrica?« upitam tumača. »Za negrađane 600, za gradane 400 lira« (1800 i 1200 din.) Dakle vatrica, pa ovi poganski lonci, pa mjesto, pa ovo pa ono, ele svega preko 20 hiljada dinara. A sama ova zgrada stajala je milijunā...

A evo na žalost i kod nas Hrvata ima ljudi, koji bi htjeli krematorije. Na sve moguće načine rade za njih. Ufajmo se, da će kršćanski osjećaj hrvatskoga naroda stati na put nakonama slobodnih zidara i njihovih pomagača.

A. Glavaš D. L.

SLUŽBENO PSOVANJE BOGA U BOLJSEVICKOJ RUSIJI.

Dobri Bog će oprostiti, što smo prinudeni iznositi ovdje komunističke prostote protiv Njega. Nek se zna, tko su komunisti.

U svibnju prošle godine držao se u Moskvi »Kongres bezbožnika«. Sazvao je taj kongres ili sastanak središnji odbor komunističke stranke. Zašto? Da se započne nova borba protiv vjere u komunističkoj Rusiji. Vrijedni je kongres odlučio, da će se poslužiti za svoj posao svim teatrima i kinima, što ih ima širom Rusije, i da će razaslati oko cijelu vojsku putujućih učitelja koji će obučavati svijet u bezboštvo. Uzato se ima iz svih sila raditi živom riječi i štampom, da bezbožničko mišljenje dopre i u posljednje rusko selo. Bezbožnička će udruženja uz pomoć komisarijata za škole raspisati mnogo nagrada za najbolje protivvjerske komade, koji će se prikazivati u teatrima i kinima, kao i za najbolje letake i oglase.

Odluke se kongresa marljivo izvode. Na nebrojenim se je pozornicama prikazivao komad, koji se uistinu može nazvati vrhuncem bezbožnosti. To je »djelo« sastavio neki Rezvuškin i dao mu naslov »Bog pred sudom«. Državne vlasti šalju tu knjigu službeno svim omladin-skim savezima!

Rezvuškin bi htio, kako sam kaže, da »potrese priestolje nebeskoga gospodara«. Zato je s nekoliko svojih jednomišljenika napisao komediju, u kojoj se Bog optužuje i osuđuje. Na pozornicu se iznosi sudbena dvorana. »Proglasujem, da se počinje parnica protiv Boga!« kaže predsjednik suda. Zatim nastavlja: »Od postanka čovječjeg roda strašno su se kroz tisuće godina umnožila zločinstva, što ih je počinio Bog ili što su počinjena u njego-vo ime. Naša je komunistička stranka odlučila da pozove krivca na odgovornost. »Druže«, pita nato vratara, »jesu li tu?«

Pilat osuđuje Isusa.

»Svi su svjedoci ovdje«, odgovara vratar, »ali optuženik, Bog, nije došao pred sud. Nismo ga mogli naći. Nitko nam nije znao reći njegove točne adrese, a ne možemo mu poslati vijesti ni brzovom bez žica, jer u neizmjernim prostorima nema stанице, koja bi je primila. Moramo se stoga zadovoljiti s Božjim slikama, kojih imamo mnogo.« (Te su u kutu dvorane).

Nato su pozvani svjedoci: ruski svećenik, židovski rabin, muslimanski duhovnik, jedan gradanin i neka stara ženica. Svaka od njih pitaju o Bogu i svaki veli da ima Bog. Tad govori tužitelj: »Mi nevjernici tvrdimo naprotiv, da Boga nema. No recimo časom, da jest, pa pogledajmo svijet i vrlo brzo uvidjet će, oni koji vjeruju, u koga vjeruju...« I sada taj bogopsovac navodi jedno za drugim tobožnja Božja zločinstva: što je svijet stvoren, da »ne može biti gore«; što su ljudi osuđeni da trpe; što je nebo nijemo na molitve ljudi; što su ljudi nejednaki, pa jedni plivaju u izobilju a drugi umiru od glada i t. d. Zaključak veli, da je Bog počinio takva »zločinstva, s kojima se ne mogu isporudjivati zla djela ljudi«. Zato ga treba najstrože suditi; on se mora povratiti u ništa.

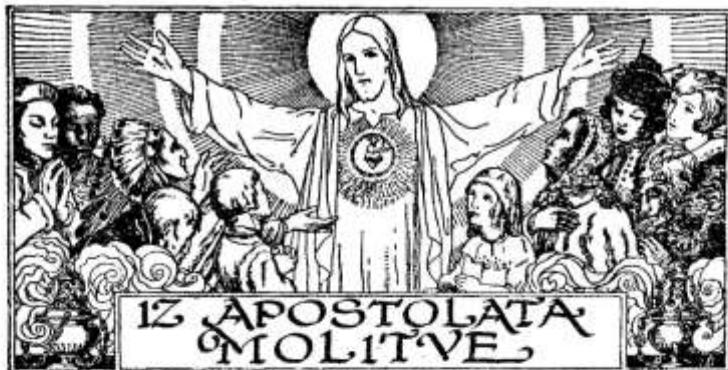
Pošto se nitko ne diže da brani Boga, počinje opet govoriti predsjednik suda. Najgadnjim riječima izvrgava on vjeru ruglu. Napokon odlučuje sud »u ime sjedinjenih sovjetskih republika«, da je vjera u Boga ludost; da oni, koji svjedoče za Boga, pripadaju na optuženičku klupu pa bi ih isto tako trebalo kazniti najvećom kaznom, uništenjem; da bi se crkve, sinagoge i mošeje morale zatvoriti; da bi i staru ženicu i gradanina trebalo osuditi, ali i pomilovati, prvu radi neznanja, a posljednjega zato, jer će i on napokon pristati uz bezvjerje. Stim svršava taj sud — i svijet odlazi.

Nikakvo čudo, da takvim i sličnim predstavama nastoji ubijati vjeru u Boga među Rusima ona vlada, koja počinja opaćine, kakvima nema gotovo sličnih u povijesti svijeta; koja nalaže učiteljstvu, da uči u školama djecu bezboštvo i sramotnim grijesima; po koje se volji odigravaju u crkvama prizori najbestidnije vrste, a izatoga obilaze posve razodjeveni dječaci i djevojke u procesiji i pjevaju najgnusnije pjesme, osobito protiv presvete Majke Božje... Koje čudo, da se sve ovo zbiva u boljevičkoj Rusiji, gdje Židovi podigoše spomenik u slavu Judi Iškariotu, gdje se nad jadnim kršćanskim svijetom dokopaše vlade razbojnici i žene iz zloglasnih kuća! Rugaju se Bogu, neka se javi, ako jest, neka ih kazni, ako može. A On ih čuje, On će se i javiti, ali istom onda, kad bude sveta volja Njegova. On ima kad čekati, ta vječan je; ne će Mu izmagnuti, jer Njegova ruka dosiže u beskrajnost.

P.

Istom u 18. i 19. vijeku nastadoše državne škole, prije toga je bilo tek općinskih ili još više župnih, crkvenih škola. Crkva ima po tom osim božanskog i povjesno pravo na školu.

POGLEĐ NA SV. OBITELJ.

U dane, gdje se na sve načine rasklimava obiteljski život, valja sve više upirati oči u sv. Obitelj. Evo kako nam je pokazuje veliki Papa, sv. Otac Leo XIII. g. 1893.

»Pogledajmo nazaretsku kuću, taj zemaljski i božanski dom svetosti. Kakav uzor nam ona podaje svagdanjeg života! Koli je milo i priprosto tude sve vladanje: vijekom složne duše, bez i najmanjeg narušivanja reda; uzajamno poštovanje; ljubav je tude, ali ne ona varava i prividna, već koja živi u ustrajnom izvršivanju dužnosti te začarava oči gledalaca. Tude je i briga, kako će se zaodjeti i prehraniti i to — u znoju lica svoga — te kao da se više brinu, da što manje potrebuju, nego da što više steku. A vrh svega toga potpuni spokoj duše i podjednaka radost, štono prate zadovoljnju savjest. Taj primjer krepsti, čednosti i smjernosti snašanja trudova i blagohotnosti, mara za neznatne poslove, što ih iziskuje svagdašnji život — i ostali primjeri — čim se zapaze, zasijeku se duboko u duše, pa će pomalo preobraziti shvaćanje i vladanje ljudsko. Pred tim primjerom sv. Obitelji ne će biti nikomu njegova služba niska i tegotna, nego draga i laka, pa će kao milinom nekom obavijena svijest dužnosti goniti, da se temeljitiye izvrši. Po tom će se čudoređe i vladanje u svakom pogledu krotiti, blažiti, domaće ognjište omiliti, vladanje spram drugih prožet će iskreno štovanje i ljubav; sreća će — jednom riječi — prelaziti od pojedinca na narod...«

Divne ove misli velikoga Pape lijepo su ispitivanje savjesti naših obitelji: kako bi moglo biti, kako jest? Putokaz su ujedno, da se obrate Kralju svete i svoje obitelji — Bož. Srcu — koje će im pomoći, da se dignu do ove visine.

Bogom odredeni odgojitelji ljudi jesu po naravskom zakonu roditelji a po izričnom Božjem zakonu Crkva. Kad se koji narod više razvije, onda dolazi sama od sebe kao odgojiteljica i općina ili država. No država ima na školu samo povjesno pravo. Ona smije upravljati školom samo prema načelima Isusa Krista.

ŠTOVATELJICA SRCA ISUSOVA NA DJELU.

Zivot mi je niz teškoća i napasti. Zapraši mi se u ovoj slavonskoj-prašini i duša. Ali je opet ocistim i u pričesnom dodiru sa Spasiteljem nadem uvijek nove snage za životnu borbu. Eto i danas sam se pričestila zahvaljujući sv. Antunu za nadene stvari i povraćeni duševni mir.

Vrativši se kući otvorila sam Kalendar Srca Isusova i namerila se na pitanje: Što sude ljudi o Glasniku Srca Isusova? U trenu preletjelo mi ispred očiju dvadeset zadnjih godina moga života, jer sam g. 1908. stala čitati Glasnik i po njemu upoznala Presv. Srce. Kad sravnim prošlost, onaj plač i zlo, pa sada ovaj duševni mir i užitak, to se ne da isporediti.

Počela sam držati Glasnik za to, jer sam se zavjetovala moleći za brata, koji je bio riješen učiteljske službe radi pijanstva i lijenosti. S molitvom nastavila sam ustrajno štvanje Bož. Srca i domala sam opazila divnu njegovu moć i blagoslov u svojoj kući. Brat mi je bio opet primljen u službu, oženio se i dobio troje djećice. Djevojčice su sve jedna bolja od druge i prem još u školu-ma, revno rade u katoličkim društвima. Kratko je to rečeno ali sadržava teške muke uzgoja i brigu za život. Isus me ipak u svemu krijebio.

G. 1925. ostala sam udovica i u takovim teškoćama te sam mislila: gotova propast! Sprijateljila sam se sa svojom bijedom i snašla se u čednosti tako, da mi susjedi bogataši zavide mir i sreću, što ih uživam. To zadovoljstvo daje mi samo molitva i sveta Misa, koje me vežu s Bož. Srcem. Isusu živim, njemu ću i umrijeti, pa što mi može vas svijet.

Slavonka.

SRCE ISUSOVO U PRIJATELJSTVU.

Razmatranje.

Da bi tko prijateljevalo s Isusom kao jednak s jednakim, o tom nema dašto ni govora. Srce Boga-čovjeka jest jedan posebni duhovni svijet za sebe. Ipak su iz tog svijeta prodirale do nekih osoba posebne tople zrake ljubavi, kakvu zovemo prijateljstvom. Jedan, koji je to osjetio, imao je ponosa i odvažnosti, da to i za našu utjehu zabilježi. »Učenik, koga Isus ljubljaše«. Ivan 13, 23.

Sveti Ivane, koji si bio vrijedan, da te Isus privine na grudi svoje, isprosi nam, te upoznamo, što je pri tome osjećalo Srce njegovo!

Izabire.

Svi su ljudi slika i prilika Božja. U nekima je ta slika savršenija darom Božjim i njihovim plemenitim nastojanjem. Ti su svakako vredniji pažnje i ljubavi, a i sposobniji da im se Srce

Isususovo povjeri. Sv. Jakov veli (4, 4.), da prijatelji ovog svijeta, ljudi zaronjeni u zemaljsko uživanje, nesamo ne mogu biti prijatelji Božji, već su mu i neprijatelji. Propovjednik pak zabilježio je (20, 17.), da lijencina ne može imati pravoga prijatelja. Toga će imati samo onaj, koji se Boža boji (6, 14.) i: »Tko ljubi čistoću srca, imat će Kralja za prijatelja«. Poslovice 22, 11. Strah Božji pretpostavlja poniznost i vjeru; čistoća pak veleđnost i ljubav. Tko je u tom veći, toga će Isus odlikovati svojim prijateljstvom.

I doista. Isus ljubi kuću Lazarovu više nego druge, jer ga ona »ljubi mnogo«. Više od ostalih, koji mu se pridružili, ljubi Apostole, jer su »maleni«. Više od Apostola ljubi Ivana, jer ga je »prednost čistoće učinila vrednijim« veli sv. Jeronim. To je božanski ukus Srca Isusova u izboru prijatelja.

Ispovjednik svete Elizabete, Konrad Marburški, imao je vjerna prijatelja franjevca Gerarda, koji se uz njega tako privinuo te vojnici nisu mogli ubiti Konrada, da ujedno ne ubiju Gerarda. Spominjući to veli Alban Stolz: »Tko zna sebi pribaviti na smrt vjerna prijatelja, u njegovu značaju i životu mora da je pokopano mnogo nevideno zlato«. Kako divno blago krile su u sebi duše svih svetih prijatelja Srca Isusova, kad ih je bio tako zavolio! A kakvo opet božansko blago krilo se u Srcu Isusovu, kad su se ovi i milijuni prijatelja iza ovih žrtvovali za Njega!

Da li Isus tebe pozivlje bliže k sebi? Možda se tjeskobnim srcem oglašuješ pozivu njegovu i ostaješ u sičušnom svagdanjem života?... Da li te tko od znanaca odvraća od Boga i kreposti? »Prijatelj ludaka postat će mu sličan«. Poslovice 13, 20. Zaručnice, pitaš li se: cijeni li moj zaručnik crkvu?... Kuda voli ići tvoja zaručnica, mlađiću, da li samo na zabave? Kako gleda na sirotinju? Što misli o radu?... »Ne vjeruj lako onom, koji ti se nuđa za prijatelja, već ga prije iskušaj«. Crkv. 6, 7.

Povjerava.

»Vama velim prijatelji, jer sam vam sve povjerio — reče Isus apostolima na zadnjoj večeri. Ivan 15, 15. Jest, potpuna povjerljivost dokaz je i potreba pravoga prijateljstva. Dobrota teži da se priopći. Srce Isusovo — dobrote i ljubavi puno — radosno se povjerovalo svojim prijateljima prema mjeri njihove sposobnosti. Apostolima priopćio je sve istine vjere, sva otajstva posvećenja i sve osnove o Crkvi, organizacije svoje. Lazarevoj kući kao kakvom samostanu — povjerio je svoj intimni saobraćaj s Ocem, koji je vrhunac i uzor osobnog savršenstva. Ivanu dao je Majku svoju i apostolat ljubavi Srca svoga.

I način, kojim se Isus povjeravao, bio je zaista prijateljski nježan. Apostole zove »sinci moji«; nad Lazarom prolijeva tople suze, da su i neprijatelji rekli: »Gle, kako ga je ljubio!« Ivanu pušta da počiva i na grudima njegovim.

Vrhunaravnost ne ubija naravi nego je diže i usavršuje. Novo obraćeni grijše u tom koji puta oštinom, koja može biti osobno kojemu korisna, ali ne mora biti svima pravilo.

Jesi li ti, otkad češće zalažiš u crkvu, postao zatvoren svojoj ženi, braći, prijatelju? U ono, što je grješno i vodi grijehu, u to se ne upuštaj s njima. Ali čestit saobraćaj podrži i nastoј baš povjerljivošću dobrote svoje da i njih usavršiš. Da li možda samo tražiš usluge, a ne uzvraćaš ih?... To je sebičnost, a ne prijateljstvo. Prijatelji si dijele.

Usavršuje.

Bossuet veli o Isusovu prijateljstvu: »Ne mislite, da je to bilo onakovo prijateljstvo, koje ne zna drugo nego maziti se; koje iza pogrešaka gubi odlučnost i strpljivost. Ono, što ga Sin Božji ima prema nama posve je drugočajje: ono nas nastoji privesti radu i priučiti na boji; ono je nježno ali ne prečutljivo; ono je žarko ali ne bolesno; ono je slatko ali ne bllutavo. Jest, zaista, kad Isus kuda dođe, on ulazi onamo s križem, on donosi sobom sve svoje trnje; on to podijeli svim onima, koje ljubi.«

Kao temelj prijateljstvu svome stavlja Isus, da se vrše zapovijedi njegove. »Vi ste prijatelji moji, a k o v r š i t e, što vam zapovijedam.« Iv. 15, 14. Na tom temelju gradi dalje prosvjetljujući posebnim uputama i vodeći trnovim putem savršenstva. Značajno je svakako, da je tek Ivan, posebni prijatelj Isusov, tako duboko prodro u tajne Isusova Srca, da govori o njemu kao Riječi Očevoj - - Svetjelu - - Istini - - Ljubavi - - i da baš Ivan daje najuzvišeniji pojam o Bogu veleći: »Bog je ljubav.« I. Iv. 4, 16. S tom spoznajom rasla je u Ivanu i požrtvovna ljubav i sjedinjenje s Bogom. A to je savršenstvo. Prijateljstvo Srca Isusova usavršuje.

Da li kao prijatelj Isusov rado trpim? »Ništa nas tako ne sjedinjuje s Bož. Srcem kao križ, koji je najdragocjeniji zalog njegove ljubavi«, uvjerava sv. Margareta.

»Željezo se željezom oštri, a čovjek izoštruje značaj prijatelja svoga«, vele Poslovice 27, 17. Imaš li odvažnosti, da upozori prijatelja na pogreške... da mu predložiš molitvu, hodočašće, pričest... Dižeš li bolesnog prijatelja mišlu na vječnost?.. »Tko laska prijatelju, zamku stavlja nogama njegovim«. Posl. 29, 5.

O Srce Božanskog Prijatelja, Ti vrelo svete ljubavi, posveti prijateljske veze naše, da one ne budu zamke grijeha na propast, nego kao jaka užeta planinara pri teškom usponu na nebeski vrhunac.

Josip Vrbanek D. I.

Pošto svako odgajanje mora biti na vjerskoj podlozi, to mora duh škole biti u skladu s duhom vjere. »Po tom je nužno, da za djecu jedne vjere bude i škola zadahnutu duhom te vjere«, kaže protestant Tschackert slažući se posve u tom s nama katolicima.

MALI KRIZARI

PRIJATELJ DJECE.

Ivan Gerson bio je slavan profesor na sveučilištu i nadaleko znan književnik. No još se više odlikovao svojom velikom poniznošću i pobožnošću. Pod starije dane ostavi on visoku školu i stade se živo zanimati za malenu djecu. Okupljao ih je oko sebe, priučavao ih kreposnom životu i učio ih moliti. Kao zahvalu tražio je od njih, da se mole za nj Bogu. Zato ih nauči molitvicu, koju su mališi imali izmoliti svaki dan: »Moj Bože i moj Spasitelju, smiluj se slugi svomu Ivanu Gersonu!«

Dječica su ljubila od svega srca dobrog učenog starca. Milo ih je bilo vidjeti gdje se kupe oko njega kao ptičice, pozorno ga slušaju i posvuda prate. Nego jednoga je dana mala vojska začudeno i žalosno čekala: već su se mnogo puta glasno za nj pomolili, ali njega nije pa nije. Napokon se odvaže, da ga pohode u njegovoj sobi. Popnu se uza stube, kucaju... ali nema odgovora. Vrata škrinu — a na postelji leži blijed starac. Popipaju ga, već je bio hladan. Tad su razumjeli. I cijela mala četa u sobi, predsobiju i po stubama poklekle i stade moliti: »Moj Bože i moj Spasitelju, smiluj se slugi svomu Ivanu Gersonu!« P.

PRIMJER DJETETA.

Godine 1912. u jednoj gostionici ovećega grada u Njemačkoj bio zajednički objed. Mnogi uzvanici sabrali se kod stola. Među tima bila i jedna gospoda s malim sinom. Svi su već posjedali i počeli se gostiti. Međutim se diže mališ, sklopi ruke i poče moliti, kako ga je majka naučila. Kako se nije nitko od gostiju molio, začudeno upita dijete majku: »Mamo, zašto ne mole?« Jedan u blizini ču, što mališ pita, pak će mu ljubezno: »Samo ti moli, kako si naučio.« Odmah zatim ustade i sam, a s njim se digoše još neki. Malo pomalo ustadoše i drugi, da nasljeđuju maloga

Molitva prije i poslije jela znak je zahvalnoga srca prema Bogu, od koga su svi darovi pa i hrana. S. Dragičević D. L.

PODIGNIMO DOM ZA DUHOVNE VJEŽBE U ZAGREBU!

Što kažu Pape? Leon XIII. u Apostolskom pismu 8. 2. 1902. ovako je preporučio zatvorene duhovne vježbe: »Od kolike su koristi duhovne vježbe sv. Ignacija i kako vode duše k vječnom spasenju, to se vidjelo u ova tri vijeka, a posvjedočuju i ljudi, koji su se u ovo doba istakli kao duhovni učitelji i bili sveta života. Mi duh. vježbe hvalimo i svagda ćemo prosliti Boga, neka ih najobilnije blagoslovi, i da se ono, što je tako sretno započelo u Francuskoj i Belgiji, jednako uspješno raširi i kod drugih naroda«. Pijo X., taj tako sveti Papa, ističe, kako duhovne vježbe prepričaju svijet: »Vazda smo cijenili duhovne vježbe i njihovu porabu, osobito one, što ih je upravo po Božjem nadahnuću uveo sv. Ignacije. U tim vježbama leži čudesna moć, da popravi čudorede i obnovi kršćanski duh. Uistinu ne možete boljim putem udariti, da pomognete radništvu, kome danas tolike pogibelji prijete«. Pismo od 8. 12. 1904. Benedikt XV. bio je mirovni Papa. On je naredio, da redovnici, pa i svećenici svake godine ili svake treće godine prave duh. vježbe. Pijo XI. želi, da ljudi svih staleža vrše duhovne vježbe. On piše: »Želimo, vruće želimo, da se duhovne vježbe što više rašire, da budu brojne i da krasno cvjetaju Domovi za duhovne vježbe, ta prava sveučilišta savršenog života, u koje se ljudi povlače na mjesec ili osam dana ili, ako to nije moguće, na kraće vrijeme«. Apostolska konstitucija od 25. 7. 1922.

Holandija uči! G. 1905. podignut je ondje prvi dom za duhovne vježbe. 1922. bilo je tu već 11 takovih domova! Na vršenje duh. vježba dadoše se najprije ženske. To je trajalo dvije godine, ali treće godine odniješe barjak muškarci; 1908. je u dva nova doma obavilo 1.414 muškaraca zatvorene duh. vježbe. Tako je u toj sretnoj zemlji od 1906. do 1922. bilo u duh. vježbama 11.405 ženskih i 17.889 muških. Tu su se izmijenili radnici, seljaci, dučanski namještenici, trgovci, učenici, učitelji i profesori, činovnici i dr.

Kako će biti ureden Dom za duhovne vježbe u Zagrebu? Taj će se dom podići na Rebru pokraj Maksimira. Imat će 35 do 40 soba za pojedine osobe, te velike dvorane za pouku, pa kapelu i šetalište. Po imenu onoga, koji daruje odjednom ili kroz godinu dana 10 tisuća dinara, nazvat će se jedna soba. Dosad se već javilo nekoliko takvih osoba. Tko želi sudjelovati novčanim prinosom u zidanju i kićenju kapele, neka se obrati na potpisano. Tko dade i najmanji prinos za ovaj dom ili njegovu kapelu, taj pomaže, da živi oganj Božje ljubavi plane doskora što živje po svim hrvatskim krajevima. To dokazuje i Dom duh. vježba u Ljubljani, koji evo djeluje par godina i donio je već u ovo kratko vrijeme divan rod.

Novi članovi društva sv. Ignacija. Nije čudo, što ih se već lijepi broj prijavio za tako plemenitu stvar. Već smo u više brojeva Glasnika donosili njihova imena. Evo i danas nekoliko novih

članova i članica: Vlad. Kerdić, Marija pl. Salopek-Strahija, Berta Ožegović, Josipa Vimer, Ana ud. Martini, kan. Dr. Josip Frančišković, Mavrin Suzana, Ljubica Brovet, Danica Topolšak, Vlasta Arnold, Matilda Vujnović, prof. Marin Rabadan, Katarina Posavec, Agata Spilsky, Marica Marošević, Slava Marchetti, Dragica Lukačić, Andela Grünwald, Josipa Heckl, Hijacinta Mihaljević, Franjka Pilek, Zora Mihaljević, Katica Jurčić, Blanka Senečić, Vitek Pavao, Kološnja Eva, Terezija Bišćan, Anka Marošević, Paula Belić, Ema Arnold, Hermina Schneider, Hermina Kürschner, Vouk Franjo.

Dionici sv. Misa. Svaki petak prikazuje se sv. Misa u svetištu presv. Srca Isusova u Zagrebu i jednom mjesечно na grobu sv. Ignacija u Rimu za sve duhovne i tjelesne potrebe svih članova i članica našega Društva sv. Ignacija. Uzato svi mogu dobiti mnogo oprosta, kako je naznačeno u Pristupnici, koju odmah šaljemo poštom, čim primimo članarinu. Članarina je 10, 100 ili 1000 dinara, kako tko po volji izabere. Potanje upute daje potpisani. Općeniti ček dobiješ na svakoj pošti za 50 para. Na tom ćešku valja označiti broj našega Društva. Taj je 36.500.

Pretplatnici i čitaoci Glasnika, upišite se u ovo društvo, da uzmognemo što prije podići Dom duhovnih vježba u Zagrebu u čast presv. Srcu Isusovu. Sjetite se ovog Društva osobito o novoj godini pa kod svake važnije zgode. Slovenci su brojem manji od Hrvata pa ipak imaju svoj Dom duhovnih vježba i u njemu se već par godina tako lijepo slavi Bog.

Ante Alfrević D. L

ZAHVALNICE

POD ZAŠTITOM SRCA ISUSOVA.

Slavonija. Ostala sam udovica, bez igdje ičega, a s nejakom djecom. Velika nevolja pritisnula me, upravo da očajam. Ali Bož. Srce ne ostavi me. Njemu se molim, niemu preporučujem sebe i djecu svoju i sve brige i jade svoje i ono mi pomaže. Veliku utjehu i strpljivost dobivam od njega. Ali ne dobivam to sama, jer ja sam grešno stvorene njegovo, već zagovorom mojih dragih nebeskih zaštitnika. Oni mi to sve isprose od njega. Bož. Srce daje mi na njihov zagovor utjehu i duševni mir, kad ga izgubim, a često mi je pomoglo i vremenitim dobrrom, koje sam prosila. Stoga nailjepe zahvaljujem Bož. Srcu i mojim nebeskim zaštitnicima, sv. Josipu, sv. Antu i dragoj sv. Tereziji od Maloga Isusa i nadalje se preporučujem u njihovu zaštitu. A. F.

PRIJATELJ IZ MLADOSTI.

Slavonija. Držim Glasnik S. J. još od 2. razr. pučke škole i naučila sam iz njega toliko za život, da će mi biti i u smrti drug. Kao djevojka upisala sam se u društvo Sreca Isusova i obećala uvijek slaviti svećevinu Presv. Srca sa sv. pričešću. Sad sam već uđata 10 godina i samo sam dva put to propustila, ali na moju veliku žalost. Drugi put je to bilo, kad mi se suprug ponudio, da će on čuvati dijete naše i moje jetrve, a mi svi nek

podemo u crkvu. Obzir me obdržao od zavjeta, a potom me stigle mnoge nevolje, koje ne mogu sve ni ispričati. Moleći i vršeći veliku devetnicu Presv. Srcu odrvali smo se ipak teškim danima u svom malom gospodarstvu poslije diobe zadruge, a osjetila sam posebnu pomoć Božju u teškom porodu, kad me već bili lječnik i babica napustili. Eto hvala Bož. Srcu, najboljem prijatelju, koji ima strpljenje i smilovanje s nama pa nas uzgaja za dobro, ako mu se i toliko puta opiremo.

E. Š.

MOLITVA STALNO POMAŽE.

Osijek. U teškoj duševnoj borbi sam se nalazila dulje vremena. Živci su mi odveć oslabili, pa sam već mislila s umu saći. Niti lječnici mi nisu mogli pomoći. Stoga stamam moliti redom sedam devetnica. Čim sam počela moliti već sam se za par dana osjećala mnogo bolje, i bila sam uvjerenja, da mi je molitva uslušana. Zato kličem iz svega srca hvalu Presv. Trojstvu i svim svetima, koji su mi pomogli. Preporučujem svakomu neka se uteče dragom Spasitelju molitvom, jer se najsigurnije time nade pravi mir i zadovoljstvo. U znak zahvalnosti darujem za proširenje Glasnika Din 20.— M. A.

POMOGLA GOSPA REMETSKA I BISKUP LANG.

Posavina. Nemila bolest prikovala me lanjske godine uz krevet baš u lipiju i srpnju, kad je najviše posla. Kušala sam lječnike i bolnicu, ali bolest sve na gore. U svojoj nevolji obratim se Majci Božjoj Remetskoj i svetom biskupu Langu, da mi isprose zdravlje od Bož. Srca. Njemu u čast obećam veliku devetnicu pričesti u devet prvih petaka. Molitva mi je помогла i ja sam počela, makar i pomalo, opet raditi. Pripisujem to njihovu zagovoru i javno se zahvaljujem.

K. T

ZAHVALJUJU BOŽ. SRCU:

Bapska Nov. MŠ Darujem 65 d. zahvaljujući na ozdravljenju. — **Berkasovo AA** pomoglo mi Presv. Srce kod suda. — **Bizovac KE** ozdravile mi noge, darujem 20 d. — **Bjelovar HM** Sveti Josip pomogao mi u bolesti, dar 20 d. — **B. Breg MD** Srce Isusovo i Marijino bilo mi u pomoći, dar 10 d. — **Brestača MS** Zagovor sv. Obitelji pomogao mi u bolesti, zavjetovala dar. D 30. — **Brestovac FV** Zahvalna za položeni ispit daruje D 20 — **Brežana MS** Isusu i Mariji zahvalna darujem D 200 — za Svetište. — **Brod IC** Zavjetovala za zdravlje supruga i šalje D 50 — **Crnković EJV** Zahvaljujući šaljemo D 30 — na dar. — **Cleveland MC** Spasen milošću Presv. Srca da nije izgorio; daruje 2 dolara. — **Čehovec TK** Darujem D 10. — zahvalan za ozdravljenje. — **Dol. Miholjac AC** Cesto i dugo štitilo je Bož. Srce mojoj obitelji; darujem D 50 — **Drenovci JM** Sin sretno prošao na ispitu, hvala Bož. Srcu. — **Dubrovnik** Obitelji LM Zaštita sv. Obitelji i ugodnika Božjih oslobodila nas velike tuge. — **Dakovo MB** Pomoglo u borbi života. — **East Chicago IP** Primila više osobitih milosti od Bož. Srca — hvala mu vječna! — **Grk JH** Ozdravio od opasne bolesti. — **Gjurjevac MB** Darujem D 100 zahvalan, što mi je kćerka ozdravila. — **Ist SB** Uslijalo mi S. I. prošnju, darujem D 10 — **Jalkovec SH** Zagovorom † bpa Langa pomožen u gospodarstvu — **Karlobag SB** Hvala i slava Presv. Srcu i sv. Josipu na ozdravljenju majke. — **Karlovac AŽ** Uslijalo mi S. I. molitvu, darujem D 25. — **Kastav BF** Šaljena D 30 zahvalna za ozdravljenje majčino. — **Koban JK** Već punih 20 godina dobivam od Presv. Srca po njegovu Glasniku razne i velike milosti. — **Kostelj JL** Presv. Srce i sv. Ante očuvali mi sinka. — **Kostrena sv. Lucija MN** Opomenuta Božjim pohodenjem zahvaljujem se na primljениm milostima i preporučujem se unaprijed. — **Kraljevica KJ** Bog dragi darovaao meni pa i ja darujem eto D 50, u čast Bož. Srcu. — **Krivač MŠ** Molitvin devetnice uslušani. — **Križevci SR** Dobila vruće željenu milost po zagovoru sv. Terezije. — **Kutina IM** Sretno položio ispit i primio više milosti. — **Ljš AR** Presv. Srcu i Svetima hvala na uslušenju. — VV Opet

zadobila zdravljie i daruje D 20. — **Lokve** KP Spasio mi jedino dijete, zahvalna darujem D 50. — **Marjanci** PT P. Srce i M. Božja Bistrička pomogli u zdravlju. — **Mivalle** MB U svojoj i djetećoj bolesti utekla se zagovoru † biskupa Langa i bila uslišana. — **Milna** LM Iz zahvalnosti darujem D 10. — **Nijemci** EM Na poboljšanom zdravlju hvala Presv. Srcu i zagovoru † bpa Langa; darujem D 120. — **Novaki** JŽ I ove godine štitilo me Presv. Srce i pomogao zagovor sv. Ante i Sv. Terezije u raznim neugodnostima; darujem D 10 za misije. — **Novi Vin.** MR Riješilo me boli i inače mi pomođlo. **Novoselo** MJ Čuvalo me S. I. u teškom porodu. — **Orahovica** PK Muž sretno putovao i našao zaradu. — **Petrovaradin** AV Uslišana darujem D 100. — **ŠL Ozdravila** kćerka. **Pitomača** TK Brani me, o Presv. Srce, i dalje od zla i neprijatelja! — **Pieterinica** AM Izručuje pod zaštitu Bož. Srca svoju obitelj. — **Podr. Moslavina** IK Srce Isusovo pomoglo u diobi s bratom. — **MM Uslišana molitva.** — **Prag** JC Zbog lažnih svjedoka bila mi sestra nevinost osudena, ali se zagovorom Majke Božje njezinu nevinost dokazala kod najvišega suda. — **Pregradra** AG Srce Isusovo i Marijino bilo mi na pomoć u bolesti. — **Prelog** OB Dar D 20, za očeve zdravlje. — **Primošten** JB Povratilo mi zdravlje, darujem D 75. — **Preseka** ČM dar D 10, zahvaljujući na zdravlju dijeteta, za koje je već bila izgubljena sva ljudska nada. — **Radatović** HG Muža očuvalo u teškoj nesreći od smrti. — **Raven** DN Sin sretno položio ispit. — **Rešetare** MM Za primljene milosti darujem D 20. — **Retkovec** JK Uslišana više puta priznajem dar Božji i žaljem zahvalu D 10. — **Rogoznica** AŽ Iz zahvalnosti darujem D 20. — **Samobor** AW Uslišan po zagovoru sv. Terezije, darujem D 20. — **Salmon** KT Sv. Stanko i drugi sveti pomoći mi više puta kod Presv. Trojstva. — **Sela** JF Primiti D 100, u dokaz moje zahvalnosti Bož. Srcu. — **Senj** KM Pomožena u velikoj teškoći žaljem zahvalna Presv. Srcu D 50. — **Sisak** AP Duše čistilišta pomogle mi zagovorom u velikoj nevojiji. — **Split** MŠ Dar D 93 uz preporuku u sveti spomen. — **Sikirevc** AG Ozdravila od teške bolesti. — **Stara Ploččica** KM Molitvom sv. krunice primio mnogo milosti. — **Starci Mikanovci** NN Daruje D 100 u čast Bož. Srca, da mu blagosloviti put u Ameriku. — **St. Petrovoso** AI Oslobođilo ga vratobolje, žalje D 10 — **Sućura** JJ Oslobođilo je operacije, da se i liječnici čudili. — **Sunger** PR Uslišalo prošnju, preporučujemo se i dalje; dar. D 10. — **Sušak** DS Zagovorom † bpa Langa uslišane mi bile molitve; za Dom biskupa Langa darujem D 30 — **SM** U deževnjim i tjelesnim bolima osjetila sam moć zagovora † bpa Langa; dar za razne svrhe D 400. — **TM** Preporučila se svetoj Tereziji i bila uslišena; dar D 50. — **GM** Štitilo me S. I. na daljem i za mene vrlo teškom putu. — **Sv. Ivan Z.**, **ML** Isus i Marija tještili me i ohrabrili pred operacijom. — **Šemovci** BP Presv. Srce po zagovoru Svetih smilovalo mi se u više potreba. — **Tabor** sko FH Iz zahvalnosti Presv. Srcu daruje D 30 — **Trnava** SA Primio razne pomoći; dar D 25 — **Varaždin** AM Priloženi dar D 20 u znak hvalje Presv. Srcu što me je uslišalo po zagovoru svete Terezije. — **TB** Bož. Srce povratilo zdravlje momu suprugu po zagovoru Svetih svojih. — **RD** Ozdravila bez operacije. — **Vrhnik** JB Treći dan devetnice Presv. Srcu bila uslišana za sina. — **DG Harna** za udjeljenu milost darujem D 10. — **Vrbovo** MG Bož. Liječnik ozdravio mi dijete, kojemu nisu mogli pomoći zemaljski liječnici, darujem D 50 — **Vrbovsko** PD Uslišalo mi molbu; darujem D 20 — **Vršanje** BM Pomođlo mi S. I. starici za očišćiti vid; darujem D 25 — **Vrućica** KM Presv. Srcu i Majci njegova hvala na pomoći! dar D 30 — **Vukovar** JC Dobio namještanje. — **MP** Saljem D 200 za razne svrhe iz zahvalnosti za povraćeno zdravlje. — **Zagreb** UA Ozdravile mu oči, dar. D 50 — **MH** Zagovorom svete Terezije uslišana. — **KS** Postigla željne milosti. — **MF** Zagovorom sv. Terezije, uz koju sam se preporučila i † biskupu Langu, primila prošeno. — **MK** Sv. Terezija mi pomogla zagovorom. — **MK** Presv. Srce pomoglo mi do povišice plate i zdravlja. — **KK** Daruje 1 dolar zahvalna za sretan put u Ameriku. — **AA** Bolesno dijete lijepo prizdravilo; dar. D 50. — **PA** Zahvaljujem S. I. na ozdravljenju. — **ZF** Prilažem D 50 za Svetište S. I. iz zahvalnosti za uspјelu operaciju. — **Zlatar** KB Pomogao nebeski Liječnik, gdje već nisu mogli ljudi. — **Župnik** MP Darujem D 30 u znak zahvalnosti za pomoć u gospodarstvu. — **Županja** MJ Hvala i zagovoru † biskupa Langa na mirno dovršenoj diobi.

VIJESTI

Staro Petrovoselo. Kod osnutka Društva S. L. g. 1927. bilo nas je 97 članica, a kasnije pristupilo je još 6. Udalio ih se već 5; dvije polaze više škole i ondje ustraju vjerno vršeći pravila, a 7 ih je pošlo u službu. Većina članica obavlja veliku devetnicu u 9 prvih petaka, a i inače primamo češće svetu pričest. Cijele godine kitile smo crkvu i oltare svježim cvijećem, napose o svetkovinama. Počele smo sabrati za zastavu našu, koju želimo same izraditi. I strani ljudi hvale naše vezivo, pa zašto da ga ne stavimo i Presv. Srcu na ukras. Svaka članica prima i marljivo čita svoj Glasnik S. L. Glavarica.

Velaluka. Višestruku radost doživjeli smo 16. rujna. Mjesto nam bilo 11 godina bez zvona. Međutim je naš g. župnik Dr Lj. Badić uznašao i kod kuće i kod dobrotvora u Americi, pa smo taj dan prvi puta iz svećanog blagoslova opet čuli divnu pjesmu zvona. Poslije podne pošla je svećana procesija do zavoda Bl. Ozane, gdje se otvorio Dječji vrt sestara sv. Dominika. Pri blagoslovu zavoda govorio je iza preč. g. župnika i o. M. Padovan na veliku pobedu naroda, sestara i djece. Oko 200 dječice stoji tu pod majčinskom paskom. Dao dragi Bog, da njihov trud rodi novim naraštajem u našoj župi!

Zastražišće otok Hvar. U prvu nedjelju rujna proslavilo je Djev. društvo Presv. Srca Isusova svoj osnutak. Jutrom rano bile smo sve članice pri stolu Gospodnjem. Prijе svete pričesti pjevale smo: »Za tobom mi vene duša.« Iza sv. Mise držao nam je svećani govor naš župnik vlč. Don L. Antićević i istakao je, da svatko mora biti apostol bratu svome. Obredu je prisustvovalo dosta naroda. Iza primanja ispjivale smo »Do nebesa.« Po podne je bila svećana večernja sa zlatnom krunicom, i pjevale smo pred izloženim Svetotajstvom »Pjevajmo braće kršćane.« Članica ima 27. Revniteljicama su izabrane Marija Budan i Marija Barbarić. — Devet dana zatim pohodio nas je presvjeteli biskup Pušić, kojemu smo sve članice veselim srcem pošle usmjert do susjednog mjestra. Sutradan smo bile sve na sv. pričesti. Iza tog se dijelila sv. Krizma, a onda je bio sastanak Djevojačkog društva, kojega je držao sam Presvjetli Natpastir. Neka Božansko Srce Isusovo blagoslov naše društvo i njegov rad sada i uvijeke. M. Dragičević, gl.

Dvije nove crkve Presv. Srca Isusova. Na 8. rujna selo Voštane, najzabitnije selo u Sinjskoj krajini i najsiromašnije, nakon tri godine napora, žrtava i doprinosa sagradilo je i pokrilo lijepu crkvu na čast Presv. Imena i Srca Isusova. Na Malu Gospu proslavio je narod uz pucanje mužara, svečanom procesijom ulazak u novu tako potrebnu crkvu. Svećanu sv. Misu služio je Don L. Pavlinović zanosnim govorom zahvaljujući najprije Bož. Srcu, i Providnosti Božjoj, a onda svojim župljanima i darovateljima iz domovine i onima preko Oceana — Božansko Srce — da im platili Iza blagoslova sa Presvetim dupkom puna crkva naroda pjevala sa prisutnim svećenicima »Tebe Boga hvalimo« baš od srca. Na osobiti je način cijela župa zahvalna svojim dobrotvorima iz domovine i onima preko oceana, koji su ih pomogli u preteškom radu za ovako slabih i jednih godina. Selo Voštane može da se posni svojim zasluznim župniškom veleč. D. L. Pavlinovićem. Krajina vam cijela čestita! Ugledali se i drugi u vašu slogu i rad — za Boga i narod!

Na dan sv. Jerolima malo selo Vrpolje slavilo je svećani ulaz u novo sagradenu crkvu Presv. Srca. Samu svećanost uveličao je Presv. biskup Dr. Kv. Kl. Bonefatić, kao i mnogi svećenici. Presvjetili obavi je najprije blagoslov zvona, a onda je blagoslovio novu crkvu na čast Presv. Srca. Iza toga progovorio je od srca suznim očima narodu sela i okolice uvjeravajući ih, da su novo sagradjenim župskim stanom i novosagradrenom župskom crkvom stekli sebi zasluga pred Bogom i svojim potomstvom, koji će ih blagosloviti. Iza svećanog »Tebe Boga« odslužio je svetu Misu veleč. D. J. Badić zatim je bio blagoslov sa Presvetim. I selo Vrpolje duguje zahvalnost najprije Božansko-

mu Srcu, čiji blagoslov ga je pratio u radu i nove crkve i župske kuće, a onda mora zahvaliti i svom tako revnom i zaslужном župniku veleč. D. M. Perici kao i darovateljima iz domovine i preko oceana. Presveto Srce platio jednima i drugima! Do kasne noći narod je davao oduška svom veselju igrajući kolo i pjevajući i naše narodne pjesme. Prisutni brat svećenik, D. S. K.

Draga Baška. Koncem srpnja blagoslovljen je novi kip Presv. Srca, koga smo nabavili za 2060 dinara. Djev. društvo Srca Isusova pristupilo je 7 novih članica, pa nas ima u svemu 80. Nažalost nijesu sve kod kuće, a koje jesmo

Djevojačko društvo S. I. u Baščanskoj Dragi.

marljivo se sastajemo svake nedjelje na sat klanjanja po podne. I ostale propise društva članice vrše savjesno, napose naknadnu svetu pričest. Naknadnih sv. pričesti bilo je u srpnju 55, u kolovozu 80.

K. Tomašić, glavarica.

Drenovci. U jesen bile smo više zaposlene, pa nas eto sad u zimi da se javimo. Listopadsku pobožnost vršile smo svaki dan i nismo zaboravili molitvu za dobro štampu. Pred Dužni dan obavile smo devetnicu i prikazale svetu pričest za vjerne duše. Išle smo s procesijom na groblje. Advent sa zornicama osobito nam je milo doba, jer se možemo češće pričestiti; činimo to sve svaki mjesec, pa i češće, ali eto pred Božić najobilnije. — Naše društvo ūalje svake godine na svoj trošak 4 ili 5 članica na duhovne vježbe u Dakovo, pa smo to učinile i ove godine.

A. Vilić, glavarica.

DAROVI U STUDENOM 1928.

Za sv. Mise: Amerika MS 15 Beničanci CB 20 Berkasovo AA 10 Canton III MC Dol. 3. Chicago IP Dol. 1.; MO Dol. 1. Drenovci IMJ 20 Duquesne JS Dol. 5. Ford City MJ Dol. 1. Jaska ZH 17 Jongstown MH 116 Kansas City BM Dol. 1. Kostr. sv. Lucija LD 30 Kotoriba KS 20 Los Angeles AS Dol. 1. Milwaukee SD 50 Novaki LG 10 Pittsburgh SM Dol. 1., TC Dol. 1. Raven DN 88 Ruma JM 20, Salmon KT Dol. 1. San Francisco GF Dol. 1. Teslić MO 20 Tribunj JL 30. Zagreb NN 30, Žabnik MP 30.

Za Svetište S. I.: Bapska MS 65 MM 20 Bjelovar HM 20, Borovo MM 10 Cleveland MC Dol. 2. Gašinci FK 15 Jalkovec IH 10 Kostr. sv. Lucija LD

50 Maruševac AK 10 Moslavina SK 20, Novaki LG 10 Rešetare MM 20, Siki-revc i AG 15 Sušak TM 25 Sunger PR 10 Sv. Ivan Žab. SK 50 Šljivoševeci MS 10, ET 10 PN 10 Tuzla RH 5 Virje BP 5 Zagreb AA 50 ZF 75 Županja MJ 10.

U čast Srcu Isusovu: Bizovac K, E 20 Bjelovar JL 10 Breg MD 10 Bre-stovac FV 20 Brod n/S IC 50 Čehovec TK 10 Don. Miholjac MM 10 Dubica LC 8 Godinjak AJ 10 Grk JH 50 Hillsville MB 14 Jakšić SK 10 Johnstown BAG 70 SB Dol. 1. Kastav FB 30 Klis LČ 10 Krasica VP 56 Krivaj KB i MS 20 Kukujevci MM 50 Moslavina KM 15 Nijemci EM 100 Oriočac RB 100 VP 10 Petrovaradin AV 100 Pittsburgh NE Dol. 2. Primošten JB 73 Rokovec MS 10 MS 20 Salmon KT Dol. 1. Split TP 8 MŠ 93 St. Mikanovci NN 100 Sunger SG i NM 20 Sv. Rok AK 50 Trnava SS 25 Vrbovo MG 50 Vručica KM 30 Zelena OB 20.

U čast Srcu Isusovu, sv. Ante, Sv. Tereziji M. L i S. Celinir Gjurgjevo
Dr MB 100 Lokve KP 50 Nijemci NN 20 Salmon KT Dol. 1.

Za raš. Glasnika S. I. Amerika KK Dol. 1. Antunovac AP 10 Beočin AH 10 Biškupec ML 20 Bjelovar MB 8 Braddock MG Dol. 2. Brestovac FV 10 Br. Drenovac MB 15 Crnković EJ. F 30 Čakovec SK 3 Chicago IP Dol. 1. Dekanovec FA 5 Don. Miholjac AČ 50 Ferndale KK Dol. 1. Hum n/S FH 30 Ist SB 10 Ivanj grad IH 50 Karlobag SB 10 Karlovac AZ 25 Kostajnica RF 5 Kostel TB 15 Kostr. sv. Lucija LD 20, Križevci SR 10 Lič AR 10 VV 20 Lumbarda PJ 5 Marijanci VT 20 Markušica MB 20 Milna LM 10 Millvale MB Dol. ½ Molive MF 4 New York PM Dol. 1. Novi Vin. MR 10 Novoselo MJ 20, Orahovica PH 20, Osijek JV 8 Pitomača JK 10 Pregrada AG 50, Preseka ČM 10 Prozor SC 5 Pučišće JM 100 Retković JK 10 Samobor AK 8 AV 20 Sarajevo AT 15 Sela AJF 100 Senj KM 50 Siklarević EM 10 Sisak AP 10 Srbija NN 50 Strahoninec IK 10 Sućuraj JJ 10 Sušak FM 10 SM 40, Sv. Ivan Žab. SK 50 Varaždin JP 5 RD 30 SM 20 TB 10 Virje BP 10 Vrbanovac SM 8 Vrbanik DG 10 Vrbovsko PD 20 Zagreb MK 10 MK 20 MČ 5 MF 5 MS 200 MW 3 NF 5 MH 10 KS 10.

Za Malo sjemenište D. L u Travniku: AM u D. 600. MS 1000. Razne kongregacije 937. 300. BC 300. AČ 600. LI 300. GH 30. ST 20. DH 20. LH 10. Osim toga je malo sjemenište D. L. sa raznih strana dobitlo druge božićne darove. Razne kongregacije: 800, 300, 300, 300. LI u S 300 i opet 300 AČ 300, MV 100, MŠ 30, ČG 30, MH 20, MG 20, IF 30, MD 10, GS 10, DK 20.

Za kruh sv. Ante: Breznica MZ 50 Br. Drenovac MB 15 Čazma TD 20 Chicago IP Dol. 1. Klokočevci MK 10 Pittsburgh SM Dol. 1. Selci MB 17 Virje BP 5.

Za gradnju nove bazilike u Jeruzalemu: Bakar TM 10 Drenovci IMJ 20 Zagreb DP 250.

Za Langov Dom: Novaki LG 10 Slavonija NN 100 St. Moravica KM 23 Sušak DS 30 SM 100.

Za Misije: Bil. Novoselo KM 10 Duluth MB Dol. 1. Dekanovec FA 10 Dubrovnik dvije revniteljice 120 Mullan JB Dol. 2. Praha JC čk. 50 Pleternica AM 10 Strahoninec IK 10 Sušak SM 50 Svilaj AP 50 Škarnik BG 5 Zagreb AU 50 MK 10.

O. Mesariću: Bakar TM sakupila za crkvu S. I. u Hamirpuru 60 za katehistu 60 plemen. osoba za crkvu S. I. u Hamirpuru 150 za katehistu 150 Sušak TM za crkvu S. I. u Hamirpuru 25.

Za otkup i krštenje pog. djece: Heresin BD 100 za jednog dječaka na ime Mijo. Kotoriba EH za jednog dječaka na ime Antun i jedne djevojčice na ime Emilia. D 250 Novaki JZ jednog dječaka na ime Albin Josip D 100 Pittsburgh SM jednog dječaka na ime Josip Dol. 2. Prozor SC jednog dječaka na ime Zvonimir D 150 Slavonija NN jednog dječaka na ime Adolf D 100.

Adela Engelhart. Život uzorne kongregantice učiteljice. Uredništvo »Vjesnika Marijinih kongregacija« dalo se na hvale vrijedan pothvat: izdavat će zbirku života uzornih kongreganista. Oni su postali uzorima u školi Marijinoj. Svak će čitajući ove živote naći obilno poticaja na dobro. Knjiga je izšla u ukusnoj opremi, urešena s više ilustracija. Stoji D 6.- bez poštarine.

UPRAVA GLASNIKA PREPORUČUJE OSOBITO OVE KNJIGE:

Molitvenik Srce Isusovo Spasenje naše u kožu-zlatorez . . .	Din	60.—
Molitvenik Srce Isusovo Spasenje naše platno-zlatorez . . .	Din	30.—
Molitvenik Srce Isusovo Spasenje naše platno-obični . . .	Din	20.—
Nova Manreza ili 8-dnevne duh. vježbe po načinu sv. Ignacija	Din	30.—
Sveta Terezija od Maloga Isusa, u krasnom bijelom vezu . . .	Din	80.—
Sveta Terezija od Maloga Isusa, lijepo broširana . . .	Din	40.—
Četraest pjesama sv. Terezije od M. L, preveo M. Pavelić D. I.	Din	5.—
Pjesme o malom Isusu, spjevalo M. Pavelić D. L . . .	Din	6.—
Sveti Alojzije Gonzaga [Po Cepariu priredio t biskup Lang]	Din	20.—
Dva Kristova Viteza, ili Život sv. Alojzija i sv. Stanislava . . .	Din	8.—
Kongreganist, ili priručnik za Marijine kongregacije . . .	Din	12.50
Litanije Presvetog Srca Isusova u Razmatranjima . . .	Din	10.—
Spasi dušu svoju. Uspomena na svete misije.	Din	3.—
Životopis Sv. Alfonza Rodrigueza D. I.	Din	12.—
Životopis Sv. Ivana Berchmansa D. I.	Din	5.—
Životopis bl. Robert Belarmin	Din	5.—
Dali bih u svećenike? Knjižica za školsku mladež	Din	5.—
Zeliš li svoju sreću? ili: Zvanje — za svakoga mlađića	Din	5.—
Josip Kundek, prvi naš misijonar u Ameriki	Din	5.—
Manete in dilectione mea. Najnovije samo za svećenike	Din	5.—
Katolička Akcija. Napisao Mäder — Strižić	Din	8.—
Vojска Srca Isusova proti psovki	Din	4.—
Milosna devetnica na čast sv. Franje Ksaverskoga	Din	4.—
Sveta Ura ili ura klanjanja pred Presvetim	Din	3.—

Stvari:

Slike Srca Isusova i Marijina 40×52 svaka po D 20 . . .	Din	40.—
Slike Presvetog Srca Isusova za posvetu obitelji 40×30 . . .	Din	10.—
Sličice Presv. Srca Isusova sa Svetištem u Zagrebu (10 komada)	Din	10.—
Sličice sv. Alojzija (10 komada u bojama.)	Din	10.—
Sličice sv. Alojzija razne vrste (100 komada)	Din	25.—
Razglednice sv. Alojzija razne vrste (100 komada)	Din	50.—
Razglednice Svetišta Srca Isusova (100 komada)	Din	150.—
Razglednice iz života Isusova i Svetaca (100 komada)	Din	25.—
Znakovi Apostolstva molitve (1 komad)	Din	10.—
Upisnice u Apostolstvo molitve (10 komada)	Din	10.—
Upisnice u Djevojačka Društva Presv. Srca Isusova (komad)	Din	2.—

Narudžbe primaj: Uprava Glasnika Srca Isusova, Zagreb I. p. p. 147, Palmotić
31. Novac se šalje unaprijed. Za poštarinu Din. 1.— više.

Spasi dušu svoju! Uspomena na svete Misije. U ovom trećem izdanju
naći ćeš kratka razmatranja o vječnim istinama za sve dane kroz tјedan.
Uvrštene su i »Spasenosne opomene: Život kratak i t. d., što ih narod rado
moli. Naznačeni su i oprosti za vrijeme misija i oprosti za misijski križ kao
i pjesma Častimo te, križu sveti, pa povhale presv. Imenu Božjem. Protu-
mačen je način, kojim ćeš častiti Srce Isusovo i Majku Božiju krunicom. Ova
će knjižica služiti i orguljašima, jer su u njoj i note za Zlatnu krunicu u čast
Presv. Srcu Isusovu. Ima i pet lijepih slika. Mnogi su odavno tražili ovu
knjižicu, osobito u mjestima, gdje su se već držale misije; sada je mogu nabaviti. Tiskana je ovećim slovima, ima 30 strana, stoji din 3. Nabavlja se kod
Uprave Glasnika. Zagreb I. pošt. pret. 147. Palmotićeva 31. S. D.

Urednik: Milan Pavelić D. I.
Vlasnik: Kolegij Družbe Isusove u Zagrebu — Lj. Dostal D. I., rektor.
Tiskom »Glasnika Srca Isusova« — A. Alfrević D. I.

MJESEĆNA NAKANA U VELJACI.

Da se poštuju prava Crkve na odgoj mlađeži.

Posebne nakane za svaki dan:

1 P Ignacije. Povjerenici i povjerenice Glasnika.
2 S Svićećica. Marijine kongregacije.

3 N Sedesetnica. Blaž. Preplatnici Glasnika.
4 P Andrija Korzin. Apostolat muževa.
5 U Agata. Djevojačka društva S. L.
6 S Tito. Sv. Otar Papa.
7 Ć Romuald. Crkva u Meksiku.
8 P Ivan od Mate. Svećenička zvanja.
9 S Ciril Aleks. Obraćenje istoka.

10 N Pedesetnica. Skolastika. Ženski redovi.
11 P Uzakazanje Gospe Lurdske. Obradjenje svijeta.
12 U 7. utedeljitelja žalosne Gospe. Misijonari.
13 S † Pepe linica. Grješnici.
14 Ć † Valentin. Mir u ljudskom društvu.
15 P † Faustin i Jovita. Propovjednici.
16 S † Julijana. Katolička neustrašivost.

17 N Cista. Donat. Progonjeni.
18 P † Simeon. Umirući.
19 U † Gabinij. Dobra štampa.
20 S † Eleuterij. K vatre. Zahvalnost Bogu.
21 Ć † Eleonora. Sestre malog Isusa.
22 P † Stolica sv. Petra u Ant. K vatre. Sloboda Crkve.
23 S † Petar Damian. K vatre. Obraćenje otpadnika.

24 N Pačista. MATIJA AP. Mjes. zašt. Misije.
25 P † Viktorin. Naši pokojnici.
26 U † Aleksandar. Progonitelji vjere.
72 S † Leandar. Naši biskupi.
28 Ć † Roman. Odgoj mlađeži.

Svagdanje prikazanje. Božansko Srce Isusovo! Ja ti prikazujem po bezgrešnom Srcu Marijinu sve molitve, djela i trpljenja ovoga dana u naknadu za naše uvrede i na sve one nakane, na koje se ti neprestano prikazuju na oltaru, osobito ti ih prikazujem za sv. Crkvu, za sv. Oca papu i za sve potrebe članovima Apostolstva molitve ovoga mjeseca i dana preporučene. Amen.

Oprosti za članove Apostolstva molitve. Potpuni oprost jednoga petka po volji, i još jednog dana po volji odabranog. Na dan pomirovne sv. pričesti. Na blagdan mjesecnog zaštitnika.

Oprosti za članove bratovštine Presv. Srca Isusova. Potpuni oprost prvoga petka ili prve nedjelje, i još jedan po volji odabrani dan.

Opća mjeseca nakana u ožujku: Borba protiv komunizma. Misija nakana: Za misijonare, koji djeluju u najtežim prilikama.

GLASNIK SRCA ISUSOVA

God. 38.

Ožujak 1929.

Broj 3.

KOMUNIZAM RUŠITELJ.

Nakana Apostolstva molitve u ožujku blagoslovljena od sv. Oca.

»Velik si, kralju, ali je veći od tebe Bog!« govori u jednoj priči smion čovjek vladaru, koji je ognjem i mačem pokorio mnoge narode i držao, da mu nema ravna.

»Ja ču i Boga nadvladati!« reče oholica, diže se na čarobnom brodu u zrak, ali ga obori na zemlju kap krvi, što je kanula s krila anđela, koji je izašao protiv njega.

»Ja hoću da pobijedim Boga!« zaviće držnik, sagradi novo silno brodovlje i skupi odasvud vojsku. Upravo htjedoše na brodove, kadno Bog posla roj komaraca. Da se obrani od njih, omota se kralj dragocjenim sagovima. Ipak se jedan komarac provuče, uđe kralju u uho i ubode ga ondje. Otrov dode do mozga, silnik pobjesni, stade trgati sa sebe odijelo i plesati pred surovim vojnicima. Ti prasnuše u smijeh rugajući se luđaku, koji je htio oboriti samog Boga, a evo je svladan od sitnoga komarca.

Tu je priču smislio plemeniti Danac Andersen, koji je znao tako lijepo pisati za zabavu a i za pouku i djeci i odraslima. Ona osobito pristaje divljemu komunizmu, koji tako surovo ustade protiv Boga i svega, što je sveto. Kao što je svršio oholi kralj, tako će svršiti i komunizam. Čemu se dakle boriti protiv njega? Zato, jer ako i ne može komunizam nauditi Bogu koliko ni oholi kralj u priči, to ipak nama, koji ljubimo Boga, ne može biti svejedno, kako se govori o Bogu, ne smije nam biti svejedno, da li ga psuju ili hvale. Osim toga prijeti od komunizma najveća nesreća.

Ruši vjeru. Ne može komunizam nauditi Bogu, koliko ni pas mjesecu, na koji laje. Ali može škoditi ljudskim dušama tako, da iz njih izgoni Boga.

Cim se komunisti dočepaše vlasti u Rusiji, dadoše na pročelju znamenitoga Kremja u gradu Moskvi urezati riječi: »Vjera je opijum za narode«. Odmah zadoše među narod vičući: »Ne čemo ni Boga ni gospodara. Vjera u Boga to je kuga«. Na Božić, Uskrs i druge velike blagdane kršćanske priređuju paklenske procesije, u kojima muškarci i žene izvrgavaju ruglu sve tajne naše vjere, najuzasnijim psovjkama i najgadnijim činima potiču svijet da prezipre sve svetinje kršćanske. Vijećali su duže, kome bi podigli spomenik: Luciferu, koji se prvi pobunio protiv Boga, ili Kainu, koji je ubio brata, ili Judi Iškariotu? Napokon su se složili i odlučili za izdajnika Jedu, jer im se činilo, da tako najjače vrijedaju Isusa i kršćanstvo.

Tolika mržnja na Boga nije mogla samo ostati u srcu i na jeziku, nije se mogla zadovoljiti samo takovim činima, ona je pošla da se naužije svetogrđa, da se okupa u krvi kršćanskoj. Nebrojene su crkve oskrvnjene, 28 nadbiskupa i biskupa ubijeno, na tisuće svećenika umorenog. Tko da pobroji druge, što pate od svakoga zla i pomiru po tamnicama i u Sibiriji? Ubijano je i proganjano bez ikakve razlike svećenstvo katoličko i pravoslavno.

Mladež do osamnaeste godine ne smije nitko poučavati u vjeri; tko bi se to usudio, jao njemu. Poučavati ju u bestidnosti, bezvjerju i mržnji na Boga, to smije svak, to je po mišljenju boljevičkih vlasti najbolje i najzaslužnije djelo. Ove je školske godine ta jedna mladež dobila u ruke knjigu, u kojoj se nalazi osnova komunistička o svjetskoj revoluciji, što se ima dignuti. U toj se osnovi, naravski, navješćuje rat svim vjerama, osobito kršćanskoj. Ta će se knjiga ruskoj djeci tumačiti u školama, ona će je učiti i oduševljavati se za revoluciju! Ta mladež skupa sa službenom Rusijom ne će više imati praznika o Božiću i Uskrsu, jer je komunistička vlast dokinula te blagdane. Mjesto njih će se slaviti u studenom godišnjica revolucije, a u siječnju godišnjica Leninove smrti! Tužna mladež, kojoj daju za uzor Jedu Iškariota i za božanstvo Lenina!

Ruši obitelj. Po mišljenju komunista obitelj je izmisnila Kristova Crkva. Obitelj je, uče oni, najveće zlo, treba je zatrati. »Da boljevičam uspije«, vapiju, »nek nam dodu u pomoć žene. Nek izidi iz obitelji i uguše u sebi majčinski osjećaj!«

Kad komunizam ne će obitelji, to on, naravski, ne pozna ni ženidbe. Ona »civilna« ženidba i nije zapravo nikakova ženidba, jer se može još isti dan razvrći. Dosta je, da jedan od »ženidbenih« drugova dode nazad pred činovnika i izjaví, da razvrgava »ženidbenu« zajednicu. Razloga za to ne treba navoditi, »ženidba« je razvrgnuta. U ostalom, ako se ta zajednica ni ne razvrgne, ipak nije po komunističkom zakonu ni jedan od ženidbenih drugova dužan, da bude drugomu vjeran i da zajedno s njim stanuje...

Komunisti bi dokinuli i tu vrstu ženidbe, jer su oni za posve »slobodnu ljubav«, ali ih još nešto smeta: država zasad ne može da sama opskrbi svu djecu. Ali teško jadnoj Rusiji s djecom, za koju skrbi i takva vlada i takvi roditelji, koji se danas vjenčaju, sutra rastaju. Nebrojeni čopori i posve nezrele djece i mladeži, što lutaju širom Rusije ginući od svakakva gada na duši i tijelu najrečitije uče, čim rađa »slobodna ljubav« i ništenje obitelji.

Ruši vlasništvo. To kaže i ime njegovo. Komuna znači općina, zajednica. Komunizam uči, da pojedinci ne smiju ništa imati, već sva dobra: zemlja, kuće, tvornice, rudokopi, željeznice i t. d., sve to treba da pripada državi. Država ima odrediti o tim dobrima, o radu i proizvodnji, kamo i o dijeljenju proizvedenih dobara.

Kad su boljševici stali ovu komunističku nauku provoditi u život, nije baš išlo sve tako glatko. Seljacima se nije htjelo orati i sijati, da o žetvi dode država i pobere im plodove, a njima ostavi samo toliko, koliko im je dosta da prokubure. Tu je poglaviti razlog, što je glad pomorio u Rusiji 1921. do dva i po milijuna ljudi.

Iskustvo je poučilo ruske komuniste, da još nisu došla vremena za potpun komunistički »raj« na zemlji. No oni se ne odriču nade, da će ipak ta vremena doći i oni će i Rusiju i čovječanstvo usrećiti tim rajem. Oni se na to spremaju svim svojim silama.

Najveća opasnost za rod ljudski. Prema najnovijem brojenju bilo bi u Rusiji 1.300.000 a u svemu ostalom svijetu 375.000 komunista. No to su samo organizovani njihovi članovi. Neorganizovanih ima kud i kamo više. A k tomu su im vrlo blizu nebrojeni socijalisti. Posljednji su na pr. dobili prošle godine u Njemačkoj na izborima za sabor preko 9 milijuna glasova i 152 zastupnika. Istom su prilikom i njemački komunisti, kojih je ondje organizovanih samo 124.729, dobili 3.232.875 glasova i 54 zastupnika.

Vojske imaju ruski komunisti 562.000. No u 4000 središta vježbaju oni pomoćne čete, koje iznose punih 16 milijuna vojnika. Posebnim su načinom izvježbani i oboružani. Imaju izvanredno veliko konjanštvo i tako se živo pomiču, da mogu iznenada poplaviti svu Evropu. Ima ih već svuda, rade sve, da steku što više

SVETI MIHOVIL

Na poglavicu oholih
Za ovim vodom podimo,
On surva Zmaja otrovnog
U bendan pakla dubokog

pristaša i da ih dobro odgoje u svom duhu. Boljševici su već po svoj Aziji, sjevernoj i istočnoj Evropi raspeli silnu mrežu radio-stanica, a nastoje, da je prošire i na ostalu Evropu i Afriku. Tako će moći da iz Rusije komandiraju po svemu svijetu i da izvode onu svoga vode Lenina: »Mi smo odredeni, da metnemo vatru na sve četiri strane svijeta. Već se pokazuju munje na različnim stranama neba, a ja snivam o požaru, koji će zahvatiti sve«.

Imajući sve to na umu, lako ćemo shvatiti, zašto je sv. Otac Papa u konsistoriju 1924. zamolio sve ljude, koji ljube mir, dobro čovječanstva, svetost obitelji i ljudsko dostojanstvo, neka nastoje da složnim silama odbiju od sebe preteška i očita zla, što prijete od komunizma i socijalizma, brinući se usto dakako da poboljšaju stanje radnika i siromašnih ljudi uopće. Isto tako ćemo se čuditi skupa sa sv. Ocem, kako je to, da ljudi od vlasti tako malo mare, »što toliki javno i potajno rade, da se uništi ljudsko društvo i što se opake nauke kao smrtonosni otrov uštrcavaju u same žile državne vlasti«.

No zato ćemo se i odazvati pozivu sv. Oca pa ćemo zadovoljavati Srcu Isusovu pogrdama zasićenom za sve užase, kojima udaraju na nj komunisti i molit ćemo se u ožujku iz sve moći, da sav svijet upozna komunizam kao naječega neprijatelja kršćanske uljedbe i da ustane na obranu protiv njega.

Milan Pavelić D. L.

HVALA TI, O BOŽE...

(Iz francuskoga).

Hvala Ti, o Bože, što me — u zla ljeta
Mržnje i neznanja — kršćaninom stvori,
Tek daj, da mi duh se snažno, smjelo borи,
Da Ti vazda budem vjeran poput pseta;

Da Ti budem janje, što za majkom lijeta,
Na paši pastiru ne zadaje jada,
A kad gazda hoće korist od svog stada,
Vunu, život dati, dužnost mu je sveta;

Da ti budem riba, znamen vječnog Sina,
Neznan oslić, na kom nekad jašio je,
Bacio u ponor svinje, grijeha moje.

Jer od mnogih ljudi bolja je živila:
U vremena ova pobune i laži
Ona smjerno vrši, što se od nje traži.

Gospodine sveti, Oče svemogući, vječni Bože! Ti tjelesnim postom obuzdavaš naše opačine, uzdižeš dušu, daješ krepost i nagradu po Kristu Gospodinu našem. Iz sv. Mise u korizmi.

MISIJSKA NAKANA.

Za misijonare, koji djeluju u najtežim prilikama.

Koju su to? Da li oni, koji djeluju među Eskimima u vječnom snijegu i ledu, ili oni, koji se prze u suncu žarkih krajeva? Oni koji trpe zbog neprijateljstva pogana, ili oni, što moraju podnositi od tobož kršćanskih upravitelja naseobina, koji su više u prilog poganstvu nego kršćanskoj vjeri? Ili su to oni, koji pate od različitih bolesti, ili koje nije siromaštvo i t. d.? Mi ne znamo, ali zna Bog, i on će, nadamo se, po našim molitvama i djelima prikazanim za njih dati veliki blagoslov njihovu svetom poslu.

Molitva na ovu nakanu slična je nekud onoj lijepoj pobožnosti, kad se kršćani mole za dušu u čistilištu, koja najviše pati, a nitko je se ne sjeća. Iskustvo dokazuje, da je Bog često nagradio one, koji su tako molili. Tako će bez sumnje biti kod njegova božanskoga Veličanstva osobito ubilježena i naša molitva za misijonare, o kojima ne znamo ni gdje su ni kako se zovu. Molimo dakle u ožujku za misijonare, kojima je najteže.

IZVANREDNA JUBILEJSKA GODINA.

U poslanici Efežanima kaže sv. Pavao, da Krist Gospodin naš tako ljubi Crkvu kao zaručnicu svoju, te je želi uvijek vidjeti čistu i svetu. (5, 27.) Kako su prilike i napasti teške lako i katolici posrnu pa i u teže grijeha, kojima je potrebno izvanredno oproštenje.

Ova želja Isusova i ova potreba svijeta potakla je sv. Oca Pija XI., da je proglašio jubilarnom ovu godinu, kad se katolici duhom okupljaju oko njega kao Oca, koji slavi 50. godišnjicu svoga svećeništva. Tako je bio učinio i Leo XIII. g. 1888.

Jubilejsko oproštenje moći će svak cijele g. 1929. dobiti i po više puta za sebe ili za duše u čistilištu. Treba samo da se ovrše za svaki oprost propisani uvjeti.

Koji budu hodočastili u Rim, reći će im se onda, što će ondje izvršiti i kako.

Mi kod kuće treba da za svaki jubilejski oprost pohodimo 6 puta crkvu (ili 3 crkve po dva puta, ili kako već odredi biskup) i ondje se molimo po nakani sv. Oca za obraćenje grješnika i t. d.

2. dva dana po propisu postimo i to povrh običnih postova.

3. Osim godišnje ispovijedi i uskrnsne pričesti još jedamput se dostojno ispovjedimo i pričestimo.

4. da dademo po mogućnosti milostinju sirotinji ili za crkvene potrebe, naročito za misije.

Bolesnici, redovnici i drugi, koji imadu posebne teškoće i prilike, mogu ispuniti uvjete prema uputama ispovjednika.

Osobito je važno i vrijedno, što u vrijeme jubileja imadu svi isповједници izvanredne povlasti, da mogu odrešivati i od grdnih i pridržanih grijeha, mogu razriješiti ili promijeniti zavjete i t. d. No time se mogu vjernici poslužiti samo jedanput u ovoj godini, to jest kada obavljaju isповijed u svrhu jubilejsku.

Drugi oprosti se ne ukidaju, dapače Sv. Otac još dodaje oprosi od 7 godina i 7 četrtdesetnica za svaki posjet Presv. Sakramenta u crkvi, ako se ondje na njegovu nakanu moli. Tko to čini svaki dan kroz čitav tjeđan, dobiva još k tomu i potpuni oprost uz obične uvjete sv. isповijedi i pričesti.

Cistimo li ovako jubilejem sami sebe, ne će trebati da nas Bog dragi čisti težim kušnjama. Dragovoljno preuzeto i primljeno trpljenje čini nas osobito Bogu milima. **J. V. D. L.**

»DA NAM JE JOŠ SAMO 500 FRANAKA!...«

U jednom francuskom časopisu pripovijeda se dogodaj, koji zadivljuje. Iza sv. Mise dode u sakristiju starija gospoda, dobra katolikinja, pozdravi župnika i reče:

— Gospodine župniče, došla sam, da vas upitam za savjet. Što će vam reći, sigurno će vam se pričiniti smiješnim; možda ćete pomisliti, da niješ sam pri zdravoj pameti. Ali ja ću vam ipak sve otkriti. Ima jedan mjesec, kako me nešto smuči. Zadnja dva dana ne mogu nikako da nađem mira... Poznajete li kapetana, koji svaki dan sluša vašu sv. Misu?

— Ne, gospodo, ne poznajem ga. Mogu samo to reći, da se divim njegovoj pobožnosti.

— Gospodine župniče, baš je taj kapetan uzrok mojeg nemira. Nešta me neprestano nuka, da mu ponudim 500 franaka.

Župnik se počeo slatko smijati.

— Vi mi se rugate, gospodine župniče. Međutim to je meni svejedno. Ja sam vam stvar povjerila, pa ostavljam vama, da se pobrinete. Doći ću iza tri dana, da čujem, što ste odlučili.

Još dugo iza gospodinog odlaska smiješio se župnik. Sutra dan ipak rekne sakristanu, da živne k njemu gospodina kapetana. Kapetan se ljubezno odazva pozivu i podje u župni stan.

— Oprostite, gospodine kapetane, reče župnik iza kratka razgovora, jednoj bogatoj starijoj gospodi, koja vas pozna samo po vidjenju, došla je čudna misao. Ta joj misao osobito zadnja dva dana ne da nikako mira. Zbilja čudno: Ona me je zamolila, da vam u njezino ime ponudim 500 franaka...

Casnik je bio izvan sebe od čuda. Nije znao u prvi mah, što bi odgovorio. Napokon ipak uzdahne iz dna duše: O sveti Josipe, o sveti Josipe!

O Josipe pravedni
Od andela sretniji,
Koji Dijete Božije,
Dijete Majke Marije
Grliš čistim rukama,
Ljubiš svetim usnama
Ko oblačak sunašel

Blagoslovi, Josipe,
Slatkim malim Isusom
Sela nam i gradove,
Da Ga svi upoznamo,
Da se Njemu klanjamo,
Svim Ga srcem ljubimo,
Svetu riječ Mu vršimo. Amen.

Župnik se našao u čudu, no napokon kapetan počeo pripovijedati:

— Prije pet dana pozvao me moj pukovnik i rekao mi, da sam unaprijeden u časti i ujedno premješten u M. Ja sam otac, imam devetero djece, a novčano slabo stojim. Vijest o mojoj unaprijedenju vrlo je razveselila moje. Samo mi se činilo, da se moja žena nešto rastužila. Teškom mi je mukom rekla, da jedva životarimo. Nemamo sredstava za selidbu. Stoga bi se valjalo odreći unaprijedenja. A to bi bio udarac za čitav moj budući život. Računali smo jedamput, dvaput, triput. Uvijek nam je još trebalo 500 franaka. Kad sam vidio, kako se djeca vesele radi novog mjesta i moga unaprijedenja, rekao sam im: Draga djeco, velika se zapreka stavila na put našem odlasku u M. Međutim dragom Bogu nije ništa nemoguće. Stoga ćemo započeti devetnicu u čast sv. Josipu. Sam ne znam, kako bi nas on mogao pomoći, ali za to će se on brinuti.

A danas je, gospodine župniče, upravo treći dan, otkad smo započeli devetnicu. S velikom zahvalnošću primam ponudu vaše dobre župljanke. Ne sumnjam, da mi je to dar s neba. Čim mi bude moguće, ja ću vratiti novac plemenitoj gospodi, da može još više dobra učiniti svojim velikodušnim darovima.

Zar ovaj događaj ne će povećati naše pouzdanje u svetog Josipa?... Isus ne može odbiti molbe svoga hranitelja. F. M.

PRESVETI OLTARSKI SAKRAMENAT I MIR.

Bilo je to u starija vremena u gradu Gandu u Belgiji. Na tržištu se sastalo udruženje tkalaca i udruženje valjara. Razdvajale su ih stare svade, uvijek su bili oboružani jedni protiv drugih. I danas je imala početi borba i medusobno klanje, kad se najednom ču glas zvonca. Sve se glave digoše i opaziše svećenika, gdje prolazi posred svijeta noseći Presveti Sakramenat. Premda svećenik nije ništa govorio, činilo se da govorí sam njegov dolazak s Presvetim: »Evo Janje Božjel!« Na borbu spremni zanatlje padaše s jedne i s druge strane na koljena i pokloniše se Bogu mira i ljubavi. Izatoga ustadoše i pružiše jedni drugima ruke u znak pomirenja. — Ej vi ljudi svadljivci, koji se među se mrzite, koljete, po sudovima natežete, vrijedajući Boga i gubeći vrijeme i novac, a često upravo za ništa! Sjetite se Kralja mira i ljubavi, komu se u Hostiji klanjate, koga u sv. pričesti primate, pa svladajte svoje jadno svadljivo srce i oprostite jedni drugima od ljubavi prema Onomu, koji vama dan na dan opršta.

Franjo Hammerl D. L. »Nova Manreza« ili duhovne vježbe od 8 dana po načinu sv. Ignacija Lojolskog. Želiš li krepke duševne hrane za razmatranja i duhovne vježbe, uzmi ovu knjigu. Stoji 30 Din. Tko naruči 5 kom., dobije šesti badava. Narudžbe prima Uprava Glasnika S. I. Zagreb I. p.p. 147.

ŽENA I MAJKA.*

Kršćanskim ženama i majkama na razmišljanje.

Dužnosti prema Bogu.

1. Bog je odlikovao i ukrasio ženu velikim nagnućem na pobožnost; to je divan dar Božji. Budi dakle pobožna i nastoј da i tvoja kuća odiše pravom pobožnošću.

2. Počni dan molitvom, da Bog blagoslovi tvoj rad i trud; isto završi dan molitvom. Pobrini se, da se u tvojoj obitelji moli zajednička večernja molitva pred slikom Srca Isusova ili Majke Božje.

3. Nedjeljom i blagdanom slušaj pobožno svetu Misu, jer tim daješ Bogu najveću čast i dobivaš mnogo milosti za svoje vječno spasenje, a Božji blagoslov za sebe i za svoju porodicu. Slušaj propovijed, citaj bogoljubne knjige i Glasnike.

4. Bez velike potrebe ne vrši nedjeljom i zapovednim blagdanom težačkih poslova.

5. Sveta je pričest dar Božji neizmjerne cijene, izvor milosti, vrelo radosti i jakosti i slatke utjehe u teškoćama života. Kad god možeš, primaj svetu pričest; Isusu je milo, kad k Njemu dolazimo, on hoće da bude hrana duši.

6. Bez prave potrebe ne jedi mesa ni ti ni tvoji u petak i druge zabranjene dane.

7. Ne daj, da ti u kuću dolaze knjige i novine, u kojima se napada vjera, katolička Crkva, sveti Otac Papa, biskupi, svećenici ili u kojima se iznose sramotne slike i pripovijesti.

8. Citaj pobožne katoličke knjige i listove, da upoznaš, kako je lijepa naša katolička vjera, da naučiš još bolje ljubiti Boga i sigurnije spasiti svoju neumrnu dušu.

9. Budi ponosna, što si katolikinja, brani svetu katoličku Crkvu i radi na tom da se širi i napreduje, a tjeraj od svoje kuće vukove u ovčjoj koži, koji propovijedaju nekakvu novu vjeru napravljenu samo zato, da se mogu tobože ženiti oni, koji se ne smiju ženiti po Božjem zakonu.

10. Štuj i ljubi svom dušom dragi Srce našega Spasitelja, da ti bude pomoć u životu i slatka utjeha u smrtnoj uri. Pristupi u Apostolstvo molitve ili u Bratovštinu Srca Isusova, a zajedno s mužem posveti obitelj božanskomu Srcu, koje obilno blagosiva obitelji posvećene Njemu.

11. Štuj i ljubi premilu našu nebesku Majku Mariju: po njoj nas Bog vodi k vječnomu spasenju, koje nam je zasluzio njezin božanski Sin. Moli s obitelju pozdravljenje Gospino, a svaki dan izmoli barem dio njezine krunice.

12. Moli se svetom Josipu, svetom Anđelu Čuvara i svojem zaštitniku ili patronu, da te čuvaju od zla duše i tijela. Sjećaj se

---

* Govorit će se u nekoliko navrata o ovoj stvari.

duša u čistilištu, napose tvojih dragih pokojnika: prikazuj za njih molitve, daj za njih služiti svete Mise.

13. Pobrini se da imaš u kući raspedo i to na časnom mjestu, pa slike ili kipove božanskoga Srca Isusova i Majke Božje. Petkom navečer neka gori lampica pred slikom Srca Isusova, a subotom pred slikom Majke Božje. **Miroslav Vanino D. L.**

SAVRŠENO POKAJANJE.

Martin je bio tako nesretan, da je smrtno sagriješio. Pomiclio je, ispovjediti će se, čim budem mogao.

Nego eto nesreće: Martina udari kap. Po sata i nije ga više bilo na ovom svijetu. Htio se ispovjetiti, ali nije bilo kada.

— To je strašno! reče mi prijatelj, kojemu sam to pripovjedao. A je li se Martin mogao spasiti i bez sv. ispovijedi?

— Mogao je, ako je htio, odgovorim.

— Hvala dragomu Bogu! A šta je morao činiti, da se i bez ispovijedi spasi?

— Morao se savršeno pokajati. Savršeno pokajanje briše s duše svaki grijeh slično kao i sv. ispovijed.

— Kako je to utješljivo! A u čemu stoji savršeno pokajanje?

— Ne misli, da se za savršeno pokajanje traži, da plaćeš. Savršeno se kaje onaj, koji s pravom voljom rekne Bogu: »Bože, žao mi je, što sam te uvrijedio; žao mi je, što sam uvrijedio Tebe svoga predobrog Oca. Oče, oprosti mi! Obećavam, da te ne će više vrijedati.« Ovakо ili slično može se grješnik pokajati.

— Pa onda je sasvim lako savršeno se pokajati.

— Lakše nego i misliš. Šta čini dobar dječak, kad uvrijedi oca ili majku? Dode i lijepo im rekne: »Oprosti mi, oče, oprosti, majko! Žao mi je, što sam vas uvrijedio. Ne će više nikad. Zasluzio sam batine i ne žalim, ako ih dobijem, već žalim, što sam ražalostio svoga dobrog oca, svoju dobru majku.« — Tako eto treba da i grješnik reče svome Ocu nebeskom.

— Razumijem. Ali čemu onda sv. ispovijed, kad se grijesi mogu oprostiti i savršenim pokajanjem?

— Ispovijed je nužna, jer je Isus odredio, da se moramo ispovjetati. Ali ako smo u smrtnom grijehu, a nemamo prilike, da se ispovjedimo, savršeno se pokajmo, i Bog će nam oprostiti. Tko bi rekao: Ja će se savršeno pokajati, a ne ćeći na ispovijed, krivo bi činio. Njegovo pokajanje ne bi bilo savršeno, jer ne će da čini ono, što Isus traži od njega. Stoga iako nam se savršenim pokajanjem oprištaju i najteži grijesi, opet smo ih dužni reći na sv. ispovijedi, kad nam se za nju dade zgoda.

— Sad znam. Odsada će više cijeniti savršeno pokajanje.

— Drago mi je. Nastoj, da se svake večeri pokaješ za svoje grijehu i tako budeš uvijek pripravan poći pred sud Božji. **F. M.**

ČUDESA ISUSOVA.

— Šta misliš, Ivane, na čemu se osobito temelji naša vjera?
 — Na čudesima, što ih je činio Isus.
 — Vrlo dobro. Da nije Isus čudesima dokazao istinitost svoje nauke, naša bi vjera bila nesigurna.

Isus je donio svijetu jednu nauku, koja govori o Bogu, o našoj vremenoj i vječnoj sreći i nesreći, o našim dužnostima spram Boga i bližnjeg. No slušatelji Isusovi imali su pravo tražiti od Isusa, da dokaže, što im je govorio. Isus je tvrdio o sebi, da je poslanik Božji, a to je trebalo dokazati. On je zahtijevao, da svi ljudi moraju prigliti njegovu nauku, kad je rekao svojim apostolima: »Idite po svem svijetu i propovijedajte Evanelje svakom stvorenju. Koji uvjeruje i pokrsti se, spasit će se; a koji ne uvjeruje, osudit će se.« Mk. 16, 15-16. Ali kako Isus može zahtijevati od svih ljudi, da prigle njegovu nauku? Otkud mu ta vlast?

Bog mu je, razumije se, mogao dati ovo pravo, jer je Bog neograničeni Gospodar svih stvorova. Ali da li je Bog uistinu dao Isusu ovo pravo? Trebalo je da Isus to dokaže. A on je to i učinio. Istinitost svoje nauke dokazao je čudesima.

— Kako?

— Treba znati, Ivane, da je Isus činio čudesna baš zato, da dokaže, da je poslan od Boga. »Djela, koja mi dade Otac da ih izvršim, ta djela, što ih činim, svjedoče za mene, da me je Otac poslao.« Iv. 5, 36. Na istom mjestu govori Isus židovima: Vi ste poslali ljude k Ivanu Krstitelju, da ga pitate, tko sam ja. Ivan je posvjedočio, da sam poslanik Božji. Ali ja imam za to još veće svjedočanstvo od Ivanova: imam djela, što ih činim.

Jednom su zgodom židovi pograbili kamenje, da ubiju Isusa, jer se nazvao Sinom Božjim ustvrdivši, da je jednak Bogu. Tad će Isus: »Mnoga sam vam dobra djela pokazao od Oca svojega, za koje me od ovih djela kamenujete?« Iv. 10, 32. Zar me hoćete

možda kamenovati radi toga, što sam rekao, da sam jednak Bogu?... Vi mi ne vjerujete? Ako ne činim djela Oca svojega, ne vjerujte mi! Ako li činim, i ako meni ne čete da vjerujete, vjerujte djelima, da poznate i uvjerite se, da je Otac u meni i ja u Ocu«. Iv. 10, 37.

Isus proriče svojim apostolima, da će ih njihovi sunarodnjaci progoniti. Progonit će ih radi imena njegova. Činit će to radi svoje zloće, a ne radi tobožnjega nepoznavanja istine. Da su htjeli, mogli su upoznati, da je Isus obećani Mesija. Ali jer nijesu htjeli da ga priznaju za Mesiju, zato i grijše. »Da nijesam došao i govorio im, ne bi grijeha imali; a sada nemaju izgovora za grijeh svoj... Da nijesam djela tvorio među njima, kojih nitko drugi ne tvori, ne bi imali grijeha; a sada i vidješe i zamrzše na me«. Iv. 15, 22—24.

Sv. Ivan Krstitelj nije sumnjao, da je Isus Božji poslanik. Ali je htio da o tom uvjeri i svoje učenike. Stoga ih je i poslao k Isusu, neka ga zapitaju, da li je on Mesija ili im možda treba drugog čekati.

Isus je razumio želju Ivanovu. Za dokaz svoga božanskoga poslanstva navede svoja čudesna: »Idite i kažite Ivanu, što se čuli i vidjeli: Slijepi gledaju, hromi hode, gubavi se čiste, mrtvi ustaju«. Mt. 11, 4-5.

I tako eto mjesto riječima odgovara Isus čudesima. Čudesna će trverjiti učenike Ivanove bolje nego rijeći.

— A jesu li ljudi povjerovali čudesima Isusovim?

— Mnogo ih je bilo, koji su povjerovali. To nam svjedoči Evandelje riječima: »A kad bijaše u Jerusalemu na svetkovinu vazmenu, mnogi vjerovaše u ime njegovo promatraljući njegova čudesna, koja činjaše. Iv. 2, 23. — »A od naroda mnogi vjerovaše u nj i govorahu: Kada dođe Krist, da li će više čudesna činiti nego ovaj što čini?« Iv. 7, 31.

— Da li su nam evangeliste pobilježili sva čudesna Isusova?

— Ne, sigurno ne. Oni su zabilježili samo toliko čudesna, koliko je dosta, da se i mi možemo uvjeriti o božanstvu Isusovu. »I mnoga druga čudesna učini Isus pred učenicima svojim, koja nijesu pisana u ovoj knjizi«, veli sv. Ivan. »A ova su pisana, da vjerujete, da Isus jest Krist Sin Božji, i da vjerujući imate život u ime njegovo«. Iv. 20, 30-31.

— A gle, ima ih, koji govore, da nema čudesna.

— Da, Ivane, ima ih, koji vele: Kakva čudesna! To sve čine prirodne sile, kojih mi ne poznamo. Ono što je za nas sada posve naravno, bilo bi za prijašnja vremena pravo čudo. Tako na pr. da je tko u starija vremena stao govoriti o telefonu, o telegrafu bez žica o aeroplansima i. t. d., ljudi bi mu rekli, da je sve to nemoguće. Prema tomu to bi za njih bilo pravo čudo.

— Pa kako treba to razumjeti?

— Od davnine je, Ivane, bilo pametnih ljudi, koji su mislili i govorili, da će se jednom ljudi moći u najveće daljine razgovarat, da će po zraku letjeti i t. d. i da će sve to biti bez ikakva

čuda, po samim naravskim silama. Ali nikad nije bilo pametnih ljudi, koji bi tvrdili, da će netko samim naravskim silama vratiti vid slijepcu od rođenja i to tek tako, da mu rekne: »Progledaj!« Nitko pametan nije nikad mogao reći, da će se po samim naravnim silama moći nahraniti pet tisuća ljudi s pet hlebova, ili pogotovu, da će tko tek jednim: »Izadi van!« oživjeti mrtvaca, koji je već četiri dana bio mrtav i raspadao se.

— Posve pravo.

— Kad je dakle istina, Ivane, da je Isus tvorio prava čudesa; kad je istina, da ih je tvorio za to, da potvrди nauku, koju je donio ljudima, i da ih je tvorio u ime Božje, s pomoću Božjom; kad je istina, da Bog ne može čudesima potvrđivati laži; onda valja priznati, da je Isusova vjera od Boga. A jer je Isus tvrdio, da je samo njegova vjera mila Bogu i jer Isus ne priznaje ni jedne druge vjere, očito je jedina Isusova vjera prava vjera. A kako Isus traži, da njegovu vjeru moraju primiti svi ljudi to je i moraju svi primiti, ako ne će da se izgube zauvijek.

— Tko povjeruje i pokrsti se, spasit će se, tko ne bude vjerovao, osudit će se. Marko 16, 16.— F. Mašić D. I.

ŠTO ISUS VOLI.

Jednoga se dana ukaza Isus sv. Margareti Alakok držeći u rukama dvije slike. Na njima su prikazana dva života: jedan sretan i zadovoljan, drugi pun krijeva i posut trnjem. Na to će Gospodin svetic: »Odaber što ti je po volji. Odabrala jedno ili drugo, znaj, da će ti udijeliti milosti, koje želiš, i ne će ti se umanjiti slava, koju sam pripravio svojim odabranicima.«

— Ne će drugo, o mili Isuse, odvратi vjesnica Bož. Srca, već samo Tebe. Ti odaberi, Ti mi udijeli, po svetoj volji svojoj.

Na to je Isus stade ponovno nagovarati, neka slobodno bira. Vjerna učenica Kristova odgovori kao i prije: — Isuse, Bože moj, ja samo Tebe želim. Ne će drugo, već da omilim Srcu tvome.

Dobro si odabrala, odgovori Isus, kada si se predala mojoj svetoj volji. Ja sam za te biraо. Iza tih riječi dade joj sliku, koja je prikazivala boli, muke, trpljenje. Svetica nakloni glavu i približi se Isusu, da Mu poljubi ruku. Bila je čvrsto uvjerenja, ako bude za života s Isusom trnjem okrujena, da će poslije smrti biti okrunjena vijencem neumrle slave.

Svima nije dano kano svetim dušama, da razumiju tajnu križa. Svi ipak dobivaju trostruki križ: svagdanji, izvanredni, svojevoljni. Svagdanji križ, to su staleške dužnosti. Izvanredni križ, to su poteškoće, koje dolaze u životu. Svojevoljni križ, to su pokore, koje svaki sam sebi nalaže. Što više zavoliš križ, to ćeš manje poteškoća osjećati u ovoj suznoj dolini. A križ zasaden u Presv. Srcu Isusovu zasludit će ti gorčine prolaznoga života.

S. Dragičević D. I.

SVE SAMO ZA BOGA.

Vječna mudrost veli, da joj je milo boraviti među ljudima, no ona najvoli čiste duše. Isusu je toliko bila na Srcu duševna čistoća sv. Margarete Alakok, da joj nije pregledavao ni jedne pogreške, a da je ne bi za nju pokarao. Jednoga dana zavede sveticu za čas samoljublje, dok se je razgovarala s drugaricama. Izatoga joj se ukaza Isus te će joj: »Znaj, ja sam sama svetost, pa ne mogu podnijeti ni najmanje ljage. Dvoista sam u prevelikoj ljubavi htio da ti budem učiteljem, kako bi te naučio savršenosti i učinio te sličnu Srcu svome, ali ne mogu da trpim dušu, koja je mlađa i lijena. Ako i podnosim slabost tvoju, ipak ću strogo kazniti twoju nevjernost.«

Isus je strogo ukorio sveticu, glasnicu Srca svoga, radi male pogreške. Tko prezire male nedostatke, počinit će još veće, ako se ne popravi. Zato se kloni u svom radu samoljublja i ne mari, što će reći ljudi. Sve se lako ušulja u srce, ako ne paziš. Isus te opominje: »Budite savršeni, kao što je savršen otac vaš nebeski. Nastoj, da u svemu ugodiš samo Bogu.

S. Dragičević D. L.

MAJKA ŽALOSNA.

Od svih je ljudi Marija bila Spasitelju u žalosti najsličnija i najbliža. Ta žalost bila je posve svojevoljna, ne zaradi vlastitih grijeha, jer ih nije imala, nego poradi naših. Kad je Bl. Djevica ponizno rekla Andelu: »Evo službenice Gospodnje, neka mi bude po riječi tvojoj», već je tada primila na se neizmjernu žalost. S tim je ona prigrnila jedan dio sve one muke, boli, sramote i žalosti, što je njezin Sin imao na zemlji podnijeti.

Ona je ljubila svoga Sina više nego samu sebe; stoga je njezina sućut prema Sinu bila jača od tuge, koja je ikad mogla snaći čovjeka. Pomici samo, kako je zaboljelo Bl. Djevicu do u dno srca, kad je gledala ono blago i milo lice svoga jedinca i pritom se sjetila, da će ovo isto lice biti jednom popljuvano, ispljuskano i izbijeno; da će ono čelo biti trnjem okrunjeno i da će se trnje zabosti duboko u glavu; da će ona kosa biti jednom sva slijepljena od zgrušane krvi i tako visjeti niz lice, kad mu na svršetku umirući glava klone...

Po A. Stolzu—J.

Srce Isusovo, spasenje naše. Lijep i velik molitvenik (ima 604 stranice), pun pouke o Srcu Isusovu. Ima dvije Misne pobožnosti, križni put, razne molitve i zgodne pouke za sve blagđane i razne prigode života. U njem je krunica Srca Isusova, sve litanije, mnogo slika i lijepih pjesama. Vezan u kožu sa zlatorezom stoji D 60, vezan u platno sa zlatorezom D 30, običan vez u platnu D 20.

Vrelo milja, mila Mati
Bol mi gorku osjećati
Daj, da s tobom procvilim.

Daj, da vatra srca moga
Gori sved za Krista Boga,
Eda njemu omilim.

Neka rane izrane me,
Neka svega opoje me
Sina tvoga križ i krv.

Ti na sudu za me zbori,
Djevo sveta, da ne mori
Pakleni me strašni crv.

Iz crkvene pjesme.

SRCE ISUSOVU U PROGONIMA.

Veći dio naše korizme proveo je Isus u progonstvu u pustoj Pereji preko Jordana. Za njim je bila izdana tjeratka. »Svećenici i farizeji izdadoše zapovijed, da ga prijavi tko god saznaće za njega, da ga mogu uхватiti«. Iv. 11, 56. Nije to bilo prvi put u njegovu javnom životu. Gonili su ga već prije njegovi domorodci, pa onda sim onoga Iruda, zbog kojega je u djetinjstvu morao bježati u Egipt, a i od poglavara u Jeruzalemu morao je češće bježati.

Znam, o Božanski Prognaniče, da su bile trudne Tvoje noge na teškim putevima i umorna glava u kukavnim skrovištima; no deder nam otkrij i misli i osjećaje Srca svoga pri tomu, jer će nam one biti utjehom i putokazom u našem zemnom progonstvu!

U progonstvu od domaćih.

Isus dolazi odmah u početku svoga javnoga rada u Nazaret, da pokoristi prvima onim, koji su mu bili drugovi mладости, da ih duševno digne i okupi u spasonosnu svoju organizaciju. U mладости dao im je primjer svih kreposti; sada hoće da im očituje svoje Božanstvo. U njihovoj bogomolji čita im proroštvo o sebi kao Mesiji, ozdravljuje im čudesno nekoliko bolesnika, odstranjuje zapreke predsuda upozorujući ih na pogibeljno držanje domorodaca Ilijinih i Elizejevih. Ne izazivlje ih oštrinom niti im prijeti, nego hoće da ih milo raspoloži za milost.

Nazarećani, skupa s Isusovim znancima i nekim rodacima, ostaju ipak zadubeni u zemљu i u sebe. Vrijeda ih dapače, što ih »domaći sin« opominje; u ogorčenju krivo tumače njegove riječi; prelaze odmah u takav bijes, da Isusa hvataju za ruke, vuku ga i turaju iz bogomolje. »I istjeraše ga napolje iz grada i odvedoše ga na vrh gore, gdje bijaše sazidan njihov grad, da ga strmoglave«.

Isus se s ne bi v a nad njihovom nevjерom. Mr. 6, 6. Kao da mu Srce u neizrecivoj dobroti ne pojmi, kako mogu ljudi biti tako zaslijepljeni i sami sebi zli. »Jer niti braća njegova — to jest rodaci — nisu vjerovali u njega«. Iv. 7, 5. U Srcu on ipak čuva mir i d o s t o j a n s t v o , jer »prode između njih i otide«. Lk. 4, 30. Dar djetinjstva Božjega, što je bio njima namijenio, nosi sad Isus drugima. Iv. 1, 12.

Domaći progon je najteži; to teži što si više vezan, što svojima veće dobro želiš, što gorče razočaranje doživiš. Tješimo se, što je i Bož. Srce taj progon proživjelo; ono nas razumije; ono će ga okrenuti na dobro. Zadržimo mir, pouzdanje i vezu s tim Srcem.

No gledajmo da možda naš dom i selo ne učini tako Isusu, kako su mu učinili njegovi domari. Kad dođe u mjesto vračar ili cirkus — sve trči k njemu. Kad dode Isus po svom namjesniku ili dobroj novini — sve bježi: »Pop!« Bježe u svoju propast.

Revnitelji Srca Isusova! S kojim osjećajem pristupate svojim susjedima? Željom za njihovim dobrom?... Načinom blagim?... Imo li vaše selo kip ili kapelu Srca Isusova?...

U progonu od svjetovne vlasti.

U Galileji je vladao Irud, sin Iruda Velikoga, koji je htio pogubiti Isusa u djetinjstvu. Dok je Isus ondje propovijedao »pristupiše neki od farizeja govoreći mu: »Izidi i idi odavle, jer Irud hoće da te ubije«. Isus im reče: »Idite i kažite onoj lisici: Evo izgonim davle i ozdravljujem danas i sutra, a treći dan ću potpuno svršiti svoje djelo«. Lk. 13, 31.

S akademije Djevojačkog društva S. I. u Petrinji u čast sv. M. Tereziji.

Bilo da je odgovor upravljen Irudu bilo možda lukavim farizejima, svakako pokazuje **n e u s t r a š i v o s t** Srca Isusova. Nikakova prijetnja ne može ga odvratiti od dobrih djela i izvršavanja službe njegove. Nimalo se ne obazire, što će svjetovna vlast reći na njegov duhovni rad. Za taj on ima poslanje od Oca, koji je nad kraljevima, pa kako je Otac odredio, da Isus u Jerusalemu muku podnese, to mu se ne treba sada obazirati na prijetnje.

Pogled na ovog zlorabljavača vlasti i na zaslijepljenu i propalu inteligenciju, kojima će kao žrtva pasti najprije Isus, a poslije i narod, budi u Presvetom Srcu duboko s a ž a l j e n j e. Ono provali uzdahom: Jeruzaleme, Jeruzaleme, koji ubijaš proroke i kamenuješ one, koji su k tebi poslani! Koliko puta htjedoh da skupim djecu tvoju kao kvočka piliće svoje pod krila, i ti ne htjedeš. Eto će vam se ostaviti kuća vaša pusta! A ja vam kažem: Ne ćete me vidjeti, dok ne dođe čas, da rečete: blagoslovjen, koji dolazi u ime Gospodnjeg! Lk. 13, 34.

Kako je divna s a m o s v i j e s t Bož. Srca! Njegovo sjedinjenje s Bogom jamči mu za konačnu pobjedu; stoga i uklanja svoju bol pomišlju na vječnu slavu, kojoj je Cvjetnica slaba slika.

Ono ipak ne ostaje u samim čuvstvima i uzdasima, nego p o s t o j a n o d j e l u j e za boljšitak naroda »dok potpuno ne svrši svoje djelo«. U pravih značajeva i rodoljuba budi progon energiju i oduševljenje za pravo i slobodu.

Crkva rimokatolička baštinica je ovoga duha Srca Isusova. Ona progona ne izazivlje; ali kad joj ga nametnu, samosvijesno gleda u svog Zaručnika. Njegovo pravo i čast prvo joj je na srcu, a baš s tim je spojena i sreća naroda i savršenstvo duša.

Vode li mene u mom rodoljublju ova načela Srca Isusova?... Uzgajam li svoju djecu za trske i ulizice?... Nastojim li dići pouzdanje susjeda svojih u patnji za pravdu i poštjenje?...

U progonstvu od duhovnih glavara.

Kako je puno Srce Isus nosio za starještine u Jeruzalemu! Srce puno ljubavi, kojom ih je želio oslobođiti od strastvene pohleppe za imutkom i uživanjem, uvesti ih u kraljevstvo Božje i bratstvo naroda; Srce puno milosrda za griješne njihove duše... Evangelije sv. Ivana puno je tih čuvstava Srca Isusova (od 5. i 7. glave dalje).

Ohole i putene starještine odgovaraju prezironi i progonočni. »Davla ima i ljudije, što ga slušate?« dovikuju narodu. »Mi znamo da je ovaj čovjek grješnik. I dogovorili se, da se svaki, koji ga prizna za Krista, izopći iz zbornice. Lk. 9, 22. »Uzeše kamenje, da bace na njega... I odlučiše da ga ubiju.« Iv. 11, 53.

Isus je svega toga potpuno svjestan i njegovo najplementije Srce preobilno čuti, kako ga glavari krivo sude, kleveću, sve čine, da unište njega, njegov rad i organizaciju. »Odsada se propovijeda kraljevstvo Božje i svaki upotrebljava nasilje protiv njega.« Lk. 16, 16. »Vas poznajem, da nemate ljubavi Božje u sebi.« Iv. 5, 42. O n o sjeća s r a m o t u u z m a k a to više, što bi on mogao njih prisiliti na uzmak. Ali ne, n j e g a v e ž e v o l j a O č e v a. »Kako mi zapovjedi Otac, tako činim.« Iv. 14, 31. Sve dok na križu ne reče: »Svršeno je!«

I Isus bježi — i tako proživilje, što je sam rekao: »Blaženi, koji progonstvo trpe radi pravde...« »Ljubite neprijatelje svoje...« U progonu od duhovnih poglavara poznaje Srce Isusovo samo: s t r p l j i v o s t, p r a š t a n j e i ž r t v u. I u tom je najveća slava njegova i Očeva i najveća korist naša.

Da li lakoumno prosudujemo duhovne poglavare?... Molimo li se za dobre svećenike?... Ljubim li sv. Oca Papu? Što ču učiniti za njega u ovoj jubilarnoj godini?...

Ô Isuse, koji si bio »znak, kome će se protiviti«, a u svim progonima ustrajao si mio, odlučan i načelan braneći istinu, pravdu i ljubav, prožmi srce moje osjećajima Srca svoga, da ustrajem u borbi i progonstvu, dok ne nađem mir i zaklonište u Srcu Tvojem!

Josip Vrbanek D. L.

IZ APOSTOLATA MOLITVE,

APOSTOLAT BOLESNIKA.

Jeste li kada pripazili u svom jutarnjem prikazanju na onu riječ: »Božansko Srce Isusovo, ja ti prikazujem po bezgrješnom Srcu Marijinu... i trpljenja ovoga dana...« Ako je trpljenje zdravih milo Bož. Srcu, kako da mu ne bude milije trpljenje bolesnih? Ako zdravi time mogu mnogo da zasluže pred Bogom, kako ne će bolesni još više? Ako nas zdrave tješi, da Bog prima žrtve naše kao naknadu za naše i tude grijeha, kako će tek tješiti bolesnike, koji i ne mogu drugo do trpjeti!

A sada pogledajte u bolnice i klinike, u sanatorije i na bolesnike u kućama. Koliku radost i jakost, koliku promjenu može da donese ovako prikazanje tim logorima patnika! Kolika strpljivost i ozdanost može se razliti tim srcima, a k nebu se dizati miris žrtve, koja je ujedno molitva: za bolesnika samoga, za njegovu obitelj, za dragu domovinu.

Bolesnici! Vi možete više koristiti domovini nego zastupnici slabe vjere. Upišite se u Apostolstvo molitve i vršite ovo prikazanje. Časne sestre, dvoriteljice bolesnika, pomozite im i u ovom!

SEKCIJA BOLNIČARA U APOSTOLATU.

U Rimu, Milanu i Bolonji organizirali su se u Apostolatu tramvajski namještenici, a za njima su pošli i bolničari. Prošloga lipnja istupili su prvi put javno kao organizacija. Njima samima to neizrecivo mnogo koristi za savjesno i zaslužno vršenje službe, a koristi dašto i bolesnicima, koje oni dvore, na njima više odsjeva ljubav velikoga Prijatelja bolesnika, koji je kao milosrdni Samaritanac »lječio svaku bolest«.

Kako se ovo organiziranje Apostolata po staležima događa pred očima sv. Oca i njegovim odobrenjem, to nema zapreke da Apostolat i u nas okuplja u grupama muževe, djevojke i ostale prema njihovu zanimanju. Drugdje se eto ljudi gibaju i rade pa zato napreduju, vrijede i imaju. Hoćemo li i mi?

NAŠ DUHOVNI DAR SV. OCU PAPI.

Ove godine, kad sv. Otac Pijo XI. slavi svoj svećenički jubilej, treba da i Hrvati sudjeluju u duhovnom daru, što ga Apostolat predaje sv. Ocu o Petrovu.

Eto korizmenc ispovijedi pa se iza nje pričestimo i dva i tri i pet puta, ne dakako isti dan, nego dan za danom, nedjelju za nedjeljom; a dok nismo teško sagriješili, ne treba nam se za to svaki put iznova ispovijedati prije pričesti. Dosta je pokajanje i želja, da se s pomoću sv. pričesti poboljšamo. Takovu jednu sv. pričest prikažimo za sv. Oca. Izmolimo koji Očenaš za njega.

Osobito pak vrijedi teške proljetne poslove i brige prikazati Gospodinu za sv. Oca; jednako i milostinje davane sirotinji.

Tako učinjena dobra djela, molitve, pričesti i druga javite po broju Uredništvu Glasnika ili sami ili po povjereniku, da se to u svibnju sabere i pošalje u Rim. **Upravitelj Apostolata.**

IZ KRALJEVSTVA SRCA ISUSOVA.

Nagrada za najljepši kip Presv. Srca raspisao je odbor za međunarodnu izložbu u Barceloni, koja se ove godine tamo otvara. Natjecati se mogu katolički umjetnici iz cijelog svijeta. Uvjet je u glavnom taj, da predoči Spasitelju kako se objavio u Paray le Monialu tražeći bar nešto naše ljubavi za uzvrat svojoj neizmjernoj ljubavi. Nagradu od 50.000 peseta, to jest blizu pola milijuna dinara, daje kao svoj dar katolička knjižara Subirana.

Srce Isusovo za misije. Ono obuhvata svojom ljubavi sve ljude; a veseli se, kad ga tko poneće i onima u tami, da im dade najveću sreću: pravu vjeru i krst, s njima milost posvećujuću.

Franjevci misjonari sjetili se riječi Isusovih, da će obilno blagosloviti poduzeća štovatelja svojih, pa su u Italiji osnovali društvo, koje će tako raditi za misije, da pomaže u njima širiti štovanje Presv. Srca. Članovi dakle nastoje najprije sami da revno štuju Bož. Srce molitvom, primanjem sv. pričesti i dobrim životom, a onda daruju kipove, slike i medaljice Presv. Srca za misije.

Štitovi Srca Isusova za misije. Kod nas su poznati štitovi »Vojske Srca Isusova« i »Štitovi obitelji posvećenih S. I.« Kako lijepo vrše oni svoj apostolat opominjući članove njihova Vode i Gospodara obitelji! Holandezi načinili su takove štitove za svoje misije pa ih šire i medu poganim u njihovim jezicima. Opazio se izvanredan dojam tih štitova na duše pogana. Kako i ne bi, kad na njima uvijek iznova čitaju: »Dodi k nama kraljevstvo Tvoje!«

Kako ćemo teško Bogu davati račun, što mi stari katolici slabo upotrebljavamo lijepa ova pomagala za svoj duševni napredak! Tko ih još nema, može ih naručiti kod g. R. Devidea. Zagreb I. Bakačeva 5.

MALI KRIŽARI

IVICA N A I S P I T U.

Mama veli: — Kao prstić
Još je malen Ivo.
A ja veće na stol vidim,
Kad se propnem živo.

Ona kaže: — Još za Ivu
Nije pričest sveta.
A ja pitam: »Zašto, mamo?
Već mi šest je ljeta!«

— Malo moje, opet ona,
Puno treba znati.
»Ja Očenaš znam i znadem
Gospu pozdravljati.

»Ljubim Boga, svaki cvijetak
Na Njega me sjeti,
On je jedan, On je Otac
I Sin i Duh Sveti.

»Sin je Božji Isus mali
Kao janje mío,
Za nas ljude On je došo,
Za nas raspet bio.

»Svi će dobrí k Njemu u raj
A zli će u pako —
Pusti mene k njemu, mamo,
Ja ga ljubim jako!«

— Ti još ne znaš, što je pričest
Ni kako se primi.
»Kako ne znam? Sto već puta
Kazala si ti mi.

»Otvorit ču usta svoja
Ko u gniazezu ptica,
Na jezik će doći mi Isus
Kano hostijica.

Oborit ču tada glavu
Ko drijemovac bijeli,
Ljubit ču Ga, sve Mu reći
Što mi srce želi...«

Majka grli zlato svoje,
Milo zbori njemu,
O Uskrusu dovodi ga
K stolu Gospodnjemu.

Ne boj se priznati na isповijedi ni najstrašnijih grijeha, ako si ih počinio: »Za svećenika nema veće radosti, nego kad vidi, da se veliki grješnik iskreno isповijeda. Svećenik je u tom sličan ribaru, koji je to veseliji, što mu veća riba uđe u mrežu«. S v. Vinko Fererski.

DJEĆJE ZNANJE ZA SVETU PRIČEST.

Crkva naglašuje osobito u posljednja vremena, da treba djecu voditi k svetoj pričesti, čim dodu k razumu. Međutim nameće se pitanje: Šta mora dijete znati prije nego stupi k stolu Gospodnjem? Koliko mora biti dječje znanje o najuzvišenijoj tajni naše svete vjere, o Presv. Oltarskom Sakramenu? To je pitanje stavio jedan katolik iz Belgije svetom Ocu Benediktu XV.

— Sveti Oče, šta mora znati dijete o Presv. Oltarskom Sakramenu, prije nego prvi put pristupi svetoj pričesti?

— Samo jedno odvrati Papa. Dijete mora razlikovati posvećenu hostiju od običnoga kruha.

— Zar je to uistinu dosta?

— Posve dosta, odvrati Papa. Poslušajte malenu zgodicu, koja će vam potpuno razjasniti moju misao. Dogodilo se to u Bologni, gdje sam bio nadbiskupom. U jednoj katoličkoj školi poučavala časna sestra djevojčice od 5 — 6 godina, kako im valja pristupiti k svetoj pričesti. Za sestrina tumačenja jedna djevojčica nikako da bude mirna i pozorna. Ni svojim susjedama nije dala mira. Sestra je poučavala djevojčice, kako će primiti svetu hostiju iz ruke svećenikove, služila se pritom neposvećenim malim hostijama. Djevojčice su klečale, a ona je išla od jedne do druge baš kao što čini svećenik. No ona je djevojčica i sad bila nemirna. Tko zna, gdje su joj bile misli. Kad je sestra došla preda nju, reče: — Baš će biti lijepo, ako budeš sutra tako nemirna i rastresena! Kad bi ja bila svećenik, sigurno ti ne bih dala svete pričesti. — O, časna sestro, reče ozbiljno mala, sutra je nešto posve drugo. Danas nam vi pružate kruh, a svećenik će nam sutra dati Isusa. Sutra ću biti posve sabrana.

— Eto, nastavi Papa, ova je djevojčica imala znanje, koje se traži od djece i za prvu i za češću svetu pričest.

Razumije se samo po sebi, da dijete još mora znati prve istine sv. vjere i da se zna na djetinju Bogu moliti.

DOM DUHOVNIH VJEŽBA.

Korist takova doma. Svaki Dom duhovnih vježba zapriječi toliko grijeha, nereda, zabluda, istrijebi toliko strasti, tolikima povrati mir srca i obitelji. Svaki je takav dom munjovod, koji odvodi Božju kaznu od ljudi i privlači im s neba bezbroj milosti. Što obično ne mogu da postignu ni roditelji, ni prijatelji ni župnik, postigne milost i razmatranje vječnih istina u svetoj tišini duh. vježba. Tu popušta opornost i mekša se tvrdoča. Kada bi svaki župnik ima samo jednog uzornog svjetovnjaka, puna revnosti i razumijevanja, samo jednog apostola u svojoj župi, bi drukčije išlo u tom kraju. A evo domovi za zatvorene duhovne vježbe

daju takove apostole. Bez apostola nema ni u kojem staležu napretka u dobru. Tko dakle želi, da se hrvatski narod obnovi u vjeri i življenju kršćanskom utvrdi, neka pomogne da se podigne što prije u Zagrebu na Rebru prvi hrvatski Dom duhovnih vježba.

Što kažu sveci? Sv. Ignacije Lojolski, osnivač Družbe Isusove i prvi pokretač Duhovnih vježba, veli jednostavno: Vježbe od 30 dana »najbolja su stvar, što se u ovom životu može zamisliti i duboko u nutarnosti proživjeti« (Pismo o. M. Mioni 1536.). — Crkveni učitelj sv. Petar Kanizije, apostol Njemačke i Austrije, opisuje svoje duhovne vježbe, što ih je obavio pod vodstvom blaženoga Fabera, Isusovca: »Jedva mogu opisati, kakav su silni dojam napravile duhovne vježbe na moj duh i nutarnost. Nebeska je svjetlost rasvijetila moju dušu. Čutim u sebi novi život. Tako mi je, kao da su se na me spustile sve božanske milosti. U meni se javlja novi život kao da sam se preobrazio u drugog čovjeka« (Pismo jednom prijatelju 1543.). — Sv. Vinko Paulski širio je zatvorene duh. vježbe i gradio domove za njih. — Sv. Alfons Liguori, crkveni učitelj i osnivač reda, preporučuje svakome koji teži za savršenošću 8 ili 10 dana na godinu ostaviti svaki svoj posao i sprovesti u duhovnim vježbama«.

Tko će sagraditi Dom duh. vježba? Članovi društva sv. Ignacija, koji po volji uplate 10, 100, ili 1.000 dinara. Ti će jednom čuti od Spasitelja utješljive riječi: »Hodite blagoslovjeni Oci moga i primite kraljevstvo, koje vam je pripravljeno od postanka svijeta, jer sam ogladnio i nahranići ste me...« (Mat. 25, 34.) Srce Isusovo izgara za tim, da se svi ljudi spase. Sudjelujmo u tom spasavanju prinosima za podizanje Doma duhovnih vježba.

Opeke i metar zida. Povjerenici i povjerenice! Svaki bi član obitelji mogao dati barem po jedan dinar za jednu opeku. Tko je imućniji mogao bi dati po stotinu dinara za metar zida u novom domu. To bi isto moglo i više osoba skupa. Taj novac neka nam se pošalje čekom. Tko nema našega čeka, neka kupi za 25 para opći ček na pošti i na njemu napiše naš broj 36.500, adresira na Društvo sv. Ignacija, Zagreb.

Novi članovi našeg Društva. Kan. Matija Proštenik, Magdalena Derado, Kan. Luka Grgić, Dr. Avelin Čepulić, Milan Vincens, Ana Benoš, Katarina Lapčević, Pavo Blažanović, Kata Tomušić, Ilija Blažanović, Pavo Blažanović, Duro Blažanović, Katica Živić, Ilija Vidaković, Joska Banaković, Marija Banaković, Stjepan Dimitrović, Petar Sperac, Ana Sperac, Jerka Sperac, Franjo Donadini, Mijo Živić, Manda Čivić, Kata Javić, Marija Trepšić, Marija Benaković, Marica Košković, Ana udova Martini, Dr. N. Kolarek.

Dionici sv. Misa. Svaki petak čita se sv. Misa u Svetištu Srca Isusova u Zagrebu i svaki mjesec na grobu sv. Ignacija u Rimu za sve članove i članice Društva sv. Ignacija. Oni mogu te sv. Mise namijeniti i u korist svojih pokojnika ili uopće za duše u čistilištu.

Tko želi razjašnjenje o radu Društva sv. Ignacija, neka se obrati na potpisano.

A. Alfirević D. I. Zagreb I. 147.

TEREZIJA NEUMANN.

Zivi u Konnersreuthu u Bavarskoj i ne jede od Badnjaka 1922., a ne piće od Božića 1926. O njoj smo pisali u 2. broju Glasnika ove godine, da svaki petak osim u božićno i uskrsno vrijeme gleda u viđenju muku Isusovu. Pri tome svaki put izgubi 4 kilograma težine i ipak opet ta 4 kg. dobije bez jela i pića. Spomenuli smo, da za gledanja Isusove muke govori aramajski. To je posebni jezik, narjeće, kojim je nekoć govorio naš Spasitelj. U svoj Njemačkoj ima samo 5 osoba, koje poznaju to židovsko narjeće. Od koga bi Terezija mogla naučiti taj jezik, kad je svršila samo pučku školu i vazda ostala seljačkom djevojkom?

traže na maslinskom brdu »Ješua Nasarija« (Isusa Nazarećanina), a Isus odgovara: »Ana« (Ja sam) i onda veli učenicima: »Komu!« (hajdemo). Kada Isusa vode kroz ulice, pitaju ljudi: »Ma hada?« (što je to?) Isus na križu veli: »Abba, šabok lehon« (Oče, oprosti im) i onda: »Amen, amen, amarna lah bjamatte emni pardesa (Uistinu, uistinu ti kažem, danas ćeš sa mnom biti u nebu) i napokon: »Šalem kolohi« (Svršeno je) i »Abba, be ladah aškid ruhi« (Oče, u ruke tvoje predajem duh svoje.)

Cudnovato je i to kod Tereze Neumann, da riječ Isusovu na križu »Žedam« izgovara u aramajskom: »Eše«, a učenjaci su mislili, da je ta riječ morala biti »Sahena«. To je znak, da Tereza nije mogla toga dozнати s pomoću sugestije. Što to znači? Katkada se dogodi, da neke osobe finih živaca, podložne sugestiji, ponavljaju ono, što ti misliš u svojoj glavi, ako si blizu njih. K Tereziji je do-

Terezija tvrdi, da za vrijeme viđenja nesamo gleda pojedine dijelove muke, već da čuje i govor raznih osoba, pa i riječi Isusove. Ona te riječi ponavlja i kasnije u svom pripovijedanju, kada je tko pita o muci Isusovoj.

Tereziju je pohodio i dulje slušao i ispitivao Dr. C. Wessely, poznati austrijski orijentalist i istraživalac papirusa, koji je vješt aramajskom jeziku. On je našao, da Terezija točno izgovara aramajski: »Salabu, Jehudajel!« (Raspnite ga, Židovi!) i Juda pozdravlja Gospodina s riječima: »Šlama, Rabuni« (pozdrav, učitelju); služe

duše dolazio profesor Wutz, specijalista aramajskog jezika. Ali za tu riječ nije ni Wutz znao. K tome je Terezija izgovarala aramajske rečenice i prije, negoli se upoznala s Wutzom i dok još njega nije bilo ni u sobi ni u selu.

Važno je i ovo: Terezija je izgovarala ovu rečenicu: »Magera, basebua gannaba, gannaba, magera basebua!« Učenjaci nisu dugo znali, što to znači. Napokon je Wessely odgonesnuo te riječi. Prištaše su Isusovi, ljuti na izdajicu Judu, zavikali: Mač! Dolje s rđom! Rđa! Mač dajte! Dolje s rđom!«

Terezija Neumarn nije nikada učila kakav tuđi jezik, pa ipak eto govori tolike aramajske rečenice, a da im ne zna smisla. Posve točno ih govori! Slušali su je učenjak dr. F. Gerlich i sveučilišni profesor u Hallu, dr. I. Bauer, pa tu pojavu ne mogu da protumače na na naravni način. Dr. Wessely je u siječnju u Beču u Leonovu društvu držao posebno predavanje o Terezijinu aramajskom dijalektu i priznaje, da tu znanost ne može drugo kazati nego samo jednu riječ: To se ne događa naravnim načinom! S.

ZAHVALNICE

POD ZAŠTITOM MAJKE I SINA.

Slavonija. Još u ranoj mladosti ostala sam bez milih roditelja. Nebesku Majku odabrala sam već onda za svoju. Danas mi je 46 god. i mogu reći, da je Marija zaista bila i meni Majka, tješiteljica i jakost u borbi. Zlji jezici oklevetali me pred mužem i ja sam morala šest godina živjeti rastavljena od nje, s dva sinčića na brizi. Nisam izgubila pouzdanja, već sam mirno trpjela gledajući na bolnog Spasitelja i žalosnu Majku. Danas evo i opet je šest godina, što živim s milim suprugom u novoj slozi i ljubavi, kao i prije 18 godina, kad smo se uzeли. Sin mi jednom bio pao i dva lječnika ustanovala potres mozga i sigurnu smrt. Iza molitve Presv. Srcu i Majci Božjoj došao ipak k sebi i još danas živi. Ima još mnogo slučajeva, u kojima sam osjetila zaštitu Marijinu i ljubav Bož. Srca. Ovo pak neka je spomenuto njima na čast i drugima na pobudu. A. Č.

MEDU BRAĆOM.

Podravina. U mjesecu rujnu 1927. podijelio sam se s bratom i nismo se mogli nagoditi za posjed. Ja sam izšao van, a moju polovicu trebao je brat da mi isplati. No on nikako ne će. Kupca sam našao za svoj dio, ali brat ni da potpiše ni da me isplati. S velikim pouzdanjem molio sam Bož. Srce Isusovo da mi pomogne i bio sam uslišan. Drugi dan u jutro pošalje brat svoju kćer k meni s pordicom, da će mi isplatići moju polovinu. Vječna hvala Bož. Srce Isusovu, zaštitniku obitelji! S. K.

PRESV. SRCE ISUSOVU BLAGOSIVA PODUZEĆA.

Zagreb. Kao predašnjih godina tako sam i 1928. išao sam po trgovačkom poslu u Leipzig, pa sam tom zgodom nabavio skoro za polovinu više robe nego sam dosad običavao. Vraćajući se kući razmišljao sam, kud ću s tolikom robom, bojno sam se, da je ne će moći prodati. Pri tom sam se tješio s pomišlju, da imam nad sobom Presv. Srce Isusovo, komu sam posvetio svoje poduzeće. S pouzdanjem u njegovu pomoć mirno sam raspačavao svoru robu i na svoje

veliko čudo opazio sam, da je trebalo pojedine vrste robe više puta iznova naručivati, tokiko se tražila. Tu je to očitiji blagoslov Presv. Srca, što sam već više godina jedva pokriva režje svojim prometom. Nemam rijeći, kojima bih iskazao zahvalnost Presv. Srcu. Pod njegovu se zaštitu s cijelim svojim poduzećem stavljam i ubuduće za cijelog svog života. Neka u mojoj srcu bude volja Presv. Srca Isusova sad i uvejeke.

J. K.

NEVINO OSUDENA.

Prag. Imam sestru u Slavoniji. Zla komšinica tužila ju, da je vrijedala vladara. Našla se i dva svjedoka i na njihovu krivu prisegu bude osudena na tri godine teške tamnica. Teško mi to palo zbog obitelji. Utečem se Presv. Srcu i zagovoru Majke Božje, sv. Josipa i sv. Terezije, da se ipak dokaže sestrinma nevinost. Sestra je prizvala na viši sud i taj je naredio ponovno preslušavanje svjedoka, i ti su se tako smeli, da su uhvaćeni u laži. Zahvaljujem Bož. Srcu, koje štiti pravdu, i darujem 50 čkr. za misije. — J. C.

ZAHVALJUJU BOŽ. SRCU:

Aleksandrovo OF Primio više milosti po zagovoru sv. Josipa. — **Anđeljević FP** Preporučuje bolesno dijeti milosti Bož. Srcu. — **Antunovac JR** Uz pretpлатu šaljem 50 d. zahvalan za mnoge milosti. — **Assisi MP** Milosrdni Samaranac milo pogledao i mene u teškoj groznici. — **Bakarac DF** Povraćeno zdravlje. — **Bankovci MB** Kćerka napredovala u naucima. — **Berkasovo CK** Deveti dan devetnice čula dobar glas za ono, što je molila. — **Bijelo Polje s. B.** Pomoglo u nauci, osobito na koničnom ispitu. — **Bjelovar ML** Isusu i Mariji hvala za ozdravljenje. — **Bočkinci MŠ** Molitvom i darom u čast Presv. Srcu postigla djetetu zdravlje. — **MK** Pomoglo u gospodarstvu. — **Bogomolje PR** Zaštito me od neprijatelja po zagovoru svetih svojih. — **Bosna KCB** Pomoglo sinu kod ispita. — **Bošnjaci ML** Obavivši devetnicu S. L. ozdravila, a preporučila se i u zagovor ţ biskupa Langa. — **Bregi MK** Spasio mi kuću od propasti. — **Brodanci CV** Riješilo me duge bolesti iza poroda, a sada i gripe. — **Broč KK** Pomoglo mi sestrri, a štito i u cijelu obitelj, koja mu se posvetila. — **Bukovac VG** Istrglo me opasnoj bolesti. — **Čabar KL** Sretno prošao na ispitu. — **Dekanovec SK** Ozdravio iza četiri godine. — **Dinjevac IH** Hodočašće M. B. Bistričkoj pomoglo u zdravlju. — **Dj. Selci MN** Muka u glavi i besvjesticata napokon minula, kad sam zatražila pomoć Presv. Srcu. Dobrota IK Primila dvije željene milosti. — **Dakovo MB** Pomoglo Bož. Srce u velikoj potrebi. — **Dugaresa KM** Hvala na ozdravljenju dvoga djece od šaraha. — **Gerovo FČ** Uslijalo nas S. L. u raznim teškoćama; darujemo 100 d. — **MK** Pomoglo djetetu u teškoj bolesti. — **Gola Gj K** Presv. Srce pomoglo mu u bolesti otiju, u ratu, vratio mir u kuću, vratio zdravlje djetetu. — **Hlebine SL** Dobio vrlo potreban dopust, kad izmolio 9-cu Presv. Srcu. — **Hrašće AŠ** Hvala na jednoj milosti, a sad još molim dvije. — **Imotski OJ** Hvala Bož. Gospodaru naše obitelji na udjeljenoj milosti. — **BJ** Stoput hvala S. L na pomoći. — **Iž Veli VC** Bož. Srcu i njegovim svetima hvala na uslišenju. — **Kamenica AB** Darujem 50 d. zahvalna Bož. Srcu. — **RH** Uslijalo me Presv. Srce za zetu; dar 10 d. — **Cleveland F i TK** Nek se širi čast Bož. Srcu, koje je milo pogledalo i na nas; dar 1 dol. — **Komletinci MB** Narušeno zdravlje rodaka krenulo na bolje; dar 50 d. — **DN** Molitva Presv. Srcu riješila nas nevaljane osobe, a dovela nam dobru snahu. — **Kostrena sv. B. MJ** Olakšalo mi teške brige. — **Kotoriba KS** Sretno uspjela operacija. — **Križevci NN** Uz pomoć Presv. Srca molbe uslijane; darujem 35 d. — **Kurilovac MP** Darujem 15 d. zahvalna za imljene milosti. — **Kutina ES** Postigla svetu katoličku vjeru po zagovoru Majke Božje. — **Martinac JR** Uslijana u gospodarstvu darujem 10 d. — **Milna DT** Daruje 20 d. zahvalan za ozdravljenje. — **Mrkopalj MD** Za dobivenu pomoć darujem 50 d. — **Novi Slankamen SA** Više puta uslišan; dar 13 d. — **MF U** čast Presv. Srcu 10 d. — **Novska MJ** Vječna hvala ugodnicima Božjim, koji su mi isprosili utjehu od Bož. Srcu. — **Novi Banovci SS** Ozdravio Zub. — **Našice Gj L** Šalje na dar 50 d. iz zahvalnosti S. L. — **New Brighton EM** Šaljem 5 dol. na dar S. L. jer je samo ono pomoglo da je dobivena parnica. —

Novigrad Gj M Oporavila se supruga, hvala Presv. Srcu i sv. pomoćnicima, napose sv. Majoj Tereziji. — Odra B G Ozdravila od teške bolesti; daruje 50 d. — Omišalj TB Darujem 40 d. zahvalna za više uslišenja. — Opekiska G Ž Sretno prošla u porodu; darujem 5 dolara. — AB Darujem 1 dol. Bož. Srcu u čast, da me usliša za kćerkino zdravlje. — Omišalj MF Darujem 100 d. radosna zbog uslišenja. — Piškorevc EP Pomoglo mi u teškoćama i očuvalo žetvu; dar 20 d. — Platićev EP Zacijskile rane po preporuci ugodnicima Božnjim; darujem 20 d. — Podgajci RP Vršim zavjet za dijete, a dragi Isus očuvao mi drugo. — Pokupsko MK Uslišalo mi molitvu za majku i sestricu; darujem 30 d. — Požeša VH Primila mnogo milosti. — Prag DV Srcu Isusovu isv Tereziji hvala na primljenoj milosti. — Prijedor IM Daruje 20 d. zahvalan za primljeno i preporučeni se buduće. — Pridvorje MD Obecavki zahvalnicu dobila češće pomoći. — Pučišće AM Hvala Presv. Srcu i njegovim svetima za mnoge milosti. — Rečica JN Vratilo zdravlje mužu u Kanadi i dijetetu kod kuće. — Remetinec SV Ozdravio preporukom i † biskupu Langu. — Rijeka IK Trodnevnicom sv. M. Tereziji i devetnicom sv. Judi Tadeju dobila opet službu. — Samobor MŠ Zagovorom drage »Svetice ruža« došli do vlastitog doma. — Semeljci S. Sačuvalo mi jedinca u teškoj pogibli. — Severin JV Vrelo milosti — Bož. Srce — otvorilo se i nama. — Skrad KC Dobila pomoć u teškim danima. — Split MB darujem 100 d. u zahvalu Bož. Srcu. — MP Zahvalan za ozdravljenje daruje 100 d. — AJ Za raširenje Glasnika iz zahvalnosti 100 d. — NV Ozdravio muž, daruje 50 d. — FM Suprug dobio namještenje — dar 50 d. — Subotica KV Ozdravili od teške bolesti, daruje 10 d. — ST Oslobođilo je P. Srce neugodnih sustanara i otkrilo izgubljeni novac. — Sušak MB Dar 17 d. u zahvalu za uslišenje po zagovoru † bpa Langa i svih svetih. — St. Benkovci MK Ozdravila živčano bolesnu kćerku. — KZ Dioba se sretno svršila; dar 100 d. — Sv. Ivan Zel. BP Presv. Srce i njegovi ugodnici pomogli mi u bolesti. — TC Daruje 50 d. zahvalan S. I. za dobivenu parnicu. — Sv. Jana MR Preporučuje Presv. Srcu zdravlje svoje žene i kćeri i daruje 50 d. — Sv. Križ BB Pomoglo P. Srce u opasnoj bolesti, milozače njegovo uvijek ču pjevati. — Sv. Kuzam IB Za primljena dobročinstva daruje Glasniku S. I. 50 d. — Sv. Križ Začr. LV Uslišalo me Presv. Srce te mu se i dalje preporučam; dar 10 d. — Svinjarevcji VM Šalje 12 d. na dar u čast Pr. Srcu i preporuča svoje zdravlje. — RV Srce Isusovo povratio sinčiću zdravlje; dar 25 d. — Svetiske Top. KA Zagovor † biskupa Langa pomogao u obiteljskim nezgodama; dar 20 d. — Šibenik AZ Zaštitišlo mene i dijete od veće nezgode. — Šmrika MM Bolesnu uslišalo me Pr. Srce; darujem 200 din. za dobre svrhe. — Štivica AK Šaljem za svišteštu S. I., jer me Isus pomaže. — Topolovac IM Pomoćnik obitelji — Bož. Srce — pomoglo i mojoj u zdravlju i gospodarstvu. — ŠV Hvalim na jednoj velikoj pomoći drugim milostima. — Torjanci JK Čuvalo S. I. mene i gospodarstvo; dar 20 d. — Travnik SG Zagovorom sestre Celine i sv. M. Terezije dobio očeve dopuštenje da stupi u Malo Sjemenje D. I. i sretno prošao na ispit. — Varaždin FD Isus i Mala Terezija uslišali mi molbu; dar 100 d. — MK Nebeski Liječnik ozdravio me bez operacije. — Villičelo MH i KH Primite za kruh sv. Ante 50 d. iz zahvalnosti. — Vinkovci MK Izbašilo me velike brige u obitelji. — MC Šaljem 50 d. priznavajući da mi je S. I. pomogao često u nuždi. — Urbanja PP Uslišao me dragi Isus! — Vukovar FK Cesto je uslišilo, a sada vratio majci zdravlje. — Zagreb AK Riješilo me teških dujevnih borbi. — AŠ Izvršujem obećanje i zahvaljujem Presv. S. Isusovu, što je pomoglo da dobro položim ispit zrelosti. — LjS Daruje Malom Isusu 60 d. — AF Kćerku mi ozdravila za 12 sati, kad sam je zagovorila Majoj Tereziji. — DP Darujem 30 d. u čast Pr. Srcu za udijelene milosti. — ZK Pomoglo mi u bolesti, dar D 50. — AB Darom Presv. Srcu ozdravila i darujem 100 d. — SE Ganulo mi S. I. starog oca te je iza 46 g. opet primio sv. Sakramente. — Zlatar AS Smilovao mi se dijetetu dragi Isus po zagovoru M. B. Bistrčke. — Zlosela RL Pomoglo mi Pr. Srce u bolesti i uklonio nesreću. — Zaton ONM U važnom obiteljskom poslu očito pomoglo Presv. Srce, što ga je naučila štovali poticajem jedne pobožne duše. — Zlobin TB Zahvaljuje Presv. Srcu i zagovoru sv. Antuna i sv. Terezije, što joj je uslišena želja.

VJESTI

Valun. Naše mjesto nije veliko, pa prema tomu i naše društvo nemnogo članica. Sada smo 32 djevojke, a u pomlatku imademo 11 djevojčica. Svakoga prvoga petka imademo svetu Misu, tada nam gosp. župnik drži kratki govor i većinu nas pristupi k sv. pričesti. Svake prve nedjelje držimo sastanak, na kojem nam g. župnik opet govori, i potiče na krepostan život. Svake druge nedjelje obavimo sat klanjanja pred Presvetim, a svake treće nedjelje učinimo pohod kapelici Srca Isusova. Četvrte nedjelje izmolimo zlatnu krunicu. I duhovno čitanje ne zapuštam, jer znademo da nam ono daje mnogo pobudu za duhovni napredak. Kroz mjesec listopad izmolile smo podvečer tri devetnice i to jednu u čast svetog Antuna, drugu u čast svetog Franje a treću u čast sv. Ane, i dvije trodnevnicu u čast Bl. Dje. Marije i u čast svete Terezije. U istom mjesecu imale smo 207 svetih pričesti. Dalom Presveto Srce Isusovo ustrajnost u dobru!

Marija Vidić, glavarica.

Hrib — Gorski Kotar. Članovi Apoštolsata molitve dolaze uz malu izminku točno na mjesecne sastanke i sv. pričest. Od rujna 1927. do prosinca 1928. bilo je 2.500 sv. pričesti. O klečanju i kod Božjeg groba imali smo počasnu stražu izmjene svakog sata po 10 na danu znak zvona. 7 i 10. VI. 1928. imali smo u korist društvenog barjaka zabavu s igrokazom »Pred križem u 3 čina. Plemenita ova svrha imala je protivnika, ali je Presv. Srce pobijedilo. Zabava je uspjela, kako su to priznali i posjetoci iz susjednih župa Gerovo i Osilnice. Za svetkovinu Presv. Srca pripravljali smo se devetnicom, a svetkovinu smo vrlo svečano proslavili. Nabavili smo za crkvu i lijepu sliku sv. Male Terezije, a sada sakupljamo za sliku sv. Ivana. Uđijelilo nam Bož. Srce sloge, ljubavi i jekosti, da ustrajemo u njegovoj svetoj službi!

T. Turk, glavarica.

Smiljan. Ovo je ličko selo obdareno od Boga krasnom prirodom. Još od 1708. opstoji u njemu župa Gospe Karmelske. Na glavnom se oltaru ističe 'Ujepa njezina slika. Ovdje se mjeseca listopada 1928. držala uspjela misija. Trećega dana misije osnovalo se je Djevojačko društvo Srca Isusova, navečer je bila procesija sa svjećama prije svečanog blagoslova misijskoga križa. U društvo su pristupile 52 članice, koje su odabrale upravu. Glavarica je Kata Tomljenović, savjetnice: Marija Kovacević, Anka Davičić, Ora Milković. Svake će prve nedjelje u mjesecu dolaziti na sastanak u crkvu, gdje će s narodom vršiti pobožnost Srca Isusova. — Kako već opstoji bratovština Karmelake Gospe, to se za vrijeme misije umnožio njezin broj članova. Utješljivo je bilo slušati, kako su mješčani junački poticali jedan drugoga, da se što prije odazovu glasu Božje milosti, da bude što veća duhovna obnova cijele župe. Neka božansko Srce Isusovo blagoslov vre Smiljančane, koji su oduševljeno pjevali Zlatnu krunicu. U svojoj milovidnoj crkvi osjećali i dalje neizcrpivo blago Božjega milosrda. To će biti najljepša utjeha i nagrada požrtvovnom župniku vtc. J. Bencu.

S. D.

Lički Novi. Ovo je selo 5 km udaljeno od Gospića. Župna je crkva posvećena sv. Antunu Pad., starinsko je to svetište za cijelu Liku, sagradeno još god. 1690. U novije ga je doba ukrasio novim oltarima Srca Isusova i Lurdskie Gospe kao i bojadisanim prozorima bivši župnik g. Ivan Mikan, a prošle godine obnovio sadašnji župnik g. K. Lončarić. Na Antunovo se sleti silno mnoštvo hodočasnika, svećenici su iz okolice zaposleni u isповijedao-nici uoči svetkovine kao i na blagdan od ranog jutra do kasne večeri. — Nabavljena su lijepa, milozvučna zvona. U svetištu je na pobočnom oltaru krasan kip Srca Isusova. U nedjelju iza dana Srca Isusova slavi župa tu svetkovinu. Toga je dana svećana sv. Misa, a poslije podne procesija do milovidne kapelice Dobrog Pastira. U njoj se nalazi visok kip Isusa, Dobrog Pastira i svake se prve nedjelje u mjesecu vrši pobožnost Srca Isusova. U jutro svećana sv. Misa, a poslije podne pomirna molitva i blagoslov sa Presv. Sakramentom. Za to je bilo zgodno, da se za vrijeme misije, koje su se držale u listopadu, osnuje Djevojačko Društvo S. I. Bilo je svetano primanje 38 članica, koje su se spremno odazvale. Njihov je imenik sada izložen

kod oltara Srca Isusova. Djevojke će nastojati da primaju i šire Glasnik, jer je to njihovo glasilo. Za to će se brinuti među njima odabrane povjerenice. Pobožnost Srca Isusova, tako mila našem hrvatskom narodu, moćno je sredstvo, da se preporodi župa. Oko toga i nastoji veleč. g. župnik. Neka Bož Sreć Isusovo blagosloví sve te dobre odluke i želje.

S. D.

Opatinec. Iza misija u Ivanićgradu mnogo se kod nas pjeva zlatna krunica Presv. Srca. Prošle godine imali smo u našoj kapelici 5 sv. Misa i nijedna nije prošla bez sv. pričestia. Nabavili smo i novo zvono, koje nam je blagoslovio veleč. g. župnik i krstio ga imenom sv. Antuna, kojemu se — uz Presv. Sreć i Majku Božiju — naše selo osobito utiče. Uznamo se, da će u novoj godini kršćanski život još bolje napredovati.

Ivan Šimanec, odbornik,

Maruševac. Glavnu dužnost: naknadnu sv. pričest vršile smo redom ovako: ožujak 97, travanj 78, svibnji 97, lipanj 80; srpanj 160, kolovoz 123, rujan 107, listopad 133, studeni 104, prosinac 172. Svibanjskoj pobožnosti prisustvovali smo po mogućnosti svaki dan i slušale lijepu razlaganja veleč. g. župnika o Majci Božjoj. Svetkovinu Presv. Srca proslavili smo svećano s trodnevnicom. Hodočastile smo Majci Božjoj na Bistrigu. 15. srpnja primljene su 34 nove članice. I svetkovinu Krista Kralja slavili smo osobito svećano. Ostalo, što je redovito i ne spominjem, jer se u nas pravila točno vrše.

M. Peharda, glavarica.

Djevojačko društvo S. L. u Kraljevcu kod posvete zastave 11. XI. 1928.

Kraljevec. Tri godine sabiralo je naše Djevojačko društvo S. L. da može nabaviti sebi zastavu. Ove jeseni mu je to, hvala Bogu, i uspjelo. Na Martinje došao je k nama upravitelj Apostolata veleč. O. Urbanek D. L. i obavio svećani blagoslov. Bio je to dan radosti naše i društvene obnove. Milo sunce, što nam je zasjalo baš kad smo s novim barjakom izazli u procesiji, znalo je nama i župi obnovljenu ljubav Bož. Sreća. Krasan nakit crkve učinio nam je taj dom Spasiteljev još miliji i privlačiviji. To nisu nama više pusti i hladni zidovi, nego milo boravište našeg Isusa, uz koga rado provodimo sate u molitvi. Još milijun čine nam ga tople riječi ustrajnih pouka veleč. g. župnika N. Horvatina, koji je požrtvovno elo već tri godine naše društvo okupljao i zmatnim žrtvama zastavi našoj kumovao. Naša ustrajnost i revnost bit će njemu dokaz zahvalnosti, a još više Bož. Sreću.

Glavarica.

Petrinja. Dne 7. listopada t. j. u osmini svetkovine sv. Male Terezije, držalo je Djev. društvo malu akademiju u počast svetici ruži, koja ima već priličan broj štovatelja u našem gradu. Vidjelo se to i po odzivu na ovu akademiju, koji je bio vrlo povoljan. Raspored je bio: 1. Vjera — deklamacija. 2. Sviranje: gusle i citara. 3. Terezijo Mala, deklamacija. 4. Sličica iz života Male Terezije — igra u 1 čitu. 5. Sviranje: gusle i harmonij. 6. Sv. Tereziji, deklamacija. 7. Nježni lijeru, pjevanje. 8. Sv. Terezija, živa slika uz bengalsku rasvjetu. Zadnja je točka ostavila duboki dojam u srcima svih gledalaca. Slika predočuje članice, koje su akademiju izvele, a uz njih stoji učenik II real. gimnazije Mirko Mesarić, koji je od srca rado pripomogao proslaviti našu omiljelu sveticu svojim krasnim sviranjem. I sv. Tereziju predočuje jedna članica. O draga »Mala kraljice«, ti vodi ovu malu četicu i cijelo društvo naše u lijepi raj! Dobrovoljni prinosi štovatelja Male sv. Terezije omogućili su, da je 300 dinara poslano vel. Vizjaku za misiju u Indiji. **M. Belohlavek**, glav.

Remetinec. Šaljemo svoj godišnji izvještaj. Po njemu bilo je 2750 naknadnih sv. pričesti. Vjenčalo se 22 članice i jedna revniteljica. Jedna članica je umrla i lijepo smo je otpratile i za dušu joj se pomohile. Na blagdan Srca Isusova pridjeljeno je 14 novih članica. Hodočastile smo k Majci Božjoj na Bistricu. Kod župnog klečanja vrstile smo lijepo svoju dužnost. Naše su članice darežljive za potrebe crkve i nabavile su već više lijepih stvari.

K. Haus, revniteljica.

PUT HRVATSKIH KATOLIKA U PRAG.

Počeškom srpnja ove godine krenut će iz cijelog svijeta mnogobrojne hiljade katolika na grob slavnoga češkoga kralja sv. Većeslava u Pragu, gdje se slavi 1000-godišnjica njegove mučeničke smrti. Tom će se prilikom razviti u Pragu veličanstvene svećanstvo, koje će biti važne za nas katolike.

Od 1. do 7. srpnja držat će gotovo sve katoličke čehoslovačke organizacije svoje velike zborove i kongrese. Napose će katolička orlovska omladina imati tih dana svoj najveći orlovski slet. Tako će ova organizacija katoličke omladine, koja ima 200.000 članova, iskazati osobito štovanje svome zaštitniku sv. Većeslavu. Na ovu znamenitu proslavu spremaju se mnogi katolici iz Amerike, paće iz samoga Japana i drugih udaljenih krajeva svijeta. U velikom broju krenut će u Prag i Hrvati katolici.

Evo za to putovanje nekoliko uputa: 30. lipnja polazi iz Zagreba u Čehoslovačku posebni vlak hrvatskih katolika, a vraća se 7. srpnja. Putnici će se zadržati putem u nekoliko velikih gradova, napose u Beču, Brnu i Salzburgu. U Pragu traje boravak 5 dana, da mogu putnici dovoljno upoznati velike znamenosti toga sredovječnoga katoličkoga žarišta, a danas najlepšega srednjo evropskoga velegrada. Putnici će imati više pogodnosti, osobito u putnim troškovima. Svi će troškovi naime, iznositi 920 dinara, a u to je uračunan i put i stanovi i prehrana i različite ulaznice, te uopće svu nužnu izdati. Posebni odbor se brine, da hrvatski putnici i hodočasnici mogu bez ikakvih naročitih briga i poteškoća krenuti u Prag. Tko želi na taj put, neka se što prije, najbolje odmah prijaviti na adresu:

Pripravni odbor za Većeslavsku proslavu u Pragu, Zagreb, Pejačevićev trg 15.

Tu se mogu dobiti i sve pismene upute. Oni, koji uplate u ožujku 200 dinara kao prvi obrok spomenute nužne svete, imat će velikih prednosti. Radujemo se ovom katoličkom pothvatu i preporučujemo ga.

SLIKE SV. OCA.

Netom su izšle dvije umjetnički izradene sličice sv. Oca Pape. Prva od tih s molitvicom uz nju stoji D 1.— druga u četiri boje s kratkim životopisom namjesnika Kristova D 2.— Vrlo dobro dođu kao dar dobroj djeci a i prvo-pričesnicima ove godine. Narudžbe prima: »Društvo sveudiljnoga klanjanja« Zagreb VI .Frankopanska ulica 17.

DAROVI U PROSINCU 1928.

Za sv. Mise: Bukovac VG 25 Canton MD 44 Chicago MV Dol. 1.— Čapljina VB 15 Ivankovo KL 20 Kenosha FO Dol. 10.— Morley JJ Dol. 1.— Mracjin JK 15 Orahovica JD 25 Oroluk MG 20 Rab JO 18 Salmon BT Dol. 3.— Satnica KP 20 Sout Bend D&S Dol. ½ Švarca Don. AP 20 MS 60 Torp. Wash. JB Dol. 1.— Zagreb MK 25 Zebanec DP 20.

Za Svetište Srca Isusova: Andrijevci FP 10 Antunovac JR 50 Apatija JB 33 Bočkinci MK 10 Brodjanici CV 10, JV 10 Bukovec VG 65 Campbell BO Dol. 1.— Čabar KL 10 Iž Veliki VC 20 Koška AD 10 Kraljevica KJ 30 Novi Banovci S&S 10 Opekiška GZ Dol. 5.— AB Dol. 1.— Rakitovica PG 10 Slatinišk Dr. KI 10 Split MB 100 Svetozar Miletić PK 30 Štivica AK 10 Valpovo MŠ 10 Vel. Gorica MP 15 Zagreb RD 100.

U čast Srcu Isusovu: Bočkinci MŠ 50 Brtoč KK 20 Cleveland MM Dol. 1.— Crnkovec P 115 Detroit AC Dol. 1.— Galesburg TDC Dol. 1.— Garešnica LB 27 Gerovo Gč 100 MK 10 Gjurgjevac KK 13 Gradec SB 5 Imotski OJ 30 Kamenica AB 50 RH 10 Cleveland FTK Dol. 1.— Komušnica KF 10 Koprivnica MK 50 rKriževci LB 35 Lacići MN 50 Našice AP 50 New-Brighton RM Dol. 3.— Nikinci KI 25 Novi Slankamen SA 13 MF 10 Novaka MJ 18 Nuštar FG 20 Omišalj AL 100 Osijek AE 13 Piškorevcı LP 20 Platičevo MP 20 Rokovci MS 20 Subotica KV 10 Sušak MB 17 Sv. Jana MR 50 Sv. Križ Začr. LV 10 Svinja-revcı RV 25 Šibenik AZ 13 Topolovac IM 50 Torjanci JK 20 Vel. Gorica MP 15 Vočin LG 35 Zagreb AB 100.

U čast Srcu Isusovu, Marijinu, sv. Josipu, sv. Anti i sv. Terezi M. L: Cleveland I i EO Dol. 1.— MB Dol. 2.— Gara SN Pengö: 1.— NG 1.— TK 1.— AZ 0.50 Split FM 50.

Za rakirene Glasnika S. L: Aleksandrovo FO 10 Bakarac TD 10 Berkasovo CK 30 ŽB 5 Bjelovar ML 20 Bogomolje PR 20 Bošnjaci ML 10 Bregi MK 100 Brod EF 8 Budapešt AK 45 Caprag TD 10 Cleveland KN Dol. 1.— Čakovec ER 5 Čepin AS 13 Delnice IA 18 Detroit BP Dol. 1.— Dobrljin RM 20 Dobrota GK 10 Feričanci MB 10 Iš 3 AP 3 Gorić AH 2 Hlebine TH 10 Indija AK 8 Iž Veli DIS 5 Jagnjedovac AK 30 Karlovac EL 3 Komletinci MB 50 Kostajnica JS 10 Kotoriba KS 20 Kraljevec n/S 20 Kraljevica KJ 20 Krk MN 15 Kukujević MA 10 Kurikovac MP 15 Ladimirovci TG 10 Lipik OK 5 Metković TD 15 Milna DT 20 Mirtovica KS 5 LP 5 Molve PF 10 Mrkopalj MD 50 New-Brighton MS Dol. 1.50 LN Dol. 1.— Novisad JS 10 Odra BG 50 Olib KK 15 Omiš MB 5 Omišalj FM 100 TB 40 Osijek D i MK 23 Pleternica ŠB 100 Podgajci RP 10 Pokupsko MK 30 Požega VH 10 Prijedor IM 20 Pučišće AM 20 Samobor MŠ 10 Satnica RD 10 AK 10 Selci JS 8 Senj T8 5 Split AB 5 JB 13 MD 30 MP 100 AF 100 NV 50 MP 5 St. Perković MK 20 SZ 10 Stolac FK 73 Sušak SZ 5 Sv. Ivan Zel. Tč 50 Svinjarevcı MV 12 Toplice AK 20 Tounj TJ 5 Varaždin FD 100 MD 20 VZ 20 Veranić JB 3 Vinac AG 3 Vinkovci MC 50 Zagreb NN 100 AB 15 PK SE 20 IH 20 MJ 15 MK 75 JS 23 MS 10 KS 160 Mč 5 PK 5 CB 10 AK 73 RS 5 KG 5 JH 85 AK 5 DP 30 JBN 10 LP 20 KL 50 Župa sv. Kuzme IB 50.

Za kruh sv. Antuna: Antunovac MB 8 Djakovo PL 100 Gjurići EM 11 Kapela TK 10 Sv. Ivan Zel. NN 14 Škriljevac SN 10 SN 10 Valpovo MS 13 Zagreb LP 17.

Za dobru štampu: South Bent IR Dol. ½ **Za vjersku propagandu:** Zagreb MK 30.

Braći Vizjak u Bengaliji: SS Mil. Daruvar za sirotinju D 200 Križevci MT za pokrštenje crnaca 50 za Misije: Severin JV 100 KS 10 South Bend DS Dol. 1.

O. Mesarić za crkvu S. L u Hamirpuru: Bakar TM sabrala 35 za katehistu 35 Križevci MT za crkvu S. L u Hamirpuru 50; za pokrštenje jednog crnca na ime Stanko: Varaždin FM 100.

Urednik Milan Pavelić D. I.

Vlasnik: Kolegij Družbe Isusove u Zagrebu — Lj. Dostal D. I., rektor.
Tiskom »Glasnika Srca Isusova« — A. Alfrević D. I.

MJESEČNA NAKANA U OŽUJKU.

Borba protiv komunizma.

Posebne nakane za svaki dan:

- 1 P † Albin, Ljubav k Presv. Srcu.
2 S † Simplicij. Okorjeli grješnici.

- 3 N Bezimena. Kunegunda. Djevojačka društva S. I.
4 P † Kažimir. Čiste duše.
5 U † Miroslav Naše škole.
6 S † Perpetua i Felicita. Crkva u Meksiku.
7 Ć † Toma Akvinski. Bogoslovci.
8 P † Ivan od Boga. Bolesnici i njihovi dvoritelji.
9 S † Franciska Rimška. Udovice.

- 10 N Sredoposna. 40 Mučenika. Proganjani.
11 P † Eulogij. Duh pokore.
12 U † Grgur Veliki. Sv. Otac Papa.
13 S † Nicefor. Naši biskupi.
14 Ć † Matilda. Kršćanske žene i majke.
15 P † Longin. Ljubav k Muki Isusovoj.
16 S † Cirilak. Obraćenje otpalih.

- 17 N Gluha. Patricij. Branitelji Crkve.
18 P † Ciril Jeruzalemski. Obraćenje Židova.
19 U † JOSIP ZARUČNIK B. D. M. Mjes. zašt. Umirući
20 S † Niceta. Čast oltara za † biskupa Langa.
21 Ć † Benedikt. Benediktinike.
22 P † 7 Žalosti B. D. M. Oktavijan.
23 S † Oton. Katolička akcija.

- 24 N Cvjetna. Gabrijel. Štovanje sv. andela.
25 P † Blagovijest. Marijine kongregacije.
26 U † Emanuel. Napastovani.
27 S † Ivan Damaščanin. Sjedinjenje istoka s Crkvom.
28 Ć † Veliki četvrtak. Čašenje Presv. Sakramenta.
29 P † Veliki petak. Psovači.
30 S † Velika subota. Naši pokojnici.

- 31 N Uskrs. Pobjeda Crkve nad neprijateljima Božjim.

Svagdanje prikazanje. Božansko Srce Isusovo! Ja ti prikazujem po bezgrešnom Srcu Marijinu sve molitve, djeła i trpljenja ovoga dana u naknadu za naše uvrede i na sve one nakane, na koje se ti neprestano prikazuju na oltaru, osobito ti ih prikazujem za sv. Crkvu, za sv. Oca papu i za sve potrebe članovima Apostolstva molitve ovoga mjeseca i dana preporučene. Amen.

Oprosti za članove Apostolstva molitve. Potpuni oprost jednoga petka po volji, i još jednog dana po volji odabranog. Na dan ponirovne sv. pričesti. Na blagdan mjesecnog zaštitnika.

Oprosti za članove bratovštine Presv. Srca Isusova. Potpuni oprost prvoga petka ili prve nedjelje, i još jedan po volji odabrani dan.

Opća mješetna nakana u travnju: Posvećenje bolničara i bolesnika. Misija nakana: Protiv krivovjerja u misijskim krajevima.

GLASNIK SRCA ISUSOVIA

God. 38.

Travanj 1929.

Broj 4.

Sveti Otac slobodan!

Iza gotovo 60 godina! Godine 1870. zauzeše Papinu državu, oteše mu i sam Rim. Sv. Otac Pijo IX. digao je javno i svečano prigovor protiv te nepravde, koja je bila načinjena i Sv. Stolici i cijeloj Crkvi Katoličkoj, zatim se zatvorio svojevoljno u svoje prostore u Vatikanu i nije iz njih izlazio ni on ni ikoji od njegovih nasljednika. Tim svojevoljnim sužanjstvom osudivali su oni bez prestanka pred svim svjetom postupak protiv sebe i tako govorili živje nego li se to dalo najglasnijim rijećima, da Otac kršćanstva ne smije biti podložan ni kojem zemaljskom vladaru, da je njemu radi slobodna vršenja uzvišene mu službe nužna vlastita država.

Dakako, to je bilo žalosno stanje. Koliko su gorkih časova proživjeli Pijo IX., Leon XIII., Pijo X., Benedikt XV. radi nepravdne postupka talijanske vlade prema njima! Dušmani Crkve, koji su po svojim članovima, talijanskim političarima, i opljačkali Papu i učinili ga sužnjem u njegovoju kući, radiju su sve moguće, da mu što više ogorče život. Trudili su se iz petnih žila, da u samom Rimu stvore što, više neprijatelja Sv. Stolici i Crkvi. Nukali su svakojake protestantske sljedbe, da se ondje udome, širili poganstvo na svakom koraku, postavili čak jednog židova, poglavicu slobodnih zidara, za načelnika u Rimu! Svaki uličnjak, svaki črka-

lo novinar, svaki nadriknjiga mogao je slobodno reći i napisati protiv Namjesnika Kristova, vladara prve duhovne vlasti na svijetu, najgore pogrde, a zato mu se nesamo nije ništa zla dogodilo, već je pače mogao očekivati da ga proglose »vrsnim govornikom«, »jakim pišcem« i slično...

Nevidljivi, besmrtni Kralj vječova pustio je da Njegov namjesnik bude najdublje povrijeden i ponižen, da ga to više uzdigne i osigura mu trajnu pobjedu. Na 11. veljače, dan ukazanja Bezgrješno Začete u Lurdru, potpisani je u Lateranu u Rimu ugovor između Svetе Stolice i Italije, kojim se priznaje, da je sv. Otac nezavisni vladar, koji ima svoju državu, da će mu Italija dati odštetu za oduzetu mu imovinu i sklopiti ugovor sa Sv. Stolicom. Bile su tom prilikom silne svečanosti u Rimu, velika je radost odjeknula po svemu katoličkom svijetu, Otac kršćanstva je primao i prima nebrojene čestitke nesamo od svoje djece, već i od pre-mnogih znatnih ljudi druge vjere, koji se Papi dive i poštuju ga, jer gledaju u njemu najčudesniju moć na zemlji, onu moć, koja više od svijetu radi o žudenom miru i ljubavi među svim ljudima na svijetu.

S milijunima katoličkim veseli se pravom uskrsnom radosti i maleni hrvatski »Glasnik Presvetog Srca Isusova«, što su se ispunile duge i žarke molitve sv. Crkve za njezinu vidljivu glavu, što je Gospodin poslao anđela da skine okove s Petra u tamnici, što je naš mili otac Pijo XI. o 50-godišnjici svoga misništva doživio toliku utjehu! »Gospodin ga čuva i pozivio i učinio blaženim na zemlji i ne predao ga na volju neprijateljima njegovim!«

Aleluja!

Tuga minu, Uskrs sinu,

Zvon zabraja,

Zvuk mu sveti svijetom leti,

Aleluja!

Liječi bol i sokoli

Stara, mlada,

I sve tiše šapćuće diše:

—Isus vlada...

Posred sretne voćke cvjetne

Časom susta,

Zlatnoj pčeli milo veli:

—Isus ustal!

Hramovima danas svima

Radost buja,

Pada mana s Božjih rana,

Aleluja!

Budi more, budi gore

I slavuja,

Ljubi mirom zemlju širom,

Aleluja!

Srca mnoga željna Boga

Molbe šalju,

Uz jek zvona zbore ona

Svojem Kralju:

—Daj nam iza ovog niza

Svih oluja

Pjevat srećni, vjekovječni

Aleluja!

Na glavi kruna trostruka
I bode poput drače,
Na ledima ti silan križ,
I gnječi sve to jače.

A ipak Križem ubijaš
Žmijurinu, što šiće,
On posvećeni mač je Tvoj
O Kristov Namjesniče!

U Tvojoj ruci hostijskoj
I ključ je on od zlata —
O Oče, njim otključavaš
Svoj zemlji rajska vrata!

Posvećenje bolničara i bolesnika

Nakana Apostolstva molitve u travnju, blagoslovljena od sv. Oca.

Jednog dana nađe Ivan od Boga napo mrtva čovjeka na putu i donese ga na ledima u svoju bolnicu. Tu najprije uze vode i po svom običaju opra bolesniku noge, poljubi ih i iznenadi se opazivši na njima rane. Zadivljen podiže glavu i pogleda siromaha u lice. Taj mu se nasmiješi i reče: »Ivane, što si god učinio siromasima u moje ime, meni si učinio«. Iza tih ga riječi nestade, a bolnicom zasja tolika svjetlost, da su bolesnici skakali s postelja vičući: »Vatra! Vatra!«

Bila je to vatra duše Ivanove, ona silna ljubav, koja je gledala Isusa u bolesnicima. Ta je ljubav navela toga sveca, da osnuje red »Milosrdne braće«, ona je dala Katoličkoj Crkvi »Milosrdne sestre«, »Sestre sv. Križa« i slične redovničke družbe.

U svakom bolesniku treba da gledaju Isusa svi bolničari i bolničarke, pa i oni, koji dvorbom bolesnika služe svagdanji krušać. Ovih se posljednjih i tiče naša nakana, za njih imamo moliti u travnju, da se posvete sami i da posvećuju bolesnike.

Bolničare treba da posvećuju bolesnici.

Svaki se od nas ima spasiti i posvetiti u svom staležu, u svojoj službi, svojem poslu. Po tom možemo reći, da seljaka spasavaju i posvećuju njegova polja, ako ih marljivo obraduje na slavu Božju; učitelja dječica u školi, ako ih čestito uči i uzgaja Bogu za ljubav; svećenika kršćanske duše, ako ih radi Boga prosvjetljuje Kristovom naukom, čisti, hječi i krijeći svetim sakramentima. Tako će i bolničara i bolničarku spasavati i posvećivati bolesnici, koje budu savjesno dvorili ne toliko radi plaće, što je dobivaju, već u prvom redu i poglavito za Isusa, od ljubavi k Isusu.

A da može bolničar, bolničarka, što savjesnije vršiti svoju službu i po tom sve bolje osiguravati svoje duševno spasenje, sve jače koračati naprijed u kreposnu, svetu življenju, treba da ima pred očima božanskoga Spasitelja, treba da često misli, kako je On postupao s bolesnicima. Milosrdno njegovo Srce nije nikad odbilo nijednoga nemoćnika, koji je od njega tražio pomoć. Slijepac kod Jerika više: »Isuse, sine Davidov, smiluj mi se!« Isus ga pita: »Što hoćeš, da ti učinim?« Slijepac odgovori: »Gospodine, da progledam«. A Isus mu reče: »Progledaj, vjera te je tvoja spasila«. I slijepi odmah progleda. Kudgod Isus prolazi, tu se gubavi čiste, slijepi gledaju, gluhi čuju, nijemi govore, hromi hodaju... »Prošao je čineći dobro, ozdravljajući sve«. Dj. Ap. 10, 38. »Moć je iz njega izlazila i ozdravljala sve«. Luka 6, 19.

Eto koliko i kako je Isus ljubio bolesnike. Ljubi ih i ti, brate, sestro, koji ih po svojoj službi imaš dvoriti, ljubi ih radi Isusa. Istina ne možeš ih čudom ozdravljati, ali ako je u tvom srcu iskra

ljubavi Srca Isusova olakšat ćeš im njihove patnje, njihova će se lica vedriti, kad te vide, bit ćeš im dobri andeo. A ta će tvoja ljubav bez prestanka uzdizati tebe samoga. Ona će učiniti, da će ti postati slatko, što se moraš tako često odricati i počinka i mnoge ugodnosti radi bolesnikâ. Ona će ti dati, da budeš strpljiv s nestrpljivim i mušičavim jadnicima, da im velikodušno praštaš uvrede, da budeš i blag i jak u podnošenju velikih teškoća svoga staleža, da budeš razborit u svom postupku s različnim patnicima, da budeš poslušan poglavarima i liječnicima. Ona će te čuvati od pogibelji, što ih ima i u bolnicama, pogibelji od bolesnikâ bez vjere, a i od kakva liječnika bezvjerca. Čuvat će te, da ne postaneš beščutan prema patnji, što se lako dogodi, kad je dan na dan gledaš. Pomagat će ti, da očuvaš čistim svoje srce tamo, gdje ćešće po svojoj dužnosti moraš gledati štosta, što povređuje stidljivost. A uzato ćeš imati slatku utjehu, da vršiš nešto, što je Isusu nada sve drago, da u bolesnicima dvoriš Njega samoga i da ćeš na sudnjem danu čuti iz njegovih milih usta: »Bio sam bolestan i pohodili ste me... Mat. 25, 36.

Bolesnike treba da posvećuju bolničari.

Napune li se bolničari svete ljubavi, moći će uz pomoć Božju da odvraćaju bolesnike od grijeha, da ih predobivaju za Boga, da ih potiču na krepost i svetost. Brinući se za njihovo tijelo koristit će njihovoj duši i tako im iskazati najveću ljubav, što se može zamisliti.

Dvoreći bolesnike neka imaju bolničari na pameti, da bolest redovito olakša, katkad i posve mine, ako bolesnik primi svete sakramente. U jednoj bolnici među samim protestantima, našlo se i teško bolesno katoličko djevoje od nekih 17 godina. Jednog jutra pogleda liječnik, što kaže o bolesnici toplomjer i reče: »Oho, to ide nekako slabo, 41 stupanj vrućice«. Bolesnica je bila još toliko pri sebi, da je razabrala, u kakvoj se pogibelji nalazi, pa je zatražila, da joj zovnu katoličkog svećenika. Liječnik protestant se je narugao, kad mu je tu želju priopćila bolničarka. No kad je svećenik podijelio bolnoj sv. sakramente i otisao, skoči odmah liječnik do bolesnice, izmjeri toplinu i reče: »Taj zna čarati — vrućina je evo pala za 2 stupnja, sad iznosi samo 39 stupnja«. No da bolesnik i ne osjeti iza primitka sv. sakramenata nikakve poboljšice u tijelu, on će je sigurno osjetiti u duši, dobit će jakosti, da svoju bolest strpljivije podmosi.

Razborit će bolničar znati navesti bolesnika, da sam moli za svoje ozdravljenje. I svi bolesnici, koje je ozdravio Isus, molili su Gospodina, da ih ozdravi. Molitva za zdravlje tijela dobit će im milost, da se mole i za zdravlje svoje duše. Razumije se, da će pravi kršćanin bolničar i sam moliti za svoje bolesnike, blago ih priučavati da budu strpljivi, da slušaju liječnika i uzimaju lijek. Dakako u svemu će bolničari pokazivati bolesnicima sami u sebi lijep primjer kršćanskih kreposti.

Ničim ne će bošnjačari lako i brže posvetiti sebe i svojih bolesnika nego pobožnošću k Presvetom Srcu Isusovu. Nek vrše svagdanje prikazanje Apostolstva molitve i češće ga preko dana ponavljaju, nek časte sliku Presvetoga Srca, primaju češće sv. pričest u naknadu za uvrede, kojim se vrijeđa to divno Srce, nek skupljaju »duhovno blago« podnoseći strpljivo svoje teškoće i neka priučavaju tomu bolesnike. Tim će putem i oni i bolesnici postati domala pravi miljenici Božanskoga Srca, jedni drugima na utjehu, dok budu na zemlji, i na beskrajnu radost u nebesima.

Milan Pavelić D. L.

Misijska nakana

Očuvanje misija od krivovjerja i obraćenje krivovjerskih misijonara.

Protestanti svih vrsta upinju sve sile, da složnim radom predobiju za svoje bludnje siromašne pogane. Američki protestant John Mott radi već punih 40 godina oko toga, da se sve sljedbe protestantske slože u tom. U »Svjetskom udruženju študenata«, komu je Mott predsjednik, ima sada 300.000 študenata sa 3000 visokih škola protestantskih. Svi oni idu za tim, da složno rade, kako bi se »evangelje navijestilo svima još u ovom naraštaju«.

Jaki su, na ljudsku govoreći, ti protestanti, imaju zaštitu od silnih država kao što je Engleska pa Savezne Države Američke, dobivaju za misije milijune i milijune dolara, imaju nebrojene misijonare, samo nemaju onoga, za čim vapiju: međusobne sloge. Na sastanak u švicarskoj Lausanni 1927. došlo je 500 zastupnika iz 72 protestantske sljedbe, od kojih uči svaka drugu vjeru... O slogi u nauci nije se dalo ni govoriti. Srame se toga i javno to žale, neki se zbog toga i obraćaju.

Vílim Wallace, protestantski duhovnik u Indiji došao je u katoličku Crkvu upravo stoga, što je vido, da je protestantski razdor mrzak poganskemu svijetu, da on pače i samim propovjednicima uzima volju za rad. On je napisao knjigu, u kojoj pripovijeda, kako je postao Isusovac i katolički misijonar. Za njim je pošao i metodista F. Ks. Farmer. Taj se Amerikanac pripravljava od rane mladosti za misijonara i žarko je želio da podje u Kinu. Kad je 1912. putovao onamo preko Evrope, bio je i u Rimu. No on je za vrijeme svoga obrazovanja i na srednjim školama i na sveučilištu usisao toliku odvratnost prema katoličkoj Crkvi, da je držao našu vjeru malo boljom od poganstva. Imao je priliku, da vidi sv. Oca Pija X., ali nije htio. U Kini se dao na proučavanje crkvene povijesti i pomalo upoznao istinu. Sad je i on Isusovac i radi mnogo kao misijonar. — Molimo!

SKRAJNA POTREBA.

Vrlo je utješno za svako katoličko srce, kad čitajući naše glasnike, tjednike i dnevниke vidi, kako se svuda po našoj domovini grade i podižu hramovi Gospodinu i Njegovim svecima. Očiti je to dokaz, da se naš narod vraća svome Početku i Svršetku.

Ta utješljiva činjenica opaža se čak i u gradovima pa i u našem bijelom Zagrebu, u kojem je doista skrajna potreba: izgradnja prikladnih crkvi. Zagreb, zjenica naše uže domovine, oskudijeva ponajviše upravo crkvama. Deset većih crkvi, koje su se okupile u središtu grada, bile bi možda dosta za Zagreb prije 50 godina. Današnji Zagreb, koji se početverostručio, naročito na okrajkima, što ih je okupiralo radništvo i sirotinja, treba više crkava kao gladan korice kruha.

Ipak je najpotrebnije, da zapadni dio našega grada dobije čim veću crkvu, jer su se tamo slegle najveće mase radnika i siromašnih slojeva. U taj dio grada donijela je Providnost Božja iz naše Istre protjerane časne oce Franjevce Konventualce. Neumornim radom u maloj kapeli na brežuljku sv. Duha i u organizacijama okupili su oko sebe stanovništvo čitavoga prostranog okoliša, preobrazili taj zapušteni dio i spasili mnogo našu obitelj.

Kako oni ne mogu da svoju akciju blagotvorno i dalje razvijaju na korist našega malog puka radi premalene kapelice, u koju ni djeca pučke škole ne stanicu sva, to je prosvjetno društvo Hrvatskih Katoličkih Muževa odlučilo da sagradi stanovništvu toga okoliša prostraniju crkvu. Da se barem donekle namakne sredstava za gradnju, poduzelo je društvo lutriju pod pokroviteljstvom prezv. gosp. nadbiskupa dr. A. Bauera. Stoga ovim pozivlje sve ljude plemenita srca, da uzmu jednu ili više srećaka te lutrije i podupru tako ovaj posao.

Zgoditaka ima 635; glavni zgoditak dobit će 50.000 Dinara. Vučenje će biti 8. rujna o. g. Cijena srećke je samo 10 dinara. Cijela akcija je pod zaštitom velikog sveca sv. Antuna Padovanskoga. — Srećke se naručuju i sve se upute dobivaju od adrese: Prosv. društvo Hrvat. kat. Muževa, Zagreb, Sv. Duh 29. Kancelarija je prizemno kod glavnog ulaza u samostan, a otvorena je u nedjelje i blagdane cijeli dan, na radne dane od 4 s. popodne do 8 sati navečer. — Braćo katolici, pritecrite u pomoć, radi se o spasavanju neumrlih duša.

Član Kat. Muževa A.

Mrzitelji Boga i mnogi od njih zaludenii viču često: »Ne trebamo crkava, dajte nam samo znanje u školi!« A što će ti, jadniče, samo znanje, ako je srce divlje? Daj zločincu znanje, da se nauči ubijati! Takvo su znanje osudivali već razumni stari pogani. Prije svakog znanja nužno je da znamo Boga, koji popravlja srce. Zato dižimo najprije crkve, u kojima se hrane duše Bogom i naukom Božjim.

POSVETIMO NOVORODENČE PRESV. SRCU.

Njega je Duh Sveti posvetio milošću svojom na svetom krstu. Kumovi ga obvezaše svojim obećanjem, da će ostati vjerno Isusu. Ali što je »službeno«, to se na žalost manje prima srca.

Zato su u nekim katoličkim krajevima počeli kumovi po želji roditelja posvećivati mala nevinašca Presv. Srcu. Odnesu ga poslije sv. krsta pred Presveti Sakramenat i ondje ga životom Srcu Isusovu ovakvo posvete:

»Ja... posvećujem i predajem Presvetomu Srcu našega Gospodina Isusa Krista... (reče ime djeteta) njegovu osobu, njegov život, njegova djela, njegove borbe i trpljenja. Neka ono zato živi, da slavi, ljubi i časti to Božansko Srce. Daj, o Božansko Srce, da ovo dijete odabere Tebe za jedinu ljubav svoju, za zaštitnika života svoga i za utočište u času smrti svoje. Amen.«

Zatim podu Majci Božjoj i u ime djeteta izmole ono prikazanje O. Zuchia:

O Gospojo moja i Majko moja, Tebi prinosim svega sebe pa da pokažem, kako sam Ti odan, posvećujem Ti svoje oči, svoje uši, svoja usta, svoje srce, upravo svega sebe. Kad sam dakle sav Tvoj, dobra Majko, čuvaj i brani kao stvar i svojinu svoju.

Majke! To je prema vašem srcu i za vaše djetetšće. Tražite od kume, da tako učini. »Ne ću dopustiti, da se itko izgubi od onih, koji se posvete Srcu mojem« — obećao je Spasitelj. V.

REVOLVER I SVETA PRIČEST.

U Montrealu u Kanadi stupila u svoj dučan starica od neko 60 godina. Čas, dva poslije eto za njom u dučan mlada čovjeka.

— Šta želite, gospodine? upita žena.

Mjesto odgovora mladi čovjek izvadi revolver i reče:

— Život ili novac!

Na to će žena mirno: Vi sigurno ne ćete biti tako zločesti, da me ubijete bez ikakvog razloga.

— Odmah novac!

— Nemam ga.

— Otvorite brzo kasu!

— Ne, toga ne ću učiniti.

— Onda ćete sami biti krivi svojoj smrti. Dok je to zlikovac govorio, opazi žena, da sav dršće kao prut na vodi.

— Bijedniče, reče mu žena, vi dršćete! Pogledajte mene, ja sam posve mirna. Danas sam se pričestila i pripravna sam na smrt.

Ova neustrašivost oduze lupežu svaku srčanost za зло djelo, i on pobježe.

F. M.

ISTINA i ŽIVOT

ZASTO NEKI NE VJERUJU ČUDESIMA ISUSOVIM?

—Dopustite mi, da vas nešto upitam. Zadnji ste put rekli, da je mnogo židova povjerovalo u čudesu Isusova. To je bez sumnje bio priprosti narod. A da li su i književnici i farizeji držali što do ovih čudesa?

— Bilo je, Ivane, i među njima ljudi, koji su priznali Isusa za poslanika Božjeg. I oni su rekli s Nikodemom: »Rabi, znamo, da si učitelj, koji je došao od Boga, jer nitko ne može činiti ovih znakova, što ih ti činiš, ako nije Bog s njim« Iv. 3, 2. Ali najveći dio književnika i farizeja nije htio da vjeruje u Isusa, iako su vidjeli njegova čudesna.

— A zašto nijesu vjerovali?

— Razlog je ovaj. I danas vidiš, kako ljudi, koji nešto malo zavire u knjigu, misle, da su samo oni pametni. Za njih vrijedi tek ono, što oni misle i govore. Drugo je sve ništa.

— Ali književnici i farizeji bili su izobraženi ljudi.

— I baš radi toga se njihova nevjera može to manje opravdati. Toj su gospodi strasti posve zaslrijepile oči. Oni nijesu vidjeli zato, jer nijesu htjeli da vide.

— Je li to moguće?

— Čuj! Isus je javno tvorio čudesna. Glas o slavnom Čudotvorcu iz Nazareta pronio se brzo po čitavoj Palestini. I književnici i farizeji čuli su a i vidjeli to. Da su dakle bili poštjeni ljudi, morali su priznati Isusa za Mesiju. Ali oni nisu toga htjeli. Međutim su ipak nastojali, da u javnosti opravdaju svoju nevjерu.

— Kako da je opravdaju?

— Ovako. Oni su morali priznati, da Isus čini svoja čudesna pomoću neke izvanredne sile. Otkud je ova sila?

— Od Boga.

— Da, ali su farizeji bili drugoga mišljenja. Oni su govorili, da Isus tvori svoja čudesna s pomoću sotone.

— Ah da, sjećam se iz evanđelja!

— A jer su čudesna Isusova bila uistinu izvanredna, govorila su ova gospoda židovska, da ih Isus tvori pomoću samoga sotona.

skog poglavice, s pomoću Belzebuba. »Ovaj izgoni davle samo po Belzebubu, knezu đavolskom«, dobacili su farizeji, kad je Isus izlijeo slijepa i nijema opsjednutog čovjeka. Mt. 12, 22. - 24. Još više. Isusa su nazivali pače samim Belzebubom. To sam Isus veli, kad bodri apostole, da se ne boje progonstva, koje će ih sigurno stići od književnika i farizeja. »Kad su domaćina nazvali Belzebubom, koliko će više njegove ukućane!« Mt. 10, 25.

— Dakle dovodi zla volja!

— Pravo veliš, zla volja! Jer da su književnici i farizeji imali malo dobre volje, mogli bi uvidjeti, kako je smiješno držati, da Isus s pomoću sotonom tvori čudesa. Istina je, i sotona može učiniti nešto, što nadmašuje sile ljudske. Ali Isus je radio proti sotoni. Tko će pametan pomisliti, da bi sotona mogao pomagati svoga neprijatelja u radu proti samomu sebi. Stoga je Isus i rekao toj ludoj gospodi: »Kako može sotona-sotonu izgoniti? I ako se kraljevstvo u sebi razdijeli, ne može ostati ono kraljevstvo. I ako se kuća sama u sebi razdijeli, ne može ostati ona kuća. I ako sotona ustane sam na se, razdijeljen i ne će moći ostati, nego će propasti«. A na kraju dodaje Isus: »Zaista vam kažem: Svi će se grijesi oprostiti sinovima čovječjim i huljenja, kojima su hulili; ali koji pohuli na Duha Svetoga, nema oproštenja dovjeka«. Mk. 3. 21. - 30.

— Upravo sam radoznao, kako se imaju razumjeti ove zadnje riječi Isusove. Šta znači huliti na Duha Svetoga? Zašto se ovakav grijeh ne može oprostiti?

— Evo. Isus je htio da rekne književnicima i farizejima: Nijesu kakvi valjani razlozi, koji vas priječe, da ne vjerujete u me. Vi sami sebi ne vjerujete, kad govorite, da s pomoću sotone izgonim sotona i činim druga čudesa. Nego iako sami uvidate, da vaši razlozi ništa ne vrijede, ipak mi ne vjerujete. Vi mi ne vjerujete, ne radi toga, što biste tobože bili uvjereni, da mi ne morate vjerovati, nego ne vjerujete, jer ne ćete da vjerujete. A tim počinjate takav grijeh, kojemu nema oproštenja. A nema oproštenja radi toga, što ovakav teški grijeh, sve dok ostajete u njemu, prijeći pokajanje. Valja vam ga ostaviti, pokajati se za nj, a vi to ne ćete. Dakle vam nema oproštenja.

To je grijeh proti Duhu Svetom. Jer Duh Sveti rasvjetljivao je i književnike i farizeje. Ali oni su radi svoje zlobe odbijali ova rasvjetljenja. A iz zle volje odbijati takva rasvjetljenja znači huliti na Duha Svetoga.

— Shvatio sam.

— Na žalost, Ivane, stari književnici i farizeji nijesu ostali bez nasljednika, koji poput njih hule na Duha Svetoga, kad protiv svoga uvjerenja udaraju na Crkvu, na našu svetu vjeru. Oni sami sebi ne vjeruju, kad onako govore ili pišu. Oni to čine, jer je u njih zla, opaka volja ili imaju od tih napadaja zemaljsku korist, nadaju se od toga novcu, slavi, častima, uživanju.

— Znam, znam.

Već zora rumen prosipa'
U visu pjesme ore se,
Pun slavlja svijet odjekuje,
Od groze urla pakao:

Oslobodene oceve
Iz tamnog smrtnog podzemlja
U svjetli život izvodi
Nebeski Kralj svemogući.

Stražari grob mu čuvali
I pečatio kamen ga,
A u grob svoj ko pobjednik
On sada smrt sahranjuje.

I viće sjajan andeo:
»Nek pjesma smrli umukne,
»Tugovat, plakat prestajte;
»Zatirač smrli uskrsnu!«

Od smrti grijeha, Isuse,
Preporodene izbavi
I budi u sve vjekove
Veselje naše uskrsno!

Crkvena pjesma.

— Šta nije na pr. jedan Focije rekao i napisao proti Papi, samo da otrgne istočnjake od prave Crkve Isusove! Šta ga je na to potaklo? Ljubav k istini?... Te nije bilo u njega. Bila je tek želja da postane patrijarkom carigradskim.

Za njim je pošao i Luter u Njemačkoj. Ovome se prohtjelo života bez uzda. U tome ga je priječila Crkva. Stoga i on stade bijesno navaljivati na vrhovnog poglavara Svetе Crkve, nazva Papu »utjelovljenim sotonom«. Svi krivovjeri tapkaju više manje za Focijem i Luterom. A za ove ljudi smije se reći, da sami ne vjeruju u ono, što govore i pišu.

— Pa kako ih nije stid neistinu govoriti?

— Kakav stid, Ivane! Oni se drže onoga, što je rekao francuski bezvjerac Volter svojim prijateljima, kad ih je bodrio, da lažima udaraju na Crkvu: »Lažite, prijatelji, lažite! Ljudi vam dakako ne će sve vjerovati, no vaša će laž bar nešto naškoditi.«

Nade se i kod nas »učene« gospode profesora, koji govore djeci i odrasloj mlađezi u srednjim i višim školama, da nema Boga, da ne treba ni u što vjerovati. To su zlobni zavoditelji, sotonini pomagači. I oni grijese proti Duhu Svetom, jer sami ne vjeruju u ono, što govore. Ali oni to ipak čine samo radi toga, da se pokažu učeni »naprednjaci«, a i zato, jer im se čini, da će svoj kaljni život lakše oprati pred mlađeži, ako se pokažu bezvjercima.

— Nesretne mlađeži kraj takvih učitelja!...

— Nastojmo, Ivane, da svojom molitvom spriječimo zlo, koje sotona želi izvesti po ovakvim ljudima, huliteljima na Duha Svetoga. Osim toga ako budeš čuo ili čitao nešto proti Crkvi, sjeti se, da Crkva mora biti slična Isusu. Ako su o Isusu govorili, da je s Belzebubom, ne čudimo se, što ni Crkve ne štede psovkama.

Filip Mašić D. I.

POTRES I NEVINA DJECA.

Strašni je potres 17. siječnja ove godine bio u državi Venezuela u južnoj Americi i porušio čitav grad Kumanà. Bog je htio da se zemlja potresla u pola osam sati ujutro, i tako su se mnogi spasili. Potrajan je potres 30 sekunda i bio je tako jak, da je porušio sve kuće. Uprav je bila prva sv. pričest u samostanskoj kapeli redovnica, zvanih »Od Utjeche«. Šezdeset djevojčica u bjelini pristupalo k Isusu, koji toliko ljubi malene. I gle, što bi. Grad se ruši, sa svih se strana čuje jauk i zapomaganje. I samostan pada kao kup karata. Čuje se strašna lomljava zidova i pregrada, kapela se trese kao drvce na oluji, a ispod zemlje se ori tutanj. Svećenik, redovnice i dječa u kapeli vajpiju k Isusu u bijeloj Hostiji: »Isuse, spasi nas!« I Isus usliša vapaj nevine djece, kapelica osta netaknuta, nikomu od njih ne bi ništa. I sada između ruševina strši ta kapelica i kršćanima i nekršćanima priopovijeda, kako dobro Bog ljubi nevine duše.

S.

ŽENA I MAJKA.

Kršćanskim majkama i ženama na razmišljanje.

Dužnosti prema mužu.

1. Ženidba je sakramenat, kojim si dobila i dobivaš milosti korisne za vršenje teških dužnosti ženidbenoga staleža.
2. Muž ti je najveći prijatelj na ovom svijetu, pak nastoj da dobrotom i poniznošću sačuvaš to prijateljstvo.
3. Nema čovjeka bez mane; zato budi strpljiva i s manama svog muža, pogotovo kad i on mora podnosići tvoje pogreške.
4. Ne reci nikad mužu žalne ili čak ružne riječi i nemoj ga ponizivati ni pred djecom ni pred drugima. Koja žena ogovara muža, samu sebe sramoti. Čuvaj se svade, osobito pred djecom.
5. Budi vjerna mužu cijelim srcem svojim, a prema drugim muškarcima ne budi odviše prijazna. Duh Sveti veli: »Tko ljubi pogibao, u njoj će poginuti«. Ne zaboravi nikad, da si se mužu zavjerila pred Božjim oltarom.
6. Ne sumnjaj o mužu, kad nemaš sigurnih dokaza. Ljubomornost je smrt ženidbene sreće.
7. Mnoga je žena sama kriva, što joj se muž otudio; hoće da uvijek bude sve po njezinoj volji, neprestano zanovijeta i prigovara, ne umije kuhati, kako treba, nečista je i neuredna...
8. Odijevaj se, kako propisuje kršćanska stidljivost. Imat će, koje se odijevaju kao propale ženske. Zakon Božji je preči od mode.
9. Bog se na osobit način brine za obitelj, gdje ima mnogo djece. Uzdaj se dakle u Boga i primaj rado djecu, koju ti daje. Ta će djeca jednom biti tvoja nebeska kruna i slavit će s tobom Boga u neiskazanom blaženstvu na sve vjeke.
10. Težak je grijeh sprečavati začetak, a još je teži grijeh hotimice pobaciti, uništiti plod; to je isto što i umoriti čovjeka. Koji takve grijeha taje u isповijedi, njima isповijed ne valja, nego čine svetogrde, pogotovo, ako još idu na svetu pričest.
11. Da se staraš za vječno spasenje svoga muža, to ti je prva i najveća dužnost prema njemu. Zato se svaki dan moli za svog druga i brini se, da i on vrši kršćanske dužnosti. Zar bi ti moglo biti svejedno, da tvoj muž propane na vjeke? Za njegovo spasenje pretrpi i najgore muke.

M. Vanino D. L

DR. S. WAITZ. TEREZA NEUMAN. Biskup Waitz, koji je sam na svoje oči gledao patnje, što ih podnosi ova neobična osoba, opisao je sve to ganutljivo u knjižici i pobližežio poglavita videnja djevice iz Konnersreutha. Potaknut uzvišenom misli, koja izbjiga iz pojave u Konnersreuthu, preveo je jedan otac Isusovac tu knjižicu na hrvatski i izdao ju je naš Glasnik. Stoji D. 4.— Narudžbe prima Uprava Glasnika Srca Isusova Zagreb I. pp. 147.

F. HAMERL D. I. NOVA MANREZA. Knjiga nesamo korisna nego uistinu potrebna svima, koji vrše duhovne vježbe. Osobito se preporučuje redovnicima i redovnicama. Stoji D. 30. Tko naruči 5 komada, dobije šesti badava. Narudžbe prima Uprava Glasnika Srca Isusova Zagreb I. PP. 147.

Srce Isusovo u stradanju

Razmatranje.

Premnogima je ovo mjesec najtežeg stradanja. Posao je teži, hrane je manje. Ljudi nemaju ni najpotrebnije. Pitanje se bola na meće i onima, koji oskudijevaju i onima, koji gledaju. U stradanjima Srca Isusova naći će pouku jedni i drugi. Ono samo pozivlje: »Dodatak k meni svi, koji ste umorni i opterećeni, i ja ću vas okrijepiti«, Mt. 11, 28.

Da, o najveći Stradalniče, Ti si već po proroku obećao, da ćeš »pomilovati siromaha i potrebnika« (Ps. 71, 13.), očituj mi osjećaje i nakane svoje u stradanjima svoga javnog života, da mi to bude svjetlo i pobuda.

Oskudijeva.

Isus oskudijeva u tjelesnim potreboćama. Kakovih ugodnosti nije imao ni u nazaretskoj radionici. Ostavivši nju, da vrši službu Učitelja i Obnovitelja ljudskoga roda, on nema više ni s v o g a k r o v a, gdje bi mirno otpočinio Mt. 8, 20. Ako ga tko dobar ne ugosti, noćiva on na brdima i u kakovoj spilji ili povećem grmlju Lk. 6, 12. Hrani se Isus d a r o v i m a d o b r i h d u š a (Lk. 8, 3.), i primajući dobrohotne pozive k stolu. Kako pak to nije moglo biti stalno, već s obzirom na njegova putovanja, to je njega i nje-
gove često morio g l a d. Isus ide gladan nesamo iz pustinje nakon četrdesetnevнoga posta nego i iz prijateljske Betanije. Mt. 21, 17. Isto mu se događa i u svećane dane, kad inače svak imade bojni zalogaj, on gladuje skupa s učenicima. Mt. 12, 1.

Jasno je, da su mu teški putovi i palestinska žega često osušili grlo, istisli znoj i iz m o r i l i t i j e l o. Iv. 4, 6. U odijelu pak i obični je istočnjak skroman, a Isus je bio najskromniji. On hoda bez torbe i palice, jaši tek na dan svoga slavlja, a i onda na magaretu.

Potrebe za uzdržavanje tijela bile su Isusu posve p r i o d n e. »Postao je sličan ljudima i u životu svojme našao se kao čovjek«, Filiplj. 2, 7. No Isus je te potrebe posve slobodno preuzeo, a pogotovo je d r a g o v o l j n o stradao u njima. »Premda je bio bogat, poradi vas postade siromašan, da se vi njegovim siromaštvom obogatite«, II. Kor. 8, 9.

Mora da je u siromaštvu i svakoj oskudici velika vrijednost, kad ih je Sin Božji tako prigradio. »Blaženi, koji sada gladujete, jer ćete se nasitići« — »Jao vama, koji ste se nasitili, jer ćete gladovati« — uvjerava kao Učitelj i Sudac. Lk 6, 21, 25. Tko voljno prima i snosi patnje, što ih Bog pripušta, taj se čisti od grijeha i zlih sklonosti, postaje nesebičan i razumije tuđu nevolju, diže se do savršene ljubavi, stiče velike zasluge i slavu u nebu.

Shvaćam li ja tako svoju oskudicu i trpljenje?... Da li u jutarnjem prikazanju svijesno i voljno uzimljem na se dnevni

križ?... »Kruh stradalnika je život siromaha«. Crkv. 34, 25. Prigovaram li majci ili suprugi zbog jela?... »Gladan će čovjek i gorko uzeti kao slatko«. Posl. 27, 7. Ili se stidim skromnijeg odijela?... »Raduj se, kćeri sionska, evo ti Kralj dolazi siromašan!« Zah. 9.

Žalosti se.

I na duši imao je Isus mnogo da podnese. Često je doživio nerazumijevanje, neuspjeh, uvrede, nepočitanje i druge žalosti. Kad je bio poučio narod, kako se ne kaša čovjek, kad jede neopranih rukama, nego kad grijesno želi i govori, Petar ga još moli za razjašnjenje. Isus, kao ojađen, odgovara mu: »Zar ste i vi bez shvatanja?« Mt. 15, 16. Narodu i učenicima, koji nijesu mogli istjerati davla iz dječaka, veli Isus: »O rode nevjerni! Dokle ću biti s vama? Dokle ću vas trpjeti?«

Drugom zgodom reče učenicima, da se čuvaju kvasca fariješkoga, a oni su pomislili, da ih kori, što nijesu uzeli sa sobom više do samo jedan hljeb. Zabrinuti gvorili su: nemamo kruha, a malo prije vidjeli su, kako je Isus nahranio 4000 ljudi sa 7 hljebova. Bolno se to dojmoilo Isusa i on ih ukori: »Zar još ne shvatate i ne razumijete? Zar je još zasljepljeno srce vaše? Oči imate i ne vidite, uši imate i ne čujete?« I još više takovih prizora zabilježio je ostri opažač sv. Marko 8, 11, 14; 9, 31.

Ta uzbudjenja mislu bila u Bož. Srcu neuredna, nego su bila različan, ali uvijek dostojan, izražaj bola. Pa i kad je bicem gonio trgovce iz hrama, kad se činilo, da njegovim Srcem huji bura svetoga gnjeva, sačuvao je takovo dostojanstvo, da su ga se još više bojali. Činjenica je ipak, da Srce Isusovo u društvenom saobraćaju, u svome zvanju strada; ne ima i ne nalazi ono, što mu pripada. On to osjeća i tuži se: »Dode Ivan, koji niti jede niti piye, i kažu: Ima davla. Dode Sin čovječji, koji jede i piye, i kažu: Gle, čovjeka izjelice i pijanice, prijatelja carinicom i grješnicima.« Mt 11, 18.

Od Srca, koje je tako što prepatilo, lakše se prima, kad veli: »Blaženi žalosni, jer će se utješiti... Blago vama, kad vas pogrde i reku na vas sve зло lažući...« Mt 5, 4. 11. Isus razumije potištene, Isus ljubi svoje siromahe. »Čovjek potreban jest milosrdan.« Posl. 19, 22.

Pomišljam li ja na Isusa, kad me stigne žalost?... Ili se beskorisno isgrizam, mjesto da se Isusu životu na oltaru izjadam?... Izručujem li njemu djecu i uzgoj njihov?... »Strpljivošću svojom spasit ćete duše svoje.« Lk 21, 19.

Svjetli.

Križevi su najbolja drva za krijes. Isusova sfradanja dala su najjače svjetlo slave Božje. Sv. Toma Akvinac kaže, da je Isus uzeo na sebe ljudske slabosti 1. da dade Ocu zadovoljštinu za grijehu, kojima ga ljudi baš u tim slabostima vrjedaju; 2. da ojača našu vjeru, pouzdanje i ljubav spram sebe, kad ga vidimo

tako blizu sebi; 3. da nam bude uzor strpljivosti i drugih kreposti u junačkom snašanju slabosti. (S. T. 3. qu. 14. a 1) »Kad vidi Krista u slabosti ljudskoj — veli sv. Fulgencije — svaki će se vjernik čvrše u njega uafati, da će se s njime u vječnosti radovati, jer je on ovdje osjetio našu žalost, jer je ostao u stradanju miran, u smrti junačan, u slabosti jak, u poniženju uzvišen.«

Baš kad je jednom tako gladan Isus ušao u zbornicu židovsku, bijaše ondje čovjek s osušenom rukom. Farizeji gledahu na njega, ne će li ga u subotu izlijeciti, da ga optuže. Isus odvažno reče čovjeku: Stupi na sredinu! Potom upita svoje neprijatelje: Da li je u subotu dopušteno dobro činiti i dušu spasiti? A oni su šutjeli. Tada pogleda naokolo na njih srdit od velike truge zaradi tvrdoće njihova srca i reče čovjeku: Pruži ruku svoju! I pruži i ozdravi njegova ruka. A farizeji izisavši viječali su odmah s Herodovima protiv njega, kako bi ga upropastili. Isus pak otide s učenicima svojim k moru i mnogi narod pode za njim.

Eto kako Isus, upravo kad tjelesno i duševno strada, daje divan primjer neustrašivosti, ljubavi bližnjemu i revnosti za slavu Očevu. Od njega — veli sv. Pavao Filipljanima (4, 11.) — »naučio sam biti zadovoljan onim, što imam. Žnam biti skroman, znam i obilovati, nasititi se i gladovati, obilovati i nestasiću trpjeti. Sve mogu u onom, koji me jači. No vi ste braćo dobro učinili pomažući me u nevolji!« O istom Macedoncima svjedoči pišući Korinčanima (II, 8, 2.), da su »u golemom siromaštvu obilno darovali i natjecali se, kako će što više za sirotinju učiniti.«

Tako je svijetljilo Srce Isusovo u stradanju prvim kršćanima. A danas? Ne sramotimo ga!...

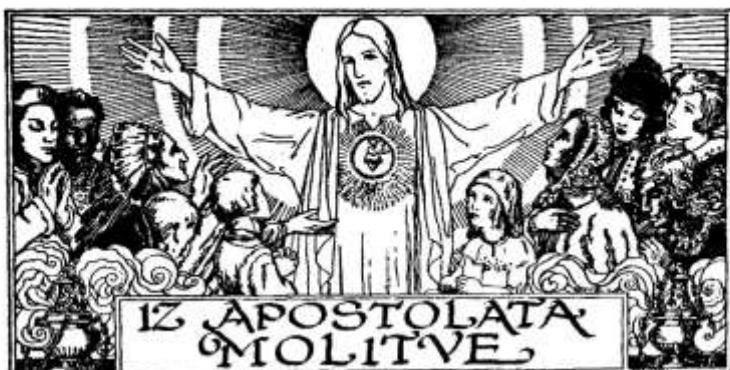
O Srce, strpljivo i mnogoga milosrđa, uzet ćemo stradanja kao jaram Tvoj, pa će nam biti laka. Gledat ćemo na Tebe, utemeljitelja i usavršitelja vjere naše, koji si mjesto radosti, koja Te ide, prepatio križ, prezrevši sramotu, i sjediš s desne Očeve — i ne će klonuti duše naše. Žid. 12, 2. Josip Vrbanek D. L.

HODOČAŠĆE U RIM.

K jubileju 50-godišnjice sv. Oca Pija XI. ići će ljetos u Rim odasvud hodočašća, naći će se tu i Hrvati.

Naše će hodočašće krenuti u Rim na 12. svibnja preko Rijeke, zadržat će se časom u Padovi, stići će u Rim 14. ujutru i ostati ondje 7 dana. Iz Rima će krenuti 21., pogledati Asizi, Loreto, pa će se preko Trsta i Rijeke, pohodivši svetište Gospino na Trsatu, vratiti na 23. ujutru u Zagreb.

Cijene su za II. razred D. 2300, za III. r. D. 1600. Tom je svatom plaćena željeznička karta tamo i natrag, stan i hrana za 7 dana u Rimu. Potanju obavijest može svak zamoliti u svoga župnika. Prijave prima i sve upute daje CENTRALNI ODBOR ZA RIMSKO HODOČAŠĆE, ZAGREB, KAPROL 29.

IZ APOSTOLATA MOLITVE

SV. OTAC PIJO XI. DJEV. DRUŠTVIMA SRCU ISUSOVU.

26. studenoga prošle godine bio je presvjetli gosp. Dr. Josip Srebrnić, krčki biskup, primljen od sv. Oca pape Pija XI. Kad je presvjetli gospodin spomenuo sv. Ocu, kako ima gotovo svaka župa u biskupiji »Djevojačko društvo Srca Isusova«, posegnuo je sv. Otac rukom za kupićem slika i uručio ih presvjetlomu, da ih dade glavarici svakoga društva u svojoj biskupiji. Učinio je to sv. Otac s najvećom ljubavlju i posebnim zanimanjem za društva, koja se nazivaju po Presv. Srcu. Podijelio im je još i poseban blagoslov.

Mislimo, da se mogu veseliti nesamo Djevojačka društva krčke biskupije, nego i sva ostala širom domovine, što ih sv. Otac tako cijeni i milo ih se sjeća. Najsmjernija hvala sv. Ocu radi toga, a uz nju najiskrenija odluka, da će se Djevojačka društva S. L rado i kod svake prigode moliti za sv. Ocu.

Napose će to činiti sada u jubilarnoj godini njegovoje te uz nastojati, da saberu što ljepše duhovno blago za njega, kako to i na drugom mjestu ističemo.

Sličicu, kakvu su glavarice u krčkoj biskupiji primile od sv. Oca donijet će prvom zgodom Glasnik. Iz Isusa sjaji na njoj neizreciva ljubav spram Oca nebeskoga i spram ljudi. S tom ljubavi hoće da ostane kod nas na oltaru i svemogućim blagoslovom svojim pretvara kruh i vino u Tijelo i krv svoju. Srce njegovo presveto žari se od ljubavi i pobuduje u srcima pouzdanje i ljubav. Ispod nje napisao je sv. Otac vlastitom rukom molitvicu: »Euharistijsko Srce Isusovo, smiluj nam se!« i obdario ju oprostom od 300 dana za svaki put, kad se pobožno izgovori.

Služimo se što češće tom lijepom i kratkom molitvicom!

J. VRBANEK D. I.: UTJEHA SRCU BOLNOM. Knjižica, koja izvršno dolazi svim članovima »Apostolata molitve«, »Počasne straže« i svima, koji hoće da klanjanjem Presv. Sakramenta naknadju za uvrede nanesene Bož. Srcu. Ujedno je to mali, lijepi molitvenik za one, koji ne mogu kupiti veći, jer ima kratku jutarnju i večernju molitvu, isto tako molitve za sv. Misu, ispunjene i pričest te litanije presv. Srca Isusova i više drugih molitava s oprostima. Stoji D 4. Može se poslati i u markama u pismu. Narudžbe primat: UPRAVA GLASNIKA SRCA ISUSOVA, ZAGREB I. P. P. 147.

IZ KRALJEVSTVA SRCA ISUSOVA.

Svetkovina Presvetoga Srca Isusova uzdignuta medu najviše. Svi će se štovatelji Srca Gospodnjega obradovati na ovu vijest: blagdan Presv. Srca ima se svetkovati u cijeloj katoličkoj Crkvi kao prvorazredna svetkovina s povlaštenom osminom 3. reda, to jest u službi se Božoj ima taj blagdan držati upravo kao Božić, ako i nije zapovjedni blagdan. Ovim je činom obilno udovljeno dugoj vrućoj želji mnogih srdaca, naročito željama i molitvama tolikih članova Apostolstva molitve. Sv. Otac je javno rekao nedavno, da će, kako se čvrsto nada,iza ovoga uzdignuća milog blagdana još više porasti štovanje Božanskoga Srca Isusova.

Misijonarke Krista Kralja. Početkom ove godine 1929. osnovana je u kanadskom gradu Gaspé nova vrst redovnica: Misijonarke Krista Kralja. Oko osnutka radio je najviše tamošnji vrlo revni biskup Msgr Ross, a zamisao je odobrio i Zbor kardinala za redovnike u Rimu. Značajne misli vodilje ovog instituta jesu: stalno i što više provoditi život molitve i klanjanja Presv. Oltarskom Sakramenu. To će činiti u tom smjeru i tako, da ih Gospodin što jače pomaže u misijskim djelima poučavanja i druge dobrotvornosti. One će osnivati svoje kuće samo u poganskim zemljama, tek novicijate i svoje vlastite uzgajne zavode mogu imati u kršćanskim krajevima. Ostala pravila sastavljena su im u duhu ustanova Družbe Isusove, pa im je uz Bož. Srce i Bl. Djevicu, sv. Ignacije glavni zaštitnik.

Katoličke organizacije pod zaštitom Presv. Srca. U lipnju 1928. posvetio se u Lisabonu portugalski »Centrum« Presv. Srcu Isusovu. Prije same posvete govorio je P. Mateo Crawley o vjerskim i socijalnim dužnostima katoličkog »Centruma« nazivajući ih »vojnicima i prijateljima Bož. Kralja«. Medu ostalim pokazao je kako Isus hoće i kako mora da zavlada u obitelji, školi i javnom životu, jer je — »Isus Portugalu potrebniji nego zrak, za život, potrebniji nego vojska za obranu, potrebniji nego dobre financije za uzdržavanje naroda i države«. — To je rekao onaj P. Mateo, koji je raširio posvetu obitelji po Južnoj Americi, Portugalu, Španiji i Francuskoj. U njegovoj prisutnosti posvetio se Presv. Srcu g. 1920. i belgijski kraljevski dvor.

Medu crncima. Kršćanstvo je počelo u Ubanghi pred 17 godina. Belgijski Kapucini su umijeli sv. vjeru u ove afričke krajeve belgijskoga Konga. Sada su ti dobri misijonari posvetili svu svoju misiju Presv. Srcu Isusovu te su u selu Molegne podigli kip Presv. Srca. Kip je visok 2 metra i 30 centimetara, težak oko 500 kilograma i smješten na uzvisini, koja se diže iznad svega mjesta. Dobri su ga crnci vozili uz veliki napor s obale mučeći se s njim više sedmica, dok ga napokon nijesu dovezli do svoga sela. To je selo na sredini između indijskog i atlantskog Oceana. Kako se sad pobožno mole pred njim božanskom Srcu! J. V. D. I.

LURDSKA ĆUDESA.

Belgijanka ozdravila. Alleur je lijepo mjesto u Belgiji, nedaleko grada Liege-a. 23. siječnja 1922. mogao si čuti, kako u njemu razgovaraju se dvije susjede:

— Jadna Rozina!

— Rozina Namotte? Što joj se dogodilo?

— Jučer je u socijalističkom magazinu prala neko staklo. ono je puklo i ranilo djevojku na malom prstu desne ruke. Činilo se kao sitnica, jutros joj je otekla lijeva ruka i ne može da makne njom. Isto i s lijevom nogom. Liječnik je kazao, da joj nema pomoći. Jadna djevojka. Eto u cvijetu mladosti da tako pati. Istom joj je 28 godina.

Poslije nekoliko vremena opet su se razgovarale te dvije susjede:

— Ćula sam, da je Rozina Namotte tužila socijaliste i tražila odštetu. Mirovni je sud u Fexhe-Slinsu odbio njezinu tužbu, jer su socijaliste dokazali, da nije bila radnica, već samo nešto malo zaposlena u magazinu. Rozina je na to tužila na sud u Liege. I tu je izgubila. Napokon je pritužbu poslala na prizivni sud. Tu je dobila parnicu. Taj je sud osudio socijalističku kooperativu na 60 tisuća dinara, ali uz uvjet, ako Rezina ne ozdravi u 2 godine.

— Ipak pravica vrijedi i za nas sirote. Hvala Bogu da ima pravice.

Kako je svršila ta parnica? U oktobru 1927. pregledaše liječnici bolesnicu i dadoše svoj konačni sud: Rozina Namotte je neizlječiva. Državni je sud na temelju te liječničke izjave osudio, da joj socijaliste moraju dati u ime odštete 22 tisuće dinara i redovitu plaću od 620 dinara na mjesec, jer je mora netko dvoriti a sama se ne može pomoći.

Rezina je podnosila ustrpljivo svoju bolest. No videći, da joj zemaljski liječnici ne mogu niti znaju pomoći, obrati se ona Majci Božjoj. Tako je pošla u Lurd već 1923., ali nije ozdravila. Bolest je ostala neizlječivom, kako rekoše liječnici 1927. Rezina je ipak imala tvrdnu vjeru i čvrsto pouzdanje, pa ode opet u Lurd 1928.

U Lurdju je upravo išla procesija s Presvetim Otajstvom. Rezina se našla u bolesničkim kolicima ispred crkve i čekala prolaz procesije. To je bilo 4. rujna. Odjednom osjeti djevojka neki poticaj, da se digne, dok je narod glasno molio: »Gospodine, učini da prohodim!«. Ona posluša taj glas, ustade i najedamput prohoda.

Gospodin Bog, koji jedini pravi čudesna, potvrdi tim, da je uistinu On gospodar života i smrti i da je istinita naša vjera i da je Isus nazočan u Presv. Sakramantu, da je Majka Božja moguća kod njega, da je naša Crkva jedina Kristova zaručnica. Druga ni jedna vjera nema Lurda. Slava Bogu i Majci Mariji!

Ozdravio francuski klerik. Klerik Albert Dessailly stupi u 14. godini u Malo sjemenište u Soissonu. To je bilo 1920. No doskora je morao istupiti iz toga zavoda, jer su mu oboljela pluća. G. 1926. poče bacati krv. U siječnju 1927. to se stanje pogorša i neprestano ga je pratila vrućica. Oba su plućna krila oboljela, pa domala bolesnik izgubi i glas. Liječnici Pradol i Jullien u Pau konstatiraše sušicu.

I ovaj se bolesnik obrati lurdskoj Djevici za pomoći. U polovici rujna 1928. stiže u Lurd. Ondje se preporuči kardinalu Binetu u molitve i okupa se u zdencu. Bio je 16. rujan. To se jutro čutio izvanredno slab. Za kupanja osjeti neku olakšicu. Najednom mu se povrati glas, vrućica pada na 37 stupanja. On, koji je neprestano ležao u postelji od siječnja te gdine, poče hodati bez ičije pomoći. U liječničkom uredu pregledaše ga liječnici i nadoše, da su rane na plućima potpuno zarasle.

Ovaj je klerik taj dan prvi puta opet jeo s apetitom i spavao sasvim zdravovo. Vratio se zdrav u krilo svoje obitelji, zatim u sjemenište. Neprestano zahvaljuje Majci Mariji i druge potiče, neka se mole njoj i neka joj se utječu najvećim pouzdanjem u svim potrebama.

A. A.

MALI KRIŽARI

MALI KRISTOVI POSLANICI.

Vile-le-Boa je malo mjesto u Francuskoj, nepoznato stranim putnicima. Tamo je harao rat, pa je od stare crkve i mnogih drugih kuća ostala samo gomila kamenja. Druge su kuće već odavna popravljene, no župniku nije htio nitko pomoći, da obnovi kuću Božju. Tako se starac župnik morao zadovoljiti nekom napuštenom štalom, da u nju smjesti Isusa. Kad god je popravljao zidove ili čitao svetu Misu, svakiput bi sjećao Isusa, da je njegova kuća doduše prazna, hladna i pusta, no da se ipak sakupljuju u njoj duše, koje ga vole. No na žalost, vjernika je bilo sve manje i manje. Stari su ljudi poumirali, a mlađi nisu dolazili. U selu nije bilo katolčke škole, pa su djeca morala ići u državnu, u kojoj se ne uči vjeronauk. Dakako stari otac Dipon držao je kršćanski nauk u crkvi, no djece je dolazilo vrlo malo.

Mali Pero i Marija pripravljali se na prvu svetu pričest. Razgovarali se o tom, što se zbiva u selu, i zaključili da to ne bi smjelo da tako bude. »Pomisli! Danas je bilo na katekizmu samo 15 djece, a ima nas barem 80«, tužno će Marija na putu, kad su ostavili štalicu-crkvicu. »To je prava sramota« nastavi važno mali Pero. »Nego čuješ, Marijo, kako bi bilo, da ih mi više doveđemo? Eto mogli bismo dovesti susjeda Jakova i malu Suzanu. Maloj Suzani ima već pet godina«. »Ona ne zna ni riječi iz katekizma« odvrati sestrica, »no ništa zato, buduće nedelje ja ću dovesti malu Suzanu«. »Ako svaki od nas dovede još po jednoga, to bi nas već bilo 30«, odvrati mali Pero (njega su zvali mali Pero, da ga razlikuju od velikoga Pere, njegova oca.) Sad je to mali Pero sve opet brojio na prste, da vidi, je li pravo sračunao. A kad je vido, da je pravo, doda: »No znaš, mi ćemo pozvati samo male, jer da umolimo velike, oni bi nas još i istukli!« »Mali će narasti«, odvrati Marija, a ni njoj nije bilo više od 8 godina. »Zatim će ovi mali dovesti druge male, i onda naš gospodin župnik ne će više biti žalostan!«

No stari gospodin župnik bio je druge nedjelje žalosniji nego ikada. Imao se u toj župi taj tjedan izložiti presveti Oltarski Sakramenat, no na Misu je došlo tako malo ljudi, da je stari župnik morao navijestiti, da se Presveto neće moći izložiti, jer nema nikoga, koji bi pred Presvetim strazio i molio. »Znam ja govorio je starac, »da smo svi siromašni i da moramo teško raditi, da zaslužimo svagdanji kruh. No Kralj kraljeva je spremam, da izade iz svoga zatvora ljubavi i da vam donese svoje darove. Zar ćemo mu reći, neka se vrati, odakle je i došao, da ga ne trebam, da mu nemamo ništa reći? Pa on nas moli kao prosjak! On je raskrilio ruke samo da ga mi zamolimo vječnu sreću. On će nas utješiti u našim nevoljama, on će nas ojačati, on će nas izlijeciti. Zar mu ne možemo pokloniti ni pola sata na tjedan, da pred njim klečimo?«

Poslije svete Mise stajala je pred crkvenim vratima jedna žena, da upiše imena svih onih, koji žele da se pred Presvetim klanjaju, ako bi se Presveto ipak izložilo. No badava je čekala stara Katarina. Već je postajala i nestrpljiva, kad je povuče za pregaču mala Marija. »A mogu li i mala djeca stražiti pred Presvetim«, pitaše radoznao. Možemo li stražiti mali Pero i ja, gospodo Paulino? O mi ćemo biti dobri, a znademo već i čitati pa bi mogli moliti iz molitvenika. Starica se nasmišeši gledajući malu. »Dakako, možete, mali moji. A vi?« pitaše starica gledajući majci te djece u oči. Gospoda je Demulin okljevala, no u to se umiješa mali Pero; »Da, da mama! Marija i ja ćemo čuvati bebu, dok ti budeš u crkvi. Lijepo ćemo je ljljati, ništa se ne boj, samo se zapiši!« U to eto i starog župnika iz štalice-crkve. »Nažalost mislim da ne će iz toga biti ništa. Eto su se prijavila samo petorica, da će stražiti pred Presvetim, a dvoje su djeca.« »Ali šta će reći Isus?« poviće mala i sakrije lice u majčino krilo. Mali je Pero gledao vrlo svečano. »Pa počekajte, gospodine župniče, barem do večeras. Počekajte barem do blagoslova u sedam sati. Možda će se ljudi predomisliti pa ipak doći.« Starac je župnik bio u neprilici, šta da odgovori. »Barem vas dvoje ne ćete ožalostiti Presveto Srce.« Svršit će se.

DOM DUHOVNIH VJEŽBA.

Zatvorene duhovne vježbe. Čovjek ostavi kuću i obične poslove, povuče se u Dom duhovnih vježba, da može samo Bogu i molitvi posvetiti tri ili više dana. Tada djeluje milost Božja izvanredno. Tako je i Bog odveo sv. Pavla iza obraćenja u puštinju, u samoću. Koliki odu u ovu samoću kao veliki grješnici i izadu kao obraćenici! Španjolski list »El Debate« piše 19. XII. 1928., kako je mladež na kongresu odlučila, da će joj svi vode svaki mjesec u dom duhovnih vježba barem na jedan dan.

Sjeverna Amerika i Domovi duhovnih vježba. Tu postoji već 2 godine Savez duh. vježba za svjetovnjake. Taj je Savez održao u siječnju godišnji sastanak, kome su prisutvovali odaslanici iz 25 biskupija, 20 država i 40 domova duhovnih vježba. Savez sada broji preko 100 hiljada članova. Redovnici Pasionisti izvješćuju, da su sami oni g. 1928. imali u svojim Domovima duh. vježba 4589 osoba, koje su ovršile zatvorene duhovne vježbe. Dom duhovnih vježba u Malvernu u Filadelfiji imao je u spomenutoj godini 39 puta duhovne vježbe i bilo je kod njih 1930 muškaraca. Dom u Los Altos je imao 660 učesnika duh. vježba.

Ugledni protestant o jačanju katoličke Crkve. Dr. Heiler je sveučilišni profesor u Marburgu. On je početkom ove godine držao govor u Utrechtu na internacionom sastanku i rekao, da katolička Crkva neprestno jača, a jedan je od uzroka i širenje duhovnih vježba. Heiler reče otvoreno: »Duhovne su vježbe pred nekoliko decenija još uvijek bila stvar namijenjena redovnicima i svećeničkim kandidatima. Sada su one postale zajedničko dobro puka. Pokret je duhovnih vježba vrlo važan, jer budi i potiče želju za svetošću.«

Tko će preporoditi svijet? Samo svetost. Dajte svetih ljudi, ljudi, koji svetošću svijetle pred narodom, pred svojim staležem, pa će za njima i drugi. Dug je put po nauci, kratak po primjerima, po živim svjedocima katoličke svetosti. Duhovne vježbe su kadre, da nam dadu svetih ljudi. Evo dakle i najmanji prinos za Dom duhovnih vježba vodi do duhovnog preporoda u hrvatskom narodu. Čitatelji, priskočite u pomoć! Svi pomožite tako, da se upišete u Društvo sv. Ignacija. Javite se potpisano i dobit ćete uputu.

Godišnja je članarina 10 dinara. Neki pošalju 100 dinara i time su mirni zauvijek. Treći daruju hiljadu dinara i postaju članovi utemeljitelji našega Društva.

Kako će sazidati Dom duhovnih vježba u Zagrebu? Kako sam javio u zadnjem broju Glasnika, možeš poslati za metar zida novog Doma 100 dinara. Siromašniji mogu darovati i po dinar za opeku.

Dionici sv. Misa. Za sve svoje članove naše Društvo čita sv. Mise i to svaki petak u svetištu Presv. Srca Isusova u Zagrebu i svaki mjesec na grobu sv. Ignacija u Rimu.

Novi članovi Društva sv. Ignacija. Dr. J. Lončarić, Samostan s. Marije u Rankinu (Amerika), I. Kukula, Mgr. Davorin Krmpotić, Dr. I. Blažević, Marijina kongregacija učenica u Rankinu, Ana Solenja, kan. Martin Dogša, Dr. Hulenić, F. Hrdlička, Katarina Posavec, I. Pavletić, Zv. Kojadin, I. Nikolić, V. Rojic, A. Budihna, V. Grulich, V. Ivanušec, P. Mort, S. Bakarić, I. Mort, P. Rybinski, J. Vit, S. Gak, R. Lulić, S. Simeta, A. Wurster, A. Gabrić, Š. Stampalija, V. Gortan, S. Grbešić, V. Grober, H. Lipnjak, V. Vincens, S. Jelinek, M. Juranić, M. Mihoković, J. Fegić, F. Ivanušec, J. Marinić, J. Rihart, L. Starčević, Josip Račić, Elizabeta Crnković, Ivan Šelebaj.

Ante Alfrević D. I. Zagreb I. 147.

IZ MEKSIIKA.

Kad je iza krvoloka Kalesa postao predsjednik republike meksičke Portes Gil, očekivali su mnogi, da će svanuti bolji dani katolicima. I uistinu su dolazile vijesti, da se više toliko ne njuška za svećenicima i ne smeta se tajno služenje svete Mise u privatnim kućama. Međutim je sve to bilo, čini se, počivanje krvožedne zvijeri, koja se umorila loveći pljen, pa se zatim opet odmorena digla na stari posao. Proganjanja, zatvaranja i ubijanja, naročito katoličkih svećenika, opet se množe. Novi je predsjednik naredio, da se u roku od 14 dana moraju prijaviti kod oblasti svi katolički svećenici, koji se nalaze na meksičkom tlu. Ne učine li toga, bit će držani buntovnicima i postupat će se s njima kao što se postupa s buntovnicima. Najstariju katedralu u gradu Meksiku, koju zatvorile još 1926., pretvorile sada u spremište svakojake stareži i otpadaka.

Na 14. veljače o. g. stigla je u Rim vijest, da je u gradu Parrasu meksičke države Koahuila ustrijetljen Isusovac o. David Maduro. Kako je suden i zašto je ubijen, ne zna se. No kako je taj otac poznat kao čovjek vrlo razborit i uzoran redovnik, koji se nije iniješao ni u kakve političke pokrete, to svi drže, da je svršio kano i dobr o. Pro. Otac Maduro rođio se 1885. u Vale de Bravo, države Meksiko, stupio u Družbu Isusovu 1910., reden za svećenika 1923. u Barceloni u Španjolskoj i vratio se u Meksiko 1926. Bio je poglavac isusovačke kuće u Parrasu, kad je buknuo krvavi progon, i ostao u tom gradu jedincati svećenik krijepeći proganjene katolike, da neustrašivo ustraju u vjernosti Bogu i Crkvi. Usred tih apostolskih poslova uhvatili su ga krvnici i ubiše.

Uz ove žalosne stvari čuje se iz Meksika i vrlo utješljivih vijesti. Svećenstvo je meksičko divno ustrajalo u borbi. Preko 3000 svećenika ostalo je u svojoj domovini krijući se preobučeni među narodom i vršeći tajno svoje svete dužnosti uza sve, što eto odasvud vreba na njih smrt. Prošle su godine tajno držane samo u gradu Meksiku i njegovu kotaru 207 puta duhovne vježbe, na kojima je svaki put bilo nazočnih popriječno 100 osoba. »Krv mučenička jest sjeme, iz koga niču novi kršćani«, bila je riječ prvih kršćanskih vremena, a ponovio ju je sv. Otac Pijo XI. meksičkim mladićima, kad su ga pohodili. Ta se riječ prekrasno ispunila i danas. Svećeničkih je zvanja Meksiko malokad imao koliko ih sad ima. U isusovačkom novicijatu nije već 100 godina bilo najedamput toliko novaka kao sada. Katolici su puni vjere, spremni da podu u muke i smrt za svojim dragim mučenicima.

U najnovije pak vrijeme stižu vijesti o pobuni u meksičkoj vojsci: kolju se vrijedna braća među se. Pristaše ubijenog Obregonu ustali su protiv vlade. Vlada je pozvala Kalesa, da vodi njezine čete, i hvali se, da je već skršila buntovnike. Međutim se javlja, da je to prazno hvalisanje i da se ustaše ne dadu. Neka se Gospodin smiluje svomu siromašnom narodu!

ZAHVALNICE

DOISTA IZVANREDNA POMOĆ.

Dalmacija. Javljam i svjedočim o svojoj župljanski Jeleni J. u čast Presv. Srcu ovo. Prošle godine bila je poslana u bolnicu u Mostar, da joj operiraju oteklinu u željcu, koju su konstatala 4 liječnika, od njih dvojica iz bolnice. Ona se vrućom molitvom obratila Presv. Srcu, koje joj je i uslijalo molitve. Jer onaj dan, kad se je moralna podvrci operaciji bila je ponovno pregledana, i nadeno je na veliko iznenadenje njezino i liječnika, da oteklini nema više ni traga. I tako bi opremljena kući bez operacije. Kasnije je još 3 puta bila pregledana od liječnika, koji je pronađoće posve bez otekline. Hvala Bož. Srcu, koje se dostoji tako očitovali svoju moć! Don D. B. Župnik.

OČUVALO ME OD ZLE SNAHE.

Srijem. Obitelj mi bila na velikoj kušnji. Sin hoće da se ženi i da uzme čestitu djevojku. Ali za njim gledala druga nevaljana, pa ga tužila sudu. Sve je izgledalo, da će biti proglašen krivim. Trebalo je da ima svjedoke, da nije kriv. Ali koga, pa u takvoj stvari! Utečemo se mi Isusu, Mariji i osobito prečistom zaručniku njezinu sv. Josipu, da nam sačuvaju obitelj od zla. Iza par dana pojavili se svjedoci, moj sin brzo riješen i dobismo snabu skromnu i pobožnu djevojku. Od tada živimo u miru i ljubavi hvaleći Presv. Srcu, Majci Božjoj i sv. Josipu. D. N.

ZA MUŽA I DIJETE.

Hrvatska. Bio mi je muž teško bolestan u Kanadi i morao je ići na operaciju. U isto vrijeme kod kuće mi je dijete teško obolelo. Vruće sam se pomolila Majci Božjoj i Presv. Srcu Isusovu i obecala, da će se javno zahvaliti u Glasniku, ako mi molitva bude uslišana. Hvala Presv. Srcu Is. i Majci Božjoj, čim sam to učinila, dijete preko noći ozdravilo, a muž mi je javio iz Kanade, da je brzo i bez operacije ozdravio. Zato se evo javno zahvaljujem i za raširene Glasnike šaljem 20 D. J. N. B.

BAS PRED SLIKOM SRCA ISUSOVA.

Slavonija. Obolilo mi trogodišnje dijete. Svake noći hvatala ga teška groznica. Kako je takovu djetetu teško što dokazati, bio je sav liječnički napor bez uspjeha. U stisci htjednom se uteći Presv. Srcu, no uto opazim, da sam ostavila Njegovu sliku u sobi, iz koje smo iselili. Odmah stavim ovu lijepu i dragu sliku na najljepše mjesto u sadanjem stanu i pred njom zaprimam za pomoć. Još iste noći izosta običajna groznica i dijete domalo posve ozdravi. Imam petero djece i znam, što znači uzgoj; preporučujem svima obiteljima: ne budite ni jedan sat bez slike Bož. Srca u sobi. Ono je izvor sve utjehe. Ono je svijetlo za uzgoj. Ono je jакост i pomoć zabrinutoj majci. I. P.

ZAHVALJUJU PRESV. SRCU.

Aleksandrovo IZ Izdržao više upala i operacija pouzdanjem u Bož. Srce. — Antunovac FH Majka mi ozdravila zagovorom † biskupa Langa. — Bakar R. i TI Hvala S. I. na mnogim milostima. — Babinagreda MV Svetim zagovornicima kod Bož. Srca zahvaljujem na povraćenom zdravlju. — Banjaluka AČ Sv. Josip pomogao sinu, da je ozdravio. — Bapska Nov. IK Eto mali dar za velika dobročinstva. — Bobovice IS Zagovorom sv. Tereze primio mnogo pomoći. — Brooklyn KZ Presv. Srce očuvalo mi obitelj od teških napasti; štitilo nas i u buduću. — Buenos-Aires IZ Kroz razne nevolje teškoga puta bio nam je dragi Isus vodič i tješitelj. — Čamagoevcji JS »Isuse mili — pomozi u sili« molila sam i bila uslišana. — Gjurgevo MS Hvala Presv. Srcu, koje mi pomaže u uzgoju obitelji. — Gola GjK Uz mnoge druge milosti S. L. ozdravilo mi dijete. — Gospic AK Nebeski Lječnik riješio me tifusa. — AB Šaljem dar u znak zahvale. — KK Presv. Srce ispunilo mi želju. — Gradusa KP Isus dragi pomogao mi u gospodarstvu. — Hreljin IP Zagovorom sv. Lucije ozdravio muž. — Hum MO Šaljem dar zahvalna za povraćeno zdravlje. —

Humac Gor. BS Pomoglo mi S. I. u bolesti. — KS Hvala svetima Božjim, koji su me zagovarali kod Bož. Srca. — Ilača MK Šaljem dar za sinovo ozdravljenje. — Jesenje SA Zahvaljujem za dobivene milosti i darujem D 100. — Kišinci MH Bolesnu i brigama mučenu tješi me i usljava Bož. Srce. — Kotoriba BG Primila mnogo milosti. — Krajevec SB Zahvaljuje S. I. za primljene milosti. — Krapina KF Pomoći mi Isus i Marija kod operacije. — Lemeš TS Ozdravila mi kćerka. — JM Ispunilo mi želju. — Lič MB U jednom uslišan preporučuje se za drugo. — Lipik JB Priloženim darom zahvaljujem Presv. Srcu za pomoć. — Ludina MN Olakšalo mi boli. — Mitrovica MS Iza tri godine opet našla dokumente. — TS Pouzdanjem u S. I. zadobila opet zdravlje nogu. — OP Sin dobio namještenje. — Našice IP Štijuci S. I. pred njegovom slikom dobila pomoć za bolesno dijete. — Nikinci PK Šaljem D 120 za povraćeno zdravlje. — Nova Rača MV Osjećam moć zagovora Marijina već dugo. — Novigrad FK Za primljena dobročinstva šaljem dar. — Novi Marof ĐZ Duševno i tjelesno izrabiljen utekao sam se Presv. Srcu i potpuno se poravio. — Oroslavlj VČ Isus mi pomoćao u životu; Marija me tješila u snu. — Osijek MG Darujem zahvalna za primljenu milost. — Pakrac JA Prema obećanju zahvaljujem za uslišenje. — Piškorevc PB Uslišan može da isplati dug. — Pittsburgh MR Preporučivši se Bož. Srcu sretno putovala i stigla. — Podgajci EF Zagovorom sv. Terezije preboljela upalu pluća. — Popovača AG Povraćeno zdravlje iza preporuke tiskupu Langu. — Potok MJ Srce Isusovo pomoglo mi u teškoj bolesti; držat ću Glasnik dok budem ziva. — Praputnjak VA Darujem D 100 zahvalna za razna uslišenja. — Pregrada MB Uslišalo me S. I. za dzravlje živine. — Pučićće MN Primila od S. I. više milosti. — ED Daruje D 100 iz zahvalnosti za dobročinstva. — Rankin SML Usrđnom molitvom S. I. riješila se bolesti. — Rečica JK Izbavilo me od otrovanja krvi. Rijeka IK Izgubljeno namještenje opet dobila zagovorom sv. Jude Tadeja i Male Terezije. — Ruski Krstur KP Iz teške bolesti i neprilike riješila me sv. Terezija. — Sikirevc AB Isus, Mariji i sv. Josip pomogli mi u bolesti srca. — ML Majka sretno putovala. — Sinj SD Slava Bož. Srcu za više primljениh milosti. — Sombor RM Primite dar u znak zahvalnosti S. I. — Split MA Uz pretplatu dar kao zahvala i prošnja S. I. — St. Perkovci SZ Isus, Marija i sveti svili mi na pomoći. — Steelton MM Tri puta me iz neprilike izbavio zagovor svetih Božjih — hvala im! — KH Veliku obiteljsku nevolju ublažilo Presv. Srcu. — Stupnik MK Riješilo mene i suprugu teških bolesti. — Subotica PS Hvala S. I. i nebeskim pomoćnicima, što su me uslušali. — Sv. Ilija KK Bož. Srci uslušalo me pri operaciji. — Sv. Ivan Z. MB Zahvalna za mnoga dobra šaljem eto dar. — Širokopolje TS Oslobođilo me opasnosti. — Škriljevec SN Ozdravilo bolesno marvinče. — Štivica TP Iza deset godina dobila željeno dijete i potrebnu strpljivost u njegovoj bolesti. — Švica MP Izvolite primiti dar iz zahvalnosti S. I. — Travnik RH Šaljem za Svetište S. I. iz zahvalnosti. — Trnovitica HC Na zagovor sv. Terezije ozdravila. — Turbe HP Zahvaljujem Presv. Srcu za mnoge darove. — Varaždin LP Slava Bož. Srcu, koje svojih ne ostavlja! — VZ Dobio izgubljene knjige. — Vel. Gorica OF Zahvaljujem Presv. Srcu za položeni ispit. — Vinkovci KB Presv. Srcu pomoćao, hvala mu! — Virovitica FM Sin dobio namještenje. — Vrapče JJ Po zagovoru Majke Božje sretno prošla operacija. — Vrba FM Štitilo me S. I. — Vrbova SR Ozdravilo nogu. — Vukovar AC Šaljem dar, jer me uslušalo Presv. Srcu. — Zagreb LP Za Dom duh. vježba eto D 200 iz zahvalnosti Presv. Srcu. — Sv. Ante pomoćao kod Bož. Srca. — AJ Dobila namještenje. — SMI Uslišane u velikoj potrebi. — Lj K Za više milosti u prošloj godini Šaljem eto dar iz zahvalnosti S. I. — AP Uslišani u nevolji. — AG Ublažilo srčane boli. — VČ Dar D 100 u čast S. I. neka bude dokaz zahvalnosti. — EL Posramilo je S. I. moje neprijatelje. — JM Riješilo me velike brige. — MK Uslišalo me S. I. i povratilo mi zdravlje. — OF Zahvaljujem Izvoru svih milosti i darujem D 100. — MP Vratilo mi zdravlje. — MZ Zagovorom Majke Božje sv. Blaža i sv. Roka ozdravila mi nogu. — TC Hvala Bož. Srcu za ozdravljenje kćerke i obraćenje supruga na katol. vjeru. — DL Majka Božja od Kamenitih vrata očuvala kćerku na životu, a majku utješila. — Zaton OM Pouzdnjem u Presv. Srcu poravnao se težak sukob.

VIJESTI

Mirca - Brač. Naše mlado društvo, hvala Presv. Srcu, lijepo napreduje. Osim zajedničke sv. pričesti pristupaju svaki dan jedna ili dvije članice, — a ima nas sada ravnog 40 — na naknadnu sv. pričest. Svake prve nedelje imamo sastanak u crkvi, gdje nam vlč. župnik osim korisnih opomena i uputa drži duhovni govor. Novost za još veći procvat društva jest, što smo uredili jednu lijepu sobu za sastajanje, učenje, čitanje duhovnog štiva, učenje u šivenju, vezenju, deklamacijama, prestavljanju i drugo, gdje ćemo se kao prave sestre i zabaviti. Orlovsko i djevojačko društvo upravo je probudio cijelo seoce od 420 stanovnika na praktični kršćanski život. Dok je prije jedva bilo 1000 sv. pričesti na godinu, prošle godine 1928., njihov broj je narasao na oko 8000. Bilo sve na veću slavu Božju i Presv. Srca Isusova, na raširenje Kraljevstva Kristova i na spasenje naše!

Glavarica.

Vel. Gorica. U studenom primilo je Djev. društvo S. I. 130 naknadnih sv. pričesti, u prosincu 200. I mladeži u našoj župi prijete kojekakve pogibli, pa se u takovim kušnjama vidi i to, tko iskreno Bogu služi i njegovu čast nesumnjivo traži. Zato smo morale i nekoliko njih otpustiti iz društva, da se održi stroga poslušnost i red. Sad nas ima 107 članica. Udalio se u zadnje vrijeme 10 članica. Kako nam je sad na koncu godine milo osvrnuti se na žrtve, što smo ih prinijele kroz godinu, tako će nam biti milo i na kraju života. Zato, sestre drage širom domovine, ustrajmo uz Presv. Srce Isusovo!

A. Trupčević, glavarica.

Djevojačko društvo S. I. u Mirci na Braču.

Žman. Naša župa ima oko 100 trećoretkinja i 70 kćeri Marijinih. Obavljamo sat klanjanja svake nedelje i blagdana. Čitamo Glasnik Presv. Srca i Euharistijski Glasnik, kod sastanaka. O blagdanu Presv. Srca posvetilo se 80 kuća pojedince Bož. Srcu Kralju obitelji i svaka je nabavila lijepu sliku. Baš ova posveta obitelji jest ufanje u preporod naše 200 godina stare glagoličke župe. Bilo tako uz pomoć Bož. Srca!

L. Kolbezen, dušobrižnik.

Draga Baška. Osobitih novosti nemamo, ali se ipak javljamo, da znate, kako se ustrajno držimo svojih vježba i pravila. Veleč. g. župnik čini nam sve najbolje i sastanke i svečanosti prvog petka. Hvala mu na koncu godine evo i kroz Glasnik, jer se zaista mnogo ubrine za nas.

K. Tomašić, glavarica.

Gospic. Na početku studenoga 1928. držale su se misije u župnoj crkvi, koja je lijepo urešena i elektrikom rasvjetljena. Na Sve Svetе bio je svećano blagoslovjen kip sv. Antuna Padovanskoga, nabavljen darovima, koje župljanji rado prinose za svoju crkvu. Istog dana osnovalo se društvo revniteljica Srca Isusova. U ovo je društvo pristupilo do sada 36 gospoda i 25 gospodica. Odabrale su i svoju upravu. Za gospode: predsjednica Slavka Duić, pod-

predsjednica Emilia Grošpić, savjetnice: Zora Bušljeta, Irena Freund, Marija Došen. Za gospodice: predsjednica Ankia Duić, podpredsjednica Vilma Farković, savjetnica Marija Peitel, Marija Veljačić, Marija Majerhofer. Oduševljene članice žele nabaviti svoju društvenu zastavu. Utješljivo je pogledati Gospičku učelu mladež, kako prije i poslije škole rado pohada župnu crkvu, da se moli sad pred kipom Srca Isusova, sad pred Lurdskom špiljom, a ne zaboravlja ni na Malu sv. Terezu, ni na sv. Antu. Odaziv je na misiju bio dobar; i bolnica se okoristila misijom. Prava je to utjeha za uglednog župnika preč. Nikolu Polića i za ostalo svećenstvo grada, koje se rado žrtvuje za svoj narod.

S. D.

Tuhelj. U godini 1928. navršilo se 10 godina što postoji naše Djev. dr. S. I. Za proslavu smo priredile predstavu: Sv. Janja. Na prisutne je lijepo djevelovala, ostavljali su suznim očima dvoranu. Blagdan Sreca Isusova proslavili smo svećano. Iza svećane sv. Mise i obnove posvete pristupilo je 14 novih družica da prisegnu vjernost Bož. Srcu. — Blagdan Vel. Gospe proslavljen je ove godine napose svećano. Članice društva nosile su u bjelini sa koprenama 15 otajstava Krunice prikazane u slikama i tako činile živu krunicu oko okićenoga Gospina kipa, koji su nosile djevojke u drugoj grupi. To je bio mali dokaz ljubavi prema nebeskoj Majci, kojoj je posvećena naša župa. — Ove se godine udala naša glavarica da postane majkom djeci, koja su prerano izgubila dobru majčicu. Jedna članica vrijedna, barjaktarica ostavila nas je i otišla da u tišini samostana moli za svoj narod.

Stupamo u novo desetljeće i molimo Bož. Srce, da nam bude i dalje vod i prijatelj.

Josipa Žnidarec, glavarica.

Ledenice. Ovo negda znamenito mjesto u hrvatskom primorju udaljeno je od Novog 8 km. Župna crkva ima starinsko zvono iz g. 1471, što ga je salio Dubrovčanin meštar Benedikt, i dvije krasne sredovječne zlatarske radnje: srebeni moćnik jedne mučenice i pokaznicu iz 15. stoljeća. Još opstoje ruševine Frankopanskoga grada. Već je obnovljena starinska Frankopanska crkva sv. Stjepana, mučenika. — Na svršetku studenoga 1928. bile su u Ledenicama misije. U ovoj se prigodi osnovalo Djevojačko društvo Sreca L., koje ima 30 članica. Te su odabrale ovu upravu: začasna predsjednica: gđica Ivanika Derkosić, učiteljica. Glavarica Tereza Butković, savjetnice: Josipa Ban, Katica Buneta, Katica Draginić Grgureva, Katica Buneta Gašparova. Članice su ujedno i povjerenice Glasnika. Budući da je crkva posvećena Karmelskoj Gospici, osnovala se Bratovština Karmelskog škapulara. Zadnjeg se dana sakupilo mnoštvo naroda iz ove rasjedne župe te iz Zagore, da se okoriste misijom i prime papinski blagoslov. Revni se gosp. župnik Stipe pl. Vučetić nada, da će njegov narod s pomoću ovih pobožnosti sačuvati dobar plod misija.

S. D.

Jastrebarsko. Zadnje nedelje adventa 1928. držale se misije u ovoj župi. Narod se krasno odazvao, mnogo su se okoristile misijom i susjedne župe. U petak bio je blagoslov misijskog križa. Osnovalo se Djevojačko društvo S. L. bilo je svećano primanje 136 novih članica. Odabrana je uprava društva: za Breznik glavarica Agata Ivanić; Cvetković glavarica Jelka Bohaček, savjetnice Pava Bakšić, Draga Rataj, Jelka Galetić, Dragica Lopatić; Čabdini glavarica Ljuba Dimnjaković; Hrastje izabrana je glavarica Ljubica Ljubetić; za Jasku glavarica Dragica Butković, savjetnica Milka Novaković; Pavlović glavarica Danica Hazuk; za Rijeku Donju glavarica Zorica Nežić, savjetnice Pavica Kokot, Dragica Nežić Slavkova; Rijeku Gorju glavarica Franjka Perlić; Zdihovo Lojza Neralić. Istakla se želja, da se što prije nabavi kip Sreca Isusova za župnu crkvu sv. Nikole. Članice uprave bit će povjerenice Glasnika, a sve će članice nastojati da dolaze na mjesечni sastanak, kako nalaže pravila društva. Zadnjeg dana, u nedjelju, razvila se silna procesija, u kojoj su sudjelovali osobito muškarci, a vodio ju je Mons. Dr. Stjepan Bakšić, domaći sin. Za vrijeme procesije lijepo je svirala glazba iz Cvetkovića. Pridružila joj se i procesija iz okičke Svetе Marije sa svojim župnikom. Uspjeloj misiji veselio se preč. g. župnik Stjepan pl. Niemčić kao i mjesno svećenstvo sa veleć. ocima Franjevcima. Svi su neumorno pomagali u isporučivanju. Bilo je 2850

sv. pričestii. U pobožnosti Srca Isusova nalazi naš hrvatski narod svoje duhovno prepoređenje, a ovo je i svrha misije.

S. D.

Okićka Sveta Marija. U ovoj župi još opstoji bratovština Prečistog Srca Marijina, koju su osnovali stari misijonarioci Vinko Basile i Antun Ajala, kada su držali 1858. prvi put misije. U prosincu 1928 bile su druge uspjele misije. Bratovština se obnovila i umnožila, a ujedno se osnovalo Djevojačko društvo S. L., koje je odabralo i upravu te mu je u Stankovu glavarica Ljubica Stanečić, savjetnice Franika Kovačina, Barica Pažulj, Bara Hlebić, Franika Smetko, Fana Franjević, u Purgariji glavarica Rožica Kufrin, savjetnice Ana Valečić, Dragica Kufrin; u Gonjavici glavarica Dragica Keleminić; u Okiću glavarica Bara Laftar, savjetnica Danica Tandarić; u Tržiću glavarica Marija Pulig; u Poljanici glavarica Vulije Marija Mijina; u Orešju glavarica Anica Mesic; u Rupišću glavarica Ljubica Pučar; u Beteru glavarica Franika Krapec. Djevojke odabранe u upravu društva bit će povjerenice Glasnika Srca Isusova, širit će ga među svojim članicama, kojih imade dosada 161. Na prijedlog misijonara, da se nabavi kip Srca Isusova za župnu crkvu, odmah je jedan dobri seljak iz Stankova dao u tu svrhu g. župniku din. 100. U selu Purgariji već se nalazi

Djevojačko društvo S. L. u Tuhlju.

milovidna kapelica bož. Srca Isusova. Za vrijeme misija držale su se dvije procesije, u procesijama su svirale dvije vrsne seljačke glazbe. Blagoslovljeno je novi, veliki misijski križ, zasadjen je pred vratima crkve. I muškarci su se oduševili pa želete, da se svrstaju u Vojsku Srca Isusova. Tako će sva župa biti pod okriljem Srca Isusova. Revni župnik g. Ivan Jenko veoma se veselio lijepom uspjehu misije i izrazio želju, da mu župa u ovim društvima što više štuje Bož. Srce Isusovo. Zato se i veselio dolasku misijonara.

S. D.

Bužim u Lici. Radi nestašice svećenstva smiljanski župnik veleč. g. Josip Benac vodi brigu i za ovu bužimsku župu. Za to je poveo sa sobom i oca Dragičevića: 22. listopada 1928., da bi držao kratku misiju u toj maloj župi. U milovidnoj je crkvi lijep glavni oltar sv. Terezije, nabavljen 1905. od veleč. g. župnika S. Kranjčevića. Lijepo se ističe i pobočni oltar sv. Vida s pjetlom u ruci. U ovoj prigodi osnovalo se Djevojačko društvo S. L. Bilo je svećano primanje 30 članica, koje su odabrale upravu. Glavarica, Luja Miškulic, savjetnice: Kata Uzelac Ivanova, Marija Prpić i Ana Uzelac. Odusevljene su članice već počele sabirati darove, da bi što prije nabavile svoju društvenu zastavu Srca Isusova. Djevojke će Društva primati Glasnik, jer je to njihovo glasilo. Zato će se brinuti među članicama odabранe povjerenice. Misijonar je preporučavao dobru štampu: Glasnik, knjige Društva sv. Jeronima i dr. Poticao ih je i da čuvaju svoju narodnu nošnju.

S. D.

K N J I G E:

Dr. Velimir Deželić st.: Kardinal Haulik. Svi smo Hrvati katolici dužni osobitu zahvalnost vrlom piscu, što nam je otkrio kardinala Haulika. Velim otkrio, jer koliki su ga od nas poznivali? Iz ove se knjige vidi, da je to bio čovjek velika uma i srca, biskup nalican na velike slike biskupe. On je udario temelje preporodu Katoličke Hrvatske. Dr. Deželić je učinio ovim djelom, da će Haulik dobiti u srcu katoličkih Hrvata mjesto, koje ga ide. Knjigu je izdao i prima narudžbe: Dr. S. Markulin, Zagreb, Kurelčeva ul. 3. Djelo stoji D 30.—

Selo i grad. Almanah. Uredio P. Grgec. Lijepo je opremljena ta knjiga ima jake književne pouke, osobitih pripovijesti iz narodnog života, pjesama i t. d. Gledamo u njoj hrvatsko selo i grad svako za se i jedno prema drugom. Vršni je urednik okupio velik broj mlađih i starijih naših katoličkih hrvatskih pisaca i sve gradivo vrlo zgodno rasporedao. Stoji D 20.—
Stevenson: Zlatni otok. Vrlo zanimljivo pisan pustolovni roman. Stoji D 15.— za svetojer. članove D 12.—

Almanah Gospe Lurdske. Ima krasnu sliku na čelu, Kalendar 1929., lijepih članaka, pjesama i t. d. Stoji D 10.— za svetojer. članove D 6.— Sve ove 3 knjige dobivaju se kod Društva Svetojeronimskoga, Zagreb, Trg Kralja Tomislava br. 20.

Stjepan Pavunić: Hrvatski hodočasnici pred lurdskom špiljom. Koprivnički župnik preč. Pavunić, opisuje hodočašće u Lurd preko Lizje-a, mjesta sv. Male Terezije. S toplim osjećanjem pisana, lijepim naslovnim listom ukrašena knjižica stoji D 6.— Naručuje se kod pisca u Koprivnici ili kod Narodne Pravsvjete, Zagreb, Kaptol.

Dr. D. Gudek: Katekeza. Sakramentalijama i molitvom završuje dr. Gudek svoje vranske katekeze. Sveska je zapravo knjiga osminskoga oblika sa više od 200 strana. Stoji D 30.— za bogoslove 10.—

Pred Božićnim drvcem. Dobra djetinja igra, koja ide za tim, da budi u djece i odraslih milosrde. Stoji D 10.— Naručuje se kod pisca, Zagreb, Preradovićeva ul. 29. Mladen Širola.

Don F. Ivasović: Pouka o sakramentu sv. Ženidbe. Knjižica, u kojoj pisac jezgovito katekizamskim načinom nastavlja svoje pouke o sv. sakramentima. Stoji D. 6.— Naručuje se kod Hrvatske Knjižare u Splitu.

DAROVI U SIJEĆNJU 1929.

Za sv. Mise: Bakomja MK 45 AK 20 Brestača LP 25 Cabuna AG 15 Canton JS Dol. 2.— Vidovec SD 15 Druškovec AM 60 Ind. Harbor KS Dol. ½ Kamenica VD 20 Kladanj EG 30 Kučiste ML 15 Metsher FM Dol. ½ AS Dol. ½ Novi Marof GZ 35 Osijek BH 13 Petrinja AK 20 Razbojište LB 20 Rude FF 20 Salmon Dol. 1.— Sikirevci MZ 20 St. David FS. Dol. 1.— MS Dol. 1.— Sv. Ivan Žab. IC 15 Topusko MŠ 50 Tuhelj AT 20 West Allis RM Dol. 1.— Zagreb AJ 20 MZ 30.

Za Svetište S. L.: Bakar RTJ 10 Brooklyn AŽ Dol. 2.— Bušk AM 25 Cigrovec MB 10 Diklo MB 8 Komiža DK 100 Lipovac MS 10 Mitrovica TS 12 Podgajci EF 10 Rathbun VM Dol. 1.— Sisak BG 30 Šmrika IT 70 Švica 20 Travnik RH 50 Tršće AM 20 Tuhelj AT 10 Zagreb LK 50 IP 50.

U čast Srcu Isusovu: Bab. Greda FK 10 Bapska IK 20 Banjaluka AC 20 Brod MM 10 AG 5 Chicago AM Dol. 1.— Gospic KK 50 Hreljin 2M 50 Hum na Savi MO 25 Irig MK 20 Jaska IK 12 Jesenje SA 100 Lemeš JM 5 TS 10 Lipik IB 20 Mraclin JC 10 New Brighton KS Dol. 1.— Nikinci PK 120 Oborovo AP 10 Praha DV čk 10 Preloščica BH 50 Pučišće MN 20 Rokovci MS 10 MS 10 Sestrune TK 10 Sikirevci AB 10 Sombor EC 30 Sot NK 20 Sotin AS 35 ML 20 Starigrad VP 50 Subopolje TS 100 Sv. Ivan Žab. MB 15 Trema ML 10 Varaždin LP 100 Virovitica FM 20 Vukovar AC 30 Zagreb MP 50 OB 100 SMN 10 SS 85 TS 10 ZH 100 VČ 100 Žemun ŠP 20.

U čast sv. Antunu, sv. Tereziji i S. Čelini: Hadžimehić IR 13 Rab LJ 15 Sv. Ivan Žab. MB 10 Trnovitica HC 25.

Za Misije: Brod Bratov, S. I. 100 Granešina LV 50 Maja JB 4 Požega VH 10 Sinj JS 100 Zagreb KS 100 AT 25 NN 10.

Za raš. Glasnika S. L: Albany AM Dol. 1.— Antunovac AK 10 Bakar KM 20 Betina LK 8 Betina TB 5 Bil. Novoselo KM 50 Bobovišće IS 10 Brod IČ 35 Brsečine IB 5 Buenos Aires JŽ Pes. 3.— Celje ML 13 Cirkovljani RL 8 Čamagojevci JS 10 Chicago GR Dol. 1.— Delnice NN 100 Detroit MS Dol. 1.— Dinjevac IH 15 Djakovo AK 8 Dobrota MD 15 RP 20 Dubrava MD 5 Dubrovnik IZ 8 Dugareša KM 15 Gospic 20 AK 30 Gorazda PK 13 Grobenik VM 60 DC 20 Gunjarcji JH 20 Hrtkovci MV 10 VS 4 Ilača MK 20 Irig SP 50 Kali ML 10 Kaptol KB 100 Karlovac AK 15 Kansas RK Dol. ½ Kašina AP 15 Komiža NN 25 Koprivnica DN 5 Kostrena sv. Lucija MM 15 Kutina EB 50 Kuzminec MT 10 Rathbun MB Dol. 1.— Roslin TV Dol. 1.— Rovišće MN 5 Ruma AB 10 JJ 10 MF 5 MK 10 MT 10 RP 3 Lipik ML 8 Ljubljana EH 20 Ludina MN 10 Mal. Vašiće VB 3 Melcher AŠ 14 UF 14 FM 14 Mladoševci IB 8 Molat MG 16 Molve JK 8 Mravinec MJ 5 Mrkopalj IS 8 N Gradiška ML 23 Nova Kapela LS 10 Novigrad JK 20 Novi Marof GŽ 50 Novišad OS 16 Novska NL 10 Ogulin AS 5 Oroljek MB 5 Osijek AL 15 IZ 5 MG 10 MB 20 ZK 23 Ottsville NN Dol. ½ Pakrac JA 10 Piškorevcji PB 5 Pittsburgh BK Dol. ½ Popovača AG 20 Postire JJ 3 Požega JL 5 Požunvaroš DF 30 Praputnjak VA 50 Pučišće DE 100 GH 10 Sarajevo AM 5 ID 10 JS 5 JŠ 5 Selce NP 15 Senj IV 10 Shingletton GS 34 biSinj JT 10 Sotin 10 Split AA 10 MD 4 Slovingrad LT 5 Steelton JJ Dol. 1.— St. Perkovci JF 10 St Petrovo selo NN 10 Sv. Ilija KK 20 Subotica AF 25 NN 50 TBP 10 Šibenik MJ 3 Štivica TP 55 Tompašanci MV 10 Trnava KS 25 Trsat ZL 37 Turbe MV 12 Valpovo AM 7 Vahun DZ Lira 25.— Varaždin LP 30 MT 100 Vel. Gorica FO 10 Vel. Kopanica MI 20 GM 10 Vezišće FK 10 Vihorac AH 20 Vinkovci KB 20 ŠS 10 Vrba FM 10 Vučani JP 5 Zagreb AC 15 AF 20 AG 100 AG 5 AJ 15 AT 10 DB 20 DM 20 EL 20 FG 5 FK 5 JB 15 JM 30 JP 25 JP 13 KL 35 LK 10 MB 28 MF 10 MK 5 MK 9 NN 10 FS 15 VK 10 ZH 23 Žepče AP 10.

Za kruh sv. Antuna: Breg JAT 100 Ilača MK 20 Kokinac JP 50 Mitrovica OP 50 Osijek KV 10 Praputnjak VA 50 Roslin TV Dol. 1.— Sikirevcji JN 20 Steelton MM 283 Vilić selo MH i KH 50 Zagreb AJ 15 LK 25 Zemun GM 16 200 PP 10. **Za svjeće** Cleveland PR Dol. 1.— Breg JAT 20 Hrvatska NN 40.

Za svetohranište: Zagreb ZH 50. **Za Novicijat D. L:** Zagreb VB 27.

Za Malo sjemenište u Travniku: Granešina LV 50 Zagreb IH 20 Kuželj JP 200 Zagreb Neža 30 NN 1400 i vrlo vrijedne stvari, Razne kongregacije 300, 300, 300 i dva paketa vrlo vrijednih stvari. O. J. Kr. sakupio 4440. MS 50 i opet 50 AC 300 JH 50 MH 30 DG 20 JD 20 JH 10 LI 300 MV 500.

Za Dom duh. vježbi: Dobriljin FH 13 Ruski Krstur DK 8 Battli Creek AG Dol. 5.— Dubrovnik ŠS 100 Hlebine JJ 10 Suhopolje MS 10 Zagreb LP

Za novu Baziliku u Jeruzalemu: Bakar TM 10 Slatnik KI 100 Stelton JJ Dol. 2.— Bakar TM 10 Berak AK 40 Bos. Brod AZ 10 Breg JAT 20 Pakrac MB 20 Suhopolje MS 10.

Za Langov Dom: Černa MS 10 Vel. Gorica FO 10 Zagreb LM 10 SV 50.

Za Misije: Brod Bratov, S. I. 100 Granešina LV 50 Maja JB 4 Požega VH 10 Sinj JS 100 Zagreb KS 100 AT 25 NN 10 Cavtat ŠT 20 Jaska VS 15 Križevci TK 10 Sisak BG 40 Zagreb JP 60 ŠS 12.

Za Misije crnačke: Močile ŠC 33 Mokošica IB 13.

Za Misije poganske: Breg JAT 10 Klinčaselo KT 50 Strahoninec IK 15.

O. Mesaricu za crkvu S. I. u Hamirpuru: Bakar TM 20 za katehiste 20.

O. Vizjaku za pokrštenje crnaca: Irig MP 100 Martinska ves prihod od škol. zabave 100.

Za otkup i pokrštenje poganske djece na imena: Josip: Molve IZ 100 Ana: Stenjevac AU 200 Franjo Kašaverski: Travnik AH 100 Alojzije: Zagreb LK 100 Zdenko i Štefica: Zagreb SV 200. **Za novo svetište u Jeruzalemu:** Bakar TM 10 Slatnik KI 100 Stelton JJ Dol. 2. —

Urednik Milan Pavelić D. L

**Vlasnik: Kolegij Družbe Isusove u Zagrebu — Lj. Dostal D. L, rektor.
Tiskom »Glasnika Srca Isusova« — A. Alirević D. L**

MJESEČNA NAKANA U TRAVNUJU.

Posvećenje bolničara i bolesnika.

Posebne nakane za svaki dan.

1 P Uskrsni ponedjeljak. Crkva u Meksiku.

2 U Franjo Paulski. Redovnici.

3 S Rikard. Katolici u Rusiji.

4 Č Izidor biskup. Naši biskupi i svećenici.

5 P Vinko Fererski. Posveta obitelji.

6 S Siksto. Obraćenje grješnika.

7 N Bijela. Herman Josip. Mala djeca.

8 P Dionizije. Svi, koji teže za svećošću.

9 U Marija Kleofina. Majke.

10 S Mehtilda. Ljubav prema Presv. Srcu Isusovu.

11 Č Leon. Komunisti.

12 P Julije. Ljubav k sv. Ocu Papi.

13 S Hermenegildo. Progonjeni radi vjere.

14 N 2. po Uskrsu. Justin. Obraćenje pogana.

15 P LIĐVINA. Mjes. zašt. Bolesnici.

16 U Turibij. Siromasi, udovice i sirote.

17 S Zaštita sv. Josipa. Obraćenje otpalih.

18 Č Apolonij. Umirući.

19 P Krescencij. Poljodjelci i radnici.

20 S Sulpicij. Branitelji vjere.

21 N 3. po Uskrsu. Anselmo. Katolički učenjaci.

22 P Soter i Kajo. Čast oltara za ň Langa.

23 U Jurađ. Vojnici.

24 S Fidelis. Svi koji se bore za pravednost.

25 Č Marko E. Učitelji.

26 P Klet. Naši pokojnici.

27 S Petar Kanizij. Isusovci.

28 N 4. po Uskrsu. Pavao od Križa. Ljubav k raspetom Spasitelju.

29 P Petar. Dominikanci.

30 U Katarina Sijenska. Djevičanske duše.

Svagdanje prikazanje. Božansko Srce Isusovo! Ja ti prikazujem po bezgrešnom Srcu Marijinu sve molitve, djela i trpljenja ovoga dana u naknadu za naše uvrede i na sve one nakane, na koje se ti neprestano prikazujuće na oltaru, osobito ti ih prikazujem za sv. Crkvu, za sv. Oca papu i za sve potrebe članovima Apostolstva molitve ovoga mjeseca i dana preporučene. Amen.

Oprosti za članove Apostolstva molitve. Potpuni oprost jednoga petka po volji, i još jednog dana po volji odabranog. Na dan pomirovne sv. pričesti. Na blagdan mjesecnog zaštitnika.

Oprosti za članove bratovštine Presv. Srca Isusova. Potpuni oprost prvoga petka ili prve nedjelje, i još jedan po volji odabrani dan.

Opća mjesecna nakana u svibnju: Pouzdanje u Mariju »utočište grješnika«. Misija nakana: želja kršćanskih majka da dobiju sina misijonara.

GLASNIK SRCA ISUSOVA

God. 38.

Svibanj 1929.

Broj 5.

POUZDANJE U MARIJU, UTOČIŠTE GRJEŠNIKA.

Nakana Apostolstva molitve u svibnju, blagoslovljena od sv. Oca.

Utočište grješnika! Takvo ime daju blaženoj Djevici najslavniji učitelji crkveni, tako vapije k Njoj u Litanijama lauretanskim kršćanski svijet, to odobrava sv. Crkva. Gdjegod ima katolika, a ima ih svuda širom cijele zemlje, molilo se i molit će se do svršetka svijeta: Utočište grješnika, moli za nas!

Što je to *utočište*? U stara su vremena zvali utočištima onakva mjesta, u kojima nitko nije smio što zla učiniti krivcu, koji je tamo utekao. Takva su mjesta bila u prvo kršćansko doba crkve, kapele, groblja. Ako bi dakle ubojica, razbojnik ili drugi zločinac utekao u koje takvo sveto mjesto, morali su ga ostaviti na miru, dok je god tu boravio.

Takvo je utočište grješnicima blažena Djevica Marija. Grješnik, koji se k Njoj obrati, Njoj se uteče, siguran je od svih neprijatelja, paće i od same pravde Božje. Tako Bog hoće. A Marija prima svakoga grješnika, jer ona najbolje zna bijedu grješnika i najjače osjeća bijedu njihovu.

Marija najbolje zna bijedu grješnika.

Kako svijet redovito krivo sudi! Dogodi ti se kakva nesreća ili teško obošiš, odmah te svi žale. A možda će te ta nesreća ili ta bolest obratiti, ako si u grijehu, ili će te učiniti još kreponijim, ako si krepotan. U takvom slučaju od Boga poslani križ nije za te nikakvo zlo, već sreća tvoja. Ili neko umire, a za njim plaću, uzdišu i govore: »Jadnik!« Ako je bio pravedan čovjek, zašto bi bio jadnik? Ta »smrt mu je dobitak«, otišao je u nebo. Čemu ga žališ? Naprotiv, kad ljudi vide zdrava, bogata, ugledna gospodina, koji živi kao rasipni sin, obično govore: »Lijepo li mu je Bog dao! Blago njemu!« A valjalo bi da reknu: »Jadnik nad jadnicima!«

Mi siromašni ljudi gledamo tjelesnim očima, vidimo što je izvana, ne vidimo u nutarnjost, u dušu, pa stoga malo osjećamo pravu sreću i pravu nesreću. Iz drugoga se svijetu sve to jasno vidi. Osobito točno gleda ljudsku sreću i nesreću blažena Djevice, koja bolje poznaje Boga od svih andela i svetaca, koja zna bolje nego ikoji stvor, kakvo dobro gube oni, koji izgube Boga. Ona vidi, kako je beskrajno jadna duša, kad joj smrtni grijeh otme milost posvećujući.

Tužna li pogleda, kad se na zlatna žitna polja, na voćnjake i vinograde pune roda obori tuča i sve stuće u crnu zemlju! To je samo neznatna slika onoga, što učini smrtni grijeh u duši. On joj razdere halju milosti posvećujuće, otme joj ljubav Božju i sve zasluge, što ih je stekla, on je učini gadnjom od najgadnije strvine što se raspada, pretvori je od hrama Božjega u špijlu razbojničku, od sestre svetih andela u drugaricu sotonsku. Nad tom jadnom dušom visi bez prestanka užasnici mač vječne smrti, da je zauvijek rastavi s Bogom i obori u paklenu propast, ako bi se u takvom stanju teškoga grijeha razdijelila s tijelom.

Sve to gledaju prejasne oči Marijine, sve to osjeća Njezino srce. A to je srce One, koja je najmilosrdnija od svih stvorova. Ktomu, to je srce Majčino...

Marija najjače osjeća bijedu grješnika.

Može li zemaljska majka mirno gledati svoje dijete u nesreći? Kud i kamo manje može mirno gledati svoju djecu u ovakvoj najstrašnijoj nesreći Ona, koju zovemo svojom nebeskom Majkom. Ona to doista jest, jer nas je rodila nadnaravnim načinom u gorkim mukama pod križem, gdje joj je božanski Sin predao u Ivanu sve nas za djecu: »Evo sina tvoga!« Odonda je ona Majka svih nas, i dobrih i zlih, ljubi sve. Pače zlima još više pokazuje ljubav svoju.

Kako je lijepo izrekao tu Marijiniu ljubav prema grješnicima plemeniti katolički slikar Führich na slici, što je donosimo! Tu vidite s jedne strane dobru djecu Majčinu. Ona su tu, sigurna su, i Majka kao da manje pazi na njih, već se nagnula prema grješnicima, njihova joj bijeda probada srce. Ona ih izvlači iz ropstva sotonina, Ona gazi glavu Zmiji, da oslobođi i onoga nadonjeg, koji

*Pomozi, ako prestupci
Ko lanac ljuti stisnu nas,
Odriješi brzo okove,
Što vežu srce griješima.*

*Priteci, ako počne svijet,
Da taštom slikom mami nas,
Ne pusti raj da prezremo
I s puta spasa zademo.*

*Zaštiti svoju djecu svu,
U teškom času samrtnom
Da nagradu vjekovitu
Uz Tvoju pomoć postignu.*

Iz crkvene pjesme.

odvraća oči od raspela i od Nje, kojemu se ne da iz zagrljaja Zmijina. Kao što zemaljska majka više osjeća za djecu, koja su slabija, tjelesno nakažena, pače i za onu, koja su nepokorna i nevaljana, tako i nebeska Majka kao da više ljubi upravo onu svoju nesretnu djecu, koja ostaviše Oca i stavlja u propast. Majčino srce čini sve, da ih spasi.

Kako dakle da ne bude veliko naše pouzdanje u Mariju, kad Ona toliko ljubi grješnike! Molimo je najprije za sebe. Da je tko gori i od Kaina i Jude, neka samo pode k Njoj, kaže joj svoju bijedu i neka bude siguran, da će i on doskora moći da reče s jednim ubogim obraćenikom: »Kad sam još bio slab i vrlo zločest, Ona je sklopila moje ruke i oborila moje oči, Ona me je naučila rijeći, kojima se slavi Bog...« (P. Verlaine).

Molimo je i za obraćenje drugih. Kolike se tužbe čuju danas na izopačenost ljudsku! I u stolu se Glasnikova urednika nade pisamca, u kojima jadikuje majka, što je sin zlostavlja, ili pobožna sestra, što joj je brat, upravo zamrzio na Boga, ili žena, što joj se muž propio. Sto da urade? Nek vapiju k »utočištu grješnika«.

Mlad, pun revnosti svećenik postao župnikom u jednoj vrlo zapuštenoj župi grada Pariza. Svom je dušom čeznuo, da obrati svoje ovce k Bogu. No kako će, kad mu malo tko dolazi uopće u crkvu, a gotovo nitko k sv. sakramentima. Sa suzama je molio Boga za pomoć. Na 3. prosinca 1836. služi ujutru sv. Misiu i pod Misom mu odjeknu u duši glas: »Posveti župu srcu Marijinu!«

Je li to od Boga ili mu se samo pričinilo? U njegovoje je župi stanovao Joly, negdašnji ministar Luja XVIII. Bilo mu je već blizu 80 godina, a živio je kao potpun bezbožac. Župniku dode na um: Ako se Joly obrati, to će biti znak, da mi je ovo Bog nadahnuo. I pode do starog nevjernika. Taj ga na njegovo čudo vrlo lijepo primi, i kad mu on poče govoriti o Bogu, posve se skruši. Joly, potpuni pogarin, ispovjedi se raskajana srca i primi sv. pričest!

Župnik Des Genetts — tako se zvao — osnova u župi Gospe od Pobjede na 16. XII. 1836. bratovštinu srca Marijina i župa se probudi na novi život. Bratovštinu već nakon 16 mjeseci podiže Papa na čast nadbratovštine i ona 50 godina zatim dosegnu broj od 30 milijuna članova. Tko da izbroji grješnike, što ih obratiše neprestane molitve te bratovštine u crkvi Gospe od Pobjede i po svemu svjetu!

O dušo, koja plačeš radi zla oca ili grješna brata ili nevjernoga muža ili izopačenoga djeteta, dodi i ti k srcu Majčinu! Ne se, ne ćeš biti odbijena. Zar ti ne veli Isus s križa: »Evo Majke tvoje? Ništa joj nije draže, nego kad je moliš za grješnike. Nisu li upravo oni sa sedam rana otvorili sedmera vrata na srcu Njeginu? Ona će s tobom plakati i moliti za njih..

Članovi Apostolstva molitve, molimo u svibnju: Božansko Srce Isusovo, napuni sva kršćanska srca najvećim pouzdanjem u milosrdnu Majku Mariju, utočište grješnika, da se ubogi grješnici lakše obrate i spase! Milan Pavelić D. I.

MISIJSKA NAKANA U SVIBNUJU.

Neka kraljica misija Marija izmoli kršć. majkama velikodušnu želju, da dobiju sina misijonara.

Glasoviti engleski kardinal Vaughan imao je izvanrednu majku. Bila je to žena puna pobožnosti. Svaki je dan kroz gotovo 30 godina molila po jedan sat pred Presvetim Sakramentom, da Bog pozove njezinu djecu u duhovni stalež. I Bog je uslišio molbe dobre majke: svih pet kćeri stupilo joj je u samostan, a od osam joj sinova šestorica postadoše svećenicima, od tih dva dodoše do nadbiskupske, jedan do kardinalske časti.

O da, i u naše doba, uza svu današnju nevjerojatnu i pokvarenost, ima još ipak kršć. majka, koje imaju žarku želju, da im sin postane svećenikom. Manje je pak takvih, koje bi željele nešto više, to jest, da dobiju sina misijonara. Da se takva želja rodi u majčinu srcu, treba da u njemu bude silna vjera i nesebična, žarka ljubav prema Isusu i besmrtnim dušama. A koliko je majka, koje imaju takvu vjeru i toliku ljubav, koje hoće da patnjama svojim i svoga djeteta spasavaju duše siromašnih pogana?

Da, mnogo mora patiti misijonar. No on će u nebu imati toliko veću slavu od ostalih svećenika, koliko je u svom radu bio sličniji od njih Isusu, koji nije radio u uredenu kraju među malim stadiom, kao recimo na župi, već je ostavio Majku i pošao da traži duše u tami neznanja, prikuplja ih oko sebe, učio ih, da stvori od njih svoje stado. Bol je parala i Njegovo i Majčino srce kod rastanka, ali su pregorjeli radi slave Božje i spasenja duša. — Molimo dakle u svibnju Majku Mariju, neka izmoli svim kršćanskim majkama takvo velikodušno srce, koje će zaboraviti sebe i radi slave Božje i spasenja siromašnih pogana željeti sina misijonara!

ČUDESNO OZDRAVLJENJE U LURDU.

Marija Josipa Bosseau je francuska redovnica i živi u Marseillu. Vratila se 10. rujna 1929. iz Lurda. Njezin samostan dobio 5 dana pred tim vijest iz Lurda: »Sestra Bosseau ozdravila«. Sve su redovnice skupa Bogu i Bl. Djevici od srca zahvalile i dalje su željno očekivale svoju drugaricu. Kad je sestra Marija došla i ulazila u samostan, okupilo se mnogo svijeta, da se nagledaju sretne ozdravljenice. I ta je morala dugo prijavljivati, kako je to bilo u Lurdru. Napokon ipak prekine poglavica prijavljivanje i naredi, da donesu ozdravljenoj jelo. I ova je jela kao da nijedna nije ni bila bolesna.

Što je to bilo s njom? Mariji Josipi Bosseau obožiše u jeseni 1918. pluća, i ona odleža 15 dana. Svake je godine izatoga bivala sve slabijom, dok nije u prosincu 1926. opet morala u postelju.

Tad se pojavi česti kašalj i боли у прсима. У половини сiječња 1927. uhvati је »gripa«. Liječnik pronađe znakove stare upale porebriće. 13. сiječња toplina јој poraste на 40 stupnjeva. Glas je bolesnici postao mukao, iskašljivala је sukrvicu. Malo zatim pronađe liječnik, да јој је сушица zahvatila grkljan. No сушица је већ harala i u plućima. Od veljače do kolovoza njezino se stanje očito pogoršavalo, па је мало што могла uzimati. Želudac је slabo djelovao. Marija је teško govorila i s mukom gutala. I liječnik dr. Rouge, šef u Marseilleskoj klinici, posvјedoči, da bolesnica ima sušicu u grlu. Na kraju kolovoza 1927. Marija je mogla da uzme kao hranu само нешто tekućine a i to uz velike боли i naprezanja.

Što ćejadnica? Tada se spremalo francusko hodočašće u Lurd. Ne bi li i она тамо? Odmah se odluči i ode. Uz veliki napor prispјije u Lurd 4. rujna 1927.

Sutradan je odvukoše na ručnim kolicima prema spilji i она se ondje okupa u čudočvornoj vodi. Za kupanja se molila Majci Božjoj. Najednom osjeti jaku bol u želucu i kao da ju je nešto stisnulo u grlu. Izide iz vode, obuče se i ode pred spilju, da se ondje pomoli. Ne čuti više nikakve боли. Nije li ozdravila? Sama себи ne vjeruje. A kada se vratila u bolnicu, osjeti želju za jelom. I dadoše јој. Hrana јој је prolazila kroz grlo bez ikakve poteškoće.

Sutradan 6. rujna ode Marija u liječnički ured, da je pregledaju. Predsjedniku ureda dra Valletu predaje liječničke svjedodžbe dra Rougea iz Marseilla. Liječnici je pregledaše točno i nađoše, da važe 31 kilogram i 800 grama, da je visoka 1 metar i 48 centimetara. Glas јој је jasan, ne osjeća više боли, temperatura јој је 38.4 stupnja, bilo udara 140 puta u minutu. I taj je dan ozdravljenica jela kao posve zdravo čeljade. Temperatura je idućih dana padala. Osmog rujna je već vagala 35 kg i 400 gr. Od toga dana nije više bilo vrućice.

Marija Bosseau je 14. rujna došla u Marseillu pred dra Rougea i dra Gastona. Posljednji je liječnik specijalista za živčane bolesti. Obojica izdadoše svjedodžbu, kojom jamče, da je Marija ozdravila. 23. rujna pregledao ју је liječnik dr. Lagarde, šef medicinsko-ga fakulteta u Marseillu i u njezinoj pljuvanki nije našao bacila.

Sretna je ozdravljenica pošla opet u kolovozu 1928. u Lurd, da zahvali Majci Božjoj. Tu se prijavila liječničkom uredu 20. kolovoza. Vagala je 41. kg. i 200 gr. Liječnici su i sada mogli samo to kazati, da je potpuno zdrava.

Dr. Vallet primjećuje o ovom ozdravljenju: »Tu se temperatura točno bilježila svaki dan od 9. siječnja do 31. kolovoza 1927. Za tih 235 dana temperatura je 14 puta prešla 39 stupnjeva, 150 puta 38 stupnjeva, a ostali je 71 dan bila iznad 37.7 stupnja. Bolesnica je došla u Lurd u vrućici, a nekoliko dana iza ozdravljenja prestade vrućica. Vrućica se do ovog iznovičnog pregledanja u Ludu nije vraćala.«.

Eto očito čudesnoga ozdravljenja. Slava Majci Božjoj A. A.

OBRAĆENI AMERIKANAC SA OTOKA KRKA.

Ivan B. rado se u djetinjstvu molio Bogu i veselo posluživao svećenicima kod oltara. No kako mu je otac umro, a kod kuće bilo slabo stanje, krene još 1912. u Ameriku. Nastanio se i radio najprije u New-Yorku, a kasnije je plovio kao timunjer na raznim prekoceanskim brodovima za Bremen, Havre, Genovu i t. d. U Americi je sasvim zaboravio na majku i sestru i svoj rodni kraj. Niti je kada što pisao niti slao, pače je tvrdo odlučio da se nikada ne vrati kući. U Americi izgubi svoje najveće blago — svetu vjeru. Zapade naime u protuvjersko radničko društvo, gdje je bilo u izobilju bezbožnih predavanja, knjiga i novina. Iz tih je on, vješt stranim jezicima, pio otrov. Nije se više križao ni znao za Boga i molitvu, sve mu je to postalo preglupo.

Zimus u januaru doplovio je njemačkim brodom u Bremen. Tu mu se dogodi nesreća: parobrod ode, dok se on zabavljao u nekom veselom društvu, i što je glavno, odnese mu sa sobom robu i svu imovinu. Sada mu ne preosta drugo nego da se vrati kući i proti svojoj odiuci. Nakon osam dana stigne doista kući na veliko iznenadenje majke i sestre. Dode ne samo bez ičega, nego i bez Boga, što bací njih u najveću žalost.

Ovih dana bio sam pozvan k bolesniku. Ispred Svetotajstva išao je čovjek sa fenjerom i zvонcem. Idući tako putem sretne-mo mnogo ljudi, koji su čistili snijeg s puta. Na glas zvana svi stanu i pokleknu, samo Ivan, koji se također našao tu, niti skida kape niti hoće da klekne, on pače radi i dalje okrenuvši Svetotajstvu leđa. Opomenut od krsnoga kuma i od mene, na oko se pokori. Uvrijedeni ljudi navališe tada na njega, ali im se on stade

rugati, što su na otoku ljudi još tako bedasti, da vjeruju u Svetotajstvo i u popove, u one, koji su skrivili svjetski rat i koji su krivi svemu zlu na svijetu. Narod se okrenuo od njega žaleći izgubljenu dušu. Ova je sablazan gorko djelovala na njegovu majku i sestruru, koje stanu svoju molitvu suzama zalijevati i zaklinjati, da se obrati ili neka ih ostavi. Nato on proplače i zamoli ih za oproštenje. Zaželi da one i krsni mu kum pođu s njim odmah do župnika, koga zamoli za oproštenje i isripovjedi žalosnu sudbinu, koja ga je pratila u Americi. Ujedno reče, da žali svoju nevjeru i zaželi odmah sjutra svete sakramente isповijedi i pričesti, na koje doista i pristupi s velikim pokajanjem i suzama. On, koji je bio tako tvrdokoran, raskrsti se sa svojim stariom društvom, obeća odanost svetoj katoličkoj Crkvi moleći javno Isusa za oprost i zahvaljujući mu na ovom prosvijetljenju. To je bio radosni dan za njega, za njegovu majku i sestruru, za mene i za sve župljane.

Nedokućivci su putevi Božji. Nikada se nije mislio povratiti kući, još manje k Bogu, a sada se eto sve to na čudnovati način dogodilo.

Ivan je kroz 17 godina zaboravio sve molitve, i sada ih iznova uči, da ih više nikada ne zaboravi.

Slava i čast Božanskom Srcu Isusovu, koje mu je dalo da progleda i koje ne će dopustiti, da ikad više skrene s pravoga puta.

Ivo Ilijić, župnik.

BOGOPSOVAC.

Gradi se visoka kuća. Među radnicima se ističe jedan mladić svojom jakošću, ali na žalost i prkosom i bogomrskim riječima. Svaka treća riječ mu je psovka. Drugim radnicima to dojadilo, pa ga stali opominjati.

— Molim te, šuti, oglasio se jedan.

— Da šutim? Zar ja nijesam slobodan?...

— Dakako, slobodan si, ali bi se ipak pristojalo, da misliš malo i na one, koji s tobom rade. Ako ti ne mariš za Boga, mari mo mi, i kad psuješ Njega, vrijedaš mnoge od nas.

— Tako je! čulo se više glasova. Neka već jedanput prestane!

No sve je bilo uzalud...

Podne je i daje se znak, da prestane rad. Radnici pohite dolje. Bogopsovac se progura, da bude prvi na uspinjači, koja će ih spustiti. Tek što je stupio na uspinjaču, začu se oštar glas: — Pozor! Velik komad željeza poletio s vrha skela. Za čas bila je potpuno smrskana glava nesretnog bogopsovca...

Dogadaj je strašno djelovao na ostale radnike. Svi su govorili: — Prst Božji!

† O. JOSIP CELINŠČAK D. I.

Kako tiho i lagano teče Sava kraj malenog Dubrovčaka, tako je tiho i gotovo nezapaženo prošao život oca Celinščaka, koji se ondje rodio 10. veljače 1848. Stric njegov bio je u Dubrovčaku župnik, a otac vodio gospodarstvo brata svoga. Josipu bilo jedva mjesec dana, kad li umre njegova majka, a njega smjestiše kod majčinih rođaka u Ivanić-gradu.

U školi, gdje se kao na granici učilo njemački, pokaza Josip lijepo sposobnosti, pa ga dobri rodaci poslaše u Zagreb u Gimnaziju. Vrijedan, kako je bio, bude već nakon godine dana primljen u nadbiskupski Orfanotrofij u Požegi. Ovdje zavoli svoje uzgojitelje Isusovce i stupi poslije pete gimnazije u Družbu Isusovu. Danas to nije mlađiću tolika žrtva, jer Družba ima novicijat na domaćem tlu, no našem Josipu nije bilo ništa preteško, pa ni to, što mora mlad u tudinu, samo da postigne veliku milost najidealnijega zvanja.

Iza novicijata nastavio je nauke: retoriku u Sv. Andriji, filozofiju u Požunu, a bogosloviju u Innsbrucku. G. 1887. za-ređen za svećenika bio je odgojiteljem u Kalksburgu kraj Beča i Mariašeingu u Češkoj. Pun znanja i obogaćen isku-stvom u stranom svijetu došao je 23. ožujka 1882. u Travnik, gdje je naš veliki nadbiskup Stadler bio osnovao gimnaziju i sjemenište. Do jeseni pripravljao je otac Celinščak dake za gimnaziju, a kad je 1. listopada započela redovita obuka bio je on prvi razrednik prvoga razreda, s kojim je gimnazija započela. Od njegovih daka iz toga razreda i još sada su živi, koliko je poznato: preuzvišeni sarajevski nadbiskup Dr. Iván Šarić, g. ministar Dr. Tugomir Alaupović, g. Dr. Jozo Sunarić, odvjetnik u Sarajevu, g. Nikola Gjebić, kateheta u Sarajevu i o. Jakov Krajinović, Isusovac, profesor u Travniku.

Kao profesor predavao je o. Celinščak hrvatski, latinski i njemački jezik i ustrajao je u toj službi sve do g. 1914. Dvije godine proboravio je međutim u Sarajevu, predavajući bogoslovima pastirsko bogoslovље g. 1897. do 1899. Bišvi professorom slovio je o. Celinščak kao vrstan znalač književnog jezika i hrvatskog jezičnog blaga. Zbog toga zamolio je njega i blage uspomene biskup Mahnić, kad je postao krčkim biskupom, da mu bude učiteljem hrvatskog jezika, što je on i učinio boraveći više mjeseci na Krku.

Velika ljubav prema čistom narodnom govoru odsjeva i iz svega književnog rada o. Celinščaka. Godine 1894. preuzeo on uredništvo našega *Glasnika Presv. Srca Isusova* i uređivao ga punih 7 godina, sve dok se nije uredništvo preselilo u Zagreb. Uređujući *Glasnik* na dvoje je osobito pazio o. Celinščak: prvo da dade narodu temeljitu vjersku pouku; drugo da narod duboko shvati pobožnost Bož. Srcu. U tom su smjeru njegovi članci o krepostima Presv. Srca bili upravo uzorni. G. 1889. i 1900. mnogo je radio, zajedno s Dr. Jagatićem i o. Puntigamom, za posvetu hrvatske mladeži Bož. Srcu. G. 1902. dao je štovateljima i društvima Presv. Srca lijep priručnik u molitveniku »Srce Isusovo — spasenje naše«. Da ova pobožnost što dublje prodre u narod, dao je napose otisnuti: »Devet služba u čast Presv. Srca« — i »Povijest pobožnosti Srca Isusova«. U tom ga je podupirao zasluzni tiskar g. Antun Šolc.

Usporedo sa štovanjem Bož. Srca njegovao je i širio o. Celinščak i štovanje Bl. Dj. Marije. Gotovo u svakom broju *Glasnika* donosio bi štогод njoj na čast. Posebno je ipak tiskao tri knjižice: »Pouka o Marijinoj kongregaciji«, »Kongreganist« — ovu skupa s Dr. Pazmanom — i »Pouka o škapularu«. — I njegovo nježno štovanje svetih odrazivalo se u književnom radu. U čast sv. Franji Žaveru napisao je povijest i vježbe njegove »Devetnice«. A već u dubokoj starosti, g. 1924., izdao je lijepi »Život sv. Alf. Rodrigueza« brata iz Družbe Isusove.

Najpoznatije je njegovo djelo molitvenik »Kruh Nebeski«, koji je Društvo sv. Jeronima izdalo u 200.000 primjeraka. Kao marna pčela pribrao je o. Celinščak u njemu najčišći med pobožnosti i jezika hrvatskoga. Dao je ono, što je sam u izobilju posjedovao. Radinošću i svakom kreposti svijetlio je svima.

Zato su poglavari g. 1914. pozvali o. Celinščaka u Zagreb, da najprije novacima, a onda cijelomu kolegiju duhovno pomaže. Tude je, štovan i ljubljen od sviju, doživio svoj zlatni jubilej redovništva i misništva, dapače i diamantni redovničkih zavjeta.

Kako je blago i milo živio, tako je i umro. Još 18. ožujka služio je sv. Misu. Sjutradan mu pozlilo i za dva dana preseli se u vječnost. Sve do pred samu smrt bio je pri potpunoj svijesti, pa je lijepo odgovorio poglavaru, koji ga upitao, da li još što želi: »Samo slavu nebesku«. Ufamo se, da ju je već i zadobio, jer je i živio »Samo za sve veću slavu Božju« — koje načelo je redovito isticao u svojim govorima.

J. Vrbanek D. I

LIJEPO JE KOD GOSPODINA.

† o. Josipu Celinčaku D. I. na grob.

Pokrivši milinom bijednom tijelu lica
Pode duša kano iz krletke ptica.

Otkinu se, prhnu prema vječnoj luci,
Ko s umukle frule zadnji tihu zvuci..

Izmed Boga i nje teški zastor pada,
O čem sanjala je, to sve gleda sada.

U susret joj ide sva u cvijeću grupa:
Kastiljonski ljiljan s malim Stankom skupa;

Zarki Ksaver, Berhmans ko djevojče mio
I Alfonzo starac, s njima zbor još cio.

Idu s njome tamo, gdje Ignacij čeka,
Od željeza jači i blaži od mlijeka.

Sad i otac sveti milu dušu prati
Do prijestolja, na kom slatka vlada Mati.

A »Kraljica Družbe«, u nebeskom Maju,
Hvali joj, što po njoj mnogi za Nju znaju.

Za nju Sinu zbori, a riječ Joj romoni
Kano da srdače andeosko zvoni.

Isus milo gleda, oči su Mu zvijezde,
Sve dobrote rajske u njima se gnijezde.

Njegovo je Srce mjesto sunca raju,
Premile mu zrake i griju i sjaju.

Gleda Isus dušu, nježno prihvaća je,
Grli je i cjelov božanski joj daje.

Sva nebesa njojzi smiješiti se staše,
Sve radosti u njoj taho propjevaše...

*
O naš dobri oče, izmoreno, svelo,
Mirno li Ti sada upočiva tijelo!

A duši je ljepeš neg pilešcu milom,
Kada skrbna majka pokrije ga krilom.

Drago ſi Ti je sada usred vječnog slavlja,
Što križ nosio si, bio »tanka zdravljia!«

Svomu prvom uredniku Glasnik.

ČUDESA DRUGIH VJERA.

— Vidjeli smo, Ivane, kako je Isus učinio mnogo čudesa i njima jasno dokazao, da je poslan od Boga, da je On sam Bog, da je istina sve, što je On govorio. No ima ljudi, koji na sva čudesa Isusova vele:

— I drugi su potvrđivali čudesima, da su poslanici Božji, a vi im ipak ne vjerujete. I u drugim se vjerama izbrajaju čudesu njihovih utemeljitelja, pa ipak vi ništa ne držite do tih vjera. A zašto onda vjerujete u Isusa radi njegovih čudes? Kakva je razlika između čudesa Isusovih i čudesa drugih vjera? Ili priznajte, da su istinita čudesna svih vjera, ili zabacite i Isusova čudesa.

— To je ipak malo odviše.

Dakako. Ludo bi činio, tko bi bacio u smeće prava biserova zrna skupa s patvorenim. Naša su čudesna istinita, pa ih ne smijemo zabaciti.

Katolička Crkva nije nikad na laku ruku primala nešto kao istinu. To se dobro vidi iz suda, što ga je na već odavno izrekla o apokrifnim knjigama.

— Kakve su to »apokrifne« knjige?

— U prva kršćanska vremena, Ivane, nije nekim ljudima bilo dosta čudesa Isusovih, o kojima govore evandelja. Radi toga su ti ljudi, koji i u naše vrijeme imaju pristaša, izmišljali kojekakva čudna djela; nastojali da svoje lažne knjige prošire među narod. Te se knjige zovu »apokrifne, to jest »potajne«, jer su ih potajno širili. Ovakve je knjige Crkva uvijek zabacivala, a to stoga, jer ona ne treba iznišljotina.

I danas Crkva tako postupa. Zar ona vjeruje odmah, čim se ustvrdi, da se na zagovor ovog sveca ili ove svetice dogodilo kakovo čudo?

— Ne. Crkva najprije dugo i točno istražuje stvar. Iustom iza takvoga istraživanja izriče ona svoj sud.

— Po tom je očito ovo, Ivane: Ako je Crkva povjerovala u čudesu Isusova, učinila je to stoga, što se ni za jedan čas nije moglo sumnjati o njihovoj istinitosti. Stoga ćemo lako odgovoriti

onomu Francuzu, koji piše: »I bramanci i budisti i muslimani imaju mnogo čudesa, samo što ona kod njih nijesu sabrana i zapisana s tolikom brigom kao što su učinili naši predci, pa ih ne poznajemo... Komu je nepoznato, kako su dosad sve vjere nastojale, da navode sebi u prilog čudesu?«

Ovaj pisac nije pokazao baš velike oštine umna, kad je napisao ove retke. Jer iako sve vjere hoće da se temelje na čudesima, tko pametan može reći, da stoga čudesu svih vjera valja staviti u isti red, da su sva jednako istinita? Treba stvar znanstveno istražiti, treba upitati povijest, što ona govori o vrijednosti čudesu, na kojima počiva zgrada koje vjere.

Isporedimo li čudesu ostalih vjera s čudesima, što nam ih pripovijeda sv. evandelje, uvjerit ćemo se: 1. da čudesu drugih vjera nemaju nikakva svjedočanstva, koje bi jamčilo, da su se ona uistinu i dogodila, pa se u tome ne smiju ni spominjati uz evanđeoska čudesu; 2. da su ta »čudesu« najčešće nezgrapna, smiješna, budalasta.

Pogledajmo na pr. budizam. Budina je vjera vrlo raširena po Indiji, gdje proti njoj rade i naši misijonari. Iz povijesti je sigurno, da su budističke »svete« knjige napisane istom mnogo stoljeća iza smrti Budine. Između ovih knjiga one, koje su starije, pripovijedaju manje čudesnih stvari nego one, koje su poslije napisane. Učenjaci se danas slažu u tom, da čudesu, koja se pripisuju Budi, nijesu drugo, već bajke o suncu, prenesene na osnovatelja budizma.

A kakva su to »čudesu«, vidjet će svaki na prvi mah, kad ih upozna. Pripovijeda se na pr. u svetim knjigama budističkim, da se Buda jedamput borio sa zmijskim kraljem. Zato je pustio iz svoga tijela silan dim. Napokon je čitavo svoje tijelo pretvorio u vatru.

— Smiješno!

— Drugi put trebalo Budi poći na vrh jednog brda, da onda s vrha unide u nutrinju, u kojoj se nalazio zmijski kralj. Da brže stigne do onoga brda, sjedne u jedan lonac, pojuri nekakvom rijekom. I gledaj čuda: iako je lonac plovio proti toku rijeke, ipak se je brže micao no što bi trčao najbolji konj.

Isto je tako smiješno, što se priča, da je Buda letio svemirom od istoka prema zapadu pa iz jednog oka livao vodu a iz drugoga bacao oganj.

Tko da izbroji sva druga »čudesu«, kojima je Buda tobože htio da pokaže svojim pristašama svoju božansku moć!

— To su sve ludorije, koje se ne smiju isporedivati s evanđeoskim čudesima.

— Čudesu drugih vjera slična su budističkim. Naravski, ne mislim tu čudesu, što se pripovijedaju u knjigama Staroga Zavjeta, jer su ona od Boga baš kao i čudesu, o kojima govore sv. evandelja.

— A što velite o čudesima Muhamedovim?

— Kako ti je poznato, Ivane, Muhamedu se pripisuje koran, iako je vjerojatno, da ga on nije napisao. Međutim u koranu sam

Muhamed izjavljuje, da ne može činiti čudesa. Kad su mu rekli, da mu ljudi ne će vjerovati bez čuda, odgovorio je: Drugi su činili čuda, pa im ipak ljudi nijesu htjeli da vjeruju.

Uza sve to ipak Muhamedu pripisuju njegovi pristaše nekoliko čuda. Jedno od najvećih jest Muhamedovo putovanje po nebu. Da to čudo bude što vjerodostojnije, veli se, da se Muhamed šetao nebom po noći, kad ga ljudi nijesu mogli vidjeti...

Druge čude kaže, da je Muhamed raspolovio mjesec i zapovjedio, da jedan dio prode kroz njegove rukave i opet se spoji s drugim dijelom. Radi toga su muhamedanci izabrali polunjesec za svoj znak...

A kakva su čuda što ih je činio naš božanski Spasitelj? U njima nema ništa nerazumno ni smiješno. Ili tišao oluju, ili hranio čudom gladne, ili ozdravlja bolesne ili oživljavao mrtve, Isus je vazda pun dostojanstva, dobrote, njegova su čuda sva tako istinska, lijepa, srdačna, sva učinjena ne da ugode čijoj radoznalosti, već da koriste i tijelu i duši ljudskoj. Zar da se s ovakvim čudesima isporede one nezgrapne bajke, ona tobožnja čuda drugih vjera?

— Nikada! Isusova čuda nadilaze njih kao nebo zemlju.

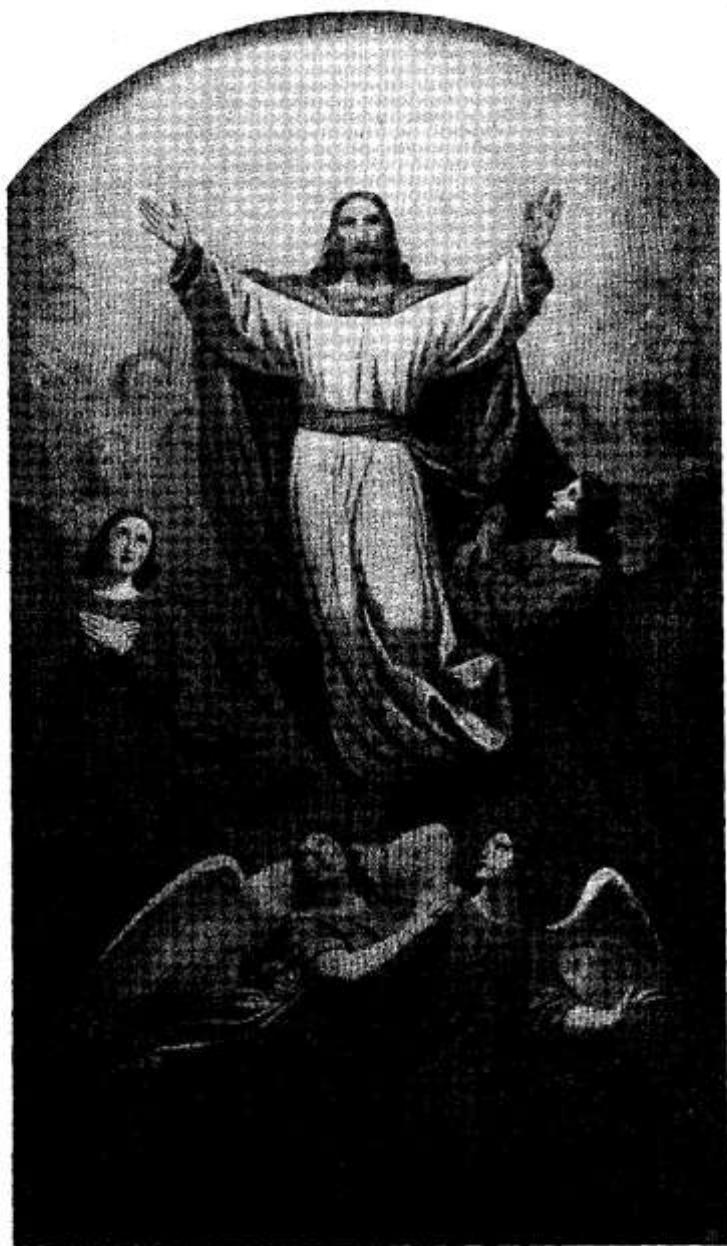
F. Mašić D. L.

HRVATSKA KNJIGA O SV. OCU PAPI.

Imamo mnogo razloga, da se radujemo i ponosimo, što smo katoliči. Jedan je od glavnih, što se nalazimo uz namjesnika Kristova. No mi se ponosimo i tim, što nema na svijetu stalež, u kojem bi razmerno bilo toliko svetih i velikih ljudi, kao među našim vrhovnim vjerskim poglavicama.

Današnji sveti Otac Pijo XI. dostojno nastavlja red velikih Papa. Duboko krepstan i pobožan, uman i mudar, slavan učenjak i nadsvetnik, pun apostolskoga duha, bio bi on glasovit i da nije postao Papa. »Narodna Prosvjeta« učinila je stoga izvrsno djelo, kad je u ovoj jubilejskoj godini sv. Oca izdala lijepu knjigu Monsinjora dra Josipa Gunčevića: »PIJO XI., ŽIVOT I DJELA.«

Ljubimo li Krista Gospodina, ljubit ćemo i Njegova namjesnika na zemlji. No da i ovoga više uzljubimo, treba da ga bolje poznamo. Iz ove pak knjige Msgra Gunčevića upoznajemo dobro papinstvo uopće i Pija XI. napose. Mnogim slikama ilustrirana, krasno opremljena knjiga, osminskog oblika, od 136 strana, pisana tako istinski, umno i s toplim osjećajem, ostavit će neizbrisivu sliku dijalog sv. Oca u srcu svakoga, koji je pomno pročita.

ŽENA I MAJKA.

Kršćanskim majkama i ženama na razmišljanje.

Dužnosti prema djeci.

1. Budi zahvalna Bogu, ako te je odabrao da budeš majka. U djeci daje ti Bog najveće blago, jer su njihove duše orosene presvetom Krvlju božanskoga Spasitelja; ako ih dobro uzgojiš, ona će gledati Boža licem u lice u vječnoj radosti.
2. Moli se dakle svaki dan za svoju djecu. Blago djeci, koju na putu kroz život prati majčina molitva! Moli se za dijete, dok ga još nosiš u utrobi.
3. Znaj, da najviše stoji do tebe, kakva će biti djeca. Zato budi pobožna, strpljiva, ponizna, prijazna, iskrena. Neka tvoj lik ostane djeci mila uspomena, a tvoje kršćansko življenje ozbiljna opomena, kako i ona moraju da živu.
4. Pazi, što radiš i što govorиш pred djecom.
5. Ti si prva i glavna učiteljica djetetu. Što na tvojim koljenima nauči, to mu se najdublje usadi u srce.
6. Čim dijete može, nauči ga znamen svetoga križa, a onda kratke molitvice, pa se moli s njim prije i poslije jela, ujutro i navecer.
7. Uči ga poznavati Boga, pripovijedaj mu život, muku, smrt i uskršnje dragoga Spasitelja. Uči ga, kako će se vladati u crkvi, uči ga poštivati svećenika i pozdravljati ga na ulici.
8. Nauči ga svakom dobru, da bude poslušno, pošteno, marljivo, radino, uredno, čisto, ljubezno i uljedno prema ukućanima i drugima.
9. Kloni se kletve, psovke, prostih riječi, nestrpljivosti, ogovaranja, laži, da se djeca ne nauče tomu od tebe.
10. Ako dijete što skrivi, najprije ga pouči ukratko; ako počini opet istu pogrešku, ukori ga i zaprijeti mu se; treći ga put kazni, ali ne kad si u velikoj ljutini. Gledaj, da ga ne kazniš jako za malenu stvar ili za nehotičnu pogrešku. Bilo bi zlo, da se jednakо kazni malen neposluh i bogumirska psovka.
11. Ako do šeste ili sedme godine ne naučiš dijete posluhu, poslije sedme ćeš ga teško naučiti. Savijaj drvo, dok je mlado; savijaj ga, ali ga ne lomi!
12. Bržno nastoj, da ti djeca vrše kršćanske dužnosti. Neka se ponose lijepom našom katoličkom vjerom.
13. Majko, pazi, kamo ti djeca idu i s kim se druže. Pazi na njih osobito, kad ponarastu. Ne može čovjek ići blatom, da se ne uprije, niti se družiti s opakima, da se ne pokvari. Za svakoga vrijedi: S kim si, takav si. Nauči djecu, da se večerom rano vrate kući.
14. Ne sili odrasle djece, da se žene ili udavaju proti svojem srcu. Koliko je nesreće poteklo odatle, što su se otac ili majka polakomili za bogatstvom! Slaba korist od srebra ili zlata, kada

srce srcu ne pristaje. Kad udaješ kćer, dobro gledaj, da li je njezin odabranik trijezan i marljiv mladić i takav katolik, koji savjesno vrši katoličke dužnosti.

15. Uzgajaj djecu tako, da ljube svoj hrvatski narod. Nauči dijete, kad ga pitaju, šta je, da ponosno odgovori: Ja sam Hrvat katolik! Ja sam Hrvatica katolikinja!

16. Ne krati djetetu škole, jer čovjek bez znanja slijepac je kod zdravih očiju.

17. Ako možeš dijete dojiti, bila bi grjehota hranići ga flašom. Od materinjeg su mlijeka djeca zdravija i jača. M. Vanino D. L.

SRCE ISUSOVU U ŽIVOTNOJ BORBI.

»Borba je život ljudski na zemlji«, rekao je već stari Job. 7, 1. Sv. Pavao dodaje, da u toj borbi ne će biti okrunjen ništa, koji se zakonito ne bori. II. Tim. 2, 5. I mi svi, koji tu borbu teško proživljujemo, pitamo se: koji su to zakoni životne borbe?

Ona uključuje troje: borbu za tjelesni opstanak, borbu za duševni napredak i borbu za životnu zadaću. Zakoni, koji ravnaju njima, zakoni su životne borbe. U Srcu Isusovu ih čitamo. Ono je izdržalo i kako tešku životnu borbu, a jednaku je namijenilo svojima.

Srce, svake hvale predostojno, Ti si bilo u isti mah i bojno polje i bojovnik i zakonik najveličajnije životne borbe na zemlji, otvoril nam se, da po Tebi udesimo svoju životnu borbu.

U borbi za opstanak.

Koga ne dira pogled na naše mališe iz oskudnih krajeva, koji traži gostinjski krov kod boljih obitelji? Gorak je to, zar ne, početak životne borbe? Srećom nijesu oni svijesni svih teškoća, jer ne mogu poređivati.

Isus je imao punu svijest još u utrobi Majke svoje, jer je čovječja njegova duša sve gledala u sveznanju Božjem. Dok se druga djeca nesvijesno prepustaju skrbi roditelja i dobročinitelja, Isus već kano dijete svijesno dijeli skrb Majke svoje i Othranitelja svoga; čuti gorčinu progona i težinu bijega u tuđinski Egipat. Srce njegovo pročuće nedostatak i najnužnijega, a ipak zajedno s roditeljima, z a d o v o l j a v a s e s n a j m a n j i m .

On, Gospodar ptica i riba, vlasnik svih polja i usjeva, vrtova i povrća, hoće da već kao dječak žuljevitim rukama služi svagdani kruh. Bira stalež težak, ali čestit i siguran, koji će mu nositi koru kruha. Ljudi će uvijek trebati na polju plug i jaram, na kući vrata i krov, pa eto, to će im on praviti. »U obliju Božjem — poništio je sebe postavši sluga«. Fil. 2, 7. »Nije li to tesar, sin Marijin?« pitali se i čudili kasnije domorodci. Mr. 6, 3. Taj stalež donosio mu mnogo napora i poniženja: morao je paziti

na tude želje pri narudžbi, slušati sud i prigovore ljudi »kojima ne može ni sam Bog udovoljiti«. A da je pri svemu tomu ostao zadovoljan, bilo je uzrokom njegovo Srce. »Učite se od mene, jer sam krotak i ponizan Srcem, pa ćete naći pokoj dušama svojim«. Mt. 11, 29.

Kao Učitelj naroda savjetovao je svijetu potpuno siromaštvo. U zadnjem razmatranju vidjeli smo, kako ga je sam najprije savršeno držao. Potpuno se predao Ocu, da ga on hrani i odijeva i zaklanja po andelima i ljudima, koje će on sam ganuti, kada bude htio i kako bude htio. Evanelje svjedoči, da je to Otac i činio. »I andeli pristupiše i služahu mu«. Mt. 4, 11. »Znade Otac vaš, što trebate!« Mt. 6, 8. Zato: »Sve, što ima Otac, moje je«. Iv. 16, 15.

Eto tri zakona iz Srca Isusova u borbi za opstanak: 1. biti s malim zadovoljan; 2. veselo raditi u čestitom staležu; 3. potpuno se predati u ruke Oca nebeskoga. Kako živim, Bogu živim; dokle živim, Bogu živim. Kad me, uza sav moj trud, ne bude Bog više htio da uzdržava, znak je, da mi je iscrpljen tijek života, i meni je po volji Božjoj svršiti, pa makar i od gladi.

Da li smo s malim zadovoljnji? Mislimo li ozbiljno na stalež i zvanične dužnosti? Tražim li bezuvjetno dug život? Možda mrmljam ili dapače zdvajam zbog neudobnosti?... Katolik se bori za opstanak kao ono židovi pod Judom Makabejem: »Rukom se boreći, a srcima Gospoda zazivajući. 2. Mak. 15, 27.

U borbi za duševni napredak.

— U običnih ljudi borba za život dovodi i u borbu za poštenje, borbu za krepst, da se očuva i razvije. To je borba u čovjeku samom i borba sa svijetom. Ova moralna borba je kud i kamo važnija i teža od materijalne; nju treba da izdrže svi; ona zapravo čini socijalnu krizu. Glavna uloga u toj borbi jest upravo uloga srca. »Odakle svađe među vama? Zar ne iz požuda, koje vojuju u udovima vašim?« Jak. 4, 1.

Iz Srca Isusova isključena je borba griešnih sklonosti i napasti tijela. Posvećeno jedinstvom osobe Sina Božjega, ono je vršilo samo čine kreposti, koje su ga u neizrecivoj sreći sjedinjavale s Ocem i Duhom Svetim. No nama na utjehu pokazao je Isus, kako bi postupao, kad bi mu se valjalo i boriti za krepst.

Napasnik dolazi k njemu u pustinju i potiče ga, da zadovolji tijelu. Isus odvraća da je prvo duševni život, koji se ravna po riječi Božjoj. Napasnik mu svjetuje lagodnost u duhovnom životu; Isus naglasuje živu suradnju s milošću. Napasnik mu pokazuje kraljevstva, ne bi li mu se oči polakomile za njima i on se odvrnuo od Boga. Isus ga odbija tražeći, da jedini Bog bude cilj i nagrada k repsonom životu, a ne kakova zemaljska sreća. Mt. 4, 10.

Ko sjajne sunčane zrake iz tmastih oblaka prosjauju ovdje načela Srca Isusova. Ovdje već svijetle kasnije njegove riječi: »Što

koristi čovjeku, ako sav svijet zadobije, a duši svojoj nauđi?« Mt. 16, 26. »Kraljevstvo Božje silu trpi i siloviti ga otinaju.« Mt. 11, 12. »Ljubi Gospodina iz svih sila svojih!« Lk. 10, 27. Sve sami bojni poklici na ustrajnost u borbi za krepot.

Divan li je pogled na Tebe, nebeski naš vojskovodio! Ivan Te je vidio i čuo, čuo i zapisao: »Uzdajte se, ja sam pobijedio svijet.« Iv. 16, 33. »Pobjedniku dat će, da jede s drva života.« Apok. 2, 7.

Da li se mi borimo »u dobroj borbi vjere i prianjamo za život vječni, na koji smo zvani?« I. Tim. 6, 12. »Opiremo li se i do krvi boreći se protiv grijeha?« Žid. 12, 4. Ili je naša borba za krepot samo kao prazno šibanje zraka — prah riječi i čuvstva?

U borbi za životnu zadaću.

Svaki čovjek u svom životu izrazuje na svoj način jedan stupanj savršenosti Božje. Jedan više pravdu Božju, drugi milosrde, treći ljubav. ... I tako na miljarde, kako ima i na miljarde razlika u savršenstvu Božjem. Naravni darovi i milost Božja razvijaju u čovjeku tu posebnu životnu zadaću, u koju je uključeno i zvanje svakoga pojedinca.

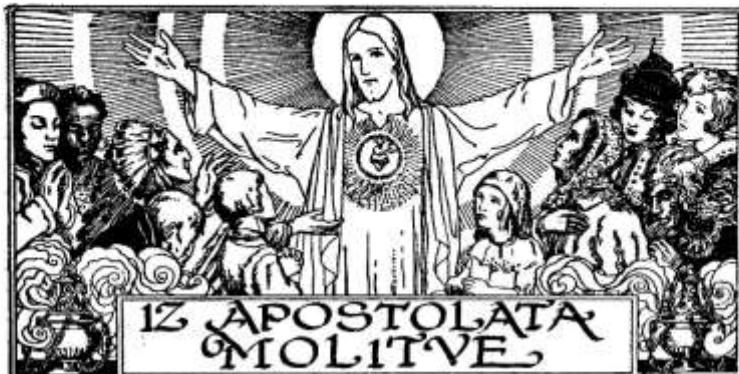
Isusova životna zadaća bila je otkupljenje svijeta. »Došao je Sin čovječji, da dade dušu svoju u otkup za mnoge.« Mt. 20, 28. Tu zadaću imade Isus neprestano na Srcu: »Kako mi je teško dok je ne izvršim!« Lk. 12, 50. uzdiše on. Do u sitnice najtočnije vrši naputak i program života, što mu ga Otac zato odredio. Ide samo komu, kuda i kada to Otac hoće. Oštro odbija Petru, kad ga hoće da od toga odvrati Mt. 16, 23. Judu potiče, kad već hoće da ga izda, neka to čini brzo. Iv. 13, 27. Pred Pilatom šuti, samo da mu ne izmakne križ. I tek kad je dao zadnju kap krvi, svečano proglašuje: »Svršeno je!« Veličajna životna borba, ali više za svoju smrt, nego za život, no to više za život naš. »Ne, Oče, kako ja hoću, nego kako Ti!« Mt. 26, 39. »Došao sam da život imadu i u obilju da ga imadu.« Iv. 10, 10. Tom konačnom cilju Isus upravlja sve.

I nas svaki, bio on hrast na gori ili ljubica u trnju, jest to po Božjoj volji. Bio vojnik ili časnik, Pavao ili Timotej, svaki treba da se »trudi boreći se po moći Kristovoj, koja silno djeluje u njemu.« Kološ. 1, 29. dok svaki ne dode do one punine, koja mu je određena u Kristu. Efes. 4, 13.

Nastojimo li mi da postignemo kršćansku savršenost svaki u svom staležu? Da li se trudimo, da nešto stvorimo u svom životu? Ili radimo »ni sebi ni drugom?« Kud tvoja obitelj smjera? Sto možeš učiniti za svoje selo?

Bož. Srce, Kralju i središte sviju srdaca, vodi nas i jači nas u životnoj borbi, da pobijedimo svijet, jer smo u Tebi preporodeni. 1. Iv. 5, 4.

Josip Urbanek D. I.

IZ APOSTOLATA MOLITVE

»OBNOVA APOSTOLSTVA MOLITVE.«

Presvjetli gospodin Dr. Josip Marušić, biskup senjski, u »Službenom Vjesniku biskupija senjske i modruške ili krbavске« u veljači ove godine piše svojem svećenstvu pod tim naslovom ovo:

»U pastoralnom radu, braćo svećenici, traži današnje doba od nas, da pružimo odraslim vjernicima zgodu, te oni svjesno obnove svoju krsnu zavjeru. To biva, kad odrasla mladež stupa u vjerska društva. Preko takovih će društava dušobrižnik uzgojiti otvorene i praktične katolike.

Znam, kako je vodenje društva spojeno s teškoćama zbog nestašice svećenstva, pa stoga i razumijem teškoće, na koje nailazi provođenje katoličke Akcije.

Da se ipak vjernici priprave na rad u kat. Akciji, nastojte, časna braćo, kako bi se uzdržalo društvo Apostolstva molitve u župama, gdje postoji, a uvelo ondje, gdje ga još nema. To naime udruženje ne traži velikih žrtava ni sa strane vjernika, ni sa strane svećenika.

Cilj je Apostolstvu molitve: što uže sjedinjenje s Isusom, da po njemu isprosimo sebi, Crkvi i narodu potrebite Božje milosti. Sredstva su mu: jutarnje prikazanje, dnevna molitva, dragovoljno trpljenje u radu i bolima, češća Pričest i mjesecni sastanci u svrhu vjersko odgojnju, karitativnu i vjersko prosvjetnu. Društvo je podijeljeno prema spolu i dobi. Iz upisnika, što ih prilažem, razabrat će točnije dužnosti pojedinih grupa i način organizacije.

Potanje upute pri osnutku i vodstvu društva rado će vam pružiti diecezanski upravitelj Apostolata prepošt Msgr. I. Vidacs, a za tiskanice i organizacijska pomagala skrbi nacionalni Sekretarijat Apostolata u Zagrebu kod Glasnika S. I. Palmostićeva ulica 33.

Kako su srca vjernika pristupačna tomu načinu organizacije, svjedoči najbolje to, što je u našim biskupijama onamo od g. 1881. to društvo osnovano u 94 mjesta, bilo kao Apostolat bilo kao Djevojačko društvo S. I. Ova potonja su osobito lijepo cvala i radila uz nastojanje blage uspomene O. M. Gatinu D. L.

Ako se u kojoj župi možda diploma erekcije izgubila, ili je postojalo samo Djekojačko društvo, ili je jedno i drugo uopće već prestalo bilo raditi, to Apostolat ipak kao crkveno društvo još uvijek postoji, a vi mu možete članove pridobivati i upisivati i djelatnost obnoviti bez ponovnog prijavljivanja Ordinarijatu.

Dušobrižnicima pak ostalih mјesta i zavoda dajem već ovime ne samo dopuštenje nego i poticaj, da Apostolat prvom mogućom prigodom osnuju i u tu se svrhu sa gore spomenutim naslovima sporazume.

Budući da je i sv. Otac Benedikt XV. Apostolatu stavio za zadaću, da radi oko iskorjenjivanja psovke i oko posvete obitelji Presv. Srcu, to će biti najbolje, da dušobrižnici i djelatnost »Vojske Srca Isusova« i posvećivanje obitelji Bož. Srcu Krista Kralja, u koliko to još nije učinjeno, spoje s Apostolatom.

Tako ćemo, braćo svećenici, najbrže doći do jedne solidne i općenite nabožne organizacije u diecezi, koja osigurava osobitu milost Presvetoga Srca, jer unapređuje kršćanski život duhom molitve i češćim primanjem svetih sakramenata i uzgaja vjernike u crkvenom duhu, a sve to uz razmjerno manji napor dušobrižnika.

Budući da se nadam, da će članovi, a osobito revnitelji i revniteljice Apostolata sačinjavati jezgru katoličke Akcije, to će i prigodom kanoničke vizitacije paziti, je li u župi Apostolat osnovan i kako uspijeva. Dekanima pak stavljam u dužnost, da me nakon svojih pohoda izvijeste o stanju ove organizacije.

Božansko Srce bilo nam vazda na pomoći!

Zahvaljujući presvjetlom gospodinu dru Marušiću molimo Presveto Srce, da ova natpastirska želja i topla preporuka nađe što više odziva te se Apostolat i uvede, gdje ga nije bilo, i ozivi, gdje je zamro.

»Euharistijsko Srce Isusovo smiluj nam se«. Oprost od 300 dana Pijo XI. (Sličica, koju je sv. Otac dao presvjetlom biskupu krčkom dru Srebrniču za Djekojačka društva S. L.)

IZ KRALJEVSTVA SRCA ISUSOVA.

Č. Klaudije Kolombier bit će 16. lipnja ove godine proglašen blaženim. Upravo na taj dan primila je prije 254 godine sv. Margareta M. Alakok veliku objavu Bož. Srca, a časni otac Kolombier joj je kao isповједnik prvi i najviše pomagao, da je poziv Bož. Srca izvršila. Članovi Ap. molitve mnogo su molili na tu nakanu i gle, želja im se ispunja. O. Kolombier doći će na oltar.

Muževi u apostolstvu molitve u Irskoj, Kanadi i Njemačkoj jače su i brojnije organizirani nego li žene. U samoj Njemačkoj prelazi njihov broj 700 tisuća. Koji je tomu razlog? Mnogo čini bez sumnje, što Apostolat ne traži mnogo. Jutarnjim prikazanjem sjedini se s Isusom i učinio si glavnu dužnost. Ostalo izvire iz toga samo od sebe. No bez sumnje privlači muški svijet u Apostolat i pobožnost Presv. Srcu, koja je baš za njihovu čud. Ona kroti, a ne lomi silu; ona diže i produhuovljuje a ne razmazi. K tomu Apostolat razvija djelatnost, tjera u saobraćaj i otvoreno zastupanje svoga uvjerenja. Plemenite značajeve to osvaja. Sv. Ivan Hrizostom veli: »Pravoga učenika Isusova ništa ne označuje tako jasno, kako revnost za spasenje bližnjega. Što je do mene, teško bih vjerovao, da će se spasiti kršćanin, kojemu nije baš ništa stalo do spasenja bližnjih!« Muževi i mladići, zamislimo se!

Bolničari u Apostolatu. Već smo javili, kako se Apostolat lijepo širi kod bolesnika i bolničara. Lijep primjer daje tomu Rim. U raznim njegovim bolnicama upisalo se prošle godine u Apostolstvo molitve 955 bolničara i bolničarki. Koliko će time porasti kršćanska ljubav u njima i u njima povjerenim bolesnicima!

Na čast domovini. Kanadski Glasnik S. I. donosi u br. 3. ove godnine imena svih misjonara i misjonarki, koji su zadnjih 12. mjeseci iz Kanade pošli u misiju. Na kraju primjećuje: »Ovih 130 imena nam je doista na čast!« Sretna zemljo vjere, da, oni su ti više na čast nego i zastupnici u parlamentu!

Junački vlak. U Santagu, glavnom gradu republike Čile, obdržavao se prošlog ljeta euharistijski kongres. Zbog gorovitosti je saobraćaj u onom kraju vrlo otešcan. Putnici su pripravni na duge vožnje. Ipak je i njih tamo iznenadio jedan vlak hodočasnika, koji su se vozili 22 sata i cijelo to vrijeme nijesu prestali moliti i pjevati u čast Presv. Sakramantu. Na kongresu su prozvali taj vlak junackim.

Slijedeći međunarodni Euharistijski kongres držat će se g. 1930. u Kartagi na sjevero afričkoj obali. Odabran je baš taj grad, jer je tude bio biskup sv. Augustin, a g. 1930. bit će baš 1500 godina otkad je on umro. Glavni sastanci i svečanosti obavljat će se u bližnjem Tunisu, koji ima 180.000 stanovnika i mnogo crkvi, a i hotela gdje će se moći smjestiti gosti. Naša parobrodarska društva će lako dati i nama prigodu, da u većem broju sudjelujemo na tom kongresu.

MALI KRIŽARI

MALI KRISTOVI POSLANICI.

Svršetak.

Dodu kući i dadnu se na posao. Tablice su sve škripale. Majka ih zove na ručak a oni još uvijek pišu. A dobar je bio ručak te nedjelje: pečena teletina i pita sa kuhanim trešnjama! Veliki Pero Demulin bio je po zanatu klesar. Bio je vrstan radnik i uvijek kod posla. Samo na žalost češće je išao na socijalističke skupštine nego u crkvu. Marija i mali Pero popisali su sve, za koje su mislili, da bi se morali klanjati u crkvi pred Presvetim. Tatino ime stajalo je na vrh tablice. »Tata«, započe mala Marija »gospodin župnik želi ove nedjelje izložiti Presveti Oltarski Sakramenat«. »Vidi, vidi! odgovori suho otac dohvatajući zdjelu s krompirima. »Samo ne može«, uplete se u pjesmu mali Pero, »jer ljudi ne će da dodu, ne će da straže i mole pred Presvetim. »A«, progunda tata uzimajući nož za kruh. »Mama bi preuzeila pola sata, ako bi i ti, tatice, pošao s njom...« »Kto? Ja?« začudi se tata. »Da, da, ti tata« uzvikaše se djeca. »Pa to je samo jedamput. To bi bila već dva sata ispunjena! A sigurno bi onda došli i drugi«. »Pa ne želi Bog, da mene vidi« odvratiti tata smijući se. Mali Pero se na čas uozbilji, a onda promisli, da je ipak bolje lijepim načinom. »O želi, i kako, tata. On uvijek čeka raširenim rukama. On želi da vidi svakoga«. »No no« gundaše veliki Pero i pogleda ženu, što će ona reći; ali ona je hraniла dijete pa nije ni opazila, šta on od nje hoće. »No, no« opetova zbumjeno stari i počne se smijati. »A sad čujte mali mudrijaš! Ako pode načelnik, poći ću i ja!

Načelnik! Propadoše lađe! Ta oni nisu nikad ni pomislili da podu načelniku. Ovaj nije nikad ni stupio u crkvu, pače se i ljutio, što župnik poučava djecu katekizam. Načelnik! Pa to je velik gospodin. Ne, na njega ne možemo ni misliti. »Morat ćemo izbrisati tatino ime«, reče Marija poslije objeda. »Pa što nam može načelnik?« odvaži se mali Pero, ali je ipak malo drhtao. »Ne može nas zatvoriti samo zato, ako ga pitamo«. »Mogao bi nas potegnuti

za uši», prošapta Marija. »Pa neka«, ojunači se mali Pero. I podoše da zovu. Prva im obeća mala Cezarina, da će pozvati svoju tetku. »Reci joj«, savjetovaše mala Marija, »da je Isus sam i zapušten na oltaru. — Ali moja tetka zna biti i ljuta... «Ništa zato, samo ti pokušaj«, sokolio je mali Pero. I odoše dalje. Sunce je peklo i oni se brzo izmoriše. Neki su ih ljudi jako lijepo primili. Stari postolar Janko dao im lijep kolač, da ga podijele, no mesarica Anka bila je ljuta kao paprika. Šta? Nju da uče derišcad! Sigurno vas je poslao župnik, samo da me ljutite! »O ne« odgovori Marija tresući glavom. »Nitko ni ne zna da smo pošli. Mi smo samo htjeli iznenaditi Isusa«. »Ako dodete danas na blagoslov«, usmijeli se mali Pero, »vidjet ćete, da će svi drugi doći«. - Oho? Šta još? Sve će selo doći, zar ne, a vodit će ga načelnik!« narugala se mesarica i zalupila vratima.

»Vidiš, seko, reko sam ja tebi, da moramo najprije poći načelniku. Svatko njega očekuje!« »Ja mislim, da se ona samo šalila«, odvrati sestrica. Pero je razmišljao. »Ma ako ga upitamo, ne će nas izjesti. Pa sad došao ili ne došao, samo da smo mi njega pozvali. I okrenuše natrag prema onim strašnim željeznim vratima načelnikove vile. Zvono je bilo tako visoko, da se Marija morala popeti malom Peri na leđa, da pozvoni. Pričini im se da je zvono silno zazvonilo, no u kući se nije nitko micao. Djeca se stisnula, kad eto ti načelnika. »No, no, šta vi tu radite?« Mali Pero uljubljen skinu šešir, no toliko se bio prepao, kad je čuo, da mu je progovorio sam načelnik, da je sve zaboravio, što je smislio reći. Ali mala Marija je bila odvažnija, premda je i ona problijedila od straha. »Gospodine načelnice, ne može se izložiti Presveto, ako ne dođe dosta ljudi da pred Isusom straži i moli. I mi smo bili sve okolo da zovemo ljudе i neki ne će da dodu, ako vi ne dodete. Zar ne, da ćete doći? Mi vas molimo, Pero i ja. Zar ne da ćete doći?« Načelnik se toliko začudio da je izvadio iz usta svoju veliku cigaretu. »Ja da idem u crkvu? Ja?« »Da da!« povikaše djeca. »Ako vi dodete, doći će i drugi, pa se Isus ne će razočarati.« »Razočarati, a? To je čudna misao. A koliko je vama godina?« »Meni je 8 a braci 9. Ove ćemo godine poći na prvu svetu pričest. Zar ne, da ćete doći? Mi vas molimo, Pero i ja. Zar ne da ćete dijete«, započe načelnik posve prijazno, »ja ne vjerujem u te stvari i zašto da idem? Ja sam tamo posve surišan!« »Ne, ne, ne!«, počnu jednoglasno djeca. »Vidite«, stade da tumači mali Pero, »kad dodete Bogu posve blizu, on će vam sam sve istumačiti i onda ćete mu vjerovati. »Zbilja, je li to tako jednostavno?« upita on nešto žalosno. »Pa da, posve jednostavno«, uvjeravaše ga mala Marija. »Bog toliko želi, da dodemo k njemu. Treba samo da odete k Njemu a on će učiniti ostalo!«

»Pa to je bilo lakše, nego smo i mislili«, ponavljaše braci mala Marija, kad su se zaputili drugim sokakom. Sad im je bilo lako!« Sad će doći i tata i gospoda Reno i Anka i to će biti dosta. Stari gospodin župnik nije mogao da vjeruje svojim očima, kad

mu je gospoda Katarina donijela imena onih, koji su se zapisali, da će obaviti klečanje pred Presvetim. Mala kapelica bila sva iskićena a oko Presvetog Sakramenta bila sva sila svijeća i najljepšeg cvijeća. Oni, koji su došli da se narugaju, ostali su i pobožno molili, a među ovima su bili i načelnik i veliki Pero klesar. Odsada je bilo dvostruko više ljudi u crkvi, a na dan, kada su mali Pero i mala Marija primili prvu svetu pričest, s njima se pričestio i njihovi roditelji. »Možda ćemo jednog dana i crkvu sagraditi« šaptao je stari gospodin župnik. »Sigurno ćemo je sagraditi«, odgovorio je pouzdano mali Pero i mala Marija.

I kod nas u hrvatskim stranama ima koji dobri gospodin župnik sličnu župu. Bi li se i kod nas našlo malih Pera i malih Marija, da mu slično pomognu? **Priredio J. J. D. L.**

DOM DUHOVNIH VJEŽBA.

Duhovne vježbe i zadovoljstvo. Rene Bazin, član francuske akademije, piše nedavno: »Što nam fali? Mir fali u naše doba, i sva dobra, koja dolaze od mira. Malo je ljudi, koji hoće da upoznaju sebe. Kamo idemo? Do koje smo točke došli na putu života mi putnici, koji ne volimo gledati točku, prema kojoj idemo? Ta imamo da obavimo toliko posla, da syladamo toliko zapreka, da slušamo toliko novosti. Sve to mora da nas rastrese. Ne napredujemo u dobru, čak i srčanost gubimo, jer ne razmišljamo. Ipak se u neko doba naša savjest prene, barem na čas, i mi reknemo: Trebalo bi se popraviti! To reknemo a ipak ne činimo«.

Tako piše taj francuski učenjak 20. 3. 1929. u pariskom časopisu »*Études*« i svim žarom zagovara podizanje Domova duhovnih vježba. Svi ljudi trebamo mira, duševnog odmora,nutra-njeg zadovoljstva. To ćemo naći sigurno u Domu duhovnih vježba. Države i privatnici dižu bolnice, sanatorije, zakloništa za one, kojima je bolesno tijelo. No isto tako, a i više je potrebno, da katoliči podignu Domove duh. vježba. Oni spasavaju ljudske duše.

Tko će sagraditi Dom duhovnih vježba u Zagrebu? Tu sudjeluju svi, koji stupe u Društvo sv. Ignacije, pa plate 10 ili 100 ili 1000 dinara, kako tko može ili hoće da uplati. Svi ti postaju dionici sv. Misa u svetištu Srca Isusova u Zagrebu i jedna mjesecno na grobu sv. Ignacija u Rimu.

Zidanje Doma započet će već ove godine. Tko pošalje 100 dinara za metar zida ili po jedan dinar za opuku, postaje dobro-tvorom Doma i dionikom svih dobrih djela, što će ih Dom s vremenom izvesti.

Kako se šalje novac? Kupi se po pošti čekovna uložnica za 20 para komad i na njemu se napiše naš broj 36.500 i nemaš nikakva drugoga troška.

Novi članovi: J. Horvat, Valentin Trušček, Marko Lesić, Franca Jagačić, Marija Žmuk, Anastazija Jerešić, Barbara Kucelj, Mato Pavlović, Ivan Durgo, Vladimir Horvat, Luka Pleše, Magdalena Pleše Ljubica Pleše, Barica Pleše, Stana Lučić, Marica Lučić, Antonija Deželak, Paula Jerand, Jakov Bošnjak, Marija Kosterc, Anka Šiprak, Kata Šiprak, Matija Šiprak, Mara Šiprak, Katica Marović, Antun Kotlarski, Mgr Kamilo Dočkal, Matilda Vučnović, Slava Bošnjaković, Krešimir Pećnjak, Josip Kristović, Marija Matković, Neža Frčal, Žiga Majtanić, Ljubica Krkljuš, Mato Halauš, Janko Matijević, Kata Galović, Marica Frane, Stipan Dorić, Aga Dorić, Marica Dorić, Manda Cindrić, Antun Celinger, Marica Lučić, Tonka Lučić, Ruža Lučić, Marica Šarčević, Josip Zužek, Tomo Šturbek, Lucija Živić, Ivan Galović, Ruža Lučić, Agica Kotarski, Marica Kocić, Marko Čajo, Marija Lučić, Manda Čajo, Mato Blažanović, Fana Rovkin, Danica Cuculić, Marija Župančić, Gašpert M.

Sobe po 10.000 dinara. Doslije se našlo trinaest velikodušnih ljudi, koji su, davši svaki deset hiljada dinara, preuzeли po jednu sobu da je urede o svom trošku. Dotična će se osoba zvati po imenu dobročiniteljevu.

Za metar zida uplatiće po sto dinara: Dr. Zdravko Arnold, Zagreb; Pavo Blažanović, Sikirevc; N. N., Zagreb. Slijede drugi.

Za opeke uplatiće po jednu: Kata Jovićić, Tonka Živić, Terezija Živić, Eva Živić, Joska Benaković, Josip Galović, Lovro Trepšić, Luka Lučić, Stana Benaković, Josip Vukušić, Stjepan Lučić, Ivan Lučić, Kata Nikolić, Marija Živić, Marija Benaković, Jozefina Ferenc, Andrija Horvat, Marija Živić, Ana Galović; **po dva dinara:** Mijo Živić, Marija Živić, Luca Živić, Franca Lučić, Valentin Benaković, Grga Lučić, Marko Tonković, Ivanka Benaković, Joska Kocić, Martin Galović, Ruža Vrdoljak, Terezija Marković, Petar Živić, Andrija Živić; **po tri dinara:** Luka Benaković, Marija Čivić; **po četiri dinara:** Franjo Franc; **po pet dinara:** Ilija Vidaković, Luka Benaković, Kata Živić, Tereza Živić; **po deset dinara:** Manda Čivić, Marija Benaković, Marko Bašlinović. Svi su ovi iz Sikirevaca u Slavoniji. Slijede drugi iz drugih mjesta.

Sve upute i razjašnjenja daje **A. Alfrević D. I. Zagreb I/147.**

MOLIMO POVJERENIKE.

Kojima je preteklo broja 3. Glasnika ove godine, neka nam ga povrate, jer nam ga je ponestalo, a vazda se javi po koji novi preplatnik.

UPRAVA GLASNIKA S. I. ZAGREB I. PP. 147.

A. Alfrević D. I. ŽIVOTOPIS BL. ANDRIJE BOBOLE. Netom je izašla ova knjižica, u kojoj se prikazuje život ovoga poljačkog mučenika Isusovca. **STOJI 5 DIN.**, svaki šesti komad na dar.

ZAHVALNICE

ZA IZGUBLJENOM SLUŽBOM.

Rijeka. Prije mjesec dana nesadano izgubila sam službu. Bio je to grozni udarac za mene, jer od službe živim. Svaki dan rasle su poteškoće tako, da sam već bila izgubila svaku nadu. Ali u svoj nevolji nisam zaboravila na moju sv. Tereziju Malog Isusa. Više puta u životu bila sam uslišana moleći se njoj, pa tako i ovaj put. Sa čvrstom vjerom i postojanom nadom utekla sam se miloj svetici moleći trodnevnici i primajući ta tri dana sv. pričest. Obecala sam ujedno, da će se javno u Glasniku Srca Isusova zahvaliti, ako budem uslišana. Molila sam takoder devetnicu sv. apostolu Judi Tadeju, koji je poznat radi velikih čudes. Nisam ni svršila pobožnosti, a već su na vrlo čudnovat način bile sve poteškoće riješene i ja sam na zadovoljstvo svojih poglavara preuzeila svoje izgubljeno mjesto. Budi hvala sv. Tereziji M. Isusa i sv. Judi Tadeju, koji su mi kod Presv. Srca pomogli u toj teškoj nevolji. — L. K.

PRIDIGLO KLONULOGA.

Zagorje. Imao sam tešku borbu za život, zatim već godinu dana bolujem na plućima. Izgubio sam bio svu nadu i radost za život; bio sam duševo i tjelesno izrabiljen. Kraj toga vrzlo mi se po glavi stotinu nemogućih želja, pa mi je često došla pomisao da se ubijem. Obratio sam se Božanskom Srcu Isusovu, i njemu se stao moliti. Ono mi je domala olakšalo teški položaj, bolest ublažilo, ugasio moje nemoguće želje i dalo mi volju i radost za život. — Neizmjerna mu stoga hvala. D. Z.

ZAŠТИTKA OBITELJI.

Posavina. Od upale slijepog crijeva i drugih nevolja nit se dalo sjediti niti ležati, okrećao sam se vamo tamu, a napokon niktamu. Htjeli me odvesti u Sisak na operaciju, ali u kolima već da umrem, pa se vratili i bio sam providjen i spremam da umrem. Dobra moja žena probdila više noći kraj mene promišljajući, uzdišuci i plačući: kuda će bez mene s djecom i dvoje starih. Uzdišuci klekne kraj kreveta i digne ruke k Raspetom i obeća, da ćemo posteti svake subote i držati Glasnik dok bude živa, ako mi Presv. Srce povrati zdravlje.

Kad je počela moliti, meni lakše; kad je svršila, legne na klupu i zadrijeva. Meni se u to tako povratile sile, da sam se odvraćao i kleknuo na ono mjesto, gdje je ona klečala, i stao moliti. Žena otvorila oči i preplašena skočila k meni, a meni bolje i bolje i sad eto zahvaljujem Presv. Srcu, kako sam bio obećao. — Još i to spominjem, da mi je konj bio već na tom da pogine, a kad sam se preporučio Bož. Srcu, okrenulo na bolje i nije bilo štete. — L. M.

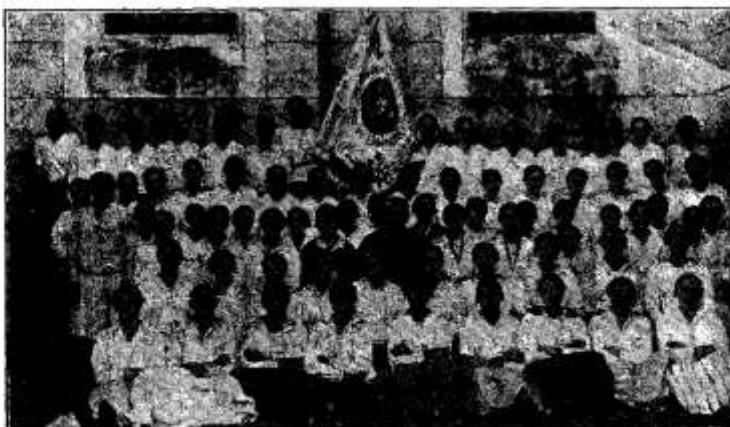
ZAHVALJUJU PRESV. SRCU.

Bapska Novak MD Ozdravilo nam dobrog župnika. — Banja Luka IL Na primljenoj milosti. — Berak MB Teška bolest na bolje krenula. — Bobovac PK Zagovorom sv. Ante u Kostajnici zacijelile mi teške rane. — Brlog MB U duševoj potrebi bio mi je uvijek najbolji pomoćnik Isus dragi na zagovor svetih svojih. — Brod. n. S. JA Prije dvije godine ozdravilo me S. I., a ponovna bolest sjeća me da se zahvalim za prijašnji dar. — Budaševac BD Usljalo me u velikoj stvari. — Cerić MM Pomoglo mi S. I i ujam se da će mi opet pomoći. — Črnkovci KJ Uzdajući se u presvetu Srce Šaljem dar. — Desinec Lj B Vratilo mi zdravlje i dalo druge milosti. —

Dombova JS Srce Isusovo spasilo nas u očitoj pogibiji vatre. — **Dubašnica IB** Milost Srca Isusova privela me boljem vjerskom životu. — **Djakovo MB** Često mi bilo na pomoći Presv. Srce. — **Fontana TT** Devetnicicom sv. Maloj Tereziji postigla zdravlje kćerki. — **Gjurjevac PJ** Zahvalan † biskupu Langu za zagovor šaljem za »Dom« 20 Din. — **Glogovnica Vž** Ustrajnom molitvom riješio se teške nevolje. — **Gradusa AE** Pomoglo mi Presv. Srce da nisam trebao parnice. — **Hlebine MD** Primila razne milosti. — **Hamilton GB** Dalio mi na putu utjehe i sigurnosti. — **Jelsa PJ** Slava Bož. Srcu, koje me u nevolji tješilo. — **Kalinovac BG** Lječnici me napustili, Majka Božja Bistrička me ozdravila. — **Kansas City JG** Šaljem 5 dolara zahvalan S. I. za mnoge milosti. — **Opatija MR** Ozdravilo me S. I. i dalo mi drugih milosti. — **Kiseljak K2** Poboljšalo se zdravlje kćerke zagovorom sv. Ante. — **Krapina IK** Zagovorom Majke Božje Lurdske prestala dugogodišnja bol prsta. — **Kraljevica IB** Preporučiši se Presv. Srcu Isusovu i svetima Božjim mimo sam izdržavala bolove operacije. — **Križevci VM** Blagi moj učitelj † biskup Lang pomogao mi u teškoj nevolji za drva. — **Lapovci Prepooručuje Bož. Srcu s čvrstim pouzdanjem svoje gospodarstvo.** — **Lonja AC** Pouzdanom molitvom Presv. Srcu po zagovoru sv. Ante riješila sam se bolesti na rukama, a kćerka moja teške groznice. — **Mihovljani KP** Riješilo me operacije. — **Milna LP** Vršeci devetnicu postigla željenu milost. — **Novi Jankovci JG** Sveti Obitelj vratila mir i ljubav mojoj obitelji. — **Nova Topola TV** Pod zaštitom Majke milosrđa dobila službu i više drugih milosti. — **Novi Sad MM** U Presv. Srcu našla sam lijek svojoj bolesti i pomoći u brigama kućanstva. — **Osijek TV** Darujem 25 dinara zahvalna Srcu Isusovu za uslišenje. — **DB** Ozdravila mi majka i dobila sam službu. — **EB** Kćerki mojoj povratilo je S. I. zdravlje. — **Petrinja M LJ** Na mnogim milostima dobivenim od S. I. po zagovoru sv. Ante, zahvaljujem i preporučujem se dalje. — **Petrovci PH** Upotreboom lurdске vode i molitvom Majci Božjoj ozdravila mi tuberkulozna rana na kuku. — **Požega GD** Dobro namještenje i druge milosti dobio od Presv. Srcu Isusova. — **Pregrada DH** Osjetio pomoći u zdravlju supruge. — **Prelog MT** Misleći na Raspetoga strpivo podnijela operaciju. — **Prijedor IM** Vazda budu hvaljeno Presv. Srce Isusovo, koje se i meni milostivim ukazalo. — **Račinovci JŠ** Šaljem dar zahvalnosti prema obećanju. — **Rasinja AS** Sv. Ante me uslijao; šaljem dar za sjećanje. — **Rastoke JŠ** Gospa Lurdska, Sv. Terezija i † biskup Lang isproslili meni i supruzi svaki po jednu čudesnu pomoći. — **Remetinec KP** Jedinicu kćerku riješilo mi S. I. gadnih čirova na glavi. — **MGJ** Uslijalo mi S. I. molitvu; darujem Din 10. — **Ronald IZ** U momu duhovnom i obiteljskom životu primio sam mnogo velikih milosti od Bož. Srca; bvala mu i slava! — **Sikirevcii TV** Teško bolesna ozdravila. — **Skoplje MR** Primite dar iz zahvalnosti Bož. Srcu. — **Split IC** Harna Bož. Srcu šaljem Din 100. — **MŠ** Iznenadena sam upravo kako mi je prošnja po zagovoru sv. Ante uslijana. — **St. Louis NB** Oslobođilo me boli u kostima. — **Stubica LJ** Šaljem dar iz zahvalnosti za pomoći u trgovini. — **Subotica JO** Supruzu pomoglo u porodu, kćeri u bolesti; dar. Din 100. — **Suhopolje IG** Dobila namještenje. — **Sv. Matej JM** Uz druge milosti povratio se mir obitelji. — **Slijivoševci VM** Moleći se Presv. Srcu došao do potrebitog novca. — **Varaždin LP** Po sve vjeke hvaljeno S. I. za nebrojene milosti dane meni i mojima. — **Veleševac FC** Duhovno utješen što mi je otac primio svete sakramente umirućih, i u gospodarstvu uslišan zahvaljujem Presvetom Srcu i svetima njegovim. — **Vinkovci TN** Srce Isusovo i Marijino bili su mi u pomoći. — **Vladislavci IS** Ozdravilo dijete; darujem u čest Srcu Isusovu 100 dinara. — **Vrboska PG** Postigla više milosti od Presv. Srcu. — **Zagreb VB** Blažena Djedica, sv. Josip i svete duše u čistilištu pomogli mi kod Bož. Srca do ponovnog namještenja. — **MJ i D** Uslijalo nam Presv. Srce prošnju; darujemo 50 dinara. — **MK** Primila više milosti. — **LM** Majka Božja bila mi u pomoći. — **Lj I** Dobili drugi stan zagovorom sv. Josipa kod Bož. Srca. — **MK** Dobila namještenje. — **HD** Zahvalna za aretan porod darujem 50.— dinara. — **SR** Brat ostao u službi i ja uredila jedan posao. — **EO** Pomožena kod ispita. — **AV** Zahvalna † biskupu Langu darujem 50.— dinara. — **MT** Izvukla se iz velike novčane neprilike. — **Zbilj gornji J** Lj sačuvalo me Srce Isusovo od silovitoga porođaja.

VIJESTI

Sveta Jelena. Sjeverozapadno od Crikvenice prostire se bivša kapelija a od g. 1709. župa sv. Jelena. Ovo primorsko mjesto napreduje. Uz obalu bijele se poput labuda nove vile, koje se neprestano grade. U polovici studenoga držale se misije. Narod je bio zaposlen. Navečer u tamnoj noći blistale se po tamnom moru rasvijetljene lade ribara, koji su išli u lov na srdele. Za toplih, rekao bi ljetnih dana, brali su masline, koje su prilično rodile. Premda zaposleni, ipak su ujutro i navečer napunjali svoju milovidnu, lijepo bojadisanu i ukusno uredenu crkvu. Svi je vole, za nju rado otkidaju i sebi od usta, kako sami vele. Jednog dana oglasio g. župnik, da bi trebalo nabaviti kip sv. Jelene. Iza sv. Mise približi se župniku seljak Srećko Košuljanđić i reče: »Ja ču dati, što treba za kip.« U razgovoru dozna, da će kip stajati 2500 din. Sutradan, donese novac. Uzahud ga je župnik odvraćao, da ne daje sam sav novac. »Neka bude sve to za našu svetu zaštitnicu. Veselić će se kad stupim u crkvu i vidim kip nabavljen novcem, što sam ga krvavim trudom stekao. Iza moje smrti novac bi se uludo potrošio, ovako će mi barem koristiti duši i bit će na ureu naše crkve.«

Djevojačko društvo S. L. u Velikoj Gorici.

God. 1924. nabavile su djevojke lijepu zastavu Srca Isusova. Najviše se žrtvovala za nju kuma zastave gdica Marija Tomšić, učiteljica, koju su izabrale svojom predsjednicicom. Pod tom zastavom stupile su u novoosnovano Društvo Srca Isusova 62 članice, koje su odabrale upravu. Glavarica je Marija Čar, savjetnica Jelica Pavlić, Štefica Manestar, Marija Domjan Petrova, Slava Pavić, Jelena Jurić, Barica Manestar, Božica Manestar, Katica Manestar. Ovom se prilikom osnovala i Bratovština Srca Isusova s 52 člana. U četvrtak se za misiju spustila preko brda procesija, kojoj se pridružilo i Djevojačko društvo Srca Isusova iz Drivenika. U ovoj maloj župi bilo je preko 800 svetih pričesti. Zadnjeg dana svi se sakupili, da prisustvuju svečanom blagoslovu misijskoga križa i da sa svojim revnim župnikom g. Stjepanom Kostrenčićim zahvale Bogu na uspjeloj duhovnoj obnovi.

S. D.

Drivenik. Na brežuljku kod Frankopanskog grada diže se starinska, prostrana crkva sv. Dujma. Glavni je oltar od mramora, krasno izrađen od Splitskog majstora Tagliaferro. Na oltaru je slika svetog biskupa i solinskog mučenika. U ovoj su crkvi bile misije mjeseca studenoga 1928. Narod se je veoma lijepo odazvao. Premda malena župa bilo je svega 1042 sv. pričesti. Mnogi su češće pristupali na sv. pričest te ju prikazali za svoje mile pokojnike.

i za svoje sinove u dalekom svijetu. Župljani, naseljeni u Americi, darovali su crkvi svojoj dva lijepa pobočna oltara i to Srca Isusova i Marijina. U ovoj prigodi osnovalo se Djevojačko društvo S. I. s pomlatkom. Bilo je svećano primanje 78 novih članica, koje su složno odobrile i svoju upravu. Začasna predsjednica gdica Slavka Vrkić, učiteljica. Zač. potpredsjednica gdica Cvjeteta Marković, učiteljica. Glavarica, Katarina Klarić Savjetnice: Božica Knez, Jelka Jerčinović, Jelka Ban, Stanka Klarić, Slavka Petrinović, Nadica Mikić, Anica Cerović. Članice uprave bit će i povjerenice Glasnika, jer je to glasilo njihova društva. Slike prve nedjelje u mjesecu vršit će pobožnost Srca Isusova s ostalim narodom u crkvi. Već su odlučile, da što prije nabave društvenu zastavu Srca Isusova. Osnovala se i Bratovština Srca Isusova, do sada se je prijavilo 134 člana. I ova će nastojati, da se što svećanije proslavi prva nedjelja u mjesecu na čast Bož. Srca. Kao spomen misije svećano je bio blagoslovjen veliki, lijepi križ, koji se nalazi na mramornom pobočnom oltaru, sa strane ga rese kipovi Majke Božje i sv. Ivana. Narod je zavolio zlatnu krunicu i oduševljeno ju pjevalo. Međutim je od srca Bogu zahvaljivao sa svojim revnim župnikom g. Nikolom Corkom na vanrednom daru sv. misija. — Neka ih Bož. Sreća blagoslov!

S. D.

Baška. Korizma i sveti obredi Velikog Tjedna obnovili su i u nama ljubav k Bož. Srcu. K njemu smo se mišljali i srcem dizale, u njegovim se bolima s njime sjedinjavaju. Vanjske vježbe klanjanja i drugo obavile smo kao i drugih godina. Sv. pričestni prikazalo je Djev. društvo S. I. u siječnju 160; u veljači i ožujku 270.

D. Palač, glavarica.

Mače. Godine 1928. uđalo se 7 djevojaka iz Djev. društva S. I. i umrla nam jedna draga drugarica. U siječnju je bilo 530 sv. pričestni.

Madarevo. Od kolovoza do ožujka primilo je društvo 1200 sv. pričestni u naknadu Presv. Srcu. Udale se dvije revnitzeljice i 5 članica. Klanjanje Presv. Sakramenta 3. ožujka nastojale smo obaviti u duhu naknade što rečemo.

B. Beloša, knjižničarka.

Ivanec. Naše Djevojačko društvo Srca Isusova dobro se drži po ljubavi Isusa svetotajstvenoga, komu nas ustrajno vodi naš preč. g. župnik i č. s. ravnateljica. Ona nam drži korisne pouke za život i nadzire rad društva. Dužnost nam je a i radost, da joj se i ovdje zahvalimo. Sv. pričestni primilo je društvo prošle godine u svemu 1490. Hododača u Mariju Bistricu, Trški Vrh i u Zagreb o Šrou Isusovu, dala su nam također mnogo pobude. Ostale vježbe društva bijelo vršimo. Dalio nam Bož. Sreća ustrajnost. R. Frišić, glav.

Varaždinske Toplice. O Božiću priredilo je naše Djevojačko društvo Srca Isusova predstavu s deklamacijom. Cist prihod namijenjen je za uvod električnog svijeta u župnu crkvu. Priredba je vrlo uspjela, što zahvaljujemo i ovdje javno jednoj vrijednoj učiteljici.

V. Samobor, glavarica.

HRVATSKI POHOD U PRAG. — Kako je poznato, drži se na početku srpnja velebna katolička manifestacija u Pragu u proslavu hildadugodišnjice mučeničke smrti češkoga Sveci a Osnivača Čehoslovačke države sv. Većeslava. Na tu proslavu dolaze nesamo sv. katolički evropski narodi nego i slavenski katolici iz Amerike. Iz hrvatskih krajeva spremi se veliko hodočašće sa nekoliko posebnih vlakova. Pripravni odbor za svetovečeslavsku proslavu u Pragu izdao je ovih dana brošuru »Hrvatski Pohod u Prag». Ta brošura sadrži prikaz značenja večeslavске proslave, te značenje kulturne borbe čehoslovačkih katolika, a zatim program hrvatskog putovanja u Prag. Brošura ima na naslovnoj strani ključ sv. Većeslava, a zatim više drugih slika grada Praga. Osobito je impozantna slika nastupa hiljada Orlova u Brnu g. 1922. prigodom sveslanskog orlovskega sleta. Ta slika svakome pokazuje veličinu i djeputu ovalkovih velikih orlovskega sletova. Ova se brošura može dobiti BESPLATNO kod spomenutoga odbora (Pejačevićev trg 15. L), pa molimo svakoga, da je od odbora zatraži. — Cijene za ovo putovanje nijesu velike, tako da je svima omogućeno, da na ovoj proslavi prisustvuju. Čehoslovački Katolici čine osobito velike pripreme za ovaj veliki, pohod hrvatskih Katolika u Prag.

Pripravni odbor za večeslavsku proslavu u Pragu 1929.

DAROVI U VELJACI 1929.

Za svete Mise: Anaconda AJ Dol ½ Bakonja MK 15 Brčko MŠ 25 Brook-Hill BC Dol 1. — Camp Bell IB Dol 1. — Chicago FA 168 Cleceland IG Dol 3. — Christopher MJ Dol 3. — Čakovec IK 20 Dombova JS 15 Granite City MŠ Dol 2. — Jongstova EK Dol 1. — Krap Toplice AF 15 Lorain AN Dol 1. — MM Dol 1. — Los Angeles SL Dol 1. — Mavalle JK Dol 1. — Moslavina KP 10 Mrzopolje MG 45 New York MJ Dol 1. — Nova Gradiška KS 50 Pastirevo MS 15 Pittsburgh JŠ Dol 5. — MŠ Dol 1. — Prelog KV 20 Rab VS 20 Rosty KV Dol 1. — St. Francisco MF Dol 1. — South Bend IR Dol 1. — Steelton DP Dol 1. — Sutivan RL 30 Travnik RT 30 Verona JB Dol 1.

Za Svetište Srca Isusova: Brod MV 8 Chicago FA 36 Kansas JG Dol 5. — Kraljevica IB 50 Lič MB 20 Nova Gradiška ML 10 Ogulin AS 10 Osijek EB 73 Pittsburgh BV Dol 1. — Prelog MT 10 Rankin BB Dol 1. — Rastoke JŠ 100. — St. Louis NB Dol ½ Sotin RS 50 Suhopolje IG 50 Sunja JE 15 Šibenik AB 23 Zagreb MD 20 MK 100 Zemun IG 3 Županja GB 100.

U čast Srca Isusovu: Berak MB 10 Bjelovar SF 20 Brčko MŠ 10 Brlog MB 47 Cile Elun MS Dol 1. — Crnković KG 20 Čerić MM 10 Desinec LB 5 Gjurjevac DR 10 Grajs Landing AŽ Dol 1. — BŠ Dol 1. — Hlebine TJ 100 Kansas C. M K Dol 2. — Kupinec DR 10 Lorain Ohio po Dol 1. — DS, MP, KG i JF. Nev York AP Dol 1. — MC Dol 1. — Opatija MR 30 Osijek EB 50 Pittsburgh BK Dol 1. ID Dol ½ Pieterimica VK 6 Požega DG 50 Prijedor MK 15 Prozor MČ 23 Račinovci JŠ 20 Rokovci MS 10 Rostyn W. SF Dol 1. — Škarevci TV 10 Skoplje MR 10 Slatina LJ 10 St. Quentin MK 20 Split IC 100 Strahinje DŽ 10 Šljivoševci MV 20 Tavanda KI Dol ½ Taborjani JS 20 Valpovo MG 10 NN 10 NN 10 Vladislavci IS 100 Vrbanovac AN 58 Vrbosko PG 20 Zagreb EO 50 HD 50 LI 5 MT 100 PČ 25 Zavidović FD 15

Za rasirenje Glasnika Srca Isusova: Amsterdam AH Dol 1. — Antunovac AP 7 Bakonja MK 10 Banjaluka AŽ 10 Beograd PŽ 5 Bjelovar RB 13 Brod na Kupi TS 5 Brod na Savi JA 20 Camp Bell IB Dol 1. — Čerić MM 100 RD 30 Chicago BJ Dol ½ Comadore WB Dol ½ Daruvar PR 6 Dawson AG Dol 1. — Djakovo DV 10 MR 12 Gary Ind. JM Dol ½ Glogovica ZH 100 Gor. Čevljanovići JI 3 Gor. Miholjevac AV 13 Gratina GJ 5 Grebniča PB 20 Hamilton N BDol ½ Hrašćina SD 10 Hvar KK 10 Jezerana KS 20 Kalinovac BG 40 Keesport SH Dol ½ Križevci AB 3 Lapovac TL 10 Mađa NL 3 Martinci Ves NN 20 Mišovljani PK 20 Milna LP 20 Millvale JS Dol 1. — Milwaukee AJ Dol ½ New York JI Dol 1. — Novisad MM 150 Novoselo DB 10 Osijek A Č13 AK 5 DJ 10 KS 13 RF 10 TV 25 Petrovci PH 10 Pregrada DH 10 Prijedor IM 20 Pučišće P P 10 Remetinec KT 10 MG 10 Ronald JZ Dol 1. — Rumi AT 23 Samarića BL 5 Sv. Filomena TI 5 Subotica JO 100 Valpovo MG 10 KL 15 MV 25 Van Woorhis Dol 1. — Varaždin LK 3 Velatuka BA 3 Vitiča BC 10 Vukovar MG 5 Zagreb AV 50 LM 15 MK 50 DM 25 JM 25 AM 5 AŠ 150 JK 5 KU 5 MB 5 MK 25 MM 10 MN 10 SJ 5 SR 50 Zavidović OV 20 Zmajevac VH 5 Županja MM 10.

Za kruh svetog Antuna: Drenovac AS 60 Moslavina KP 10 Rasinja AS 50 Samarića BL 10 Sesvete JG 100 Zagreb MB 10

Za Dom duh. vježbi: Bakar TM 10 Njemiči MJ 10 JZ 10 Valpovo MG 10

Za Svetište u Jeruzalemu: Bakar TM 10 Dobrljin TH 100 Gašinci TK 25 Mioće AJ 30 Slobodnica PM 10

Za Langov Dom: Gjurgjevac PJ 20

Za proslavu bl. Ozane: Trnava IK 10

Za Misije: Križevci sabrano u sakristiji župne crkve sv. Ane Dinara 385. — Martinci Ves NN 100 St. Gradiška FB 10 Valpovo TP 23 Zagreb Dr SN 200 TM 2 Županja AG 10 AG 20 MG 10 JI 10 OO. Mesarića i Vizjaku: LT 100 O. Mesariću kumski dar i za pokrštenje dviju crnica na imena Terezija i Marija Gjurgjevac LŽ i TK Dinara 250.

Za Malo sjemenište Družbe I. u Travniku: NN 1400 uz dragocjene darove. ND 1000 AM u D. 400 i lijepje darove. Razne kongregacije: 300 300 800 i vrlo vrijedne darove. LI 300 i opet 300. MŠ 50 i opet 50 AČ 300 GH 30 MH 15 FA 10.

MJESEČNA NAKANA U SVIBNJU:

Pouzdanje u Mariju »utočište grješnika«.

Posebne nakane za svaki dan:

- 1 S Filip i Jakov ap. Ljubav k bližnjemu.
- 2 Ć Atanazij. Crkva u Meksiku.
- 3 P Našašće sv. Križa. Ljubav k Presv. Srcu.
- 4 S Florijan. Naši vatrogasci.

- 5 N 5 po Uskrsu. Pijo V. Pjevo društvo za kat. štampu.
- 6 P Ivan pred lat. vratima pro- Hrvatski »Orlovi«.
- 7 U Stanislav. sni Katolička neustrašivost.
- 8 S Miholjice. dani Ponirenje neprijatelja Crkve.
- 9 Ć Spasovo. Ljubav prema bož. Spasitelju.
- 10 P Antonin. Naši biskupi.
- 11 S Franjo Hieron. Malo sjemenište u Travniku.

- 12 N 5. po Uskrsu. Pankracij. Hodočašće u Rim.
- 13 P Servacij. Radnici.
- 14 U Bonifacij. Obraćenje protestanata.
- 15 S Ivan de la Salle. Učitelji i učiteljice.
- 16 Ć IVAN NEP. Mjes. z a št. Isповједnici.
- 17 P Paskal. Štovatelji Presv. Sakramenta.
- 18 S † Venancij. Daci srednjih škola.

- 19 N Duhovi. Razirenje sv. Crkve.
- 20 P Duh. po nedjeljak. Obraćenje grješnika i nevjernika.
- 21 U Feliks. Povjerenici i pretplatnici Glasnika.
- 22 S † Julija. Kvatre. Vjernost Bogu.
- 23 Ć Desiderij. Želja za svetošću.
- 24 P † Ivan Prado. Kvatre. Bogohulnici.
- 25 S † Grgur VII. Kvatre. Sv. Otac Papa.

- 26 N Presv. Trostvo. Filip N. Svećenička zvanja.
- 27 P Beda časni. Naši pokojnici.
- 28 U Augustin. Obraćenici, da ustraju.
- 29 S Marija M. Pazzi. Djevičanske duše.
- 30 Ć Tijelovo. Ljubav k Presv. Sakramentu.
- 31 P Angela. Uršulinke.

Svagdanje prikazanje. Božansko Srce Isusovo! Ja ti prikazujem po bezgrešnom Srcu Marijinu sve molitve, djela i trpljenja ovoga dana u našnu za naše uvrede i na sve one nakane, na koje se ti neprestano prikazuješ na oltaru, osobito ti ih prikazujem za sv. Crkvu, za sv. Oca papu i za sve potrebe članovima Apostolstva molitve ovoga mjeseca i dana preporučene. Amen.

Oprosti za članove Apostolstva molitve. Potpuni oprost jednoga petka po volji, i još jednog dana po volji odabranog. Na dan pomirovne sv. pričesti. Na blagdan mjesecnog zaštitnika.

Oprosti za članove bratovštine Presv. Srca Isusova. Potpuni oprost prvoga petka ili prve nedjelje, i još jedan po volji odabrani dan.

Opća mjes. nakana u lipnju; Duh naknadivanja Presv. Srcu Isusovu.
Misijska nakana: Širenje dobrih knjiga u misijama.

GLASNIK SRCA ISUSOVIA

God. 38.

Lipanj 1929.

Broj 6.

STUJMO PRESVETO SRCE NAKNADIVANJEM.

Nakana Apostolstva molitve u lipnju blagoslovljena od sv. Oca.

Za čudesnih ukazanja u Lurdru rastužilo bi se češće lice blažene Gospe i ta bi se tuga odrazivala odmah na licu njezine male Bernardice. Radi čega je bila ta žalost? Nebeska se Majka spominjala grješnika i govorila djevojčici: »Moli za jadne grješnike, moli za ovaj tako izopačeni svijet!« Drugi put je Gospa uzdahnula: »Pokora, pokora, pokora!« I Bernardica je sva u suzama i jecajući ponovila narodu te riječi. Ta za to se je i ukazala Neokaljana u Lurdru, da se bori protiv grijeha, da poziva svijet na pokoru.

Kakovu su pokoru činili toliki sveci Božji! Kakve su teške postove vršili, kako su svoje tijelo mrevarili, kako se ponizivali! I to nesamo oni, koji su prije teško vrijedali Boga, već i najneviniji kao jedan sveti Alojzije, kao sveti prosjak Benedikt Labre i mnogi drugi. Zašto su se oni nemilo bičevali i onako jadno hranili? Zato, jer ih je boljelo, ljuto boljelo, kad su gledali, kako beščutni, okrutni, nemilosrdni ljudi vrijedaju Boga, koga su oni ljubili silnom ljubavi. Tukli su sebe, da svojim mukama nadoknade kako tako onu čast, što ju je najboljemu, najdivnjem, najnježnjemu Srcu Isusovu, otimao svijet grijehom.

U krasnoj, našim čitateljima dobro poznatoj poslanici sv. Oca »Milosrdni Otkupitelj« istaknuo je Pijo XI. osobitim načinom ovo naknadivanje Presv. Srcu i odredio, da Mu se na Njegov blagdan daje poniznom molitvom javno i svečano ta naknada. O da, mi danas imamo kud i kamo više razloga da činimo, na što nas nuka sv. Otac, nego što su imali kršćani ikad u prijašnja vremena. Imamo zašto da zadovoljujemo Božanskom Srcu za svoje i tude grijeha.

Neprijatelji Kristovi. Koliko ih je danas među krštenima i nekrštenima, među muškarcima i ženskim, među starima i mlađima, među obrazovanima i neukima! Da ne govorimo o meksičkim siledžijama, što prolivaju već tri godine krv djece Božje; da ne govorim o surovim bolješevicima, koji proglaši svojim svecem Judu Iškariotu — evo nam dosta jada i kod kuće, ako samo hoćemo da ga vidimo. Baptisti, adventisti i kako se sve ne zovu ti sijači sotonijske sjemenja, obilaze bez zapreke i zavode neuke u krivovjerje šireći lukavo otrov u kojekakvim knjigama i listićima. Zidozidari ne miruju nastojeći da što bolje skuče Crkvu i učine je ropkinjom, da ukradu Boga iz srca djece, da otmu škole Kristu. Njihovi i njima blizi listovi sipaju dan na dan otrovne bacile, koji uništavaju vjeru i stidljivost. Ljudi bez duše, željni samo gadnoga dobitka, izlazu ružne slike, prodavaju bezbožne i besramne knjige, daju u kinima i teatrima blažne predstave, žrtvuju silan novac, da dopreme u Zagreb crnu plesačicu, slave je u novinama i pljeskaju njezinim bestidnim kretnjama, dok tisuće siromaha i sirota ginu od glada. Sjetimo li se još tužnih otpalih svećenika, drske nepristojnosti napola golih ženskinja, mnogih bolješevizmom okuženih radnika, punih mržnje na Boga, eto nam pred očima premnogih muka, na koje udaraju Srce Isusovo neprijatelji. A kakvi smo mi —

Prijatelji Kristovi? Koliko ima naših ljudi, koji vjeruju i idu u crkvu, a izgovaraju one psovke, što se iz svih hrvatskih krajeva diže kao gadna bogohulna pjesma na užas nebu, na veselje paklju! Kako je malo sve ono, što se radi protiv te grozne i sramotne opačine! Imamo majka, koje će i češće primati svete sakramente, a ne će se žacati da podu s kćerima na ples, na nedolični današnji ples uz divljačku muziku, pa makar to bilo i u korizmi, kad Crkva tuge je radi muke Isusove i propovijeda pokoru. Imamo djevojaka, makar one bile i u katoličkim društvinama i među kćerima Marijinim, makar i svaki mjesec i češće pristupale k stolu Gospodnjem, koje bez straha svašta čitaju, svašta gledaju, upuštaju se u pogibeljna drugovanja, a zagledaju li se, udat će se za prvu kukavicu, poći će za inovjera, i Krista će ostaviti samo da dobiju muža! Nismo bez mlađića, koji su i u katoličkim organizacijama, a o svojoj vjeri znaju malo više, nego djeca iz drugoga razreda pučke škole, kakkad možda ni toliko. A nemar tolikih katolika za sv. sakramente, pogrdivanje Sakramenta ljubavi, osobito od osoba Bogu posvećenih...!

Upravo na ove se tuži Gospodin po proroku: »Da me neprijatelj moj pogrduje, podnio bih, i da se diže na me onaj, koji me mrzi, sakrio bih se pred njim. Ali ti, koji si drugi moj ja, ti moj po-

uzdanik i prijatelj, koji si skupa sa mnom uzimao slatko jelo...« Ps. 54, 13—15. I na drugom mjestu: »Sramota mi je slomila Srce, i ja sam bolan; očekujem, da mi se tko smiluje, no uzalud, da me tko utješi, ali ga nema. Ps. 68, 21. 22.

Utješimo Gospodina! Kako? Pridimo i gledajmo Ga r a s p e t a n a k r i ž u , promišljajmo: tko je to tu i zašto je tu...? U Službi na blagdan Presv. Sreća i u osmini njegovoj moli sv. Crkva:

»Gle kako naši oholi
I ljuti grijesi raniše
Božansko Sreća nevinu,
Što nije tog zasluzilo!

»Zavitla vojnik sulicom
A naš je prijestup upravi,
I gvoždu šiljak okrutan
Opakost naša naoštiri...«

Ne gledajmo Ga hladno, već nastojmo probuditi u srcu bol radi svojih grijeha, koji počinje ovu strahotu od Sina Božjega. Probudimo svetu mržnju, mržnju na grijeh i odlučimo: radije podnijeti svaku muku, radije unrijeti najgorom smrću, neg ikad više ni teškim ni posve svojevoljnim lakinim grijehom rastužiti to milo Sreću.

Čistimo često svoju dušu u sv. isповijedi. Činimo svaki dan barem kakvu malu pokoru, kakvu malu žrtvicu, zakraćujući sebi koji zalogaj ili kakvu dopuštenu zabavicu ili ugodnost, i prikazujmo te »u naknadu za naše uvrede«. Majke, učite djecu već od prvih dana, da se svaki dan odreknu kakve malenkosti, n. pr. jednog slatkisa »za grijeha ljudi«. O koliko ćete dobro učiniti djeci, ako ih na to naučite! — Ove pokore pa svagdanne križeve svoje zdržujmo skupa s mukama Isusovim na križu, i prikazujmo ih opet »za naše uvrede«, za uvrede svih ljudi, prijatelja i neprijatelja Isusovih.

Slušajmo rado s v. M i š u . U njoj Isus ponavlja Žrtvu križa, neizmernu naknadu uvrijedenoj božanskoj Pravdi za grijeha ljudske. Zdržujmo sa Srcem neokajanoga tajinstvenog Janjeta u sv. Misi svoja srca i prikazujmo ih skupa s njim za grijeha ljudske.

O koliku ćemo utjehu pribavljati ranjenomu, dan na dan tako užasno pogrddivanomu Srcu Sina Božjega, koliko ćemo koristiti duši svojoj i drugim dušama, ako tako razmišljavanjem zademo što dublje u muku Isusovu i naknadu, što ju je Ona dala Bogu; ako često, po mogućnosti i svaki dan slušamo s pravom pobožnošću sv. Misu! Iz tih božanstvenih vrela crpst ćemo svaki dan novu snagu, da činimo pokoru, da djelujemo kao apostoli za spasenje bližnjega, da vojujemo za kraljevstvo Krista Kralja.

Tu ćemo pretvoriti srca svoja u zlatne posude, iz kojih će se neprestano dizati k bijelim rukama slatke Majke, naše Pomiriteljice s Bogom, najljepša mirisna naknada, a Ona će je prikazivati Srcu Sina svoga i po Njemu Presvetom Trojstvu za grijeha naše i svega svijeta. Tu ćemo izučiti da štujemo Presv. Srce u duhu pokore i naknade, da molimo iz dna duše molitvu Crkve na Njegov blagdan:

Bože, koji nam se dostojiš milosrdno darivati beskrajno blago ljubavi u Srcu Sina svoga ranjenu našim grijesima, daj, molimo, da pobožno ga časteći svojom bogoljubnosti ujedno mu i dostojno zadovoljujemo po dužnosti. Amen.

Milan Pavelić D. I.

MISIJSKA NAKANA U LIPNU.

Pomažimo širenje dobrog štiva u misijama.

Mnogi od nas krivo misle, da domaći svijet u misijskim stranama nema nikakva prosvijećenja. Afrički crnci čak imaju već danas i knjiga i novina u svojim jezicima. Japan ima 300 novina, koje izlaze svaki dan. Neznabosći prevode u svoje jezike knjige iz evropskih jezika. O katoličkoj se vjeri malo što govori u tim spisima, a i to je najčešće protiv nje, jer dolazi od protestanata i bezbožaca. Naši misijonari rade sve, što mogu. Po svim katoličkim misijama ima već 100 štamparija, od toga u samoj Africi 40.

Od kolike je koristi štampa u misijama, vidi se i iz rada u Isusovačkoj indijskoj misiji u Tričinopolu. Tu je uz sveučilište započela da radi prije 20 godina i štamparija. Do pred 2 godine izšlo je iz nje 176 knjižica i 93 letaka. Nedavno je upravitelj štamparije dobio pismo od jednog brahmanskog učenjaka, doktora filozofije, koji zna mnoge stare i nove jezike. Taj piše, da je dobio jednu od spomenutih knjižica iz te štamparije i veli: »Što sam god dosad znao o katoličkoj vjeri, bilo je iz protestantskih knjiga... sad vidiš, da mi valja zaboraviti, što sam iz njih zlo naučio, prije nego što dalje u proučavanju vjere«. U Tričinopolu izlazi od 1909. i list »Zvijezda Jutarnjica«, koji lijepo brani katoličku istinu, rješava vjerske sumnje onima, koji mu šalju pitanja, uživa velik ugled pače i kod protestanata, obrača i pripravlja obraćenja.

Što vrijedi o tome mjestu, vrijedi i svagdje u misijama. Zato molimo u lipnju, da katolici uvide korist dobre štampe u misijama i da je pomažu darovima.

O SRCE ŠKRINJO.

O Srce, škrinjo presveta
Ne ropskog starog zakona,
Već novog, punog milosti
Proštenja i milosrđa!

O Srce, novog zavjeta
Neoskvrnjeno svetište,
Nov hrame ljepši, zastore
Prikladniji od razdrtog!

Zapovjedila ljubav je,
I kopanje te otvorilo,
Da ljubavi nevidljive
Mi rane štovat možemo.

Taj znak je višnje ljubavi
I bol i milost ranila,
Krist u njem kao svećenik
Prikaza žrtvu dvostruku.

Tko ljubeznog da nè ljubi?
Tko spašen da ga nè traži
I u tom Srcu velikom
Ne nastani se zauvijek?

Sva slava Tebi, Isuse,
Što livaš milost iz Srca,
I Ocu s Duhom preblagim
U vječne vijeke vjekova. Amen.

Crkvena pjesma na blagdan Srca Isusova.

»Premda je on bio u obličju Božjem, nije se gramžljivo držao svoje jednakosti s Bogom, nego je ponišio sam sebe i uzeo obliče sluge, postao jednak ljudima, u svemu se svom držanju našao kao čovjek. Ponizio je sam sebe postavši poslušan do smrti, do smrti na križu. Zato je i Bog uzvisio nježa i dao mu ime, što je iznad svakog imena, da se na ime Isusovo pokloni svako koljeno na nebu, na zemlji i u paklu, i svaki jezik prizna na slavu Božeg Oca: «ISUS KRIST JE GOSPODIN». Filipljanima, 2, 6-11.

PLOD SVETE ISPOVIJEDI.

Za vladanja Ljudevita XV., franceskoga kralja, živiljaše glasoviti propovjednik o. Briden. Kao osobiti govornik propovijedaše on riječ Božju po svim mjestima velike Franceske s vrlo dobrim uspjehom. Mnogima je vratio duševni mir, što su ga uzalud tražili u svjetskim slastima. Jednom propovijedaše u nekom ovećem gradu, kad dode u crkvu stari vojnički časnik, ne iz pobožnosti, već samo da čuje toga glasovitoga govornika. Propovjednik je upravo govorio o potrebi i koristi dobre isповијedi. Razlagao je opširno, kako je nesretan kršćanin, koji živi u smrtnom grijehu, i koliki duševni mir dobije grješnik, koji očisti dušu u sakramantu sv. pokore.

Casniku se način govora vrlo dopao. Na svršetku je bio potpuno uvjeren, da je sve živa istina, što se govorilo i pisalo o tom glasovitom propovijedniku. Razmišljao je o riječima, što ih je čuo. Osobito ga zaokupiše riječi, kojima je govornik dokazivao, kako veliki duševni mir dode u srce grješnika poslije sv. isповијedi. Ganut milošću Božjom pode k redovniku i zamoli, da bi ga isповijedio. Poslije isповијedi očuti u duši toliki mir i zadovoljstvo, da je kličući od veselja pošao u sakristiju, gdje je bilo više osoba, te im počeo govoriti: »Molim, gospodo, da me blagohotno saslušate. Nikada u svom životu nisam uživao takovog mira, nikad nisam bio tako veseo, kao sada, kad sam odložio teško breme svojih grijeha. Uvjeren sam, da ni naš kralj, koga sam služio trideset i šest godina, nije tako sretan, kako sam ja sada u ovom trenutku. On ima doduše zlata i svakog blaga, čega ja nemam, no nije sigurno bio nikada tako zadovoljan, kao što sam ja sada. Budite tako dobri i molite se za me, da po milosti Božjoj zadovoljim pravednosti Gospodina Boga«.

Pisac ovog istinitoga dogadaja dodaje, da je taj časnik bio uslišan. Bog mu je dao milost i činio je pokoru još nekoliko godina, zatim ga je uzeo u vječni život, gdje vlada pravi vjekoviti mir.

Tišti li te, čitatelju, grješno breme, pa si možda i više godina izostavio kršć. dužnost, nisi se s Bogom izmirio i ne osjećaš u sebi pokoja, tad naslijeduj ovoga časnika, podi što prije k sv. isповијedi. Gospodin je Isukrst uskrsnuo od mrtvih, ustani i ti iz grješnoga spavanja i naći ćeš ovdje i u vječnosti onaj mir, o kojem je On rekao: »Mir vam ostavljam, mir svoj vam dajem«.

† Franjo Štefan.

Molimo sve, koji nisu još podmirili preplate, bilo za ovu ili prošlu godinu, da to učine odmah, jer bismo inače bili prisiljeni obustaviti im list. Tko je pak primio i Kalendar Srca Isusova, nek pošalje i dug za nj. Novac se šalje pošt. čekom br. 33.896.

UPRAVA GLASNIKA SRCA ISUSOVA ZAGREB L 147.

PRED PRESVETIM SAKRAMENTOM.

Sv. Margareta Alakok znala je naći vremena, da se moli i klanja Presv. Srcu Isusovu u Oltarskom Sakramentu. U svetačne dane, kada nije bila zabavljena kućnim poslom, rado bi gotovo cijeli dan sprovele pred Isusom u Presv. Skramentu. Teško joj je bilo odijeliti se od Isusa, koga je svim srcem ljubila.

Njezina se pobožnost odrazi vala u nutarnjem i vanjskom počitanju. Cijelo je vrijeme sklop-ljenim rukama klečala, nepomično se držala, nije se ni naslanjala. Kroz to je vrijeme upirala pogled jedino u svetohranište, gdje Isus od ljubavi prama nama boravi dan i noć.

Zadubljena u molitvu nije se nikad obazirala, što se oko nje dogada. Ako bi se za čas razstresla, odmah se skrušeno kajala i duboko ponizivala. Tu je svoju pogrešku oplakivala teš-kom pokorom. Kad su je pitale redovnice, čemu čini veliku pokoru za te malenkosti odgovarala bi: »Božanski me je Spasitelj poučio, da ga veoma žalosti naš nemar i mlakost u molitvi. Vrijeda ga naša rastrešenost i mla-kost kao i slabo vladanje za vrijeme sv. Mise. Radi ovih nedostataka gube duše Bogu posvećene mnoge milosti.«

Promisli, kako se ti vladaš u crkvi. Imaj na umu, da se nalaziš pred Bogom, komu treba da se moliš. Žalosno bi bilo, da ga tu vrijedaš svojim vladanjem.

S. Dragičević D. L.

Kraljica svećenika.

Svjet pjeva: »Jedi, pij, uživaj!« Nebrojeni ga slušaju i pjeva-ju skupa s njim. Pjesma počinje veselo, svršava tužno. Kao lice čovjeka, koji se opio: s početka kao pun mjesec, na kraju ko kiseli krastavac. Žalost na zemlji, a kakva istom iza smrti! — Isus kaže: »Odreci se sebe, uzmi križ svoj i idi za mnom!« Mnogi i Njega sluša-ju. Pjesma počinje malko kao korizma, ali u njoj uvijek prosijava uskrnsna nada, biva sve vedrije, lakše i napokon dolazi Uskrs, dolazi Aleluja bez svršetka. — Eto dva puta, trećega nema. Biraj! Ako imaš glavu i u njoj makar najmanje zrnce soli, brzo ćeš odabrat. A kad odabereš, privini se odlučno Isusu, njegovim božanskim grudima, iz kojih ćeš crpsti snagu, da odlučno koračaš. Onda će sve boli po-stati slatke.

TKO ĆE PODIĆI DOM GOSPODNEJI?

Što veli David svomu Sinu? David reče Salamunu: »Sine, Gospodin će biti s tobom i bit ćeš sretan, te ćeš sazidati dom Gospodina Boga svoga. I evo pripravio sam za dom Gospodnji stotinu tisuća talenata zlata i tisuću tisuća srebra, a mjedi i gvožđa bez mjere. I drva i kamena pripravio sam, a ti dodaj još. I. Dnevnika 22. I vama je, čitaoci, dao Bog, da pomognete podići Dom duhovnih vježba u Zagrebu za vas hrvatski narod. Jeste li i vi spremni dati od svojega kao David i Salamun?«

Što je učinio Salamun? »I naumi Salamun da zida dom imenu Gospodnjemu. I odbroji 70 tisuća nosilaca i 80 tisuća, koji će klešati kamen u gori, i 3.600 nastojnika nad njima« II. Dnevnika. To je veliko srce, koje ne pozna škrtosti, kada se radi o Bogu.

Zar je Dom duhovnih vježba dom Gospodnji? Ta u njemu će se prinositi sv. Mise; to je dom molitve i Božjih razmatranja; mjesto neprestanih obraćenja; kuća Marte i Marije. U Ljubljani je podignut Dom duhovnih vježba pred 4 godine. Potrošeno je za nj preko milijun dinara, sve na dug. Sada je dug isplaćen. Isplatiše ga plemenite slovenske duše uvidjevši, koliko dobra čini takav dom.

Kako ćemo podići ovaj dom u Zagrebu? Tko pošalje na uredništvo Glasnika i jedan dinar za opeku ili 100 dinara za metar zida, taj pomaže zidati ovaj dom. Članovi uplate godišnje 10 dinara ili odjednom 100 dinara. Ima i članova, koji uplate tisuću dinara; imućniji mogu dati i deset tisuća dinara za jednu sobu, koja će dobiti njihovo ime. Novac se šalje našim čekom ili se nabavi na pošti ček i na njemu se napiše naš broj čeka 36.500.

Uplatiše po 10.000 d V. G., P. R.; po 100 d za metar zida M. Dermelc, M. Ratković; za cigle: po 1 d: Marko Benaković, Jakob Dimšić, Kata Marković, Ivan Dorić, Tomo Lučić; po 2 d: Ivan Lučić, Josip Lučić, Bara Lučić, Janja Dorić, Manda Benaković, Marija Marković, Frana Marković, Marko Čajo, Tera Lučić; po 3 d: Pavo Dorić; po 4 d: Mika Lučić, Tomo Benaković, Duro Marković; po 5 d: Josip Lučić, Stipa Lučić, Marija Kocić, Luka Dorić, Franjo Marković; 10 d: Tonka Lučić, Adam Marković, Marica Bašlinović.

Novi članovi: E. Kornfeind, Agica Kotarski, Marija Kocić, Marko Čajo, Marija Lučić, Manda Čajo, Mato Blažanović, Sofija Tadić, Barica Odić, Cecilia Kolonić, Antonija Cvitak, Marija Glaser, Ivka Pažanin, Marija Prkić, Marija Borozan, Matija Ozretić, Dujka Marinčić, Vicko Gabelić, Josip Franović, Mijo Ratković, Marija Matković, Juraj i Marija Porodec, Anka Rom, Jelka Zec, Anda Zec, Ruža Mauzer, Luca Vukadinović, Kata Malić, Ljubica Šumanović, Elvira Togokal, Kata Debeljak, Marija Pelc, Slava Bošnjaković, Berta Ožegović, Andela Blažeković, Sofija Stajdoh, Kriste Horvat, Sofija Brdarić, Josipa Haekl, Anka Labaš.

Svima darovateljima toplo zahvaljuje, a nove članove moli, neka i druge potaknu, da pristupe u Društvo sv. Ignacija i tako pomognu zidati Dom Gospodnji. **A. Alfrević D. I. Zagreb I 147.**

SLATKO SRCE ISUSOVO!

Slatko Srce Isusovo,
 Ti najdraže moje slovo,
 Kad te usta napomenu,
 Okušaju slast medenu!
 Duše moje slatko vrilo,
 Uzdiž ne k sebi milo,
 Da sa sebe breme skinem
 I u tebi otpočinem.
 Podaj meni volju jaku,
 Daj mi proći kušnju svaku,
 Daj mi podniti i smrt istu,
 Da sačuvam dušu čistu.

Ti prosvitli mlade čete,
 Da u sveto zvanje lete,
 Prinose ti rajske darove
 Kod lipoga tvog oltara.
 Blagoslovi svećenike,
 Svoje drage namisnike,
 Što u Tvojem vinogradu
 U svakom se trude radu:
 Nek ne pušta niti jedan
 Puk nauke tvoje žedan,
 Već ga k tebi upućuju,
 Pravi put mu pokazuju.

Redovnike, časne oce,
 Naše vire čuvaoce,
 Što se za te vazda znoje,
 Pod okrilje primi svoje.
 I težaka mog zemljaka,
 Što od zore kopa, ore,
 U radu mu da; veselje,
 Ispuni mu dobre želje.
 Pomozi nam ubogima,
 Svima pravim kršćanima,
 Da te ovdi proslavljamo
 A u raju uživamo. Amen.

Ivo Čakalić, seljak

U MJESECU SRCA ISUSOVA.

Mjesec je lipanj. U jednoj crkvi grada N. ovaj je mjesec na osobit način posvećen Presv. Srcu Isusovu. Ovamo dolazi svake večeri pobožni narod u velikom broju da sluša propovijed i bude kod blagoslova.

Prošao lipanj. Prvog srpnja navečer i opet došla u istu crkvu jedna pobožna štovateljica Presvetog Srca. Njoj bi bilo najdraže, kad bi lipanj ispunio barem još koji dio godine. Tako joj je neobično bez večernje svečanosti. I ove se večeri dugo molila pred oltarom Srca Isusova. Napokon opazi, kako se u njezinoj blizini žarko moli neki čovjek. U prošlom je mjesecu i on slušao propovijedi i bio kod blagoslova. Često ga je vidjela na istom mjestu. Izjavši iz crkve upozna se s njim.

— Iza posla, pripovjedao joj taj čovjek, išao sam svaki dan s prijateljima u gostionicu. Tu smo se do u kasnu noć igrali karata.

Prije tri tjedna svadio sam se za igre s jednim igračem. Zamalo da nije došlo do tučnave. Napokon sam se rasrdio, bacio karte i otišao van. Ali kamo da podem? Možda kući? Toga nijesam mogao učiniti, jer bi se žena i djeca začudili, kad bi me vidjeli tako rano kod kuće. Imao sam nešto novaca kod sebe. Pošao sam i u blizinu ove crkve kupio nešto, da založim. Večeru sam brzo svršio. Šta sada? Sjedio sam na jednoj klupi i gledao, kako silan svijet ulazi u crkvu. Začujem i orgulje. Sigurno je unutra nekakva velika svečanost. Radoznalost me povuče i ja iza 16 godina zavirim u crkvu. Otkad sam se vjenčao, nijesam bio u njoj. Moja je žena čula od mene mnogu gorku riječ, kad me je molila, da barem nedeljom podem s njome k svetoj Misi. U svojoj sam kući već davno bacio sa zida svete slike i spali ih. Sačuvao sam samo jednu sličicu, nje nijesam mogao uništiti. Bio je to dar, što mi ga je dala pokojna baka, kad je ležala na smrtnoj postelji.

— Dijete moje, govorila mi je, ja sam siromašna, ne mogu ti ništa ostaviti za uspomenu. Imam samo ovu sličicu. Nju ti poklanjam. Čuvaj je kao svetinju. — Iza tih je riječi baka preminula. Tu sam sliku uvijek čuvala. Držao sam je u stolu. Istom sam je jučer izvadio odanle s odlukom, da će je uvijek nositi sa sobom.

I čovjek izvadi lisenicu, da pokaže sliku. Već je požutjela. Prikazivala je Srce Isusovo obavijeno trnovom krunom. Ispod slike je bilo napisano: »Ljubav Srca Isusova«.

S gangućem promatraла је pobožna žena tu sličicu. Opazila je također, kako je radniku kanula suza iz oka.

— Moja je žena, nastavi on, odmah pala na koljena, čim je čula od najstarijeg sina, da sam izvadio iz saola sliku. Svake večeri molila se ona s djecom: »Presveto Srce Isusovo, dovedi oca poslijava k nama! Ne daj mu u gostonicu!« Kad opet večeras budem to čuo, reći će joj, da već tri sedmice nijesam uvečer bio u gostonici nego u crkvi. Ona mi ne će moći da mi vjeruje... Odsada će s čitavom obitelji svake prve nedelje u mjesecu na svetu pričest!». **M.**

POMIRNA MOLITVA NA DAN PRESV. SRCA ISUSOVA.

»Odlučujemo i zapovijedamo, da se svake godine na dan Presvetoga Srca Isusova U SVIM CRKVAMA PO SVEMU SVIJETU svečano ovrši istim rijećima, prema obrascu, koji je priložen ovoj poslanici, pomirna molitva ili naknada našemu premilom Spasitelju, da se njom oplaču naši grijesi i dade zadovoljština za pogrežana prava Krista, vrhovnoga Kralja i ljubaznoga Gospodara«. Papa Pijo XI. u poslanici »Milosrdni Otkupitelj« 1928.

Ta se molitva nalazi prevedena u Glasniku Srca Isusova 1928. broj 9. strana 260. Naša uprava ju je dala odštampati sa lijepom sličicom Presv. Srca. Komad stoji Din 1.— Narudžbe prima:

UPRAVA GLASNIKA S. I. ZAGREB I. PP. 147.

ISTINA i ŽIVOT

ČUDESNO ŠIRENJE KRŠĆANSTVA.

— Govorili smo, Ivane, o čudesima, kojima je Bog potvrdio istinitost naše vjere. Medu ova čudesna djela treba ubrojiti i širenje naše vjere po svijetu.

— Zašto?

— Rekao sam ti, da je čudo ono, što može izvesti samo Bog. Prema tome želim ti dokazati, da se raširenje naše vjere ima prislati samo svemogućnosti Božjoj. A da se tom uvjeriš, dosta će biti, ako imаш na pameti:

1. Da je nauka naše vjere odmah u svojim počecima naišla na takve teškoće, kojima bi sigurno morala podleći, da je Bog nije štitio na osobit način;

2. da pomagala, što ih Isus odabrao za širenje svoje nauke, nijesu na ljudsku govoreći nikako bila za to prikladna;

3. da je uza sve to uspjeh Isusovih apostola i njihovih nasljednika bio upravo silan.

Ponajprije nauka naše vjere naišla je odmah u svojim počecima na vrlo velike teškote.

Dosta je pogledati, za čim je išla kršćanska vjera. Ona je imala oboriti poganske bludnje. Poganske hramove imale su zamjeniti kršć. crkve. Mjesto poganskih oltara morali su se podići kršćanski, na kojima će se prikazivati Bogu sam njegov Sin. Kršćanstvo je navijestilo paganstvu rat bez primirja, rat, u kojem paganstvo mora pasti.

— Uistinu teška stvar!

— Dakako. Što je paganin prije ljubio, sad mora mrziti; čemu se prije klanjao, sada mora pogaziti; za čim je prije težio, od toga sada mora bježati.

Poganski vladari, rimski cezari, tražili su od svojih podanika, da im se klanjaju kao utjelovljenim božanstvima. Kršćanstvo ustaže proti toj opakoj porabi vlasti, pa vladarima rimskim, pred kojima je drhtao čitav svijet, govori jasno i odrešito: Ne, vama se nitko ne smije klanjati, već se vi morate pokloniti, znate komu? Onomu, što ga nedavno u Judeji dao raspeti vaš Poncije Pilat...

Eto za čim je išla nauka naše vjere. Ona je imala uništiti pogansku vjeru. Kršćanstvo je imalo s temelja preuređiti i vjerske i državne uredbe poganskoga svijeta.

— Zašto i državne?

— Zato, jer su vjera i država poganska bile tako usko spojene, da ih je nemoguće bilo rastaviti. Tko je dirnuo pogansku vjeru, taj je dirnuo i državu. U rimskoj je državi vladar bio i najviši svećenik. Stoga je lako razumjeti, što je cijelo carstvo rimsko diglo na kršćanstvo kuku i motiku.

Kršćanstvo je zametnulo borbu s poganskim strastima. I njih je trebalo uništiti. Mjesto nečistoće mora zavladati čistoća; mjesto krađe pravda; mjesto mržnje ljubav; mjesto laži istina. Strašna je strast i sama po sebi, kamo li, ako ima još u rukama i oružje, d se osveti.

— Zaista!

— A eto, državna je sila zajedno s poganskom mržnjom i sa strastima udarila na Crkvu Isusovu. I Crkva je morala proći kroz krvavo progonstvo, koje je trajalo 300 godina. Koliko se puta kroz to vrijeme pjesak u rimskim gledalištima napisao mučeničke krvi Kristovih boraca! Koliko su se puta nasladivale oči okrutna svijeta gledajući, kako divlja zvjerad kolje i trga nedužne kršćane! Koliko je kršćana radi nauke Isusove poginulo u tamnici, vodi i vatri! Trista se godina pojilo rimsko poganstvo krččanskom krvljom, dok se napokon nije u njoj utopilo.

I uza sva ova progonstva kršćanstvo se ipak vrlo brzo širilo. Već polovicom drugoga stoljeća piše Tertulijan poganim u svojoj obrani vjere: »Istom smo jučer došli na svijet, a ipak smo napunili i vaše gradove i vaše otroke i vaše tvrđave; ima nas u vašim skupštinama, u vašim vojničkim taborima, u svim narodnim slojevima, u samoj carskoj palači, u senatu, među sucima. Samo nas na jednom mjestu nema: u vašim hramovima. Te jedine smo ostavili vama.«

Iza trista godina žestoke borbe kršćanstvo je izvojštilo sjajnu pobjedu. Rimsko se carstvo zajedno sa svojim cezarom na čelu poklonilo raspetom Galilejcu. Mjesto poganskih hramova digle se kršćanske crkve. Mjesto poganskoga razuzdanog veselja orila se kršćanska pjesma radosnica i zahvalnica slaveći Boga, koji je pomogao u borbi.

— Pomoći je nama u imenu Gospodnjem!

— Tako je, Ivane. Nego da se još bolje uvjeriš, kako je kršćanstvu trebalo velike pomoći Božje, da se raširi, pomisli, kojim se pomagalima širilo.

Isus je htio osvojiti za se čitav svijet, pa i rimsko carstvo. Ali kako? Da li je možda za to sastavio jaku vojsku? Ili je možda za to izabrao učene filozofe i vještce govornike, koji će snagom svoga uma i vještima govorima uvjeriti ljude o istini kršćanstva?

— Isus je izabrao priproste ribare, da oni šire njegovu nauku.

— Da. A Isus je izabrao ove neuke ljude za ovako velik

pothvat samo zato, da se bolje vidi, kako je raširenje kršćanstva djelo Božje, a ne ljudsko. Da je Isus izabrao za učitelje svoje vjere učenjake, onda bi protivnici rekli: Lako se bilo kršćanstvu raširiti, kad je imalo na čelu tako učene i tako ugledne ljude. Isto bi rekli, kad bi Isus oružanom silom nametnuo svoju vjeru. Ali' ovako mora svatko priznati, da je sam Bog širio kršćanstvo.

Bog se često puta služi slabim pomagalima samo zato, da postidi ljude, koji se uzdaju u svoju silu. Stoga i veli sv. Pavao: »Što je ludo pred svijetom, izabra Bog, da posrami mudre. I što je slabo pred svijetom, izabra Bog, da posrami jake. I što je nеплемено pred svijetom i prezreno i ono, što kao da i ne postoji, izabra Bog da uništi ono, što jest, da se ne hvali ni jedan čovjek pred Bogom«. 1. Kor. 1, 27.—30.

— Uistinu je čudesan Bog u djelima svojim!

— Apostoli su bili neuki, a znamo, kako se i učenim ljudima teško vjeruje. Osim toga apostoli su potjecali iz onog naroda, koga su ponosni Rimljani prezirali. Rimski se književnici vrlo nepovoljno izrazuju o Židovima. Povjesnik Tacit veli im, da su »najprezreniji dio roblja, najodurniji narod«. I eto baš iz ovog naroda izabire Isus apostole, koji su imali izvesti potpun preokret u rimskom carstvu i na vjerskom i na državnom polju.

— Čini se, da je Isusov pothvat bio uistinu smion.

— A ukazuje se još smioničim, ako uočimo, što su apostoli obećavali narodu. Ne bogatstvo nego siromaštvo, ne časti nego pogrde. Pa ipak su apostoli pobijedili. Pobijedili su zato, jer ih je na osobit način pomagao Bog i tim dokazao, da je naša vjera istinita, jer Bog ne može pomagati krive vjere.

— Pa kako su se onda raširile tolike krive vjere?

— Jer nijesu imale toliko vanjskih neprijatelja. Ili reci mi, Ivane, koja vjera ima toliko mučenika, koliko ih ima naša? Koja bi druga vjera mogla pobijediti carstvo rimske u onim prilikama, u kojima ga je pobijedila naša?

— Nijedna.

— Osim toga sigurno znaš, kako mnoge vjere ugadaju strastima ljudskim. Stoga nije čudo, što ih je toliko svijeta prigrililo. Naša vjera naprotiv ustaće protiv svih strasti. Pa ako ju je ipak toliko ljudi prihvatile, znak je to osobitoga blagoslova Božijeg.

— Neki vele, da je kršćanstvo primamilo svijet, a i sad ga mami pričanjem o lijepom raju.

— Kršćanska nauka o raju nije nikakvo pusto pričanje, kao što to biva kod tolikih drugih vjera. Mi vjerujemo, da ima raj. To nam je zasvјedočio Isus. On nije svojim učenicima obećao dobara ovoga svijeta, ali im je rekao, da će iza kratkog boravka na ovoj zemlji doći k Njemu, gdje će ostati kroz svu vječnost.

— Bože daj, da i mi tamo dođemo!

— Doći ćemo sigurno, ako budemo vršili zapovijedi Isusove.

F. Mašić D. I.

ŽENA I MAJKA.

Kršćanskim majkama i ženama na razmišljanje.

Dužnosti prema sebi.

1. Nije tvoj najveći ures ljepota tijela, nego krepot plemenita srca. Zaludu lijepo lice, kad je opako srce. — Čuvaj svoje poštije, jer šta si bez njega?
2. Čuvaj zdravlje, jer bez njega teško tebi i tvojima.
3. Ne troši uludo novac, da ti ga možda jednom ne pofali. »Čuvaj bijele novce za crne dane«. No ne budi ni škrta, jer je škrrost i ružna i grješna.
4. Ne očajavaj i ne kloni duhom, kad dode na te kakovo zlo. U Boga se uzdaj, tvoj križ nosi strpljivo i kršćanski, da ti trpljenje bude na vječno spasenje.
5. Spasi dušu svoju! Jer »šta koristi čovjeku, da cijeli svijet zadobije, a dušu svoju izgubi!« — Poslušaj, što ti govori iz groba jedan veliki hrvatski misijonar Isusovačkoga reda, otac Juraj Mulih, koji je umro godine 1754.:
 »Uvijek se približuješ jednoj ter gorkoj smrti, strašnom sudu, dugoj — radosnoj ili tužnoj — vječnosti. Dakle, ako sebi želiš dobro, misli često puta: kako ćeš umrijeti? Kako ćeš na sudu račun dati? Kamo ćeš nakon suda poći? Brini se za sebe, da mogneš radosno i blaženo na nebu prebivati.
- »To znaj: za se ne možeš ništa korisnije ni potrebnije misliti; jer su sve druge misli kao dječja ludost i smjeraju na neznačne poslove, a ove misli idu za tvojim vlastitim i najvećim poslom, a taj jest: dušu spasiti. — Hrana nebeska — .

Dužnosti prema bližnjima.

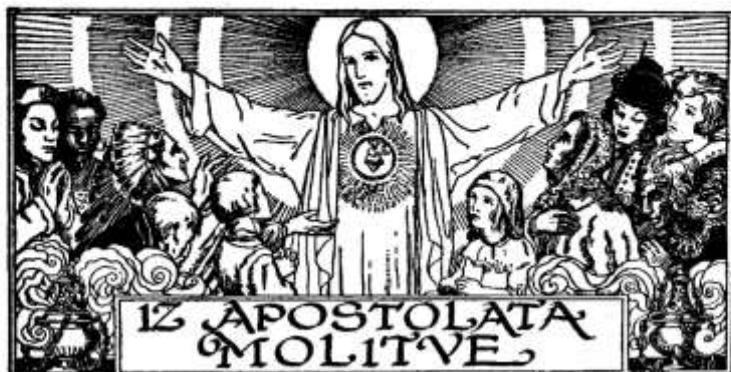
Bog i Spasitelj naš Isus Krist zapovijeda:

»Ljubi bližnjega svoga kao sama sebe.«. »Što nećeš da drugi tebi čini, ne čini ni ti drugomu.«

Dakle:

1. Ne čini nikome štete ili kvara. Nije blagosloveno, što je krivo stečeno.
2. Izbjegavaj svađu i neprijateljstvo, osobito sa susjedama.
3. Ne ogovaraj, jer je ogovaranje mrsko Bogu i ljudima.
4. Oprاشtaj svakomu, ne osvećuj se nikomu, jer će ti Bog mjeriti onakom mjerom, kakom ti mjeriš drugima.
5. Radije se nagodi, nego da imaš posla sa sudom i s advokatom. — Pravdala se dva susjeda za purana, čiji je, a advokat odnio i purana i još koješta k tomu.
6. Budi milostiva srca siromahu, bolesniku i sirotama. »Blago milosrdnima, jer će milosrđe postići.« —

O. Miroslav Vanino D. L.

NOVI UPRAVITELJ APOSTOLATA U RIMU.

Generalna Družba Isusove zamjenjuje uvijek u vodenju Apostolata jedan Isusovac, koji može sve sile žrtvovati tomu svetom poslu. On treba da dopisuje, pobuduje, odlučuje u stvarima društva po čitavom svijetu. Zadnje četiri godine vršio je tu službu vel. o. Josip Boubée, koji je za to bio vrlo sposban ne samo bogoslovskim znanjem i krepošću nego i temeljitim poznavanjem prilika svih glavnijih naroda na zemlji. Kao bivši časnik francuske mornarice obišao je čitav svijet, i kao redovnik je to znanje i gledište još upotpunio. Već je bio jednom prije (1908.—1911.) upraviteljem Apostolata i tom zgodom pohodio Zagreb. Teška bolest spriječila ga sad ponovno u radu, pa je novim upraviteljem imenovan vel. o. Vilim Kea, Holandez. On je rođen 1885.; u Družbu Isusovu stupio 1906. U domovini kao i kod uprave Apostolata odlikovao se širokim srcem i poletom za čast i službu Bož. Srca.

BUDI NA OPREZU!

Marica. Ej Stanko, Stankice, kamo se žuriš? Stani malo!
Stanka. Ma zakasniti ću tamo, zar ne vidiš koliko ih već ima.

Marica. Baš i hoću, da ne odeš tamo, kamo ne smije ni jedan pravi katolik, pogotovo ne članica Djevojačkog društva.
Stanka. Pa oni ništa zla ne rade, znaš, čitaju evanelje i bibliju, pjevaju psalme, a mole kao i mi. K tome još veoma se vesele, kad dode tko od naših ljudi, i drago im je čuti, kada im tko kaže: Gle kako je to lijepo kod vas!

Marica. No reci mi, draga Stankice, a tko im čita evanelje i bibliju, i da li su to naše knjige, odobrene od duh. oblasti?

Stanka. Ja još nijesam bila na njihovu sastanku samo sam čula, da izaberu jednoga između sebe, koji umije dobro čitati i pjevati, a o svećeniku ni govora.

Marica. No to ti je lijepa vjera bez svećenika! A što naučavaju? To me najviše zanima.

Stanka. Oni vele, da je dragi Bog stvorio ovu lijepu prirodu, u kojoj treba da ga slavimo na zajedničkim sastancima, sad na briješu, onda u dolu, a u ljetu kraj bistre vode gdje u hladu, gdje se može okupati i duša i tijelo. Tijelo od znoja, a duša od grijeha.

Marica. Da, da draga moja Stanko, to je hvalevrijedno slaviti dragoga Boga u prirodi i još k tome misliti na prisutnost Božju na svakome mjestu. Da, lijepa je zemlja, no još ljepše je nebo. Ali, draga moja, mi znamo, kako se dragi Isus spustio k nama u Hostiju. Eno ga na oltaru i odanle nas milo k sebi zove i čeka, kad li ćemo doći k njemu. Još više! On teško čeka, kad će on s oltara u naše srce saći, da nam se dade kao hrana i lijek srcu našemu. Kako su daleko ovi adventisti od te božanske nauke, koju uči prava naša rimokatolička Crkva. Oni su od nje otpali, kad su se dali drugi put krstiti. Jezgru vjere su izgubili, i imdu samo neku slabu ljudsku, s kojom bi htjeli da su nama slični. Znaš, što je orah bez jezgre. To ti je i ta njihova prazna vjera.

Stanka. Eto sad mi istom na um palo. Pa oni ne idu ni k svetoj Misi, jer nemaju svećenika ni žrtvenika. A kako je nama lijepo i milo pri srcu, kad čujemo nedeljom i blagdanom propovijed a onda uz zvuk orgulja svi složno zapjevamo. »Sa nebesa sad će doći...«, pa onda »Slava, slava vijek Bogu na visini!« Znaš, ja bi to pjevala po danu i po noći, tako mi je sve to drago.

Marica. Strpi se draga moja, kad dodemo k dragome Bogu gore na nebo, onda će nam se ta želja ispuniti zauvijek.

Stanka. Osobito se veselim prvoj nedjelji u mjesecu, kad je naš društven sastanak. Kako me olakša sv. ispovijed, a zajednička sv. pričest ojači! Pa onda poslije podne, kad molimo zajedno mali časoslov, kad nas se mnogo članica okupi oko Presv. Srca Isusova, da ga proslavimo molitvom i pjesmom. Meni se tad čini, da već onđe u crkvi imam komadić neba.

Marica. Vidim draga moja, da si dobra i dijete Božanskog Srca Isusova, a samo si od radoznalosti htjela k onima.

Stanka. Evo baš zvoni na večernju, pa ćemo se požuriti, da usput pozovemo i druge članice.

Marica. A one adventističke knjige ne ćemo kupovati, ako imaju i naslov sv. pismo i evandelje, jer ih je izdalo protestantsko Britansko-američko društvo, i nemaju odobrenja naše duhovne oblasti. Mnoge revne i dobre katolike mogu ti ljudi nasamariti. Stoga, kad kući dođeš pregledaj sve knjige i knjižice vjerskoga sadržaja, jesu li prave ili ne. S knjigama onog društva u peć! Mi ćemo čitati naš Glasnik, i što on preporučuje. **O. T. glavarica.**

STO DA ČINIM U LIPNU?

1. Posveti svoju obitelj Presvetom Srcu Isusovu.
2. Radi, da se kod vas blagdan Presv. Sreća lijepo proslavi.
3. Zahvaljuj, što je Presv. Sreća uzvisilo ljetos sv. Oca Papu.
4. Moli za obraćenje siromašnih grješnika i pogana.
5. Naknaduj Presv. Srcu za strašne psovke naših ljudi.

O SVETKOVINI PRESVETOGLA SRCA.

Samu svetkovinu Presv. Srca, koja dolazi baš na prvi petak lipnja, proslavit ćemo ove godine prvi puta krasnom novom sv. Misom i službom Božjom. U njoj sve odiše ljubavlju i naknadom, što je i Spasitelj sam zaželio, kad je preko sv. Margarete tražio, da se uvede svetkovina u čast Srcu njegovu.

Stovatelji Bož. Srca, napose članovi i članice društva S. L., shvatit će tu želju njegovu, pa će tako i udesiti svoje vježbe, da sve prožima skrušenje, otprošnja, naknada, žrtva, ljubav za ljubav Srcu Isusovu. U tom duhu će moliti, primiti sv. pričest, obaviti barem jedan sat klanjanja pred Srcem Isusovim u Euharistiji, hodočastiti, paliti svijetlo pred slikom njegovom i osobito obnoviti posvetu svoju i svoje obitelji.

Zato im je najzgodnija mala knjižica »Utjeha Srcu Bolnom« t. j. Srcu Isusovu, a i ozalošćenom srcu ljudskom. Svi neka je nabave, stoji samo 4 dinara.

Bližnja i dalja društva S. L., koja ikako mogu neka dođu u nedelju iza svetkovine Presv. Srca t. j. 9. lipnja u Zagreb, da zajednički u Svetištu Srca Isusova proslavimo Bož. Srce. Po podne u 2 sata bit će u kapeli uz svetište predavanja za članove Djev. društava. Koje bi trebale prenoćište, neka se unaprijed barem do 1. lipnja javi, kada će i koliko će ih doći.

Upravitelj Apostolata S. L. Zagreb I. pp. 147. Palmotićeva 33.

U istinu je dostoјno i pravedno, pravo i spasonosno, da mi tebi vazda i svagdje zahvaljujemo, Gospodine sveti, Oče svemogući, vječni Bože. Ti si htio, da Jedinoroden tvoj viseći na križu bude proboden vojnikovim kopljem, da otvoreno Srce, svetište božanske darežljivosti, lijeva nama potoka milosrda i milosti; da ono, koje ne presta nikad plamjeti ljubavlju prema nama, bude pobožnim pokoj, raskajanim otvoreno utocište pokajanja... **IZ PREFACIJE U NOVOJ MISI PRESV. SRCA.**

Sestra Marija od Bož. Srca, u svjetu grotica Drosté zu Vischering. Svetu umrla 1899. Dala je poticaj za znamenitu posvetu svega svijeta Presv. Srcu, koja je izvedena 11. lipnja 1899. po odredbi Leona XIII.

OVOGODIŠNJE ZABAVE NAŠIH DRUŠTAVA S. I.

Gdjegod je i kako dobro vodeno društvo, ono će ove godine prirediti proslavu jubileja sv. Oca Pape. U zagrebačkoj nadbiskupiji treba da to spoje društva s proslavom jubileja našega preuzišenoga gosp. Nadbiskupa.

Do mjesnih prilika i sposobnosti članova stoji, kako će to izvesti: akademijom, matinejom, zabavom ili kako drugačije. Ove četiri točke mogu biti već dosta: 1. Pjesma nadbiskupa Dr. I. Šarića: Piju XI. (Iz »Kat. Tjednika»). 2. Govor kojega člana društva o društvenom cilju i radu. 3. Prikazivanje koje igre. 4. Papinska himna.

Za dostojnu igru, i to baš za ovu prigodu, pobrinuo se vrli voditelj društva u svojoj župi Odri, kraj Zagreba, vel. g. Juraj Kocijanić. Odlični i poznati već pisac napisao je igru »**Hajdemo k Ocu!**« u 3 čina sa samim ženskim ulogama za djevojačka društva i kongregacije. U igri se povjesnički lijepo prikazuje, kako posljednja bosanska kraljica Katarina bježi pred Turcima u Dubrovnik i poslije u Rim, gdje sveto živi i umire prikazujući boli svoje u naknadu za narodne grijeha i za kršćansku obnovu svoga naroda. Prikazivanje je puno najganutlijivijih prizora i odiše žarkom ljubavi za sv. Oca Papu i hrvatski narod. Slike su tako odabранe, da se može posve lako u svakom selu sve udesiti, što je potrebno. Može se izvoditi i pod vedrim nebom i u narodnoj nošnji.

Primjerak prepisane igre stoji kod pisca Din 50.— Molimo sva društva, da ne propuste ove zgodе upotrijebiti za usavršenje svoje, čast Božju i uzgoj naroda. **Upravitelj Apostolata.**

SRCE ISUSOVO ODSIJEVA U SAOBRAĆAJU.

Idući Isus posljednji put u Jeruzalem upozori učenike, da ga onđe čeka muka i smrt. Učenici su ipak mislili, da on samo slikovito govori. Svakako su se nadali — oni i njihovi rođaci — da će sad Isus izvesti nešto veliko.

Tada prstupi k njemu — pripovijeda sv. Matej 20, 20. — mati sinova Zebedejevih, Ivana i Jakova, skupa s njima, klanjujući mu se i moleći ga nešto.

Mati ko mati željela je osigurati svojim sinovima odličnija mjesto u novom kraljevstvu. Nadala se tomu to više, što je bila s Isusom u rodu i što je on njezinim sinovima već posvećivao osobitu pažnju. Da ipak ne uzbuni druge apostole zamolit će ona Isusa na samo.

Isus je očito sjedio nešto po strani i uronio mislima u teške časove, što čekaju njega i jadan narod. Kad je k njemu pristupila Zebedejka, trgne se iz teških misli, i dok je žena okolišala, ravno

je zapita: Što hoćeš? Na otvoreno pitanje i ona će otvoreno: Reci, da ova moja dva sina sjednu jedan s desne tebi, a jedan s lijeve u kraljevstvu tvomu.

Koga ne bi to neugodno dirnulo. Dok on misli o križu i smrti, ova žena misli o sjajnom prijestolju i o ministarskim stolicama. I sinovi njezini, koje je tri godine uzgajao za poniznost i radosno odricanje, sad eto složni su s majkom u prošnji. Mk 10, 35. Baš ko ljudi od svijeta.

Isus ipak ne grdi i ne kori. On razumije čovjeka, razumije ženu i majku, razumije i ispričava u Srcu. Ali priliku mora da upotrijebi, kako bi joj na siove uzgojno djelovao. Reče im dakle: Ne znate što tražite. Možete li piti kalež, koji ću ja piti? Možete li dijeliti moj bolni udes, o komu sam vam malo prije govorio?

Bez promišljanja izlanu obojica: Možemo. Zaista mlađenčka smionost. No u tako važnom pitanju nije ona nimalo na mjestu. Čednost bi im puno bolje pristajala.

Ta Isus ih duhom već unaprijed gleda, kako skupa s Petrom spavaju u vrtu dok on piće gorki kalež smrtnе muke. Vidi ih, kako baš kao i drugi učenici bježe i ostavljaju njega sama stražarima.

I preko ove drzovitosti prelazi Isus pa radije misli na ono, što će od njih učiniti jednom Duh njegov. I ne će da im prigovori ni za sadanje ni za buduće pogreške, nego će ih svojom poniznošću potaknuti na čednost i poniznost. Zato im reče: Kalež ćete moj istina piti. Ali da sjednete s desne meni ili s lijeve, nisam vlastan dati vama, nego onima, kojima je pripravio Otac moj.

Sva djela na izvan izvode sve tri osobe presvetoga Trojstva zajedno, pa tako i Isus kao Sin Božji određuje, tko će koje mjesto imati u Crkvi njegovoj na tom svijetu i koji će slavu imati uz njega u vječnosti. No eto jer to nije samo njegov posao nego i Očev, zato šuti o sebi, a ističe samo Oca. Božanska čednost, poniznost i iskrenost.

Iz objavljenjā Presv. Srca sv. Marije Margareti. - Slikala barunica Wollberg r. Struppi za župu Orešovicu u Zagorju.

Iskrenost, kojom i najmilijima otvoreno kazujemo istinu, mакар im bila i neugodna. Tu neugodnost Isus ipak ublažuje ističući svoj kao podređeni položaj Sina prema Ocu, u kom treba da i on sluša i samo vrši naloge Očeve. Kakova tankočutnost Bož. Srca za tdu nepriliku!

Ali ljudi nisu takovi. Jedva se vratili Ivan i Jakov k ostalim apostolima, kad se ovi stana na njih srditi i spočitavati im často-hlepje. Zaprijetila razmirica među njima, jer čovjek ko čovjek nerado je u društvu zapostavljen, a još manje ismješivan.

Isus odmah upotrebljava tu priliku, da pouči cijeli zbor apostolski o duhu, koji treba da prožima sav njihov saobraćaj. Kao učitelj pozivlje ih k sebi dostojanstveno, a ipak milo, i stane im govoriti: Znate da oni, koji se smatraju za vladare narodne, gospoduju nad njima, i knezovi njihovi da ih tlače. Među vama ne smije da bude tako. Koji hoće među vama da bude velik, neka bude vaš sluga. I koji hoće da bude prvi, neka bude sluga svima. Kao što Sin čovječji nije došao, da njemu služe, nego da on služi i dapače da život svoj u otkup za mnoge.

Eto zgode, kad je Isus zborom i tvorom divno čitovao misli i osjećaje Srca svoga o saobraćaju među ljudima. Mogli bismo ih označiti raznim visokim imenima, ali za naš svagdanji život vrijedi više ako ih uočimo kao: poniznost, strpljivost i uslužnost.

Poniznost pokazuje čovjeka kakav jest, bez nadimanja. Sva uglađenost i finoća lijepoga vladanja ostaje samo maska, ako srce nije plemenito. A maske nitko ne voli. Dok naprotiv kreposna duša s prirodnim i jednostavnim vladanjem privlači.

Da li je naše vladanje prirodno?... Cijeni li u sebi i bližnjemu duševnu vrednotu?... Da li iskreno štovanje prožima našu građansku uljednost?...

Strpljivost sa slabostima ljudskim jest prava umjetnost života. Vidjeti omalovaživanje, a pregledati ga; čuti uvredu, a prečuti je; osjetiti žalac, a ne planuti; razočarati se u radu i nadi, a ne klonuti... to su vježbe strpljiva saobraćaja. »Samo saobraćaj s mudracem nema gorcine«, veli Mudrac 8, 16.

Srce Isusovo je osjećalo gorčinu u saobraćaju, ali drugima je nije dalo osjetiti. »Ne vladajte se po predašnjim požudama, kao u vrijeme svojega neznanja, nego po svecu — Isusu — koji vas pozva i sami budite sveti u svom vladanju«, I. Petr. 1, 15.

Tražimo li od svojih, da budu savršeniji nego što smo sami?... »Snosite teret jedan drugoga i tako ćete ispuniti zakon Kristov!« Gal. 6, 2.

Uslužnost Isus je došao da služi! To je izraz ljubavi. Prava ljubav traži dobro onomu, koga ljubi, a ne sebi. Ljubim li bližnjega, činit ću mu dobro barem kao sebi. Sićušan je ko sama sebe čini središtem, oko kojega treba da se sve vrti. Takav samo troši a ništa ne proizvodi. Ružna sebičnost najviše se protivi lijepome vladanju. Sebičnjaci samo o sebi govore, sebi ugadaju, brzo se uvrijede, teško praštaju.

Računaš li, da i drugi imadu svoje pravo u društvu, a ne samo ti?... Imaš li trajno pred očima, da i drugi slično osjeća kao i ti?... To je ono »najmanje« za dobar saobraćaj. Bolji će katolik držati onu vitešku: »Ja služim!«

»Pokaži mi lice svoje — Isuse — i neka zvuči glas tvoj u ušima mojim!« Pjes. 2, 14. Primjer svetoga vladanja Tvoga, da mi bude u saobraćaju vazda pred očima! Josip Vrbanek D. L.

† SLAVICA ROGELJ.

Preminula je u Križevcima 14. XII. 1928. u 23. godini života. Ta je dobra i pobožna djevojka bila na ugled svima. Vrlo je ljubila Božansko Srce Isusovo i pristupala svakog dana k sv. pričesti. Nije se obazirala na ovaj današnji narod, koji se ruga pobožnosti. Kad nije mogla zbog posla, jer je bila brači otac i majka, da sluša svetu Misu, išla je svaki dan barem na časak u crkvu, da se pokloni Isusu. Nedelju i blagdan sprovela bi više u crkvi nego kod kuće. Rade je u noći sjedjela za mašinom i šila, nego da bi izostala od sv. Mise. U bolesti je trpjela strašne muke, ali s takvom strpljivošću, da se svak mora diviti. Tako strpljiv može biti samo onaj, koji živi kao ona. Kad bi joj se dogodilo, da ne bi u petak mogla u crkvu, kazala bi, da je cijeli dan nezadovoljna, je da joj je petak najmiliji dan. U bolesti je pitala kada će biti petak, jer da će joj u petak biti dobro. I baš je u petak predala dušu svom Spasitelju, za koga je toliko težila. Nikad još nijesam vidjela tako blažene smrti. Nije Isus dao da ovakav cvijet uvene na ovoj tužnoj zemlji, koja uništi toliko mladih duša, nego ju je uzeo k sebi čistu i nevinu, da cvate u raju pred licem Njegovim i da joj naplati njezinu dobra djela. O da bi se ugledali svi, osobito naše katoličke djevojke u našu Slavicu, koja je toliko ljubila Božansko Srce i vjerno čitala njegov Glasnik! Draga Slavice moli za mene i za sve nas svoga Božanskoga Spasitelja da nas iza kreposna života zdrži s Tobom na nebesima.

Ljubica Pavlić.

Mučenici su žrtvovali svoj život za Isusa. No ima i ljudi, koji nisu prolili svoje krv i ipak su se žrtvovali za nj i pravi su sljedbenici mučenika. Sv. Ivan Zlatousti kaže »I ti, ako hoćeš, možeš prijeti mučeničku žrtvu. Ne treba nipošto, da ti tijelo spali organj: možeš ga baciti u drugi organj — u organj svojevoljnoga siromaštva i odricanja«. Ovako su se žrtvovali za Isusa svi sveci. Ovako se žrtvuju nebrojene duše, koje ostavljaju svijet i posvećuju se Bogu u redovničkom životu. Ovakove su žrtve i premnoga sreća, koja ostaju u svijetu, ali živu najuže združene s Presvetim Srećem Isusovim.

MALI KRIŽARI

ŽRTVICE NEKIH MALIH KRIŽARA.

Pomogla sam majci šiti i uredila sam sve krevete mjesto da se igram. — Pomolio sam se za druga, koji me je tužio. — Bolili me zubi, no nisam ništa o tom govorio, jer je i Isus šutio kod muke. — Pružio sam noge u krevetu, kad je bilo vrlo hladno, i mislio sam na jaslice. — Kad sam bio u molitvi rastresen, onda sam lijepo sklopio ruke, a to me sjetilo, kako moramo moliti. — Čuvala sam braću, mjesto da se igram, i učila sam ih molitve. — Kad sam se probudio, kleknuo sam i pomolio se za mornare, jer je padala silna kiša i vjetar je jako urlikao. — Nastavio sam igru, premda mi je bilo jako teško, no nisam htio da drugovima pokvarim veselje.

Ugledaj se u njih!

J.

ZADNJI POZDRAV.

Neki radnik teško oboli. Ukućani su ga i svećenici nagovarali, da bi se ispovjedio, ali uzalud. Kći mu, mala Marica, učenica pučke škole, molila se za bolesnoga oca. Jednoga dana, kada nije bilo nikoga u očevoj sobi, približi mu se i stade gorko plakati.

— Što ti je? upita otac.

— Došla sam, mili oče, da te zadnji put pozdravim.

— Što ti je? Ne znam, što hoćeš, da kažeš.

— Liječnici vele, da ne ćeš ozdraviti. Ti ćeš umrijeti i ja te ne ću više vidjeti na ovom svijetu, a ni na drugom, jer ćeš u pakao. A ja, kad umrem, hoću da idem u raj. Mi se eto zauvijek rastajemo, pa sam došla, da te zadnji put pozdravim.

Bolesnik se zamisli. Dirnule ga riječi nevinog djeteta i on se skrušio. Cijela je obitelj s malom Maricom klečala, dok mu je svećenik dijelio sv. pričest.

Djelo je tjelesnog milosrđa pohoditi bolesnika. Još je zaslужnije djelo duhovnog milosrđa, moliti za nj i nagovarati ga, da šteti prije izvrši svoju vjersku dužnost. Pri tome se ne smiješ obazirati ni na to, što će reći ljudi, ili na ludi strah, da će se bolesnik previše uznemiriti, ako ga svjetuješ, da se ispovjedi. U takovoј prigodi može i jedna zgodna riječ, prožeta životom vjerom i iskrenom ljubavlji, ganuti i najokorijelijega grješnika. Moli za umiruće, jer oni najviše trebaju pomoći. U molitveiku »Srce Isusovo Spasenje Naše« imaš za to zgodne, oprostima obdarene molitve.

S. Dragičević D. L.

NAKNADIVANJE SV. ALOJZIJA.

»Stupovi su se nebeski pokolebali i popadali: tko meni može jamčiti, da će ustrajati? Svijet je zagrezao duboko u zlo; tko da ublaži srdžbu Svetogogućega? Mnogi svećenici i redovnici ne misle na svoje zvanje. Kako da Bog duže podnosi takvo opuštošenje u svom kraljevstvu? Vjernici otimlju Bogu čast mlakošću svoga života: Tko će Mu je naknaditi? Jao svjetovnjacima, koji odga-

daju pokoru do smrtnog časa; jao i svećenicima, koji spavaju do zadnjega trenutka.

"Tako je zapisao Alojzije u svojoj bilježnici, prema tomu je i radio, oštru je pokoru činio u svijetu da sebe posve osigura od napasti, koje su odasvud vrebale, i da vraća Bogu čast, koju mu je svijet otimao tolikim grijesima. Najzad stupi u samostan, da se posve žrtvuje s Isusom za grijeha ljudi. A što činiš tu? Kako naknadno je ti ljubavi Božjoj za grijeha svoje i tude?"

LITANIJE BLAŽENE BERNARDICE.*)

Za 50. godišnjicu njezine smrti.

Dijete puka,	Diko sela,
Osmijeju neba,	Zagonetko za zle pisce,
Saježna pašnjica gorska,	Uboga služavko neverška,
Pobiračice suvaraka,	Sestro Mariju Bernardo,
Kćeri euharistijskog mlina,	Vrelo, što tečeš s boka Isusova,
Učenice katekizma,	Ruko stavljena na evangelije,
Seljačka sestra Ivane od Arka	Čedno smrti,
Tvrdo protiv bezdana,	Slavo, koja ne znači za se,
Cuvare stada,	Središte čuda,
Strahu vukova,	Pokretačice mnoštva,
Blaga nevinosti,	Kongresu zemlje,
Pometnjo oholica,	Pobožnosti Papa,
Ružo s Masabjela,	Kraljice kraljeva,
Krunice najmanjih,	Kraljice hodočasnika,
Vodo s izvora,	Majko sirota,
Djeliteljice na vrelima,	Balsamo dobrog Samaritanca,
Ljubiteljice jasne vode,	Radosti ozdravljenih,
Ovčice, što voliš biljku posluha,	Radosti umirućih,
Savjetnica staraca,	Ufanje očajalih,
Pećino zemlje,	Junačka lijekarivo,
Ulazu u nebo,	Sakrivena milosti,
Znamene križa,	Pećino vjerom uglađena,
Ponosna uboština,	Gavo, u kojoj se ogleda nebo,
Nepistrani svjedoče,	Milino doline,
Kćeri Marijina,	Stazo Presvetog Sakramenta,
Kćeri sv. Josipa,	Ogtaču od snijega i modrine,
Dijete Kristovo,	Bolničarko gubavih,
Mlinski potoče,	Dvoriteljice zlikovaca,
Prnjateljice euharistijskih križara,	Jednostavnosti srca,
Slušačice šutnje,	Nevini pogledi:

Blažena Bernardice iz Lurda, štiti nas. O da bi ti svojim zaslugama i posredovanjem naše božanstvene Majke, Zdravlja bolesnih, postigla, da oздравiše manje naših srđaca i naših duša; ti u kojoj je mirno, ali sotoni strašno kopje — preslica svetih žena mogu zavičaja, na kojoj se nalazi neokaljana vuna Janjčeva! Amen.

Francis James.

*) Kakvim eto silnim riječima uzdiže jedan od prvih francuskih pjevača smjernu Bernardicu! Proljetos na 16. travnja navršilo se naime ravno 50 godina, otkad su se začekopile one blažene oči, što su još na ovoj zemlji gledale Kraljicu nebesku. Ubogo djevojče, postiglo je eto ne samo slavu na nebesima, nego i na zemlji, slavljena je kao nikad ni koja od kraljica zemaljskih...

NOĆNI LEPTIRL.

Poznati su i djetetu, koje ih začuđeno motri, kako obligeću oko lampe, pa je koji put i ugase. Poznati su svima, a ipak — nepoznati. Znamo da se boje sunčanog svijetla, pa se po danu kriju. Ali zašto noću lete k svjetiljci, to nam nije sasvim jasno. Znamo, da ih je mnogo vrsta.

Prirodopisci su ih tako podijelili, pa još razdrobili na mnogo-brojne razrede, ali su nekako na jednu vrstu zaboravili, ili su je iz raznih obzira prešutjeli. Koja je to?

Jamačno ste vidjeli, kako po noći lijetaju oko svjetla manji i veći leptiri. Ali eto, među ovima se ne nalazi ona vrsta najvećih i najvažnijih, jer oni ne mogu letjeti, već pužu.

Leptiri, pa pužu? pitaš začuđeno. A ipak je tako. No ova se vrsta broji — među ljudi.

Medu ljudi?

— Da. Oni sami sebe zovu slobodnim misliocima, socijalistima, komunistima i šta ja znam kako. Živu u mraku, pužu, a danje leptire zovu »mračnjacima!« Šta ćeš, to je i pravo po njihovu mišljenju. Ne poznaju sunca, a ne vide kod lampe danjih leptirova, pa im se pričinjavaju »mračnjacima«.

Tih noćnih leptirova, što pužu, ima mnogo.

Ima ih na visokim mjestima i na niskim zanadžijskim stolicima; u gospodskim salonima i seljačkim birtijama, ima ih svagdje. I lako ih je poznati. Krila su im se skupila i privila k zemlji, jer u njoj im je sve blago. Lete k noćnim lojanicama, k raznim »filozofskim« naukama i tu se češće mnogi spale. Bježe od jedine i prave Istine, od Sunca, od Boga. Ne poznaju Ga, jer izlaze samo noću. Oni ne mogu podnijeti danjega Svijetla, ne mogu dokučiti njegova sjaja, ljepote ni svemogućstva, pa Ga nijeću. Trube po vas dan: Nema Boga, nema neba, nema duše, a kao dokaz za svoju tvrdnju navode: »Tko je video Boga, dušu, nebo?«....

O, da izadete malo iz tame svojih grijeha, kako bi mogli lako vidjeti i Boga i dušu i nebo! Dodite na danje svijetlo, bijednici, podignite oči i vidjet ćete sunce.

Cisto srce svagdje upoznaje Boga. Svaki stvor, red u prirodi, pravilnost lista... sve mu govori o Bogu.

»Blaženi čista srca, jer će Boga gledati«, to jest za života na zemlji će ga spoznavati, vjerovati u nj, a na nebu će ga uživati. Naprotiv: »Mudrost ne ulazi u dušu, koja misli na zlo i ne stanuje u tijelu, koje robuje grijehu«. Mudr. 1, 4. † T. D. Posavac.

J. Vrbanek D. I. Utjeha srcu bolnom. Knjižica, koja izvrsno dolazi svim članovima »Apostolstva molitve«, »Počasne straže« i svima, koji hoće da klanjanjem Presv. Sakrametu naknaduju za uvrede nanesene Bož. Srcu. Ujedno je to mali, lijepi molitvenik za one, koji ne mogu kupiti veći, jer ima kratku jutarnju i večernju molitvu, isto tako molitve za sv. Misu, ispovijed i pričest te litanije presv. Srca Isusova i više drugih molitava s oprostima. Stoji Din 4.— Može se poslati i u markama u pismu. Narudžbe prima: Uprava Glasnika Srca Isusova, Zagreb I. pp. 147.

ZAHVALNICE

POMOGAO MI † BISKUP LANG.

Hrvatska. Za cijeće zime u veljači nadoh se u neprilici, gdje da kupim suhih drva. Uteko se svetom bivšem svome učitelju biskupu Josipu Langu. Još istoga dana, upravo na čudesan način, uspjelo mi nabaviti potrebna drva. Blago njegovo srce osjeća što još i sada za potrebe. Hvala mu, i dao dragi Bog, da ga što prije ugledamo čašćena na oltarima!

V. M.

ZA DOBROGA BOLESNOGA ŽUPNIKA.

Srem. Imamo župnika, koji nam daje i čini sve što Isus i njegova Crkva želi. Teško se bio razbolio. Kako je on čutio s nama zdrav, tako smo mi s njime bolesnim. Utinili smo odmah devetnicu M. B. Lurdakoj i molili smo se za nj to arđanje, što smo vidjeli, da mu je liječnička pomoć uzaludna. Majka Božja milo je pogledala službenika svojega — i on je ozdravio. Hvala Presvetom Srcu i Gospri Lurdakoj, što su sačuvali Crkvi i nama vrijednog svećenika.

Trećoreci.

ISUS ZNA SVE.

Varaždin. Putujući željeznicom zaboravio sam u vagonu važne društvene knjige. Svaka potraga bila uzaludna, knjiga nisam mogao pronaći. Bio sam vrlo neštetan, jer gubitkom tih knjiga mogao sam imati vrlo neugodnih posljedica. Obratio sam se Presv. Srcu Isusovu, i kad sam već mislio da su knjige izgubljene, dobio sam ih natrag. Tisuć puta slava Presvetom Srcu!

V. Z.

LAGAN POROD.

Zagreb. Za cijelo vrijeme trudnoće primala sam svakoga prvoga petka sv. pričest u čast Bož. Srcu. I ono me nije u mojim materinskim teškoćama zaboravilo. Iako slaba zdravlja rodila sam zdravo dijete nestručnom lakoćom upravo na blagdan Krista Kralja. Moja kćerka nosi iz zahvalnosti име Marga-reta. Hvala Presv. Srcu!

J. B.

GOSPA OD KAMENITIH VRATA.

Zagreb. Štujem ju odavna, jer me prvi put očuvala u porodu. Zbog žučnog kamenca slali me liječnici na operaciju. Bojeti se toga zazvala sam Gospu od Kam. Vrata, i eto me zdrave bez operacije. Dijete mi obojelo na upali pluća. Preporučim ga opet nebeskoj Majci, i ono mi ozdravi. Puno sam dragoj Majci dužna i puno joj se zavjetovala. Vratiću sve dok sam živa. J. H.

ZAHVALJUJU BOŽ. SRCU:

Andrijevcu VM Bož. Srce udijelilo mi je svagdani kruh. — Andrijevcu JB Ozdravio duševo i tjelesno. — Bakarac GF Uslijana i šalje za misije 100 Din. — Banovci AP Pogled na sliku Presv. Srca olakšao teško bolove. — Bebrina Gor. MT Pomoglo obitelji i meni na operaciji. — Bihać MH Uslijalo mi vruću molbu. — Bjelovar AF Majka se ispojedila i dijete prošlo na iespitu. — RK Zagovorom M. B. Bistricke ozdravila kao čudom. — Brlog AB Djetetu pomoglo na očima. — Brod na S. MB Nadahnulo mi pouzdanje i smirenje u bolesti djeteta. — Cvetković JC Vratilo se djetetu zdravlje. — Čubinac TT Dahu Svetomu i Bož. Srcu slava za zdravlje. — Delnice AT Nekrve osudene, dobile smo ipak pravo na višem судu; pouzdanje u Isusa nam pomo-glo. — Dubravica ŠV Uslijalo molbu; dar Din 20. — Desinec D. KS Sveta Misa i Zlatna krunica spasila nam dijete. — Dugi Otok LK Odavan još kao mladominske od smrti i dobio mnogo drugih milosti od Presv. Srca. Preporučuje mu se i sad, gdje radi bolesti ostavlja župu. — Erdgovac HV Hvali na mnogim milostima i ozdravljenju djeteta. — Ferdinandovac JH Viečna Slava i poklon Presv. Srcu, koje me ozdravilo — Fužine JD Presv. Srce izmiri obitelji našu! — Gornji Oštrc KM Primio mnogo milosti od Srca Isusova po za-govoru B. Djevice, Sv. Josipa, Sv. Male Terezije, i † biskupa Lang-a. — Gospic AK Brzo dobiveno mjesto. — Gračani JB Propale sve nade — samo

nada u Isusa pomogla. — **Gradusa MJ** Sredilo moj obiteljski život i djetetu mi vratilo zdravljie. — **Grebalice PB** Dobjio milost za duševnu obnovu. — **Hlebine TG** Šaljem za sv. Mise, jer me uslišalo S. I. — **Ilok SB** Uspjelo poduzeće. — **Iquique A** i PG Srce Isusovo sačuvalo me na tešku morskom putu i pomoglo u porodu. — **Jajce OR** Dokazana nevinost obitelji. — **Kastav AS** Pomoglo mi S. I. u mnogim nevoljama. — **Kaština AP** Uslišalo mi molbu. — **Kratečko MM** Zazvala S. I. i pomoglo mi je. — **Kukujevci MB** Vratilo mužu zdravljie. — **Levanjska Varoš EJ** Vraćeno zdravljie. — **Lipik LŠ** Spasitelj čuo moj glas i šaljem za sv. Misu. — **Ložišće BV** Primila dvije osobite milosti od Presv. Srca. — **Ludbreg JV** Ozdravio sinčić. — **Lun BGD** Uslišalo mi usrđnu prošnju. — **Martinska Ves SD** Šaljem za Glasnik Din 50. iz zahvalnosti S. I. — **Martinšćica na Cresu MT** Ozdravila od teške bolesti pluća primajući redom 9 dana sv. pričest i obećavši javno zahvaliti i držati Glasnik dok je živa. — **Nijemci MR** Za davno primljenu milost šaljem dokaz zahvalnosti Din 100. — **Novacača JR** Pomoglo mi S. I. kod gradnje kuće. — **Nova Gradiška JT** Isus i Marija pomogli me i zaštitili me. — **Novoselec-Križ KG** Preporučila sam se tiskupu Langu i on mi isprosio djetetu zdravljie od Bož. Srca. — **Ogulin MS** Zagovorom sv. Apolonije prestala zubna bol. — **Orahovica VC** Slava Presv. Srcu, koju nam je otvorilo blago milosti svojih po lijepo uspјelim misijama. — **Osijek MR** Uslišana molba. — **Pakrac MM** Pripisujem zagovoru tiskupu Langu više uslišenja. — **Pitomača MP** Ozdravio nečak od velike upale očiju. — **Pregrada Lj P** Pouzdanjem u S. I. zadobila opet govor. — **Požega GB** Primila mnogo milosti. — **Primoče AH** Bolest ruke prestala zazivom S. I. — **Račinovci MG** Primiti za Svetište Din 50. u znak zahvalnosti S. I. — **Rastičevi AS** Sveci me Božji zagovorili i po njima sam primila mnogo darova od S. I. — **Rešetari KN** Presv. Srce pomoglo i opet će mi pomoći. — **Retkovec MM** Ugodnici Božji pomogli me u nevolji. — **Rokovci MS** Maloj sv. Tereziji hvala na zagovoru kod S. I. — **Sarajevo MRL** Udjeljilo nam zdravljie i sreću. — **Sesvete Podr. BH** Pomoglo S. I. u zdravlju. — **Sikirevci KZ** Hvala S. I. za podijeljenu milost. — **KD Olakšalo** mi boli. — **Soljani MR** Ozdravilo mi sina; darujem Din 30. — **Split SA** Poslije tri godine dobila glas o mužu. — **St. Perkovci SZ** Uslišalo mi molbu. — **Starigrad KK** Ozdravila zagovorom sv. Terezije i glavi kuće povratila se čast. — **Subotica MF** Darom S. I. i zagovorom Majke Božje postigla bračnu sreću. — **J i MM** Vratilo nam majci zdravljie. — **AM** Primila milost zagovorom sv. Terezije. — **Ludovac DT** Utakla se zagovoru sv. Valentina i dijete ozdravilo od padavice. — **Sv. Jana RH** Hvala Bož. Srcu za primljenu milost, preporučujem njemu u zaštitu svoju obitelj; darujem Din 100. — **Samac ML** Iza teškog poroda ostala u životu. — **Štrukovec SG** Presv. Srcu i sv. Josipu hvala za primljenu milost. — **Švica JP** Darujem Din 20 zahvalna za uslišenje. — **Trsat SK** Nebeski zaštitnici pomogli mi, da sam dobila natrag prevarom izmamljeni novac i papire. — **Tršće MP** Dobila više milosti. — **Valpovo MG** Sv. Terezija pomogla mi je kod Bož. Srca u posudu i drugim teškoćama. — **Varaždin V i DL** Zagovorom sv. Tadeja krenule gospodarske prilike na bolje. — **Vel. Kopanica MM** Sretno prošla operacija. — **Vijaka MM** Ozdravila mi darom S. I. na smrt boleena žena; darujem iz zahvalnosti Din 100. — **Vinkovci EL** Majci obitelji povratilo potrebne sile za djetetu. — **Visoka Greda EK** Supruga mi oslobodilo vojske i u gospodarstvu nas zaštitilo S. I. — **Vivodina BB** Zahvaljuje Presv. Srcu, što joj se brat iz Amerike javio nakon 20 god.; darujem Din 15. — **Vrba Gor. KB** Presv. Srce i njegovi Sveti pomogli mi kod bolesnog dijeteta. — **Vrbova SR** Ozdravio pa zahvalan daruje u čast S. I. Din 10. — **Vukovar FK** Slava Presv. Trojstvu za povraćeno zdravljie majci. — **Zagreb NP** Pomirila se opet s mužem i riješila se drugih nevolja. — **MB Hvala sv. Obitelji** na mnogoj pomoći. — **JB** Obavljajući veliku devečnicu S. I. postigla laki porod. — **LB** Gospa Lurdska pomogla mi u brizi za život. — **TJ Hvali** za mnoge milosti, osobito za uspjelu tešku operaciju. — **OK Često** uslišana za sebe i za obitelj. — **JJ Zahvalna S. I.** darujem za misije Din 200. — **JH Majka B. Kamenitih vrata** pomogla mi dvaput čudesnim načinom. — **OS Slava Kralju obitelji S. I.** koje nas štiti već 18 god. — **ŠK** Pomoglo bratu u vojsci. — **AB** Ozdravila opet ruke. — **D i MK** Hvale za uslišane molbe i daruju Din 30. — **Zemun ZZ** Suprug dobio namještenje.

VIJESTI

Sv. Matej: U mjesecu decembru godine 1927. osnovano je kod nas Djevojačko društvo Srca Isusova. Do sada nas ima 21 članica. Svake prve nedjelje u mjesecu pristupamo k svetoj pričesti, a popodne saberemo se k blagoslovu, gdje nam velečni gosp. A. Košir drži propovijed o mjesecnoj nakani. Slušaju rado i ostali vjernici u crkvi. Iza blagoslova sastaje se naše Djevojačko društvo u župnom uredu na društveni sastanak. Tu nam uz drugo velečni gosp. prozbori par prigodnih riječi, potičući nas na što veću pobožnost spram Bož. Srca Isusova.

Oltar Presv. Srca u Rasopasnom na otoku Krku.

pošalju dar našem veleč. župnom uredu. Veleč. g. župnik V. Rudolf vrlo se brine za naš napredak, pa je pozvao i vel. upravitelja Apostolata iz Zagreba, koji nam je n dan sv. Barbare držao svečani sastanak. Druge polovine prošle godine primile smo ukupno 331 sv. pričest.

Draga Baška. Ovog proljeća pošlo je pet naših članica Dj. dr. S. I. pred oltar Božji, da u sv. sakramente ženidbe primi milost za svoj novi obiteljski život. Ponos je to i za naše društvo, jer pokazuje, da ono svoje članice lijepo odgaja i da taj odgoj ljudi znadu cijeniti. — Sve članice redovito primaju sv. sakramente; u korizmi smo pristupale i više nego obično. Ljuta zima uništila je i nama cvijeće, kojim smo kitile kip Bož. Srca. To nas potiče, da Isusu pružimo što više duhovnog cvijeća.

Mače. Sv. Masiama, što smo ih imali u korizmi, obnovilo se i naše Djev. dr. S. I. na novu revnost. Dok je u veljači bilo 315 sv. pričestii, porasle su u ožujku na 650. Dalio nam Bož. Srce svetu ustrajnost u svojoj ljubavi!

A. Ivančir, glavarica.

Naše je društvo osnovano u vrlo teško doba, kada mladež ne misli na ništa drugo, nego na zabavu i ples. Stoga smo vrlo zahvalne veleč. g. A. Koširu, koji se dao na to, da u tako kritično doba osnuje naše Djevojačko društvo. Božansko Srce Isusovo nek dade, da to mlado stabalce poraste u veliko i jako stablo, koje će moći bez straha odoljevati vijuru opće pokvarenosti! J. Komar, glavarica.

Dugirat. Svetkovinu sv. Josipa proslavile smo ove godine svećano u sam dan kao blagdan. To je osobito važno za naše mjesto, gdje je mnogo radnika, a sv. Josip je osobiti naš zaštitnik. Zahvalni smo za tu proslavu i veleč. g. župniku Don. J. Naranče, kao i fra V. Rosandiću, koji nam je krasno propovijedao i g. Čulumu, učitelju, koji je za sv. Mise sa svojim zborom učenika divnom pjesmom razdrago srca. S. Drevižan.

Rude. U rujnu počele smo sabirati prinose za društvenu zastavu. Bila je to velika radost i pobuda za nas i cijelu župu. No kako je kraj siromašan, kasno će nam se želja ispuniti. Zato od srca prosimo imućne dobrotvore i izvan mjesta, da nam pomognu i

V. Lehpamer, glavarica.

K. Tomašić, glavarica.

Drenovci. Na Bogojavljenje davalno je naše Djevojačko društvo S. I. predstavu »Moć ljubavi«. O pokladama opet žalu »Oklađa«. Jedna i druga igra uspjela je u svakom pogledu sjajno. Čisti prihod namijenjen je za našu knjižnicu. Ostalo ide sve, hvala Božanskom Srcu, kako traže pravila. Sv. pričesti u siječnju i veljači prikazale smo 72. **A. Vilić**, glavarica.

Sv. Nedjelja. Koncem g. 1928. imalo je naše Djev. gr. S. I. 74 članice, 16 kandidatkinja i 108 žena revniteljica u Ap. molitve. Kroz godinu primile su djevojke 1209 naknadnih sv. pričesti, a žene 719. Udale su nam se 3 članice, a dobru našu drugaricu B. Jovan sprovele smo do vječnog počinka. Na Bijelu nedjelju pohodio je društvo vel. O. J. Urbanek, upravitelj Apostolata, i potaknuo nas na novu revnost i ustrajnost. To će nam biti sada to lakše, što se i naš novi g. župnik A. Šćukanec vrlo zauzimlje za društvo. **O. T. glavarica**

Voća. Maio nas je u društvu, no ipak činimo što možemo u čast Bož. Srcu. Prva tri mjeseca primile smo 69 sv. pričesti. Očekujemo sv. Misije i u njima novi polet društva. **T. Stanko**, glavarica.

Han Kump, Vitez, Bosna. Naš utemeljitelj, veliki štovatelj Presv. Srca, pokojni nadbiskup dr. Josip Stadler, htio je ovdje podići zavod za slaboumnu djecu, ali ga u tome smrt spriječila. Njegov plemenito namisao želimo izvesti mi i podići »Dom sv. Josipa« s malom kapelicom. U tome domu hoćemo da ublažujemo bijedu slaboumne djece, najzapuštenijih sirota, koje često zanemaruju i vlastiti roditelji. — Trećinu potrebne svote već smo sabrale zahvaljujući kršćanskoj ljubavi, pa molimo i vas, braće i sestre, malu pripomoći za ljubav prema Presv. Srcu Isusa, prijatelja siromašne djece.

Služavke maloga Isusa **Han Kump, Vitez, Bosna.**

HRVATSKO HODOČAŠĆE U LURD.

Već je prijavljeno u Lurd na stotine tisuća hodočasnika raznih naroda, koji će ove godine doći onamo. I mi smo najavili naše hrvatsko hodočašće, jer je i nama po bl. Bernardici poručila Gospa: »Hoću da mi dolazi ovamo mnogo naroda. Hoću da dolaze u procesijama.«

Raspored hodočašća je slijedeći:

Dne 5. kolovoza u 5 sati poslije podne kreće hodočašće iz Zagreba. Preko Innsbruka u Tirolu i Züricha i Basela u Švajcarskoj dolazi dne 6. kolovoza uveče u Pariz. U Parizu ostaje 3 dana. Hodočasnici pregledavaju Pariz Versaj i prave izlete u Lizje, gdje je grob sv. Terezije od Maloga Isusa. 9. kolovoza poslije podne kreće se u Nevers, gdje je grob bl. Bernardice Subiru, kojoj se ukazivala Naša Gospa Lurdska. Drugi dan, 10. kolovoza, poslije podne ostavljaju hodočasnici Nevers i dolaze u Paray le Monial, svetište presvetoga Srca Isusova. 11. kolovoza se kreće prema Lurd, kamo se dolazi 12. kolovoza o podne.

U Lurd borave hodočasnici 12., 13., 14., 15. i 16. kolovoza, te uveče 16. kolovoza kreću preko Tuluze prema Marsilji. 17. kolovoza razgleda se Marsilia, a poslije podne kreće se prema glasovitom ljetovalištu gradu Nici. 18. kolovoza ujutro je polazak iz Nice i dolazak u Genovu poslije podne, gdje se razgleda grad i najkjepe groblje na svijetu. U noći istoga dana dolazi se u Milan, gdje se ostaje cijeli dan 19. kolovoza. 20. kolovoza cijeli dan se ostaje u Veneciji. 21. se dolazi u Zagreb prije podne.

Cijena za cijeli put zajedno s hranom i prenoćivanjem u hotelima i troškovima za razgledavanje gradova i izletima prema programu bit će ukupno 4200.— Dinara. Tko želi poći s ovim hodočašćem, treba da se prijavi najkasnije do 1. srpnja i da pošalje unaprijed kaparu od 1000 Dinara. Poslije toga roka ne će se više primati prijave. Putnica će biti zajednička, pa će svaki hodočasnik morat od svoga sreskoga poglavarnstva dobiti samo uvjerenje, da nema zapreke njegovom putovanju. Trošak za vizume snose hodočasnici sami, ali se odbor pobrinuo, da i ti troškovi budu veoma neznatni. Prijave za hodočašće šalju se na **Odbor za Lurdska hodočašća, Zagreb, Kaptol 29.**

HRVATSKE SESTRE SRCA ISUSOVA

koje su se nalazile na Rijeci, ostavile su Italiju i osnovali hrvatski samostan u Crikvenici. Svrlja je samostanu brinuti se za siročad bez roditelja i učiti djevcu jezike i glazbu u »djetičnim vrtićima« i školama. Krepošne obrazovanje katoličke djevojčice, koje imaju volju da služe Presvetom Srcu Isusovu u samostanu i tako Ga osobito štuju, neka se jave potpisanoj upravi. Od nje će moliteljice dobiti potanji naputak o uvjetima, uz koje će biti primljene.

Uprava Samostana Srca Isusova u Crikvenici, Hrv. Primorje.

KNJIGE:

Vjenčić Počasne Straže Srca Isusova. Svećnič u obliku molitvenika od 80 strana, iz kojeg doznajemo, da je »Počasnu stražu« lani podigao sv. Otač na nadbratovštini za sve katolike u našoj državi. Zatim se tu nalaze jasno razložene upute, redaju se pravila i napokon molitve s obrednikom za primanje u Stražu. Knjižica s lijepim sadržajem i uistinu umjetničkom slikom na čelu čini najbolji dojam. Dobiva se u Samostanu sv. Ksavera, Zagreb.

Dr. Josip Lang: Slava Presvetoj Krvi Isusovoj. Kako su ova razmatranja s molitvama omiljela narodu najbolje se vidi po tom, što evo po treći put izlaze. Najbolja im je preporuka ime njihova sastavljača. Stoji D. 4.—

Dr. Drag. Hren: Idite k Josipu. Ovaj je molitvenik već davno bio rasprodan. Kako je radi svoje vrijednosti bio od mnogih tražen, to je dr. Hren priredio novo izdanje. Uz kratki život velikoga sveca nalaze se tu različne pobožnosti, od kojih je osobita za mjesec ožujak, devetica, litanijske, molitve, pjesme. Namijenjen je svima, u prvom redu katoličkim muževima. Lijepo vezan stoji Din 20, sa zlatorezom Din 30.—, u kožu vezan Din 60.— Obje se ove knjige dobivaju kod »Narodna Prosvjeta« Zagreb, Kaptol 29.

Dr. Fra Oton Knezović: Franjevački idealizam. »Savremena pitanja« sv. 28—30. Mostar 1929. U 18 poglavljia prikazuje pisac evandeoski idealizam, koji je zanio sv. Franju; prikazuje one velike ideje, koje su pokretale svim Franjevinim akcijama, i koje su ga učinile velikim svetcem i reformatorom. Djelo se čita s pravim duševnim užitkom. Pisano je s velikom odanošću prema Crkvi, sv. Franji i franjev. redu. Tu je bogati materijal za konferencije i upute za današnji život. Katolička inteligencija, osobito kler i mladost, dobiva u ovom djelu lijepi kažput za život. Čijenu mu je samo Din 24.— Naručuje se kod »Savremena pitanja«, Mostar.

Štefa Jurkić: Čipke. Darovita spisateljica htjela je u tom djelu da prikaže, kako se jedna duša diže iz postrade ljubavi zemaljske k nebeskoj, a pomaže joj u tom sv. mala Terezija čudesnim ukazanjem. Autorica dobro sluti u uvodu, da Svetica možda ne će biti posve zadovoljna s njezinom knjigom. Sv. Terezija je i za zemaljskog života bila puna razboritosti i kraj svega silnog i nježnog osjećanja tako puna snage, da bez sumnje ne bi odobrila što idealnom prikazivanju obraćenica postavlja onaku odgojiteljicu u azilu siročadi. I abbće se čini manje nego »običan«. Žao nam je što moramo to privoziti knjigi, koja inače ima sve odlike dosadanog rada autoričina i koja je bez sumnje pisana s najboljom nakonom. Lijepo ilustrirano djelo stoji Din 15.— vezano 25.— Naredžbe prima: Knjižnica dobrih romana Zagreb, Trg Kralja Tomislava 20.

DAROVI U OŽUJKU, 1929.

Za svete Mise: Berak IK 50 Cleveland AS Dol 2.— IS Dol 1.— MS Dol 1.— Dijakovo AB 50 Galesburg MB Dol 1.— Hlebine TG 15 Ist I i KP 40 Lipik LS 25 Los Angelos Dol 5.— Lovišta Jova IP Dol 1.— Madaraševac AB 15 Mrzlopole MG 15 Petrovsko AC 23 Pittsburg PC Dol 1.— Podgorac MP 10 Sharon SG Dol 2.— Varaždin VL 20 Vinkovci KC 30 Zagreb OK 20.

Za svetište S. L: Bjelovar HM 10 Brlog AB 30 Chicago JG Dol 3.— Cleveland JR Dol 1.— Cvetković JC 50 Hrastovsko JV 10 Iqiqe PG 50 Jongstovn O.A.S Dol 2.— Kašina AP 20 Lun PB 10 Madaraševac AB 15 Mrkopalj NN 10 Novoselec Kriz KG 10 Omaha Neb. JB Dol 1.— Ostrovo VK 24 Pakrac MdM 10 Potturen VL 10 Račinovci MG 50 Sesvete Podr. BP 10 Sikirevcii MC 10 Šestik AM 23 Sv. Ivan Žabno SK 50 Sv. Jana RH i R 100 Švica JP 20 Tršće MP 20 Varaždin SK 25 Vrakja MM 100 Vinkovci EL 10 Visoka Greda EK 10 Zagreb RK 60 MR 150.

U čast Srcu Isusovu: Andrijeveci VM 10 Brezovljani JM 15 Brod n. S. MB 10 Čabar MA 10 Djakovo MS 50 Don. Desinec KS 10 Gor. Bebrina MT 10 Gor. Vrba KB 20 Graduša JM 50 Gundinci MM 20 Jammica LK 50 Kobaš LS 5 Lev. Varoš EJ 10 Ogulin MS 10 Privlaka LG 10 Rešetari KN 30 Rokovci MS 10 Sikirevcii KZ 10 Soljanj MR 30 Subotica AM 50 Sudovac DT 10 Šag JB 10 Vel. Gorica ŠM 60 Veliko Selce MZ 10 LZ 10 Vrbova SR 10 Zagreb AB 50 AP 250 AS 20 DP 20 JH 35 SR 55.

U čast S. I. Srcu Mar., sv. Josipu, sv. Antunu, sv. Tereziji M. I., sv. Blažu i S. Ćelini: Glina RD 15 Kozarevac GA 40 Rokovci MS 50 St. Perkovci JB 25 Vinkovci NM 5.

Za raz. Glasnika S. L: Alipašin Most JP 8 Bakarac FG 20 Banovci AP 10 Baškavoda MD 3 Beograd HA 15 Bihać MG 10 Brezn. Hum FG 13 Brod n. S. FP 10 SB 5 Chicago MK Dol 2.— Dubrovnik MT 8 Dubravica ŠL 20 Farmington MM Dol 1.— MM Dol 1.— Fužine DJ 20 Glogovnica FG 10 Gor. Predrevo MG 15 Gospic AK 100 Gradac KM 10 Hlebine TG 5 Kansas C. AL Dol 1.— IG Dol 1.— Kastav AS 51 Knin CJ 10 Kobaš AD 10 Konjić IT 3 Kravarako LŠ 8 Ložišće VB 10 Martinskia Ves SD 50 Njesci MR 100 Nova Gradiška JT 20 Omisalj JK 100 Osječek MR 10 Pitomača AL 12 Pittsburgh PD Dol 1.— Postire SB 5 Požega MM 10 Retković MM 10 Rokovci MB 10 Samobor AG 10 Sarajevo OL 10 Sikirevcii KD 50 Somber BC 20 Split AK 20 ŠA 23 Starigrad KK 15 St. Perkovci SZ 10 Subotica J i MM 15 JP 10 Sušak EC 26 Sv. Barbara AV 10 Sv. Ivan Žabno SK 50 Travnik LJ 5 Trešnjevka IL 24 Turbe JČ 8 Vrbanja FZ 50 Vrgorac JP 5 IV 15 Vrh MM 50 Vukovar LK 30 Zagreb AB 5 AK 5 AZ 5 BB 12 FT 10 GK 5 KM 5 MB 20 MK 5 NC 10 NP 20 NN 100 OK 15 SM 5 SP 12 SK 20 ZB 5 ZT 35 Zenica SM 13.

Za Malo sjemenište D. I. u Travniku: SP 300.

Za kruh sv. Antuna: Bjelovar HM 10 Gerovo SK 20 Gjurgjevac MP 20 Illok SB 10 Jaska MP 10 Lev. Varoš EJ 5 Novačka JR 30 Orahovica JD 25 Pakrac M d. M 10 Sikirevcii MC 10 Sv. Ivan Žabno 10 Wilson MP Dol 1.— Zagreb OK 15 SR 50 Županja MŠ 50.

Za Svetište u Jeruzalemu: Bakar TM 10 Barberton IV 106.

Za ulje i svjeće Gospoj Lurdskoj: Chicago Familija M Dol 3.—

Za Dom duhov. vježbi: Bakonja MK Pengö 2.— Farmington MM Dol 5.— Krasica FR 10 DC 10 Samobor MH 100 Vuka MŠ 50.

Za dar sv. Oca Papi: Bakonja MK Pengö 1.—

Za Misije: Kliničaselo LK 20 Koprivnica FC 5 Sikirevcii PB 10 MC 10 Sušak EC 20 Zagreb PB 10.

O. Mesariću za katehiste: Bakar TM 10.

Za otkup i pokrštenje crnačke djece na imena: Po volji: Bakarac FG 100 — Stanislav Lončarić: Kansas C. AL Dol 2.— Mandaljena: Kutjevo MJ 100 — Josipa i Maksimilijan: Zagreb JJ 200 — O. Mesariću u Bengalijs za 4 dječaka na imena: Ilija, Ivan, Kristijan, Božo i Gracija te jedne djevojčice na ime Terezija od M. I.; Barberton IV Din 500 za krštenje 2 crnačkih djevojčica na ime Jelka i Marija D i MK 30.

**DOSTOJ SE, GOSPODINE, SVE KOJI NAM DOBRO ČINE, NAPLATITI
ZIVOTOM VJEĆNIM!**

Urednik Milan Pavelić D. I.

Vlasnik: Kolegij Družbe Isusove u Zagrebu — Lj. Dostal D. I., rektor.
Tiskom »Glasnika Srca Isusova« — A. Aličević D. I.

MJESEČNA NAKANA U LIPNU:

Štujmo Presveto Srce naknadivanjem.

Posebne nakane za svaki dan.

1 S Pamfil. Crkva u Meksiku.

2 N 2. Duh. Erazmo. Naše škole.

3 P Klotilda. Sirenje pobožnosti Srca Isusova.

4 U Kvirin. Naši biskupi.

5 S Bonifacij. Redovnička zvanja.

6 Ć Norbert. Revnost u službi Božjoj.

7 P Srce Isusovo. Obitelji posvećene Presv. Srcu.

8 S Srce Marijino. Ljubav k Majci Božjoj.

9 N 3. po Duh. Primo. Radnici.

10 P Margarita. Ljubav k bližnjemu.

11 U Barnaba. Malo sjemenište u Travniku.

12 S Ivan Fakundo. Bolesmici.

13 Ć Antun Pad. Franjevački redovi.

14 P Bazilije. Sjedinjenje istočnjaka s Crkvom.

15 S Vid. Blagoslov u gospodarstvu.

16 N 4. po Duh. Ivan Fr. Regis. Obraćenje grješnika.

17 P Adolf. Preplatnici Glasnika.

18 U Efreem. Katolici u Rusiji.

19 S Julijana. Red Kćeri Božje ljubavi.

20 Ć Silverij. Poniženje neprijatelja sv. Crkve.

21 P ALOJZIJ Mjes. zašt. Prvopričešnici.

22 S Pavlin. Književnici i novinari.

23 N 5. po Duh. Agripina.

24 P Rođenje Ivana Krst. Ljubav k pokori.

25 U Vilim. Napastovani.

26 S Ivan i Pavao. Naši pokojnici.

27 Ć Ladislav. Svjetovni poglavari.

28 P Irenej. Branitelji sv. vjere.

29 S Petar i Pavao. Ljubav k sv. Ocu Papi.

30 N 6. po Duh. Spomen sv. Pavla. Obraćenje židova.

Svagdanje prikazanje. Božansko Srce Isusovo! Ja ti prikazujem po bezgrešnom Srcu Marijinu sve molitve, djela i trpljenja ovoga dana u naknadu za naše uvrede i na sve one nakane, na koje se ti neprestano prikazuješ na oltaru, osobito ti ih prikazujem za sv. Crkvu, za sv. Oca papu i za sve potrebe članovima Apostolstva molitve ovoga mjeseca i dana preporučene. Amen.

Oprosti za članove Apostolstva molitve. Potpuni oprost jednoga petka po volji, i još jednog dana po volji odabranog. Na dan pomirovne sv. pričesti. Na blagdan mjesecnog zaštitnika.

Oprosti za članove bratovštine Presv. Srca Isusova. Potpuni oprost prvoga petka ili prve nedjelje, i još jedan po volji odabran dan.

Opća mjes. nakana u srpnju: Zatvorene duhovne vježbe.

Misijska nakana: Protiv pogibli od boljševizma u misijama.

GLASNIK SRCA ISUSOVA

God. 38.

Srpanj 1929.

Broj 7.

Zlatna Misa hrvatskog metropolite.

Sav katolički svijet slavi ove godine pedesetu godišnjicu misništva sv. Oca Pape. U tom slavljenju ne zaostajemo ni mi Hrvati.

No mi imamo još jednu posebnu slavu: ljetos je ravnio pedeset godina, što je bio reden za svećenika preuzvrašeni gospodin nadbiskup zagrebački dr. Antun Bauer. Taj je jubilej velik događaj za sve katoličke Hrvate.

Postavši »svećenik zauvijek poput Melkisedeka« nastojao je svim silama da to doista i bude pred Bogom i ljudima. Za Božji je narod postojano molio, primjerom mu sjao, apostolski radio.

Kao svećilišni profesor neumorno je preko dvadeset godina sijao zrnje vječnih istina u srca mlađih bogoslovaca. Spremao je te buduće svećenike da postanu učitelji i branitelji vjere, otkrivao im veličanstvenu krasotu neoborivih temelja nauke Kristove, i njegovi su ga slušatelji poštovali i ljubili kao malo kojeg profesora.

Kao urednik »Katoličkog Lista« ustajao je velikom sjremom, žarom i odrešitošću za katoličke svetinje. Nije uzmicao pred protivnicima naše vjere, sigurnim je prstom upirao u njihove varke, oštromno obarao njihove protiv Crkve podizane tvrdave.

Kao učen bogoslovac pisao je mudre knjige, koje su imale da pomognu slušateljima bogoslovija zaći dublje u nauk Isusov. Napisao je još mnogo učenih radova, u kojima umno razlaže Božjim i ljudskim stvarima, pa je stoga i postao član najvišeg našega učenog društva »Jugoslavenske Akademije«, kojoj je davao i pokrovitelj.

Kao rodoljub hrvatski djelovao je bez počivanja, da se pomogne našem seljaštву. Mnogo je učinio, da su se stale kod nas podizati seljačke zadruge, da se seljaci otmu iz lihvarskih pandža, pa je najviše upravo njegovim nastojanjem osnovana bila Poljodjelska Banka, da jeftino posuduje novac tim zadrugama. Samo od ljubavi k svom narodu dao se je birati u bivši hrvatski sabor i tu po savjeti radio, da narodu koristi.

I Gospodinu se svijedlo, da ga digne na visove svećeništva. »Ljubio ga je Gospodin i uresio ga je, haljinom slave zaudio ga je. Godine 1911. postao je biskupom, da pomaže pok. blage uspomene nadbiskupu Posiloviću, a iza njegove smrti zasio je 1914. na slavnu stolicu nadbiskupa zagrebačkih.

Kao biskup i nadbiskup nastoji naš preuzvišeni jubilarac da budi i oživljuje vjeru u Presveti Oltarski Sakramenat, da privlači srca k Isusu, koji sakriven bijelim hostijskim prilikama vječno boravi među nama. Još kao pomoćnom biskupu bilo mu je prvo da uvede sveudiljno klanjanje u nadbiskupiji zagrebačkoj. I tako nema dana u godini, u koji ne bi u kojoj župi prostrane nadbiskupije dolazio narod u crkvu i javno se klanjao sakrivenom božanskom Spasitelju. Sam natpastir daje u tom uzorni primjer svomu stadu klanjajući se gotovo svaki dan po jedan sat pred Presvetim. A njegovom je skrbbi i njegovom darežljivosti bio držan i onaj krasno uspjeli Euharistijski kongres 1923., koji je donio tolike koristi dušama.

Da ne ističemo drugog njegova rada za slavu Božju i spaseњe besmrtnih duša, spomenimo se samo golemog djela, kojim uzvišeni svečar divno kruni sav svoj dojakošnji rad: on evđ u starosti svojoj podiže dječačko sjemenište, u kojem 400 dječaka i mladića ima potpuno opskrbu i dobiva cijelo gimnazijsko obrazovanje pripravljajući se za svećeničko zvanje. Tim je djelom zapisao preuzvišeni jubilarac svoje ime u srca hrvatskog katoličkoga naroda za sva vremena. I katolička Hrvatska a i cijela velika Crkva Kristova blagosivat će ga radi djela, koje će, ako Bog da, dati našemu narodu i Crkvi na tisuće svećenika.

Eto koliko razloga imamo, da se veselimo, da osobito na 28. srpnja ove godine — na dan slavlja u nadbiskupiji zagrebačkoj — molimo svi Hrvati katolici za velikodušnog starca nadbiskupa!

Okrijepi ga, Gospodine, »nek stoji i nek pase u jakosti Tvojoj, u užvišenom imenu Tvojem!«

Utješi ga, Božansko Srce, velikom utjehom svojom, jer ti najbolje znaš, koliko je morao da prepati u ova teška vremena!

Plati mu, Gospodine, svakim dobrom ovdje i u vječnosti za sva dobra, što ih je učinio svetoj Crkvi, narodu i svima koji patet

Pomolimo se. Bože pastiru i vladaoče svih vjernika, milostivo pogledaj na slugu svoga Antuna, koga si se dostojao staviti na čelo zagrebačkoj crkvi. Daj mu, molimo, da riječju i primjerom koristi onima, kojima je poglavica, pa skupa sa stadom, koje mu je povjerenio, dode u život vječni. Amen.

*Pedeset ljeta Hostiju
Već uzdiže Ti ruka
Ko oblak blagoslovijeni
Vrh Gospodnjega puka.*

*A Gospod Tebe uzdiže
Do vrha najvišega:
O Svećenice Veliki,
Još dugo sjaj nam s njega!*

*U vijenac djela besmrtnih
Još dugo nova niži,
U zlatu ostensoriju
Božansko Srce diži.*

*Blagoslivaj, blagoslivaj
Duž naših bijednih strana,
Da kane lijek i okrepa
Na jade mnogih rana.*

*Blagoslivaj dok nè počne
Kraljevati dobrota,
I nè bukne po Hrvatskoj
Plam svetoga života!*

OTR' O TRI SUZE.

Bilo je godine 1915. za svjetskog rata, tamo negdje oko 27. junija, kadno zadé u nj i Italija. Župnikovao sam tad u Filipani kraj Pule u Istri. Radi vojničkih razloga bilo nam je seliti. Tjerali, krcali, odvozili tužnu raju na sve strane, samo ne u Hrvatsku. Grozna je bila klaonica našeg naroda, navlastito u Gmundu i Steincklamu...

Između istarskih svećenika zapade mene najprvoga da kretem za našim bjeguncima u Moravski Schönbergh, na granici Njemačke i Galicije. — Nakon tri dana tegotna putovanja, oko 9. rujna, banem rano ujutru onamo. U tili čas pročuje se među bjeguncima moj dolazak i sjate se kao ždrali oko mene. Tu su Barbanci, Kanfanarci i njekoličak mojih Filipanaca koje su porazbali kojekuda. Upitamo se za zdravlje i tadanje prilike, pa kao prognanici i zatočenici razgovaramo se kroz suze o svojim jadima. — Našlo se u mene novaca; zaonda malo bogatstvo: imao sam naime 3000 kruna. Ali trebalo je davati pozajmljivati i pomagati, i već prvi mjesec ostadol bez pare.

Bijeda je danomice rasla. Nijemcima smo na sjeveru postajali sve teži: držali su, da smo valjda najpogibeljniji ljudi u državi, kad nas vlasti baciše tako daleko od domaje na sjever. Da, bio je taj sjever dvaput mrzao, t. j. podnebljem i srcem...

Pritisla me skrb zbog ljute oskudice, ne znam kamo bi se utekō. Obratim se napokon pismom preuzvišenome današnjem jubilarcu dru A. Baueru, našem zagrebačkom nadbiskupu i metropoliti i iznesem mu jade, tražeći u ime Božje pomoći za sirotinju. Već šesti dan primim po jednom našem velikom prijatelju lijepu svotu novaca, da pomognem sirotinji.

Isto me popodne pozvaše daleko u okolicu smrtno bolnomu Mati Biliću, mome pućkom pjevaču u svetištu Majke Božje od Zdravlja na Barbanštini. Nadem ga toliko da je živ. Oči staklene, tek da diše, smrtni znoj mu probija lice i jedina mu nada na grudima urezano presv. Srce Isusovo. Jedva me raspozna. Brže bolje pripravih ga za vječnost. No kako je stanovao sred ciće zime u vlažnom, mračnom i ledenu podrumu, nadem kočiju i otpratim ga u bolnicu, gdje je bio ko čudom spašen od tifusa i upale pobrifica. Tako bi otrvena prva suza.

Druga je izbrisana blagim darom preuzv. Natpastira odmah sutradan na stanici Altstadta. Tu nadoh njeku ženu, zvala se Jakša, sa šestero gole, gladne i ozeble siročadi. Čamili su tu već tri dana bez ogrijeva, hrane i stana. Podvorim ih u gostionici, nabavim im nešto odorica i platim stan za tri mjeseca unaprijed, jer drukčije gazda ne htjede da ih primi. I tako je bila — dok je stigla bjegunačka potpora — osušena druga suza.

Treća je izbrisana kod djevojke Krizmanić koja je umirala od nagle bolesti u njemačkoj Libavi. Bila je pravi andeo dobrote. Već pri svrsi svoga mladog vijeka kupala se danju i noću

sa svojom tužnom majkom u suzama. Braća na ratištu, one u progonstvu, kod kuće ruševina i pustoš... Banuh u sobu, grozan prizor tamnog, gadnog kućerka. Pripravljam ih, uređujem, tješim i putim, ali one mogu jedva da se osvijeste u svojim mukama. Tuže mi se uz ostale jade, da nemaju ni čim bi u onoj tudioj, tamnoj zemlji, nabavile komad sanduka za skorašnji pogreb ove rajske odabranice... Očemerene duše uz utjehu pružih novac i odoh...

Ovako je preuzvišeni Jubilarac svojim milosrdjem osušio tri suze. Svako će mu plemenito srce zaželjeti, osobito sad kod njegove slave, da nade te suze ko tri cvijeta pred rajske vratima!

Ribnički Kunići o Duhovima.

Svećenik Livić.

ZATVORENE DUHOVNE VJEŽBE.

Nakana Apostolstva molitve u srpnju blagoslovljena od sv. Oca.

Bit će ti dragi čitatelju već poznato, što su to »duhovne vježbe«. Možda si ih i sam ovršio, dok si još bio u školi, ili si od drugih doznao za njih. Kao što tijelo jačamo raznim vježbama, tako što se vojnik vježba, da se može s uspjehom boriti proti neprijatelju, isto tako i kršćanin — vojnik Kristov — mora ojačati svoju dušu duhovnim vježbama. U njima promatramo pod upravom duhovnog vode vječne istine, nastojimo prema njima urediti svoj svag danji život i tako se vježbamo da postanemo kreposni.

Dvije su vrste duhovnih vježba: zatvorene i nezatvorene. Nezatvorene duhovne vježbe ovrušuje onaj, koji sluša duhovne govore i razmatra o njima, Bogu se moli, čita duhovno štivo. Tako obavljaju duh vježbe redovnici i redovnice, svećenici i sjemeništari. Sve više čine danas i svjetovne osobe tako duhovne vježbe. U posebnim kućama drže se takve vježbe za ljude pojedinih stalaža napose, za muževe, za mladiće, za radnike, za žene, za djevojke, za dake i t. d.

Da znaš, što se sve u ovim kućama radi za vrijeme duh vježba, evo ti dnevнog reda jedne kuće duh. vježba u Belgiji: U 6 $\frac{1}{2}$ ustanak, zajednička molitva u kapelici ili crkvi; u 7 sati sveta Misa, iza nje zajutrak i odmor; 8 $\frac{1}{2}$, govor u kapeli, razmatranje u sobi o onom, što se govorilo; 9 $\frac{1}{2}$, kratki pohod Presv. Sakramenta, duhovno čitanje; 10 $\frac{1}{2}$, zajednička sveta krunica; 10 $\frac{1}{2}$, drugi govor u kapeli i opet razmatranje u sobi, slobodno vrijeme; 12 $\frac{1}{2}$, ispitivanje savjesti, 12 $\frac{1}{2}$ ručak, odmor; 2 $\frac{1}{2}$, pohod Presv. Sakramenta; 3 govor u kapeli, razmatranje u sobi; 4 $\frac{1}{2}$, užina, slobodno vrijeme; 5 s. križni put; 5 $\frac{1}{2}$, duhovno čitanje; 6 $\frac{1}{2}$, govor, zatim razmarađivanje u sobi; 7 $\frac{1}{2}$ večera, odmor; 9 sati blagoslov, večernja molitva, počinak. — Ovakve duh vježbe traju obično tri dana. Jasno je, da ovakve duh vježbe mnogo uspješnije djeluju nego nezatvorene. Čovjek se tjelesno osvježi i kad opere samo noge. Ali se još više

osvježi, kad se potpuno okupa. Koji ovrše nezatvorene duhovne vježbe, slični su čovjeku, koji opere noge, koji produ zatvorene, slični su onakvu, koji se sav okupao.

Divni plodovi. Zatvorene duhovne vježbe vrše se danas vrlo često u Francuskoj, Belgiji, Njemačkoj, Holandiji a i u drugim zemljama. Stoga su se počeli posvuda graditi tako zvani »Domovi za duhovne vježbe«.

Da pokažem, kako ovakve vježbe blagotvorno djeluju na čovjeka, iznijet ću nekoliko crta iz jednog izvješća duh. vježba, koje su u Lierreu u Belgiji ovršili radnici. Na oproštaju rekao je jedan radnik i ovo:

»Ovih dana osjetili smo radost, koju je očutio izgubljeni sin, kad se iza duga izbivanja povratio u zagrijaj svome dobrom ocu. Vi ste nam, velečasni oci, dokazali, kako nas iskreno ljubite i kako nastojite, da nas vidite sretnima. Hvala vam od svega srca! Kako da vam se za to odužimo? Neka vas dobri Bog nagradi! A što se nas tiče, obecavamo, da ćemo se u životu ravnati prema vašim savjetima. Živjet ćemo kao pravi kršćani, radit ćemo kao apostoli među svojom braćom radnicima, koji se zasljepljeni gube u lažima komunizma. Nastojat ćemo da i druge doveđemo u ovu kuću, jer želimo, da se i oni okoriste vašim mudrim govorima, te osjetе onu sreću, koju mi uživamo. Poput nas i oni će ponijeti odatle svojim kućama neopisivu radost srca, mir i sreću. Hvala vam, velečasni oci, hvala iz dna dušei! Do videnja!«

Drugi jedan piše: »Velečasni oče! Kako mi je bilo teško osta viti kuću, u kojoj sam se osjećao tako sretnim! Po četiri pet puta morao sam ići u kapelicu, da zaustavim suze, tako sam bio ganut u zadnje časove svojeg boravka u vašoj kući.«

Slično kažu i drugi. Svi govore: »Kako sam sretan!« ili »Nikad nijesam pomislio, da bi čovjek mogao osjetiti takvu sreću«, »Kako mi je žao, da su duh. vježbe već prošle, najdraže bi mi bilo, kad bih mogao neprestano boraviti u toj kući. Čovjeku bi upravo bilo drago, kad bi zakasnio na vlak, samo da može još tu ostati.«

Iz duh. vježba znadu mnogi donijeti svojoj kući radost, za koju se činilo, da je nikad već ne će biti. Jedan piše: »Otkad sam se povratio iz Doma duh. vježba, kao da me ne prepoznaju žena ni djeca. Prije sam bio uvijek smrtnut i zlovoljan, sad sam posve drukčiji.«

Jedan kapelan piše o nekom svome župljaninu, koji je obavio zatvorene duh. vježbe: »Više godina nije nikako vršio krišćanske dužnosti, sad je uzoran katolik. Dosad je zlostavljao ženu, a sad je uzoran muž i otac obitelji. Njegova žena nemože se susjedima dosta nahvaliti svoga muža. »Moja je kuća«, govori ona, »licila paklu, a sad je pravi raj. Sad provodim najljepše dane svoga života. Prije duh. vježba bilo je mnogo svade a i udaraca. Sad je posve drukčije. Novac se štedi, nestalo je bogomirske psovka. Moj muž je bio prije ko davao, sad je andeo.«

Član uprave u Domu duh. vježba piše: »Jedan gradski radnik bio je poznat kao nepopravljiv pijanica. Svaki je dan tukao svoju ženu. Bilo je već pet godina da je posve zanemario vjerske dužnosti. Duh. vježbe učiniše ga posve drugim čovjekom. Dan iza njegova povratka dode jedan njegov susjed te me upita: — Da li bih i ja mogao u Lierre, da obavim duhovne vježbe? — »Zašto, prijateљu?« — Poslušajte. Jučer se otale povratio moj susjed sa suzama u očima. Odmah je pao na koljena pred svojom ženom, zamolio ju, da mu oprosti, što joj je dosad učinio nažao. Bog me je, ženo, korio radi neličepog vladanja, govorio je moj susjed. Zahvalimo zajedno

Zgrada kod Priscilinih katakomba u Rimu, koju kao dar k zlatnoj Misi sv. Oca podiže Molitveno Apostolstvo cijelog svijeta. Stajat će 500 tisuća franaka. U njoj će hodočasnici dobivati okrepu.

božanskому Srcu. — Obodvoje su klečali. Ja sam sve čuo i vido. Kad su velečasni oci mogli obratiti mojeg susjeda, nadam se, da će moći isto učiniti i sa mnom. A iskreno priznajem, nijesam bolji nego je prije bio moj susjed.«

Drugi je došao na duh. vježbe veleći: »I moj je sin bio u duh. vježbama. Kad se vratio kući, tako je razveselio roditelje te sam i ja htio vidjeti, što su to duh. vježbe.«

Tko bi izbrojio žene, koje su dolazile župnicima ili drugim dobročiniteljima da im zahvale, što su pomogli njihovim muževi ma, da obave zatvorene duhovne vježbe! Više su govorile njihove suze nego usta.

Kod nas Slovenci već imaju svoj Dom duhovnih vježba.

Kroz ovo nekoliko godina već su tamo tisuće uživale istu sreću, što su je uživale duše u drugim zemljama. I mi Hrvati radimo da što prije dođemo do takvog Doma. Međutim nije nužno da odgadamo zatvorene duh. vježbe dok se podigne Dom. Dušovne vježbe mogu se vršiti i na drugim mjestima, koja su za to prikladna, kao u samostanima, sjemeništima i školama kroz praznike i t. d.

Davao i njegovi apostoli nastoje svim silama, kako bi što više pokvarili i unesrećili jedni svijet. Katolici moraju raditi, da daju svijet, da ga vode k obnovi kršćanskog života. Tu će im nuda sve pomoći duh. vježbe, osobito zatvorene. Stoga i sv. Otac Papa toliko potiče katolike na zatvorene duh. vježbe. Odazovimo se želji sv. Oca koji nam govori u ime Gospodina našeg Isusa Krista.

E. Springer D. I.

MISIJSKA NAKANA U SRPNJU.

Obrana misija od boljševizma.

Boljševički komunizam ide za tim, da posve drukčije uredi sav svijet. Prva mu je stvar da potpuno uništi kršćansku vjeru i prosvjetu i posvuda uvede bezvjernstvo. Za to hoće da osvoji najprije Aziju i Afriku, onda će lako obračunati s Evropom.

Bilo kako mu drago, stalno je, da u misijskim krajevima trajno prijeti boljševička pogibelj. Sam je boljševički polubog Lenin rekao: »Podimo u Aziju, pa čemo s pomoću istoka postići na zapadu, što hoćemo«. Stoga je sovjetska republika podigla u Moskvi društva za širenje boljševičke vjere, pa jedna njegova grana radi u bližnjem istoku i Africi, druga u srednjoj Aziji, treća na skrajnom istoku. Sve bune u Kini, Japanu, Indijama dolaze od boljševičkih krtova. Na sreću nisu uspjeli, bune su ugušene. Ali nema ni govora, da će mirovati. U Kini svaki dan hvataju boljševike, koji tobože šire vjeru, a zapravo siju svoju kugu. Prodavaju iskrivljene biblije, u kojima su među svete proročke riječi pomiješali buntovne govore.

U posljednja se vremena sve više budi i u poganskih naroda narodna svijest pa ne podnose evropskog utjecaja u svom kraju. U tom ih boljševici sve više utvrđuju i učkaju ih protiv Evropejaca. Govore im, da kršćanska vjera pomaže samo bogatašima, da ni sami obrazovani Europejci ništa ne drže do nje. Uz takve klevete šire boljševici među ubogim poganskim narodima bezvjerie i potiču na sramotne grijehu. Mnogo pomažu u tom boljševicima bezdušni bogataši, koji idu samo za sticanjem blaga i izrabljaju siromašno radništvo, koje onda odlazi boljševicima.

Eto pogibelji, koja prijeti misijama, molimo se u srpnju, da je božansko Srce ukloni.

MUŽ I OTAC.

Dužnosti prema Bogu.

1. Počni dan sa znamenom svetoga križa i molitvom, da Boga slaviš i Božji blagoslov da dode na tebe i na tvoje poslove.

2. Prije jela pomoli se Bogu, da ga On blagoslovi, a poslije jela zahvali Bogu za darove njegove dobrote.

3. Prije no legneš na počinak, zahvali Bogu za dobročinstva minulog dana i pokaj se za grijehu, kojima si ga uvrijedio, da te ne zateče smrt u grijehu. Lijep je običaj, da cijela obitelj moli zajednički večernju molitvu.

4. Nedjeljom i zapovjednim blagdanom slušaj bogoljubno svetu Misu, jer svetom Misom iskazuješ Bogu najveću čast i diku, a dobivaš mnogo milosti za svoje vječno spasenje i Božji blagoslov za sebe, za svoju obitelj i svoj imutak. Slušaj pobožno propovijed.

5. Bez velike potrebe ne radi nedjeljom i zapovjednim blagdanom težačkih poslova.

6. Bez prave potrebe ne jedi ni ti ni tvoji mesa u petak i druge zabranjene dane.

7. Slab je i mlitav katolik, koji prima svetu pričest samo jedamput na godinu. Sveta je pričest dar Božji neizmjerne cijene, hrana dušama našim, vrelo mira, radosti i snage nebeske, izvor božanskog života. Zato veli dragi Spasitelj: »Ako ne jedete tijela Sina čovječjega i ne pijete krvi njegove, nemate života u sebi«. Iv. 6, 53. Primaj dakle svetu pričest više puta u godini, a ako imаш priliku, i svaki mjesec, pa i češće. Isus te zove.

8. Ne primaj i ne kupuj onakih novina i knjiga, u kojima se napada vjera, katolička Crkva, sveti Otac Papa, biskupi, svećenici ili u kojima se iznose sramotne pripovijesti ili slike. Tvđa kuća nek je čista od ovakoga smeća.

9. Budi katolik dušom i tijelom, ponosi se svojom katoličkom vjerom, brani svetu Crkvu, pristupaj u katolička društva, a kloni se onih društava, gdje se pogrđuje tvoja majka, sveta katolička Crkva. — Glasuj za ljudе, koji brane i zastupaju katoličku vjeru.

10. Daj Božu, što je Božje, te vrši svoju dužnost prema svojoj župnoj crkvi i župniku. Ne pristaj uz one, koji ti propovijedaju nekakvu novu vjeru, napravljenu za to, da se mogu »ženiti« oni, koji se po Božjem zakonu ne smiju ženiti.

11. Čitaj pobožne katoličke knjige i listove, da upoznaš, kako je lijepa i spasonosna naša sveta katolička vjera, i da naučiš Bogu bolje služiti i svoju neumrlu dušu sigurnije spasiti. Napose ti preporučujemo Glasnik Srca Isusova, jer obiluje krasnom i korisnom poukom.

12. Štuj drago i milo Srce našeg Spasitelja, da ti bude pomoć u životu i slatka utjeha na smrtnoj uru. Upiši se u Apostolstvo molitve ili u Bratovštinu Srca Isusova i posveti svoju obitelj pre-milom Srcu Isusovu.

13. Štuj našu premilu nebesku Majku Mariju: po njoj nam je Bog dao Spasitelja i po njoj nas vodi do vječnoga spasenja. Svaki dan izmoli Gospino pozdravljenje ujutro, opodne i navečer, i barem dao Gospine krunice.

14. Moli se svetom Josipu, svetom andelu čuvaru i svojem zaštitniku ili patronu, da te čuvaju od zla duše i tijela. Sjećaj se duša u čistilištu, napose svojih dragih pokojnika: prikazuj za njih molitve i Mise.

15. Neka ti nikad ne izade iz usta psovka ili kletva, jer je to teška grjehotu i velika sramota. Vladaj svojim srcem i jezikom i ne govori, da ne možeš. Boj se Boga pravednog.

M. Vanino D. I.

KRV ISUSOVA.

Na početku mjeseca srpnja slavi sv. Crkva blagdan presv. Krvi Isusove. Ovom svetkovinom htjela nas je ona sjetiti na velik ljubav, koju nam je iskazao Spasitelj tim, što je za nas prolio s vodu presv. Krv.

Bog je poslao na faraona i na čitav Egipat razne kazne, da faraon pusti Židove iz Egipta. Ali faraon je ostao tvrdokoran. Napokon je Bog odlučio, da će poslati na Egipat najtežu kaznu: jedne noći imao je andeo Gospodnjи pobiti sve prvorodenice egipatske. Međutim da andeo smrti poštedi prvorodenice židovskog naroda, naredio je Bog, da svaka obitelj zakolje janje te krvlju njegovom čekropi kuéna vrata. A tko ne bude toga učinio, i na njegovu će kuću pasti ista kazna Božja.

Govoreći sv. Ivan Zlatousti o ovom mjestu Sv. Pisma, pita: Šta, zar će janjeća krv osloboditi razumnog čovjeka? Da, uistinu je tako, odgovara svetac. Ali to nije stoga, što je to krv janjeća, već što ova krv znači Krv Kristovu.

Kako je moćna bila krv janjeta, slika Krvi Kristovе! A kako će istom biti moćna sama Krv Kristova!

Sjetimo se, da u sv. pričesiji primamo onu istu presv. Krv, koju je Isus prolio za nas na križu. To je nauka naše sv. vjere. Očuvala presv. Krv Isusova i naše duše od vječne smrti, kao što je slika njezina očuvala djecu židovsku od smrti vremenite!

Ne zaboravimo, da je Isus za naše duše prolio svoju Krv. Krv je Isusova cijena naše neumrle duše. »Nijeste otkupljeni raspadljivim srebrom ili zlatom... nego skupocjenom krvlju Kristovom«. 1. Petr. 1, 18—19.

Što je koja stvar skuplja, to je u sebi vrednija. Iako ne poznaš jedne stvari, možeš već iz njezine cijene zaključiti, kakva joj je vrijednost. Kolika mora da je vrijednost naše duše, kad je sam Sin Božji dao za nju ne čitav svijet, nego svu svoju božansku Krv!... Ne dao Bog, da bi za nas bila uzalud prolivena presveta Krv Isusova!

F. M.

ISTINA i ŽIVOT

SVETO PISMO.

- Tko nas, Ivane, uči, što smo dužni vjerovati?
- Uči nas sv. Crkva.
- A odakle znaju crkveni učitelji, što treba vjerovati?
- Iz S v. Pisma i P r e d a j e.
- Tako je. Želim se ovaj put s tobom razgovoriti malo opširnije o Sv. Pismu. Sv. Pismo dijelimo na Stari i Novi Zavjet. I Stari i Novi Zavjet ima 72 svete knjige. Ove su knjige pisane od raznih pisaca u razna vremena. Knjige Staroga Zavjeta sastavljene su prije dolaska Isusova na ovaj svijet, a knjige Nov. Zavj. pisane su poslije uzašašća Isusova na nebo.
- Koliko knjiga ima Sv. Pismo Starog Zavjeta?
- Ravno 45. Jedne su od tih knjiga p o v j e s n e , u kojima se pripovijeda, što je Bog učinio za spasenje ljudsko; druge su p o u ċ n e , jer su u njima mudre i pobožne pouke i savjeti; treće su p r o r o č k e , u kojima Bogom rasvijetljeni ljudi govore o budućim dogadjajima, osobito o Mesiji, koji je imao doći, da spasi rod ljudski.
- A koje su knjige Sv. Pisma Novog Zavjeta?
- To su najprije četiri sveta e v a n d e l j a , a napisali ih sv. Matej, sv. Marko, sv. Luka i sv. Ivan.
- Zašto nabrajate sv. evaneliste ovim redom?
- Zato, jer je najprije napisao svoje evandelje sv. Matej,iza njega sv. Marko svoje, onda sv. Luka, a napokon sv. Ivan svoje.
- Ima li još svetih knjiga, koje idu u Sv. Pismo Novog Zavjeta?
- Ima, i to su D j e l a A p o s t o l s k a , koja je također napisao sv. Luka. U toj se knjizi govori, kako se širilo kršćanstvo poslije uzašašća Isusova u nebo. Najviše se tu pripovijeda o apostolskom radu sv. Pavla. — Osim Djela Apostolskih imamo i 14 p o s l a n i c a sv. Pavla i 7 p o s l a n i c a drugih apostola. Poslanice su pisma, što su ih apostoli slali kršćanima u razne krajeve.
- U Sv. Pismo Novog Zavjeta ide i A p o k a l i p s a ili O t k r i-

venje sv. Ivana Evandelite. U Apokalipsi pokazuje Bog sv. Ivanu, što sve mora pretrpjeti Crkva na zemlji, da dođe do slave nebeske.

— I tako sam ti, Ivane, nabrojio svete knjige čitavoga našeg Sv. Pisma. Sad bih ti htio govoriti o mnogo važnijoj stvari: želio bih ti rastumačiti, zašto zovemo Sv. Pismo riječju Božjom.

— To će mi biti vrlo milo.

— Ima ljudi, koji govore za naše Sv. Pismo, da je ono samo ljudsko djelo. Napisali su ga ljudi, vele oni, kao što su ljudi napisali i druge knjige. Nego ovi se mudraci varaju. Knjige Sv. Pisma nijesu kao druge knjige, jer je Sv. Pismo napisano po na da hanuću Duh a Svetoga.

— Šta znači to: po nadahnuću Duha Svetoga?

— To znači, da je Duh Sveti ovog ili onog čovjeka potakao na pisanje, uzato ga tako prosvijetlio i vodio, dok je pisao knjigu, da je taj pisac mogao pisati samo istinu.

— Dakle su sveti pisci bili samo kao pisari Duha Svetoga?

— Ne, Ivane. Za pisara se ne može reći, da je sastavio knjigu, koju mu drugi kazivao u pero. A mi smijemo s potpunim pravom reći za svoje svete pisce, da su oni sastavili knjige, koje nose njihovo ime. Kao što smijemo reći za našega Smičiklasa, da je sastavio Povijest Hrvata, tako smijemo reći na pr. i za sv. Mateja, da je sastavio svoje evandelje. I sveti su pisci mislili svojom glavom kao što misle i drugi pisci. Razlika je samo u tom, što su sveti pisci bili prosvijetljeni Duhom Svetim te nijesu mogli nijedne neistine napisati, dok se obični pisci znadu i kako prevariti, a ima ih, koji hotice iznose neistinu pred svoje čitatelje, samo da ih zavedu na stramputicu.

— Znam... Nego kako bi se najbolje moglo pokazati, da sveti pisci nijesu samo bili pisari Duha Svetoga.

— Evo kako. Život su Isusov opisala četiri evandelista. Isti ih je Duh nadahnuo, isti ih Duh vodio, dok su pisali svoje djelo. Isti je i predmet, o kojem sva četvorica pišu: život Isusov. A ipak ova četiri evandelja nijesu jednako napisana. Zašto ne? Jedan od razloga sigurno je i ovaj: Duh je Sveti nadahnuo pojedinog evandelista, šta će pisati, no svaki je evandelista pisao načinom, koji je odgovarao njegovim naravnim sposobnostima.

Isto se vidi i u svetim knjigama Starog Zavjeta. Odmah će vješt čitalac opaziti, da je prorok Izajja bio obrazovaniji nego Jeremija i Amos. Mnogi su sveti pisci bili od naravi pjesnici, pa se Duh Sveti njima poslužio, da napišu njegove objave u pjesmi.

— Razumijem. Ista se tekućina može metnuti u posude raznih oblika. Tekućina će imati oblik posude. Dva čovjeka pripovijedaju isti događaj. Ali će njihov način pripovijedanja biti različit, već prema tome, kakve su im naravne sposobnosti.

— Da, Ivane. Nego da se vratimo malo natrag. Rekli smo, da mi držimo Sv. Pismo za božansko djelo.

— Ja to vjerujem, ali ipak bih želio znati, kako se može dokazati, da je naše Sv. Pismo od Boga.

— Čuj. Uzmimo najprije svete knjige Starog Zavjeta. Mi smo te knjige primili od židovskoga naroda. A Židovi su uvijek kao svetu istinu držali, da su ove knjige dar, što im ga je sam Bog dao po svojim odabranim slugama. U ovim knjigama bio je napi-

«Otkuda meni to, da Majka Gospodina mogu dolazi k meni?» Lk. 1, 43.

san vjerski i politički zakon naroda židovskog. Ti su zakoni nala-gali Židovima mnogo teških dužnosti. Pa ipak su se oni pokoravali takim zakonima. Zašto? Zato, jer su znali, da ti zakoni dolaze od Boga, ne od ljudi. Mojsije i drugi pisci bili su samo ljudi, po kojima je Bog proglašio Židovima svoj zakon. Stoga su Židovi i

štovali uvijek svoje svete knjige. I život su svoj davali za njih. Kad je kralj Antioh tražio od njih, da mu predadu ove knjige, jer ih je htio spaliti, mnogi su Židovi voljeli dati život nego zadovoljiti želji silnikovoј.

— To je bilo lijepo od tih Židova.

— Čuj dalje. Čitavo Sv. Pismo sastavili su Židovi, a iz povijesti znademo, da Židovi nijesu bili najkulturniji, najobrazovaniji narod. Pa ipak njihove svete knjige govore tako lijepo i tako mudro o Bogu. Naprotiv najmudriji poganski pisci, koji su bili mnogo obrazovaniji od Židova, nijesu im u tome nikako dorasli. Odakle ovim židovskim piscima tako čisti i uzvišeni pojmovi o Bogu? Od Boga. Ljudi su slabici, pa jedva znaju i ono, što je na zemlji, kamo li će poznati tajne Božje! Stoga i piše Mudrac: »Jedva možemo shvatiti, što nam je pred očima. A tko će onda ispitati ono, što je u nebu? Tko će, o Bože, upoznati tvoju namisao, ako mu ti ne daš mudrosti i ne pošalješ mu iz visine svoga Svetog Duha, da se poboljšaju putevi onih, koji žive na zemlji?« Mudr. 9, 16.—18.

— Iz toga je očito, da je sam Bog nadahnuo pisce Sv. Pisma Starog Zavjeta.

— Posve dobar zaključak. Ali čuj još više. Iz proročanstava, što se nalaze u Sv. Pismu Starog Zavjeta se vidi isto, da je ono napisano po nadahnuću Duha Svetoga. Proročanstvo je Ivane, u tom, što netko posve sigurno unaprijed javi budući događaj, za koji se ne može znati naravnim putem. Javiti, da će biti pomrčina sunca u ovaj ili onaj sat, nije nikakvo proročanstvo, jer se to može znati bez objave Božje. Ali reći, da će na pr. iz stotinu, dvjesti, hiljadu godina doći u naše mjesto takav i takav čovjek, koji će to i to činiti, tako živjeti, tako umrijeti; reći sve to sa sigurnošću a ne nagadajući: to znači nešto proreći. Takvo što može znati samo onaj, komu je to objavio Bog, »koji poznaje sve stvari i gleda sve, što će se u budućnosti dogoditi, te objavljuje i ono, što je najskrovitije«. Mudr. 42, 19.

Sva proročanstva svetih knjiga Staroga Zavjeta točno su se ispunila. Sve, što je u njima o Isusu napisano, tako se na vlas obistinilo, te bi čovjek i nehotice pomislio, da su pisci ovih proročanstava živjeli u vrijeme, kad je Isus bio na svijetu, a ne toliko stotina godina prije njega.

— To je očit dokaz, da su ova proročanstva mogli napisati samo ljudi, koje je Bog na osobit način prosvijetlio.

— Evo ti zadnjeg i najjačeg dokaza, Ivane, da su svete knjige Starog Zavjeta od Boga. Isus je znao, koliko Židovi drže do svojih svetih knjiga, pa ipak im nije nikad rekao, da krivo rade, što štuju svoje Sv. Pismo kao djelo Božje. Naprotiv on je odobravao to štovanje svetih knjiga; poticao je Židove, da se drže onoga, što je u njima zapisano. U očima Isusovim ništa nema takvog ugleda kakav ima Sv. Pismo. Isus češće napominje, da svete knjige govore o njemu. To mu svjedočanstvo vrijedi više nego ijedno

ljudsko svjedočanstvo. »Ja ne primam svjedočanstva od čovjeka«, već od Boga po Sv. Pismu. Iv. 5, 34. »Kad biste Mojsiji vjerovali, onda biste i meni vjerovali, jer je on o meni pisao«. Iv. 5, 46.

Isus se često služio riječima: Pisano je. To znači: Tako govore svete knjige; a što one govore, to mora biti. »Nemojte misliti, da sam došao ukinuti Zakon ili Proroke; nijesam ih došao ukinuti, već ispuniti. Zaista vam kažem, dok ne prođe nebo i zemlja, ne će nestati nijedne jote ili jedne točke iz Zakona, dok se sve ne izvrši«. Mt. 5, 17.—18. »Svi ćete se sablazniti noćas o mene, jer je pisano: Udarit ću pastira i ovce će se od stada razbjeći«. Mt. 26, 31. »Uze pak Isus dvanaestoricu i reče im: Evo idem u Jerusalem, i sve će se svršiti, što su proroci pisali za Sina čovječega«. Lk. 18, 31.

Da ne duljim, Ivane, Isus je i riječju i djelom pokazao, da židovske svete knjige Starog Zavjeta nijesu djelo ljudsko već Božje.

— Ja sam to vjerovao, ali sada znadem i razloge, radi kojih to moram vjerovati.

— Drugi put ćemo govoriti o Sv. Pismu Novog Zavjeta.

F. Mašić D. I.

SKUPA VRATA.

Jednoga dana pristupi k vratima neke krčme postariji čovjek i drvenim metrom, što ga je imao u ruci, stade mjeriti vrata. »Eto«, mrmljaše on sam sebi, 85 centimetara širine i 2 metra visine. Zatim se okrene k radoznalomu svijetu, koji se zaustavio da promatra taj čudni prizor, te će glasno: »Gledajte, ova vrata nemaju više od 2 metra visine i 85 centimetara širine. To je malo. Pa ipak — ja sam imao lijepu kuću, i ona je prošla na ova vrata.«

Svijet se stao zagledavati i smiješiti se čudaku.

»Imao sam dosta zemlje, i ona je sva prošla kroz njih. Imao sam krasno pokućstvo, i ono je prošlo ovud a da ga nije trebalo rastavljati. Bio sam uštudio lijepu svotu novaca, i sva mi je ta prištrednja prošla na ova vrata.«

Svijet se prestao smijati.

»O kad bi to bilo sve!« nastavi čovjek jačim glasom. »Bio sam zdrav i čvrst ko hrast, a liječnik mi nekidan reče: — Tvoje zdravlje, čoveče, izjurilo je kroz vrata krčme.«

Dok sam bio mladi, svak me štovao. Sve mi se moglo povjetati, a danas nema nitko povjerenja u mene, svak veli o meni: To je pijanica. Da, kroz ova vrata prošlo je moje poštenje!«

Covjek nije dalje govorio, a svijet se razide zamišljen svak svojim putem.

Priredio A. Š.

BLAŽENI KLAUDIJE KOLOMBIJEK.

Prvi puta eto smijemo napisati »blaženi« o onom velikomu mužu, koji je uz svetu Margaretu Mariju Alakok najviše učinio, da se ova pobožnost Presv. Srcu, koju danas imamo, tako razvila. Blažen je već on odavnina. Kad je g. 1682. podvečer 15. veljače od navale krvi izdahnuo, bio je tako savršen, te je trebalo tek nekoliko sati, da je ista svetica po objavi Božjoj javila: »Sad više ne treba naših molitava«. Riješio se brzo čistilišta i dospio do rajske slave, u koju ne ulazi ništa nečisto.

Pa ipak eto iz 250 godina dobiva on ove godine 16. lipnja službeno priznanje od sv. Crkve, da je »blažen«. Nisu tu samo razlozi sigurnosti i razboritosti, da se sve dobro ispita. Tu je pivo volja Božja, koja odabire baš ono vrijeme, kad vidi, da će biti veća korist dušama, veća njegova proslava. Blaženim proglaši naime Crkva tek onoga, na čiji se zagovor dogode prava čudesa. A čudesna čini samo Gospodin Bog svojom svemogućnošću. Kad je dakle Gospodin ta čudaša tek u ovo vrijeme dao, znak je da baš ovom vremenu može da posluži primjer života i rada novoga blaženika.

U čemu je ta korist! Blaženi Klaudije odlikovao se dubokim razumijevanjem i vježbanjem nutarnjega duhovnoga života. Kad je kao Isusovac dovršio svoju naobrazbu praveći mjesec dana duhovne vježbe, učinio je zavjet, da će vazda činiti ono, što upoznada je savršenije. To je visok stepen savršenosti i rijetki su sveci, koji su se usudili učiniti takav zavjet. Klaudije ga je učinio i — izvršio.

Tako savršen čovjek mogao je prozreti duševne tjeskobe i nadnaravne pojave u duši sv. Margarete. Zato ga je i Bog Gospodin doveo g. 1675. u Paray-le-Monial, da bude starješina u isusovačkoj kući i da preuzme vodstvo sv. Margarete, kojoj je počeo objavljivati Spasitelj pobožnost k Srcu svome i svoje namjere s tom pobožnošću. Klaudije je umirio sv. Margaretu i njezine poglavarice i nova pobožnost počela se odmah širiti.

Ta pobožnost je danas najtoplji plam, što grije srca katolika, da veledušno uzvraćaju ljubav Božu Srcu. Iako je još gdjekoje tvrde srce, da daje Spasitelju samo ono suho »što baš mora biti«, eto mu »blaženoga« dubokog muža, koji ga spominje: »Daj Bogu cijelo srce!...«

Druga je značajka života Klaudijeva, da je bio čovjek boala. Duševni bol slijedio ga je na svakom koraku, a zadnji pet godina pridružio se i tjelesni. U Engleskoj ga stavili protestanti u tamnicu, poslije ga izagnali, i on se bacajući krv vratio se u Francusku; pet godina još tu kao isповједnik radio i bolovao, dok nije krvlju zaliven izdahnuo. Tihi svoj bol posvetio je Klaudije tako, da ga je sv. Margareta zvala »sakrivenim mučenikom«. Sve je boli sjedinjavao sa Srcem Isusovim i prikazivao mu u naknadu za uvrede, što mu ih svijet nanosi pohlepon za slastima.

Tko ne vidi danas potrebe takvog uzora, uzora čovjeka boli? Uzora ne samo u dragovoljnoj patnji, nego u patnji pominjanjem Bož. Srca, koje se vrijeda osobito vredama same Bož. osobe Isusove. Ta potreba je tako velika, da je sam sv. Otac prošle godine progovorio o njoj u poznatoj poslanici. I sada eto daje nam u blaženom Kolombijeru odličnoga uzornika u vršenju naše dužnosti, dužnosti naknadivanja.

Blaženoga Klaudija zovu apostolom pobožnosti Presv. Srca. On je to i bio svojim propovijedima na dvoru engleske prijestoljonasnjeđnice u Londonu i u isusovačkom kolegiju u Lionu. Na jednom i drugom mjestu uzgojio je mnogo odličnih branitelja i širitelja ove pobožnosti. Bio je apostol pismima i savjetima u velikom svom poznanstvu. Bio je apostol usmenom obrazom pred uglednim crkvenim ljudima, koje je predobio za ovaj način štovanja Bož. Srca.

Današnjoj dobi treba upravo ovakih apostola muževa u katoličkoj Akciji, koji će neustrašivo priznavati prava Kristova u javnom životu naroda i za njih se boriti. Borba ova treba da potječe iz dubokog uvjerenja i žarkog žanosa, kakav može da ima samo čovjek, koji češće otpočine na Srcu Isusovu, iz njega crpi jakost i njegovom je ljubavlju prožet. I to je eto treća značajna korist, što je imao crkva u proglašenju Klaudija Kolombijera blaženim.

Ta trostruka korist će se i postići, jer je novi blaženik stari znanac svih štovatelja Bož. Srca. Za njegovo proglašenje molio je Apostolat već više puta u svojim mjesecnim nakanama, pa će radosno iskoristiti sada uspjeh svoje molitve.

I tako eto možemo barem donekle shvatiti, kako je Bož. Srce odgadalo baš do sada da izvrši dio onog obećanja svoga danoga sv. Margareti: »One, koji se potpuno dadu na to, da vrše i šire ovu pobožnost, ja će ljubazno primiti u Srce svoje i brinut ću se za svetost i proslavu njihovu pred vječnim Ocem svojim.«

Sada, kad je svetkovina Presv. Srca u službi Božjoj jednak Božićnoj svetkovini; sad, kad je naknada Bož. Srca proglašena dužnošću svakog katolika; sada, kad nema katoličkog kutića na kruglji zemaljskoj, gdje se ne bi vraćala ljubav za ljubav Bož. Srca; sada, kad je već i prva učenica Bož. Srca proslavljena čašću svetice, sada se diže na oltar i prvi apostol svega toga — blaženi Klaudije Kolombijer. Vjeran je Bog! Josip Urbanek D. I.

SRCE ISUSOVODAREŽLJIVO.

Na svetkovinu Presvete krvi — 1. srpnja — gledam Božansko Srce puno žive krvi, koja mlazovima teče i ko sjajna nabujala rijeka čisti i natapa svijet. To je najveći dokaz darežljivosti njegove. I ljudi reku, da iskažu svoju najbolju volju: I krvi bih ti dao.

Baš po Krvi svojoj i po ljubavi, kojom ju je dalo, postalo je Bož. Srce »bogato za sve, koji ga zazivaju«. Otkrij nam se, o nebeska riznico, da upoznamo vrijednost blaga tvojega, pa da za njim životom željom čeznemo i u obilju ga dobijemo.

Blago Srca Isusova.

»Dobar čovjek od dobra blaga srca svoga iznosi dobro«, veli Isus sam. Lk. 6, 45. A kakvo je blago on iznio, da ga po tomu sudimo? »Sve je dobro učinio« svjedočio mu je čitav narod. Mr. 7, 37. »I gluhe čini da čuju i nijeme da govore«. »Mnoge je ozdravio i mnogim slijepima dao je vid«. Lk. 7, 21. Oživjelog mladića »dade majci njegovoje«. Lk. 7, 15. »Dao je sebe sama za grijehe naše«. Gal. 1, 4. »Tijelo svoje dадох под ударце иlice da ga čupaju«. Iz. 50, 6. »Blagoslovi kruh, prelomi i dade im govoreći: »Ovo je tijelo moje«. Mt. 26, 26. »Otac šaljući mene daje vam pravi kruh s neba i taj kruh daje život svijetu«. Iv. 6, 32. »Život vječni dajem svojim ovčama i neće propasti i nitko ih ne će oteti iz ruke moje«. Iv. 10, 28. »Oče, tvoju riječ dao sam im«. Iv. 17, 14. »Jasnoću, koju si ti meni dao, dao sam im«. Iv. 17, 22. »Mir svoj dajem vam«. Iv. 14, 27. »Dao im je vlast nad nečistim dusima«. Mt. 10, 1. »Dao je i Duha svoga svetoga u nas«. i. Sol. 4, 8. »Dode Sin čovječji, da dade dušu svoju u otkup za mnoge«. Mt. 20, 28.

Istina dakle Božja, moć Božja, ljubav Božja, milost Božja, sam Bog i život njegov, to je blago Srca Isusova. To ono u prvom redu daje. A kruh svagdanji i druge stvari naravnog života daje samo kao dodatak i uzgredice, kao da se to samo po sebi razumiye, prema onoj njegovoj: »Tražite najprije kraljevstvo Božje i pravdu njegovu, ostalo će vam se dodati«. Mt. 6, 33.

Kao što je nekoć davalо, tako to daje Srce Isusovo i danas s neba. »Svakome od nas dana je milost prema mjeri darovanja Kristova. Zato i veli: Uzlazeći u visine poveo je sobom sužnje, ljudima dade darove«, piše sv. Pavao Efescima 4, 8.

Svetoj Margareti pokazao je jednom Spasitelj svoje Srce puno blaga ljubavi, milosti, milosrda, posvećenja i spasenja, te joj dao upoznati, kako je to Srce tajanstvena riznica i ništa drugo ne želi, nego da se otvorí i iscrpe samo da obogati naše siromaštvo. Zato joj je i dao poznatih velikih 12 obećanja za štovatelje Srca svoga.

Po rodovima Tvojim poznajemo Te, o Srce, dobrote i ljubavi puno! Ti si božansko, jer nam daješ božanske darove.

»I u čovjeku nema ništa božanstvenije, veli sv. Grgur Nazi-

janski, nego da drugima pomaže... Naslijedujući Božje milosrđe bit ćeš nesretniku božanski». Nasuprot: »Tko vidi brata svoga u nevolji, pa zatvori pred njim srce svoje, kako će ljubav Božja ostati u njemu?« pita učenik Ljubavi I. 3, 17.

Prosjaci Srca Isusova.

Baš kad su k Isusu došli učenici Ivanovi, ozdravio je bio mnoge od bolesti i nevolja i zlih duhova i mnogim slijepcima darovao vid. »Idite, reče im Isus, i kažite Ivanu, što ste čuli i vidjeli: slijepi vide, hromi hode, gubavi se čiste, gluhi čuju, mrtvi ustaju, siromašnima pripovijeda se evanđelje; blago onome, koji se ne sablazni o mene«. Lk 7, 21.

Kuća u kojoj se rodio blaženi Klaudije Kolombjer.

Kako ovaj put, tako je i obično bivalo: darove Srca Isusova dobivala je sirotinja. Takove je Ono tražilo. »Dodite k meni svi koji ste umorni i opterećeni i ja ću vas okrijepiti«. Mt. 11, 28. »Prosuo je i dao siromasima«, veli sv. Pavao 2. Kor. 9, 9. I sam kao da se obvezao u Crkv. 12, 6.: »Čini dobro poniznome, a ne bezbožniku«.

Tri uvjeta treba da ima, komu će se otvoriti blago Srca Isusova: 1. p o n i z n a t treba da je priznavajući bijedu svoju; jer u ljude, koji su puni sebe, Isus nema kud bi stavio darove svoje. 2. Ž e l j a n treba da je, jer time pokazuje da cijeni dar i da će se s njim dobro poslužiti. »Žednom dat ću s izvora vode žive badeva«. Otkr. 21, 6.-3. I s u s o v treba da je srcem, jer za one, koji su od svijeta, on ne moli. Iv. 17, 9. Zato i veli: »Štogod zaištete od Oca u i m e m o j e, učinit ću vam«. Iv. 14, 13.

Kakova je naša molitva?... Iz kakova srca izlazi?... Da li krivimo Gospodina ili sebe, ako nismo uslišani?...

Računi Srca Isusova.

Kako daje Srce Isusovo i što očekuje za svoje darove? »Daje svima obilato i ne kori«, veli sv. Jakov 1, 5. Bl. Ivan Avila video je u Hostiji Dijete Isusa, a krilo mu puno dragulja i bisera. »Eto, reče Isus, jedva čekam, da komu dadem ovo blago. Veledušno je njegovo Srce; tek kad bi bili i ljudi takovi!

»Tko ima, dat će mu se i obilovat će« Mt 13, 21. »Zar je srce tvoje zlo, što sam ja dobar? Hoću da i ovome posljednjem dadem kako i tebi« Mt 20, 14. Tako traži i od svojih: »Badava ste primili, badava i dajte!« Mt 10, 8. »Dajte i dat će vam se, mjeru dobru i nabijenu... Lk 6, 38.

Drugo je pravilo u njegovu računovodstvu, da daje onomu, onda i onako, kako će biti za dušu bolje. Kad je ozdravio utezoga u Bethezdi, rekao mu je: »Eto ozdravio si, ne grijesi više, da ti se što gore ne dogodi«. Iv. 5, 14.

Treće pravilo naglasio je u poredbi dobrog sluge Lk 12, 48. »Komu je god mnogo dano, mnogo će se tražiti od njega«. Traži dakle, da njegovi darovi jako proslave Oca njegova.

»Daj Višnjemu, kako on daje!« opominje već u knjizi Crkvenici. A naša tjesnogrudnost?... Kako dajemo siromasima, braći Kristovoj?...

Slabo je i mlatko srce naše, o Srce, u kome je sve blago mudrosti i znanja... Uz Tebe ćemo ga prisloniti, o žarko ognjište ljubavi, da ga ogriješ... Ti si se učinilo samo jamčevinom našom kod Oca... Iz Tebe ćemo revnije vaditi, da namirimo svoje dugove... U Tebi ćemo ostati, da donešemo mnogi rod. Iv. 15, 5.

Josip Urbanek D. I.

O BLAŽEN STVORČE.

Iz službe na blagdan Srca Isusova.

O blažen Stvorče svijeta tog,
Otkupitelju sviju nas,
Od svjetla svjetlo Očevo,
Od Boga Bože istinit!

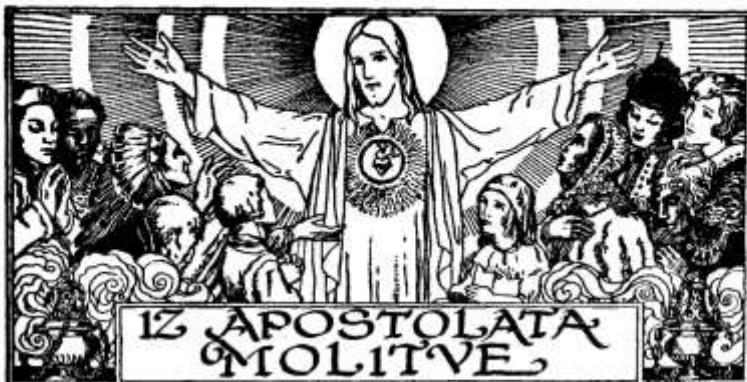
Primora Twoja ljubav Te,
Da uzmeš tijelo samrtno,
Ko Adam nov da povratiš,
Što onaj stari izgubi.

Ta ljubav, što je sazdala
Sav neizmjerni ovaj svijet,
Na Oceve se sažali
I slomi naše okove.

Nek sved nas vuče k Srcu Ti
Ta sila krasne ljubavi,
Proštenje neka narodi
Na ovom crpe izvoru.

Rad tog probodeno je
I izranjeno za to je,
Da vodu i krv istoči
I s njom od grijeha pere nas.

Sva slava Tebi, Isuse,
Što livaš milost iz Srca,
I Ocu s Duhom preblagim
U vječne vjeke vjekova. Amen.

ZA NAŠEGA SV. OCA PAPU.

Duhovno blago, što su ga članovi Apostolstva molitve u Hrvatskoj sakupili ove godine kao dar sv. Ocu papi, iznosi u svemu 440.000 raznih molitava i dobrih djela. Lijepa je to kita duhovnog cvijeća, koja će biti mila našem zajedničkom ocu na zemlji, a još milija nebeskom Ocu, koji jedini znade, kojom ljubavi su je štovatelji Bož. Srca sabrali.

Iskreno da kažemo: ovo je vrlo malen broj i prema brojevima drugih naroda, koji saberu i na desetke milijuna, a malen je i za četiri milijuna i više Hrvata, jer eto dolazi na 10 nas po jedan cvijetak, a na jedno središte Apostolstva tek po 1000.

Treba ipak i taj malen broj razumjeti. Sabiru i u nas još i drugi duhovno blago: Treći red dat će sv. Ocu svoju kitu: Marijine kongregacije svoju; pojedine redovničke zadruge svoju i t. d. Ovi čedni darovi dolaze iz naroda, koji imade tek na 4000 duša po jednog svećenika, a mnogim selima treba dva i više sati do crkve. Prema tomu i vrijedi jedna sv. Misa u našoj kiti za pet drugih, kojima je crkva blizu. K tome je ovo prva kita darovana od odraslih, jer školska mladež gotovo i nije ovdje zastupana.

Vrijedi ovaj dar to više, kad se čuju pojedini, kakovom ga ljubavlju šalju. »Danomice molim Očenaš i Zdravo Marijo za našeg dragog sv. Oca« piše Primorac. »Posve sam oprostila nanesene krivice i uvrede« daruje kao dobro djelo jedna učiteljica. »Skupa s obitelju molim svake nedelje krunicu za sv. Oca, a ove godine prikazujem sva svoja djela i križeve pred dragim Bogom za sv. Oca i ne želim drugo nego da dobijem dijelak njegova blagoslova«. Tako kršni Dalmatinac. »Svoju uskrsnu sv. pričest i još 3 druge, pa teške i gorke križeve u strpljivosti podnesene, to darujem za sv. Oca«,javlja Zagorka J. O. Slavonka J. Z. prikazuje 4 sv. pričesti i Mise, 16 krunica, 4 križna puta i 8 pohoda, pa svaki put kod Mise za podizanja moli za sv. Oca, da ga svi narodi priznaju i ljube. — U tvrde Ličanke M. P. je tako meko srce, da je uz stotinu dobrih djela i hraneći ptičice u ljutoj zimi da iz kraja ne izgini

mislila na sv. Oca. — Dobra duša iz Splita prikazala je među ostalim 25 sati klanjanja pred Presvetim i »svu tešku glavobolju svoju«. — Vrli povjerenik Glasnika I. A. iz Srijema piše oduševljenu čestitku sv. Ocu i prikazuje: 12 sv. Misa i 12 pričesti, 50 zlatnih krunica i 1200 drugih molitava. Oduševljeno završuje čestitku svoju i »Poput Irca O'Conella dajem i ja Hrvat tijelo Domovini, srce Papi, dušu Bogu. Ljubim štujem prijatelje i neprijatelje, ali najviše ljubim one dostoјanstvenike i podredenike, koji slušaju savjet i naredbu sv. Oca Pape«. — 9 godina stari F. Žabot Medimurac izmolio sa svojim malim bratom 25 Očenaša, i prvu svoju svetu Pričest, na koju se sada pripravlja, prikazat će za sv. Oca.

»Za sv. Oca: 7 sv. Misa, 7 sv. pričesti, 7 pohoda Presvetomu, 7 križnih puteva, 7 krunica, 1 sat klanjanja i 50 žrtvica. Običajem češće u duhu pohoditi Spasitelja u svim crkvama, u kojima je onaj čas sam. Više takovih posjeta namijenila sam za sv. Oca. Moje ime: Orlia.«

Iz Amerike sjetili se dobri Hrvati sv. Oca, pa među ostalima piše jedna: »Prikazala sam jedan tjedan sv. pričest za sv. Oca i cijelu korizmu molim i trpim, da ga Bog blagoslovi. On je naš Otac na zemlji i puno put ga branim i zaštitim, kad ga počnu klevetati«.

Na prinose Djevojačkih društava bit će još pri-like da se osvrnemo. Ističemo sada samo, da je najbrojnije u Vel. Bukovcu, kako i dolikuje, također i najviše prikazalo: 1.107 sv. Misa, 492 sv. pričesti, 2.460 pohoda Presvetom, 7.380 krunica, 16.500 drugih molitava, 12.300 dobrih djela i žrtvica.

Ovi primjeri dostaju da se vidi, kako je duboka sveta rimokatolička vjera u srcu hrvatskoga naroda; da se vidi, kako Hrvati iskreno štiju i ljube sv. Oca; da se vidi i nauči, kako je neumoran rad dobrih svećenika podoban da digne visoko duševnu kulturu jednostavnog inače našeg naroda.

»Blagoslov očev gradi djeci kuću«, veli Sv. Pismo. Neka i blagoslov sv. Oca gradi i naš narodni dom!

Upravitelj Apostolata.

DOM DUHOVNIH VJEŽBA.

Obnova duha. Kao što u proljeću i jeseni moramo krv obnoviti, očistiti i ojačati, da možemo biti zdravi i mnogo raditi, tako naša duša treba obnove. To će ona postići, ako se zamisli, pregleda Božje zapovijedi i svoje misli, riječi i djela, pa sebe ispita, da li se u svemu ravna po Božjoj volji, te zlo ukloni, dobro poveća i iznova počne živjeti za Boga i ljubiti ga svim silama. Tako sv. Pavao opominje Efežane: »Odložite staroga čovjeka, koji ide u propast po prevarljivim pohotama, i obnovite se duhom uma svoga i obucite novoga čovjeka, koji je stvoren po Bogu u pravdi i svetosti istinito!« (4, 22.—24.)

Neprestano se moramo obnavljati, i tijelom. To čini hrana, koju svaki dan uzimamo. Ali je potreban i izvanredni lijek, da bolje obnovimo svoju krv i tijelo za dulji i teži rad. To isto izvode u našoj duši duhovne vježbe. Posebnost je duhovnih vježba, da ih vršimo daleko od svih briga, kuće i znanaca; da smo zatvoreni u duhovnom domu, gdje nas sve pomaže i potiče, da tu obnovu duha što bolje provedemo. Prava će narodna obnova biti onda osigurana, kad stvorimo odabranu četu potpunih katolika iz svakog staleža. Stoga i jesu drugi katolički narodi podigli sebi veći broj Doma-va duhovnih vježba. Mi Hrvati nemamo ni jednoga takova Doma.

Što veli Papa Pijo XI.? Sadašnji je Papa pisao 3. prosinca 1922. svećenicima, koji daju duhovne vježbe: »Uložite dnevno još više truda, da se duhovne vježbe što više rašire na vašu i tudu korist. Znam, da ste započeli raditi za radnike i to s velikim uspjehom i marom. Poželjno je, da uspješno poradite i među svim ostalim staležima ljudskog društva.«

Tko će podići novi Dom duhovnih vježba u Zagrebu? Tko drugi, nego članovi Društva sv. Ignacija? Svatko može postati članom tog Društva. Društvo im vraća za uzdarje tolike oproste, svaki petak u Zagrebu u Svetištu Presv. Srca daje čitati sv. Misu sa svoje članove, isto tako svaki mjesec na grobu sv. Ignacija u Rimu. Članovi postaju dionicima svih dobrih djela, što će ih izvesti ovaj Dom duhovnih vježba.

Novi članovi društva sv. Ignacija. John Zankar, Klara ud. Bubat, Ivka Dedi, D. Mitar Smirčić, Petar Kovačević-Valenčić, Matej Srša, Mary Matković, Antonija Svob, Dujo Rogić, Nikola Krizmanić, Don Mijo Curković, N. pl. Tomašić, Aleksandar Krizman, Ignac Fabijanić, Marija Pernat, Stjepan Eisenreich, Anka Čanić, Ana Kršulić, Frances Schutty, Olga Fibić, Antun Čengija, Ivan Lubetić, Janko Herfort, Mijo Jurić, Matt Lenwis, Izidor Grdjan, Tonica Pavlinac, Eva Brkić, Julka Zvonarević, Marija Janković, Marija Sabljak, Janko Bebić, Bolto Filjak, Andrijana ud. Panza, Francisca Majšler, Dora Frketić, Dora Lesić, Ana Tomčić, Jaga Lesić, Janko Hitrec, Kata Damjanović, Ana Bonifačić, Ferdo Filić, Katarina Sašković, Agata Vitez, Adam Vitez, Marica Bigać, K. Z. Skenžić, I. Martinčić, Ivan Durgo, Ivana Željeznikar, Gizela Komloši, Anton Polanec, Kata Sučević, Blaž Mahmet, Martin Filić, Stefica Varga, Francisca Crnić.

Za svako razjašnjenje može se svako obratiti na potpisano.

A. Alfrević D. I. Zagreb L 147.

Nesavršen si? Pričešćuj se često da budeš savršeniji. Ako više ne činiš od navade teški grijeh, ako ga ne ljubiš, ako ga se bojiš, ako gledaš da se ukloniš prigodi, u kojoj bi sagrijeoš, ako imaš pravu volju da se spasiš, da živiš kršćanski, onda si, velim, sposoban da se češće pričešćuješ.

Blaženi K. Kolombjer

IZ CRKVE I SVIJETA.

Lurdska čudesna. 21. svibnja vratilo se iz Lurda bolesnici, koji su iz Italije pošli u Lurd. O tome sad piše »Osservatore Romano« 22. svibnja ove godine: Mnogi su bolesnici iz Italije u Lurd ozdravili. Tako je ozdravila jedna djevojka, kojoj je 19 godina. Ona se uzalud liječila 4 godine i donješće je u Lurd zamotanu u gips. Kada je spustiće u lurdsku vodu, zbaci sa sebe gips i poče zdrava hodati. Odmah je počela da slobodno jede, smije se i druge potiče na pouzdanje prema Mariji. Kada priopovijeda o svom ozdravljenju, svijet plaže od radosti. — Drugu djevojku, iz Abruzza u Italiji, doniješe u svetište bl. Djevice na nosilici. I ona je bolovala od sušice i imala nogu u gipsu. Najednom se digla i zatražila, da joj maknu gips s noge. Potpuno je ozdravila u tenu. — U Lurd je dovedena i jedna slijepa starica iz Rima. Kada se vratila kući, dočekala je njezini, koji su plakali kao dječaci videći, da je baka potpuno progredala protiv svakog liječničkog očekivanja. — Sretno je stigao u Rim i jedan otac obitelji, koji je silazeci s tramvaja bio pao poda nj i nije više mogao hodati. Liječnici su ga proglašili neizlječivim. Sada ga zagrljše njezini postaji, i on je s njima išao pješice kući kao da nije nakada bio bolestan. — Ozdravio je i jedan dječak, koji je bolovao od sušice. On je primio u lurdskom svetištu prvu pričest. Dobio je tamo zdravlje i jedan časnik talijanskih karabinijera i mnogi drugi. Oduševljenje je neopisivo.

Lurd u g. 1928. U Lurd je kroz prošlu godinu došlo 358 posebnih vlakova s 196.806 hodočasnika; s običnim je vlakovima došlo oko po milijuna ljudi. Inostranaca je bilo 60.051. Lurd je posjetilo 5 kardinala, 20 nadbiskupa, 111 biskupa. U svetištu je čitano 70.000 Misa. U liječničkom su uredu 784 liječnika proučavala ozdravljenja. Tu je na temelju dokumenata iz 1926. i 1927. službeno proglašeno 12 velikih ozdravljenja, a u g. 1928. je proglašeno i 87 poboljšanja u ozdravljenju.

Moda i židozidarija. Židozidarski Švicarski list »Medunarodna Smotra tajnih društava« — Revue Internationale des Sociétés secrètes — donosi 1928. str. 1062. ovo: »Potrebno je, da naša djeca provedu u život ideal golotinje. To je najbolji put... Djetinje se mišljene hitro prenađuje. Da se ukloni svako protiviljenje, treba ići promišljenim redom: najprije otkrivenje noge do koljena i kratki rukavi, onda skraćivanje halje na gornjem tijelu i odozdo povrh koljena, otkrivanje grudi i leda i t. d. i tako će dijete ići ljeti gotovo golo...».

Čulo se da će se, da židozidari šire bestidnu žensku modu. Tko ne vjeruje, evo mu ovo priznanje iz njihovih usta. Kako je lukava zmija: počni s djecom, djeca će odrasti i zadržati. Sto su naučili od rana... I danas vidimo po cijelom obrazovanjem svijetu ono, za čim žude framazunska srca: vidimo svuda sve veću i veću golotinju kroz ovo 8 do 10 godina... A zašto židozidari hoće jednu golotinju ljudskoga tijela? Zato, jer golotinju rada bestidnost, ova vodi ravno k sramotnim grijesima, a kad jednom bludnost zahvatiti srca, onda ona otpadaju od kršćanstva kao što pada crvljivo voće s drveta, čim prvi vjetrić dune. Izvrsno su se složili: neprijatelji Božji i tolike potpuno slijepi katoličke majke...

Iz jedne obitelji 25 redovničkih osoba. Rimski dnevnik »Osservatore Romano« piše 30. travnja, kako živi u Francuskoj obitelji Cadoux, koja je raznim redovima dala do 25 svojih članova. Nedavno je redovnik M. Cadoux u Friburgu u Švicarskoj zareden za svećenika kao misijonar presvetog Srca. On ima 8 bratuceda redovnika i 6 bratuceda svećenika. Njegov je nećak također misijonar u zavodu vanjskih misija u Parizu, a i brat i sestra mu u misijskom redu. Njegova mati ima četiri brata svećenika i jednu sestruru redovnicu, a otac ima jednog brata misijonara i jednu sestruru misijonarku. Sretna obitelj! — Kod nas gdje koji otac ili majka nerado djecu daju Bogu, jer misle da je redovnik ili redovnica izgubljena za obitelj. Ti zaboravljaju, da svaki napredak u obitelji stoji do Boga do molitve. Tko će bolje moliti za svoju obitelj od redovnika ili redovnice? Tko je široka srca prema Bogu i Bog će biti blagodaran prema njemu. Bog se ne da nadvisiti u dobru.

KAŽNJENI PSOVAČ.

Gusele moje zar ste mi zaspale?
 Davno niste ništa zapjevale.
 Opet, mislim, i pravo imate,
 što mučite, što sad ne pjevate,
 jerbo nije vrijeme od pjevanja.
 Već od posta i od tugovanja,
 Sad nam treba grijeha okajati,
 Za svetu se ispovijed spremati.
 Al kako su jošte duge noći,
 Da nam može lakše zora doći,
 'pak ćemo s tiha zapjevati.
 Majke Božje čudo iskazati.
 U seoci pokraj mora slana,
 Gdi me mila porodila mama,
 Već gojeno čobanče sam bila
 Kada ova stvar se dogodila.
 Podiže se Ante stari starče,
 Sedia Ante maleno tovarče
 Pa će dolje, gđi val žale hara.
 Pokraj mora jedna kuća stara,
 Pred njom starac s tovarom će stati,
 I klijut vadići, kuću otvarati.
 Al badava trudi se i gleda,
 Kleta kuća otvoriti se ne da,
 Jer se davno nije otvarala.
 Pak je njena brava zardala.
 Prouje stari Boga velikoga
 I Isusa našeg premiloga
 I Mariju, Majku Isusovu..
 Al čim psost je izrekao ovu,
 Ustima je sav se zapjenio
 I na crnu zemlju se srušio.
 Svak bi reklo; tomu nije spas —
 Ne miče se i ne daje glasa.
 A kada se malko povratio
 I ko nešto progovorit htio,
 Gđe, već ljudski ne govori starac
 Neg, s prošenjem, reve ko magarac!
 Seljaci se bližnji okupili,
 Na tovara starog naprili
 Pa ga gone u njegovu jadu.
 Natrag doma, da ga ženi dadu.
 Kad ga tako opazila žena,

Fuke lomi, viće prestrašena:
 »Što je, Ante, moja rano ljuta?
 »Tko te udri, usahla mu ruka!«
 Veli narodi: »Nije to od ljudi,
 Već psovač Bog pravedni sudi.
 Leži Ante tri bijela danka,
 Sve se tako muči bez prestanka,
 Zalud radi, tko mu pomoći kuša,
 Dok ně reče jedna dobra duša:
 »Kršćani samo, bolest je velika,
 Trebalo bi zvati svećenika«.
 Kada dode Božji namještanice
 Pokraj Ante moliti se priče.
 Milo starac svećenika gleda,
 A' ne može da se ispovijeda.
 Mljasnik hoće da pomogne duši,
 Da se kaje, da se jedna skruši,
 Zloču grijeha bolnom riječi kori
 I o Božjem milosrdju zbori.
 Ante plače i znak glavom daje,
 Da sve žali i za sve se kaje.
 Tu najednom čudo dogodi se,
 Nevoljniku jezik razriješi se
 I on poče da se ispovijeda,
 Da kazuje grijeha sve od reda.
 Osloboden od tih ljutih muka
 Posta Ante ugled svega puka;
 Poslije toga više dugih ljeta
 On sproveo usred ovog svijeta,
 Al već nikog ne bilo da čuje,
 Da on Boga ili svetinje psuje.
 Eto vidiš, brate kršćanine,
 Hožja ruka znade da ošine;
 Kad se Bogu velikomu hoće,
 Platiti svatko za svoje če zloće.
 Kriste Bože, kralju svega svijeta,
 Daj da psovka ostavi nas kleta,
 I ti, Majko Boga velikoga,
 Obraći nas ko i starca toga,
 Sinka svoga daj nam milovati
 I u raju s vama prebivati.

Amen.

Spjevala na početku korizme 1929.

Ivka M. Pažanin, Chicago.

A. Allirević D. I. ŽIVOTOPIS BL. ANDRIJE BOBOLE. Netom je izšla ova knjižica, u kojoj se prikazuje život ovoga poljačkog mučenika Isusovca. STOJI 5 DIN., svaki šesti komad na dar.

Muž i Žena. Priedio o. Vanino D. I. Eto knjižice, koja je upravo potrebna svim oženjenim i udalim osobama kao i onima, koje hoće da stupi u ženidbeni stalež. U njoj će naći upute o svemu, što moraju znati ženidbeni drugovi. Poučava jezgovito, jasnim pitanjima i odgovorima kao katekizam. Nada sve se preporučuje ovo djelce vlc. gg. duhovnim pastirima, bit će im osobitom pomoći. Prvo je izdanje razgrabljeno, netom je izšlo drugo. Stoji D 4.— Narudžbe prima: Uprava Glasnika Srca Isusova, Zagreb I pp. 147.

ZAHVALNICE

POMOGAO † BISKUP LANG.

Hrvatska. Obolio mi sinčić teško. Sjetim se svetoga našeg biskupa Langa, kojega smo svi u našem kraju kao domoroca poznivali, i preporučim njemu zdravje i život dragoga dijeteta. Za kratko vrijeme dijete ozdravilo. Slava Presv. Srcu Isusovu, a hvala svetomu biskupu na zagovoru. K. G.

DJECHO OVAKO TREBA!

Medimurje. Obolila sam bila pred Božić od otrovanja krvi. Liječnik mi kazao: Vama može još samo Bog pomoći. Čula to moja dječica, koja rado čitaju Glasnik, i njih svih petero stano moliti devetnicu Presv. Srcu za zdravlje svoje majke. Deveti dan mogla sam se već toliko diti, te sam s njima klečeći molila, što su oni molili svaki dan. Pogibelj je minula i ja sam brzo ozdravila J. L.

GOSPA LURDSKA I † BISKUP LANG.

S KORDUNA. Išao sam g. 1908. s hrvatskim našim hodočašćem u Lurd vodeći onamo suprugu, bolesnu od čirova na želucu, da bi je Majka Božja ozdravila. Nije rabila više nikakova lijeka, a nije joj se ništa neobično dogodilo, da bi bilo kao čudo. Samo je to sigurno, da je bolest prestala i ona i danas živi. — Pred godinu dana oboli ona od druge bolesti i liječnik svjetova operaciju. Ja s njome u Zagreb. Prenosimo i, kako je naš običaj, ranim jutrom obidemo crkve. Kad mi u crkvu sv. Marije, upozori nas neka žena na grob biskupa Langa. Culi smo bili za njegovu svetost već i prije, pa mu se sada baš od srca preporučimo za zdravlje. U dva dana nesta boli i opasnosti pa operacije nije ni trebalo i mi se sretni povratimo kući. Pripisujemo to zagovoru svetoga biskupa, hvala mu budi. — Još zahvaljujem i sv. Tereziji, koja je opet meni pomogla u velikoj nevolji. Za priznanje šaljem 100 dinara Svetištu Sreca Isusova. J. i J. S.

POMOĆ SV. ALFONZA.

Hrvatska. Dugo vremena trpjela sam uz slabo tjelesno zdravlje i teške duševne боли. Bilo mi je katkad da očsjam, a trebalo je vršiti službu. Nitko do Onoga gore ne zna, što sam podnijela. U to sam vrijeme po preporuci svoga duhovnog vode čitala ili bolje razmatrala »Život sv. Alfonza Roderigueza i. l., velikog sveca i ugodnika Božjeg. Shrvana tako jednom teškim duševnim bolima zamolim ga, neka mi izmol od Presv. Srca Isusova kraj duševnim bolima. I za kratko vrijeme osjećala sam, da me te boli pomalo ostavljaju. Obećala sam, da će se u Glasniku Presv. Srca Isusova zahvaliti, te puna zahvalnosti klicem: »Hvala Ti, Sv. Alfonze, za zagovor kad Bož. Sreća«. Zahvaljujem i sv. Tereziji od Malog Isusa, jer sam i njenim zagovorom primila mnoge milosti od Presv. Srca Isusova. Učiteljica.

ZAHVALJUJU BOŽ. SRCU.

Belec AK Zagovorom Majke Božje Bistričke sretno minula teška upala. — Bjelovar KD Ozdravilo me S. I. — Bos. Svinjar OČ Spasio me u teškoj bolesti. — Bošnjaci RJ Sveti Božji rješili me straha i živčane bole. — MF Dobio što sam prosio. — ML Očuvalo mi sina vojnika na životu. — Brezovica OF Oslobođilo me duševnih i tjelesnih bolova. — Budrovci RE Sv. Terezija isprosila mi zdravje; zahvalna nabaviti ču njezin kip za našu crkvu. — Bukovčani KR Izmolila željeno. — Cirkvena JP Dijete oteto šarlahu devetnicom. —

Cernik KB Kad god sam se obratila S. I. uslišalo me; darujem D 100.— Črniković AM Ispunilo mi želje. — Dalj ZB Primila više milosti. — Dijaneš VL Zahvaljujem se za sretan povratak iz rata i za zdravje djeteta. — Dolci FP Štitilo me u osobnom i obiteljskom životu. — Drenovčić MJ Zahvalna za sretne ispite darujem za baziliku u Jerusalemu D 30.— Goričko KF Vratilo mi obiteljski mir zagovorom sv. Josipa. — Gračani MK Bilo mi u pomoći više puta u bolesti. — Halozje AW Dobila službu i olakšanje u bolesti i to pripisujem zagovoru t bpa Langa, komu sam se molila. — Hlebine MJ Zagovorom sv. Josipa i t bpa Langa zadobila mnoge milosti. — Ivančićloštar JK Ozdravio darom S. I. Klana MG Isus i Marija bili su moji najbolji odvjetnici u parnici, pa sam je tako dobio. — Klanjec MF Molio za bolesnika i bilo mu bolje. — Komika MV Uspjelo što sam molio. — Kratečko JM Sv. Josip me često uslišao. — Kučište KT Primila više milosti. — Mala Subotica KL Na molitvu djece vratio dragi Bog zdravje majci udovici. — Margečan MB Presv. Srce ozdravilo mi dvoje djece. — Maribor MW Pomožena u brigama zagovorom Gospe od Srca Isusova. — Marjančić JM Pobiljsalo mi se zdravlje molenjem devetnice. — Moslavina JF Presv. Srce Isusovo i prečisto Srce Marijino bili su mi pomoći utjeha. — Mošćenica MU Zagovorom svetih spašeno djetete. — Novigrad KK Uslisalo me S. I. za bolesnog unuka. — Novi Jankovci JG Postojana molitva majke povratila po S. I. mir u obitelji. — Novi Marof ŠC Na zagovor t bpa Langa primili smo mnogo milosti od Presv. Srca. — Nemeti AM Napuštenoj od više liječnika pomogao nebeski Liječnik. — Nijemci KM Brat, snaja i dječa ozdravili preporukom Bož. Srcu. — KB Preboljela tešku bolest uzdajući se u pomoći S. I. — MA Slava Presv. Srcu, koje mi je bilo u pomoći. — Osijek RM Nebeski zagonovnici pomogao mi opet do zdravlja. — Pakrac FA Zahvalna sam sv. Maloj Tereziji za njegovu zaštitu. — SG Zagovorom sv. Terezije sretno se riješilo pitanje službe i stanara. — Peteranec IP Uslisan u gospodarstvu darujem D 25.— Petrijeveci MB Bož. Srce zaštito me i sv. Terezija pomogla mi je u obiteljskim teškoćama. — Petrovci IH Sretna se dočekala djeteta. — Ples MC Zahvalna za ozdravljenje šaljem D 20.— Punitovci AP Pred slikom Srci Isusova isprosila kućni mir, kojega već 2 god. nije bilo. — Ravnagora JŠ Zagovorom sv. Lucije ozdravile oči. — Radovanje MG Gospa Lurdaska povratila mi djetetu zdravje. — Sarajevo RH Po obećanju priznajem da mi je S. I. pomoglo. — AB i E Primili smo, što smo od Presv. Srca molili. — DJ Posebnom devetnicom isposlio sebi od Boga zdravlje. — Selca KS Nećak prošao sretno na spitu. — IP Smilovalo nam se S. I. za životne potrebe. — Sikirevc PB Darujem za sirotinju D. 50.— zahvalna za sve primljeno dobro. — Sisak MS U napastima očuvana. — FS Sv. Josip pomogao meni; sv. Terezija djetetu. — Split B i EM U prošnju i zahvalu Presv. Srcu darujem D. 60.— KZ Za školske godine primio bezbroj milosti. — FD Udijelilo S. I. zdravje kćerki. — Subopolje AC Našao muž zarade. — Sunja KB Ozdravila. — South Chicago A i LG Gospa Lurdaska pomogla djeci u bolesti, šaljem za sv. Misu. — Sv. Petar Oreh. MV Ozdravila mi ruka. — Šemovac A i DV Ispunilo nam Presv. Srce želju. — Torjanci JŽ Po Glasniku upoznala Srce Isusovo, po S. I. primila mnogo milosti i zdravje. — Var. Toplice FJ Isus i njegovi sveti pomogli su mi. — Vel. Kopanica MM Primio mnogo milosti, dar D. 50.— Vimperac JV Bratu i meni pomoglo S. I. u zdravlju. — Vitina BC Očuvalo me Srce Isusovo u ratu, jer sam stovao sliku njegovu; sad mi čuva obitelj, jer ga trajno štujem. Hvala mu tisuć put! — Vojni križ AD Bož. Srce pomoglo mi; darujem D 50.— Vratošinec MŽ Zagovorom sv. Terezije usred križe nastalo lijepo vrijeme, da je kat. društvo moglo izvesti svoju poučnu predstavu. — Vrbovsko FS Ozdravila me molitva Presv. Srcu. — Zagreb FB Sveti Božji pomogli kod ispitova. — BP Dobio mnoge milosti od P. Srca. — VD Pomoglo mi S. I. duši i tijelu. — MT Marija »Zdravlje bolesnih« pomogla meni i djeci. — MS Dobila zaradu. — VS Slava P. Srcu, koje me pomoglo u g. 1928. — OT Velika hvala P. Srcu za mnoge milosti. — Zabok TB Ozdravilo majku i mene da joj pomažem. — Zajezda MD Muž izdržao operaciju. — Zbelava MŠ Popravio se muž. — Zlatar MŠ Suprug ozdravio, kad sam obećala sv. gricest 9 petaka. — Zlobin TB Zagovor sv. Terezije prati me u životu. — Županja NK Sv. Josip pomogao sinu.

VIJESTI

Rude. U župnoj crkvi sv. Barbare bile su misije u ožujku ove godine. Narod se je veoma lijepo odazvao, obilno se okoristila misijom župa »Kotari« kao i susjedna mjesta. Puku je miло pjevanje, pa je na orguljama svirao tranjevac Narcis Fertalj. U ovoj se je prigodi umnožilo Djevojačko Društvo Srca Isusova, osnovano lanjske godine. Novih je 39 članica bilo svećano primljeno. Odabranu je uprava društva i to Rude: glavarica Viktorija Lehpamer, savjetnice Katica Štibohar, Barica i Mara Skendrović, Taža Hofer. Braslovjer: glavarica Anka Fulir, Veronika Vinčak savjetnica. Kotari: glavarica Katica Tandarić, savjetnice Barica i Dragica Kupres. Momci su zaželjeli, da se za njih osnuje Vojska Srca Isusova. Svećano su primljena 33 člana, na prsimu su imali društveni znak: medalju Srca Isusova na Hrvatskoj trobojci. Momci su od društva nosili nebo za svećane procesije sa Presv. Sakramentom; ova

Podmladak Djev. društva S. I. na Visu.

će službu društvo i u buduće rado vršiti. Složno su odabrali i svoju upravu. Predsjednik Marko Štibohar, podpredsjednik Slavko Petrić, odbornici: Franjo Habele i Martin Petrić. Za vrijeme misija zanosno su pjevali omiljelu Zlatnu krunicu i u crkvi i kada su se kući vraćali. Pred crkvom je podignut veliki misijski križ s natpisom: Spasi dušul Revni se je župnik g. Alojzije Rudolf veselio sjajnom uspjehu misije, što se je prvi put držala u Rudama. Osnovana će mu društva biti jaka potpora za duhovnu obnovu župe, što je i od seca želio. S. D.

Baška Draga. Svibanjsku pobožnost obavljali smo kod Majke Božje na Gorici. O Duhomima izvršili smo devetnicu za sv. Oca, da dragi Bog blagosloví njegov rad. Svake nedelje obavljamo sat klanjanja pod večer. Pristupilo je 6 članica; umrla jedna, R. Barušić. Izvršile smo svoju dužnost spram drage pokojnice. R. Tomalić, glavarica.

Marija Bistrica. Dana 21. travnja svećano je primljeno u Djev. dr. S. I. novih 14 članica.

Varaždinske Toplice. Naše Djevojačko društvo ima 70 članica. Uđala nam se revniteljica Janušić, a izabrali smo drugu Luciju Šebrek. Udale se i još tri druge članice. 12. svibnja primljeno je 20 novih članica. Pod poldanjom sv. Misom primile smo zajedničku sv. pričest, a poslije podne je naš preč g. župnik Zadravec rekao prigodnu propovijed i izvršio obred primanja. Hvalimo od srca svima i molimo za one, koji se za nas toliko žrtvuju, da im presv. Srce Isusovo dade obilje svojih milosti. Članice su revne u vršenju dužnosti i primaju često slike sakramente. Jedna je nabavila krasan kip sv. Terezije od Malog Isusa, koji smo postavili u župnu crkvu. Isprosila draga svetica nama i cijelom našem mjestu puno milosti od presv. Srca Isusova. Članice kute lijepo oltar Majke Božje, kraljice svibnja i dolaze k njezinoj pobožnosti. Od mjeseca siječnja do svibnja primljeno je 675. sv. pričesti.

V. S. glavarica.

Djevojačko društvo S. I. na Visu.

Gospic. Svoje redovite dužnosti u crkvi vrši naše društvo s puno mara i dobre volje. Neka svjedoči i kita duh, cvijeća, što je niknulo iz srđaca naših za blagoslovan rad sv. Oca pape: Sv. Misa 105; pričest 92; pohoda Presvetomu 90; krunica 74; zlatne 142; 616 drugih molitava i dobroih djela.

Bolji procvat društva i vanjskoga rada zapinje zbog pomaničanja zgodnih peistorija. Odlučimo podići svoj kat. dom. U tu svrhu svaka članica daje mjesечно 3 din., a ima ih, koje daju i više. Ide to polako; no mi smo odlučile ustrajati i sabrati, stedjeti i prositi, jer je dom prijeka potreba za naš kat. javni život.

Molimo i ovđe Hrvate katolike širom doma i one u Americi, da nas svojim darom pomognu.

A. D. glavarica.

Uredništvo Glasnika srdačno preporučuje ovu prošnju, jer je zaista Dom prijeka potreban, a sami župljani većinom siromašni.

Sv. Nedjelja. Naša bližina Zagrebu mogla bi nam škoditi, jer se gradsko zlo lako širi; no ona nam i koristi, jer možemo češće dobiti dobroh pobuda. Novi naš župnik vel. A. Šćukanec pozvao je ove godine već dva puta vel. upravitelja Apostolata iz Zagreba, da naše društvo dobije novog poleta. Presv. Srce blagosiva naš složan rad pa opažamo u društvu i cijeloj župi življu vjeru i zanimanje za crkvu i kršćanski život. Nabavili smo novi kip svete Male Terezije i blagoslovljene je na sam dan instalacije novog vel. g. župnika, na Presveto Trostvo. Tom zgodom primljeno je u društvo i 39 novih članica. Sv. Tereziju pozdravilo je društvo krasnom i milom novom pjesmom. O. T. glavarica.

Pušča. U siječnju primljene su 22 članice u društvo. Sve rado primamo mjesecnu sv. pričest i dolazimo na nedeljne pouke. U ožujku primile smo sv. pritest i molile se za sv. Oca Papu.

M. Hrebinec, glavarica.

Orehovica. Otkad je kod nas revni novi župnik vel. J. Dumbović, imamo češće prigodu, da nam se lijepim crkvenim svečanostima diže ponos i vjerski život. Tako je tani nabavljen i svećano blagoslovljena slika sv. Terezije, a

ove godine velika nova slika Presv. Srca, kako se ukazuje sv. Margareti u vrtu. Slika je umjetnički proizvod presvjetle gde A. barunice Wolkensperg-Struppi, a darovao ju je u Zagrebu boraveći naš župljanin g. A. Kobeščak. Na Spasovo obavio je svećani blagoslov slike presv. g. M. Sergerschmid, prototatar i župnik M. Bistrice. Propovijedao je v. o. J. Vrbanek, uprav. Apostolata iz Zagreba, koji je poslije podne i fotografirao naše društvo. U Djev. društvo primljeno je 110 članica.

ŽELIS LI BITI MISIJONARKA?

Možeš poći u Indiju, gdje se već pripravljaju dvije požrtvovne novakinje iz naših krajeva, da mogu Isusu zasvjedočiti svoju veliku ljubav radom za obraćanje siromašnih pogana. Tamo je silan posao a misijonarka malo. Za potrebne upute možeš se obratiti na Uredništvo »Katoličkih Misija« Zagreb I pp 147.

DUHOVNE VJEŽBE UČITELJICA U SARAJEVU.

Kongregacija učiteljica u Sarajevu drži na početku škol. praznika trodnevne duhovne vježbe u zavodu sv. Josipa i poziva nesamo članice, nego i ostale kolegice iz provincije i drugih krajeva, da u što većem broju prisustvuju. Početak 6. jula popodne. Stan i opskrba dobiva se u samostanu uz cijenu od 100 Din za sva tri dana. Prijave se šalju do konca juna na Zavod sv. Josipa Sarajevo.

NOVE KNJIGE.

Dr. Andrija Spileta: Papa Pijo XI. Knjiga lijepo pisana, obilno ilustrirana, u bijelo platno vezana stoji D 50.— u bijeloj koži sa zlatorezom D 150.— Društvo Svetojeronimsko slavi njom doстојno jubilej sv. Oca. Narudžbe prima: Svetojeronimsko Društvo, Zagreb, Trg Kralja Tomislava 20.

Aleksej Remizov: Na modrom polju. Preveo iz ruskoga dr. Lj. Maraković. U knjizi pisanoj ruskom dušom ima mnogo duševne ljepote i bijede. Rado će je čitati svi koji ljube pjesmu, jer je u toj prozi mnogo poezije. Obrazovane će katoličke djevojke požaliti siromašnu Olgu, od koje bi uz njezine rjetke sposobnosti, uz njezin zanos za dobro i odlučnost moglo biti nešto veliko, kad joj ne bi zarobljivalo duh suludo praznovjerje, pa kukavan uzgoj u školi i napokon revolucionarstvo; kad ne bi lutala u noći, u kojoj kao da i nema drugih zvijezda do fantazije i čuvatva. Takva je Rusija morala da padne kao zrela jabuka u boljševički »raj. — Knjiga stoji D 15.— vezana D 25.— Narudžbe prima: Knjižnica Dobrih Romana. Zagreb, Trg Kralja Tomislava 20.

Pet staroslovenskih Misa u notama: Duganova, Krnicova i Tacikova za mješoviti zbor, Odakova za mješ. zbor i orgulje, Muhićeva za muški zbor. Cijela zbirka stoji D 30.—, svaka naklada napose D 6.—, Odakova D 8.— Zborovi, koji naruče barem 15 komada, dobiju 25% popusta. Narudžbe prima Svetojeronimsko društvo kao gore.

Vjenčić Molitava sv. Terezije Malog Isusa izšao je u nakladi »Euharistijskoga Glasnika«. To mu je već 4. izdanje. Stoji komad D 3.—, na svaki 10 komada 1 badava. Narudžbe prima: Euharistijski Glasnik, Dubrovnik.

U. Talija: Lijek duševnim bolima. Djelo crta silnu utjecu i korist, što je imamo od sv. isповijedi i pobjiga prigovore protiv nje. Pisano je načinom lakim, dobro je za sve. Stoji D 8.— Naručuje se kod Hrvatske knjižare u Splitu.

N. Batistić: Vez ljubavi. Knjiga iznosi slavu kraljice svih krepnosti: kršćanske ljubavi. Pisana je jasno i lako. Stoji D 10.— Naručuje se isto kod Hrvatske knjižare u Splitu.

DAROVI U TRAVNUJU 1929.

Za sv. Mise: Berak NN 20 Bošnjaci RI 25 Braddok MČ Dol. 1.— Brod VR 20 Canton III MC Dol. 5.— Chicago A i LG Dol. 1. Don. Svarča JP 20 Druškovec AM 125 Dubrava GS 10 Kansas Feljšo Szt Ivan MM Pengő 4.50 Hilswille Pa MB Dol. 5.— Ivanec SŠ 50 Jannica LK 40 Kansas City JK Dol. 2. Lorain Ohio AV Dol. 1.50 Moslavina JF 30 Noris III AP Dol. 1.— Nova Gradiška JS 30 Roks Springs AK Dol. 1.— Split MA 50 Sudovec DT 10.

Za Svetište Srca Isusova: Budančevica LD 40 Chifton MM Dol. 1.— Cabuna TT 10 Djakovo VŠ 20 Dolci 20 Dol. Vrba IV 10 Karlovac AG 10 Kruševac TC 10 Mar. Bistrica NN 10 Marjanci JM 10 Omis MB 20 Ples MČ 20 Selca MŠ 30 Sesvete Podr. I i AA 100 Severin FŽ 10 Sisak ML 20 Steelton Pa Dol 1.— Wauwatosa AG Dol. 3.— Velaluka NA 10.

U čast Srcu Isusovu: Bebedoura TH 10 Beograd OU 20 JO 5 Beratinac AŠ 20 Bjelovar KD 20 Cernik MF 30 Čenkovci AM 30 Dalj ZB 10 Dolci FP 20 Dráškovec IG 23 Dugoselo MŠ 10 Gener. Stol ME 20 Gradeč JČ 100 Gunja MS 10 Kaniža MV 30 Klanja MG 15 Krizija KT 10 Mitrovica EP 10 Peteranec IP 25 Prijedor JD 23 Ravnagora IS 15 Retković JMJ 100 Split EM 60 Sv. Petar Orešković MV 10 Sunja KB 10 Šemovac DV 10 Šibenik SF 10 Vukovar ED 30 Zagreb OT 35 Zajedza MD 100 Zlobin AP 100 TB 40.

U čast Majci Božjoj, sv. Josipu i sv. Tereziji od M. L: Etna Pa TS Dol. 1.— Halože AV 20 Pakrac FA 10.

Za raširenje Glasnika Srca Isusova: Almek MJ Dol. ½ Antunovac AC 10 Banjalučka VS 10 Bijela MB 10 Bošnjaci RJ 25 Budančevica LD 10 Čirkevica JP 20 Delnice AT 10 Dol. Verušić MVP 20 Drvar NK 3 Gašinci HR 10 Gračane MK 100 Hlebine MJ 15 Hrković 5 Ivanec MD 23 Jarčevina KL 20 Kratečko JM 10 Kruševac TC 10 Kukujevci KV 15 Lomnica Don. MT 20 Maribor MW 40 Mirec TS 20 Mitrövica EP 10 Nijemci KB 10 KM 40 Niles OH. MP Dol. 1.— Nova Čiće DG 8 Petrovci IH 10 Plešće JV 10 Podr. Moslavina SP 15 Punitovci AP 20 Radovanje MG 20 Rešetare JO 50 Sarajevo Dr. IŠ 300 Semeljci LV 10 Sesvete Podr. I i AA 50 FŠ 20 Slatina NN 20 Soline MM 3 Split MP 10 RM 3 ZZ 20 Subotica JM 5 Suhopolje AC 20 Svetozar Miletić DK 120 Šibenik VJ 10 Štitar LŽ 10 Torjanci JŽ 60 Tovarnik AB 10 Varaždin MK 15 Velaluka NA 10 Velika Kopanica MM 50 Vinkovci AM 25 Vojni Križ AD 50 AD 20 Vrbovsko FŠ 10 Zabok TB 10 Zagreb AL 10 BR 5 BP 50 NS 100 EV 10 FB 50 IH 5 LT 10 MM 5 MR 3 MS 10 NN 50 NZ 10 OZ 15 Zbelovo MŠ 20.

Za kruh sv. Antuna: Budančevica LD 10 Drenovci MJ 20 Severin FŽ 15 Sikirevc KŽ 10 PB 50 SOLINE MM 10 Soljani ML 50 Vinica RK 10 Zagreb ML 15 ZP 100.

Za svetohranište: Muč AD 20.

Za Malo sjemenište u Travniku: Kalinovac SF 115 Severin FŽ 10. (Od 2. aprila do 15. maja). Presv. g. A. A. 1000.— Presv. g. L. I. 200 i opet 300 i opet 300 V. g. SP 300. V. g. SF 130 V. g. EK 100 Pr. g. M. u D. 100 Razne kogregacije 300 300 BC 200 AC 300 i opet 300. Jedan amostan 709. MŠ 50 i opet 50 MJ 200 JH 20 MH 10 JS 10 JP 20.

Za Dom duh. vježbi: Čakovec MD 100 Hamond Ind. NK Dol. 10.— Sarajevo EB 50 FŽ 15 Split Dr. BB 100 Škarnik MR 100.

Za novi Hram u Jeruzalemu: Bakar TM 10 Drenovci MJ 30 Hamond Ind. Dol. 5.— Severin FŽ 15.

Za Langov Dom: Cleveland AŠ Dol. 1.— Mikloševci OL 50.

Za Misije: Budančevica LD 20 Cleveland AŠ Dol. 5.— Jaska FG 15 Lomnica Don MT 20 Mikloševci OL 50, Zagreb NN 25, DK 30.

Za pokrštenje poganske djece na imena: Anton: Moschiena MU Lira 35 Petar i Anton: Vel. Rat MG i AB 200.

Za katehiste: Bakar BŠ 10.

Za O. Vizljaču: Za Misije: Steelton Pa HB Dol. 3.— NN Dol. 1.— za razne potrebe: Severin FŽ 10, za pokrštenje jednog dječaka na име Alojzije: Banja Luka III. razr. osn. škole SS. Milosrd. 100.

O. Mesariću za gradnju Crkve S. L u Hamirpuru: Bakar JV 10 Sarajevo EB 50 Severin FŽ 10.

MJESEČNA NAKANA U SRPNJU.

Zatvorene duhovne vježbe.

Posebne nakane za svaki dan.

- 1 P Presveta krv Isusova. Sestre Presv. Krvi.
- 2 U POHOD B. D. MARIJE. Mjes. zašt. Katoličke majke.
- 3 S Heliodor. Obraćenje psovača.
- 4 Ć Udalrik. Ljetošnja žetva.
- 5 P Čiril i Metod. Sjedinjenje Slavena u Katol. Crkvi
- 6 S Izajia. Obraćenje Židova.
- 7 N 7. po Duh. Vilibald. Preplatnici Glasnika S. I.
- 8 P Elizabeta, Siromasi.
- 9 U Kilijan. Crkva u Meksiku.
- 10 S Amalija. Djevojačka društva.
- 11 Ć Pijo I P. Pijevu društvo za dobru štampu.
- 12 P Ivan Gvalbert. Umirući.
- 13 S Margarita. Djekičanske duše.
- 14 N 8. po Duh. Bonaventura. Naši Franjevcii.
- 15 P Henrik. Kršćanski vladari.
- 16 U M. B. Karmelska. Članovi škapulara M. B. K.
- 17 S Aleksij. Svi, koji teže za svetošću.
- 18 Ć Kamilo. Bolesnici i bolesnici.
- 19 P Vinko. Sestre Milosrdnice i njihov podmladak.
- 20 S Ilija pror. Branitelji vjere.
- 21 N 9. po Duh. Danijel pror. Naša mlađež.
- 22 P M. Magdalena. Obraćenici.
- 23 U Apolinar. Mladomisnici.
- 24 S Kristina. Progonjeni.
- 25 Ć Jakov ap. Naši misijonari.
- 26 P Ana majka i B. D. M. Materinska društva.
- 27 S Pantaleon. Svećenički podmladak.
- 28 N 10. po Duh. Nazar. i Inocent. Daci u praznicima.
- 29 P Maria. Kućanice i služinčad.
- 30 U Abdon i Senen. Naši pokojnici.
- 31 S Ignacije Lojolski. Naši Isusovci i njihov podmladak.

Svagdanje prikazanje. Božansko Srce Isusovo! Ja ti prikazujem po bezgrešnom Srcu Marijinu sve molitve, djela i trpljenja ovoga dana u naknadu za naše uvrede i na sve one nakane, na koje se ti neprestano prikazujuće na oltaru, osobito ti ih prikazujem za sv. Crkvu, za sv. Oca papu i za sve potrebe članovima Apostolstva molitve ovoga mjeseca i dana preporučene. Amen.

Oprosti za članove Apostolstva molitve. Potpuni oprost jednoga petka po volji, i još jednog dana po volji odabranog. Na dan pomirovne sv. pričestii. Na blagdan mjesačnog zaštitnika.

Oprosti za članove bratovštine Presv. Srca Isusova. Potpuni oprost prvoga petka ili prve nedjelje, i još jedan po volji odabrani dan.

Opća mještečna nakana u kolovozu: Kršćanska umjerenost.
Misijska nakana: Sjemeništa u misijama.

GLASNIK SRCA ISUSOVA

God. 38.

Kolovez 1929.

Broj 8.

O. Klaudije de la Colombiere na oltaru

U Rim! U Rim! odjekuje čove godine po svim stranama svijeta i jerka toga glasa dopire i u posljednji kut, u kojem ima katolika. Čemu u Rim? Ta ondje je ljetos slava Očeva, slavi se zlatna Misa Namjesnika Isusova, jubilej je vrhovnoga glavara Crkve. I hrle onajno nadočasnicu iz svih katoličkih naroda. I Hrvati se nadoše u svibnju pred svoju dragom Ocem, zanosno ga pozdraviše i čestitaće mu, saslušaće njegovu svetu i lijepu riječ i vratiti se noseći u srcu veliku duhovnu korist i mnogo nezaboravnih uspomena.

To je upravo razlog, što se nije usudila naša hrvatska uprava Apostolstva molitve da se obraća na članove Apostolstva kod nas i muka ili an putovanje u Rim, kad se odonud čuo drugi čisti poziv. Taj je polirao sve upravičlje, da Apostolstva izušalju u Rim za 16. lipnja svoje zastupnike, jer će na taj dan biti proglašen blaženim vjerni sluga i savršeni prijatelj Božanskoga Srca, kako nazvu sato Spasitelj o. Kolombjera. Određeno je ipak, da u Rim pade i zastupa Apostolstvo hrvatskih krajeva urednik našega Glasnika. On je tu veličanstvenu slavu gledao i osjećao i sad će evo iznijeti njezine glavne crte.

Kod Namjesnika Kristova.

Na 15. lipnja uvečer, uoči same svečanosti, bio je svečani pohod kod sv. Oca. Do tri tisuće članova Apostolstva molitve iz različnih naroda lijepo je tu zastupalo onih 30 milijuna organiziranih u tom molitvenom društvu. Među njima se našlo preko 40 urednika Glasnika Srca Isusova u raznim jezicima uz o. Kea D. I., delegata vrhovne uprave A. M. Na čelu te vojske, okupljene u nekoliko dvorana vatikanske palače, bilo je više biskupa.

Sv. Otac je prošao pojedinim dvoranama pružajući svakomu od nazočnih ruku na poljubac i napokon je u »dvorani blagoslova« uzašao na prijestolje. Tu ga u ime Apostolstva molitve pozdravi isusovački general, velečasni o. Leduhovski, koji je ujedno i vrhovni upravitelj Apostolstva. On zahvali sv. Ocu, koji hoće da tako uzvise časnog slуга Božjega o. Kolombjera, što je Apostolstvo već odavnina toliko željelo. Izreće radost sviju, što se to zbiva upravo ove godine i na dan »velikoga objavljenja«, jer je upravo na 16. lipnja 1675. Bož. Srce otkrilo sv. Margareti velike stvari i označilo joj kao pomoćnika o. Kolombjera. Govornik završi moleći sv. Oca blagoslov za nazočne i sve ostale članove Apostolstva širom svijeta.

Govor sv. Oca.

On bi, reče, želio ovaj čas imati »dar jezika«, da ga mogu svi razumjeti kao nekad apostole svaki u svom jeziku. Opominje upravitelje Apostolstva, da protumače svojim grupama njegove talijanski izreče misli. On je pun radošću, što može u kući zajedničkoga oca pozdraviti toliku djecu, koja su došla s toliko strana velike katoličke obitelji i pokazuju tako živu vjeru i ljubav prema božanskomu Kralju, prema sv. Crkvi Rimskoj, majci svih Crkava, prema namjesniku Kristovu, ocu svih vjernika.

»Cesto ovdje primam«, reče od prilike, »lijepe i utješljive pohode, no ipak sam rijetko vidojao koji tako lijep, velik i utješljiv kao ovaj. Ta eto vas ima iz sve Evrope i izvan nje i ta vaša raznoljnost čini, da u meni živje kuća očinsko srce, koje ljubi svu svoju djecu. Ktому ste vi došli na poziv presvetoga Srca Isusova, da ga slavite, da mu zahvaljujete, da mu svoju vjernost zasvjedočite pod imenom njegova velikoga služe i apostola, časnog i sada već blaženoga Klaudija Kolombjera. Došli ste da Bož. Srcu otkrijete žarku čežnju, koja vas nagoni da zapalite svijet njegovom ljubavlju, tako da njegovo kraljevstvo bude čvršće, trajnije, svetiće među narodima. Sve to hoće da izvede Apostolstvo molitve posve u skladu sa željama Srca Isusova, pa ga eto gdjegdje dobro nazivaju »Savez Srca Isusova«. Došli ste osim toga u vrijeme, kad je u crkvenoj službi tako visoko uzdignuto čašćenje toga prelijubeznoga Srca, i u dan, u koji se zabilježi o pojavljenju i otkrivenje. Reći će tko, da je to slučaj. Nama je ipak očito, da je tu ruka Božja, koja je sve ovo tako udesila, da već-same te stvari budu vama velikom nagradom za toliki trud i dugo putovanje. Srce je Isusovo

najime vazda božanski velikodušno; ono se žuri da nagradi, kao što evo vidimo da je odavna spremalo i napokon to sjajnije podijelilo nagradu i revnomu svom apostolu blaženomu Kolombjeru.

Po svemu tomu možete pogoditi, s kakvim će vam osjećajem podijeliti zamoljeni apostolski blagoslov proseći za vas s prorokom

»duh milosti i molitve«. Uz taj su duh molitve sve milosti, jer je molitvi sve obećano. U ovom se dakle apostolatu nalazi sve bogatstvo za njegove članove, i što ga oni bolje vrše to više stiču to bogat-

stvo. Prekrasne su obadvije ove riječi Apostolstvo i Molitva. Nek bude molitvom sve, što može i treba da bude njom, a sve može i mora nekud da bude molitvom, samo ako se vrši kao apostolat.

Ipak su dvije stvari, koje se najlakše i najzgodnije mogu pri-mijeniti kao molitva, a to su rad i trpljenje. Moliti, raditi, tr-pjeti tri su stvari, ili pravije jedna, jer je dobro rečeno: »Tko radi, moli«. No još bolje moli, tko trpi. Njegov glas jače dira Srce Božje, jer je i On nas spasio trpljenjem. Moliti, raditi, trpjeli, kada treba, poradi Srca Isusova, po njegovim željama i nakanama, eto velike i dragocjene molitve, koja lako zahvaća cijeli život. Jer kakav je život bez rada, kakav bez trpljenja? Dakle moliti, raditi, trpjeli i s apostolskom nakanom prinositi to Srcu Isusovu, eto veličanstvenoga poziva svima, koji su upisani u Apostolstvo molitve.

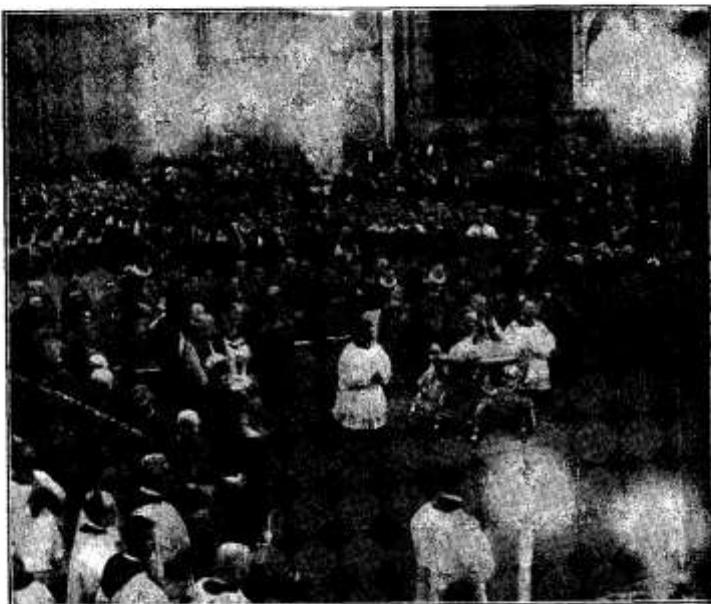
No apostolat treba shvatiti u potpunom njegovu značenju. Apostolstvo molitve ima to sretno svojstvo, da je svima lako, jer tko ne može moliti? Druga mu je uvišena odlika, da je najuspješnije, jer je molitvi sve obećano, i Božansko se Srce nije nigdje svećanije obvezalo kao onim riječima: »Molite i dobit ćete. Stogod moleći zatražite, bit će vam«. Drugi je način apostolata, koji nam treba isto tako vršiti, apostolat riječi. I taj je svakomu lak. Tko nema prilike da baci tu i tamo kakvu dobru riječ, što bi mogla unijeti svijetlo, mir, i što je više, samo duševno spasenje u koje srce? Treći je način apostolata najpotrebniji, a to je apostolat življenga, primjera; onaj, o kojem reče neki stari biskup i mučenik: »Ne govorimo mnogih riječi nego živimo«, kao da bi rekao: Naš je život pred vašim očima, on kanda vam pokazuje, kako treba da živate dostoјno Gospodina prema željama Božjih Srca. Ovaj slavni apostolat treba vršiti bez prestanka, a to će biti, ako sav svoj život udesimo tako, da živimo kao potpuni kršćani katolici; ako budemo u svemu svom drugovanju s drugima i vladanju kod kuće i vani, u obitelji i društvu sveti i uljudni imajući na pameti da na nama počiva pogled Božji.

To je u jezgri bio govor sv. Oca. A kako je bio izrečen? Toga nije moguće opisati. Ako se je svak čudio gipkom hodu i kretnjama uvišenoga starca, dok je hodao dvoranama, to je pogotovo sve zadivio i zanio njegov zvonki i jaki glas, svježina i toplina njegove riječi. Ne, niti su naše oči vidjele niti uši čule išta, što bi odavalo starost Pape jubilarca — pred nama kao da se nalazio veličanstven i ljubezan vrhovni Svećenik u jeku muške dobi. Koliko srdačnosti, miline i sile u riječima njegovim, koliko ljupkosti, finoće, dobrote i dostojaštva u svemu kraljevskom i očinskom držanju njegovu! Zar nije to iz duha i tijela njegova pršila i osvajala srca naša vječna mladost tvoja, tajinstvena Zaručnica Isusa Krista, vazda lijepa, sveta i ljubavi puna divna Crkvo Božja?

Svršivši govor podijeli sv. Otac apostolski blagoslov svim na-začnjima, njihovim obiteljima i svemu, što sami htjedeš, da im bude blagoslovljeno. Potom izjavи, da će svaki od hodočasnika dobiti medalju poslanu iz svetišta sv. Male Terezije, to im je njegov dar. Izatoga ode iz dvorane praćen dugotrajnim zanosnim klicanjem.

U nedjelju 16. lipnja.

Eto dana, u koji se ispunje duge želje i molitve mnogih. Velikanstvena je crkva sv. Petra posebno urešena. Nad glavnim ulazom u nju visi svjetлом obasjana slika, koja prikazuje blaženoga Kolombjera, kako upućuje sve narode svijeta k Bož. Srcu, i koju donosimo u ovom broju Glasnika na čelu prve strane. Oltar Srca Isusova sa slikom sv. Margarete nakićen je i rasvijetljen, isto tako krasni kip sv. Ignacija osnivača Družbe Isusove. Mjedni kip sv. Petra je obućen u papinsko odijelo. Na počecima se apside sa svake

Sv. Otac na popodnevnoj pobožnosti 16. VI. u crkvi sv. Petra moli pred moćima bl. Kolombjera.

strane nalazi po jedna slika; te slike prikazuju dva čuda, učinjena na zagovor blaženikov. Nad oltarom apside, u okviru zvanom »Slava« pokriven je lik novoga blaženika.

Malo iza 10 sati prije podne všinje svečani obred. Ulazi u povoreci kaptol vatikanski sa svojim poglavicom kardinalom i smješta se na strani poslanice, dok se svi kardinali što čine Zbor sv. Kongregacije Obreda, smještaju na strani evangelja. U klupama se nalaze mnogi nadbiskupi, biskupi, dom isusovačkog generala sa svojim poglavicom, mnoge odlične osobe duh. i svjetovnog staleža, urednici Glasnika Srca Isusova, hodočasnici Apostolstva molitve i drugi. Cita se apostolsko pismo, kojim Papa svojom najvišom vlaš-

ču unosi slugu Božjega Klaudija Kolombjera među blažene. Kad se svrši čitanje, zapjeva kardinal patrijarka carigradski: »Tebe Boga hvalimo«, dok se otkrivaju moći novog blaženika. U isti mah padne veo sa »Slave« i ona se sva zasja u svijetu, zvona zazvone, a zanosni pljesak odjekne cijelim golemlim hramom. Zatim kardinal patrijarka otpjevao svećanu Misu.

K poslijepodnevnoj se svečanosti iskupilo još veće mnoštvo: našao se tu i sav zbor stranih poslanika, rimski patriciji i plemstvo. Cijela je golema crkva sv. Petra bila upravo natprana. Točno u 6 sati došao je u crkvu sv. Otac i iza poklona pred Presvetim pošao u kapelu della Pieta, gdje ga je dočekalo 16 kardinala. Od njih je nosiljkom ponesen u povorci u apsidu. Pozdravio ga je pljesak pomiješan s radosnim uskljcima i zvukom srebrnih trubalja. Davao se nato blagoslov s Presvetim Sakramentom, a izatoga je sv. Otac primio uz moći blaženikove običajnu kitu cvijeća i druge darove od isusovačkoga generala kao i od francuskih biskupa. Potom se zadržao još neko vrijeme u molitvi i onda bio odnesen uz neprestani pljesak i žarko klicanje silnog naroda.

Dakako ovaj ubogi prikaz nije prema prizorima u sv. Petru ni kao svjetlo žigice prema suncu. Trebalо je sve to gledati, slušati i diviti se, kako Crkva slavi svoje velikane — svece. Ako je ovako lijepa njihova slava na zemljи, što je istom na nebū, gdje ih Svevišnji proslavlja slavom vječnih krajeva?

Članovi Apostolstva, zahvaljujmo preljubeznomu Srcu Isusovu, što je ovako uzvisilo svoga apostola, svoga »vjernog slуга i savršenog prijatelja«, i naslijedujmo blaženika ljubeci to premilo Srce i šireći sve revnije kraljevstvo Njegovo! Milan Pavelić D. I.

POBJEDA PRESVETOГA SRCA.

Sestra mala jednostavna i redovnik ubog jedan
Uzdigoše Srce Božje nad svijet grješni sreće žedan.
Od bijesa se zapjeniše odljelići i prostaci,
Znak božanski rušiť staše i mudraci i glupaci.

Vikali su nesrećnici, al im grla promukošć,
Umorne im tužne ruke blato hacat prestadošć,
Dok sve jače pjesma tiha razliježe se, zemlju puni,
Pjevaju je Srcu Svetom čovječanstvu milijuni.

A to Srce milije se od sunaca sviju blista,
Iz rane mu silne, slatke teče mir i radost čista,
Kraj njeg cvatu puni sreće dva mu lijepa bijela lijeri;
Duša svete Margarete i blaženog Kolombjera.

PIJANSTVO I NEUMJERENOST U PICU.

Nakana Apostolska molitve u kolovozu, blagoslovljena od sv. Oca.

Svatko znade, kako kod nas nije rijekost, da se vidi pijanac, gdje ide putem teturajući lijevo i desno, psuje na najbesramniji način, ne može da rekne i jednu pametnu riječ. Možda mu se i djeca rugaju. I mi mu se možda znamo nasmijati. Ali bi prije trebalo plakati nego se smijati.

I pijanca kao i druge ljude stvorio je Bog, da zapovijeda nerazumnim životinjama, a eto on je sam postao sličan nerazumnoj životinji! Kod kuće ima obično ženu i djecu, koji skapavaju u bijedi. Ženi staje pamet, kad pomisli, odakle će priskrbiti hrane, odijela, goriva. Muž joj svu zaradu ostavlja u nesretnoj krčmi. Ženi postaje život sve teži. Nije joj moguće, da svoga muža ljubi i štuje. Naprotiv mnoga žena svom dušom zamrzti, muža pijanicu. Mnoga dode u očaju i dotle, da digne na nj ubojničku ruku. Tako sam baš ovih dana čitao, kako se jedan pijanac vratio u noći i legao na počinak. Žena polje sobu špiritom, zapali i ode. Susjedi opaze vatru i dolete u pomoć. Vatra je zahvatila i krevet i pijanca u njemu. Ali on se nije probudio. Napokon su ugasili vatru i odnijeli nesretnika u bolnicu. Da li je tamo podlegao teškim opeklinama, ne znam.

Žena ne štuje i ne ljubi muža pijanicu. Ne ljube ga ni njegova djeca, ako ih ima. Pijančeva su djeca najčešće do kraja bijedni stvorovi. Često već po samom porodu nose u sebi klicu neizlječive bolesti, sami su već od naravi skloni piću a uzato su slabih duševnih sposobnosti. I ako je pijanac sam zdrav i jak, ima obično slabunjavu i bolesnu djecu.

A kakve se sve opačine znaju počiniti u pijanstvu, svakom je poznato. Koliko ima pijanica, koji su došli kući i pobili ženu i djecu...

Na ove zle posljedice pijanstva sigurno je mislio protestantski biskup iz Buffala u Sjed. Američkim Državama, kad je pred tri godine predlagao, da se pijanci osude na smrt. Nije uspio sa svojim prijedlogom. Kod Židova u starom zavjetu bilo je drukčije. U Sv. Pismu čitamo: »Tko bi imao sina samovoljna i nepokorna, koji ne sluša oca svoga ni matere svoje, i kojega oni pokaraše, a on opet ne će da sluša, neka ga uzme otac i mati te ga dovedu k starješinama grada svojega na vrata mjesta svojega, — na gradskim se naime vratima sudilo u stara vremena u židovskom narodu — i neka kažu starješinama mjesta svojega: Ovaj je naš sin samovoljan i nepokoran, ne sluša nas, izjelica je i pijanica. Tada svi ljudi onog mjesta neka ga zaspri kamenjem, da pogine«. 5. Mojs. 21, 18—21.

Današnji kršćani uzimaju na laku ruku pijanstvo. Kao da su zaboravili riječi sv. Pavla, koji pijanstvo ubraja među najveće opačine, što ih čovjek može počiniti. Apostol veli: »Ne varajte se

ni bludnici, ni idolopoklonci ni preljubočinci... ni lupeži ni lakomeći ni pijanice ni kavгадžije ni hajduci ne će naslijediti kraljevstva Božjeg». I. Kor. 6, 9—10. »A pisao sam vam, da se ne miješate s onim bratom — to jest kršćanim — koji bi postao bludnikom ili tvrdicom ili idolopokloncem ili kavгадžijom ili pijanicom«. I. Kor. 5, 11. Apostol stavљa pijanice u isti red s najvećim grijescima i zlottorima. Prema tomu morali bismo i mi postupati s pijancima kao što su Židovi postupali s gubavim čovjekom. Nijesu nikako dopuštali, da stanuje zajedno s drugima ljudima. I mi bismo morali bez milosrđa isključiti iz svojeg društva svakog pijanica. Možda bi ga taj naš postupak dozvao pameti.

Pijanac je prava nesreća i za sebe i za druge. Stoga i veli Sv. Pismo: »Komu: jao? komu: kuku?... Zar ne onima, koji sjede uz vino i marljivo prazne čaše? Ne gledaj na vino, kad se rumeni, kad u čaši pokazuje lice i upravo kao da bi htjelo iskočiti. Ono se ugodno dolje spušta, ali na kraju ujeda poput zmije i truje poput poskoka Priče, 23, 29—31.

Kamo sreće, da bi pijanac uvidio, kako unesrećuje sebe i druge, ništi svoje zdravlje, gubi čast i dostojanstvo čovječe, predaje se paklenoj zmiji, da ga ona sputa u svoje okove i povuće sa sobom u bezdan. Ali na žalost teško je pijanca o tom uvjeriti. On ide i ide u kremu iako je možda već često čuo, kako je nesretan, koji se poda toj strasti.

Pripovijeda se, da su jedamput opili jednog vola, kad se vraćao kući s rada. I vo bi otada uvijek obilazio daleko oko onog mjesta, gdje su ga opili. Nije mu htio ni blizu. Pijanac na žalost nije pametan kao taj vo, već leti onamo, gdje se već toliko puta opio, tu sjedi uz čašu često i dotle, dokle ga tko ne izbací napolje.

Kršćani bi morali ustati ne samo proti pijanstvu nego i proti neumjerenosti u piću. Siromašna Evropa previše troši na uživanje alkohola. U Njemačkoj se potroši svake godine samo na pivo oko $1\frac{1}{2}$ milijarda maraka.

Šta da započnemo proti ovom zlu? Poznato je, kako je u Sjedinjenim Američkim Državama zakonom zabranjeno uživati alkoholna pića. Ali tu se pošlo predaleko. Kriomici se prodaje vrlo mnogo opojnog pića i više se škodi zdravlju nego kad ne bi bilo toga zakona. Neki zaguljeni protestanti pošli su tako daleko, da su htjeli zabraniti katolicima vino i za sv. Misu.

Umjerenouživanje opojnog pića uvijek je dopušteno pa može tu i tamo biti i od koristi. Ali svakako bi trebalo ograničiti pijenje alkohola. Gostioničare bi valjalo udariti kaznom, ako se tko opije u njihovoj gostionici. Predlagalo se također, da se za pijance uvedu batine. Ne bi sigurno bilo loše, kad bi policija pritvorila pijanicu, te pričekala, dok se kod nje ne otrijezeni, da mu onda odmjeri 25. To bi sigurno bilo bolje, nego da takav bijedni stvor ide kući i tamo zlostavlja ukućane.

Dobro je i posve se uzdržavati od opojnog pića, da se tako pijancima dade dobar primjer. U nekim mjestima ima takvih

društava, i Crkva ih je obdarila velikim oprostima. To uzdržavanje ne prijeći nipošto prijateljskoga drugovanja među ljudima. Ima dosta i drugog pića osim rakije, piva i vina.

U crkvama bi trebalo često puta propovijedati proti pijanstvu kao i proti neumjerenosti u piću. Izobraženi svjetovnjaci morali bi i riječju i perom ustati proti ovoj mani našeg naroda.

Vrlo je važno, da žene tako lijepo urede svoj dom te muž ne želi zabave po gostonicama. Žena svadljiva, žena, koja misli samo na modu, tjera svoga muža iz kuće.

Ali nada sve treba nastojati, da se narod digne do višega života vjerskog. Biti revan kršćanin i neumjeren u piću ili pače pijanica, značilo bi isto što združiti vatru i vodu, svijetlo i tamu.

E. Springer. D. L.

KARTE MU ISKOPALE GROB.

U lijepom jednom selu u Srijemu živio bravarski majstor Š. sa ženom i djetetom. Život te obitelji ne bi bio tako jadan, da nije otac svake nedjelje mjesto crkvu pohadao gostonicu, i tu ostajao do kasno u noć kartajući se. Nije se kartao nerazumno, ne, igrao je samo sitnim novcem. Ali baš taj ga je i upropastio.

Bio je opet jednog dana s drugovima za stolom. Jedan od kartaša nije bio vješt igrač, te mu je drugi pokazao, kako treba da igra. Što više, taj drugi kartaš je pokazujući prvomu odnio bravaru u igri nešto sitniša. To je našega majstora toliko razbjesnilo i uzrujalo, da je prihvatio stolicu i svom snagom zamahnuo na protivnika. Nastade prava tučnjava. Naš jaki bravar digne još više stolicu, da bolje opali protivnika. Ali ja! Stolica zapne za vrata, sjedalo se otkine, udari ga silovito u trbuš i on pade. Došavši k sebi ode kući. Ženi se tužio na bolove u crijevima. Dozvaše i liječnika, koji reče, da odmah otplove bolesnika u bolnicu. Sirota žena. Nedavno je sama bila na smrt bolesna, a sada joj posve zdravi muž svojom ludošću nastradao i mora u bolnicu! Brzo sjedoše u automobil. Put je do grada bio dalek. Treskalo se vrlo često, tako da je bolesnik zapomagao od bolova. U bolnici nadoše, da mu se od jakog udarca otkinulo crijevo. Stadoše da izvode operaciju, ali je bilo prekasno. Ne potraja dugo, i majstor jedan od najjačih naših ljudi u selu, umre u teškim mukama, ostavivši iza sebe nejakog sina, ožalošćenu ženu i rodbinu.

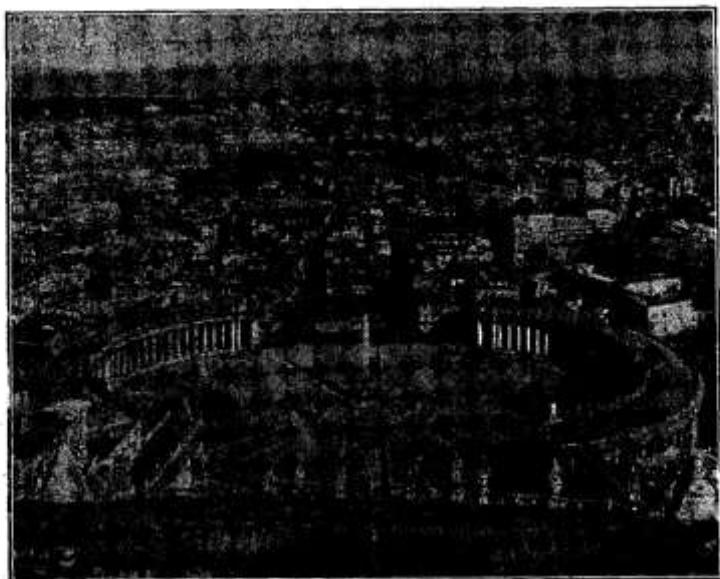
Tko bi bio rekao, da će tako hitro u grob onaj snažni čovjek! Jadnik! U crkvu nije nigda polazio, rugao se pobožnim ljudima, tražio je svoju utjehu u kartama i piću, a to mu je na tako jadan način slomilo vrat. Grješno je živio, bez sakramenata umirućih na drugi svijet otišao, pravdi je Božjoj morao da odgovara. Oslobodio nas Bog od takve smrti! Eto kamo vode bezbožnost, karte i piće...

L. G.

MISIJSKA NAKANA U KOLOVOZU.

Za sjemeništa u misijama.

Sv. Otac Pijo XI. zove se »misijskim Papom«, i ne badava, jer toliko radi za misije. Među stvari, koje su mu osobito na srcu, idu i sjemeništa u misijama. On živo želi i hoće, da se odgoji u misijskim stranama što više vrsnih domaćih svećenika, koji će među svojim zemljacima raditi za širenje i utvrđivanje kraljevstva Kristova.

Pogled na Rim s kupole sv. Petra.

»Treba nastojati«, piše on u poslanici »Rerum Ecclesiae« 1926., »da bude što više domaćih gojenaca. Ktomu ih tako obrazujte i užgajajte, da dodu do svetosti, kakva se pristoji svećeničkom životu, i do takva apostolskoga duha, da budu spremni i život izgubiti za svoje domoroce. Poglavitno valja raditi, da budu u svetim i svjetskim naukama obrazovani ne površno i ukratko, već da svrše redovite škole i postignu obilno znanje. Odgojite li ih u sjemeništu tako, da budu neporočna života, pravo pobožni, za svetu službu posve sposobni i vrsni učitelji božanskoga zakona, to će i biti u časti kod svojih odličnika i književnika i moći će bez zapreke da dolično stanu na čelo župama i biskupijama, koje će se podići, kad se Bogu svidi.«

Da se sve to može izvoditi, potrebna su mala i velika sjemeništa. Tu i tamo su se takva sjemeništa počela podizati, ali »daleko smo još od onoga, što bi trebalo«, veli u istoj poslanici sv. Otac. Godine 1927. bilo je domaćih svećenika u Aziji 4263, u Africi 150, u Američkim misijskim krajevima 82, na otočju Tihog Oceana 12. Sjemeništa je bilo i to malih u Aziji 127 s 5961 gojenjem, u Africi 48 sa 1347 gojenaca, u Americi 4 sa 85 gojenaca, na otočju T. Oceana 3 sa 72 gojenca. Velikih sjemeništa je bilo u Aziji 74 sa 2288 bogoslovaca, u Africi 17 sa 291 bogoslovcem, u Americi 4 sa 66 bogoslovaca, na otočju T. Oceana 2 sa 18 bogoslovaca. U svemu 182 mala sjemeništa sa 7465 gojenaca i 97 velikih sa 2603 bogoslovca. U misijama Družbe Isusove ima u svemu 17 malih sjemeništa sa 355 gojenaca i 19 velikih sa 330 bogoslovaca.

A treba moliti nesamo, da se umnože sjemeništa u misijama, nego i za voditelje tih sjemeništa, da budu što sposobniji, da sjemeništare i dobro obrazuju i osobito da ih odgoje pobožnim i svetim. Ne smiju ktonu dobri katolici zaboraviti »P a p i n s k o g d r u š t v a s v. P e t r a a p o s t o l a«, što je upravo za to osnovano, da pomogne odgoj domaćeg svećenstva u misijama. Potom treba da svi najprije svaki dan molimo za sjemeništa u misijama a onda da i novcem pomažemo, koliko možemo, da se podignu takva sjemeništa i olakša se školovanje sjemeništarcima. Preporučujemo dakle živo članovima Apostolstva molitve, osobito ovaj mjesec, neka mole, da se u misijama podignu sjemeništa, iz kojih će izlaziti dovoljan broj svetih i učenih svećenika.

GLE, KAKO NAŠI.

Iz Službe na blagdan Srca Isusova.

Gle kako naši oholi
I ljuti grijesi raniše
Božansko Srce nevino,
Sto nije tog zasluzilo!

Zavitla vojnik sulicom,
A naš je prijestup upravi,
I gvožđu šiljak okrušan
Opakost naša naoštri

Iz Srca Kristu ranjenog
Izide Crkva Njegova;
Tu vrata se otvorioše
Svim ljudima na spasenje.

Odanle milost teče sved
Ko potok sedmerostruki,
Da na njem blatnu haljinu
U krvi Janjea peremo.

Grdobom novom nemojmo
Ranjavat Srca blaženog,
Već nek nam srce gori za nj,
Ko za nas ljubav njegova.

Sva slava Tebi, Isuse,
Što livaš milost iz Srca,
I Ocu s Duhom preblagim
U vječne vijeke vjekova. Amen.

ISTINA i ŽIVOT

SV. PISMO NOVOGA ZAVJETA.

— Zadnji sam ti put dokazao, Ivane, da Sveti Pismo Staroga Zavjeta nije djelo ljudsko, već Božje. Sad bih to isto želio učiniti i za Sv. Pismo Novoga Zavjeta.

— Uzmimo najprije sveta evandelja.

— To i ja želim. U našim je evangelijima život i rad Isusov. Osobito se ističu Isusova čudesa. I gle, ima ljudi, koji ne priznaju istinitosti naših evangelija baš zato, jer se u njima govori o čudesima. Ti se ljudi vrlo boje čudesa. Oni vele, da se ništa ne može dogoditi, što nije po prirodnim zakonima. A jer su čudesa baš djela, što ih Bog izvodi mimo prirodnih zakona, vele oni, da su čudesu nemoguća. Prema njima svako čudo ide u bajke, koje su dobre za djecu, a ne za trijezne i obrazovanе ljude. Oni ne vjeruju u čudesu a poradi toga ni u sv. evandelja.

— Ne vjeruju, ali na svoju propast!

— Pravo veliš, Ivane. Čudesna, što se pripovijedaju u našim sv. evangelijima nijesu bajke, već gola istina.

— Ja bih za ono, što piše u sv. evangelijima, odmah dao život, kad bi trebalo.

— Tako valja! Ipak poslušaj razloge za istinitost sv. evangelija, da onda možeš i drugima odgovoriti, ako zatreba.

— Kako bi se moglo dokazati, da su naša evangelija uistinu napisali Matej, Marko, Luka i Ivan?

— Evo kako. Već oko godine 150. poslije rođenja Isusova piše Tertulijan proti krivovjercu Marcijonu i veli, da su naša evangelija napisali spomenuti evangelisti. On eto tvrdi, da su već oko polovice drugoga stoljeća, pedeset od prilike godina iza smrti posljednjeg apostola — sv. Ivana — u čitavoj Crkvi prihvaćena sva četiri evangelija kao svete knjige, koje vjerno prikazuju život i nauk Isusov.

A da kršćani nijesu na laku ruku primali svake knjige, koja govori o životu Isusovu, to nam nepobitno svjedoči povijest tako zvanih »apokrifnih« knjiga, o kojima sam ti prije govorio. A zašto je Crkva primila baš ove četiri knjige — ova naša sv. evangelija?

Zato, jer je bila posve sigurna, da su ih napisali ljudi, koji su poznavali istinu i koji nijesu drugo htjeli, već da reknu istinu.

Još prije Tertulijana imamo vrlo uvaženoga svjedoka, da su sv. evandelja napisali Matej, Marko, Luka i Ivan. Taj svjedok jest sv. Irenej, biskup lionski. On je napisao pet knjiga, u kojima pobija krivovjerce. U ovim knjigama izrično navodi imena naših evandelisti. Na jednom mjestu piše sv. Irenej: »Tako je Matej napisao evandelje u židovskom jeziku za one, koji su govorili židovski. Ovo je evandelje napisao u vrijeme, kad su Petar i Pavao propovijedali i osnivali Crkvu. A poslije smrti ovih apostola i Marko, učenik i pomoćnik Petrov, pismeno nam ostavi ono, što je Petar propovijedao. I Luka, pratilac Pavlov, sastavi jedno evandelje. Iza njih Ivan, učenik Gospodnj, onaj isti, što je počivao na grudima Gospodinovim, napisa također evandelje u vrijeme, kad je boravio u Aziji u Efezu.«

Irenejevo je svjedočanstvo još jače od Tertulijanova, jer se osobito ovaj sveti pisac uvijek obazire na apostole i njihova vremena. Ono, što dolazi od apostola, za Ireneja je isto kao da dolazi od samoga Isusa.

— To je i za nas. No ima li i drugih dokaza, da su naša evandelja napisali spomenuti evandelisti?

— Dakako, Ivane. To svjedoče i sami krivovjerci.

— Kako?

— Poslušaj. Već u svojim počecima morala se Crkva boriti proti krivim učiteljima, kojih je bilo još u vrijeme samih apostola. Tako se sv. Ivan morao boriti proti Kerintu i drugim krivovjerциma, koji su tvrdili, da Isus nije pravi čovjek. Krivovjerци su znali, da se četiri evandelja drže u čitavoj Crkvi za pravu svetinju. Radi toga su i oni nastojali, da svoju krivu nauku potvrde dokazima iz ovih svetih knjiga. Da su tako uistinu radili, svjedoči nam sv. Irenej, kad veli: »A tako je čvrsto uvjerenje o istinitosti evandelja, da i sami krivovjerci za njih svjedoče. Svaki naime nastoji, da iz njih utvrdi svoju nauku.«

Ovaj je postupak krivovjeraca odmah u počecima kršćanstva velik dokaz za istinitost naših evandelja, prema tomu i za tvrdnju, da su naši evandelisti uistinu napisali ove svete knjige. Krivovjerci su naime ustajali proti nauci, što ju je učila sv. Crkva. A zar ne bi u ovoj borbi protivnici imali u rukama jako oružje, kad bi mogli reći Crkvi: Ti veliš, da su tvoja evandelja sastavili Matej, Marko, Luka i Ivan, a to nije istina?

— Oni bi to sigurno i rekli, kad ne bi svima bilo posve očito, da evandelja uistinu potječu od onih pisaca, kojih ime nose.

— Ali osim krivovjeraca i poganski pisci svjedoče za istu stvar.

— I poganski pisci!

— Jest. U najprvim počecima kršćanskim poganska obrazovana gospoda nijesu mnogo marila za kršćanske svete knjige. Oni su držali kršćane za židovsku sljedbu, pa su prezirali i njih i njih-

ve svete knjige. Osim toga nisu do svetih knjiga ništa držali, jer su one pisane tako jednostavno, da je u njima mogao mnogo razumjeti i narod. To je prema starom crkvenom piscu Laktanciju bio glavni razlog, zašto nijesu čitali naših evanđelja. Međutim su ipak stali neki od učenih pogana čitati naše svete knjige, da mogu pisati proti njima. Ovamo ide i Celzo. Taj je sastavio djelo, u kojem pobija kršćansku nauku. Veli, da je pročitao naše svete knjige. Ovaj poganski učenjak priznaje bez ikakve poteškoće, da su ove knjige napisali učenici Isusovi. Tako je i on novi dokaz, da su naša evanđelja uistinu napisali Matej, Marko, Luka i Ivan.

Drugi će ti put govoriti, kako je istinito sve ono, što su napisali evandelisti.

F. Mašić D. I.

SV. OTAC PIJO XI. I GRADNJA CRKVE KOD SV. DUHA U ZAGREBU.

Nedavno je sv. Otac primio u posebnu audijenciju presvjetoga g. oca dra Jeronima Miletu, Franjevca — Konventualca, šibeničkoga biskupa sa još 2 klerika istoga reda naše hrv. provincije. U duljem razgovoru sa sv. Ocem iznio je presvjetli biskup misao veleč. otaca kod sv. Duha u Zagrebu, da zidaju novu crkvu u čast sv. Antuna i zato mole blagoslov. Sv. Otac je najpripravnije podijelio sv. apostolski blagoslov samoj stvari, s v i m p o m a g a Ć i m a i s a r a d n i c i m a, koji i najmanje porade oko izvedenja te namisli. Pače je sv. Otac poslao za to i lijepu svotu od 17.500 dinara. I tako je nakon blagoslova i preporuke preuzvišenoga g. dr. Antuna Bauera došlo i najviše odobrenje našega poduzeća.

Iskreno smo zahvalni našim najvišim poglavarima i veselimo se, što će nas u dalnjem teškom radu pratiti taj veliki blagoslov, bez kojega bi bilo uzaludno graditi. Obraćamo se zato vjernicima i našem svećenstvu, da podupru tu veliku i nada sve potrebitu akciju za izgradnju nove crkve za zapadni dio našega Zagreba. Neka u prvom redu podupru zasada lutriju, koja se igra za taj posao pod vodstvom prosvjetnog društva Hrv. Kat. Muževa. Neka kupe što više srećaka, a i inače neka se sjete što obilatijim prinosom bilo u materijalu ili novcu. Za sve one, koji rade i darivaju u tu svrhu čita se svake nedelje i blagdana po jedna sv. Misa u crkvici Sv. Duha. — Vrijeme prolazi činimo dobro, dok imamo kada. Srećke šalje i prinose prima: Društvo Hrv. Kat. Muževa.

Sv. Duh 29, Zagreb.

Franjo Hammerl D. I.: »Nova Manresa« ili duhovne vježbe od 8 dana po načinu sv. Ignacija Lojolskog. Želiš li krepke duševne hrane za razmatranja i duhovne vježbe, uzmi ovu knjigu. Stoji 30 Din. Tko naruči 5 kom., dobije šesti badava. Naružbe prima Uprava Glasnika S. I. Zagreb I. p.p. 147.

MUŽ I OTAC.

Dužnosti prema ženi.

1. Duboko usadi u srce zapovijedi Duha Svetoga, koji ti govori na usta svetoga apostola Pavla: »Muževi, ljubite svoje žene, kao što je Krist ljubio Crkvu«.
2. Žena je tvoj najveći prijatelj na ovom svijetu. Zato joj budi dobar i vladaj se prema njoj kao prema najboljem prijatelju. Budi rado doma.
3. Poštuj ženu, makar imala i koju pogrešku. Nisi ni ti bez mane!
4. Ne reci nikad ženi ružne riječi i ne ponizuj je ni pred djecom ni pred drugima. Koji muž ogovara ženu, sramoti sam sebe.
5. Budi strpljiv sa ženom, jer i ona mora biti s tobom strpljiva. Svi smo slabi.
6. Budi ženi vjeran, a prema drugim ženskim ne budi odviše prijazan. Duh Sveti veli: »Tko ljubi pogibao, u njoj će poginuti«. Ne zaboravi nikad, da si se ženi zavjerio pred Božjim oltarom.
7. Ne sumnjiči žene i ne budi ljubomoran, kad nemaš sigurnih dokaza. Ljubomornost je smrt ženidbene sreće.
8. Gdje koji muž je sam kriv, što mu se žena otuđila, jer postupa sa ženom kao s ropkinjom. Kad možeš, pohvali ženu, a ne moj da joj previše prigovaraš.
9. Mudar je čovjek popustljiv i ne pravda se zbog kojekakovih malenkosti. Sreća bježi iz kuće pravdaša.
10. U odgajanju djece muž i žena moraju biti složni. Ne smije otac kudititi ono, što je mati djetetu zapovjedila, osim ako je zapovjedila što je očita grjehotra.
11. U ženidbenom općenju treba da muž ima obzira i sučuti prema ženi, jer se inače lasno dogodi, da naškodi njezinu zdravlju, a to je velika grjehotra.
12. Bog se na osobit način brine za obitelji, koje imaju mnogo djece. Uzdaj se dakle u Boga i primaj svu djecu, koju ti šalje. Ta će djeca jednom biti tvoja nebeska kruna i slavit će Boga u neiskazanom blaženstvu na sve vijeke.
13. Sprečavati začetak jest težak grijeh, a još je veći grijeh raskopati plod: to je isto što i umoriti čovjeka. Koji taje takve grijehu u isповijedi, njima isповijed ne valja. Boga ne možeš prevariti.
14. Svaki se dan moli za svoju ženu, da se s tobom spasi. Tvoja je prva i najveća dužnost prema njoj, da se brineš za njezinu vječno spasenje.

M. Vanino D. L.

A., SVETOST CRKVE U DVADESETOM VIJEKU. Tu su prikazani naši savremenici: papa, kardinali i biskupi, svećenici i svjetovnjaci, redovnici i redovnice, mučenici, koji su poslije godine 1900. umrli na glasu svetosti. Cijena knjižici Din 5.— Narudžbe prima »Uprava Glasnika Srca Isusova« Zagreb L 147.

ISUS NAS UČI PONIZNOST.

Čim je Duh Sveti stvorio prekrasnu dušu Isusovu, ona je odmah upoznala i ljubila svoga Oca nebeskoga. Tako se je ponizila pred njim, da je daleko nadmašila sve razumne stvorove u poniznosti. Što tko više upozna Boga i sebe, to ponizniji postaje. Zato je Majka Božja poniznija i od andela, jer je jasnije od njih upoznala Boga. Koliko spoznanje Boga i svoje ništavnosti u svetaca Božjih, toliko je i njihova poniznost.

Marulić, otac naše umjetne pjesme, navodi ovo u prvoj knjizi svoga znamenitoga djela: »Naputak za krepostan život po primjerima svetaca«. O pustinjaku Galikanu pripovijedaju, kako je jučački išao za poniznim Spasiteljem. Bio je slavan vojskovođa, komu je car Konstantin Veliki kao nagradu dao svoju kćer za ženu. Kad je po milosti Božjoj upoznao Krista, prezreo je sve, da Njega naslijeduje. Tolikom je revnošću u samostanu vršio najniže poslove, kolikom prije u taboru državne i vojničke. Kako je prije žedao za ratnom slavom, tako je sad išao za poniznošću. Krasnoga je bilo gledati, kako pere noge siromasima, kako nosi vodu pustinjacima, kako prostire stol, mete pod i vrši druge niske poslove u samostanu iz ljubavi prema Isusu. Malo prije toga je vodio cijelu rimsку vojsku. Vazda je

u svim bitkama, što ih je kad zametnuo s neprijateljem, bio pobjednik, nikada pobijeden.

Toliku promjenu ne bi mogla izvesti nikakva sreća izvela ju je samo ljubav prema Kristu. Upoznao je, da je puno veće i sigurnije blaženstvo služiti Kristu, nego gospodovati nad svijetom.

U Isusu je najveći sklad među spoznajem, čuvstvovanjem i djelovanjem. Kako je upoznao Božje veličanstvo dušom, čim ju je stvorio Duh Sveti, i toliko se ponizio pred Ocem svojim nebeskim, tako je i djelovao kroz cijeli svoj život.

Zato se s najvećom ljubavlju podvrgavao najgroznijim mukama. Dao se za nas kao crv pogaziti, razbojniku zapostaviti, trnjem kruniti, raspeti i umrijeti među razbojnicima. I da je bila volja Oca nebeskoga, cijeli bi svoj život proveo u takim poniženjima.

Takvu nas poniznost uči Isus.

*Tko je ta, što ide kao sunce, lijepa kao Jeruzalem?
Vidješe je djevojke Sionske i nazvaše je blaženom,
I kraljice je proslaviše.
Kao dani proljetni okružiše je cvjetovi ružini
I lilijsani iz doline.*

Iz crkvenih molitava na Veliku Gospu.

Lako je upoznati i reći, da sam, ako se isporedim s Bogom, manji od najsitnjega zrna. Ali kad Bog dopusti, da sa mnom postupaju tako, kakav sam uistinu, kako se tužim, može biti i na samoga Boga, paće sumnjam o njegovoj očinskoj providnosti, o njegovoj pravednosti! Isus nas uči, nesamo poniznosti razuma, nego i volje i djelovanja, uči nas savršenoj poniznosti. On je bio ponizan nesamo prema Ocu svom, nego i

Prema nama ljudima. On govori: »A ja sam među vama kao sluga«, Lk. 22. 27. Isus je vrijedan svake časti i klanjanja. Pred njim se mora saviti svako koljeno. Pa ipak kako se ponizuje radi nas! Pere noge apostolima, dade se cijelivati od svog izdajnika i uhvatiti od zlikovaca. Dopusťta, da ga vode od jednog suca do drugoga. Ne brani se pred krivim svjedocima. Daje se udarati, čupati, vezati. Hoće da radi nas bude zapostavljen Barabi, da ga trnjem okrune, da mu se rugaju, da ga biju i plijuju mu u lice, da ga osude kao razbojnika. Nosi križ među zločincima, a kad iznemogne pod teretom, hoće da mu pomogne jedan od njegovih stvorova. Kolika poniznost pred nama grješnim i nevoljnim ljudima! Napokon se daje raspeti na križ među dva zlikovca. Viseći na križu, dopušta da mu se narugaju na sve moguće načine, samo da što više pretpri za nas. Napokon umire sramotnom smrću. Uistinu se natjecala ljubav i poniznost Isusova s ljudskom zločom i nezahvalnošću.

Ponizio se za nas, kako piše sv. Pavao, sve do smrti i to smrti na križu.

Promislimo na što nas obvezuje Isus, Bog i Spasitelj naš, kad se tčliko ponizuje radi nas! Čini on to, da nas uvjeri o neizmjernoj ljubavi svojoj, ali i da nam utisne u srce poniznost, bez koje nitko ne može omiljeti Bogu.

M. Kulunčić D. L.

SV. OTAC U MOLITVI

Na 18. svibnja o. g. pohodilo je veliko hrvatsko hodočašće Rim pod vodstvom prečasnog episkopata i čestitalo mu za 50. godišnjicu misništva. Tom prilikom im uz ostalo reče sv. Otac o molitvi ovo:

»Bez molitve ne može ništa napredovati. Treba da moli svaki pojedini od vas, da po molitvi ustrajete u vjeri svojih otaca, da ustrajete u njoj unatoč svim napastima, kojima je izložena vaša vjera u vašim krajevima. Molitvi su obećane milosti... Treba da se u obiteljima vrši zajednička molitva, po kojoj obiteljska kuća postaje crkvom. Premda uopće uzevši nije dolično govoriti o sebi, ipak jer sam Ja vaš otac, hoću da vam predočim svoj primjer. Ako i jesam umoran od napornog rada po danu, ipak n i k a d n e z a v r š i m d a n a, a da ne izmolim svete krunice sa svojim ukucanimima.«

DOM DUHOVNIH VJEŽBA.

Daj i tebi će Bog dati! Stari Tobija podučava svog mladog sina ovako: »Ako mnogo imаш, daji obilno, ako malo imаш, nastoj da i malo rado dadeš. Time skupljaš sebi veliko blago za dan potrebe. Milostinja osloboda od svih grijeha i od smrti i ne da duši da propadne«. Tob. 4, 9—11. I Isus nas opominje: »Ne sabirajte sebi blaga na zemlji, gdje ga moljac i rđa ništiti i gdje tati potkopavaju i kradu. Nego sabirajte sebi blago na nebu, gdje ga ni moljac ni rđa ne ništiti i gdje tati ne potkopavaju, niti kradu«. Mat. 6, 19—20. Tko pomogne da sagradimo Dom duhovnih vježba u Zagrebu još ove godine, taj se preporučuje dragom Bogu za ovaj i drugi svijet; taj se brine za svoju dušu; taj polaže svoje blago u nebesku riznicu, gdje mu ga neće ni moljci uništiti ni tati pokrasti.

Sv. Mise. Kako je utješljivo znati, da se svaki petak u Svetištu presv. Srca Isusova u Zagrebu čita za tebe sv. Misa. Tko se upiše za člana Društva sv. Ignacija, taj postaje dionikom tih sv. Mis. I u Rimu se čita svaki mjesec na grobu sv. Ignacija jedna sv. Misa za članove i za njihove duševne i vremenite potrebe.

Novi članovi: Marija Šutej, Amalija Skutinski, Marija Lončar, Malvina Bilek, Fany Ferljan, Draga Zimmermann, Draga Sarajčić, Dina Bujas, Elizabeta Duretić, Luca Grujo, Zora Drljo, Marija Kozina, Marko Rukavina, Jelić Mikulina, Marta Hampel, Barbara Kompari, NN iz Amerike, Suster Fanika, Ema Ratković, Franjo Tkalec, Helena Rubin, Katerina Tkalec, Nikola Kopunović, Juraj Dekan Petrović, Matilda Vujnović, Marija Katačić, Berta Ožegović, Milka Rašić, Josipa Vimer, Anka Berčić, Juro Završčak, Ignac Obrstar, Mihalj Korpar, John Zankar, Milka Depeder, Marija Ratušić, Majster Franciska, Sinković Vjekoslav, Benaković Jelisava, Rabadžija Doroteja.

Uplatiše za opeke po 1 dinar: Mijo Čunčić, Ivan Domitrović, Stjepan Košković, Marica Domitrović, Jelica Vajcek, Mara Kukor, Jalda Kukor, Mato Kukor, Kate Kukor, Stjepan Krapljan, Jovo Sikić, Mare Repustić, Kata Repustić, Mara Repustić, Jaga Krković, Kata Domitrović, Marica Repustić, Kata Domitrović. **Po dvije opeke:** Ivan Kršković, Jela Krapljan, Marija Vajcek, Ivan Domitrović, Rak Vilim, Pavao Domitrović. **Po tri opeke:** Jela Domitrović, Jelica Repustić, Mara Krapljan. **Cetiri opeke:** Jaga Mrmić. **Po pet opeka:** Margaret Zupanec, Božičević Stjepan.

Uplatiše za metar zida po 100 dinara: NN Zagreb, Anka Der-nulc, Josip Schneider, Hermína Schneider, NN Zagreb, Z. R. Zagreb, Ivan Puškaš, Ivačević Katica.

Kako ćeš poslati novac? Na svakoj se pošti dobije obični ček za 25 para. Na tom čeku napiši naš broj 36.500 (Društvo sv. Ignacija). Za svako razjašnjenje obrati se na potpisano.

SA SASTANKA DJEVOJAKA S. I.

Svatko lako razumije, kako je u sadanjim prilikama teško držati veći zbor. Naš mali lanjski sastanak Djevojačkih društava S. I. tako se duboko zasjekao u srca sviju, da su članice ove godine same od sebe tražile, da se opet održi sastanak. Bilo je još više zastupnica raznih društava nego lani. Isticalo se napose svojom lijepom narodnom nošnjom društvo iz Hrastilnice kraj Siska.

Od 2 do 3 i $\frac{1}{2}$ sata u nedjelju iza Presv. Srca držali smo u kapeli kraj Svetišta S. I. sastanak. Upravitelj Apostolata upozorio je, kako Presv. Srce privlači srca ljudska kao silni nebeski magnet. I kao što magnet daje željeznim česticama, kad ih k sebi privuče, svoja svojstva, svoju silu, tako i Bož. Srce daje svojim štovateljima svoju ljubav, strpljivost, poniznost, radinost i oduševljenje.

Pune tih kreposti treba da članice društva S. I. i privlače druge k Isusu, a ne dao Bog, da bi koga grijehom Isusu otele... Svoju revnost treba da osobito ove godine pokažu molitvom i žrtvom za svećenike. Na to ih potiče jubilej sv. Oca pape i preuzviš. g. nadbiskupa, na to ih goni potreba mnogih društava, koja zamiru nemajući revnih svećenika.

Poslije toga držala je predavanje gdica O. Trstenjak, koje donosimo, a za njom gda A. Gašparac o djevojačkim zabavama, koje će izaći u 9. broju. Pravim udivljenjem gledale su djevojke u svoje ugledne učiteljice i slušale, a i u srce usadivale njihove riječi.

Nakon sastanka pratila su Djev. društva Bož. Spasitelja u procesiji i obnovila svoju posvetu javno na Akademičkom trgu.

Upravitelj Apostolata.

ZA PRIKAZIVANJE.

Oglasili smo posljednji puta vrlo lijepu igru za ženska društva »Hajdemo k Ocu«, (isto što i »Pod okriljem sv. Oca«), koju je napisao preč. g. J. Kocijančić, župnik u Odri. Mi je svim društvima

opet preporučujemo, jer je lijepa, zanimljiva i vrlo poučna. Obrađuje dogadjaj iz hrvatske povijesti, kako bosanska kraljica Katarina nalazi pomoći i utočište kod sv. Oca u Rimu.

U igri sudjeluje 8 djevojaka; ulogu slijepca pjevača i dječaka mogu također da preuzmu ženska lica. Pozornica je vrlo jednostavna, tako da igru može izvesti i seosko društvo, napose sad u ljetu i jeseni.

Budući da se igra samo strojem prepisana razašilja, neka se društva, koja je žele dobiti, što prije jave. Toga radi i stoji komad Din 50.— Može se dobiti i po Upravi Glasnika S. I. Zagreb I. 147.

JEDAN DAN S ISUSOM.

Predavanje gdice Olge Trstenjak na sastanku Djevojačkih društava S. I.

...Da ostanemo trajno u vezi sa Presv. Srcem Isusovim i kada se vratimo domovima našim, želim vas drage sestre upozoriti, kako ćemo provesti cijeli dan s Isusom, to jest kako ćemo udesiti život i rad, sve misli, želje i čuvstva, da dušom i srcem budemo jedan cijeli dan s Isusom i njegove.

Kada smo stupile u društvo Presv. Srca Isusova, odlučile smo, da ćemo to Presv. Srce štovati i ljubiti i mjesto onih, koji Ga manje štuju i ljube, a možda i danomice vrijedaju nemarom, nepriznavanjem i neverjom. To je želja Djev. društva, koje ide i za tim, da daje naknadu Presv. Srcu.

Kako dakle da naknadujemo Presv. Srcu kroz jedan dan, da nadoknadiamo za one, koji Ga ne ljube i ne misle na Nj?

Počinimo odmah ujutru, kad se probudimo okrijepljene snom. Čim otvorimo oči, neka nam duh poleti do svetohraništa naše crkvice ili ovamo u drago svetište Presv. Srca. I prvi pokret naše ruke neka bude križ načinjen u slavu presvetoga Trojstva. „U ime Oca i Sina i Duha Svetoga... Zatim neka naš društveni pozdrav poleti k Presvetomu Srcu: Isuse, danas neka bude sve na nakanu Srca Tvoga. A onda: Božansko Srce Isusovo! Ja Ti prikazujem...“

Kao zlatnom niti vežu se ovom prikaznom molitvom Apostolstva duše naše s presvetim Srcem. Nastojat ćemo cijeli dan, da ostanemo u toj nakanji čvrsto uz Isusa na oltaru. Iza ovoga jutarnjeg prikazanja i molitve, dok se odijevamo, mislimo lakim načinom na Isusa u djetinjstvu njegovu, kako ga je presveta Djevica sva sretna odijevala od prvih povoja u betlehemskoj štaličici do kasnije dječake dobi. Poslije kroz dan redom ćemo nizati prizore iz života Isusova u kratkim potezima do Kalvarije.

Koja može, nastojat će da pobiti u crkvu k svestoj Misiji i pričestii i u radni dan. Koja to nikako ne može, pa makar je spremna i mnoge žrtve pridonijeti zato, neka barem duhovnim načinom pozove Isusa u svoje srce. To može po prilici ovako: Isuse Ti dobro znaš da nijesam dostoјna, da dodeš pod krov tijela moga, ali reci samo riječ i ozdraviti će tijelo i duša moja. O dodi k meni Isuse, Ti možeš doći i želiš doći. Ja vjerujem u Twoju ljubav i želim Te ljubiti svim srcem i dušom svojom. Dodi i ostani samnom. Isuse, sva sam Twoja i želim da svi budemo Twoji sada i uvijek...

Potom na posao.

Imamo različne poslove i brige preko dana. Svaka već zna svoje dužnosti u domu, koje poslove mora obaviti, da vrši volju svojih roditelja, da redi mlađu braću i sestre, da pomaže majci u poslu cijeli dan. A kolike opet brige i poslovni pritisnu majke od jutra do noći. Izdržati samo taj tjelesni napor u radu, iziskuje mnogo strpljivosti; pogotovo kad zatreba da na žarkom suncu radimo s teškom motikom ili srpsom u ruci. Svaku kapljicu znoja prikaže i ćemo Isusu za obraćenje gješnika, za izbavljenje duša u čistilištu i pokrštenje pogana.

Koliko kapljic znoja treba da okvasi naš svagdanji krušac prije nego ga metnemo u ust! Ali se sjetimo kroz dan, kad radimo i kad ga jedemo, onoga nebeskog Kruha, koji nam je Isus priredio i u kojem nam je pod prilikom bijele Hostije očudio sama sebe za branu duši našoj. Sjetimo se kako je Isus poslije ustanovljenja presvetе Euharistije predao svoje presveto Tijelo na najveće muke. U tom divnom Sakramantu krije se sva božanska ljubav prema nama, prebiva među nama pod velom bijele čiste poniznosti. Da, Isus je sama ljubav, dobrota, poniznost i čistoća.

Radimo dakle veselo cito dan da razveselimo Isusa.

Kad tako radimo s veseljem Isusu za ljubav, onda naš rad i život ima pravi smisao. Inače je on samo prazno životarenje, u kojem se duša često buni protiv svemu i svačemu. Zašto sam baš ja ovo i ovdje, među tim ljudima? Na sve naše jade i neprilike evo nam Isusa, on će nas podići i utješiti. On nas pozivlje uvijek u svako vrijeme i u svakoj teškoći: »Dodatak k meni sv. koji ste umorni i opterećeni, ja ću vas utješiti!« Tada će nam biti lako podnijeti sve neugodnosti. Pridruži H im se kakva bolest te nas stavi u vatru dužavnih i tjelesnih patnja, srećno ćemo i nju prebroditi uronjeni u presveto Srce našega dragog Spasitelja.

Kao što se sunce prema podnevu sve više diže, jači nas grijje, tako ćemo i mi sve više naprezati sile, da izdržimo u radu, a misli i srce svoje imati uz Isusa prateći ga na Kalvariju.

Kad radimo u vrtu, sjetimo se kako je Isus u Getsemanskom vrtu započeo djelo otkupljenja našeg... Sjetimo se i presretne Marije Magdalene kako je tražila Isusa i kako se njoj prvoj baš u vrtu javio.

Kad smo u polju sjetimo se na Isusa, kako ide s dvama učenicima u Emaus, oni ga ne prepoznaju, a on im tumači, kako je Krist trebao prije da pretrpi i umre i tako uđe u slavu svoju. To će i nama koji put otvoriti oči, kao i učenicima kod lomljenja bljeba.

Sjetimo se Isusovih napora i trudnih putova po Palestini, kako naučava bijedni narod i prosvjetljuje ga. Koliko dobra čini bijednim i ožalošćenima.

U napastima.

Bit će ih preko dana, radat će ih i radoznost i taština i lijenos i sebejublje. No sve ćemo nadvladati sjećajući se da smo u zajednici sa Isusom, koji je samo tako dugo u nama i s nama, dokle ga ne otjeramo od sebe grijehom. Grijehom prekidamo onu zlatnu nit, koja nas veže s njim.

Uzmamo primjer iz vašega života. Mlada se djevojka vraća iz grada i žuri se da stigne što prije kući. Nešto je prodala i veseli se, kako će biti majka zadovoljna, jer joj treba novaca. Još je daleko od kuće. Evo joj poznatog mladića, iz istog je sela — »Kako se dugo već nijesmo vidjeli!« progovori on. »Gle kako si se uljepšala! Samo što će ti ta medaljica na vratu! Čemu to nosiš? Bez toga bi bila još ljepša i pametnija... — »Žnaš, Pero, ne mogu slušati tvojih gluposti i pogrda!« prekinut će ga smjela djevojka. »Moja medaljica na vratu sa slikom Presv. Srca Isusova i Marijina sjeća me, da sam članica Djevojačkog društva. Sjeća me dragoga Spasitelja, koji je svoje Presveto Srce dao za me probosti na križu, da sačuva u meni čisto srce, koje

Pročelje kapele, gdje je počelo štovanje Presv. Srca i crkva, u kojoj su se sačuvali ostaci bl. Kolombjera.

sam mu prikazala. A u tom je sav moj ponos i radost, u tom je pravi smisao života, jer znam zašto sam na svijetu i komu služim. Tim ču postići i vječnu sreću, koja je za sve nas najvažnije pitanje, a nipošto glupost... Mladić se osvijesti i ode. Djevojka je ostala u vezi s Isusom. Poučila je zalutaloga i očuvala svoju čast: Eto nam druge djevojke. Ubrzala korake još je u gradu, treba da kupi štošta, što je majka kazala. Ali evo napasti. »Ovaj pantlek je tako žarke boje, a ja ga baš trebam, kako ga želim već dugo. Znam, da ga još ni jedna nema, bit će prva u selu. — »Evo jeftine robe, kupite kumice! Što pregledavaš? Uzmi! Nudi joj prodavač. »Samо da vidim koliko još imam. Dok pregledava novac, oko joj zapne o medalju. »Što je, Isuse? Ti me pitaš: — Što će reći majka? Smijem li trošiti na gizdu, a druge su stvari potrebitne. Majka će se ljutiti, a ja — ja će biti sebična gizdavka? Nel! To ne smije biti, Isusu za ljubav pregorjet će tu žarku boju privlačivog pantleka. Radije boću da se svidim Isusu bez pantleka, nego ljudima s pantlekom... Svladala je oholost i sebičnost, iz koje bi izašla neposlušnost prema majci.

I tako redom mnogo primjera mogli bismo navesti kako se možemo svladati Isusu za ljubav. Svaki naš rad neka počne u ime Isusovo, neka se svrši njegovu presvetom Srcu na slavu. I najžalosnija i najbjednija duša članice osjećat će tada, kako je u istinu sladak jaram i križ, kojega nosimo u vezi sa Isusom. — Duša će članice biti vedra, jer ju ne zastiru poput oblačka pitanja: Zašto sam baš ja tako nesretna? Moje drugarice imaju ovo ili ono, ja nemam i one su zdrave i bogate, a ja bolesna, slaba i neugledna... — Ti si baš potom sličnja Isusu bolnom i tim upravo bliža njemu.

Za duše

Mi ćemo kroz dan nastojati da opomenemo svoju braću i sestre na molitvu i lijepo im što pripovijedati iz života Isusova, Majke Božje ili kojega sveca i svetice, kako smo čule u crkvi ili čitale.

Osobiti uzor bit će nam sveta Terezija od malog Isusa, koja je umjela cijeli svoj život u samostanu prikazati Isusu za obraćenje grješnika i za svećenike, da mogu u svom svetom i uzvišenom zvanju privesti što više duša k dragome Bogu i voditi ih putem savršenosti. Kako je ona bila zadovoljna sa svim što joj je Isus slao? Ona želi biti samo mala loptica Isusova, kojom se Isus igra po volji, ili je baci o zemlju, da bolje skoči k njemu u vis, ili je pusti gdje u kutu, ona je zadovoljna, sa svim što Isus hoće i želi. Članica Djevojačkog društva nastojat će da pod večer sebi i svojima čita iz Glasnika: koju lijepu pjesmicu ili koji poučni članak, pa će o tom pripovijedati svojoj mlađoj braći i sestricama, i tako ih sve bolje upoznati sa Presvetim Srcem. Bit će mali apostol u svome domu.

Pazi na sjetila.

Sabrat će se u duhu često puta preko dana, obazreti se na sebe i prikazati svaki čas svoga života Isusu. Prikazati mu svoje oči, na koje će budno paziti kamo gledaju, koga traže, i zašto, je li Isus s tim zadovljen. Ne gleda li me Isus tužnim očima i pita: Zar si mi ovako vjerna?

Pazit će na usta s voga. Lijepo veli narodna poslovica: »Od mučanja glava ne boli. Koliko puta je mnogi skupo platio svoje nepromišljene riječi! Što ne želim, da tko o meni govori, to ne će ni ja o drugome govoriti. Kako možemo lako jedna drugu suditi: Ova je ovaka i onaka. Pitajmo Isusa, da li je to njemu drago? Čut ćemo u duši: Ne osuduj, da ne budeš osuđena!

A i u gdjejkome domu mogu se na žalost čuti kojekakve riječi, često i kletve. U tom času govori u mislima protivno od onoga, što blati kletva. On žune dragoga Boga, a ti reci: Blagoslovjen budi Bog, blagoslovljeno njegovo sveto Ime! I sve redom, do: Blagoslovjen Bog u svojim andelima i svecima. Koliko će se presveto Srce utješiti u tom času, kada daješ naknadu za uvrede njemu, njegovoj prečistoj Majci i svima svetima i andelima.

Zamarnih razgovora i nepotrebnih brbljarija ne ćemo slušati. Već u jutro odlučimo: Ne će ići onamo, da ne čujem grđobe.

Ruke svoje prikazat ćemo kroz dan Isusu, da rade za Nj, da mu tako dademo barem malu naknadu za čine onih ruku, koje ga vrijeđaju kršćici

njegove slete zapovijedi: Kod šivanja recimo Isusu: Koliko uboda iglicom, koliko puta neka bude hvaljeno presveto Srce Isusovo! Kod tkanja slično. Kod pranja rublja ili ribanja: O Isuse, operi u sakramantu sv. krsta pogane, operi duše grješnika u sakramantu pokore. Pomožimo svetom željom te duše, da što prije dođu do takve milosti. Kod posla u gospodarstvu, na polju, u vrtu, vino-gradu na briježu u dolini, kraj vode, svagdje i na svakom mjestu možemo misliti na Isusovu nazočnost i pitati se: Što želiš ovdje od mene Isuse? Evo me da vršim volju Tvoju! Sve za Tebe o presveto Srce!

Počinak na Srcu Božjem.

A u veće prije nego ćemo na počinak, završimo svoj dan tako, da preletimo u pameti sve, što se dogodilo, što smo danas propustile, u čem se moramo drugi dan popraviti i revnije biti, čega se moramo čuvati, u čem opreznije biti. Skrušenim kajanjem privezat ćemo se opet za Presv. Srce kao za silnu hidinu. U duhu ćemo položiti umornu svoju glavu na podnože svetohraništa i šapnuti mu: Hvala Ti, Isuse, za sve milosti; Tvoja sam Isuse sada i uvijek! Tako ćemo i u snu biti s Isusom u uskoj vezi.

Mili i drage sestrice u Isusu. Još smo samo kratko vrijeme ovdje na skupu, a onda ćemo se razići svojim domovima. Kao na burnom ustalasanom moru giba se svaki dan ladica našega života, u kojoj se borimo protiv vjetra i valova, da ne potonemo u tamne dubine. Zadržimo Isusa u toj ladici, kao sveti Apostoli. Bude li nam se činilo, da on ne vidi naše borbe, vapijmo jače kao i oni. Isus će nas čuti i pomoći. Srce Njegovo sjajna je zvijezda našega života. K njemu hrlimo u one vječne sunčane vedrine, onamo upravljavimo pogled svoj i naprežimo sve sile da stignemo k njemu. Njegov je zagrljaj vrijedan toga. Taj nam zagrljaj već ovdje počinje, ako ovako provodimo dan pa dan svoga života.

OBRATI NAS ISUSE!

O čoviče, čoviče,
Zašto jadan ustaješ
Protiv Boga svojega?
On je tebe stvorio,
Grišna te otkupio,
Svega te posvetio.
Štogod imaš, daje ti
Dobra ruka Njegova.
Kad je veće odviše
Oblačina i kiše,
Prištrašeni ljudi tad
Prema Bogu dižu glas:
»Propade nam usiv vas!«
A kad suša nastane,
Sunce peći započne,
Opel viču: »Kiše daj,
Izgori nam litinal!«
A ni malo ne haju,
Što Ga uvik vredaju.
Boga nikad ne mole,
Već ga psovat najvole,
U nedilje, blagdane,
Istom danak osvane

Britke kose klepaju,
Na poso se spremaju.
Svetaca ne svetuju,
Dobrog Boga ne štuju,
I još vele: »Zašto to
Dode na nas svako zlo?«
Da nam daješ, Svevišnji,
Kako smo zasluzili,
Sve bi gromom spalio
I vodom potopio.
Al Ti dobri Bog si naš,
Po krivdi nam ne vraćaš,
Već sve čekaš milostiv,
Da se narod popravi.
Spasitelju Isuse,
Na grišnike smiluj se,
Po milosti velikoj
Vrati k sebi narod svoj.
Da Te opet ljubimo,
Ko svog Boga častimo;
Dobro srce svim nam daj,
Iza smrti krasni raj. Amen.

Ivo Čakalić.

MALI KRIZARI

PAMETNO DIJETE.

Vraćalo se dijete iz crkve kući. Na putu ga susretne neki lutoran i upita ga:

Odakle ti, dragi dječače?

— Iz župne crkve.

— A što radiš u crkvi?

— Slušam gospodina župnika, koji nas pripravlja na sv. pričest.

— Ti ćeš se pričestiti?

— Da, uz pomoć Božju.

— A je li ti to drago?

— Kako ne! Moja duša davno čezne za tim; pripravljam se što bolje mogu za taj veliki dan. Primit ću u svoje srce dragoga Boga.

— O, kako si ti prostodušan! Ti vjeruješ, da se u posvećenoj hostiji nalazi pravi Bog?

— Tvrdo vjerujem, da je tako, kako sam naučio.

— O jadno dijete, kako te varaju svećnici. Znaš li ti Očenaš?

— Znam.

— Moli ga.

— Očenaš, koji jesi na nebesima...

— Dosta je. Sto znaće te riječi?

— Da je Bog na nebesima.

— Kako dakle može Bog biti u hostiji, ako je na nebesima?

Dijete se časom zamisli, a onda će nepoznatomu gospodinu:

— Znate li vi Vjerovanje?

— Znam.

— Molite ga.

— Vjerujem u Boga Oca Svemogućega...

— Dosta! Sto znaći, moj gospodine, riječ s v e m o g u ĉ i?

— Da Bog može učiniti sve što hoće.

— Ako Bog može učiniti sve što hoće, tada može da bude u isto vrijeme i na nebu i u posvećenoj hostiji.

I pametno dijete zastidi lutorana svojim odgovorom.

Ima ljudi, koji od šale ili od zlobe stavlju prostodušnima ovakva neslana pitanja ili prigovore protiv vjere. Hoću da ih time smetu jli izvrgnu ruglu. U katekizmu ćeš naći dobar odgovor na svako pitanje i na svaki prigovor. Zato, roditelji, šaljite djecu na nauk kršćanski. A vi sami slušajte u nedjelje i zapovijedane blagdane nesamo sv. Misu, već i propovijed. I u Glasniku ćeš naći lijepo pouke, čitaj članke pod naslovom: »Istina i Život«. Tako ćeš nakupiti obilne duševne hrane nesamo za sebe, već i za bližnjega, znat ćeš poučiti neuke. Vršit ćeš tim duhovno djelo milosrđa, zaslužno pred Bogom i ljudima.

S. Dragičević D. L.

ZAHVALNICE

SLUŽBA I MIR.

Slavonija. U doba reduciranja bilo je već sve gotovo, da i ja izgubim službu. Sjetim se zagovora svetih i među ostalim zazovem u pomoć j. † biskupa Lang-a. Na čudo svima stvar se povoljno po mene riješila. — Imajući grđnih neprilika s jednim mojim starnarom, sjetim se najjeftinijeg odvjetnika — sv. Male Terezije i upravo ovako je zamolim: »Draga sv. Terezijo! Ti znaš, da je grijeha svadati se. A vidiš, da ovdje ne će drugačije ići, ako Ti ne pomognes. Daš dakle učini, da se to nekako na bolji način riješi! I zbilja, drugi dan pozove me taj čovjek i mi se u najboljem miru nagodimo. S. G.

SVETKUJ NEDJELJU!

Primorje. Tako vam ja velim, koji sam zlo prošao kršćeni nedjeljni počinak. Cijelu noć uoči Pedesetnice radio sam s drugima. Pri tom sam se poslu strahovito oprazio na vatri. Sva mi je ruka bila u rani. Sjetim sam se odmah svoje krivnje, ali sam pomislio i na miloerde Srca Isusova. Najprije sam ga zamolio da mi oprosti počinjeni grijeh, onda da mi se smiliće i u tjelesnoj nevolji. Ruka mi odmah krenula na bolje, a ja vršim sada svoje obećanje, da ne će nedjeljom nikad više ništa raditi. A i sv. pričest primao sam čitavu sedmicu, kako sam bio obećao. A. H.

POSVETOM OBITELJI SRCU ISUSOVU.

Slavonija. Već blizu dvije godine živjela sam u velikom kućnom nemiru. Ni mirnog sna ni mirnog zalogaja. U velikoj svojoj žalosti kleknem pred sliku Presv. Srca Isusova i izručim njemu sebe i obitelj svoju pa obećam, da će ga trajno štovati, držati Glasnik i zahvaliti se njemu. Tek što sam počela na tu nakonu moliti devetnicu, stao se nemir stišavati. Zahvalna objelodanjujem to drugima za primjer, Presv. Srcu na čast. A. P.

PREPORUČILA SE † BISKUPU LANGU.

Hrvatska. Unučić od 3 mjeseca obolio od teškoga kašlja. Tri tjedna bio je u neprestanoj vrućici iznad 39 stupnjeva. Nosili ga k dvama liječnicima, ali ni za vlas bolje. Uvijek modar i teško diše, a jednom kao da je već umro. Započeo zazivati dobrog našega † biskupa Lang-a i vršiti devetnicu. Dode

deveti dan i dijete se počne smiješiti; za par dana razvedri se posve i stade primati hranu. Domala ozdravi sasvim. Hvala dragomu Bogu, koji uslišava zagovor ugodnika svojih.

M. P.

SV. PRICEŠCU UKROTILO SVEKRA.

Dalmacija. Svekar i svekra mrzili su na mene i moga muža, da već nije bilo moguće izdržati. U velikoj brizi, što će sve još biti u kući, započela sam primati sv. pričest svake prve nedelje i odlučila tako činiti devet mjeseci u čast Presv. Srcu. Obećala sam i javnu zahvalu, koju eto sada vršim, jer su se moj svekar i svekra smirili i promjenili. Hvala Srcu Kralja obitelji, što daje svoj blagoslov onima, koji se u nj ufaju.

B. M.

HVALA DOBROMU MLADOMISNIKU.

Slavonija. Kroz moje 43 godine dogodilo mi se svašta pa i to, da sam 12 godina kao udovica živila u grijehu. Bilo je to samo da očuvam pravo od svoga pokojnog muža. Došao u susjedno selo dobar mladomisnik g. K. i tri mjeseca neumorno poučavao i ispolijedao. Čula i ja od njega, u kako strašnoj pogibli živim. Odmah sam ostavila svoje zemaljsko pravo muževlje baštine i zakonito se vjenčala, da spasim dušu. Međutim se popravilo i moje tjelesno blagostanje, jer je moj sin iz prve ženidbe dobio dobro mjesto i lijepo me pomaže, pa sad u redu i zadovoljno živemo. Hvala Presv. Srcu i njegovu vrijednom svećeniku.

J. S.

BOŽJA POMOC U PORDAJU.

Posavina. Plašimo se same ludo, a još više nas plaše ludi od nas porodajem. No eto uz pomoć Božju proživila sam ja i te boleve bez osobite nevolje. Životom vjerom i pouzdanjem izručila sam se Spasitelju i obećala po njegovu zakonu u ženidbi živjeti, a zazvala sam i tiskupu Langa za zagovor, pa je sve dobro prošlo. Pouzdanje u Boga vrijedi više od svake ljudske pomoći.

A. Š.

ZAHVALJUJU BOŽ. SRCU:

Aleksandrovo MM Odvratilo je S. I. nevolju od moje rodakinje. — **Anđeljević MC** Dijete ozdravilo. — **Badljevina TV** Uvijek nam je u pomoći bilo S. I. — **Bjelovar AF** Pomoglo obitelji u bijedi. — **Brestovac AJ** Postojanim devetnicama isprosila sam zdravlje. — **Cirkovljani AB** Sretno porodila i brzo se oporavila. — **Čakovec IG** Darom presv. Srca Isusova zadobili smo bez parnice neku stvar koja nam je pripadala. — **Čotinac BM** Bož. Srce vratilo obitelji mir i slogu. — **Cuprija CS** Zagovorom duša u čistilištu sretno se riješila parnica. — **CS** Zahvaljuje barem sada za sretan povratak svojih iz rata i za ozdravljenje. — **KM** Nećakinja prošla sretno bez operacije. — **Domašinec CN** U zahvalu Bož. Srcu za povraćeno zdravlje darujem Din 50. — **Dol PM** Povratilo mi Si zdravlje. — **Djakovo MB** Presv. Srce uslišalo me dvaput u velikoj potrebi. — **East Chicago IP** Zagovorom sv. Terezije kod Bož. Srca primila željenu milost; dar 5 dol. za Svetište S. I. — **Fallston ZD** Molitvom Srcu Isusovu ozdravio mi sin; darujem 3 dol. — **Gat JV** Opet zdrava, prohodala. — **Gregurovec JO** Zet dobio namještenje, unuka ozdravila. — **Grk - Rača JH** Ozdravljenje pripisujem zagovoru tiskupu Langa, komu sam se preporučila. — **Gjurgjevac BF** Darežljivost S. I. prati me kroz sav život. — **Gor. Hrašćani ID** Pomoglo mi je u trgovini. — **Gušće MB** Uzdržalo mi na životu kćerku, koja je već bila na umoru. — **Hvar VV** Dragoj majci vratilo S. I. zdravlje. — **Jastrebarsko MK** Primila više milosti. — **Jelenska Gor. JŽ** Isus i Marija pomogli mi puno puta duši i tijelu. — **Jurjevac Punib. JA** Zaštitilo marvu od pošasti. — **Kalinovac TG** Vratio se vid kćerki iz 15 godina molitve. — **Kansas C. MM** Molitvom sv. Tereziji riješila se dugotrajne glavobolje. — **K. Stari IV** Primivši sama puno milosti od Presv. Srca preporučujem i drugima, da mu se utiču. — **JB** Ugodnici Božji pomogli su mojoj djeci. — **Klanjec VM** Presv. Srce po zagovoru Svetih svojih očuvalo zdravlje meni i djetetu. — **Kostajnica MP** Liječnici načinili bolesnu kćerku, dragi Isus ju izlijječio. — **Kraljevica VG** Zahvalna za

primljene milosti šalje Din 100.— KK Slomila nogu i bila u životnoj pogibli; postojanom molitvom Presv. Srcu izbavljena. — Krapina IM Slava Presv. Srcu, koje me više puta ozdravilo. — Krap. Toplice FO Zagovor t biskupa Langa pomogao mi kod Bož. Srca za zdravlje. — Krivaj S. KB Šaljem dar od zahvalnosti S. I. — Križišće MS Ispuniло mi želje. — Kutina FB Suprug preko očekivanja brzo ozdravio; hvala Bož. Srcu, komu sam se utekla. — Lič MB Primili osobitu milost. — Lomnica VA Usljana četvrti dan devetnice za zdravlje. — Marijanci MB Preporučila se u bolesti Bož. Srcu i sretno sam preboljela. — Maruševac AH Šin sretno svršio ispit. — Nova Gradiška FŠ Dragi Bog mi pomogao pri blagu i mojoj bolesti. — Novi Marof IK Za mnoga dobročinstva barem jedna zahvala! — Nerezišće AF U raznim obiteljskim teškoćama primila sam mnogo milosti od Presv. Srca. — Opatija IB Zahvalna za primljeno preporučuje se i u buduće. — Orlovac JS Našla izgubljeni mir savjeti. — Oriovac MR Štitilo me S. I. u bijedi i progonima; darujem Din 100.— Osijek AC Darujem od zahvalnosti spram ugodnika Božjih. — Peskovar ML Na smrt bolesni sin i kćerka ozdravili su nakon izvršene devetnice Bož. Srcu. — Petrovina MP Pripisujem zagovor t biskupa Langa, što mi je teško bolesno dijete ozdravilo. Petrinja TP Presv. Srce i Bl. Djevica očuvali mi život i dušu u više teških prilika. — Petrovaradin ZJ Sveci Božji pomogli mi kod Bož. Srca. — Podvezica JC Bož. Srce riješilo me nesnosne боли. — Požega GB Primila mnogo milosti. — Popovača AV Usljalo mi svaku molitvu; darujem Din 50.— Preko MN Šaljem Din 20.— dara zahvalan S. I za ozdravljenje. — Prelesje Obitelj Š. Zahvaljuje za pomoć danu svim članovima. — Preloščica AS Presveti Srce po zagovoru t biskupa Langa pomoglo u porodu meni i djetetu. — Rečica CB Teško bolesnoj smilovali mi se Isus i Marija. — Rinkovac JM Žena mi sretno izdržala tešku operaciju. — Rogoznica ML Hvala Presv. Srcu za ozdravljenje sina. — Senj ML Suprug obolio iza vjenčanja, ozdravio iza devetnice Presv. Srcu. — Semeljci KH Zahvalna za mnoge milosti preplaćujem jednog rodaka na Glasnik. — Sesvete FJ Oslobođilo mi S. I. dijete od bolesti. — Sisak AC Za zagovor i za primljene milosti šaljem S. I u čast Din 50.— Sopje JA Srce Isusovo smirilo obiteljsku pravdu. — Split LK Bož. Srce i Gospa Lurdska spasili mi tri drage duše. — Subopolje KM Ozdravilo mi ruku. — MP Vratilo mi zdravlje. — Sv. Durad IK Pomoglo mi S. I. u gospodarstvu. — Sv. Ivan 2. KM Šaljem Din 100 za sv. Mise u čast Žalosnoj M. B., koja mi je često pomogla. — Šibenik MM Darujem Din 20.— zahvalna za primljene milosti. — Šušnjari FK Na smrt bolesna utekla se Bož. Srcu devetnicama i ozdravila. — Vaganac RC Obecavaš zahvalnicu bila sam uslišana. — L. S. Pomogao mi zagovor t biskupa Langa kod Presv. Srca u vojništvu. — Varaždin MP MP Presv. Srce pomoglo u velikim potrebama po zagovoru sv. Antuna, komu u to ime darujem Din 100.— za siromaše. — MD Darom Presv. Srca i zagovorom sv. Terezije poboljšalo mi se zdravlje. — Vinkovci JP Po sve vijke hvaljeno Presv. Srce za nebrojene milosti dane meni i mojima; darujem Din 50.— MB Dobila namještenje bolje nego se nadala. — Virje MK Iz zahvalnosti šaljem u čast S. I. Din 25.— Virovitica AL Zabrinutoj majci za djecu dalo je Presv. Srce te je sretno izdržala operaciju. — VN Slava S. I., koje mi ozdravilo oca. — Vižovlje CF Bolesno dijete ozdravilo mi je, kad sam obećala javnu zahvalu. — Vojni Križ IV U nevoljama zazivljem sveta imena pobožno i s pouzdanjem i pomoglo mi često. — Vuka LK Zahvalna Presv. Srcu Šaljem Din 100.— Vukšinec MŠ Za svog života primio sam mnogo dobročinstva od Presv. Srca, napose po njegovim svećenicima, pa njemu i Majci Mariji smjerno zahvaljujem. — Zagreb MH Nebrojeno puta pomoglo mi već Presv. Srce, a i sad ga molim za svetu strpljivost. — AP Obećao devetnicu za bolesnu majku i ona ozdravila. — ZB U ponovnoj bolesti sjetih se prijašnjeg dara S. I. pa sad zahvaljujem za oba ozdravljenja. — AP Srce Isusovo izbavilo me iz bijede. — TM Izbavila se iz teške bolesti. — AH Pomoglo u bolesti meni i mužu. — ZB Štitilo me kod polaganja ispit. — GZ U novčanoj stvari osjetio sam više puta pomoći S. I. — JC Pouzdanjem u Presv. Srce Isusovo izdržala sam tri operacije u jednoj godini. — AM Rana 4 i pol godine stara zacijalila za devetnice S. I. — AC U životnoj borbi jačilo me i pomagalo Presv. Srce. MM Presv. Srce bilo mi je na pomoći u uzgoju. — Županja ED Presv. Srcu i Gospo Pompejskoj hvala na mnogim milostima.

VIJESTI

Vel. Gorica. 21. travnja imalo je naše »Djev. društvo« svoju glavnu godišnju skupštinu, na kojoj se lijepim i dirljivim govorom oprostila od članica naša revna glavarica Anica Trupčević. Novom glavaricom izabrana je dosadašnja revniteljica K. Šipušić; blagajnicom M. Novosel; tajnicom B. Fabečić, a revniteljicom za selo Kobilić B. Jurenić. Na 28. IV. vjenčala se dosadašnja glavarica sa dobrim i čestitim momkom Josipom Mirenić. Kod vjenčanja su prisustvovali sve članice i pjevale pjesme. Crkva je u počast mладencima bila sva osvijetljena svijećama i električnim žaruljama u trobojki. Bili su retni! Članice će sve sv. mise, molitve, sv. pričesti a i dobra djela u svibnju i lipnju prikazati na nakanu sv. Oca jubilarca.

Upravitelj.

Bratovština presv. Srca Isusova u sv. Jeleni kod Crikvenice.

Baška. Svibanj i lipanj bili su mjeseci radosti naše. Često smo pošle k Majci, često primale Sina u srce. Sv. pričesti bilo je 170. Svoj dušu izlijevale smo u pjesmi i molitvi na tjeleskoj procesiji, živom Isusu na slavu. Izgubile smo 2 članice i za njih prikazale sv. pričest. D. Pajalić.

Draga. O Dušovima izabrale smo prema pravilima novo poglavarstvo. Revniteljice su F. Dujmović, D. Ergodić, K. Hrobić i M. Velnjić. Blagdan Presv. Srca proslavile smo jutarnjom i večernjom pobožnosti; kod sv. pričesti bilo je 80.— V. Stefanović, glavarica.

Hrastilnica. Okupila nas je bila živa riječ dobrih naših dušobrižnika u društvo, a podržava nas uzoran primjer dobrih naših učiteljica. Njihove žrtve nama su propovijed. Svake prve nedelje primamo sv. pričest, a i češće, koliko dopuštaju prilike. Ima nas 30 članica i 14 kandidatica, 7 članica se poudalo. Uz preč. g. župnika Dr. J. Borkovića mnogo se žrtvuje za naš napredak vel. g. kapelan Kanotić, pa se jednom i drugom, kao i dobrim našim voditeljicama u srdačnim molitvama Bož. Srcu zahvaljujemo. M. Kukurić, glavarica.

Krasno. U našoj župi postoji Djevojačko društvo S. I. od g. 1926. Danas ima svih skupa upisanih djevojaka 40. One vrše savjesno svoje dužnosti, marljivo pristupaju na mjesecnu sv. ispunjavajući i pričest. Pošto već 10 mjeseci nemamo svoga dušobrižnika, upravlja našom župom vlč. g. R. Valič, župnik u Kuterevu. Na blagdan presv. Srca Isusova imali smo svečanu sv. Misu, pod kojom je naš vlč. upravitelj primio 13 novih članica u društvo. Obredima je prisustvovalo mnogo svijeta. K. Samarić, glavarica.

Mače. Sv. pričesti prikazalo je društvo u travnju, svibnju i lipnju 1580. Hodocastile smo k slavi Presv. Srca u Orešovici na Spasovo i na blagdan u Zagreb. A. Ivančić.

DAČKI KONVIKT »OŽEGOVICIANUM« U SENJU.

Utemeljen 1857. od biskupa Ožegovića, obnovljen 1897. od biskupa Maurovića nalazi se u zgradi, koja odgovara svim modernim zahtjevima odgoja i higijene. Primaju se u ovaj zavod dječaci, koji polaze državnu veliku gimnaziju u Senju. Zavod ide za tim, da odgoji mladića u pravom katoličkom duhu, da mu srce oplemeni krepostima, a um znanjem. Bio je ovaj zavod za vrijeme svoga opstanka najveća potpora senjske gimnazije. Pitomci su zavoda svojim valjanim vladanjem i odličnim napretkom prednjačili svojim vanjskim drugovima. U zavodu su dolazili dječaci iz svih krajeva naše domovine tako, da se u ovo 72 godine njegova opstanka odgojilo u njemu do 3.500 pitomaca, koji danas zauzimaju odlične položaje u duhovnoj, državnoj i građanskoj službi.

Uprava zavoda stoji pod nadzorom biskupa, a ima ravnatelja i nastojnika, koji vode odgoj pitomaca. Pitomci uče pod nadzorom nastojnika, koji je ujedno i profesor na gimnaziji te kao takav vodi i kontrolu nad uspjehom pitomaca u školi. Mlađe pitomce poučavaju svaki dan po pola sata u svim predmetima stariji, koji odlično uče.

Kućanstvo i njegu mlađe vode poznatom spremom i požrtvovnošću sestre milosrdnice.

Zavod ima zračne i prostrane učionice i spavaonice, gimnastičku dvoranu sa svim spravama, kupaonicu, glazbenu dvoranu sa glasovirom, guslama i tamburama, bogatu knjižnicu i čitaonicu s biljaram pa i vlastiti kino. Pripada mu i prostrani vrt sa šumom, koji služi pitomcima za nogometno igralište i odmaralište. U zavodu je električna rasvjeta i vodovod.

Sve ovo najpovoljnije djeluje na uspjeh pitomaca i daje im prilike, da se uz rad i nauk pristojno zabave i odmore. Tečna hrana, zdravi morski zrak i kupanje omogućuje, da se pitomci i tjelesno razvijaju krepki i zdravi.

Upozoravaju se stoga na ovaj zavod roditelji, koji žele, da im se dijete za vrijeme srednjoškolskih nauka valjano odgoji i sačuva od današnjeg lošeg utjecaja ulice i pokvarenih drugova.

Ustanove i sve pobliže informacije za primanje pitomaca u zavod daje RAVNATELJSTVO »OŽEGOVICIANUMA« SENJ — Hrvatsko Primorje.

DOMAĆINSKA ŠKOLA SS. MILOSRDNIĆA U LOVRECINI.

U Lovrečini kraj Vrbovca, srez Križevci postoji već od godine 1925 domaćinska škola pod upravom sestara milosrdnica sv. Vinka. Ova škola je odobrena od Ministarstva Prosvjete godine 1926.

Svrha ove škole jest, da mlađim djevojkama poda potrebno znanje i vještina u svim poslovima, koje treba da zna napredna domaćica. Taj cilj postizavaju djevojke u ovoj školi teoretskom i praktičnom obukom. Uz najpotrebniju teoretsku nauku učenice uče u ovoj školi priredivati i zgotavljati sve vrste jela građanske i dobre seoske kuhinje; uče se dvorenju kod stola i lijepom vladanju, prakticiraju u povrtnjaku, cvjetnjaku, oko peradi, nadalje siju, vezu kopaju, spremaju svoje prostorije i t. d. jednom riječi osposobljuju se za vrijedne i napredne domaćice.

Zgrada i internat, u kojem se nalazi ova domaćinska škola, odgovara svim higijenskim propisima, ima krasne zračne i svijetle sobe i prostorije. Sama zgrada nalazi se u romantičnoj okolini i okružena je krasnimdrvoredom omorika.

Nastava u ovoj školi traje 10 mjeseci i to od početka rujna do konca lipnja. Primaju se djevojke od 14 do 20 godina.

Potanje upute daje uprava ove domaćinske škole.

Pristup u školu umoljava se najkasnije do 15. kolovoza pišmeno najaviti njezinoj upravi.

PARAMEĆTE I CRKVENA ODIJELA

popravlja i posve izrađuje uz umjerene cijene
Uprava Zavoda Presv. Srca Isusova u Koprivnici.

DJEVOJAČKI KATOLIČKI INTERNAT.

Za učenice gimnazije sa internatskom nastavom glazbe, ručnog rada, jezika, knjigovodstva i stenografije uz potpunu opskrbu (zdrav stan i dobra hrana, te rublje) mjesечно Din 650.—

Potanje informacije od Uprave Zavoda Presv. Srca Isusova, Koprivnica.

FRANJEVACKI KONVIKT U VISOKOM.

postoji istom godinu dana, a imao je vč 60 daka. Podigla ga je prijeka potreba, da se školska mladež očuva od pokvarenosti, koja joj odasvud prijeti. Podignut je za mladež, koja se ne misli posvetiti svećeničkom staležu. Visoko je grad udaljen od Sarajeva 31 km, nalazi se na glavnoj pruzi željezničkoj Sarajevo-Brod. Mjesto je u lijepom kraju, zdravo i prikladno za školu. — Daci iz konvikt polaze franjevačku veliku gimnaziju, koja ima 2 odijeljenja: klasičko u svih 8 razreda i realno-gimnazijalno za iduću godinu u prvih 6 razreda. — U konviktima ima mjesta za 150 daka. Mjesečno se plaća D 600.— za stan, hranu i pranje rublja. Molbe se primaju do 31. srpnja o. g., a kasnije samo ako ostane praznih mesta. Molbe se upravljaju na Ravnateljstvo Franjevačkog Konvikta, Visoko, Bosna.

DAROVI U MJESECU SVIBNUJU 1929.

Za sv. Mise: Bar. Petrovoselo JB 30 Berak IK 50 Canton JK Dol. 2.— Cerna El 20 Druškovec AM 125 Farmington MK Dol. 1.— Gata AK 20 Kenetić KL 20 Kees Rocks Pa MŠ Dol. 1.— Millvale BR Dol. 1.— Nova Plošćica KP 30 MJ 15 Prelesje AŠ 15 OŠ 15 KS 10 Prelog DM 20 Sharon Pa TS Dol. 2.— Sv. Ivan Žabno KM 100 West Allia Wis IV Dol. 1.—

Za Svetište S. L. Andrijevici MC 10 Banovci IO 23 Bošnjaci FR 10 Cirkovljani AB 3 Cagliari KR 10 Dol MP 10 Dol. Miholjac MB 10 East Chicago IP Dol. 5.— Hrvatska AP 20 Koprivnica AP 50 Pittsburgh BM 83 Pučišće MŠ 20 Vaganac RC 20 Virovitica VD 50 Vaganac ISR 100 Vuka LK 100 Zagreb HM 50 MD 10 MT 25 NJ 5 NN 8 NN 100 ZB 100.

U čast Srcu Isusova: Badljevina TV 50 Desinec gor. FŠ 20 Djurad IK 10 Dubočac MS 10 Gat JV 25 Ivanovci TV 25 Jaska MK 3 Kenetić KL 80 Kraljevica KK 100 Marjanci MB 10 Nijemci MA 10 Osijek BF 100 Potok AV 50 Prelesje OŠ 10 Raič MŠ 50 Rogoznica ML 15 Sesvete Ludbr. FJ 15 Sibinj MŠ 50 Sisak AC 50 Stellton JJ Dol. 1.— Sun. Krivaj KB 10 Šibenik MM 20 Toronto Ohio BC Dol. 1.— Vinkovci JP 50 Zagreb BD 100 NN 15.

Za rađ. Glasnika: Adžamovci ML 10 Aleksandrovo MM 30 Broograd KB 100 Betlejem MŠ 44 Čakovec IG 150 Cošinci BM 50 Desinec gor. LP 4 Fallston Pa Dol. 3.— Feričanci AB 10 Gor. Hrašćan ID 10 Gor. Jelenško JZ 20 Gračani MM 20 Gušće MB 10 Hrvatska AH 10 AM 10 KE 20 Hvar VV 10 Ivankovo FF 30 Kaštel Stari IV 10 JB 5 Kees Rocks Pa MŠ Dol. 1.— Koprivnica MJ 10 Kostajnica MP 23 Kraljevica VG 100 Krap. Toplice FA 10 Kutina FB 30 Milešev PK 50 Nova Gradiška FŠ 10 Orlovac JS 20 Osijek AČ 25 Pašman JS 7 Petrinja JU 50 Preko MN 20 Prelog BV 20 Prelöšćica AŠ 10 Prnjavorac IV 10 Retkovci MŠ 50 Rinkovec JM 10 Staza AK 4 Subotica JB 58 Suhopolje KM 10 MP 10 Škrlejvo ZP 26 West Allis Wis IV Dol. 1.— Vinkovci HB 20 Virje MK 25 Virovitica AL 50 Vaganac ISR 10 Zagreb AČ 100 AP 10 AP 30 Županja ED 20.

Za kruh sv. Antuna: Celje KŠ 10 Sredičko BC 20 Varaždin MP 100 Verišće AB 10.

Za Malo Sjemenište D. L. u Travniku: Karlovac NN 100 Millvale IBR Dol. 1.— Zagreb DJ 30 Neža 30 NN 50 ZG 100 SM u B 30 sv. misa AL u K 100 Jedna kongreg. 300 AČ 300 JA 50 DS 30 PČ 30 VD 10 DD 10 Don MP 100.

Urednik Milan Pavelić D. L.

Vlasnik: Kolegij Družbe Isusove u Zagrebu — Lj. Dostal D. L., rektor.
Tiskom »Glasnika Srca Isusova« — A. Alfrević D. L.

MJESEČNA NAKANA U KOLOVOZU.

Pijanstvo i neumjerenost u piću.

Posebne nakane za svaki dan.

- 1 Ć Petar u okovima. Sv. Otac Papa.
- 2 P Alfons Ligvori. Porcijunkula. Posveta obitelji.
- 3 S Augustin b. zagrebački. Svećenička zvanja.
- 4 N 11. po Duh. Dominik. Naši Dominikanci.
- 5 P Snježna Gospa. Marijine kongregacije.
- 6 U Preobraženje Kristovo. Ljubav k Isusu.
- 7 S Kajetan. Da budemo očuvani od tuče i suše.
- 8 Ć Cirijak. Crkva u Meksiku.
- 9 P Roman. Citatelji Glasnika S. I.
- 10 S Lovrinac. Crkva u Rusiji.
- 11 N 12. po Duh. Suzana. Napastovani.
- 12 P Klara. Redovnice sv. Klare.
- 13 U Hipolit. Umirući.
- 14 S Euzebij. Crkva na Balkanu.
- 15 Ć Velika Gospa. Ljubav k nebeskoj Kraljici.
- 16 P Joakim, otac B. D. M. Rok. Siromasi.
- 17 S Hijacint. Progonitelji Crkve.
- 18 N 13. po Duh. Jelena Križarica. Ljubav k sv. Križu.
- 19 P Ljudevit. Naši biskupi.
- 20 U Bernardo. Trapisti i njihov podmladak.
- 21 S Franciska Šantal. Hrvatske žene.
- 22 Ć Simfonijan. Hrv. Orlovi.
- 23 P Filip Benicij. Umirući.
- 24 S Bartola p. Misijonari.
- 25 N 14. po Dub. Ljudevit kralj. Franjevački Trećoreci.
- 26 P Zefirin. Potrebe sv. Crkve.
- 27 U Josip Kalasancij. Učitelji i učiteljice.
- 28 S AUGUSTIN. Mjes. Zašt. Katolički pisci.
- 29 Ć Glavosijek Ivana Krst. Nepravedno proganjeni.
- 30 P Ruža Limanska. Dominikanski Trećoreci.
- 31 S Rajmund. Naši pokojnici.

Swagdanje prikazanje. Božansko Srce Isusovo! Ja ti prikazujem po bezgrešnom Srcu Marijinu sve molitve, djela i trpljenja ovoga dana u naknadu za naše uvrede i na sve one nakane, na koje se ti neprestane prikazuješ na oltaru, osobito ti ih prikazujem za sv. Crkvu, za sv. Oca papu i za sve potrebe članovima Apostolstva molitve ovoga mjeseca i dana preporučene. Amen.

Oprosti za članove Apostolstva molitve. Potpuni oprost jednoga petka po volji, i još jednog dana po volji odabranog. Na dan pomirovne sv. pričesti. Na blagdan mjesecnog zaštitnika.

Oprosti za članove bratovštine Presv. Srca Isusova. Potpuni oprost prvoga petka ili prve nedelje, i još jedan po volji odabrani dan.

Opća nakana Ap. molitve u rujnu: Konferencije sv. Vinka Paulskoga. Misija nakana: Za obraćenje nižeg svijeta u Indijama.

GLASNIK SRCA ISUSOVA

God. 38.

Rujan 1929.

Broj 9.

KONFERENCIJE SV. VINKA PAULSKOGA.

Nakana Apostolstva molitve u rujnu, blagoslovljena od sv. Oca.

»Zeliš li za malen novac dobiti mnogo dragoga kamenja?« reče jednom sv. Makarij nekoj odličnoj i bogatoj djevici, koja je bila pobožna, ali se baš nije isticala djelima milosrđa. »Imam priliku da za 500 srebrnjaka kupim više dijamanata, smaragda i drugih takvih dragocjenosti. Daj mi taj novac i drago kamenje je tvoje.« Djevica mu radosno dade novac i on ode. Prolazi dan za danom a dragoga kamenja nema. Tad ona posla slugu k Makariju da ga pita, zašto joj ne šalje, što je kupila. Svetac joj poruči, nek dođe sjutradan k njemu pa će vidjeti. Kad je djevica došla, a to kod Makarija mnoštvo siromaha i ubogara.

— »Evo tvoga dragog kamenja«, kliknu svetac. »Ove sam uboge ljude tvojim novcem zaodio i nahrario. Ako ti se ovako dragi kamenje ne svida, dobit ćeš svoj novac natrag.« »Kolike sramote za me!«, reče zastidena djevica, »da mi je tek takvom lukavštinom trebalo otvoriti oči i potaknuti me na djela milosrđa!« — Doista, djela, što ih čini milosrdna ljubav, vrijede više za pravu sreću od ikakva dragoga kamenja. Ta ljubav i takvo njezino shvaćanje dala je život i Konferencijama sv. Vinka Paulskoga.

Kako su nastale?

Jednog dana našao se u Parizu Fridrik Ozanam, mladić rijetka uma i srca, u malom kolu drugova sveučilištaraca. Govorilo se o vjeri. Drugovi su bezvjerici oštro prigovarali. »Kršćanstvo je«, rekoše, »izvodilo nekad čudesa, a što ono danas čini za čovječanstvo? Pa i ti sam«, oboriše se na Ozanama, »i ti, koji se hvastaš svojim katoličanstvom, što činiš ti?« Uvrede su bile ljute i nepravedne i živo su zapekle Ozanama. Jedan od onih, koji su bili tu nazočni, pisao je poslije: »Već je od toga pedeset godina, a meni se čini, da i sad gledam Ozanamove oči tako tužne, no u isti mah pune vatre...« Ozanam je odgovorio i svojim je riječima braneći kršćanstvo sve potresao i osvojio. »Kad se je društvene rastajalo, nastavlja isti mu drug, »svaki je od nas nosio u srcu plamen, što ga je ondje zapalio naš Gospodin Ozanamovim riječima.«

Ozanam još življe odgovori na napadaj, kad je malo potom g. 1833. u zajednici s o. Bailly-om i jošte 6 drugova sveučilištaraca osnovao Konferencije sv. Vinka. To je društvo imalo zadaću da očuva u svojim mlađim članovima vjeru katoličku i da tu vjeru širi među drugima vršeći djela milosrda. Evo kako je o tom pisao sam Ozanam nekoliko mjeseci iza osnutka društva:

»Mi smo u Parizu ptice selice, udaljene neko vrijeme od roditeljskoga gniazda, a nad nama lebdi nevjera, taj kobac misli, da nas ugrabi. Mi smo siromašni mlađi umovi, othranjeni u krilu katoličanstva i rasijani usred tupa i tjelesnomu uživanju odana svijeta. Mi smo sinovi kršćanskih majka, koji dolazimo jedan po jedan u tuđe zidine, gdje nevjera nastoji da ojača sebe našim gubicima. Eto radi se o tom, da se ove slabašne ptice selice skupe u zaklon, koji će ih štitit, da ovi mlađi umovi nadu stožer, koji će ih zajedno držati u ovo vrijeme njihova izagnanstva; da ove kršćanske majke nešto manje plaču, i da im se njihovi sinovi vrate onakvi, kakve ih one poslaše... A najjači vez, jezgra pravog prijateljstva, jest milosrdna ljubav. Ta ne može postojati u srcima mnogih, a da ne provali van iz njih. Ona je vatra, koja se gasi, kad nema hrane, a hrana su milosrdnoj ljubavi dobra djela. Treba činiti, što je činio naš Gospodin Isus Krist, kad je propovijedao evangelje: podimo k siromasima!«

I Ozanam skupa s jednim drugom poneće nekom siromahu ono malo drva, što im je još ostajalo. Oni počešće pohadati siromašne obitelji u Parizu, tješiti i pomagati uboge. Tako nastaje proljeti 1833. usred Pariza društvo, koje se raširi po svem katoličkom svijetu i koje je do danas ogrijalo milosrdnom ljubavlju na milijune siromaha. Ime mu dadoće po velikom ocu siromaha u Francuskoj sv. Vinku Paulskom. Nazvaše ga »konferencije«, to će reći »sastanci«, jer su se drugovi sastajali i viječali o tom, što imaju činiti, da mogu duhovnim i tjelesnim djelima milosrda što bolje raditi za spasenje svoje i bližnjega. Bilo ih je u početku samo 8, a 20 godina zatim imao ih je sam Pariz 2000 i pomagali su 20 tisuća siromaha.

Njihova uredba i korist.

U ovo se društvo primaju kršćani muškarci, koji se tu udružuju molitvom i djelima milosrda. Poglavito im je pomagalo po h d a n j e siromašnih obitelji. Nade li se u jednom mjestu više takvih ljudi, to se oni skupljaju da tako potaknu jedan drugoga na vršenje dobrih djela. To se onda zove sastanak ili »konferencija«. Kad ima u kojem gradu više takvih konferencijskih, razlikuju se medu se po imenu župe, u kojoj se sastaju. Sve konferencije zdržane su pod vrhovnim vijećem. Svaka konferencija ima svoga predsjednika, potpredsjednika, tajnika i blagajnika, a po potrebi i drugih časti. Društvo ima članove prave, počasne i dobročinitelje.

Njihova je korist očita. Pijo X. izjavlja o Konferencijama 1909. napose ovo: »Sinove sv. Vinka Paulskoga, prožete duhom apostolskim, rado primaju obitelji, a za tim vrlim pretečama ulazi onamo svećenik bez zapreke. Tako misije, što ih pripravljaju sinovi sv. Vinka svojim pohadanjima, daju kroz malo dana više ploda u jednoj župi, no što bi ga i neumorno radin dušobrižnik mogao izvesti u više godina. Djeca i odrasli kršteni, potvrđeni, divlji brakovi uređeni zakonitom ženidbom; obraćenja grješnika i krivovjeraca, često pristupanje k isповijedi i pričestii, građenje crkava, podizanje kršćanskih škola — eto slavnih djela milosti, što ih se Gospodin dostoji izvoditi po Konferencijama sv. Vinka Paulskoga«. Slično govore i Leo XIII. i Benedikt XV. i Pijo XI. Tko da bolje pohvali Konferencije sv. Vinka?

Postoje i rade i kod nas u Zagrebu već negdje od 1856.^{*)} Sad ih ima svaka zagrebačka župa. Bit će ih i još u kojem našem gradu. Bog dao, da se rašire po svim našim gradovima, i da rade

Divni katolik Ozanam osnovao je, kako vidjesmo, ovo društvo zapravo za mušku odraslu mladež, za sveučilištarce. On je htio, da tu mladež obrani od nevjere i nečistoće, što im je prijetila u pokvarenom gradu. Htio je, da im osobitom obranom bude pohađanje siromašnih obitelji. O mili katolički mladiću! I ti danas živiš u zlo doba, u gorim prilikama možda nego Ozanam i njegovi drugovi u ono vrijeme. Zar ne vreba i na tebe odasvud kobac nevjere? Zar ne izaziva na sve strane drugi glavni grijeh bestidnim prilikama ni na pola odjevenog raspuštenog ženskinja? Zadi k bijedi i nevolji i vidjet ćeš, da za njezinu tugu i bol ima jedina vjera Kristova utjehu i lijek. Zadi i slušaj jecaje patnika, oni će biti osobito raskužno sredstvo protiv bacila nečistoće, kojih su pune ulice. Rado govorиш o katoličkoj akciji — evo ti osobite takve akcije. Pristupi u Konferenciju, da jačaš sebe i druge u dobru.

Molimo u rujnu, da se šire i cvatu Konferencije sv. Vinka Paulskoga, molimo, da se posvećuju njihovi članovi vršeći djela milosrda medu siromasima.

Milan Pavelić D. I.

^{*)} Vidi: »Spomen na pedesetgodišnjicu Društva sv. Vinka Paulskoga«. U Zagrebu 1907. Knjižicu potraži kod »Narodne Prosvjete« Zagreb, Kaptol 29.

MISIJSKA NAKANA U RUJNU.

Za obraćenje nižih narodnih redova u Indiji.

U Indijama se vrlo rijetko i vrlo teško obraćaju na kršćanstvo odličniji ljudi radi zlosretnog dijeljenja naroda na »kaste«. Više je nade za vjeru Kristovu među nižim tamošnjim narodom. Tako Glasnik Srca Isusova Andinoplatenski u veljači o. g. izvješćuje, da je 1927. samo u indijskom Tutikorinu bilo 50 tisuća obraćenja na katoličku vjeru. U kraju istočnih Indija, koji je povjeren brizi apostolskoga delegata Mons. Mooneya obratilo se iste godine 40 tisuća duša; on se nada, da će se taj broj podvostručiti.

Sva ta obraćenja su se zbilja među siromašnjim pučanstvom indijskim. Bila bi ona i još brojnija, da ne ustaju poganski hinduisti, koji se u ime indijskoga rodoljublja bore protiv svake prosvjete, koja dolazi sa zapada. Premda ta gospoda tako preziru siromašni indijski puk da i ne drže uboge »pariće« ljudima, ipak nastaje, da ih predobiju za se i odvrate od kršćanstva. Uz njih su veliki protivnici vjeri Kristovoj i muslimani, kojih ima u Indiji 60 milijuna. Molimo u rujnu, da se silni onaj siromašni svijet otme iz pandža hinduista i muslimana i uđe u Kristovu ovčarnicu — Crkvu kataličku.

ŠTO GOD ĆINIŠ, ĆINI RAZBORITO, I MISLI NA SVRSETAK.

Jedna dobra duša sakupljala po selu milostinju za dobru stvar. Kod toga posla uđe u kuću nekoga trgovca, koji je prešao na »starokatoličku« vjeru. Čim ovomu razloži, zbog čega dolazi, odmah će on: »Ja ne dam ništa«.

— Zašto ne? zapita prostodušno sakupljač.

»Jer sam starokatolik.«

— A zašto ste starokatolik?

— Starokatolik sam, jer je ta vjera starija od rimokatoličke.

»Ako je tomu tako, onda nemate pravo, da se nazivate starokatolikom, jer kako bi moglo biti ikakvih katolika prije katolika? Ako je dakle vaša vjera starija od naše katoličke, onda promjenite ime.«

Trgovac opazi da se je nespretno opravdavao pa reče: — Ja sam se zabunio. Došljak će mu: »Dragi! Kako se meni čini vi ste se još više zabunili, kad ste ostavili svoju rimokatoličku vjeru, a najviše ćete se zabuniti, ako u toj svojoj umrete.«

Dobro mu je rekao, pomislim, kad sam to čuo. Zli ljudi sude u svemu po svojem grješnom mišljenju, a zaboravljaju onu Gospodnju: »Eto što si učinio, a ja sam šutio. Mislio si, da sam ja kao ti; no ja ću pokazati, tko si, i metnut ću ti pred oči grijeha tvoje.« Ps. 49. 21.

L. Rusan.

RUŽA TAJINSTVENA.

Jednog dana zarana
Mirisala zemlja sva.
Pitala su dječica:
Što to slade miriše?
Od majčine dušice?
Pitale su djevice:
Zar andeli odnekud
Prosipaju bosiljak?
Čudili se andeli:
Otkud zemlji ljljani,
Milijega mirisa
Nego naši u nebu?

Govori im Gabrijel
Sveti Božji arkandel:
»Zemlja tajne Božije
Jošte znati ne smije —
Sveta Ana blažena
Ružicu je rodila.
Od malene Marije,
Od njezine dušice
Cijela zemlja miriše«.
I Gospo se malenoj
Andeli pokloniše
Kao svojoj Kraljici.

TO SE MENE NE TIČE.

Kod ugledne gospode S. skupilo se odlično društvo. Gospoda S. nije smagala rijeći, kojima bi izrekla radost, što je napokon našla služavku, koja joj je posve po volji.

— Djevojka vrlo sposobna, hvalila ju gda S. prijateljicama. Sve drži vrlo čisto. Izvrsno kuha, s najvećom spretnošću dvori, zna sve, što možete poželjeti. Pravi biser.

Na prijateljicama se opažala kao mala zavist. Sigurno su i one željele, da nađu jedamput služavku, koja će savršeno odgovarati svim njihovim željama, malenim i velikim, opravdanim i neopravdanim.

Da gda S. još bolje pokaže prijateljicama, kakav je biser našla i da u njima pobudi još veću zavist, nastavila je s pohvalama svoje nove služavke: — Do 9 sati svrši sve poslove u kuhinji, onda ide u svoju sobu. Vratarica mi veli, da svake večeri izlazi iz kuće te se vraća izjutra oko 3 ili 4 sata. Čini se da svaku noć ide na ples.

— I vi to možete trpjeti u svojoj kući?

— To su njezini poslovi, draga prijateljice. Te se stvari mene ne tiču. Glavno je da ona ovrši svoje poslove. Što je dc ostalog vremena, ona je u mojoj kući posve slobodna. Nije moja dužnost, da se brinem, ostaje li uvečer u svojoj sobi ili izlazi van. Meni je svejedno vrati li se ona izjutra i još kasnije, samo da započne svoj posao u $7\frac{1}{2}$.

— Sigurno je izjutra umorna.

— To sam i sama opazila. No ponavljam, to se mene ne tiče.

— Ali šta će biti s dušom vaše služavke? reče jedna prijateljica, koja se dosada nije baš isticala u razgovoru. Za nju se znalo, da svoju služavku šalje u crkvu.

Društvo se malko nasmiješilo, pazeći ipak, da ne uvrijedi pobožnu prijateljicu.

— Zar nam nije dosta, draga, ako se brinemo za svoje spašenje? reče gda S. Zar ćemo se u toj stvari brinuti i za služavke? To se mene ne tiče!

— A ima li vaša služavka braće ili sestara? Ima li ikog od svojih?

I opet se društvo nasmiješi, a sada malo jače nego prvi puta.

— To se mene ne tiče, odvrati gda S. Meni je dosta što znam, da se ona zove Jozefina. Ja je zovem Marijom, jer je to ime više po mom ukusu.

Razgovor se napokon skrenuo na drugu stvar.

Iza 14 dana evo nas opet kod gde S. Već je 8 sati izjutra. Služavka još ne silazi iz svoje sobe. Gda S. zvoni jednom, zvoni drugi put još nestrpljivije i dulje. Služavka ne silazi. Strpljivost gde S. prijede preko svojih uskih granica i već se gospoda htjede popeti gore.

— U ime zakona, začu najedamput glas u hodniku svoje kuće. Gospoda se trzne na tvrdi glas i na svoje veliko iznenadenje opazi pred sobom dva stržara.

— Vi ste se, gospodo, bez sumnje prevarili u kućnom broju. Ne znam, što biste mogli kod mene tražiti.

— Vi ste gospoda S.?

— Jesam. Ali, gospodo, nikako ne razumijem...

— Kod vas je bila u službi Jozefina R.?

— Da gospodo. Ja sam upravo pošla u njezinu sobu po nja. Ili ako želite, možete sami gore. Njezina je soba u drugom katu lijevo... ne, desno.

— Suvišno je, da se penjemo. Jozefina R. nije više u svojoj sobi.

— Kako vi to znate?

— Znademo, gospodo. Jozefina R. je noćas skočila u vodu i utopila se. Za vas je ostavila nekoliko riječi. Izvolite...

Gospoda S. primi ceduljicu, što joj je ostavila kao baštinu njezina služavka, za koju se ona toliko skrbila... Na ceduljici je bilo napisano:

— Ja sam, gospodo, sama na svijetu. Posve sam nesretna... Ako opstoji Bog, on će mi se smilovati... Ja više ne mogu trpjjeti.

Tada se gđi S. pričinilo, kao da čuje nedavni glas pobožne prijateljice: — A njezina duša...? Nekakav težak teret kao da je iznenada pritisnuo ramena gđe S. Da nije i ona kriva, što se dogodilo ovo zločinstvo? Zar nije možda mogla spriječiti, da se malo više brinula i za duševno spasenje svoje služavke?

Ali gđa S. branila se od svoje savjesti na poznati već način: Što se to mene tiče? Ona mi je dobro služila, drugo su njezini poslovi...

Samo ne znam, što će jednom Bog odgovoriti milostivoj gospodi, kad se bude ovako branila pred njim. Da ne bi on možda i od nje tražio dušu njezine služavke?...

ZAR NE VIDIŠ?

Zar ne vidiš Krista Spasa,	Zar ne vidiš, kako širi
Kako milo gleda?	Svoje ruke svete,
Zar ne možeš slušat njega	Da zagrli njima tebe
Ili ti se ne da?	Kano otac dijete?

Zar ne vidiš suze one,
Što mu s lica teče?
Zar sve ovo, o grješniče,
Ganuti te ne će?

O. F.

BLAŽENI DON IVAN BOSKO.

Slavni se ovaj čovjek rodio 1815. blizu Castelnuova d'Asti u Italiji. Zareden je za svećenika 1841. Te godine započe u Turinu svoj oratorij, iza 5 godina doda oratoriju i hospicij. G. 1853. podiže kolegij, 2 godine izatoga osnova s klerikom Don Rua Salezijansku Družbu, a g. 1872. ženski red »Kćeri Marije Pomoćnice«. G. 1875. odoše iz Turina njegovi prvi misijonari u južnu Ameriku. Don Bosko je umro 1888. Na 2. lipnja ljetos proglašen je blaženim.

Djelo, što ga je izveo ovaj Božji ugodnik, silno je narašlo. Družba Salezijanska ima sada 8.016 članova. U samoj Italiji ima 149 kuća, u cijeloj Evropi 164, na svem svijetu 616. Redu je povjereni 16 misija. Veliki je broj bolnica, sirotišta, stručnih i srednjih škola, penzionata, župa i t. d. u rukama toga reda. »Kćeri Marije Pomoćnice« imaju pak 6.305 članica. I taj red je po čitavom svijetu razgranjen i sudjeluje u 12 misija među poganima.

Važna su dva čuda, kojima Bog posvјedočuje svetost Don Boskovu. Redovnica je Provinja Negro bolovala je od čira na želuču. Videći da će teško ozdraviti i da bi zato trebala duga liječenja, obrati se ona k Don Bosku i odmah potpuno ozdravi. Liječnici su to ozdravljenje proglašili čudesnim.

Terezija Callegari imala je više nutarnjih bolesti, i te se uza sve liječenje razviše u marazam. Liječnici izjavile, da bolesnici nema više lijeka. Bolesnica se s pouzdanjem uteče Don Bosku i u čas ozdravi od svih bolesti. Kongregacija je obredā ispitala ova ova slučaja, koja su se zbila poslije smrti novog blaženika, te ih je proglašila pravim čudesima.

A. A.

KOD DON BOSKA.

Bilo je, kako se sjećam, 1881. godine, kad sam pošao u Rim, da se poklonim sv. Ocu papi Leonu XIII.

Na putu kroz Italiju stignem u Turin. Tu sam htio po što po to da vidim, što me je najviše zanimalo, a to je bio glasoviti Don Bosko. Ali kako ću do njega? Odmah mi pade na pamet, da Don Bosko kupi milostinju za svoju siromašnu djecu. Odlučih dati mu jedan austrijski dukat, ali uz uvjet, da mu ga osobno predam.

Zaputih se ujutro u njegov zavod. Zadivila me krasna crkva s kupulom, što ju je sagradio na prijašnjem igralištu svoje siročadi u čast Pomoćnici kršćana. Pošto sam odslužio sv. Misu u toj prostranoj crkvi, pozove me prijazni brat sakristan, Salezijanac, da popijem kavu. Drage volje sam se odazvao pozivu nadajući se, da ću tako lakše doći do svog cilja. Zapitam brata, je li Don Bosko kod kuće, i da li bih mogao govoriti s njim? On mi prijazno odgovori, da jest i da ću moći do njega.

Kad sam oko 9 sati pošao u primaonicu Don Boska, video sam na svoje iznenadenje, da je predsoblje puno što ljudi što žena,

i svi ti čekaju da govore s Don Boskom. Odmah su bili pripravni, da me puste prije sebe, ali ja nisam htio da primim ponude, jer sam opazio, da oni imaju mnogo važnijega posla, nego ja. Zahvalio sam im i čekao sve do podne, dok su se svi izredali.

Kad sam htio da pokucam na vrata, pojavi se častan, ali krepak, niska stasa starac, posve umoran od tolikoga posla. Ja mu odmah rekoh latinski: Prečasni, ja nemam nikakva posla. Samo sam htio, da vam predam ovu malu milostinju za vaš zavod. Don Bosko prijazno primi, pođe s milostinjom u susjednu sobu, a ja za njim. Tamo spusti milostinju u škrinjicu i pozove me na ručak.

Ja izvan sebe od radoštiti podem s njim u drugo krilo velike zgrade, gdje je bila blagovaonica. Kad stupismo u nju, bila je puna što svećenika Salezijanca, što njihovih pitomaca. Don Bosko sjede u sredinu stola, a meni označi mjesto nasuprot sebi, tako da sam ga mogao iz bliza promatrati. Kad stola se čitalo. Kad Don Bosko reče »dosta«, započe živ razgovor i svećenika i pitomaca.

Jedan dječak od 7 do 8 god. pristupi za vrijeme ručka Don Bosku i poče ga gladiti po licu i po čelu i to ne baš najnežnije. Ja sam se čudio, kako to da se Don Bosko ništa ne protivi, već pušta neuljudnog dječaka, da ga dalje grebe po licu. Poslije sam doznao, da taj dječak nije bio iz njegova zavoda, nego iz susjedstva; roditelji su mu nekamo otišli, a dječaka su međutim povjerili Don Bosku. I u tom sam razbrao jednu od crta odgoja, kojim Don Bosco odgaja mladež.

Kad se svršio jednostavni ručak, izidosmo na dvorište. Don Bosko stane pred kućom, ja uza nj, a djeca kao roj pčela igraju, skaču, viču. Sveti čovjek samo mirno gleda, i rijetko progovori.

Pozvao me je, da stupim u njegovu kongregaciju. Ali kad sam mu rekao, da sam već primljen u Družbu Isusovu, onda mi nije više ništa govorio o tom. — Sav blažen oprostio sam se od blaženoga čovjeka. I sad mi je žao, što ga nisam zamolio za blagoslov. Bit će zato, jer nisam bio sâm s njime, bilo nas je više. Ali to srdačnije ga molim, da me blagoslovi s neba! **M. Kulunčić D. L**

O VI SVI, KOJIMA JE BOG DAO IMETKA, ČUJTE!

Svi uvidamo i priznajemo, da je za naš narod najteže to, što u ova teška vremena nema dosta svećenika po Srcu Isusovu. U nadbiskupskom dječačkom sjemeništu u Zagrebu škola se, istina, do 400 dječaka, koji se odgajaju za svećenički stalež. To je sve za nadbiskupiju zagrebačku i biskupiju đakovačku — tek dvadesetak za biskupiju senjsku. Pa ipak će dosta vremena proteći, da se iz toga sjemeništa malenih dobije dovoljan broj dobrih svećenika i za Zagreb i Đakovo. A gdje je siromašni Senj, gdje su tolike druge biskupije širom naših krajeva!

Pa ipak ima još dosta hrvatskih majka i otaca, koji živo žele, da im dijete postane svećenikom. Vidi se to osobito iz toga, što je na ravnateljstvo Dječačkog sjemeništa u Zagrebu stiglo do 270 molbenica, kojima roditelji traže, da im se djeca prime, da mogu po vremenu postati svećenici. Kolika žalost za ravnateljstvo i najveću većinu roditelja, kad se od toga broja ljetos moglo primiti samo 40, dok je do 230 ostalih odbijeno, jer u sjemeništu nema više mjesta!

O svim, kojima je Bog dao imetka, a ne znate, kuda bi s njim, zar ne biste mogli pomoći, da se koje ovakvo dijete škola? Zar ne biste mogli koje od ovakve siromašne djece uzeti za svoje vi, kojima Bog nije dao rodene djece, a dao vam je zemaljskog blaga? Zar ne biste mogli odgajati i školati takvo dijete, da postane svećenik, da imate nekoga, tko će vas iskreno ljubiti, na smrti vam oči zaklopiti i za vas se moliti? Jer na svijetu teško da ima srdaca, koja su zahvalnija od srdaca pravih svećenika; teško da ima koja su mogućnija da pomognu, jer su svaki dan tako blizu Srcu Božjemu na svetom oltaru. Kad biste dakle ovako pomogli jednomu siromašnomu djetetu do svećeničke časti, koliko biste dobro učinili njemu, sebi samima i svemu narodu!

Tko bi se našao milosrdna srca i htio da izvede ovakvo krasno djelo, ili barem pomogne školanje kojeg siromašnog dačeta, što uči za svećenika, a ne bi znao za takvo dijete, neka se obrati na uredništvo našega Glasnika, ono će mu ga označiti. P.

IZ MEKSIKA.

Medu urednicima Glasnikâ Srca Isusova, koji dodoše u Rim k proglašenju o. Kolombjera blaženim, našao se i zamjenik urednika Meksickoga Glasnika, Isusovac o. Mendez Medina. Bio je naravski gledan s posebnom ljubavlju i sućuti. I urednik našega Glasnika imao je priliku da razgovara s njim i da iz njegovih usta sluša strahote, o kojima naši čitatelji prilično znaju.

O. Mendez Medina izvrsno pozna upravo one junake Kristove, o kojima je naš Glasnik govorio. Tako advokata Gonzalez

Floresa, mučenog i ubijenog u Jalisku, Joakima Silvu, koji mu je pače bio učenikom, a napose dobroga o. Miguela Pro. S kućom Pro on je stari prijatelj, pa je pok. o. Miguela još kao malog dječaka nosio na rukama. Oružje, što su ga upotrebili neprijatelji Božji protiv o. Miguela i brata mu Humberta, bio je auto, s kojeg je bio napadnut Obregon. Na tom se automobilu našlo ime Humberta Pro, i to užeše kao dokaz protiv njega i brata, da su »urotnici«. A kako je dospio taj auto u ruke ustaša? Mjesec dana pred tim od prilike prodao je Humberto svoj auto, a novi vlasnik nije skinuo s njega Humbertova imena. To je izvrsno došlo mrziteljima vjere, da se riješe braće, koja su im svojim neumornim radom za Boga i vjeru smetala kao malo tko. O. Miguel se i ispovjedio kod o. Mendeza Medine malo prije nego ga uhvatise.

Sadašnje je stanje u Meksiku ovo: Buna se je primirila. Već od početka lipnja se radi, da se uredi vjersko pitanje. Presvjetli biskupi L. Ruiz i P. Diaz dugo su viječali o tome s presjednikom Portes Gilom, i napokon je meksička vlada izjavila ovo:

1. Svećenike, koji upravljaju u crkvama, ne će postavljati svjetovne oblasti nego biskupi.
2. Dopushta se obučavanje u vjeri izvan škola.
3. Biskupi imaju potpuno pravo da rade, kako bi se u saboru preinačili dosadašnji zakoni.

Biskup Isusovac Paskval Diaz imenovan je nadbiskupom u gradu Meksiku.

Gospodin pogledao na nevinu krv, što je toliki njegovi proljeće za Nj u Meksiku; On obratio zalutala srca, pobijedio ih ljubavlju svojom, da ih usreći; dao stalni mir gorko iskušanom narodu svojem!

P.

KATOLIKINJA VJEŽBA SVOJE DIJETE BESTIDNOSTI.

Idem ulicom. Mimo mene prolazi gospoda s djevojčicom, očito majka s kćerkom. Obadvije me pozdrave s »Hvaljen Isus«. Majka sigurno ide u revnije katolikinje, bit će da je u kojoj katoličkoj organizaciji. Druge teško da će pozdraviti svećenika.

Odgovorim: »Navijeke«, i pogledam dijete. Siromašni mališ! Bit će joj 6 do 7 godina. Pokriveno tek kroice i život, drugo bez odijela. Naročito nožice dovrh bedara. To doduše nije nikakvo čudo u gradu, najveća se većina veće i manje djece slično nosi. Ali je čudo, da majka, revnija katolikinja, tako odijeva svoje dijete. Ta zaista niti misli niti shvaća svoje vjere. Zar bi inače mogla da već tako rano vježba svoje dijete u bestidnosti? Sveć.

F. HAMERL D. I NOVA MANREZA. Knjiga nesamo korisna nego uistinu potrebna svima, koji vrče duhovne vježbe. Osobito se preporučuje redovnicima i redovnicama. Stoji Din. 30.— Tko naruči pet komada, dobije šest badava. Narudžbe prima Uprava Glasnika Srca Isusova Zagreb I. pp. 147.

MUŽ I OTAC.

Dužnosti prema djeci.

1. Neka ti ne mine dan, da se ne bi pomolio za svoju djecu, da ih Bog očuva zdravu dušom i tijelom i da se spase. Bog će na svojem sudu tražiti od tebe dušu tvoje djece, koju je otkupio svojom gorkom mukom i smrću.
  2. Brini se, da nauče moliti i da budu poučena u svetoj vjeri prema njihovoj dobi. Ne čekaj, dok djeca budu polazila školu.
  3. U slozi sa ženom odgajaj djecu, da budu pobožna, poslušna, marljiva, radina, uredna, čista, uljudna i poštena.
  4. Dobar primjer vrijedi više negoli najljepše riječi. Zato vrši savjesno sve kršćanske dužnosti, da budeš uzor svojoj djeci.
  5. Kloni se rijeći i čina, kojima bi mogao djecu sablazniti ili na zlo navesti; zato ne kuni, ne psuj, ne služi se prostim ili čak ružnim riječima, ne svadaj se, ne piј preko mjere, ne ogovaraš.
  6. Ako dijete što skrivi, pouči ga ukratko; ako učini opet istu pogrešku, ukori ga i zaprijeti mu; treći put ga kazni, ali ne kad si u velikoj ljtini, a gledaj da ne zadaš velike kazne za malen prestupak. Ludo je na pr. jednako kazniti dijete za malen neposluh i za tešku psovku.
  7. Ako do šeste ili sedme godine ne naučiš dijete posluhu, poslije sedme vrlo ćeš ga teško naučiti. Savijaj drvo, dok je mlado. Dijete mora slušati.
  8. Pomno pazi, kamo ti dijete ide i s kim se druži, osobito kad ponaraste. Ne može čovjek ići blatom, da se ne uprlja, ni družiti se s opakima, a da se ne pokvari. Za svakoga vrijedi: S kim si, takav si!
  9. Brini se, da ti djeca vrše kršćanske dužnosti i da se ponose lijepom našom katoličkom vjerom.
  10. Ne sili odrasle djece, da se žene ili udavaju proti svojem srcu. Slaba korist od srebra i zlata, ako nije ljubavi. Kad udaješ kćer, gledaj, da li je njezin odabranik takav katolik, koji savjesno vrši katoličke dužnosti.
  11. Uzgajaj djecu tako, da ljube svoj hrvatski narod. Nauči dijete, kad ga pitaju, šta je, da ponosno odgovori: J a s a m H r v a t k a t o l i k ! J a s a m H r v a t i c a k a t o l i k i n j a !
  12. Ne krati dijetetu škole, jer čovjek bez znanja slijepac je kod zdravih očiju.
- Miroslav Vanino D. I.

KALENDAR SRCA ISUSOVA I MARIJINA ZA 1930. upravo se dočtampava. On ide poglavito za tim, da uči svoje čitatelje, kako će postati pravo srećni ovdje i u vječnosti. Na to smjeraju poučni članci, pričovijetke, pjesme, slike, čega je pun i ove godine. Stoji opet samo D 12.— Na svaki 10 komada dobiva se 1 komad na dar. Prijatelje molimo, da ga naruče odmah. Narudžbe prima: UPRAVA GLASNIKA SRCA ISUSOVA, ZAGREB I. pp. 147.

O KOLIKE SUZE LIVA.

Crkvena pjesma na 15. rujna — dan Sedam Žalosti.

O kolike suze liva
Puna bola dubokog
Djeva Majka rascviljena,
Dokle motri Sina svog.
Gdje u krilu njenu leži
Skinut s drva krvavog!

Suzom kvasi slatka usta,
Bok i grudi premile,
Desne ruke dlan proboden
I božanske ljevice,
I u krvi ogreznule
Noge one rumene.

Grleći mu grudi, ruke
Nikad se ne umara,
Zagrljajem rane drage
Privija do njedara
I u bolnim cjelovima
Cijela tako izgara.

Zaklinjem te, Majko, tvojim
Suzama prolivenim,
Pokopom ti milog Sina,
Ranama mu krvavim,
Napuni nam srca svima
Svojim bolom velikim!

Slava Ocu, slava Sinu,
Slava Duhu njihovom,
Svevišnjemu budi Trojstvu
Slava vječna s čašću svom,
Sad i u sve vijeke vijeka
Dika s hvalom beskrajnom. Amen.

SLAVLJE PRESVETOGA SRCA U SPLITU.

Kad sam došao u Split, prva mi je misao bila, ne bi li se i u Splitu dalo napraviti nešto slična s procesijom Srca Isusova kao što se čini u Zagrebu. Dajući duhovne vježbe Djevojačkom društvu u Milni na otoku Braču govorio sam o toj stvari s tamošnjim župnikom g. Marušićem. On je s odusvjetljenjem primio moj prijedlog. Uvjeravao me je, da će pothvat sigurno uspjeti. Vratio sam se u Split i pošao presvij. g. biskupu. Presvjetli također pristade. Opet se vratim na Brač, da vidim, šta misle o tom i drugi župnici. Pošao sam i na Hvar. Presvij. biskup bio svim srcem za moju namisao. Isto je bilo i sa hvarskim župnicima Pohodio sam također otoke Vis i Šoltu. Kolike li pobožnosti spram Presv. Srca na našim otocima!

Bilo je nade, da će sve lijepo uspjeti. Ipak nastadoše velike zapreke. Činilo se, da će sve propasti. Obećali smo dušama u čistilištu 2000 zlatnih krunica, ako proslava lijepo uspije Duše u čistilištu pobijediše i ovaj put.

Razaslao sam po župama posebne vozne karte. Iznajmili smo 6 parobroda. Broj hodočasnika je tako rastao, da je i karata ponestalo. Za karte kako tako, ali nije bilo više ni parobroda. Nego otočani se znadu pomoći. Sa Šolte dolazili s motorima, iz Jesenica na parobrodu Knezu, iz Trogira s motorom, iz Gomilice parobromom.

U nedjelju u 5% izjutra došao prvi parobrod iz Supetra. U 8% dovezao vlak Sinjane i njihova župnika. U isto vrijeme eto i parobroda za parobromom. Naša orlovska glazba pošla im u susret. Netom su pozdravili jedan parobrod, već im valja žuriti na donji kraj obale, da pozdrave drugi.

Hodočasnici se svrstali na Botičevoj poljani, koja je kao stvorena za velike proslave. Oko 10 sati presvij. biskup Marušić počeo slavensku sv. Misu uz assistenciju. Pod Misom svirale dvije orlovske glazbe, jedna iz Postira a druga naša iz Splita. Preč. kanonik I učer propovijedao s velikim žarom. Premda se propovijednik odlikuje jakim glasom, ipak ga nije mogao čuti sav narod, toliko se mnoštvo sabralo. Do godine valja se pobrinuti za aparate, da mogu svi čuti propovijed. Iza sv. Mise narod je otpratio presvij. biskupa do njegova stana.

Poslije podne oko 4 sata počeo se svijet okupljati za procesiju. Do suza je dirala pobožnost naših otočana i drugih hodočasnika. Svaka je župa imala svoga redatelja.

Za procesijom nosio je presv. Sakramenat presvij. biskup Carević. Sudjelovala su također presvij. gospoda biskupi splitski i hvarski, okupilo se redovno i svjetovno svećenstvo, kao i redovnici raznih redova. U procesiji, kojoj je prisustvovalo do 18.000 duša, bilo je oko 50 zastava. Na svršetku procesije izrekao je presvij. biskup Pušić vatren govor. Iza Tebe Boga hvalimo slijedila je posveta Presv. Srcu Isusovu.

Nakon blagoslova krenuo je narod prema parobrodima, na kojima će se vratiti kući. Pri ukrcavanju i odlasku klicanju i mahanju rupcima nije bilo kraja. Za čitavoga ovog iskaza ljubavi spram Presv. Srca Isusova na poseban se način doimao uzoran red i mir spojen s vidljivom pobožnošću. Lijepo je rekla zagrebačka Nedjelja, da je ova proslava bila »ispit župnikâ«. Na ovom se ispitu lijepo pokazalo, što mogu svećenici izvesti u svojim župama, ako uvedu u njih pobožnost spram božanskog Srca Isusova. Presv. Srce svaku župu preporuča.

Ipak se čula i jedna tužba prilikom ove proslave. Tužili se neki Splićani, što im je proslava došla kao oviše iznenada. Vele, da do godine ne će biti iznenadenja. I parabrodarska je uprava izjavila, da će drugi put parobrodi biti na vrijeme pripravni.

Na povratku kućama hodočasnici su pokazali, da se ne vraćaju s običnog izleta. Cijelim se putem čule pjesme u čast Presv. Srca Isusova i Marijina. U lukama, gdje su se iskrcavali, narod ih željno iščekivao, pozdravljao ih i žalio, što i on nije mogao biti kod slavlja, kakvo je Split rijetko video. Župnici su govorili: A što će biti istom do godine!

Dao Bog, pokazivao naš narod vazda sve veću odanost i ljubav spram božanskoga Srca Isusova! V. Michieli D. L.

APOSTOLSTVO MOLITVE.

Ivan. Vjeruješ li, prijatelju, istine naše svete vjere?

Luka. Naravski. Svaki dan molim vjerovanje...

Ivan. Vjeruješ li, da je Isus spasio svijet svojom smrću?

Luka. Sigurno!

Ivan. Vjeruješ li, da se on svaki dan žrtvuje svome nebесkom Ocu za nas na našim oltarima?

Luka. Zaista si danas čudan sa svojim pitanjima!

Ivan. A da li si kada pomislio, prijatelju, kako je lijepo, kad svoje molitve, svoje svagdanje križeve, svoje svagdanje poslove združimo s Isusovim molitvama, s Isusovim patnjama i djelima?

Luka. Da ti pravo kažem, dosad nijesam na to mislio.

Ivan. Misli stoga to revnije odsada. Svako jutro reci Isusu, da sva svoja djela združuješ s njegovim djelima. Ako to budeš činio, bit ćeš apostol molitvom. Svećenici i misijonari propovijedaju, isповijedaju i dijele druge sakramente. Oni su apostoli Isusovi svojom molitvom.

Luka. Koliko ima takvih apostola Isusovih?

Ivan. Tri deset milijuna!... Svi svako jutro prikazuju Presv. Srcu Isusovu sva svoja djela za obraćenje i posvećenje duša. Upiši se i ti među njih!

Luka. Krasna vojska. Evo i moga imena, i ja ću u Apostolstvo molitve!

ISTINA i ŽIVOT

JOŠ O SV. PISMU NOVOG ZAVJETA.

— Obećao sam, Ivane, da će ti pokazati, kako je istinito sve, što su napisali naši sveti evangelisti.

Da jednom piscu smijemo vjerovati u onom, što je napisao, uvjeriti nam se je: 1. da je on mogao dozнати istinu i 2. da nam je htio reći istinu. Odmah će ti dokazati, da je jedno i drugo bilo kod sv. evanđelista.

Evanđelisti su ponajprije mogli dozнати istinu. Za Mateja i Ivana znamo, da su bili apostoli Isusovi. Oni su svuda pratili Isusa, dijelili s njim i radosti i žalosti. Na svoje su oči gledali čudesna Isusova. Stoga i piše sv. Ivan: »Što čusmo, što vidjesmo očima svojim, što razmotrismo i čega se ruke naše dotakoše, o Riječi života — jer se život javio i mi smo ga vidjeli i svjedočimo za nj, ijavljamo vam Život vječni, koji bijaše kod Oca i javi se nama — što vidjesmo i čusmo, javljamo i vama...« 1. Iv. 1, 1.—3.

Isus je pripravljao svoje apostole, da budu vjerodostojni svjedoci njegovi. Svjedočiti za Isusa, to je bila životna zadaća dvanaestorice. Prije svoga uzašašća u nebo Isus im je opet istaknuo ovu dužnost. »Primit ćete silu, kad dođe na vas Duh Sveti, i bit ćete mi svjedoci u Jeruzalemu i po svoj Judeji i Samariji i do kraja zemlje.« Dj. Ap. 1, 8.

Apostoli su to shvatili pa su odgovarali protivnicima, kad su ih pitali, zašto propovijedaju Isusa: »Ne možemo ne govoriti, što smo vidjeli i čuli.« Dj. Ap. 4, 20. »Više se treba pokoravati Bogu nego ljudima. Bog je otaca naših podigao Isusa, koga ste vi ubili raspevši ga na križ. Ovoga je Bog desnicom svojom uzvisio za Vladara i Spasitelja... I mi smo svjedoci ovih događaja.« Dj. Ap. 6, 29.—32.

Matej i Ivan mogli su dakle kao apostoli dobro poznavati život Isusov, o kojem su poslije pisali.

Druga dvojica evanđelista — Marko i Luka — mogli su to isto dozнатi od drugih apostola, s kojima su živjeli i radili. Povijest svjedoči, da je sv. Marko bio pratilac sv. Petra. Sv. Luka sam priznaje u uvodu svoga evanđelja, kako je ono, što priповijeda, čuo

od onih, koji su sve to sami vidjeli. »Budući da mnogi počeše opisivati događaje, koji se zbiše među nama, po onome, što nam predaše, koji od početka sam vidješe i služe rijeći bijahu, namislih i ja, ispitavši pomno sve od početka, po redu pisati«. Lk. 1, 1.—3.

— Da, jasno je, evangelisti su mogli doznati istinu.

— Oni su je Ivane, i htjeli napisati. I same su ih vanjske prilike silile, da pišu istinu. Isus naime nije propovijedao na tajnim sastancima, već javno, u hramu, kamo su dolazili ljudi različnih staleža i razne dobi. Stoga je i rekao, kad ga je Ana pitao za učenike i nauku: »Ja sam javno govorio svijetu; ja sam uviјek poučavao u zbornici i u hramu, gdje se skupljaju svi židovi; i ništa tajno nijesam govorio«. Iv. 18, 20.

Kad su dakle evangeliste pismeno prikazali život Isusov, bilo je još svjedoka, koji su lično poznavali i slušali Isusa. Zar bi se u takvima prilikama evangeliste usudili napisati neistinu? Kakvo bi oružje imali u rukama neprijatelji Isusovi u borbi proti kršćanskoj vjeri, kad bi evangelisti napisali išta neistinito! Tko bi išao varati tako, da to varanje donosi njemu samomu štetu?! I kakvu bi korist mogli evangelisti imati od svoje varke? Da li su se mogli nadati kakvo nagradi sa strane ljudi?

— Nijesu, jer sami govore, kako učenike Isusove čekaju progonstva.

— Nagrada, što su je evangelisti kao i apostoli dobili od svijeta, opisuje sv. Pavao ovako: »Mi smo lude poradi Krista... slabii... bez časti. Do ovoga časa i gladujemo i žedamo i trpimo golotinju, i čuškaju nas, i potucamo se i trudimo se radeći svojim rukama. Proklinju nas... progone nas... postasmo kao smeće svijeta, izmet svima sve do sada«. 1. Kor. 4, 9.—13.

— Zaista, nitko ne će govoriti neistine za takvu plaću.

— Naravski. Ali čuj, još nešto. Nijedna knjiga nije bila tako proučavana sa svih strana kao naša sv. evandelja. Razlog je jasan. Istinitost ili neistinitost mnogih knjiga nema baš velike važnosti ni za privatni ni za javni život i pojedinca i zajednice. S našim sv. evandeljima nije tako, jer ona strogo zahtijevaju, da se po njima uredi i privatni i javni život, život u obitelji i u državi, a proti tomu se dižu naše strasti. Zato i ustajahu i ustaju proti njih toliki.

U Crkvi je Kristovoju u ovo dvadeset vjekova bilo toliko učenjaka, koji su čitav svoj život proučavali sv. evandelja. I što su dublje zalazili u ove svete knjige, to su jasnije gledali ljepotu i istinitost njihove nauke. Naša se evandelja ne boje ozbiljna proučivanja.

— Hvala vam, shvatio sam.

— Kako smo sretni, Ivane, što imamo sv. evandelja! Ali mnogi od nas kao da ne osjećaju te sreće. — Na žalost ne.

— Društvo se cijenilo ovo blago u prva kršćanska vremena. O tom nam lijepo govori povijest i umjetnost. Ima slika iz prvih

kršćanskih vremena, koje prikazuju, kako Isus stoji na pećini, a iz pećine izbijaju četiri vrela, koja naznačuju četiri sv. evandelja. Druga opet takva slika prikazuje četiri vrela i ovce, koje dolaze, da se na njima napiju.

— Ovce sigurno označuju dobre kršćane, koji krijepe dušu čitajući sv. evandelja, kao što se žedan čovjek krijepe na izvoru hladne vode.

— Pogodio si. Jedna opet slika prikazuje sv. Lovru mučenika, kako nosi križ, znak svoje muke, a na ruci mu evandelje kao znak, da umire za nauku Kristovu.

No ne samo slike, već i djela svjedoče, kako su prvi kršćani štovali Sv. Pismo. U Cezareji u Palestini pozove rimski upravitelj vojnika Marina i obeća mu, da će ga dignuti visoko u vojničkoj časti, ako se odrekne vjere. Dao mu je vremena, da se mogne odlučiti. Vojnik pođe k svome biskupu i reče mu, šta je na stvari. Biskup ga povede u crkvu, tu prihvati jednom rukom njegov mač a drugom izvadi ispod svoga plašta evandelje i progovori: »Biraj!« Biskup je htio reći: Tvoj mač znači vojničku čast, a evandelje nauku Kristovu. Izaberि ono, što ti je draže. Vojnik bez oklijevanja prihvati sv. evandelje.

— Kao pravi vojnik Kristov!

— Za Dioklecijanova progonstva udaralo se jednakom žestinom na Sv. Pismo kao i na same kršćane. Krvnici su tražili od kršćana, da im predadu svoje svete knjige. Ali najveći dio vjernika volio je umrijeti.

Svoje štovanje pokazivali su prvi kršćani prema sv. evandelu i tim, što su ga ljubili za službe Božje. Kad bi naime biskup poljubio svetu knjigu, isla bi ona po crkvi od ruke do ruke, pa bi isto učinili i ostali vjernici. Kod nas to više nije običaj, već samo svećenik kod sv. Mise poljubi evandelje.

A vidiš si, Ivane, kako se za svečane Mise kadi sv. evandelje. — Da.

— To je eto stari kršćanski običaj. Biskupi prvih općih sabora crkvenih u Niceji, Kalcedonu i Efezu podigli su u sredini mjesta, gdje su viječali, krasan prijesto, da na nj postave Sv. Pismo.

Kad mislimo na to štovanje, što su ga prvi kršćani iskazivali Sv. Pismu, ne ćemo se čuditi, da su ga mnogi učili napamet. Tako Euzebijije pripovijeda o glasovitom Origenu, najvećem učenjaku svoga vremena, da je svaki dan morao pred ocem govoriti ono, što je naučio naizust iz Sv. Pisma. Sozomen pripovijeda, da je u Siriji bio običaj, da muškarci i ženske uče Sv. Pismo napamet. Sv. Jeronim veli: »Ne poznavati Sv. Pisma znači, ne poznavati Isusa, jer se iz njega sastavlja živa slika Isusova. Gledajući ovu sliku klone se vjernici zla, potiču na krepstan život, pozivaju na ljubav prema Bogu.«

— I mi moramo za prvim kršćanima!

— Nastojmo da ih nadvisimo u ljubavi spram riječi Božje!

F. Mašić D. L.

DJEVOJAČKE ZABAVE.

Predavanje gde. M. Gašparac na sastanku Djev. dr. S. I.

Vi se veselite radu, jer vam osigurava život. Veselite se i odmoru, da otočinete i okrijepite se. Najbolja je okrepa tijelu umjerenja hrana i san uz mirnu savjest.

I duša traži da se razvedri. To postizava najviše u molitvi, jer mišiju i srcem dolazi u dodir s Bogom. No o tome vi čujete u crkvi.

Ja vas želim upozoriti, kako će vam vaše djevojačke z a b a v e biti na duševni odmor i korist. Vi se morate nečim zabaviti, kad imate nedjeljom slobodna vremena. Pita se samo kako?

Što postizavamo zabavom.

Treba da imate pred očima, da je baš čas odmora i zabave ono vrijeme, kad se duša v a š a razvija i usavršuje. U radu ste silom vezane mislima i osjećajem na onaj posao. U slobodno vrijeme dolazi duša do izražaja; što ona misli za sebe, što kani za budućnost, što zeli i osjeća. I zato je najlakše upoznati ljude pri zabavi.

Kad biste se dakle pustile u zabavi samo lijeno i bez misli, da vas goni vjetar tuđih misli i nakana, onda biste bile kao orahova luska na vodi, igračke tuđih strasti i brzo bi se unesrećile.

Troje treba da postignemo zabavom:
već u vještini, na pr. u lijepom vladanju, igri, spretnosti (primjeri)...
da stogod naučite, na pr. lijepe zgode, poslovice, pravila za život...
da se vježbate u kreposti na pr. strpljivosti, uslužnosti, uopće nesebičnosti...

Tako će vas eto zabava i usavršivati svestrano: tjelesno vještinom, duševno znanjem, duhovno krepošću. Katolička djevojka treba da se iz zabave vraća uvijek veća, a ne manja; jača a ne slabija. Zabava, koja slabi, ne valja; koja duhovno slabi, grješna je.

U samoći i prijateljstvu.

Prema ovoj svrsi zabave treba da udesite i n a č i n , kojim ćete se zabavljati. Razborita djevojka znati će naći sebi zabave i s a m a , ako je na to prisile prilike mjesta i ljudi. Vidjeli ste sigurno dobre učiteljice, kako se na selu i bez sebi ravnih ipak lijepo odmaraju...

1. Čim će se zabaviti osamljena djevojka? Č i t a t će lijepe knjige i časopise: Glasnik, knjige sv. Jeronima... Promatrat će p r i o d u i od nje će dizati se mišlu Bogu... V e s t i će ili praviti umjetno cvijeće... Štogod za crkvu...

Svima, osobito starijima preporučujem, da g o j e c v i j e c e , da imaju makar i pedalj svoga vrtića. A lijep je odmor djevojci, ako se bavi i pčelama...

2. Djevojka ipak ne smije da ostane uvijek sama, jer bi zahirila i duševno malaksala. Treba da ima drugaricu, jednu ili više njih.

Zabavljujući se s p r i j a t e l j i c o m u razgovoru, šali i igri treba da pazi osobito na dvoje: a) ne smije tražiti, da prijateljica samo njoj ugada, pomaže, troši na nju, nego treba da bude sama na uslugu prijateljici i nastoji joj prirediti veselje... b) Ne smije prijateljici za volju ništa učiniti, što bi je ponizilo, teretilo njezinu savjest, čega bi se morala pred ljudima stidjeti, kad bi se saznalo...

Kad traži tvoje poznanstvo mlađić i zove te na zabavu, onda treba da si još više oprezna. Kakove su danas prilike u večini slučajeva i mjesta, to vam se najsigurnije savjetuje, da se n e u p u š t a t e u z a b a v e s m u š k i m i z v a n s v o j e o b i t e l j i . Ako si se upoznala s kojim, koji bi ti mogao biti drug života, neka on dode najprije, da ga vide i poznaju tvoji roditelji, pa kad bude već stalno, da ćete se uzeti, onda idi s njime na zabavu, prije ne! A i onda treba da ide s tobom tkogod iz tvoje kuće i da se nikud ne skrivaš. Ti moraš svijetlim licem pred oltar...

Javne zabave.

Djevojke iz društva Srca Isusova sretne su, što mogu imati i svoje d r u š t v e n e z a b a v e . Upravo u njima se najlepše postizava svrha zabave, kako je prije rečeno. Tu se vježbaju kretanje, pamet i krepost...

Molite dakle svoje upravitelje, da biste priredile svoju zabavu, na pr. ove godine za proslavu jubileja sv. Oca, kako je Glasnik pisao u 6. i 8. broju.

Vrlo lijepa zabava, to jest duševni odmor, jesu i h o d o č a šća. Svako društvo bi moglo učiniti po dva takova u godini. Jedno manje u koju susjednu župu, i jedno veće, na pr. Majci Božjoj na Bistrici, Trsat, Sinj. Veću i t. d. kako ste eto i vi sada došle Presv. Srcu u Zagreb...

Gdje nije moguće prirediti ovakove društvene zabave, tu ih nadomjestiti svojim s i j e l i m a na nedjelje. Najzdravije će vam biti, ako zadržite one lijepе stare običaje, da se sastanete vi dje-

vojke same nedjeljom po podne u hladu, na svježem zraku, pa tu neko vrijeme jedna čita, onda o tom razgovarate i svaka nastoji da redom štogod pripovijeda.

Osim običnoga narodnoga kola ne upuštajte se u nikakav ples, jer ćete navući na se sramotu...

N i k a k o pak nije za djevojkou, da ide na one pijane plesove u krčmu. Dobra gospodnica je potrebna za putnika i one, koji nemaju potpuna doma. Vi nastojte da imate sve, što vam treba, kod kuće. Milo se sluša ona muzika u krčmi, ali kasnije dolazi da se slušaju zli glasovi o tebi, a možda i s pravom... Kako gorko okajava mnoga djevojka svoju prenaglost... Odurno je pak, kad se djevojka dade natezati od raskalašenih; ili je dapače tako luda, da svoje krvave žuljeve troši plačajući takovima piće...

Pomagala za zabavu.

Da si osigurate svoje čestite djevojačke zabave, ne štedite, drage djevojke, ni truda ni troška: nabavite potrebnu sredstva. To je u prvom redu mala knjižnica. Svaka dade koji dinar pa će te lako nabaviti lijepih knjiga... Molite g. župnike svoje, da vam drže predavanja; ili da pozovu iz Zagreba veleč. upravitelja Apostolata i djevojačkih društava, koji rado ide i s velikom korišću drži govore i upute društvima...

Najteže je koji put, kad nema prikladnih prostorija, gdje biste držale zabave. Stoga su mnoga društva već podigla svoje Domove. Eto baš u novije vrijeme Djevojačko društvo u Gospicu dalo se odvažno na posao, da makar polagano, ipak jedamput podigne sebi Dom...

Znam dobro, drage djevojke, da treba puno dobre volje i žrtava, ako se hoće ovako u duhu Srca Isusova voditi zabava. Ali uvjeravam vas, da plemenite zabave traže puno manje žrtava nego neplemenite, a daju duši puno više snage nego one. Jeste li vidjeli nevaljanke, kakove se vraćaju iz svojih zabava? Ispijene nabuhle, požutjele... A u duši? Strašna rastrovanost!... Jeste li kasnije čuli njihovo proklinjanje i plač, kad su se našle prevarene?

Kako se razlijeva blagi mir u srcu i vadrina na licu katoličkih djevojaka, kako su mile i privlačive, koje ostaju čiste i nepovrijeđene u svojim zabavama! Ona žrtva, što je prinosite, da idete na sv. pričest i time se jačate duševno, stostruko se naplaćuje. Vas jača Isus, koji traži od vas tu žrtvu, da ne idete na loše zabave. On će vam biti i vječna zabava u nebu, gdje ćete ići za Njim u sjajnoj bjelini zaručnica nevinog Jaganjca...

Muž i Žena. Piregio o. Vanino D. L (Drugo izdanje). Eto knjižice, koja je upravo potrebna svim oženjenim i udatim osobama kao i onima, koji hoće da stupu u ženidbeni stalež. U njoj će naći upute o svemu, što moraju znati ženidbeni drugovi. Poučava jezgrovit, jasnim pitanjima i odgovorima kao katekizam. Nada sve preporučujemo ovo djelce vč. gg. duhovnim pastirima, bit će im izvanrednom pomoći u njihovoj svetoj službi. Stoji samo D. 4.—

Narudžbe prima: Uprava Glasnika Srca Isusova, Zagreb I. pp. 147.

ZIDAJMO DOM DUHOVNIH VJEŽBA!

Početkom mjesca travnja u Versaju kod Pariza prirediše znanstveni tečaj duhovnih vježba sv. Ignacija. Trajao je pet dana i na njemu je bilo do 350 svećenika iz 60 francuskih biskupija, iz 12 redova i iz 10 različnih naroda. Kad je to doznao sv. Otac, poslao im je krasno pismo, u kom se veseli, što je došlo do takva sastanka, i završio je: »Sam sam uvidio i u svojoj sam svetoj službi iskusio više puta, kako duhovne vježbe rode svetim plodom.

Novi članovi: Milka Depeder, Stj. Bišhof, Lj. Kopp, Cilika Decker, Julka Biser, Roza Bujher, Marija Valner, Marija Šnur, Marija Janjić, Evica Calcer, Franjika Rotter, Josip i Franjka Kovačević, Katarina i Franjo Kovač, Marica Vinčić, Terezija Petrović, Č. O. Kapucini u Osijeku, Marija Bunjevac, Ema Ditmar, Marija Volnar, Franjo Kovačić, Marija ud. Vukšić, Ema Ratković, Teodor Maderić, Zenaida Bandur, Marija Đureković, Vjera Oto-repec, Mato Novosel, Dурđo Ivan, Marko Plentak, Ana Kuharić, Ivan Kuharić, Katarina Uročić, Stana Barišić Perina, Dr. Esih, Samec Mirko, Svec Viktorija, Veronika Horvat, Leopold Svirčević, Cila Lesić, Anka Božičević, Jelica Malnar, Katarina Terok, Marija Hofman, Jelka Pavlović, Matilda Müller, Dr. D. Arnold, Josip Nikšić, Kovačić Alojzije, Pajtak Barica, Tomašinjak V., Pikutić Katarina, Kudjelić Jelka, Vukmanov Ivan, Lovrenčić Stjepan, Debogović Dragutin, Pero Perić.

Za metar zida uplatiše po 100 dinara: Favao i Agata Kufrin iz Jastrebarskoga, Ivan i Getruda Kodrić iz Zagreba, Stana Rajković iz Piškorevaca, Franjka Pristijak iz Piškorevaca, Dr. Dragan Plentaj iz Zagreba, Fanika Junc iz Zagreba, Marija Huzjak iz Zagreba (za 2 metra).

Za opeku po jedan dinar uplatiše: Marko Lesić iz Dubrovčana pet opeka, Dora Lesić iz Dubrovčana pet opeka, NN iz Zagreba deset opeka, A. Kligsohr iz Antunovca Pakračkog pet opeka, M. Pelc iz Valpova pet opeka.

Zidanje će ovog Doma duhovnih vježba započeti što skorije, dakako zasada na dug. Čitatelji, pomožite što prije! Rado se prima i svaki najmanji dar, jer će taj dom stojati oko dva milijuna dinara. Upisujte se u Društvo sv. Ignacija!

Upisnice Društva sv. Ignacija šaljemo svakome, koji točno javi svoju adresu i pošalje čekom ili u listu u markama barem 10 dinara. Članovi ovog Društva postaju dionici sv. Misa. Te se čitaju svaki petak u svetištu Srca Isusova u Zagrebu i svaki mjesec na grobu sv. Ignacija u Rimu. Sve potanje obavijesti daje potpisani.

Ante Allirević D. I., Zagreb I. 147.

A. SVETOST CRKVE U DVADESETOM VIJEKU. Tu su prikazani naši savremenici: papa, kardinali i biskupi, svećenici i svjetovnjaci, redovnici i redovnice, mučenici, koji su poslije godine 1900. umrli na glasu svetosti. Cijena knjižici Din 5.— Narudžbe prima »Uprava Glasnika Srca Isusova« Zagreb I. 147.

MALI KRIZARI

MALA CECILJA NADMUDRILA TATU.

U jednom se mjestu držale pučke misije. Misijonar pozivao sve, da za toga svetog vremena dodu na isповijed i pričest. Uz ostalo rekao je misijonar tom zgodom i ovo:

— Uvjeren sam da će svaki koji triput reče: »Marijo bez istočnog grijeha začeta, moli za nas, koji te zazivamo u pomoć«, biti tako sretan, te će se isповjediti i pričestiti.

I mala Cecilija, djevojčica od kojih 7 godina, čula je te misijonare riječi. Pomicala je odmah na svoga tatu, koji se već dugo nije ispovjedio. Dođe joj na pamet misao: ona će mudro navesti tatu, da izgovori triput: »Marijo bez istočnog grijeha začeta, moli za nas, koji te zazivamo u pomoć«. Da, ali kako da to učini?...

Dobila je od čč. sestara medaljicu, na kojoj su bile napisane baš ove riječi. Čim je došla kući, poleti k tati, pa će mu umiljato:

— Molim te, tatice, budi tako dobar, pročitaj mi ovo, što piše na medaljici.

— Pa i sama znaš čitati, reče tata.

— Znam, ali ova su mi slova nekako premaleна.

— Dobro daj ovamo.

— Tatica čita prvi puta: »Marijo, bez istočnoga grijeha začeta, molise za nas, koji te zazivamo«.

— Kako tata? Njesam razumjela.

— No pa čemo još jedamput. I pročita joj isto iznova.

Ceciliji srce počelo poskakivati od radosti. — Tata, pročitaj, molim te, još jedamput, da zapamtim. — Evo, ali to je, znaš, posljednji put. — Tatice, taticice, povika sva sretna Cecilija, ja sam te uhvatila! — Što? Kako?

— Misijonar je rekao, da će se za vrijeme misija ispovjediti i pričestiti svi, koji triput izgovore riječi, što si ih ti sad pročitao. Eto, i ti se moraš ispovjediti i pričestiti!

— Dobro, dobro, Cecilijo. Sad me ostavi, jer imam posla. O tom ćemo govoriti drugi put.

I Cecilija je veselo odskakutala iz očeve sobe, da javi mamicu, kako je nadmudrila tatu, pa će se i on ispovjediti. Međutim je skupa s mamom molila pred kipom bezgrješne Djevice za nj.

Tata se zamislio. Ganula ga nevinost njegove male Cecilije. Milost je Božja djelovala, i on se jednoga jutra otputio u crkvu da sluša misijonara, potom se skrušeno ispovjedio i pričestio.

† MATE BENA KOVIĆ

Umro je u cvijetu mladosti nayršivši istom 17 godina. Rođen je 13. rujna 1911. i ostao u četvrtoj godini bez oca, koji je pao na ratištu. Tako na samoj majci ostade briga za njegov dalji odgoj i budućnost. Od naravi marljiv i čedan, dade se na tapetarski zanat, kad je svršio pučku školu. Kad ga je izučio, vratи se kući.

Zivot mu je kod kuće prolazio u radu i molitvi. Kad bi se nedjeljom vratio iz crkve, pripovijedao je majci, što je čuo u propovijedi. Mnogo je molio. Molitve je znao vršiti i po noći, ako ne bi dospiio, da ih ovriši za dana. Kad nije mogao ići na podnevnu sv. Misu, onda bi kod kuće napravio oltarić, na koji bi obično postavio propelo, slike Srca Isusova i Majke Božje i tri svijeće, pa bi tu vršio svoje pobožnosti.

Svećeničko zvanje je neobično volio. Jedne nedjelje vrativši se sa sv. Mise reče majci: »Draga majko, bi li ti meni dopustila da budem svećenikom? Ako ne bih mogao da budem svećenik, htio bih da budem kao oni meksički mučenici. Da mi je okrenut ma tri duše za Krista Kralja, makar odmah poginuo!«

Na ove njegove riječi se majka jako zabrinula. Pomislila je, da s djetetom ne će biti dobro, jer joj je često govorio: »Draga majko, brzo ćeš me izgubiti. Mislim, da je za me najbolje da umrem, dok sam još ovako bez grijeha«. Tako i bi. Došla je brza

i neizlječiva bolest, kod koje su svi lječnički pokušaji ostali bez uspjeha. Za pet dana ode u vječnost. Na zadnjem času reče: »Umrijet ću draga mamice, hodi da se još jednom poljubimo. Treba da me voliš, i kad se preselim u vječnost«. Ona ga je bolna i rastužena srca pitala: »Zar ti nije žao majke? Kuda ću, dragu dijete, bez tebe?« No on ju je tješio: »Ne plaći, majčice, doći ćeš k meni. Moli se Majci Božjoj, ona je u svemu zagovornica, i tebi će pomoci. Evo je k meni došla ženska u plavom odijelu i djeca s bijelim cvijećem. Idem s njima ravno u nebesku slavu«. Zadnji su mu časovi bili kao da je usnuo duboki san. To je bilo 13. rujna 1928.

Dodatak uređništva. Na svoj rodendan radio se za slavu nebesku. U mjesecu svetih andela doletjeli su lijepi andeli po ovoga svoga mladog druga, da uživa skupa s njima sreću vječnu. U osmini Male Gospe došla je Gospa s djećicom, da primi svoje milo dijete. — Majka, koja nam je pred više vremena poslala gornji izvještaj o svom sinku, pisala je to s velikom bolju. Neka se utješi: ona, koja je odgojila takvo dijete, ima kud i kamo više razloga, da klikće od radosti nego da plače.

ODLUKA.

Velika je sreća, što sada djeca već u najnežnijoj dobi mogu primiti prvu svetu pričest. Toga nije prije bilo ni u Italiji. I tu su se djeca prvi puta pričešćivala tek u 12 ili 13 godini kao i kod nas što je bilo. Ondje je još u to starije doba živio dječak Dominik Savio. On se isticao u pobožnosti, dobroti i nauku. Zato su ga odgojitelji htjeli nagraditi pa mu kao izvanredni izuzetak dopustiše, da se pričesti već u 7. godini.

Dječak je dobro razumio, kolika je to milost, pak se savjesno pripravlja na sv. pričest. Na dan svoje prve pričesti napisao je:

»**Odluka.** Pripravan sam radije umrijeti, negoli grijehom Boga uvrijediti. Osobitom ću pobožnošću svetkovati nedjelje i blagdane. Često ću ići na isповijed i sv. pričest. O tom ću se dogovoriti sa svojim isповjednikom. Najveća će moja radost biti Isus i Marija. Ova odluka neka bude trajna i najljepša uspomena na moju prvu svetu pričest, koju sam primio na Alojzijevo godine 1839.«

Tu je ceduljicu vazda držao u svom molitveniku. Često bi je pročitao i iznova obećao dragomu Bogu, da će to vjerno vršiti. Kasniji život pobožnoga Dominika svjedoči, da je do smrti ostao vjeran svojoj odluci. Radi se, da bude proglašen blaženim.

Jesi li ostao vjeran odlukama, što si ih načinio kod prve svete pričesti? Koje su tvoje odluke kod čestе ili svagdanje, sv. pričesti? Oltar, na kojem se nalazi Isus, kiti se cvijećem. To je cvijeće iz bašće. Isus želi, da mu pokloniš cvijeće iz bašće svoje duše, a to su dobre odluke.

, S. Dragičević D. L.

ZAHVALNICE

SRECA NA BLAGDAN SRCA ISUSOVA.

Bačka. Prije godinu i po izgubila sam službu. To je bila za me vrlo teška kušnja. Ni kriva ni dužna ostala sam 11 mjeseci bez službe, u kojoj sam 16 godina vjerno vršila svoje dužnosti. To je bio za me velik udarac, jer sam od te službe živjela. Ali sam se čvrsto uzdala, da me dragi Bog ne će zapustiti, iako me svijet zapustio. Ustrajno sam se molila i najedanput eto mi namještaja u istoj službi. Kolikog li veselja za me! Ali ono je bilo još i povećano time, što je na taj dan padala svetkovina Presv. Srca Isusova. Isus mi je očito pokazao, da je njegovo Presv. Srce i za me »izvor sve utjehe«.

K. K.

PRESVETO SRCE TJEŠI ŽALOSNA OCA.

Dalmacija. Moj mali sin dobi živčane grčeve. Kad bi ga uhvatili, a to je bivalo češće, činio se kao mrtav. Liječnik izjavlja, da mu nema pomoći. Stoga se utečem nebeskom Liječniku, koji ima tako dobro Srce, a ujedno je i svemoguć. Počeh obavljati devetnicu pred slikom Presv. Srca. Već treći dan devetnice opazio se, da je molomu bolje. Hvala Presv. Srcu, sad su evo već četiri godine, otkako je potpuno zdrav. — Drugo mi dijete oboli od ospica, zatim od bronhite, a onda eto i upale pluća. Liječnici izjavljuju, da je malis u vrlo pogibeljnog stanju. U to dode i tjeleska osmina, i ja se u svojoj nezgodi utečem Presv. Srcu, da mi ozdravi mališa, a ja će se odmah zahvaliti u Glasniku. Presveto Srce i ovaj put me usliša. Već četvrti dan devetnice pusti dječaka groznica, a danas je potpuno zdrav.

Lj. V.

POMOĆNIK OBITELJI.

Hrvatska. Jedno moje dijete oboljelo od šarlaha. Bolovalo je 40 dana. Utekoh se Presv. Srcu i zamolih, da mi ga po zagovoru sv. Male Terezije ozdravi. Isus me uslišao. — I sama sam se morala podvrći teškoj operaciji, a muž mi u isto vrijeme izgubio luhu. Opet zavapih za pomoć Presv. Srcu. Operacija dobro uspjela, a moj muž dobio službu na istom mjestu.

S. R.

U TEŠKIM KUŠNJAMA.

Slavonija. U zadnje dvije godine primila sam od Presv. Srca Isusova i od B. Djelice mnogo milosti. Uđijeljena mi je jedna izvanredna duševna milost, za koju sam 7 godina molila. Izlijecena sam od teške živčane bolesti. Sretno je izvedena operacija grla. Prebolila sam tifus. Sretno izvedena nutarnja operacija. Vratio mi se potpuno izgubljeni sluh. Podimo stoga k Isusu svi, koji smo umorni i opterećeni, i on će nas okrijepiti.

B. O.

NEBESKI LIJEČNIK.

Slavonija. Svjedočim, da me je Presv. Srce uistinu izlijecilo. Bolovala sam devet godina od kamence. Lani, kad sam osjećala strašne боли, obratim se k Presv. Srcu s obećanjem, da će svake večeri moliti po jedan Očenaš te se javno zahvaliti u Glasniku, ako kroz godinu dana ne osjetim bolni. I ja ozdravlj, premda nijedan lijek nije mogao povratiti zdravlja. U zahvalu ostajem doživotnom preplatnicom Glasnika.

E. T.

ZAHVALJUJU BOŽ. SRCU:

Anacortes KD Hvala Presv. Srcu, koje me uslišalo te pomoglo u bolesti i meni i mojoj djeci. — **Babina gora** AS Presv. Srce oslobođilo ga od očne upale. — **Banjal-Rab** NN Za primljene milosti dar D. 50.— **Bednjaj** ST Sretno se svršila razmirica gledom na diobu baštine. — **Beograd** JC Molitva uvijek pomaže. — **Bjelovar** EJ Oslobođena od jedne neprilike, dar D. 10.— **Bošnjaci** MM Radi bolova u očima trpjela sam 7 mjeseci. Obecah, da će u tri petka

obaviti križni put. Po milosti bož. Srca nestalo boli. — **Brestovac** TK Dijete riješeno grčeva, dar D. 10.— **Ciglena** BM Za zdravlje, dar D. 30.— **BB** Za djetinje zdravlje. — **Cabdin** Presv. Srce pomoglo me u teškoj bolesti, dar D. 50.— **Črakovci** Stj Srce Is. ozdravilo mi dijete i riješilo me tuge, dar D. 10.— **Čulinec** FR Kćerka pomožena u teškoj bolesti, dar D. 20.— **Drenovec** MC Hvala bož. Srcu, Sv. Antunu, sv. Maloj Tereziji, što mi se otac ispovjedio te ozdravio. — **Dubrovački** AT Zahvaljujem Srcu Is. za kćerkino zdravlje, dar D. 30.— **Fužine** MZ Za mnoge milosti dar D. 50.— **Gjulaves** MS Iz zahvalnosti prema bož. Srcu dar D. 100.— **Gomilica** MS Presv. Srce po zagovoru sv. Male Terezije povratilo mi zdravlje, dar D. 10.— **Gorjeni** MS Za uspjelu operaciju. — **Gunjavci** AD Po dobroti presv. Srca ozdravila mi sestra i muž, dar D. 20.— **Havikanovići** DM U teškim danima kušnju pomogla me darežljiva dobrota presv. Srca Is. i preč. Srca Marijina. — **Hrebinac** LF Za blagoslov u gospodarstvu, dar D. 20.— **Hrtkovići** MO U mnogim nezgodama bih pomožena, dar D. 15.— **Ilača** MF U zahvalu za zdravlje, dar D. 20.— **Jaruge** MZ i MP Presv. Srce u više nam navorata pomoglo, dar D. 60.— **Klanjec** DP Srcu Is. i Majci Mariji hvala za zdravlje i nadalje se preporučam. — **Knjaževi** MK Presv. Srce uslijalo mi molbu te sam si našao dobru drugaricu. Obecajem, da će držati Glasnik, dogod budem živ. — **Križ** AB Molitva mi pomogla u nesreći, dar D. 50.— **Kruševica** MV Nebeski zagovornici pomogli mi ženit u bolesti, dar D. 50.— **Ladimirovići** TG Za primljene milosti po zagovoru sv. Ante. — **Ledinec** GK Za pomoć u gospodarstvu. — **Martinac** FK Po zagovoru Majke Božje Bistričke i sv. M. Terezije pomožen u srčanoj bolesti. — **Mikleuš** JD Hvala sv. Antu za pomoć u živčanoj bolesti. — **Monoštior Bački** MP Za sretan porod, dar D. 20.— **Mraclin** MK Ozdravio od teške bolesti po zagovoru bisk. Langa i sestre Celine. — **Nova Gradiška** MP Presv. Srcu za sinovljevo nameštenje, dar D. 50.— **LjB** Za mnoge milosti. — **Omišac** JZ Mnogo milosti od sv. Antuna. — **Patkovac** BT Milošcu presv. Srce i nebeskih zagovornika izbavljen iz triju pogibelji, dar D. 20.— **Petruševac** FH Ozdravila od teške bolesti, dar D. 20.— **Plesće** GP Cvrtstim pouzdanjem u Presv. Srce došla sam do žudenog cilja u gospodarskim nepričikama, dar D. 58.— **Podravina** TV Kćerka oslobodena teške bolesti. Držat će Glasnik, dok budem živa. — **Pokupsko** MK Srećne Is. smilovalo se te povratilo majci zdravlje, dar D. 20.— **Potok** AD Šinčić mi ozdravio od šarlahu; sretno mi se parnica svršila; dar D. 100.— **Požega** PZ Za milosti po zagovoru bisk. Langa. — **Prašćevac** FB Oslobođena od bolesti ušiju. — **Pristava** JV Za mnogobrojne milosti, što ih dobih po zagovoru Majke Božje Bistričke, sv. Josipu i drugih zagovornika. — **Ptuj** LjJ Po zagovoru bisk. Langa sretno uspio ispit. — **Sikirevc** SD Za pomoć u živčanoj bolesti, dar D. 20.— **Sisak** MS Za pomoć u teškoj kušnji i sretan ispit moga unuka. — **Sladojevići** KT Sretno svršena parnica, dar D. 100.— **Sleme** TG Sv. Mala Terezija na osobit način voli moju djecu, dar D. 20.— **Sombor** S i JP Za milosti, dar D. 50.— **Split** RF Uslišana, dar D. 10.— **Stenjevac** AK Zahvalna za zdravlje i mnoge druge milosti, dar D. 10.— **Subotica** MS Za zdravlje, dar D. 40.— **Sušak** AR Zagovorom sv. Barbare dobila veliku milost. — **Supetar** TB Muž mi sretno prošao operaciju i dobio penziju. Kćerka sretno stigla u daleki svijet sa svojim suprugom, Dar D. 120.— **Sv. Ivan Zelina** OC Za milosti osobito u gospodarstvu, dar D. 50.— **Svilaj** MR Za kćerkino zdravlje, dar D. 20.— **Tišina** JC Presv. Srce ozdravilo mi kćerku, dar D. 10.— **Travnik** AL Za zdravlje, dar D. 50.— **Valpovo** MZ U zahvalu dar D. 20.— **JB** Zahvalna Bož. Srcu darujem D. 50.— **Veleševac** FČ Za mnogobrojne milosti. — **Virovitica** AMP Presv. Srce pomoglo bolesnoj kćerci, dar D. 10.— **Vodjinci** KS Hvala bož. Srcu za zdravlje podijeljeno momu sinu. — **Vrana** MP Sin preživio tešku operaciju. — **Vukovar** EH Presv. Srce bilo nam više puta u pomoći, dar D. 100.— **Zagreb** Našla službu i ozdravila, dar D. 20.— **JP** U zahvalu darujem D. 50.— **RC** Jer mi ozdravilo dijete, dar D. 40.— **PR** Po zagovoru sv. Ante i bisk. Langa Presv. Srce pomočilo mi na osobit način kod ispita. — **VJ** Za sretno položeni ispit zrelosti, dar D. 10.— **KS** Za pomoć u velikoj bijedi, dar D. 20.— **BK** Hvala sv. Josipu i drugim pomoćnicima za zdravlje, dar D. 50.— **MM** Kćerka ozdravila i dobila izgubljenu službu, dar D. 20.— **AR** Srcu Is. i sv. Josipu za ozdravljenje, dar D. 30.—

VIJESTI

Bjelovar. Četvrtog je rujna god. 1901. osnovana ovdje Bratovština Srca Isusova koja ima do sada 404 člana. U župnoj se crkvi sv. Terezije nalazi i lijepi kameni oltar Bož. Srca. Uoči Navještenja Majke Božje imale su gospode duhovne vježbe. U toj se prilici osnovalo društvo Revniteljica Srca Isusova. Bilo je svećano primanje 60 vrlih članica, koje su odabrale i svoju upravu. Predsjednica Antonija Ferenčić. Podpredsjednica Antonija Zalubil. Savjetnice: Marija Šimunović, Marija Višinka, Katica Strukil, Marija Sekulić. U župi se vrši pobožnost prve petke u mjesecu. Revniteljice će nastojati, da se što revnije štuje Bož. Srce i širi pobožnost prema njemu. Primat će Glasnik Srca Isusova, jer je to glasilo njihova društva. Članice će Uprave biti i povjerenice Glasnika, kao što su običale, širit će ga među svojim drugarcama. U župi će se odsele što svećanije slaviti blagdan Srca Isusova; to je izričita želja preč. župnika-dekana Milana Horvata. Pobožnost Srca Isusova vazda privlači, njom se najuspješnije župa duhovno obnavlja.

S. D.

Apostolat muževa u Vel. Trgovištu.

Šibenik. Proslava Srca Isusova. U Franjevačkoj je crkvi S. Lovre u nedjelju na večer svršavala pobožnost Presv. Srca Isusova. Kruna je svečanosti bila procesija s kipom Bož. Srca. U procesiji je stupalo svećenstvo, redovnici, redovnice, školska djeca, pobožna društva, građanstvo. Svakoga su se ugodno dojmile zastavice, ukusno ispisane uskljicima litanija Bož. Srca. Ova procesija velika po broju vjernika, išla je gradom u uzornom redu, mnogi su se zaustavljali da pobožno promatraju tu vjersku manifestaciju. Prije nego je procesija unišla u crkvu, zaustavila se je na malom trgu u Gorici, gdje je držao oduševljeni govor velikom mnoštvu veleč. o. Belić, Dominikanac. D.

Razloge. Na Veliku Gospu 1927. utemeljeno je Djevojačko društvo Srca Isusova u Razlogama. O njemu se već dugo nije ništa spominjalo u Glasniku. Ipak ono nije zamrlo, već se naprotiv dosta lijepo drži. Osim par njih čine sve čest presv. Srcu Isusovu. Sakramenat sv. pokore i sv. pričest primaju redovno svake prve nedelje u mjesecu i čuvaju se raskalašenosti ovih vremena. Glavaric vodi dosta dobar crkveni pjevački zbor; mnogo se je trudila kod sabiranja za crkveni harmonij, koji je nabavljen ovog proljeća. I za nakit te čistodu crkve brine se u prvom redu Djevojačko društvo, koje broji među svoje članice skoro sve djevojke ove malene župe. F. Č.

Baška. Ovogodišnji blagdan Presv. Srca Isusova proslavila je naša župa, a pogotovo Djev. Društvo osobitom svečanošću. Na blagdan smo se pripravile trodnevnicom, u kojoj smo u glavnom razmatrале o dužnosti i načinu naknadivanja Božanskom Srcu Isusovu na temelju razlaganja i pouka sv. Oca Pape Pija XI. u poslanici »Milosrdni naš Otkupitelj«. Već prvi dan trodnevnice vlč. je župnik svečano blagoslovio novi prekrasni kip (u naravnoj veličini) Presv. Srca Isusova, što ga je naše društvo nabavilo ove godine milodarima vjernika. Na sam blagdan bila je rano ujutro svečana sv. Misa s općom sv. pričestim. Pričestil su se sve djevojke Društva i veliki broj ostalih vjernika. Iza sv. Mise krenula je veličanstvena procesija k našem omiljelom Svetištu Majke Božje Goričke, da bi nam Presv. Srce Isusovo po zagovoru B. D. Marije dalo skoru i dovoljnu kišu. Poslije podne obavilo je posvetu Presv. Srcu Isusovu 45 novih članica. Tako naše društvo sada ima 115 članica, t. j. 75 stalnih a 40 kandidatkinja (podmlatka). — Presvetoto Srce Isusovo izlij blagoslov svoj na naše Društvo i na cijeli župu!

Dinka Pajalić, glavarica.

Ivanec kod Varaždina. U ovoj rasijanoj i velikoj župi opstoji Djeko vjerojatno Društvo S. I. od g. 1919. Ono je g. 1921 nabavilo lijepu društvenu zastavu. Mjeseca travnja o. g. bile su tu misije, koje su krasno uspjele. Spominjem pobožni i lijepu procesiju sa svijećama navečer prije blagoslova novoga velikog vijencem okićenog misijskog križa. Na svršetku u nedjelju bila je velika procesija s Presvetim, kojoj se je pridružila mnogobrojna procesija iz Bijele sa gosp. župnikom. Onog je dana nagrnuo more naroda iz mjesta i bližnjih župa. Svaki je želio da bude u procesiji: građanstvo, ugljenari u crnoj svečanoj paradi, vatrogasci, glazba, Djevojačko društvo, isto i iz Bijele, škole, popravilište, časne sestre milosrdnice, djevojčice i djevojke u bjelini, gospode itd. U 11 sati se je vratio iz Varaždina preuzv. nadbiskup Dr. Antun Bauer sa preč. Slamićem te je sudjelovalo procesiji, udjelio blagoslov sa Presv. Sakramentom, napokon se s oltara dirljivo svima zahvalio, spomenuvši svoju kapelansku službu u Ivancu. Nenadni je dolazak nadbiskupov svakoga obradovao. Preč. župnik dekan Juraj Čvek i veleč. kateheta Svoboda sa cijelim narodom od srca su zahvaljivali Bogu na sjajnom uspjehu ove misije. Novi, veliki misijski križ, zasaden pred crkvom, na lijep je uređ župnoj crkvi.

S. D.

Maruševac. U ovoj je župi uvedena 1712. bratovština sv. Josipa, 1735. bratovština sv. krunice. Glavni je oltar Majke Božje od sv. krunice s velikim lijepim kipom Bogorodičinim. Na tom je oltaru i kip sv. Jurja, patrona župne crkve. Pobožni je oltar posvećen Presv. Srcu Isusovu, na njemu se nalazi veliki kip Bož. Srca. Za misiju 1919. osnovano je Djevojačko Društvo Srca I. Ove se godine za misiju to društvo umnožilo. Bilo je svečano primljeno 65 novih članica. U društvu su zastupana sela Maruševac, Greda, Cerje, Brodarovec, Druškovec, Bikovac, Kapelec, Korenjak, Koretinec, Čalinac, Novaki, Jurketinec, Selnik, Ladanje donje. U ovoj su prigodi pojedina sela izabrala svoju glavaricu. Glavarica je cijelog društva: Mara Peharda. Za Maruševac je glavarica Ema Padiga. Za Gredu glavarica Ljuba Kračun, savjetnica Jelža Briješki. Za Cerje glavarica Jana Benkas, savjetnica Verona Seretin. Za Novake glavarica Mara Herceg. Za Ladanje Donje Mara Horbec, savjetnica Bara Krklec. Članice će svake prve nedjelje biti kod pobožnosti Srcu Isusova, koja se vrati u crkvu. Primat će Glasnik Srca I., jer je to njihovo glasilo, te će nastojati da ga šire po selima. Gosp. župnik Tonja Košutić nuda se, da će se s pomoći ovog društva obnoviti vjerski duh u njegovoј župi te uščuvati plod svetih misija.

S. D.

DAČKO SJEMENIŠTE U PRIZRENU.

U biskupsko dačko sjemenište u Prizrenu prima se nekoliko dobrih daka, koji su dovršili nižu gimnaziju te su spremni u budućem svećeničkom zvanju djelovati u skopljanskoj biskupiji u Južnoj Srbiji. Uprava dačkog sjemeništa u Prizrenu.

PROTIV NEČEDNE NOŠNJE.

Preč. biskupskega Ordinarijata u Krku izdao je u hrvatskom, češkom i njemačkom jeziku ovaj letak:

Ako tko ošteći hram Božji upropastit će ga Bog. Hram je Božji svet, a to ste vi. (I. Kor. 3, 17.)

Nečednosti nema mjesta u hramu, jer ga obeščašće.

Sv. Crkva strogo osuduje svaku nošnju, koja vrijeda načela kršćanske pristojnosti i stidljivosti te ponizuje čovječe dostojanstvo. To vrijedi dakako za oba spola.

Stoga je i zabranjeno ženama, djevojkama i djevojčicama dolaziti u crkvu, prisustvovati službi Božjoj i bogoslovnim činima, ako nijesu odjevene pristojno.

Svećenicima je naređeno, da nepristojno odjevene ženskinje kod dijeljenja sv. pričesti mimooidu.

Nijesu pak pristojno odjevene, ako im odijelo ne pokriva tijelo do vrata i ne siše barem do ispod koljena i preko lakata, ili ako im odijelo sastoji iz prozirnih tkanina, koje tijelo dovoljno ne pokrivaju.

Nečedno odjevena ženskinja izazivlje Boga; ona sablažnjuje pučanstvo naše, koje čudorednost visoko cijeni; gazi pravila ljubavi i obzira prema bližnjemu.

Sv. Crkva i s njome svi koji cijene javni moral, strogo odsudu takoder svako zajedničko kupanje i sunčanje muškaraca i ženskinja.

Kretanje u kupališnom kostimu izvan samih kupališta te uopće svako napadno isticanje golotinje moraju svi dobromisleći osudivati i svim dozvoljenim sredstvima pobijati, jer samo uvaljuje narod u moralno zlo.

Neka bude geslo nama svima: »Slavite i nosite Boga u tijelu svome.« (I. Kor. 6, 20.)

Dano iz Biskupske kuriye u Krku 17. travnja 1929. † Josip, biskup.
Lijepi ovi letaci izvršno dolaze. Stope po dva samo D 1.— Naručuje se kod Biskupske kancelarije u Krku. Toplo preporučujemo svima, da ih šire.

K N J I G E.

L. Coloma: Tajna zelene ptice, roman sa španjolskog preveo Antun Matasović, 184 strane, cijena 15 Din. uvezan u platnu 25 Din. Vignetu na omotu izradila Zdenka Turkalj. Ovaj vrlo zanimivi roman, prenosi nas u doba, kada su se u Španjolskoj vodile borbe o prijestolje. U španj. izvorniku ima naslov »Boy« t. j. »dječak« i erta mladića pustolova, koji ipak ima mnogo dobitih nagrada. Svršujući silovito odlazi u vječnost izmiren s Bogom. Narudžbe prima: »Knjižnica Dobrih Romana«, Zagreb, Trg Kralja Tomislava br. 20.

Stefan Jurkić: Bl. Imelda Lambertini Dominikanka. Jedan od najumiljatijih cvjetova, što su ikad nikli na besmrtnim poljanama svete Crkve, jest legenda o maloj Imeldi, koja je kao dijete unila u strogi red Dominikanki, onđe čeznula za euharistijskim Spasiteljem i primivši čudesnim načinom od ljudi joj zakraćivanu sv. pričest umrila u radosnom zanosu. Predmet zgodan kao malo koji za umjetničku obradbu. Spisateljica je upleta u svoje pričanje i drugu krasnu legendu o dva dječaka, koji daju jesti malom Isusu, a onda on njih pozove na nebesku gozbu. Vrlo lijepo opremljena i ilustrirana knjiga stoji samo D 8.— s poštom D 9.— vezana u bijelo platno D 20.— Narudžbe prima **Uprava Dubovnog života**, Zagreb, Maksimir (Dominikanci). Toplo preporučujemo, naročito mladeži.

POZIV HRV. KAT. KULTURNIM RADNICIMA!

»Kolo Hrvatskih Književnika« u Zagrebu razaslalo je svojim članovima i prijateljima upitne arčice za zbirku biografija hrv. kat. kulturnih radnika. Društvo sabire tu gradu i za »Internacionalnu Komisiju Katol. Nakladnika« u Kölnu. Tko je arak dobio neka ga izvoli ispuniti i što prije vratiti; a ako tko pomutnjom dopisa nije primio, neka ga izvoli zatražiti od »Kola Hrvatskih Književnika« u Zagrebu, Trg Kralja Tomislava 20.

Dr Velimir Deželić, otac, predsjednik.

DAROVI U TRAVNUJU 1929.

Za sv. Mise: Bakonja MK 25 Casper W SA Dol. 3.— Druškovec AM 125 Gorjaki MS 20 Kamenica RH 10 Otočac PŠ 50 Predrevo gor. EV 20 Sikirevci MŠ 50 Sombor MK 58 Steelton Pa u Dolarima IP 2, BG 5, TB 1, JR 1, BB 2, JM 1, AM 1, Struga RP 10 Turtle C. BD Dol. 1.— Warson O. TS Dol. 1.— Vinkovci MK 20 Zagreb SK 30.

Za Svetište Srca Isusova: Anacontes KD Dol. 1.— Bednja ŠT 5 Ciglena MB 30 Cebdin VJ 50 Chicago FP Dol. 1.— PF Dol. 1.— Detroit M. AB Dol. 1.— Djakovo PL 50 Hrebina FJ 20 Kamenica KF 30 Krži BA 50 Lemeš GS 14 Mostar DD 10 Sladojevci KT 100 Sleme GT 20 Subotica KK 10 Travnik AL 50 Zagreb FM 40 NN 50 PI 50.

U čast Srcu Isusovu: Bač. Monostor MP 20 Banjol NN 50 Belec EF 50 Beli AB Lira 100.— Beograd JR 20 Brezovac TK 10 Cirkvena KS 10 Copper City M. LP Dol. 5.— Domagović SA 10 Dubočac MS 10 Dubrovnik AT 30 Dugoselo TK 30 Gjulaves MŠ 100 Gorenci VL 6 Ilača FM 20 Jaruge MZ 50 MP 10 Ledenec KG 50 Nova Gradiška MP 50 Opatija NV 20 Orašec BJ 10 Orovac BB 100 Patkovac BT 20 Peščenik SK 18 Petruševac HF 20 Podbreš BK 10 Pokupsko RM 20 Potok DA 100 Sikirevci SD 20 Sombor SP 50 Stenjevac KA 10 Šabotica KK 30 SM 40 Supetar TB 100 Svilaj MR 20 Treglava TP 10 Tužla HR 2 Valpovo JB 50 MZ 20 Vukovar EH 100 Zagreb BF 5 ChR 40 PI 50 SK 20.

U čast sv. Antunu, sv. Stanislavu, sv. Tereziji od M. I. i Dušama u Čistilištu: Bednja ŠT 5 ŠT 5 ŠT 5 ŠT 10 Copper City M. ID Dol. 1.— MČ Dol. 1.— Šupetar TB 20.

Za raširenje Glasnika Srca Isusova: Apatija TF 20 Belec LB 10 Beograd JC 30 Bjelovar JE 10 VJ 5 Bošnjaci MM 10 Brezovac LK 25 Bukinje NI 6 Čakovec EK 40 Črnikovci SD 10 Čulinec RF 20 Đurići ET 50 Fužine MZ 50 Grizane SJ 5 Gunjavci JD 10 Hrtkovci MO 5 Ilača MK 20 Kaštela Gomilica PM 10 Klepete TJ 5 Knin MK 48 MK 15 Kruševica MV 50 Ladimirovci TG 20 Livno AF 30 Lovovac KB 10 Mokošica SK 20 Mraclin KM 15 Orešovica SS 70 Peščenik KS 18 Petrinja KA 50 Plešće GP 58 Požega FS 10 TM 10 Pristava VJ 20 Ptuj JL 10 Sikirevci MO 46 Sirač KH 30 Sisak SM 20 SM 58 Slatinski IK 5 Split FR 10 SSM 10 St. Perković JF 25 Šabotica KK 30 MS 40 MV 10 Suhopolje AB 20, Štruhovac GS 10 Tisina CJ 10 Tomašica FV 5 Topličica obitelj C. 50 Treglava TP 10 Virovitica MP 10 Vojni Kriz TO 25 Vrana MP 20 Vukmanić FB Pesos 1.— Zagreb AM 5 BK 50 ČJ 20 DJ 20 FC 20 HJ 15 JV 10 SK 10 MM 20 NN 4 PI 30 RA 30 RP 5.

Za kruh sv. Antuna: Gor. Jelenska AC 50 Krap. Toplice FP 10 Križevci žup. crkva sv. Ane 578 Ladimirovci TG 30 Lazi NS 10 Mikleus JD 20 Omišalj LJ 20 Skrad KC 10 MK 20 Wilard O. AT Dol. 1.— Zagreb ZP 70.

Za Dom duh. vježbi: Antunovac KA 5 Bednja ŠT 5 Gola GK 5 Struga po Din. 2.— : MK AŠ MH MM MB po Din. 1.— : JB RB.

Za novi Hram u Jeruzalemu: Bakar TM 10 TM sakupila 100 Harkanovci DM 10.

Za Langov Dom: Bednja ŠT 5.

Za D. Š. V.: Čakovec IK 34.

— Za Misije: Bunjarići JM 10 Conopija FP 5 Ladimirovci TG 30 Požega ZP 50 St. Perković TB 20 Sv. Martin n/M. NN 10

O. Mesarić za Katedbiste: Bakar TM 10 Zagreb PI 50.

Za pokrštenje crnačke djece: — Na imena: Antun: Djakovo PL 50 Barbara: Sušak AR 100.

U čast S. L., S. Mar., sv. Obitelji i sestri Celini: Grk JH 15 Orlovac MK 100 Škrlejevo ZP 30.

Za Svetište u Jeruzalemu: Bakar TM 10 Sout Bend DŠ Dol. 1.—

Za Langov Dom: Grk JH 15 Zagreb JP 10.

Urednik Milan Pavelić D. I.

Vlasnik: Kolegij Družbe Isusove u Zagrebu — Li. Dostal D. I., rektor.

Tiskom »Glasnika Srca Isusova« — A. Alfrević D. I.

MJESEČNA NAKANA U RUJNU:

Konferencije sv. Vinka Paulskoga.

Posebne nakane za svaki dan.

- 1 N 15 po Duh. Egidij. Školska mladež.
- 2 P Zeno. Crkva u Meksiku.
- 3 U Mansvet. Učitelji i učiteljice.
- 4 S Rozalija. Djevičanske duše.
- 5 Ć Lovro Justinijan. Obraćenje grješnika.
- 6 P Zaharija. Članovi Apostolstva molitve.
- 7 S Marko Križevčanin. Branitelji vjere.

- 8 N 16 po Duh. Rodenje B. D. M. Materinska društva.
- 9 P Petar Klaver. Obraćenje Afrike.
- 10 U Nikola Tolet. Svećenici.
- 11 S Proto i Hijacint. Svi koji pate.
- 12 Ć Ime Marijino. Marijine kongregacije.
- 13 P Amat. Umirući.
- 14 S Uzvišenje sv. Križa. Ljubav prema križu.

- 15 N 17 po Duh. Žalosna Gospa. Duše bez utjehe.
- 16 P Ludmila. Djevojačka društva Srca Isusova.
- 17 U Rane sv. Franje. Franjevački redovi.
- 18 S † Josip Kupertino. Kvatre. Siromasi.
- 19 Ć Januarij. Crkva u Rusiji.
- 20 P † Eustahij. Kvatre. Vojnici i oružnici.
- 21 S † Matej. a.p. Kvatre. Katolička Akcija kod nas.

- 22 N 18 po Duh. Mauricij Stražari.
- 23 P Tekla. Progonjeni radi vjere.
- 24 U B. D. Marija de Mercede. Robovi.
- 25 S Kleofa. Umirući.
- 26 Ć Ciprijan i Justina. Obraćenici.
- 27 P Kuzma i Damjan. Liječnici.
- 28 S Večeslav. Naši pokojnici.

- 29 N 19 po Duh. Mihovil Ark. Obraćenje neprijatelja Božjih.
- 30 P JERONIM. Mjes. zašt. H. K. Društvo Sv. Jeronima.

Svagdanje prikazanje. Božansko Srce Isusovo! Ja ti prikazujem po bezgrešnom Srcu Marijinu sve molitve, djela i trpljenja ovoga dana u naknadu za naše uvrede i na sve one nakane, na koje se ti neprestano prikazujuće na oltaru, osobito ti ih prikazujem za sv. Crkvu, za sv. Oca papu i za sve potrebe članovima Apostolstva molitve ovoga mjeseca i dana preporučene. Amen.

Oprosti za članove Apostolstva molitve. Potpuni oprost jednoga petka po volji, i još jednog dana po volji odabranog. Na dan pomirovne sv. pričesti. Na blagdan mjesecnog zaštitnika.

Oprosti za članove bratovštine Presv. Srca Isusova. Potpuni oprost prve petke ili prve nedjelje, i još jedan po volji odabrani dan.

Opća mjesecna nakana u listopadu: Svi, koji traže istinu.
Misijska nakana: Crnci u Sjever. i Južnoj Americi.

GLASNIK SRCA ISUSOVIA

God. 38.

Listopad 1929.

Broj 10.

Svi koji traže istinu.

Nakana Apostolstva molitve u listopadu blagoslovljena od sv. Oca.

— Zar si ti kralj? pita Pilat Isusa.

»Da ja sam kralj«, odgovori Isus. »Ja sam se rodio i na svijet došao, da svjedočim za istinu. Tko je god od istine, sluša glas moj.« — Što je istina? upita Pilat, ali mareći za istinu po svoj prilici manje nego za dobar ručak, izide van ni ne čekajući Isusova odgovora. Takvih je ljudi veoma mnogo. Oni ne će istine, jer istina zabranjuje činiti grijeh, a grijeh je njima odviše drag, a da bi ga htjeli ostaviti.

Što je istina? Prva istina, istina nad svim istinama, jest Bog. U njemu nema ništa krivo, lažno, nikakva nedostatka, on je sama savršenost. Sveti Pismo kaže: »Bog je svjetlo, i u njemu nema nikakove tmine.« I. Iv. 1. 5. Duh Sv. govori za Isusa: »Svjetlo je došlo na svijet.« Iv. 3. 19. Isus sam o sebi veli: »Ja sam svjetlo svijeta. Tko ide za mnom, ne hoda po tminama.« Iv. 3. 19. »Ja sam put, istina i život. Iv. 14. 6.

Bog je istina i svaka je njegova riječ istina. Stoga će svaki, koji mu ne bude vjerovao, biti osuden. Marko 16, 16. A svaki, koji sluša riječ njegovu i vjeruje, ima život. Iv. 5, 24.

U istini je sreća naša.

Slavni jedan govornik — Dominikanac o. Lacordaire — veli u svojim uspomenama: »Oba naša velika dobra, istina i sreća, ulaze skupa u naše srce«. To je isto, što i Spasitelj kaže riječima: »Istina će vas osloboditi«, to jest, istina će nas izbaviti od grijeha, te lažne sreće, i dovesti nas do prave vječne sreće, koja stoji u miru i zadovoljstvu na ovom svijetu i u vječnom blaženstvu.

Naprotiv bez istine nema sreće. Kako je to duboko osjetio Salomon, koji je imao sve, što mu je srce zaželjelo: slavu, imetak, silno znanje i svaki užitak zemaljski. Pa što je rekao? U svojoj knjigi »Propovjednik« na mnogo mjesta tužno kliče: Sve je to prazno ništvo! I na kraju završuje: »Boga se boj i drži njegove zapovijedi, to ti je sve dobro čovjekovo«. Prop. 12, 13. — Sv. Augustin je također živo iskusio, kako je čovjek nesretan, dok je daleko od istine, od Boga. Živio je za mlađih dana u nevjeri i u grijehu i bio je nemiran, nesretan. Iz dna mu se duše oteo onaj silni klik, što se toliko spominje: »Nemirno je srce naše, o Bože, dok se u tebi ne smiril!« — I u naše nam dane to priznaje najbolji katolički pjesnik našega doba, francuski poslanik kod Saveznih Država Američkih, Paul Claudel, koji piše o svojoj mladosti: »Živio sam nečisto i malo po malo zapao u očajno stanje. Smrt moga djeda, koga sam duge mjesecе gledao, gdje pati izjedan od raka na želucu, napuniла me silnim strahom, i pomisao na smrt nije me više ostavljalа. Vjeru sam potpuno zaboravio i nisam o njoj znao više što nego kakav divljak«. Slično govore nebrojeni obraćenici.

Čovjeka bez vjere dobro ispoređuju s ribom, koja je izvučena iz vode. Metni pred nju kakvo hoćeš jelo, ona ne mari za nj, već se samo baca i previja. Ona hoće natrag u vodu, samo ondje je za nju život i radost. Prije ili kasnije osjeti to gotovo svaki nevjernik. Mnogi se znaju i ubiti od očajanja u takvom stanju.

Bog vodi k istini.

Savla je obratio sam Isus, kad mu se ono javio na putu u Damask i doviknuo mu: »Savle, Savle, zašto me progoniš?« I Savao postade veliki svetac, apostol svijeta.

Augustinovo se obraćenje nije dogodilo tako najedamput. Za nj je 18 godina molila majka. Augustin je počeo domala osjećati, da njegov grješni život nije pravi život, da u sumnji i nevjeri nema prave sreće. Počeo je ozbiljno proučavati mudre knjige. Lutao je držeći krive nauke istinom, napokon je njegov veliki um bio rasvijetljen, dok je slušao propovijedi sv. Ambrozija u Milanu. Upoznao je, da je u kršćanstvu, u Crkvi katoličkoj istina, ali mu se još bilo teško rastati s grješnim življenjem. Pun teških nutarnjih

muka ču on u vrtu riječi kao da dolaze iz usta djeteta: »Uzmi i čitaj! Uzmi i čitaj!« poleti do klupe, na kojoj je stajalo Sv. Pismo, otvori poslanicu sv. Pavla Rimljanim i prve riječi, koje mu dodoše pred oči, bile su: Obucite se Gospodinom Isusom Kristom i ne ugadajte željama tjelesnim». Augustin zatvoril knjigu, a u dušu mu uđe mir. Krsti se, postade kasnije svećenik, biskup, veliki svetac i veliki učitelj crkveni.

Claudel pripovijeda o sebi, da je od neke radoznalosti na Božić 1886. ušao u crkvu naše Gospe u Parizu za vrijeme večernje. Djecači u koru počeli su pjevati pjesmu blažene Djevice: »Veliča duša moja Gospodina«. Srce mu je zadrhtalo, i on, bezvjerac, vjerovao je u taj čas svu nauku Kristovu: »Vjerovao sam takvom silom, takvim uzdignućem cijelog svoga bića, tako jakim uvjerenjem, takvom jasnoćom, u kojoj nije bilo mesta nikakvoj sumnji, da sve knjige, što sam izatoga čitao, sva umovanja, sve prilike i neprilike burna života nisu mogle pokolebiti moje vjere, ili da pravo rečem, nisu je mogle ni dotaknuti...«. Vjerovao je, ali su još 4 godine prošle, dok se je posve svladao i izmirio s Bogom u sv. ispovijedi. Danas se njim ponosi Francuska i Crkva.

Ovakvim i sličnim načinima nadoše i nalaze put k istini tisuće i tisuće duša. Osobito u posljednjih 70 - 80 godina u Engleskoj. Ondje svake godine prelazi preko deset tisuća protestanata u katoličku Crkvu. To su ponajviše obrazovani ljudi, mnogi od njih anglikanski duhovnici. Tko ih vodi? »Nitko ne može doći k meni, ako ga ne privuče Štac...«. Iv. 6, 44. Bog treba da prosvijeti i potakne dušu, koja luta, da se povrati k njemu.

Nedavno je jednoga katolika zaustavila jedna gospoda protestantkinja u crkvi sv. Petra u Rimu. Zanijele su je crkve rimske, zadivilo je sve, što je vidjela i reče: »I ja bih htjela, da budem katolikinja. Samo kako da vjerujem da se u Oltarskom Sakramenu nalazi Bog?« Odgovor se čini posve lak: Kako da ne vjerujemo, kad je Isus rekao, da je tako? Vjerujete, da je Isus Bog, vjerujte dakle i njegovim riječima. To je sve lako reći, ali hoće li ta gospoda doista vjerovati? Vjera nije plod ljudskog umovanja i dokazivanja, ona je dar Božji. Toj gospodi kao i svima, koji vele, da ne mogu vjerovati, treba reći: Molite, da vam Bog dade milost vjerovanja, pak ćete i vjerovati.

A mi? Molimo i mi sa svoje strane za obraćenje ovakvih. Augustinu je izmolila obraćenje njegova sveta majka. U nebū ćemo vidjeti, koliki su se bratili molitvama dobrih kršćana. Kolika radost, ako ondje nademo duša, koje su obratile naše molitve! Od 1920. moli se već u Crkvi katoličkoj — a istu molitvu mole i mnogi protestanti — od 18 - 25 siječnja za ujedinjenje svih kršćana u pravoj Crkvi Kristovoj. Molimo zato svaki dan. A onda dajmo dobar primjer inovjercima, među kojima živimo. Po tom će oni najbolje vidjeti silu u milinu Isusove nauke; naš sveti život će ih pomalo navesti, da misle i oni o vjeri i Bogu, da počnu i oni moliti i bolje živjeti, a to je put k istini. Budimo blagi prema

inovjercima, imajmo u srcu ljubav Kristovu. Najvećom većinom nijesu sami krivi, što se ne nalaze u ovčarnici Kristovoj.

Molimo svim srcem u listopadu za sve, koji traže istinu, neka ih prosvijetli Duh Sveti, da je doista i nadu. **Milan Pavelić D. I.**

MISIJSKA NAKANA U LISTOPADU.

Da svi katolici upoznaju i unapreduju Društvo za širenje vjere.

Ima više ustanova koje su uvedene, da pomažu katoličkim misijama. Među tim je ustanovama na prvom mjestu Društvo za širenje vjere. To je udruženje katolika iz svih zemalja, koji se sjedinjuju da podupiru propovijedanje Kristove nauke po svem svijetu molitvom, darovima i milostinjom sabranom od vjernika.

Članom toga društva može biti svaki katolik na svijetu, koji je navršio 12 godina, koji je voljan dati kao prinos mjesecno D 1.—Osim toga svaki član treba da svaki dan moli jedan Očenaš, Zdravo Marijo i zaziv: Sveti Franjo Ksaverski, moli za nas.

Započele su to društvo dvije pobožne žene u Lionu u Francuskoj, Smith i Jaricot, prva 1815., druga 1820. Godine 1822. 3. svibnja udružile su se njihove ustanove i uzele ime Društvo za širenje vjere. Preporučili su ga i blagosivali svi Pape od Pija VII. do Pija XI. Raširilo se po svem svijetu. Sve do 3. V. 1922. bilo mu je središte u Lionu, a te ga je godine sadanji sv. Otac o stogodišnjem prenju u Rim, da može lakše i bolje djelovati iz katoličkoga središta. Godine 1927.-1928. sabralo je za misije preko 47 milijuna lira, od toga su dale Amerika 25, Evropa 20 milijuna.

Svih se nas katolika tiču riječi Gospodnje: »Idite, učite sve narode i krstite ih...». Svi ne možemo toga vršiti tako, da sami idemo u misije. Stoga pomažimo misijonare tim, da se upišemo u ovo pobožno društvo i da nagovaramo i druge, da se upisu, (Misija centrala Zagreb, Palmotićeva 33) a nada sve molimo za misije, jer je obraćenje djelo Božje.

Molimo u listopadu, da svi katolici dobro upoznaju i pomažu Društvo za širenje vjere.

Mlađići i djevojke! Jeste li osjetili glas Božji, da mu sa-vršenijim načinom život posvetite? O tome će vas najbolje uputiti knjižica: **Želiš li svoju sreću.** Dobije se za 4 dinara kod: **Uprave Glasnika Srca Isusova Zagreb I. p. p. 147.**

KRISTU KRALJU.

Crkvena pjesma za Jutarnju.

*O vječna sliko Višnjega,
Od svijetla svijetlo presjajno,
Naš Spasitelju, slava Ti
I čast i sila kraljevska!*

*Ti sam od vijeka nada si
Vremena svih i središte,
Tvoj Otac s pravom dade Ti
Da budeš vladar naroda.*

*Pod vlasti strašnog silnika
Svi smrtnici su stenjali,
A Ti im slomi okove
I nebo njima otvori.*

*Zakonoša i Svećenik
I Učitelj, na haljini
Ti nosiš natpis krvavi:
»Svih kraljeva sam višnji Kralja.«*

*Ti cvijete stidne Djevice,
Ti glavo roda našega,
S vrhunca trgnut kamene,
Što pokri zemlju čitavu.*

*Mi rad ćemo te slušati,
Ti s pravom vlađaš iznad svih,
Za ljudsko društvo sreća je,
Da vrši Tvoje zakone.*

*Sva slava Tebi Isuse,
Što vlasti svijeta upravljaš,
I Ocu s Duhom Presvetim
U vječne vijeke vjekova. Amen.*

NE GRDI, VEC BLAGO OPOMENI PSOVAČA.

Prvog svibnja o. g. vozio sam se put Križevaca. Sjedim u vagonu a prema meni jedan dječak iz Hrvatskog Primorja, koji ide prvi put u svijet. Na kaputu ima pričvršćenu tiskanicu, na kojoj mu je zapisano ime i da putuje u Križevce kao pitomac Hrvatskog Radiša k nekom zlataru križevačkom u posao. Odjednom začujem, kako s druge klupe neki mladić kune. Pomicam, da sam možda krivo čuo. Ali kad opet čuh, da onaj kune Boga i sveće, dignem se, pristupim k njemu i mirno mu reknem: »Molim vas, nemojte psovati svetinja. Kakva korist od toga vama ili kome drugom?« Dotičnik pogne glavu, a njegova dva druga ušute. Došao je k sebi i od Zagreba do Križevaca nijesam više čuo, da bi kleo ili psovao.

Nešto mi se slično dogodilo pred 8 godina. Vraćao sam se naveče iz Varaždina. Prema meni je sjedio čovjek, koji se živahno razgovarao sa svojim prijateljem. I on je često kleo. Prignem se k njemu pa mu šapnem u uho: »Nemojte kleti. Grijeh je i ružno. On tiho odgovori: »Ne ču više, velečasni!« I održao je riječ. Nije više kleo do Zagreba, a možda se kasnije i posve popravio. Mala opomena, a koliko psovka sprijećeno!

Ovaj me zadnji događaj sjeća na nešto, što mi je u Dalmaciji pripovijedao bilježnik P. On je išao po poslu u Trogir i objedovao onđe u poboljoj restauraciji. Dok je jeo, ču, kako neki novi gost uđe u blagovaonicu grdno kunuci. Bilježnik ustane i glasno reče pred svima: »Nemam časti da lično poznajem novog gosta. Ali ga ipak upozorujem, neka prestane kleti. U dvorani nastade velika tišina; svi su očekivali, da će onaj istom sad uzbjesniti. No psovač ustane i reče: »Hvala vam, što ste me upozorili na moju manu! Popravit ću se!« I održao je riječ.

Ne bi li i ti ovako, dragi čitatelju? Zapriječit ćeš toliko grijeha. Samo nemoj grđiti psovača, jer ćeš postići gore. No ako ga lijepo zamoliš, razoružat ćeš ga, a možda i posve obratiti.

A. Alfrević D. I.

NE BOJMO SE POKAZATI, DA SMO KATOLICI.

U travnju 1910. umro je u Bayonne-i u Francuskoj iza duge i teške bolesti admiral Forestiere u 61. godini života. Bio to nesamо vrli časnik nego i pobožan katolik. I primjerom i riječju svojom nastojao je, da i druge sklone na dobro.

Francuski pomorski ministar Pelletan narugat će se jedan-put admiralu radi njegove pobožnosti i natuknuti, kako to nije pravlj i gospodi od vlade.

— Da, gospodine ministre, ja idem k Misi, a što je još gor i u Lurd hodoočastim! Pače — molim vas, nemojte se prestrašiti — ja i krunicu molim! Iza tih riječi izvadi iz džepa krunicu. A on nastavi: — »Samo ne uvidam, gospodine ministre, kako bi moglo priječiti, da budem vjeran u državnoj službi.«

Ministru nije bilo drugo, već da se prode toga razgovora.

Priznavajmo srčano svoju vjeru! Što je tko vjerniji Bogu, to će biti vjerniji i svojoj domovini.

KRUNICA TJEŠL.

Prije kojih 40 godina izveo neki zlikovac strašno umorstvo u Pittsburghu u Americi. Sumnja pala na nevinu čovjeka, i tomu nije bilo druge, već da se pokori osudi, koja mu je određivala dugo-godišnji zatvor. 20 godina od prilike izatoga prizna na smrtnom času svoju krivnju onaj, koji ga je prava potvorio. Stvar bi javljena suđu, koji uistinu pronade, da je tobožnji krivac posve nevin.

Kad su ovog nastrandalog čovjeka pitali, što mu je davalо srčanosti, da je mogao toliko godina snositi tamnicu, premda je bio pravedan, pokaže on krunicu veleći:

— »Da nijesam poludio, moram zahvaliti samo ovoj krunici. Ja sam je svaki dan molio. Vapio sam k Mariji, neka mi od svoga Sina izraoli milost, te ljudi doznaaju, da nisam kriv.«

Utječimo se i mi Mariji svetom krunicom, kad smo u nevolji i žalosti. Kraljica krunice će i nas utješiti.

LURDSKA ČUDESA.

Liječnički je ured u Lurdru na kraju srpnja ove godine proglašio dva ozdravljenja čudesnim. Evo ih ukratko.

Josipa Michel iz St. Savournina, blizu Marsilje, bolovala je već od treće godine od Pottove bolesti; bila je grbava i njezina hrpenica nije mogla da se pokreće. Napokon je položile u spravu od gipsa, u kojoj je tako ostala nepomično 26 mjeseci. Izatoga se mogla opet slobodno gibati. To potraja do 1926. Te se godine po-

javiše opet strašne боли, које ју посве срваše. Лани је у коловоzu однiješe у Lurd. На путу су очekivalи скору смрт, јер су боли прелазile мјеру. Но када је bolesnica 5. коловоza izišla из чудесне купелji, осjeti, - да је потпуно ozdravljena. Liječnički je ured pregleda i pronade, да је болест sasvim iščezla. Ipak је ured godinu dana počekao, да је опет pregleda i konačno izjavи, те је Josipa potpuno ozdravila.

I drugi је slučaj zanimljiv. Radnik Teodor Viannes iz Aumonta, kantona Horney, Somme, nenadano је ozdravio od ranâ na dvanaestniku. Та se болест појавила u ožujku 1927. Ćutio је jake боли, probava mu je bila vrlo slaba. Počeo је mršaviti, a do-mala eto i krvotoka. Liječio га је dr Minon, ali је болест ipak napredovala. Liječnički konzult potvrdi opažanja Minonova. Krvotok se i опет појавио do tri puta. Tada se bolesnik odluči, da će poći u Lurd. Na путу га је pratila njегова сестра. То је било u srpnju prošle godine. Bolesnik se kupao u lurskoj vodi. Izlazeći jednom iz купелji pokraj lurdske špilje, осjeti, да му је vrlo добро. Kod objeda је јео као и други hodočasnici običnu hranu, паče је i kruh јео, што nije učinio već 18 mjeseci, i pio је malko вина.

Teodoru Viannesu su sve боли nenadano i одједном iščezle, kako то обично бива kod lurdskih чудеса. Tu nije било постепеног ozdravlјавања. On se ćutio otada sasvim добро. Ове је godine добио до 20 kilograma težine, radi kao svaki zdravi radnik. Liječnički га је ured u Lurd u srpnju ове godine опет pregledao i izjavio, да је Teodor посве ozdravio.

Slava blaženoj Djevici Mariji!

OPROSTI NEPRIJATELJU.

— Ja ne mogu ljubiti тога čovjeka, veliš. On me mrzi i progoni bez ikakva razloga.

— Ako je tako, moraš ga to više sažaljivati. Nemoj ga mrziti, već radije oplakuj njegovu nesreću. Njegov grijeh neka ti ne bude uzrokom да se odvraćaš od njega, već neka te potakne na suze. Moraš ga sažaljivati, jer on tako vuče na se srdžbu Božju. Ti si naprotiv sretan, jer trpiš i Bog će okruniti твоју strpljivost. Naslijeduj Josipa Egipatskog, koji je opaćinu svoje braće naplatio tolikim dobrima. Naslijeduj Mojsija, koji se molio za buntovni народ, koji se neprestano dizao protiv njega. Naslijeduj svetoga Pavla, koji je bio spremjan, да за obraćenje svoga naroda буде одijeljen od Krista, iako га је njegov narod tako okrutno прогонио. Naslijeduj svetoga Stjepana, prвог mučenika, koji se molio за one, који су га каменоvali. Neka nam помисао на ове velike узоре помогне да угушимо srdžbu u svojem srcu. Tim ćemo zaslužiti, да i nama Бог оproсти наše grijhe. - **Sv. Ivan Zlatousti.**

NE GOVORI PROTI SVEĆENICIMA!

Marija, sestra Mojsijeva, i Aron ustadoše jedamput proti svome bratu Mojsiju, i stadoše ovako govoriti: Zar je samo preko Mojsija govorio Gospodin? Nije li govorio i nama? Kad to ču Gospodin... reče odmah Mojsiju, Aronu i Mariji: Dođite samo vas troje u šator zavjetni. I kad dodoše, side Gospodin u stupu od oblaka i stade na vratima od šatora, pa zovnu Arona i Mariju. Kad dodoše, reče im: Čujte riječi moje! Ako je tko prorok među vama, ja mu se javljam u videnu ili mu govorim u snu. Ali nije takav sluga moj Mojsije, koji je najvjerniji u svemu domu mojoem. Jer ja njemu govorim iz usta k ustima, i on vidi Gospodina doista, a ne u tami i u prilikama. Kako se dakle ne pobojaste govoriti na slugu mojega Mojsija? I razgnjevi se Bog na njih i ode. I podiže se oblak, koji bješe povrh šatora, i gle Marija posta bijela od gube kao snijeg. A kad je Aron pogleda i viđe pokrivenu gubom, reče Mojsiju: Molim te gospodaru moj, ne meti na nas toga grijeha, što ludo počinismo, da ne bude ova kao mrtvorodenče ili nedonošće izvrgnuto iz utrobe matere svoje. Gle, već je pola mesa njezina izjela guba. »I zavapi Mojsije Gospodu govoreći: Gospodine, molim te, izlijeći je! A Gospodin reče: Da joj je otac njezin pljunuo u lice, ne bi li se morala barem sedam dana stidjeti? Neka bude odlučena sedam dana izvan okola, a poslije neka se pozove natrag.« 4. Mojs. 12, 1.—14.

Mojsije je bio namjesnik Božji među narodom židovskim. Po njemu je Bog davao narodu zapovijedi. Tko se proti Mojsiju bunio, taj se bunio proti samom Bogu. Stoga je Bog tako oštro kaznio i Mariju, premda je bila sestra Mojsijeva. Svećenici su Božji pomazanici. Ako je za svećenike starog zavjeta rečeno: »Ne dirajte pomazanika mojih« - Ps. 104, 15. - što istom vrijedi za svećenike novoga zavjeta, koji ne prikazuju Bogu žrtvata životinjskih, već Sina Njegova u sv. Misi! Ktomu su svećenici namjesnici Isusovi na ovoj zemlji. Tko govoriti proti njima govoriti proti samom Isusu.

F. M.

MUŽ I OTAC.

Dužnosti prema sebi.

1. Budi umjeren u piću, jer pijanstvo ubija zdravlje, škodi dobru glasu, vodi k siromaštvu, raskopava obiteljsku sreću, vrijeđa Boga, izvor je psovki, svadi, tučnjavi, ubojstvu i bludnosti.

2. Ne troši uludo novac, da ti ga može biti jednom ne pofali. »Čuvaj bijele novce za crne dane«. No ne budi ni škrtac, jer je škrtost ružna i grješna.

3. Ne očajavaj i ne kloni duhom, kada dode na te kakovo zlo. U Boga se uzdaj, nosi strpljivo, kao pravi kršćanin svoj križ, da ti trpljenje bude na vječno spasenje.

4. Spasi dušu svoju! Jer šta koristi čovjeku, ako cijeli svijet zadobije, a dušu izgubi? — Poslušaj, što ti govori iz groba jedan sveti hrvatski misijonar Isusovačkoga reda, otaci Juraj Mulih, koji je umro godine 1754.:

»Uvijek se približuješ jednoj ter gorkoj smrti, strašnom sudu, dugoj — radosnoj ili tužnoj — vječnosti. Dakle, ako sebi želiš dobro, misli često puta i kako ćeš umrijeti? Kako ćeš na судu račun dati i kamo ćeš nakon suda poći? Brini se za sebe, da mogneš radosno i blaženo na nebu prebivati.

»To znaj: za se ne možeš ništa korisnije ni potrebnije misliti; jer su sve druge misli kao dječja ludost i smjeraju na neznatne poslove, a ove misli idu za tvojim vlastitim i najvećim poslom, a taj jest: dušu spasiti. O. Juraj Mulih u molitveniku »Hrana nebeska«).

Miroslav Vanino D. I.

SVETKUJ ZAPOVIJEDANE BLAGDANE.

U Šandrovcu kod Bjelovara ima selo imenom Sirova Katale-na. Na cesti, što vodi u to selo, nedaleko od željezničke pruge, diže se nadgrobna ploča. Ona doziva u pamet strašnu kaznu Božju.

Neki je poduzetnik 1901. uoči blagdana sv. Petra nagovarao tu radnike, pače ih silio da sutradan rade. Oni ga molili, neka ih pusti svetkovati, jer je Petrovo zapovjedni blagdan. Kako poduzetnik nije htio da uvaži njihove molbe, stali su se buniti i psovati gospodara. Jedan se od njih osobito zakvačio s poduzetnikom i među njima nastade tučnjava, praćena gadnim psovjkama. Gospodar je bijesan vikao: Zar će ti sveti Petar dati plaću, ako ne budeš radio, kako ja tražim i hoću!

Radnici su se i seljaci, koji su bili u blizini, zgražali zbog psovaka nadutog čovjeka. Ovaj ne popusti te radnici nastaviše sutradan da se prepiru i svadaju. Nebo se već bilo naoblaciло, domala poče sijevati i grmiti. Najednom se zaori grom i ubije

nepopustljivog poduzetnika. Do njega je ležao onesviješten isti radnik, koji se taj dan još jače s njim svadao i psovao. Radnik je damala došao k sebi i oporavio se.

Cijelo se selo sakupilo, da vidi mrtvoga nesretnika, koji je riječima i vladanjem izazivao pravednu srdžbu Božju. Došao je i župnik Juraj Dolenc da bi pomogao nastrandalima od groma. Kasnije na toj cesti podigoše ploču, koja dozivlje svijetu u pamet nemilu smrt psovača.

O tome se još dugo govorilo u selu i svaki je priznavao očitu kaznu Božju. Odsele nije se nitko u onome selu usudio da poduzme koji teški posao na blagdan Sv. Petra. Na Petrovo bi često spominjali taj strašni dogadaj te bi primjećivali: treba poštivati ne samo blagdane Gospodnje, već i svetačke. Sa svetim Petrom nema šale.

Dragi je Bog po Mojsiju dao zakon na kamenitim pločama. One te opominju, da svetkuješ nedjelje i blagdane. Ako budeš savjesno vršio tu zapovijed, dobit ćeš obilnu nagradu i na zemlji, jer će te pratiti Božji blagoslov u radu. A napokon ćeš stići nebesku nagradu i navike slaviti Boga sa svećima, koje si častio na zemlji.

S. Dragičević D. I.

MOLITVA ZA TROSTRUKO SVIJETLO.

Luksenburški biskup Laurent, umro 1884, još u dobi od 80 godina imao je izvrstan vid. On se svaki dan obraćao sv. Odiliji koja je poznata kao pomoćnica protiv očinje bolesti. Molio se ovako: »Sveta Odilijo, ja te pozdravljam. Molim te, blagoslovi svjetlo mojih očiju, blagoslovi svjetlo mojega razuma, blagoslovi, uzdrži i umnoži u meni svjetlo vjere«. Ovo je trostruko svjetlo i nama potrebno, pa molimo i mi za nj.

Blagoslovi svjetlo mojih očiju.

Jesi li kada razmišljaš o očinjem vidu, tom velikom daru Božjem? Da oslijepiš — ne dao Bog — kako bi ti bilo? A ipak godinama postaješ stariji, a oči slabije vide. U starosti mnogi oslijepiće kao na pr. Sv. Franjo Assis., sv. Luitgorda. Neke to stigne i nesrećom na pr. u posljednjem ratu. Neki su sebe i sami oslijepili misleći, da će proći. Jao! Ostali su cijelog života slijepi. Zato se moli Bogu, svećima kao sv. Luciji, sv. Vidu i drugima, da ti uzdrže očinji vid.

Blagoslovi svjetlo mojega razuma.

Koliki je dar Božji razum! Po njemu smo najljepši stvorovi Božji na zemlji! Što bi bio bez razuma, da ga, recimo, izgubiš? Idi u Stenjevac, tamo ćeš vidjeti ljude, ali bez razuma. Što sve čine? Kao uboge životinje... A lako se gubi razum neurednim

življenjem, strastima. Mogu nas u životu stići i nesreće, koje nam lako otmu svjetlo razuma. U takvom se stanju neki i ubiju. Najveći pak ludaci bez razuma jesu oni, koje i sv. Pismo zove ljudama. »Reče luda u svojem srcu: Nema Bogal! Ovi bi osobito trebali da se mole za svjetlo svete vjere.

Blagoslov, uzdrži i umnoži u meni svjetlo vjere.

Najveći je dar Božji sveta vjera. I zato su apostoli molili Gospodina: »Gospodine, umnoži nam vjeru! Bez vjere lutamo u tami i sjeni smrtnoj». Ako si izgubio imutak, puno si izgubio, ako si izgubio život, više si izgubio, a ako si izgubio vjeru, tada si sve izgubio«. Reci zato često! Gospodine umnoži vjeru moju».

Po Spiragu: Karlo Gruičić.

MOLIM, KOJI BISKUP?

Objed u jednoj gostionici. Razgovara se o svacem pa i o svećenicima. O ovom zadnjem predmetu s osobitom slašću govori za jednim stolom neki gospodin. Hoće da ga i dalje čuju, pa prilično diže glas. Govori kako ne treba ništa vjerovati popovima. Da slušatelje što bolje uveri o istinitosti svoje tvrdnje, veli:

— Ja imam rodaka biskupa. Pa znate šta mi je rekao jedamput taj moj rodak? Vi ćete se sigurno čuditi, ali ja vam jamčim svojim poštenjem, da je istina, što pripovijedam. Taj moj rodak biskup rekao mi je: Zar misliš, da ja vjerujem ono, što drugima propovijedam?

Gosti se zgledavaju od čuda. Čekaju, šta će na to jedan svećenik, koji se također nalazi kod stola u toj istoj gostionici. On je dosad pustio onoga govornika, da lupa jezikom do mile volje. Nadao se, da će mu valjda dodijati mlaćenje prazne slame. Ali kad onaj spomenu biskup, svećenik osjeti, da mu je dužnost govoriti. Stoga će tomu govordžiti:

— Molim vas, odlični gospodine, da nam izvolite reći i ime toga biskupa.

— Ne, to ne mogu.

— Možete i morate, začu se snažan glas stasita čovjeka, koji je jedva čekao, da svećenik progovori.

— Morate reći, čulo se s više strana. Vi ste nepošten čovjek, ako toga ne reknete. Držat ćemo vas za lašca.

Govordžija problijedi. Nije se nadao takvomu uspjehu. Mislio je, da će i ovdje slaviti slavlje svojom laži. No odmah uvidje, da se ovaj put gadno porezao. Iz škripca ne nađe drugog izlaza, već da se pobere ne znajući, kud bi pogledao. A pratili su ga povici: Lažac! Dogodilo se to u Francuskoj.

USMENA PREDAJA.

— Sвето је Писмо, Ivane, извор, из којег истječe чиста вода боžanske науке. Како морамо бити захвални драгом Богу, што нас је упознао с овим извором!

— Него осим Sv. Pisma има још један извор ријечи Božje, исто тако свет као и Sv. Pismo.

— Кoji?

— То је, Ivane, predaja ili tradicija.

— Predaja или tradicija! Исто тако света као и Sv. Pismo? Да је морамо исто тако штovati kao i sv. evanđelja! Jeli to moguće?

— Nesamo, Ivane, да је то могуће, већ је то uistinu tako. Nadam сe, да ћeš na koncu moga razlaganja sam uvidjeti.

— Šta se dakle razumije, kad se kaže predaja ili tradicija?

— Predaja je nauka Božja, koja nije zabilježena u Sv. Pismu. Isus je poučavao druge само usmeno. Isus nije pisao svojih govorâ. Pa i sami apostoli nijesu ispočetka ništa pisali, već su propovijedali usmeno као i Isus. Оsnivali су Crkve, skupljali oko себе ljude, које су usmeno poučavali. Ispočetka су dakle vjernici poznivali svoju vjeru само по usmenim poukama. A onda су ову istu свету nauku roditelji predavali svojoj djeci, njihova djeca drugom поколjenju и то је išlo tako sve dalje naprijed.

— Ali apostoli su ipak pisali svoju nauku. Zar za то не svjedoče njihove poslanice?

— Ponajprije, Ivane, само су неки apostoli pisali poslanice. Оsim тога lako је razumjeti, да ti apostoli nijesu могли u nekoliko poslanica staviti svu svoju nauku.

— Оsim apostolskih poslanica имамо и других knjiga Sv. Pisma Novog Zavjeta. Pa ipak sve ове knjige не sadržavaju čitave Isusove i apostolske nauke.

— Malo pred svoju smrt rekao je Isus apostolima: »Još vam mnogo тога имам реći, али засада не можете тога носити«. Iv. 16. 12. Sigurno је Isus još mnogo stvari rekao apostolima kroz ono 40 dana, што ih је proveo na земљи iza svoga uskrsnuća. А шта им

je govorio? Od tih su nam pouka apostoli vrlo malo ostavili pismeno. Ali nema sumnje, da su oni to vjernicima usmeno priopćili. A to je po predaji došlo sve do nas.

Osim toga, Ivane, apostoli nijesu ni htjeli da nam ostave pismeno svu nauku Isusovu. Sv. Ivan veli: »I mnoga druga čudesa učini Isus pred učenicima svojim, koja nijesu pisana u ovoj knjizi«. Iv. 20, 30. »A ima mnogo drugih stvari, koje učini Isus, i kad bi se one redom ispisale, ni sam svijet, mislim, ne bi mogao obuhvatiti knjige, koje bi trebalo napisati«. Iv. 21, 25. Stoga nema sumnje, da su vjernici morali mnogo toga vjerovati, što nije bilo zabilježeno u svetim knjigama.

— Pa zašto nijesu apostoli napisali č i t a v e nauke Isusove?

— Prvo, jer mnogo ljudi nije znalo čitati, pa im pismena nauka ne bi ništa koristila. Drugo, u kršćanskoj vjeri ima mnogo svetih tajna, što ih valjalo sakrivati pred židovima i poganima, jer ih oni ne bi mogli razumjeti, pa bi se kršćanima radi njih samo izrugivali.

Sv. Pavao izrično opominje Solunjane, da se moraju držati i usmene i pismene nauke, što je od njega čuše. »Budite postojani, braćo, i držite p r e d a j e, koje ste naučili bilo po riječi, bilo po kojem našem pismu«. Sol. 2, 14. A isti apostol hvali Korinćane, »što su se revno držali apostolskih propisa, koje usmeno primiše«. I crkvenim po glavarima ističe Pavao, kako moraju pomno paziti na usmenu nauku apostolsku te se brinuti, da je i drugima priopće. Tako piše svome učeniku biskupu Timoteju: »Šta si čuo od mene pred mnogo svjedoka, to povjeri ljudima, koji će biti sposobni, da i druge pouče«. 2. Tim. 2, 2. Nauka je dakle sv. Pavla, da osim Sv. Pisma ima i Predaja, koju moramo isto tako cijeniti kao i Sv. Pismo.

Isto uče i sv. Oci i drugi crkveni pisci.

Sv. Ignacije, biskup antiohijski bio je učenik sv. Ivana apostola. Sigurno je od svog učitelja čuo, čega se kršćani moraju držati, da sačuvaju pravu nauku Isusovu. Ovog su biskupa osudili pogani na smrt, pa ga poveli u Rim, da ondje bude rastrgnut od bijesne zvieradi. Na svojem putu iz Antiohije u Rim sveti je biskup ipak dobio dopuštenje da se smije svračati u raznim mjestima kršćanima, i te je, prema svjedočanstvu povjesničara Euzebija, opominjao, da se vjerno drže onoga, što su čuli od apostola, t. j. da se drže Predaje.

Sv. Irenej, umro g. 202., učenik sv. Polikarpa, a ovaj opet učenik sv. Ivana apostola, piše: »Razni narodi imaju razne jezike, ali moć je p r e d a j e svuda ista«.

— A biste li mi možda mogli navesti štогод, što ide u nauku naše vjere, a da se ne nalazi u Sv. Pismu?

— Dakako, Ivane. Ti znaš, kako svaki kršćanin mora cijeniti Sv. Pismo. Ali bez Predaje ne bismo znali, koje knjige pripadaju Sv. Pismu, a koje opet ne pripadaju, ne bismo znali, da je Sv.

Pismo doista Sv. Pismo. Bez Predaje ne bismo znali, da su naša evandelja uistinu napisali Matej, Marko, Luka i Ivan.

Po predaji znademo, da treba krstiti i malu djecu, premda to ne stoji izrično u Sv. Pismu. Po Predaji također znademo, da se sakramenat sv. krsta može samo jedamput primiti. Po Predaji znademo, da treba slaviti nedjelju, a ne subotu, premda piše u Sv. Pismu St. Zavij.: »Spomeni se, da svetkuješ subotu«. Eks. 20, 8.

— Vidim, da je Predaja uistinu potrebitna. Nego tko mi jamči, da se jedna nauka, koja je isla po Predaji do nas, nije kroz dugo vrijeme pokvarila?

— To nam jamči Ivane, nepogrješivo učiteljstvo, što ga Isus ostavio svojoj Crkvi.

— A odakle će učiteljstvo crkveno znati, da nauka Predaje nije iskrivljena?

— Po osobitom rasvjetljenju Duha Svetog. Osim toga najveći dio Predaje nalazi se zapisan u knjigama sv. Otaca i drugih crkvenih pisaca. Bog je naime već od početka svoje Crkve odabrao neke učene i svete ljude, koji će tokom vremena bilježiti kršćansku Predaju, da je tako sačuvaju nepokvarenu. Kad čovjek čita spise ovih svetih i učenih ljudi, jasno vidi, kako se u bitnosti svi slažu u vjerskoj nauci, premda nijesu pripadali ni istom narodu, niti su živjeli u isto vrijeme.

Još ne smijemo zaboraviti, Ivane, da su se već od ranih vremena kršćanskih držali općenti sabori crkveni. Na ove su sabore dolazili biskupi iz raznih krajeva svijeta. I svi ovi biskupi znali su braniti iste vjerske istine, premda tih vjerskih istina nije bilo u Sv. Pismu. Kako su ti biskupi znali za ovakve istine naše vjere? Po Predaji. I ove su se istine onda bilježile u spisima tih sabora. Velik dio ovih spisa imamo još i danas.

Istinitost Predaje svjedoče nam i spomenici, slike i natpisi iz starih kršćanskih vremena. Tako nam na pr. natpisi u katakombara svjedoče, kako su vjernici već u prvim počecima kršćanstva zazivali svece u pomoć, molili se za pokojnike i prema tomu vjerovali, da ima čistilište.

Ne trebamo se bojati, Ivane, da će se nauka Božja pokvariti, bila ona u Sv. Pismu ili ne bila. Bog se već zna pobrinuti za to. Za nas je glavno, da po toj božanskoj nauci uredimo svoj život.

— Tako je.

Filip Mašić D. I.

Slike Srca Isusova i Marijina 40×52 svaka po D 20	Din	40.—
Slike Presvetog Srca Isusova za posvetu obitelji 40×30	Din	10.—
Sličice Presv. Srca Isusova sa Svetištem u Zagrebu (10 komada)	Din	10.—
Znakovi Apostolstva molitve (1 komad)	Din	10.—
Upisnice u Apostolstvo molitve (10 komada)	Din	10.—
Upisnice u Djevojačka Društva Presv. Srca Isusova (komad)	Din	2.—

Narudžbe prima:
UPRAVA GLASNIKA PRESV. SRCA ISUSOVA
 Zagreb I. p. p. 147.

RADOSNA KRUNICA.

Vjerni druže, oj Glasniče,
Mnogo srce k tebi kliče,
Pa i ja ti hvalim mnogo,
Dosta si me put pomogo.
Ti znaš, da ja nisam mlada,
Imam dosta brige, jada,
Ali opet pjevat mogu
Sve na slavu dragom Bogu.

Ja Mariju jako volim,
Pa kad sveto čislo molim,
Uđem k njozzi u sobicu
I nadem je uz preslicu,
A sobica sveta sja se

Andelove sluša glase:
O Marijo, zdravo budi,
Uvrišena iznad ljudi,
Izmed sviju ti si žena
Odabranja, preblažena.

Ja Mariju jako volim.
Kad otajstvo drugo molim,
Ja je pratim preko gora.
Do njezine tetke dvora.
Sveta tetka ko da j' znala
Veselo nas dočekala,
Sklopila je ruke svete,
Pred sestrino klekla dijete.

Ja Mariju jako volim.
Kad otajstvo treće molim,
Na daleku s njom sam putu,
Trpim s njom zimu ljutu.
S njom ulazim u štalicu,
Sjedam kraj nje na slamicu.
Od radosti sva se gubim,
Sinku njenu ruke ljubim,
A topilina od njih bije
I štalicu ladnu grije.

Ja Mariju jako volim.
Kad četvrtu tajnu molim,
Ja je pratim sve do hrama
S malim Bogom na rukama.
I sveti je Josip s nama,
On nas vodi po stazama.
Dijete Bogu prikazasno.
Dvije grlice darovasno.

Ja Mariju jako volim.
Kad otajstvo peto molim,
Idem putem sa Marijom
I svetom joj familijom
Da zavjetne obavimo
Da se Bogu poklonimo.
Kada zavjet obavismo,
Mi se natrag povratimo,

Ali usred vreve, gnjete
Izgubismo Božje Dijete.

Med rodaci tražimo ga,
Ali s njima ne bilo ga.
Kad ga niđe ne nadosmo
Skrbni natrag otidosmo
I tu eto usred brama
Ukaza se Isus nama.
Tu on sjedi medu stari
Izraelski patrijari,
Pita ih i odgovara
Na pitanja patrijara.

Sveta Majka k njemu teče
I milim mu glasom reče:
„Što učini, Sinko mili,
Zašto tako nas rasvili?
Otkada te izgubismo
Smiriti se mogli nismo!
Majci svojoj Isus veli:
„Bog to hoće, Bog to želi,
Da ja budem u onome,
Što pripada Ocu mome.“

Ja Mariju jako volim,
Zato rado čišlo molim.

Janja K.

DUHOVNE VJEŽBE U EVROPI.

Tko želi da preporodi svijet i društvo, neka najprije pojedine i izabrane osobe učini boljima. Za ovim ciljem idu duhovne vježbe sv. Ignacija Lojolskoga. Stoga je i Evropa u novije doba uvidjela, da mora podići što više Domova za duhovne vježbe. U Francuskoj je već god. 1913. bilo 65 tih Domova. Računa se, da u toj zemlji do 20.000 izabralih duša obavi svake godine zatvorene duhovne vježbe u spomenutim Domovima. Belgija je tekar god. 1891. započela propagandu u prilog duhovnih vježba, pa je g. 1906. imala 6 Domova za radnike i 14 za radnice. Tako je g. 1911. do 10.000 muškaraca i 15.000 žena obavilo duhovne vježbe. U Njemačkoj je u gg. 1877 - 1914. preko 44.000 muškaraca i 50.000 ženskih obavilo te vježbe u Steylu, a u Altöttingu gg. 1893 - 1923. preko 121.000 osoba. U Nizozemskoj je do svršetka srpnja 1923. učestvovalo kod duhovnih vježba preko 320.000 nizozemskih katolika. Tu svake godine do 17.000 muškaraca i 12.000 ženskih obavi svoje duh. vježbe. To je veliki broj, jer u Nizozemskoj nema katolika ni 2 milijuna. — Kako je kod nas? U SHS ima preko 5 milijuna katolika, a postoji samo jedan Dom duh. vježba (u Ljubljani).

Gradimo Dom duh. vježba u Zagrebu! I naš bijeli Zagreb, i sva Hrvatska, potrebuje ovakav Dom, u kojem će moći oživjeti

i osvježiti privatni i javni katolički život. — Preuzv. gosp. nadbiskup zagrebački darovao je za Dom zemljište, položio je velikodušno svotu od 50.000 Din. Ovaj krasni primjer neka naslijeduju svi katolici prinoseći žrtve prema svojim prilikama. — Članovi Društva sv. Ignacija postaju dionicima mnogih svetih Misa. Svaki petak čita se za njih sv. Misa u svetištu presv. Srca Isusova u Zagrebu, a mjesečno na grobu sv. Ignacija u Rimu. Zaista je vrijedno, da preko malih žrtava i doprinosa stičemo zasluge, koje ostaju trajno ubilježene u nebeskoj knjizi života.

Novi članovi: Takač Marica i Zagorka Milak iz Novog Sada, Vitek Pavao i Kološnjaj iz Bapske-Novak, Bistrički Katica iz Marovca, Break Anka iz Vel. Gorice, Cegec Barica iz Sv. Iv. Zeline, Dečkanek Marija iz Dugog Sela, Reistadler Ana iz Osijeka, Šipkar Ankica i Kajkić Josipa i obitelj Urbanc iz Zagreba, Martin Tereza i Ivka ud. Kubata iz Bakra, Šuster Fanika iz Jastrebarskog, Juraj Petrović-Dekan iz Zagreba, Horvat Vincenčija iz Daruvara, Jakovač Marica iz Novog Sada, Drašković Mato iz Kansas City, Martinčević Ana iz Rankina Pa, Miletić Matilda iz Lovilićevo, Lukša Andrija iz Donjeg Vidovca, Jalžabetić Luka iz Ferdinandovca, Švob Marija iz Cantona, Starčević Palona iz Glasforda III., Dr. Stjepan Markulin iz Zagreba, Palić Manda iz Donjeg Novosela, Matijević Marija i Jakovač Marija iz Novog Sada. — Uplatiše: NN za 3 opeke, Grmek Viktorija za 10 op., Munger Blaž i Karolina za 8 op., Novak Ana za 10 op., Pavelić Ivan za 30 op.—

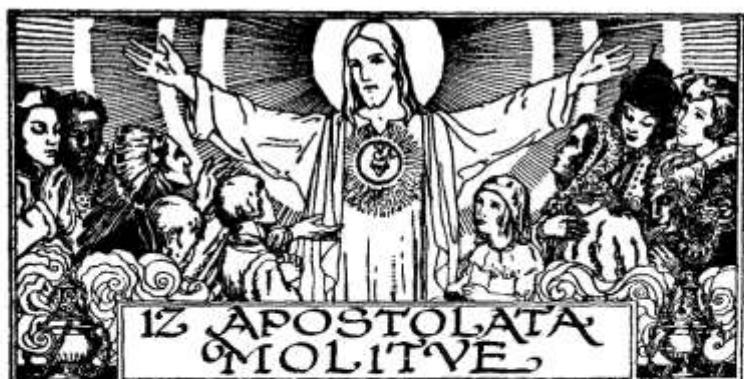
Sva daljna razjašnjenja daje: A. Alfrević D. I.

NE ZAZIVAJ ĐAVLA.

Bilo je to 8. ožujka 1892. ispod zagrebačke gore. Seljak J. Š. nije znao ni usta otvoriti a da ne spomene sad blažim, sad grubljim načinom davla. Bilo to teško slušati susjedima, jer je za onda još bila rijetka psovka u hrvatskom narodu, pa je bio mrzak i sam spomen duha paklenoga. Tko ga mnogo zove, tomu je blizu, kaže narod. A Sv. Pismo veli, da »davao obilazi kao ričući lav i traži, koga da proždre«. Radnici pravili u klisuri minu, da olakšaju posao. J. Š. prolazio ispod pećine s nekim susjedom. Susjed će mu:

»Joža, sakrijmo se, da nas ne bi kamenje«. Ali Joža po svom starom običaju: »Ne bu ga vrag baš ovamo donesel«. Susjed skoči pod krušnu peć, koja mu je bila najbliža, a moj Joža se mrtav sruši, jer mu je kamen poletivši od mine razbio glavu. — Jedna hrvatska lijepo kaže: »Pusti s mirom vraga. Nit ga diraj, nit mu išti traga.«

L. Rusan.

IZ APOSTOLATA MOLITVE

UZORNA GLAVARICA.

Naše Djev. Društvo u Ivancu izgubilo je na sâm Uskrs o. g. svoju vrijednu i za ovo Društvo vrlo zasluznu glavaricu Rozu Friščić. Čim je Društvo bilo osnovano, bila je ona prva, koja je stupila u njega kao revna i pobožna članica, a za par godina postala i njegova glavarica. U tom svojstvu ostala je sve do svoje smrti, jer su je djevojke vazda iznova jednoglasno birale.

Bila je djevojka skroz po Bož. Srcu Isusovu. Nije gledala na to, što će svijet reći, hoće li mu se dopasti ili ne, već joj je pred očima bila jedino slava Božja, spasenje neumrlih duša i napredak Društva. Za dobru stvar bila je ona uvijek prva. Premda slaba zdravlja, nije ipak ni u najvećoj zimi propuštala svagdanje sv. Mise i pričesti. Kad bi joj rekli roditelji ili tko drugi, da dragi Bog ne zahtijeva, da po toj zimi i nevremenu ide u crkvu, odgovorila bi: »Ne mogu da ne primam Spasitelja u svoje srce. Jedino tad sam sretna i zadovoljna. Onaj dan, kad ne idem u crkvu, sve mi je pusto i prazno.«

I u bolesti je najviše čeznula za sv. pričesti i kad joj se ispunila želja, poviknula je sva blažena: »Sad sam sretna!« Ležala je zapravo samo tri tjedna. Osam dana pred smrt počela je govoriti, da će umrijeti na sâm Uskrs. I zbilja na sâm Uskrs, upravo za podizanja pod velikom sv. Misom ispustila je svoju čistu i lijepu dušu. Za vrijeme njezine bolesti bila je soba, gdje je ležala, uvijek puna ljudi, svi su je voljeli, svi su je štovali radi njezina lijepog vladanja, dobrote i djevojačke čednosti. A članice Društva ljubile su je kao svoju majku. Nije stoga čudo, da su je velikom boli i plačem i pod društvenim barjakom zavitim u crno ispratile do mjesta počinka. Usto smo dale služiti svečanu Misu za pokoj njezine duše, a tomu smo opet sve prisustvovalo pod društvenim barjakom. Društvo ima i sada vrijednih i čestitih djevojaka, ali takovih kao što je bila naša glavarica, rijetko se nade, što su i mnogi drugi rekli. Pokoj joj duši, a mi se preporučujemo njezinoj molitvi.

Naše se Društvo povećalo za vrijeme sv. misija, te sada ima 120 članica. Divne propovijedi veleč. oo. misjonara dirale su u

dno srca. Koje čudo, da su djevojke pohitale u Društvo, kad su oni, koji po 30 i više godina nijesu bili kod sv. ispovijedi, sada tražili isповједаonicu i pobožno primili sv. pričest. Da su misije potpuno uspjele, vidi se po tome, što je tom zgodom preko 5.000 duša primilo sv. sakramenat pokore i sv. pričesti, a župa ima oko 7.000 duša. U ova zadnja 3 mjeseca primilo je Društvo 456 sv. pričesti. Velečasnim ocima misjonarima ovim putem u ime cijele župe hvali na trudu i požrtvovnosti **Djevoji. Društvo S. I.**

J. Gotal, glavarica.

MIROTVORAC.

Neki mladić plemenita i dobra srca nije trpio prepirke ni svade. Zato je nastojao da miri zavadene susjede.

Znao je, da je ljubav k neprijatelju dragulj nauke Kristove, njezino osobito obilježje.

Umio je on vješto izmiriti zavadene susjede, ali mu nije išlo za rukom, da pomiri svoje ukućane. Kako je bio slaba zdravlja, srva ga teška bolest. Tu bolest prikaza Bogu, ne bi li postigao milost, da pomiri dva rođena brata, svog oca i strica.

Kad je osjetio, da mu se gasi život, usrdno se pomoli Bogu, da im gane tvrda srca, a onda ih pozva k sebi. Obojica se odazvaše i gledajući dobrog mladića, kako se bori sa smrću, poklekoše jedan s jedne, a drugi s druge strane kreveta. On upre ljubezni pogled u oca, i reče: »Mili oče, od srca ti zahvaljujem na ljubavi, koju si mi riječju i djelom iskazivao. U ovom času, kad mi je poči pred vječnoga suca, tražim nešto od tebe, nadam se, da mi ne ćeš odbiti. Oče, mili oče, oprosti svom bratu!« Suze potekoše niz osušeno lice dobroga sina. Tad se obrati k stricu: »Dobri striče, ti si me iza oca najviše volio. Čuo si, što sam rekao njemu. Mili striče, upravljam ti evo, zadnju molbu: oprosti mome ocu, oprosti bratu svome!«

Otac su i stric klečeći kraj kreveta slušali riječi mladića, one su ih dirnule u srce. Oborili su glavu. Bolesnik sabra sve sile, podiže se, položi na njih dršćuće ruke i nastavi: »Molim od vas u ime Božje zadnju milost: oprostite jedan drugome!«

Te srdačne riječi rasplakaše već odavna zavadenu braću, oni se pogledaše i pružiše jedan drugomu ruku u znak pomirenja.

Nije rijetki slučaj, da susjed sa susjedom živi u svadi i mržnji, često puta radi kakve sitnice. Neće da se s njim pomiri, iznosi razloge: On je mene jače uvrijedio, prvi je započeo, ja sam stariji i neću da se ponizim pred mlađim. Ti si kršćanin, pogledaj dakle raspetoga Isusa. Isus je na križu oprostio onima, koji su

ga raspeli, a ti ne ćes da oprostiš bližnjemu. Ti moliš u Očenašu, da Bog tebi oprosti, kako ti oprastaš bližnjemu. Pogledaj još jednom raspetoga Isusa! Sam Isus hoće da izmiri tebe i tvoga neprijatelja. Gledaj, kako širi ruke; jednom rukom hoće, da ogrli tebe, a drugom tvoga neprijatelja.

Ako ne ćes da oprostiš neprijatelju svome, sjeti se što veli Isus: »Kojom mjerom budete mjerili, tom će se mjeriti i vama«. Mat. 7, 2.

S. Dragičević D. I.

NE UZDAJ SE U SEBE, VEC U BOGA.

U kolovozu 1897., ni dva mjeseca prije svoje smrti, govorila je sv. mala Terezija svojoj sestri Paulini — majci Agnezi od Isusa: »Moja Majko, kad bih ja bila nevjerna, kad bih počinila i najmanju nevjedu, znam, da bih se našla u teškoj smetnji i ne bih mogla da primim smrt. Zato ja molim bez prestanka dragog Boga: Prosim te, o moj Bože, ne dopusti, da bih bila nevjerna? —

— O kakvoj nevjeri govorite? upita je sestra.

»O svojevoljnoj oholoj pomisli, na pr. o ovakoj: Postigla sam ovu kreplost, stala sam, da je mogu vršiti. Kad bih tako mislila, oslanjala bih se na svoje sile, a kad se tko oslanja sam na sebe, u opasnosti je, da padne u ponor. Kad bih rekla: Moj Bože, ja te odviše ljubim, a da bih pristala i na samu jednu misao protivnu vjeri, tad bi moje napasti postale tako žestoke, da bih im sigurno podlegla.

»Ako budem ponizna, imat ću do svoje smrti pravo, da ne vrijedajući dragog Boga pocinjam male budalaštine. Gledajte malu djecu. Ona sad ovo razbiju, sad ono razderu, sad posrnu, premda ja pogriješim tako poput djeteta, nistavilo i moja slaboća, i ja velim sebi: Što bilo od mene, kad bih se oslanjala na svoje sile!

»Ja vrlo dobro shvaćam, kako je pao sv. Petar. Siromašni sv. Petar! On se oslanjao sam u sebe mjesto da se osloni na jakost

Kip sv. Male Terezije na oltaru župne crkve u St. Gradiški.

vrlo ljube svoje roditelje. Kad

tad mi je kao na dlanu moje

nistavilo i moja slaboća, i ja velim sebi: Što bilo od mene, kad

bih se oslanjala na sebe mjesto

dragog Boga. Da je on ponizno rekao Isusu: Daj mi srčanosti, da idem za tobom i u smrt, sigurna sam, da bi smjesta dobio tu srčanost. Stalna sam osim toga, da naš Gospodin nije ništa više učio svoje apostole poukama i osjetnom svojom nazočnošću, no što uči nas svetim nadahnućima svoje milosti. On je lako mogao reći sv. Petru: Traži od mene jakost, da izvršiš, što želiš. Ali nije htio to reći, jer određujući ga za glavara cijele Crkve, u kojoj ima toliko griešnika, htio je, da sv. Petar sam na sebi iskusи, što može čovjek bez pomoći Božje.

»Zato mu je prije njegova pada rekao Isus: Kad a d o d e š k s e b i , u t v r d u j b r a č u s v o j u , Luka 22, 32., t. j. pripovijedaj im, kako si sam sagriješio, pokaži im iz svoga iskustva, kako je slaba snaga ljudska.

Sv. Terezija od Malog Isusa: »Posljednje riječi«. Kolovoz.

OD POGANČETA APOSTOL ISUSOV...

Možda mi ne čete vjerovati, a ipak je istina ono, što ču vam pripovijediti. Susreo sam dječaka, radničko dijete, i upitao sam ga:

— Koliko ti je godina, mališu? — Deset.

— Znaš li čitati i pisati?

— Naučio sam u školi i jedno i drugo. Osim toga naučio sam imena raznih ptica i životinja i još mnogo šta.

— Onda si ti uistinu već mali učenjak. A poznaš li dragog Boga?

— Čuo sam za njegovo ime osobito onda, kad bi se tata rasrdio, te stao vikati, da se sva kuća tresla.

— Hm... A da li si čuo kada što o životu Isusovu?

— O onom čovjeku na križu?... Ne. Nitko mi o njem nije govorio. Čuo sam samo, kako se rugaju onima, koji ga štuju.

— Ako možeš, dolazi k meni svaku večer, pa ču te poučiti, tko je bio Isus. Isusov je život vrlo lijep i zanimljiv. Pripovijedat će ti, kako je on najvolio drugovati sa siromasima. Osobito je ljubio djecu. On je govorio: Pustite k meni malene. Tako kaže on i danas: Pustite k meni malene!

— Ali kako ćemo k njemu, kad je već umr'o?

— On je umr'o, ali je i uskrsnuo. Isus i sada živi, ali tako, da više ne može umrijeti. I oni će, koji ga ljube, živjeti poslije svoje smrti s njim i ne će nikad više umrijeti.

— Je li to istina? — Pa zašto bih te varao!

— Onda obećavam, da ču dolaziti k vama svake večeri.

Što je obećao, to je i izveo. I znate, što se dogodilo?... Ovaj dječak je upoznao dragog Isusa, počeo ga ljubiti svim žarom svoga srca i postao je njegovim apostolom-svećenikom. Radio je u okolini Pariza među ljudima, koji poznaju isto onako dobrog Isusa, kao što ga poznavao ovaj mališ, kad sam se prvi put s njim upoznao....

MALI KRIŽARI

LIJEPO SRCE, A NE ODIJELO.

U jednom su siromašnom selu bile misije. Župnik zamoli misijonare, da bi tri zadnja dana još bolje pripravili djecu na sv. pričest. Međutim se je narod krasno odazivao, a zadnja su tri dana u određeni sat dolazila djeca. Misijonar im je oduševljeno govorio o malom Isusu, koji se je u siromaštvu rodio, spominjao je, kako se sv. Alojzije pripravlja na sv. pričest. Često je isticao, da Isus traži čisto srce, a ne gleda na odijelo. Imao je i razloga da to ističe, jer je opazio, da se gdje koja djeca stide svoje sirotinje.

Svanuo napokon svećani dan prve sv. pričesti. Mnogo je bosonoge djece došlo toga dana u crkvu. Siromašne su majke nastojale, da opreme lijepo djecu za taj svećani čin. Odijelo su mogle nekako smoci, ali cipela ni od kuda.

Misijonar služio sv. Misu i držao kratak govor, a djeca su željno čekala čas, da prime dragog Isusa. I njihovi roditelji stupiše k stolu Gospodnjemu, jer ih je misijonar upozorio, da dobivaju ötoga dana potpuni oprost, udijeljen od sv. Oca Pape Pija XI.

Sva djeca poklekoše i već misijonar htjede da ih pričesti. No morao je čekati. Sva djeca, koja su bila obuvena, stadoše od reda svlačiti cipele — među njima i mala Katica — da bosonoge prime svog Isusa. Tim su činom htjele razveseliti svoje siromašne drugove. To je ugodno djelovalo na onu siromašnu djecu, a u crkvi su mnogi od ganuća brisali suze.

Iza zahvalne molitve djeca se sakupiše u sakristiju među njima i majka male Katice. Ona je ispričala misijonaru: »Nabavila sam Katici novo, bijelo odijelo, no ona ga nije htjela obući. Rekla mi je: — Moram se veseliti, što će primiti u svoje srce dragog Isusa. Ja će morati tu svoju radost podijeliti na dvoje. Veselim se dragom Isusu, a moram se veseliti i novoj haljini. Ja će na sv. pričest u ovoj običnoj haljini, jer će tada biti mnogo sabranija, a mali će Isus biti sa mnom zadovoljniji.«

Misijonar podijelio pravopričesnicima medalju Srca Isusova, a maloj Katici još i moltvenik, na kome je napisao: »Dobroj Katici Isus gleda na čisto srce, a ne na odijelo.«

Iza male okrepe išla je procesija sa Presv. Sakramentom. Djeca su sa svijećom i kitom cvijeća pratila Isusa ispred neba.

Neki se roditelji previše brinu za novo odijelo djece kod prve sv. pričesti i potvrde. Neka djecu što bolje pouče i priprave na taj sveti čin. Neka ih ne sablažnjuju zlim primjerom, osobito psovkom. Odijelo, neka bude samo pristojno i čisto. Bog ne trpi taštine. Isus gleda čisto srce a ne na odijelo. S. Dragičević D. L.

NE DAJ SVE UVIJEK NA VOLJU DJETETU.

Neke su gospode pohodile sv. Franjku barunicu od Chantala. Imale su prigode, da vide, kako ona uči i uzgaja svoju djecu. Jednog su dana gledale, kako uči dijete hodati. Mališ bi koraknuo na jednu stranu, a ona bi ga brzo povukla na drugu. Kad bi zato zaplakao, još bi ga više i ustrajnije vježbala i on bi se napokon umirio. Kad bi dijete zaželjelo igračku, ne bi mu je odmah dala. Ako bi je silom uzeo, odmah bi ga kaznila. Začudene gospode rekoše: »Kako možete mučiti svoje dijete?« Ona će im: »Dijete je nerazumno. Baš zato ga i učim treba da mu prijede u krv r e d, poslušnost i odricanje svoje volje. — Tako valja djecu od malena vježbati, ako želimo, da budu čestito uzgojena. S. D.

SRCE BOŽANSKOGA UZGAJATELJA.

Isus je bio svomu narodu ne samo učitelj nego i uzgajatelj. On je to i danas cijelom ljudskom rodu. Uzgoj njegov jasno prosjeva iz njegova postupanja s apostolima, jer je njih osobito pazio.

Uzgoj je pošao cijelog uzgojitelja za cijelog gojenca. Ipak je uloga srca u uzgoju najvažnija. Promotrimo tu ulogu Bož. Srca. Nije to samo za vas, hrvatski svećenici i učitelji, učiteljice i redovnice, nego i za vas ocevi i majke, braća i sestre, naobraženiji jednako kao i radnici. Svi osjećamo potrebu uzvišenoga primjera Isusova; želje sviju nas sklapaju se danas u molitvu: »Pokaži nam, Gospode, putove svoje, stazama svojim pouči nas!« Ps. 24, 4.

Otkriva.

Debele su već knjige napisane o samom cilju uzgoja. Razumljivo, jer se baš u tom otkriva shvaćanje: čemu čovjek živi? koja prava ima društvo i država? zašto uopće postoji svijet? Baš prema cilju uzgoja usmjeruju se svi mogući odnosi čovjeka: prema Bogu, prema susjedu, prema državi, obitelji i sebi.

Kad Isus govori o tim odnosima, postavlja im jedno mjerilo i cilj: »**Budite savršeni, kao što je savršen Otac vaš nebeski.**« Mt. 5, 48. Čovječe! Stvoritelj tvoj je ujedno Otac tvoj dobri, mogući, mudri, sveti... Kralj svemira posnio te... Što naravnije nego da se u njega ugledaš, pa da misliš, želiš, radiš — kako u njega vidiš. Postati što savršenije dijete Oca nebeskoga — to je naš odgoj.

Upravo tim djetinjstvom mjeri Isus sve naše odnose i dužnosti: prema Ocu jasno ih označuje u »Očenašu...«. Prema starozavjetnoj vjerskoj zajednici: »Sinovi su slobodni, dakle ne trebaju plaćati hramski porez«. Mt. 17, 25. Prema ljudima: »Blaženi miroljubivi, jer će se sinovi Božji zvati«. Mt. 5, 9. Prema neprijateljima: »Ljubite neprijatelje svoje, da budete djeca Oca svoga nebeskoga«. Mt. 5, 44. Sebe sama treba čovjek da sredi te bude kao dijete nevinio: »Ako ne postanete kao djeca, ne ćete ući u kraljevstvo nebesko«. Mt. 18, 3.

Ova dakle misao djetinjstva Božjega, preporoda po Bogu i života s Bogom i u Bogu, to je uzvišeni, a u isti mah tako mili cilj odgoja Isusova. Živ je to odraz Srca Božjega, iz koga je poteklo otkupljenje: »Vidite, kakova nam ljubav dade Bog, da se djecom Božjom zovemo i jesmo!« I. Iv. 3, 1. Ljubav Srca Isusova otkrila nam je svrhu odgoja. U tom su cilju uključeni svi drugi podređeni ciljevi: postati značaj, služiti se plemenito slobodom, biti dobar rodoljub, žrtvovati se za zajednicu... Iz djetinjstva Božjega izviru svi najbolji plodovi uzgoja: ljubav, pravda, sučut, jakost, čistoća.

Da li oplemenjuješ svoju čud prema tom cilju? Podvrgavaš li razum vjeri, a tijelo razumu? Paziš li da se djeca uzbajaju po svetoj vjeri? Pokazujuš li djeci sliku Presv. Srca, da upoznaju nje-govu ljubav? Ostaješ li uvijek u istim pogreškama?

Osvaja.

Sv. Matej pripovijeda već u četvrtoj glavi svoga evanđelja, kako su apostoli oduševljeno pošli za Isusom i kako ga je slijedilo silno mnoštvo odmah na početku javnog rada. Privlačio ih je njegov blagi nauk, njegova svetost, a najviše divna djela, ozdravljenja i druge pomoći. Isus osvaja ljudi djelima ljubavi, da ih onda uzgoji za djecu Božju. U sebi je ljudima pokazao savršenu sliku Očevu, da iz nje čitaju ljubav i požrtvovnost Očevu. To njih uvjerava i osvaja. Isus prodire Srecem kroz srce do uma. »Bog je ljubav — i mi vjerovasmo ljubavi.« I. Iv. 4, 8, 16.

Tu ljubav namro je svojim učenicima kao svoju glavnu zavjet i ona osvaja srca kroz vjekove za Oca. Ona će dići Grke i Rimljane iz nečudorednosti, ona će ukrotiti Germane i Slave, ona će uliti nov život crncima... »Po tomu će poznati, da ste učenici moji, ako se ljubite«. Iv. 13, 35.

Za teže gibile ljudi odabire Isus i razloge nagrade i kazne, da ih odgoji. »Tko vrši volju Oca moga — obećaje On — taj će ući u kraljevstvo nebesko.« Mt. 7, 21. Tko to ne učini i ne

vrši dobrih djela, nerodno je drvo, koje će se posjeći i u oganj baciti«. Mt. 7, 19.

Sa svake strane juriša eto Isus na srce ljudsko, da ga osvoji za Oca. Kako nas dobro razumije! Spušta se i do sebičnosti naše, samo da nas k višemu digne. Vrši li zapovijedi Božje samo iz straha? Nije čudo da onda ne osjećaš, kako je mio Gospod. Isuse! Tebi za ljubav radit će i trpjeti!

Vježba.

Isus razumije i nestalnost srca ljudskoga. Zato hoće da ga vježbom učini postojanim. On je praktičan. Njegov nauk nije samo da se znade nego da se i vrši. Tek što je bio malo poučio apostole, odmah ih šalje da se vježbaju propovijedajući pokoru drugima. Mt. 10, 1.

Ne traži Isus ipak da budu odmah potpuno savršeni. Kad mu Ivanovi učenici spominjavaju, da njegovi apostoli premalo poste, brani ih Isus ovako: »Zar mogu svatovi tugovati dok je zaručnik s njima? Doći će dani, kad će se uzeti zaručnik od njih, i tada će posti...«. Mt. 9, 14.

Tako je naš Bož. Uzgajatelj obazriv, da od učenika traži samo postepeno sve savršeniju poslušnost. Najprije traži da bace mreže, gdje im se činilo da nema riba; drugi put da zaplove na uzburkano more, treći puta zapovijeda Petru da uhvati ribu, koja će u ustima imati novac za porez.

Najprije traži da vrše zapovijedi, a onda ih potiče da prigle savjete. Od sviju ipak traži uvjek dobru volju i da se trude vršeći dobro. »Kako su tjesna vrata i uzak put, koji vodi u život! Udite kroz uska vratal!« Mt. 7, 13. »Kraljevstvo Božje silu trpi i siloviti ga osvajaju«. Mt. 11, 12.

Eto Srca Bož. Uzgajatelja! Samim umom hladno bi davao zapovijedi, ali bi naišao na hladan otpor. Srce ga učinilo shvatljivim i prihvatljivim. Tu ulogu vrši ono još i danas. Pobožnošću Srcu Isusovu najlaglje se uspnemo do savršenosti — uvjerava nas sv. Margareta. A nije li to isto, što pokazuje sv. Mala Terezija na svom »malom putu kreposti«: budi dijete i ljubi, pa će te sam Gospod dizati.

Slijediš li Bož. Srce postojanom vježbom u kreposti? Pouzdaješ li se u njega u tami duševnoj i zapuštenosti? Imaš li razumijevanja za slabosti drugih, da ih postepeno oplemeniš?...

Božanski Uzgajatelju! Ti si znao tako osvojiti srca, da je i Toma uskliknuo: »Hajde da i mi umremo s njime!« Osvoji-i vježbaj srce moje, da se slika Očeva savršeno odrazi u njemu! J. V.

ZAHVALNICE

SV. OBITELJ SMIRILA OBITELJ.

Slavonija. Muž moj nije baš najbolje znao postupati s djecom, a po njemu se vladali i sinovi, pa je bilo često tučnjava među njima. Mladi je nešto boležljiv i nije mogao tako raditi kao stariji, pa eto uvijek razmirice. Utekla sam se molitvom sv. Obitelji, da mi ona smiri obitelj. I ne uzalud. Braća se mirno nagodila i podijelila i sad inamo barem mir Božji. Budi hvala Isusu, Mariji i sv. Josipu za prosvijetljenje i smirenje, a Bog dragi platio vama, što nas u Glasniku tako lijepo učite svemu dobru. J. G.

U GORKIM ČASOVIMA.

Hrvatska. Sirota sam od djetinjstva, kroz cijeli dosadanji život pripuštena samoj sebi. Živim u vrlo teškim prilikama. Dolazim na časove do očaja. Ali me ne ostavlja Presv. Srce Isusovo, koga po zagovoru sv. Male Terezije i sv. Antuna u čvrstoj vjeri prizivam devetnicama u pomoć. Presv. Srce daje mi jakosti, krijeći me i tješi, da ne klonem. Vječna mu hvala! K. M.

BOŽANSKI LIJEĆNIK.

Hrvatska. I opet jedan slučaj, gdje je pomogla pouzdana i ustrajna molitva. Bolovala sam od neke nutarne bolesti, koja mi je zadavala mnogo neugodnosti. Pošla sam k liječniku specijalisti. Ovaj me pregledao i izjavio, da je potrebna operacija. Kako sam inače slabijeg zdravlja, nijesam se nikako mogla na to odlučiti. Stoga se čvrstom vjerom i toplim pouzdanjem utečem svemogućemu Liječniku, da mi po zagovoru nebeske Majke pomogne. I ozdravih bez operacije. Z. B.

ZAHVALJUJU BOŽ. SRCU:

Babina greda FB Braća se izmirila, dar D 10.— MS Presv. Srce uzdržalo me živu djeci. — Babska MP Za milost, dar D 20.— Bell AB Srce Is. po zagovoru Majke B. Lurdske i sv. Ante vratilo zdravlje bratu i sestri, dar lira 100.— Beograd VM Dobila namještene, dar D 30.— KM Nebeski zaštitinci pomogli meni i mojim esstrama, da smo dobro uspjele u školi. — Bjelovar JM Za milost u duševnim bolima, dar D 20.— Brežig VM Za pomoć, dar D 10.— Brinje AMM Za ženino zdravlje, dar D 50.— Brnelizi JB Po zagovoru b. Langa dokazana nevinost na sudu, dar D. 50.— Brod n/S MM Pomoć u velikoj bijedi, dar D 10.— Carevdar MS Majci B. Lurdskoj i sv. Josipu za usluženu molbu, dar D 30.— Cavtat NV Za sretnu parnicu, dar D 15.— Cerić ZD Za milosti, dar D 40.— Ciglena KH Nestalo sušice na dušniku dar D 10.— Crkvenica MZ Za milosti od Presv. Srca, dar D 50.— Crnilug AA Oslobođen teške bolesti, dar D 10.— Čukovac AR Za zdravlje, dar D 25.— Dubašica KM Presv. Srce pomaže me. — Ferdinandovac MZ Harna za sve darove. — Generalski Stol LH Za mnoge milosti, dar D 20.— Gor. Oštре Hvala Presv. Srcu za mnoge milosti, dar D 30.— Grbačevac MŠ Sv. Maša Terezija me češće pomogla, dar D 20.— Gradina TP Pomoć u gospodarstvu. Žena ozdravila. — Grobnik DP U velikoj nezgodbi radi posjeda priteklo mi u pomoć Presv. Srce. Dar D 100.— Imotski NP Za pomoć u mnogim nezgodama, osobito kod očne bolesti; dar D 10.— Istra MR Ispuniла mi se vruci želja. — Kamenica MH Muž nenadano dobio službu. Dijete ozdravilo od šarlah-a; dar D 70.— Keeawatin AS Presv. Srce po zagovoru žalosne Majke B. oslobođilo i mene i moje od mnogih bolesti, dar Dol. 1.— Križevci AŠ Za sretnu opepraciju, dar D 60.— ZB U znak zahvale dar D 20.— Kucura SS Često mi pomogao zagovor b. Langa. — Kuna IV Za milosti. — Lipovac MU U teškoj borbi pomogli mi sv. Josip i sv. Anton, dar D 50.— Livno AF Uz pomoć Presv. Srca sretno se uredile obiteljske prilike, dar D 25.— Lukovo AA Za milosti, dar D 50.—

Makarska MM Za sretan uspjeh na ispitima. — **Mala Subotica KT U tjelesnoj i duševnoj nevolji** pomoglo mi Presv. Srce po zagovoru Majke B. Lurdske, dar D 30.— **Milna ĐV** Za milost, dar Dol. 1.— **Mirzapoliće MG** Za zdravlje. — **Novo Čiče SK** Gospa Lurdaska povratila majci zdravlje, dar D 10.— **Novigrad ŠLj** Za milost, dar D 10.— **Obreška MP** Molba uslišana po zagovoru sv. Ante. — **Orahovica KM** Ozdravila. Čitat ču Glasnik, dok sam živa. Dar D 20.— **Orehovac JM** Hvalt za pomoć u gospodarstvu. — **Osijek VŠ Sv. Obitelji za milosti i na dobrom ispitu zrelosti**; dar D 20.— **Podgajci FP** Za zdravlje, dar D 20.— **MK Presv.** Srce pomoglo mi zagovorom sv. Ante, da sam sagradila kuću, dar D 10.— **Podgajec IP** Čim započeh devetnicu u čast Presv. Sreće Isusova i Prečist. Srca Marijina, ozdravi mi dijetę od šarlahala; dar D 50.— **Po Marina MB** Za pomoć u nevolji. — **Prčanj AB** Uslišana mi želja. — **Prelog MB** Uz druge milosti nestalo teške bolesti, dar D 10.— **Prijedor IM** Za nebrojena dobročinstva i za sretno položeni ispit, dar D 100.— **Radikovci JZ** Dobro prošao bez operacije, dar D 100.— **Rasinja MS** Sv. Obitelji i drugima zaštitnicima vječna hvala! — **Raven ZM** Za sinov uspjeh na ispitu. — **Rijeka MR** Izbavljena iz velike neprilike, dar D 12.— **Sarajevo ES** Dobio željenu milost. — **Sasina AZ** Za sve milosti, dar D 10.— **Senj DZ** Za uspjeh na ispitima. — **LL** Bez operacije nestalo teške bolesti uha. — **Slavonija FS** Majci se zdravlje pobojšalo. Presv. Srce uvijek mi pomaže, dar D 45.— **Sofija MR** Za pomoć pri operaciji, dar D 20.— **Sombor JS** Za pomoć u bolesti. — **Split FB** U zahvalu dar D 20.— **NM Presv.** Srce riješilo me teške bolesti. — **Stari Futog JK** Ujak ozdravio i ja našao zanat, dar D 10.— **Stupnik SP** Ispunile mi se mnoge želje, nestalo bolesti, dar D 20.— **Subotica SP** Za pomoć u raznim zgodama, dar D 1000.— **Sv. Nedjelja AV** Dobila mnoge milosti. — **Šeovci AH** Zemlja sretno podijeljena, dar D 10.— **Širokopolje MD** Za milosti, dar D 30.— **Topusko FV** Na čast Presv. Srca dar D 20.— **Trnovitica MG** Za sretan porod, dar D 10.— **Vipovo JC** Uslišana, dar D 20.— **Veleševac FC** Našao izgubljenu stvar, dar D 10.— **Vrbova RL** Pomoć u nevolji, dar D 10.— **Vrbovec NN** Presv. Srce izbavilo me iz raznih neprilika, dar D 20.— **Vrbovsko Vj R** Za pomoć u duševnim borbama i za druge milosti, dar D 10.— **Vukovar ER** Po zagovoru sv. M. Terezije i sv. Antuna kćerka mi već treći put ozdravila. — **Zagreb ZB** Ozdravila bez operacije. — **MC Osjetila osobitu pomoć b. Langa**, dar D 100.— **FH** Za sretan unukov ispit. — **DMJ** Sin sretno položio ispite, dar D 130.— **DK** Sretno položio ispit, dar D 70.— **IAS** Za sretan porod, dar D 10.— **MS** Dobro uspjela operacija, dar D 10.— **JT** Za sretan porod i druge milosti, dar D 100.— **AV** Nestalo reume. Do smrti ču držati Glasnik, dar D 12.50.— **MW** Zahvalna moli za druge milosti, dar D 20.— **RZ** Primila mnoge milosti. — **SS** Pomožena u bolesti na plućima, dar D 10.— **Zavidovići AM** Presv. Srce nije dale, da umrem bez svećenika, dar D 20.— **Zvornik MM** Za pomoć u bolesti.

V1JEST1

Štešinci, I kod nas postoji Djevojačko društvo P. S. I. ali se o njemu kao i o njegovu radu zna malo ili ništa. No otako je ovamo došla vrijedna i revna učiteljica, gđica Katica Valok, društvo je oživilo i dalje se na rad. Od 1. I. 1928. do konca svibnja ove godine bilo je do 800 naknadnih sv. pričestii. Članice društva redovno se sastaju svake nedjelje i blagdana u župskom domu. Na sastancima redovno drži g. župnik predavanje, dok članovi deklamiraju, čitaju poučne sastavke, raspravljaju i t. d.

Ove smo godine osobito svećano proslavile svetkovinu Presv. Srce Isusova. Uz mnogo naroda pristupile su sve članice k stolu Gospodnjem U 10 sati bila je propovijed, procesija s Presvetim, u kojoj su članice nosile kip P. G. L., prekrasne iskićene cvjećem i hrvatskim trobojnicama. Iza procesije ovršena je javna posveta Presv. Srcu Isusovu i napokon se služila sv. Misa.

Naroda je u procesiji bilo veoma mnogo. Poslije podne priredile su članice iza večernje u čast Presv. Srca u crkvenoj porti malu — moglo bi se reći — akademiju. Sve je bilo zaneseno radom našega društva, osim možda onih nekoliko, kojima je trud u oku, što naša revna učiteljica i glavarica društva gdica Valok voli svoje drugarice seoske djevojke.

Nijesmo mogle odoljeti srcu, da u nedjelju iza blagdanu ne odemo s g. župnikom u filijalu, gdje je trebala biti sv. Misa. Imade tamo nekih 80 kuća katoličkih, a i te pomaš zaboravljaju na dragoga Boga i sv. vjeru, jer su među samim inovjercima. Pod sv. Misom mi smo pjevale, a poslije večernje priredile smo i tamo akademiju, koja je i na onaj narod najbolje djelovala.

Preporučujemo se osobitoj zaštiti Presv. Srca Isusova, da nam pomogne, kako bi se i u Jameri osnovalo Djevojačko društvo P. S. L.

Adela Pavlović, tajnica.

Djevojačko društvo S. L. u Oreševici na dan osnutka 16. V. 1929.

Draga Baćanska. Ovog smo mjeseca prikazale za sv. Oca Papu: 8 sv. pričestici, 2 devetnice, 6 krunica i 15 sv. Misa. Prvog smo petka u mjesecu imale sv. Misu. Sve članice izvršuju svoje redovite dužnosti. **V. Štefanić, glavarica.**

Barbat na Rabu. U našoj je župi osnovano Djevojačko društvo S. L. koncem prošle godine. Ovih smo dana imale glavnu red. godišnju skupštinu, pa je opet izabrana za glavaricu Antica Frankić, za revniteljice: Jelka Deželić, Antica Jureša, Stoše Jureša i Katica Žigo. Upisano nas je u društvo 44, a od ovih su se dvije ovoga proljeća udale. Sve članice savjesno i marno-ovršuju društvena pravila, i tako je društvo župi na korist i diku. Redovito se sastajemo svake nedjelje, a svake nam prve nedjelje naš upravitelj, v. g. župnik, drži za naš duhov. napredak praktični i pobudni govor. — Otkada je društvo zasnovano sve se više širi i čita u našoj župi lijepi naš Glasnik S. I. — Društvo naše još nema svoga barjaka, ali ćemo i mi doskora s veseljem gledati lijepu svoju zastavu, za koju marljivo sabiremo novčane prinose. — Sve smo nedjeljne i blagdanje neće sv. pričestici kroz ovu godinu namijenile za sv. Oca Papu, tako isto i društvene nedjeljne pobožnosti: Zlatnu krunicu i Litanijske S. I. Povrh toga prikazale smo sve zajedno ukupno 390 posebnih sv. pričestici za sv. Oca Papu.

Kampor na Rabu. Lijepo smo proslavile blagdan presv. Srca Isusova. i to najprije ujutru sv. Misom, pod kojom smo zajednički primile djevojke

sv. pričest. Iza sv. Mise bila je procesija, koju je vodio vlč. g. župnik. Za procesije smo molile litanijske presv. Srca Isusova, izatoga Zlatnu krunicu. Poslije podne se držao blagoslov s Presvetim. Crkva je bila puna naroda. Imali smo jedan četvrt sata klanjanja pred presv. Sakramentom u zahvalu, što nam je Bog dao obilnu kisu. — Ove nam se godine udalo 7 članica, a pristupile su nove 3. Uprava našeg Djev. društva je ova: Miš Marija glavarica, Lupić Marija zamjenica, Miš Anka, Blagdan Marija, Karlić Ruža, Halović Milica — savjetnice. Imamo u svemu 48 članica. Svake prve nedjelje u mjesecu imamo zajedničku sv. pričest i sastanak, na kojem nam govori vlč. o. Brusić. Hvala Bož. Srcu, koje nam daje milost da napredujemo. B. M.

Bratovština Srca Isusova u Samoboru o svojoj 30. godišnjici.

† Antun Orlić, nadstojnik Marijine Kongregacije Sali. Već je punih šest godina, što je stupio pod Marijino okrilje taj naš mili brat i neumorno je radio za slavu Marijinu i njezina božanskoga Sina. Kako je bio uzoran mladić, izabrao ga Orao u Salima za svoga predsjednika. Uzato je bio član Katoličkoga prosvjetnog društva i odabran u nadzor za gradnju Kat. Doma.

Na 25. VII. osjetio je jake bolove u želucu i istog dana usnu u Gospodu u šibenskoj bolnici, okrijepljen sv. sakramentima. Mrtvi ostaci su preneseni u njegovo rodno mjesto, gdje su ga braća časno sahranila. Na grobu se je oprostio u ime Marijine Kongregacije i ostalih društava brat L. Finka, zatim njegov rođeni brat Kongreganist, kojeg je ostavio žalosna s ocem. Mariji i Isusu je bio drag, zato su ga uzeli k sebi. Ondje će se on još više moliti za svoju braću.

Bolovao je prije od proširenja želuca punih pet godina, no pred šest je mjeseci bio gotovo posve zdrav. Kako mu se nenadano posve pogoršalo stanje, ostavio nas je u 25. godini života. — Moli, Ante, za svoju braću, da i mi dodemo k Majci Mariji i da skupa s njome se uvijeke veselimo. Pokoj ti vječni.

Kongreganist.

* * *

Dr. F. Dvornik: Život sv. Večeslava preveo s češkoga A. Šimčík. Knjižica lijepo prikazuje život svetog mučenika i vladara češkoga. Dobro je, da je prevedena na hrvatski, da sad o 1000 godišnjici svećevio i naš narod bolje upozna taj ponos katoličke Češke. Stoji D 5.— Narudžbe prima Narodna Prosvjeta, Zagreb Kaptol 29.

DAROVI U MJESECU SRPNJU 1929.

Za sv. Mise: Bakonja MK 15 Joliet Ills. CK Dol. 1.— Kamenica MH 20 Lovellsville GD Dol. 1.— Ohrid DL 10 Podgajci podr. FH 20 Satnica KC 20 RP 20 Stražanac FS 40 Vilmerding Pa AB Dol. 5.— Zagreb DJ 15.

Za Svetište S. L Beograd VM 30 Canton Ill. JK Dol. 1.— Crikvenica MZ 50 Goranec MH 12 Ivančić Kloštar DA 100 Krapina DK 10 Lebanon Pa. FO Dol. 1.— Lukovo AA 50 Novigrad LS 10 Radikovci JS 100 Ruma KT 5 Split FP 20 Stari Futog JK 10 Sveti. Miletić IM 20 Vrbovsko VK 10 Zagreb BS 10 FP 50 JT 100.

U čast Srcu Isusovu: Bakonja MK 10 Beletinec OA 10 Beograd VV 15 Bjelovar JM 10 Brod SR 10 Carevdar MŠ 30 Ciglena KH 10 Cleveland Ohio JB Dol. 1.— Crniug AA 10 Dubročac MS 10 Gen. Stol LH 20 Gor. Oštrelj DK 40 Hillsville Pa. MB Dol. 2.— Kansas City MK Dol. 1.— Keewatin ASH Dol. 1.— Križevci AS 50 IP 50 ZB 20 Kupine KR 10 Mala FL 20 Mala Subotica KT 20 Nova Gradiška AZ 20 Omis MB 10 Osijek AK 50 Radoboj AV 10 Rankin Pa. MB Dol. 1.— Sasina AZ 10 Solija MR 20 Staro Petrovo Selo RL 10 St. Joseph Mo. ME Dol. 1.— Stupnik SP 20 Sv. Nedelja AV 100 Šeovci AH 10 Širokopolje MD 30 Topusko KF 50 Valpovo JC 20 Whiting Ind. SD Dol. 1.— Zagreb MV 20 SS 100 FH 10.

U čast Srcu Isusovu, Srcu Mar., Majci Bož., Lurd. Gospo, sv. Josipu, sv. Antunu, sv. Tereziji od M. L i S. Čelini: Cerić ZD 40 Bjelovar JM 10 Brinje AM 50 Grabušac MŠ 20 Koviljača DO 25 Križevci AS 10 Lipovac MM 50 Mačkovac MR 15 Mala Subotica KT 10 Martinsburg JM Dol. 1.— Nova Gradiška AZ 20 Novo Čiče SK 10 Omis MB 10 Toronto Ohio BC Dol. 2.—

Za raš. Glasnika: Babina Greda MS 15 Babbska MP 20 Beograd OD 20 Breg MB 3 Brkelici JB 20 Brod MM 10 Cavtat NV 15 Cleveland Ohio TA Dol. 1.— Clocočić FB 15 Chicago Ill. MC 50 cen. Črešnjevac DF 50 Drvar MK 5 Farkašić ŠS 35 Grobnik DP 100 Imotski PV 10 Kamenica MH 80 Komiža NM 5 Kosor VM 10 Krapina DK 30 Laduč NB 10 Lepoglava FA 25 Majkovec NB 20 Milna DV Dol. 1.— Novi Vinodol MZ 10 Ohrid DL 10 Orahovica KM 20 Osijek VS 20 Prijedor IM 100 Primošten SK 10 Senj RO 15 Sisak ZK 10 Stražanac FS 5 Str. Vojna Vrpolje KP 10 Subotica IP 1000.— Sveti. Miletić MŠ 30 Svinjarević MF 53 Topusko JK 20 Trnovitica MG 10 Vojni Križ JK 10 JM 12:50 Zagreb AV 12:50 BK 15 DJ 15 FF 10 FR 10 J i AS 10 MK 5 MŠ 10 SD 50 Zavidović AM 20.

Za kruh sv. Antuna: Borčec KP 5 Černa KB 50 Fiume MR 12 Podgajci Podr. FH 10 Veleševac TC 10 Zagreb SD 50.

Za Dom duh. vježbi: Bedenica DK 10 AK 10 Dubrovac DS 10 Farkašić ŠS 15 Flint Mich. Dol. 1.— Ivankovo PK 10 JH 5 Koran MČ 15 Lišnica AF 10 BF 10 Mar. Trost MO 5 Nova Topola RG 5 Numa Jova PM Dol. 1.— South Bend Ind. IR Dol. 2.— Pietroin S. GP Lira 6.— Stupnik SP 5.

Za Malo Sjemenište D. L u Travniku: Jedna kongregacija 700 LS 300 MŠ 50 AF 100 JD 10 MG 140 OP 600 SS 325 PS 196 DS 30 PD 20 Zagreb MC 100.

Za misije: Amerika MM Dol. 5.— Djakov. Selci BM 55 Đakovo LT 10 Prelog MB 10 South Bend Ind. Dol. 1.— Vojni Križ JC 100 Vrbovec NN 20. O. Mesariću: Za katehiste: Bakar TM sakup. 20, za pokrštenje crnač. dječaka na ime Ivan: South Bend Ind. Dol. 2.—

Za pokrštenje crnač. dječaka na ime Josip: Komiža NM 100, poganski dječaka na ime Miroslav-Josip: Zagreb DJ 100.

Za Misije: Gola NK 10 Sinj JS 100 Zagreb MK 10.

O. Mesariću za katehistu: Bakar TM sakupila 16.

Za pokrštenje jednog crnčeta na ime Bartol: Ravnagora MD 100.

O. Vizjaku za otkup i pokrštenje: Jednog dječaka na ime Juro: Steelton JJ Dol. 2 i pol, jedne djevojčice na ime Marija: Vinkovci MŠ 100.

Urednik Milan Pavelić D. L

Vlasnik: Kolegij Družbe Isusove u Zagrebu — A. Alfrević D. L

Tiskom »Glasnika Srca Isusova« — K. Grimm D. L

MJESECNA NAKANA U LISTOPADU:

Svi, koji traže istinu.

Posebne nakane za svaki dan:

- 1 U Remigij. Listopadska pobožnost.
- 2 S Andeli čuvari. Stovanje sv. andela.
- 3 Ć TEREZIJA OD M. ISUSA. Mjes. zašt. Svi čisti
- 4 P Franjo Asijski. Franjevački redovi.
- 5 S Placid. Mornari i putnici.

- 6 N 20. po Duh. Bruno. Strogi redovi kod nas.
- 7 P Sv. krunica. Revno moljenje krunice.
- 8 U Brigita. Dobrotvori ubogih.
- 9 S Dionizij. Obraćenje grješnika.
- 10 Ć Franjo Borgija. Ljubav k Presv. Sakramantu.
- 11 P Nikazije. Crkva u Meksiku.
- 12 S Maksimilijan. Umirući.

- 13 N 21. po Duh. Eduard. Kršćanski vladari.
- 14 P Kalisto. Sv. Otac Papa.
- 15 U Terezija. ženski redovi i njihov podmladak.
- 16 S Hedvig. Sablažnjivo odjevene ženske.
- 17 Ć Margaretta Alakok. Posveta obitelji.
- 18 P Luka ev. Katolički lječnici.
- 19 S Petar od Alkantare. Svećenička zvanja.

- 20 N 22. po Duh. Ivan Kentski. Siromasi.
- 21 P Uršula. Uršulinke i njihov podmladak.
- 22 U Kordula. Djekočačka društva Srca Is.
- 23 S Ignacij b. Obraćenje istoka.
- 24 Ć Rafael ark. Naša mladež.
- 25 P Krizanto i Darija. Obrtnici i trgovci.
- 26 S Demetrij. Crkva u Rusiji.

- 27 N 23. po Duh. Krist Kralj. Mir u svijetu.
- 28 P Simun i Juda ap. Misijonari.
- 29 U Narcis b. Naši biskupi.
- 30 S Alfonso Rodriges. Svi koji teže za svetošću.
- 31 Ć Vuk. Naši pokojnici.

Swagdanje prikazanje. Božansko Srce Isusovo! Ja ti prikazujem po bezgrešnom Srcu Marijinu sve molitve, djela i trpljenja ovoga dana u naknadu za naše uvrede i na sve one nakane, na koje se ti neprestano prikazujuš na oltaru, osobito ti ih prikazujem za sv. Crkvu, za sv. Oca papu i za sve potrebe članovima Apostolstva molitve ovoga mjeseca i dana preporučene. Amen.

Oprosti za članove Apostolstva molitve. Potpuni oprost jednoga petka po volji, i još jednog dana po volji odabranog. Na dan pomirovne sv. pričesti. Na blagdan mjesecnog zaštitnika.

Oprosti za članove bratovštine Presv. Srca Isusova. Potpuni oprost prvoga petka ili prve nedjelje, i još jedan po volji odabrani dan.

Opća mjesecna nakana u studenom: **Swagdanja sv. pričest.**
Misijnska nakana: **Obraćenje crnaca u Americi.**

GLASNIK SRCA ISUSOVA

God. 38.

Studení 1929.

Broj 11.

Česta sveta pričest.

Nakana Apostolstva molitve u studenom blagoslovljena od sv. Oca.

— Zar nismo mi dobri kršćani, gospodine župniče. Eto koliko nas je bilo danas u crkvil! Teko zade u razgovor s mladim revnim župnikom jedan čestiti seljak iza nedjeljne sv. Mise.

— Istina, kad bismo potom sudili, ova bi naša župa bila puna vrlo dobrih kršćana, jer naš narod rado ide u crkvu. Ali ipak treba još mnogo, da svi postanemo pravi, potpuni kršćani.

— Sto to kažete, dragi velečasni!

Cetiri vrste kršćana. — Život, život se traži, moj Pero. Pravi, sveti kršćanski život. I dok ištem takav život u naših ljudi, gledam neke od njih i vidim, hvala Bogu, na njihovim licima i zdravlje i radost i čini mi se, da im na čelu piše zlatnim slovima: Kršćanin. Ima i drugih, kojima se lica manje sjaju, a na čelu kao da im je ubilježeno blijedim srebrom: Kršćanin. Treći su mrljava lica, slabunjavi, jedva živi i na čelu im napisano kao voderim slovima, da jedva čitaš: Kršćanin. Četvrti su tamni, hladni, mrtvi, a na čelu im crnim slovima načrćano nešto, ne znaš, piše li kršćanin, što li drugo.

— Dokućujem, velečasni. Ali u čemu je zapravo taj život?

Kako se hraniš, tako živiš. — U hrani, što je uzimlju. Jedni se hrane vrlo dobro, drugi dobro, treći malo, četvrti nimalo.

— Koju to hranu mislite?

— Svetu pričest. Koji je primaju, kako treba, svaki ili gotovo svaki dan, ti su puni života, to su zlatni kršćani. Koji je do-

stojno primaju svaki tjedan, svaki mjesec ili češće u godini, i ti su dobri, i tima duše sjaju ali manje, kao srebro. Koji je primaju samo jednom u godini, njihove duše, ako uopće žive, žive slabo, jadno. To su vodenii kršćani. Koji se svojom krivnjom ni jednom na godinu ne nahrane ovim nebeskim Kruhom, ti jesu i nisu kršćani, to su duševni mrtvaci. Presveta Hostija je »kruh, koji s neba silazi i daje ljudima život«, kaže Isus. Iv. 6. Kako se koji od nas prema ovom kruhu vlada, kako ga blaguje, tako živi.

— Onda je red često ići k sv. pričesti, gospodine župniče.

Što želi Isus. — Tako je moj Pero. To je živa želja Isusova. On reče apostolima malo prije nego će ih prvi put pričestiti: »Zarko sam želio blagovati ovaj vazam s vama.« Lk. 22, 15. On reče još prije: »Ja sam kruh živi, koji sam s neba sašao. Tko jede od ovoga kruha, živjet će dovjeka; kruh, koji će ja dati, tijelo je moje za život svijeta.« Iv. 6. Isus eto ispredaje svoje tijelo s kruhom. A kruh blagujemo svaki dan. Potom i njegovo tijelo treba da blagujemo svaki dan.

Isus ispredaje svoje tijelo i s manom, kojom je Bog hranio negda Židove u pustinji »...Vaši su oci jeli manu i pomrli su. Tko jede ovaj kruh, živjet će uvijek.« Iv. 6. A manu su Židovi jeli svaki dan. Dakle i mi treba da blagujemo Tijelo Isusovo svaki dan.

U Očenašu molimo: »Kruh naš svagdanji daj nam danas.« A svi gotovo sveti oci uče, da ovaj kruh ovdje znači ponajprije Tijelo Isusovo. Po tome nam i Očenaš kaže, da se moramo pričestivati svaki dan.

Što želi Crkva. Crkveni opći Sabor u Tridentu kaže još pred blizu 300 godina: »Želja je ovoga svetog Sabora, da se vjernici, kad su god kod Mise, pričešćuju nesamo duhovno, već tako, da doista primaju svetu Euharistiju.« Napokon je sveti Otac Pijo X. u naše dane izdao odredbu, da se svaki kršćanin katolik može pričešćivati često, pa i svaki dan, ako samo nema na duši teškoga grijeha i ako prima sv. pričest ne da se koga boji ili da komu od ljudi ugodi, već samo radi Boga. Bilo je to 16. prosinca 1905.

Protivnici česte pričesti. — A kako to, gospodine župniče, da prije nisu puštali tako lako k čestoj sv. pričesti?

— Nije to, moj prijatelju, bilo ni od Boga ni od Crkve, već od ljudi, koji su krivo mislili, da netko mora biti jako dobar i svet, ako će na sv. pričest. Oni su držali, da se čestim primanjem sv. pričesti nekako umanjuje čast Božja i mislili su, da sv. pričest ima biti kao neka nagrada kreponim ljudima za njihovu krepost. Bili su za Božju čast više zabrinuti od Isusa, htjeli su biti mudriji od samog Boga...

Naša potreba. — Kolika ludost! No ipak, velečasni, kako bih se usudio na svetu pričest svaki dan ja, koji sam tako pun svakojakih pogrešaka, tako nagnut na zlo?...

— Upravo zato, Pero, treba češće na svetu pričest. Naš

je božanski Učitelj znao bolje neg iko našu golemu slaboću, pa je htio da nas jači sam, da nam dade svoju golemu snagu u sv. pričesti. Mi smo puni lakih pogrešaka, sv. pričest ih bolje izgara nego žarka vatra triješće, što se u nju baci. Nama od svijeta, solone i naše zle požude dolaze tolike zle misli, niču u nama bestidne, nemilosrdne, zlobne želje, a sv. pričest ih bolje ubija nego sunce otrovne gljivice, što plove zrakom i prijete ljudskom tijelu svakojakim bolestima. Mi smo češće u velikim pogiblima, da padnemo i u teški grijeh, a sv. pričest je kao bijeli božanski zid, koji se diže između nas i napasti, koje nas vuku u takav grijeh.

U tešku sam poslu. — Kako je to lijepo i utješljivo! Ali ja sam ipak samo jadni težak, seljak sav u poslu i tako malo duhovan. Taj je nebeski dar ipak više za svete ljude, za vas svećenike i osobe duhovnoga staleža.

— Nije Isus rekao: Ej vi apostoli, vi sveci, vi svećenici, redovnici, vi primajte tijelo moje, drugi nek to ne čine. Ne, On je rekao: Primajte ga svi. Težaci, radnici, zanatlije, trgovci, učitelji, činovnici, vojnici, muškarci, ženske, starići, djeca — ukratko: svi! Tko više radi, treba da se više hrani.

Vi svi, koji ste više u teškom poslu i nemate kada da se mnogo molite Bogu, vama je to potrebniye, da se često okrijepite ovom božanskom hranom, da lakše ostanete združeni preko dana sa svojim Bogom.

Čemu baš svaki dan? — Dobro, velečasni, ne ču da budem voden kršćanin. Idem nekoliko puta na godinu k sv. pričesti, mogao bih i svaki mjesec, pa i svaki tjedan. No da bih išao češće pa i svaki dan, to je previše. A kako da i vas svaki dan mučim, da idete u ispovijedaonicu?

— Recite mi iskreno, dragi Pero, imate li ovaj čas kakav teški grijeh na duši?

— Ne, velečasni.

— A kad ste bili zadnji put na sv. ispovijedi?

— Bit će blizu mjesec dana. — No, onda ste mogli i danas doći na sv. pričest, a da ne biste baš morali mene vući u ispovijedaonicu. Tko nema na duši teška grijeha i ima pravu namjeru, taj može na sv. pričest i bez svete ispovijedi. Ispovijed se strogo traži i od onih, koji idu često na sv. pričest, samo onda, kad bi po nesreći teško sagriješili, jer, razumije se, s teškim

se grijehom ne smije nitko pričestiti. Inače im se živo preporučuje, da se isповijedaju samo svakih osam dana, ili barem jedan put u mjesecu.

— A nije previše, ako čovjek ide k sv. pričesti više puta u tjednu pa i svaki dan, jer je to najbolje po Isusovoj želji. Tako su činili i prvi kršćani, koji su i po vremenu bili najbliže Isusu. Veli o njima Sv. Pismo: »Marljivi su bili u nauku apostolskom i lomljenju kruha.« Djela 2, 42.— to jest, svaki su dan slušali nauk apostolski i jeli kruh nebeski kod sv. Mise.

Priprava i zahvala. — Ali ako idem svaki dan na sv. pričest, zar mi to ne će postati navada, zar se ne će pričešćivati bez prave pobožnosti? — Da se to zlo ne dogodi, treba da se za svetu pričest svaki put dobro pripravljamo i iza nje zahvaljujemo. Dalja je priprava, u tom, da se čuvamo nesamo smrtnih grijeha, već i barem svih svojevoljnih lakih grijeha. To se samo sobom razumije, o tom ovdje ne treba ni govoriti. Radi se o bližoj pripravi, koju treba činiti svaki dan, kad idemo k sv. pričesti. Zna se naći kršćana, koji ustano istom iz postelje, idu u crkvu i ondje ravno k sv. pričesti, a da se nisu pravo ni prekrižili. To je zlo. Na svetu se pričest valja pripraviti duljom pobožnom vježbom. Najbolje je slušati od početka sv. Misu i pod njom se pričestiti kad se pričešće svećenik. No ako se tko već pripravio probudući u sebi vjeru, ufanje, ljubav, pokajanje, želju da primi Isusa, sve to barem kroz četvrt sata, on može poći na sv. pričest i izvan sv. Mise, prije nje i iza nje.

Iza sv. pričesti treba zahvaljivati. To je još gotovo važnije od pripravljanja. Valja mnogo moliti za sebe i za druge Isusa, koji je kod nas u našem srcu. Zahvaljivati treba barem četvrt sata. Ako se kad mora skratiti ta zahvala, treba da ipak i izvan crkve pobožno mislimo na božanskoga Gosta, koga smo primili. Može se priprava i zahvala činiti i iz dobrih molitvenika. No najbolje je, da se naučimo sami svojim riječima kod toga svetog posla govoriti s ljubeznim svojim Gospodinom. Osobito djecu treba na ovo učiti.

— Gospodine župniče, eto me svaki dan k stolu Gospodnjemu, kad samo budem mogao.

— Blago vama, moj prijatelju, ako ustrajete u tome do smrti! Koliko snage, utjehe i radosti čete dobiti, već na ovom svijetu, koliku sreću na času smrtnom i iza smrti! Da, molite, molimo svi u studenom, da svi kršćani katolici upoznaju napokon izvor sreće svoje, koji im je tako blizu, i da pristupaju često pa i svaki dan pobožna srca k sv. pričesti.

Milan Pevelić D. I.

Mäder — Strižić: Oganj s neba. Tko želi da što bolje upozna Isusa u Presv. Olt. Sakramantu i da se što pobožnije pričešće, nek naruči i čita tu prekrasnu knjižicu. Stoji Din. 4.— Narudžbe prima: Uprava Glasnika Srca Isusova Zagreb I. p. p. 147.

Silaim glasom trublja budi:
Ustanite mrtvi ljudi,
Hajte k Bogu, da vam sudi!

Knjiga će se otvarati,
Jasno u njoj sve će stati,
Rad Šta svijet će račun dati.

Kada dadeš prokletima
Stan u ljutim plamenima,
Zovi mene s blaženima!

Što će jadan tada zboriti,
Kому će se zagovoriti,
Gdje i dobre strah će moriti?

Divan Kralju strašne slave,
Koji daješ spas badave,
Spasi mene blag od strave.

MISIJSKA NAKANA U STUDENOM.

Obraćenje crnaca u Americi.

Okle ondje crnci? Bezdušni trgovci robljem odvodili su ih nekad iz Afrike i prodavali Američanima. Sada dakako nema više ropstva i potomci su tih crnaca danas ondje slobodni. Ima ih u samim Saveznim Državama oko 12 milijuna. U Južnoj Americi su oni većinom katolici, u Sjevernoj protestanti. U Saveznim Državama ih je preko 11 milijuna raznih protestantskih vjera, samo 250 tisuća katoličke, a 500 tisuća ih je još poganima. Crnci me todisti i baptisti nisu baš tako zaneseni za nauke svojih sljedba, nemaju čistih pojmove o kršćanskem življenju i mnogi od njih nagnju prema katoličkoj Crkvi.

Nestašica katoličkih svećenika je skrivila, da su na tisuće crnaca izgubili katoličku vjeru. Kako se crnci sve više sele iz Južne Amerike u Sjevernu, počeli su američki katolici da više rade za njih. U najnovije doba podižu među njima župe, škole, daju im misije. Ove je godine prve nedjelje korizmene bila skupljena onamo za misije među crncima svota od 300 tisuća dolara. Kad među njima preko 200 svećenika i 1000 redovnica. U zavodima se nalazi 25 tisuća crnačke djece, imaju 12 srednjih i jednu višu školu za crnce. Crnih svećenika ima do sad samo četvorica, no bit će ih skoro lijep broj. Oci riječi Božje u državi Misisipi imaju već 30 crnih sjemeništara. Crnih sestara je već 300. Pogledi su u budućnost katoličkih crnaca u Americi po tom lijepi. Molimo!

MUŽ I OTAC.

Dužnosti prema bližnjemu.

Bog i Spasitelj naš Isus Krist zapovijeda: »Ljubi bližnjega svoga kao sama sebe. Što nećeš, da drugi tebi čini, ne čini ni ti drugome.«

Dakle:

1. Ne čini nikomu štete ili kvara.
2. Izbjegavaj svađu i neprijateljstvo.
3. Opraćaj svakomu, ne osvećuj se nikomu, jer će ti Bog mjeriti onakvom mjerom, kakvom ti mjeriš drugima.
4. Radije se nagodi, nego da imаш posla sa sudom i s advokatima. — Pravdala se dva susjeda za purana, čiji je, a advokat odnio i purana i još koješta k tomu.
5. Budi milostiva srca siromahu, bolesniku i sirotama.

Miroslav Vanino D. L.

IMA BOG.

U zadnjim brojevima Glasnika govorio sam ti, Ivane, o Sv. Pismu i Predaji. Pokazao sam ti, kako su Sv. Pismo i Predaja dva vredna naše slike vjere, u kojima je sadržano sve ono, što mora svaki kršćanin vjerovati. Ponajprije moramo vjerovati, da opstoji Bog, Gospodar neba i zemlje. Stoga i počinje Vjerovanje riječima: Vjerujem u Boga...

Htio bih ti ovom zgodom nešto opširnije pokazati, odakle ljudi znaju, da jest Bog.

— Tomu se vrlo veselim. Danas imade svakakvih ljudi pa i takvih, koji znaju reći: Nema Boga; tko je video Boga?

— Takve ljude naziva Sv. Pismo ludacima. »Reče ludak u srcu svojem: Nema Boga.« Ps. 13, 1. A zove ih ludacima stoga, jer je čovjeku dosta samo zdrava pamet, da upozna, da opstoji Bog. Za to se ne traže visoke škole. Sv. Pavao u svojoj poslanici Rimljanimu govoriti, da se Bog svojim djelima tako jasno objavljuje svakomu, te nitko ne smije reći: Ja bih vjerovao u Boga, kad bih znao, da on opstoji. Isto izjavljuje i stanovnicima u Listri riječima: »Bog nije prestao svjedočiti sam za sebe tvoreći dobro, dajući s neba kišu i povoljna vremena, napunjujući hranom i radošću naša srca.« Dj. 14, 16. — Pitaj životinje i one će te poučiti; pitaj ptice nebeske, i one će ti pokazati. Govori sa zemljom, i ona će ti odgovoriti; i ribe će ti morske pripovijedati. Tko ne zna, da je sve to napravila ruka Božja?« Job 12, 7—9.

Sveto nam dakle Pismo jasno govoriti, da po vidljivom svijetu svaki čovjek zdrave pameti može doći do čvrstog uvjerenja, da opstoji Bog, Gospodar neba i zemlje.

— Ja vjerujem, da opstoji Bog, ali nijesam nikad razmišljao, kako se to po vidljivim stvarima ovog svijeta dolazi do sigurne spoznaje nevidljivog Boga.

— To ti, Ivane, i želim pokazati. Stvar je vrlo jednostavna.

— Zbilja?

— Dakako. Poslušaj. Pogledaj koga hoćeš čovjeka. I ako nikad nijesi vidio ni njegova oca ni njegove majke, ipak sigurno znaš, da on nije došao na ovaj svijet bez roditelja, makar ih možda ni sam ne pozna. Njegov otac i njegova majka također su bez ikakve sumnje imali svoje roditelje. Idi tako, Ivane, unatrag sve dotele, dak ne dođeš do muža i žene, koji nijesu imali roditelja, kao što ih mi imamo. Kad si došao do njih, pitaj se: A otkuda ovaj muž i ova žena? Možda su postali sami od sebe? To je nemoguće. Zašto? Zato, jer kad bi prvi muž i prva žena postali sami od sebe, nikako ne mogu da razumijem, zašto i dan danas ne bi ljudi postajali sami od sebe. Ako je to dakle nemoguće danas, kad je svijet tako daleko došao raznim iznašašćima, kako bi to onda prije moglo biti?...

— Neki vele, da su prvi čovjek i prva žena postali slučajno.

— Neka ti reknu zašto i u naše dane ne postane koji čovjek ili koja žena slučajno? Zar slučajno postajanje ljudi, bez oca i majke, ne bi bilo nešto vrlo moderno i zanimljivo? Ali nikom ni na kraj pameti ne pada, da bi ikad čovjek mogao postati samo onako slučajno, to jest bez dovoljna uzroka.

— Razumijem. Po tom je očito, da mora opstajati Bog, koji je stvorio prvog muža i prvu ženu, od kojih su onda potekli ostali ljudi.

— Ako ti se kad nada prilika te čuješ koga, kako govoris, da nema Boga, upitaj ga od šale:

— Šta misliš, je li prije bilo jaje ili kokoš? Možda će ti odgovoriti, da je jaje prije kokoši, jer se kokoš izleže iz jajeta. Ali ti ga upitaj dalje:

— A otkale prvo jaje, iz kojeg se izlegla prva kokoš? Napokon ćeš ga tako stjerati u tjesnac, te će morati da prizna, da je Bog stvorio ili prvu kokoš ili prvo jaje.

Dobro će ti doći, ako i na ovo mislis: Vidim vrlo siromašnu kolibu. Ne znam, tko ju je gradio. Ipak sam posve siguran, da nije nastala sama od sebe ni slučajno. — Gledam nebo i na njem sunce, mjesec, zvijezde. Gledam zemlju s raznovrsnim životinja-ma, bilinama, drvećem, širokim morima, mnogobrojnim rijekama. I pitam se: Otkud sve ovo? Ako ni jedna kolibica ne može nastati sama od sebe, kako bi bilo moguće da tako postanu nebo i zemlja?...

Pripovijeda se, kako je učenjak Atanazije Kircher, Isusovac, napravio lijepi lik kuglice zemaljske, »Globus«. Dode mu u posjeti prijatelji, koji je govorio, da ne vjeruje u Boga i da je svijet postao sam od sebe. Čim ovaj spazi globus, upita:

— Otkuda ti tako lijep globus?

— Otkuda mi? Napravio se sam i nekako slučajno zabasao u moju sobu.

— Mani se šale i reci, otkuda ti globus?

— Baš si mi čudan! Velim ti, globus je postao sam od

sebe, pa mi nećeš da vjeruješ. A kako možeš vjerovati, da je čitav ovaj silni svijet s nebrojenim milijunima kud i kamo silnih i divnih kugala postao sam od sebe? Ako jedan mali globus mora imati nekoga, koji ga je napravio, kud i kamo više moraju takvoga graditelja imati nebo i zemlja! I prijatelju Kircherovu sjevnu pred očima, kako je ludo ne vjerovati u Boga. Stoga i veli opći sabor crkveni držan u Vatikanu: »Ako tko rekne, da čovjek po stvorenim stvarima ne može uz naravno svjetlo razuma sigurno doći do stalne spoznaje da ima jedan i pravi Bog, Stvoritelj i Gospodar, taj neka bude isključen iz Crkve.«

— A kako onda, da toliki pogani ne vjeruju u pravog Boga?

— Nije istina, Ivane, da pogani ne vjeruju u pravog Boga. Ne, i oni su uvjereni da opstoji Stvoritelj neba i zemlje. Samo su oni radi svoje pokvarene naravi izmislili razne bajke o Bogu, izmaštali nebo s raznim božanstvima, koja su ipak i po njihovom shvaćanju podložna jednomu vrhovnom božanstvu. To vrhovno božanstvo nije drugi nego pravi Bog.

Paganin Cicero, rimski govornik i filozof, piše: »Nigdje na svijetu ne opstoji tako neukroćen i divlji narod, koji ne bi znao, da treba štovati Božanstvo.« Istu misao još ljepše ističe paganski povjesnik Grk Plutarh, riječima: »Podeš li svjetom, vidjet ćeš gradova bez bedema, bez znanosti, bez kraljevstva, ali još nitko nije mogao naći grada u kojem ne bi bilo hramova... Meni se čini, nastavlja isti povjesnik, da bi lakše bilo sagraditi grad u zraku, nego skupiti u jednu općinu ljude bezvjere u Božanstvo.«

— Sad mi je posve jasno, zašto Sv. Pismo zove ludacima one, koji govore, da ne vjeruju u Boga.

— Oni to, Ivane, mogu govoriti, ali budi uvjeren, da ne vjeruju samima sebi, kad tako šta govore. Evo dokaza. U Francuskoj i po čitavom svijetu poznat je bezbožnik Volter. Dok je bio zdrav, trubio je, što je jače mogao, da ne vjeruje u Boga. Ali kad mu dode smrtni čas, stade Volter svom dušom moliti prijatelje, da mu što prije pozovu svećenika. No zli mu prijatelji ne htjedoše ispuniti želju. I tako taj nesretnik ode bez ispujedi pred sud Onoga, proti komu je toliko hula izgovorio.

— Doista nesretnik!

— Najveći od sviju! Neki su ljudi odveć prljava života, pa da se opravdaju pred svjetom, govore, da nema Boga. Kad bi Gospodin Bog proglašio, da nitko ne treba držati njegovih zapovijedi, nitko više ne bi govorio, da nema Boga. Jedan glasovit francuski književnik reče: »Htio bih vidjeti trijezna, pravedna i umjerena čovjeka, koji bi tvrdio, da nema Boga. Takvu bi čovjeku ljudi mogli vjerovati. Ali takvoga čovjeka nema na svijetu.«

F. Mašić D. L.

LURDSKA ČUDESA.

Liječnički je ured u Lurd potvrdio više čudesa, koja su se zbila prošle godine. No i ljetos između 21. i 25. kolovoza dogodilo se do 26 čudesa. Za tih je dana bilo u uredu do 50 liječnika s raznih strana. Da spomenemo barem neke od čudesno ozdravljenih.

Gospodica Julija Bloued ležala je 13 godina u bolnici Tenona od Pottove bolesti. Ona je 24. kolovoza za tren ozdravila u lurdskoj kupelji; bolesti nema sad ni traga. Ozdravljena ima 34 godine. — Gisela Demassa je dugo živjela u bolnici Pasteurovoj u Nici i liječnici su je proglašili neizlječivom. Ona je čudesno ozdravila iza euharističke procesije 24. kolovoza. Bolovala je od neizlječive arthritis. — Dvostruka »mastoiditis« je 16 mjeseci mučila gcu Paskalinu Babrel iz Lavala. Uzalud su je liječnici dva puta operirali; napokon su je zapustili kao neizlječivu. I ona je ozdravila u kupelji 22. kolovoza. — Profesor Gaudier u Lillu liječio je Margaritu Troplong dvije godine. Sve je bilo uzalud. Tuberkuloza »peritonitis« je sve jače napredovala. I na bubrežima se pojavile rane. Ona je ipak u lurdskoj kupelji za tren ozdravila 24. kolovoza. Do 28 liječnika ju je pregledalo taj isti dan i potvrdilo, da je ozdravila nenadano i potpuno. Djevojka Contsoumbry imala je dvostruku koksalgiju. I ona je ozdravila 23. kolovoza. I Marija Chauvin je ozdravila od Pottove bolesti za hrptenjači; isto i Odeline Thieulin od lombarne Pottove bolesti i tuberkulozne peritonitis. Tih je dana ozdravilo i više osoba od sušice. — Od 21 — 25 kolovoza bili su upravo dani Marijina slavlja u Lurd. Mase su hodočasnika pune radosti klicale nebeskoj majci.

DOM DUHOVNIH VJEŽBA U ZAGREBU.

Blagoslov temeljnog kamena. Preuzvišeni zagrebački nadbiskup, Dr. Antun Bauer, blagoslovio je temeljni kamen Doma duh. vježba i Novicijata Družbe Isusove. Prisutni su bili kanonik Dr. A. Slamić, odvjetnik Dr. Farkaš, inžiniri Kreković Milan i Deuc, te više Isusovaca. Građenje lijepo napreduje. Velika je to zgrada i ipak se nadamo, da će o Božiću biti pod krovom. Uz Dom se duhovnih vježba prislana novi isusovački Novicijat. Za danas donosimo samo sliku obiju zgrade, drugi put ćemo ih pobliže prikazati.

Novi članovi Društva sv. Ignacija: Tenčić Klara, Martijanec — Leš Franjo, Ivanić grad — Slipčević Justina, Zgb — Zavod Kćeri Milosrda, Blato na Korčuli — Skrobot Barica, Zgb — Pršec Blaž i Katica, — Ancel Katica, Stenjevac — Mekota Elizabeta, Beretinec — Blašković Nikola, Zgb — Durgo Ivan, Vel. Treš-

njevc — Gaćeša Janja, Beketinci — Pejaković Ivan, Novska — Drljo Zora, Sarajčić Katica, Hübner Lujza iz Sarajeva — Indruh Milka, Sv. Ivan Žabno — Zaradić Ruža, Lovreč (15 din.).

Po 20 Din.: Cmrk S. i M., Koprivnica — Ferljan Fani, Zimmermann Draga, Sarajčić Ivka, Grujo Luca, Drljo Zora, Kompari Barbara, Raus Ivana iz Sarajeva — Kukoč, Split (70) — Purgarić Marija, Severin (60).

Po 100 Din.: Mihalina Ivan, Gorjani — Stengel Vatroslav, Jastrebarsko — Merla Mijo i Franciska, Osijek — Junc Fanika, Zgb — Kanonik Starec, (200 Din.) — Martinčević Katica, Sarajevo — Dr. Severović Tomo, Križevci — Mesarić Marija, (110 D.)

Iz Amerike: Stiglič Božo, Chicago (3 Dolar) — Crnković Marica, Canton (2 Dolar) — Gecan Anton, Chicago (5 Dolar).

Nacrt Doma za duhovne vježbe i Isusovačkoga Novicijata, što se podiže u Zagrebu.

Opeke: N. N. iz Zagreba (100 i 15 kom.) — N. N. iz Travniku (100) — Zoričić Nikola (15). Amerikanci, pomozite da dovršimo ovo započeto djelo Bogu na čast!

Hiljadari: Kristović Josip, Goričan — Tomšić Marija, Sv. Jelena kod Crikvenice — Delić Dragutin, Zagreb.

Po 10.000 za jednu sobu: Do 1. listopada dano za 21. sobu. Još imade slobodnih soba.

Sv. Mise. Za ove i sve druge članove Društva sv. Ignacija čita se svaki petak sv. Misa u svetištu.

O Društvu sv. Ignacija daje razjašnjenja:

A. Alfirević D. I.
Zagreb, Palmotić 33.

Već je skoro raspačan novi »**Misijski Kalendar**« za god. 1930. Cijena Din. 10.— Tko naruči 10 komada dobiva jedan badava. Tko naruči 100 komada, dobiva 10 badava. Požurite sa narudžbom dok još zaliha traje. Narudžbe prima: »**Uprava Katoličkih Misija**« Zagreb I. p. p. 147.

SRCE BOŽANSKOGA RODOLJUBA.

Razmatranje.

Prigodom nedavnih nemira u Palestini i opet su pala pitanja: da li je Isus ljubio svoju domovinu? Kako je dopustio, da njegov narod postrada? Ljube li Isusovi učenici svoj narod i domovinu?

Sam pogled na Isusa, kad plače nad Jerusolimom, odgovara nam na ta pitanja. No da Tvoja domovinska ljubav, Isuse, bude pravilom i našem životu, dopusti, da se zamislimo u Tvoje shvaćanje, da očutimo Tvoje osjećanje.

Isus ljubi svoj narod.

Gledajući Židovi Isusa kako plače nad grobom Lazarevim rekoše: »Gle, kako ga je ljubio!« Još opravdanje možemo to reći, kad vidimo Isusa kako plače nad Jerusolimom. »Uzlažeći Isus u Jerusolim uoči muke svoje, dode na Maslinsku goru i kad ugleda grad zaplaće nad njim govoreći: kad bi i ti upoznao i barem u ovaj tvoj dan, što je za tvoj mir, ali je sad sakriveno od očiju tvojih! Jer će doći dani na tebe, i okružit će te neprijatelji tvoji opkopom, i opkolit će te i pritisnut će te odasvuda, i o zemlju lupit će tobom i djecom tvojom, koja su u tebi, jer nisi upoznao vremena pohođenja svoga.« Lk. 19, 41.

Isus gleda čvrstu prijestolnicu naroda svoga i veličajni hram, čudovište svijeta. Misao mu pak ne zaostaje na tom ponosu narodnom nego se okreće ljudima, sunarodnjacima svojim, njihovim dušama, njihovoј vremenitoj i vječnoj sreći. Te duše su njemu narod njegov, za njih je došao, njih ljubi, njih želi Ocu privesti. Kad bi ga htjele shvatiti, obnovile bi se i postale središtem obnove svijeta. No one ga ne će da shvate, traže samo tjelesne užitke i vanjski sjaj, da vrijede, da pospoduju... Ta površnost vodi pokvarenosti, pokvarenost vodi u propast... I on već 40 godina unaprijed gleda Tita, kako razara grad, uništava njegov narod... Srce mu plače...

Ljubav k domovini i narodu nije samo prirodno plemenito čuvstvo nego treba da je i krepst. Krvna veza, zajednička prošlost, veća mogućnost napretka u sadašnjosti, ljepša nada u siguru budućnost sa istomišljenicima, plodno polje zaposlenoj bratskoj ljubavi, jamstvo moralne i materijalne sreće djeci u narodnoj zajednici — sve nas to uže veže u narodnu zajednicu i čini nam rodoljubje dužnošću. Tko zataji narod svoj ili ne vrši dužnosti spram njega, ne samo da radi proti prirodi, on čini i grijeh.

Katolik ima široko srce i ljubi i cijeni sve narode, vlastiti ipak prvo i najviše. Da li zbog osobnih probitaka odnemaruješ ili izdaješ opće narodno dobro?... Da li ti govor o narodnoj sreći služi samo da se digneš u časti i užitku?... Misliš li da je sreća naroda samo u njegovu bogastvu i znanju, a ne mariš za

duševno njegovo dobro?... Ideš li nedjeljom u čitaonicu mjesto u crkvu?... Ne plače li Bož. Srce i zbog toga i nad tobom i nad hrvatskim narodom?...

Isus radi za svoj narod.

»I prolazio je Isus po svim gradovima i selima učeći po njihovim zbornicama i propovijedajući evandelje o kraljevstvu i liječeći svaku bolest i svaku slabost. A vidjevši silan svijet ražali mu se, jer bijahu izmučeni i oborenji kao ovce bez pastira.« Tada kaže učenicima svojim: žetva je velika, ali poslenika je malo. Molite dakle gospodara žetve, da pošalje poslenike u svoju žetvu.« Ovako jezgrovito opisuje sveti Matej pri koncu 9. glave svoga evanđelja rad Isusov za njegov narod.

Isus napinje s am sve sile, da učini što više dobra svoju narodu: učeći, tješeći, bodreći, iscjeljujući, uskrisujući, praštajući, smirujući... »Prošao je zemljom čineći dobro.« Dj. ap. 10, 38. To Isus čini od srca rado žaleći veliku bijedu svoga naroda. Njegova dobra djela nisu samo s visoka dobačene mrvice već osobno učinjene usluge, koje su stajale znoja i umora, poniženja i prijegora. Isus organizira pomoć narodu svomu, da mu što više učini dobra i kud-po ljudsku govoreći ne može i ne dospije sam, da pomogne po organiziranoj družbi svojih učenika. »Idite i propovijedajte... iscjeljujte!...« Isus napokon radi za svoj narod u potpunoj podočnosti Ocu nebeskomu. Ne samo da ne učini ništa ni za dobrostanje ni za slobodu naroda svoga protiv volje svoga Oca; nego uči pače, i da se i dobro čini samo u potpunoj ovisnosti o njemu. Boga treba da mole svi, koji rade za narod, neka bi on blagoslovio njihov trud.

Ljubav — pa ni rodoljublje — nije ni u riječima ni u čuvstvima nego u djelima. Zar ljubi narod svoj, koji mu u vrijeme izbora obećaje sve i svašta, a kasnije gleda kako bi se sam to više obogatio i napuštanjem narodnih prava? Ti ljubiš svoj narod, kad se ne parbiš sa svojim susjedom, kad mu pomognesh dovesti drva i hranu, kad skočiš po liječnika i svećenika za bolesnika, kad pokaraš skitnice mladiće, da idu na počinak, a sutra rano na posao... Činiš li tako?

»Kad savjesno vršim svoju službu, onda najbolje ljubim narod« — govorio je štovatelj Presv. Srca, podžupan zagrebački blage uspomene V. Prikril.

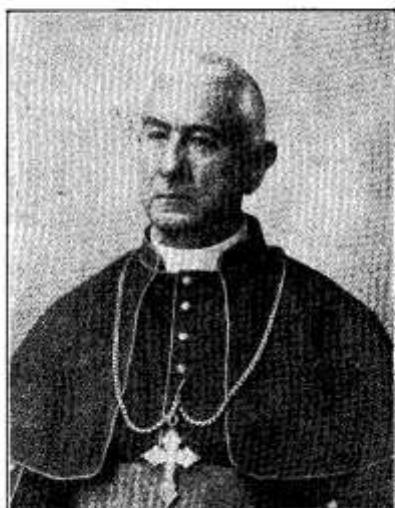
Isus se žrtvuje za svoj narod.

»Nije li bolje da se jedan čovjek žrtvuje za narod, mjesto da sav narod propane?« govorio je Kaifa. »A ovo ne reče sam od sebe — tumači sv. Ivan 11, 50. — nego, jer je bio veliki svećenik one godine, proreče, da Isusu valja umrijeti za narod.«

Sukobilo se dvojako rodoljubje. Glavari narodni i farizeji izgubili bili vjeru i nadu u Boga te snovali samo, kako bi gospodarski i politički oslobođili narod. To je bilo pušto čovjek.

je rodoljublje. Isus je naprotiv htio vjerskom prosvjetom i čudoredem najprije duševno podići narod, a takav pošten i pobožan narod znat će si pribavit poštovanje drugih i time lako materijalno se pridići i politički osloboditi. To je bilo Kristovo nadnaravno rodoljublje.

Sukob je bio neizbjegljiv. Isus ga je predvidio. »Idemo u Jerusolim i ondje će se Sin čovječji predati glavarima i osudit će ga na smrt.« Mt. 20, 18.

† Dr. Josip Marčelić

Isusovo rodoljublje pobijedilo je, i načelo njegova rodoljublja pokazalo se jedino ispravnim. »Brinite se najprije za kraljevstvo Božje i pravdu njegovu a drugo će vam se sve dobiti.« Mat. 6, 33. Duhovni odličnici njegova naroda, njegovi učenici, obratiše svijet, i eno najlepših spomenika na svijetu dvjema židovima, njegovom Petru i Pavlu u Rimu. On pak sam »izmiruje krvlju križa svoga štogod je na zemlji i na nebu.« Kol. 1, 20. — umriješi za narod »i ne samo za narod, nego da djecu Božju, koja su bila razasuta, sabere u jedno.« — Iv. 11, 52.

Kako nekoč Isus, tako i danas njegova zaručnica, Crkva rimokatolička, na časove strada, i najplemenitiji sinovi i kćeri njezine padaju žrtvom pustog čovječjeg rodoljublja. No upravo te žrtve izdižu vrednotu i ljepotu njihovih misli: samo je ona ljubav domovine prava i sveta, koja vodi u vječnu domovinu.

Što si ti dosada žrtvovao za svoj narod?... Da li si platio barem časopise, koje primaš?... Jesi li podupro siromašnog daka?... Smjestio koga u obrt?... Dao prinos za Dom duh. vježba?...

O Srce Božanskoga Rodoljuba nauči nas tako ljubiti svoj narod, da nas rad i žrtve za njega učine dostojnim unići u blaženu vječnu domovinu.

J. Vrbanek D. I.

**DR JOSIP MARIJA CAREVIĆ,
biskup dubrovački.**

Lani se smrću plemenitog starca biskupa dra Josipa Martelića ispraznila slavna stolica dubrovačkih biskupa. Ljetos je imenovan njegovim nasljednikom dosadašnji kanonik - župnik u Splitu dr. Carević.

Rodio se novi biskup 16. II. 1883. u Metkoviću, gdje je svršio prve nauke. Gimnaziju je izučio u Splitu i kao odličan dak bio poslan na dalje obrazovanje u Rim, t. j. na nauke filozofske i teološke, pa je 1908. reden za svećenika. Vrativši se 1909. kući bio je aktuarom u biskupskoj kancelariji u Splitu, potom vjeroučiteljem trgovачke škole, 1912. koralnim vikarom kod stolne crkve u Splitu. Zatim je 1917. bio kateheta na drž. realci i duhovnik u bisk. sjemeništu u Splitu. U prosincu je iste godine bio pozvan kao vojni dušobrižnik u vojsku, oslobođen 1918. vojništva opet je bio u Splitu na predašnjoj službi. G. 1924. postao je kanonikom pa župnikom kod stolne crkve u Splitu. Ljetos je od sv. Oca imenovan i na 4. rujna posvećen u zagrebačkoj katedrali za biskupa drevne i slavne biskupije dubrovačke.

Novi je biskup na glasu kao čovjek učen i veoma radin. Cim je kao mlađi svećenik došao u Split, već se je uza zvanične dužnosti prihvatio rada oko organiziranja mladeži. Uzato se često lačao pera i pisao u razne katoličke listove, izdavao i posebice u knjizi učene rade. Čak i u napornoj vojničkoj službi za rata služio se kratkim časovima odmora, da proučava novi zbornik crkvenoga prava, što je bio upravo izšao, i izdao je praktičnu knjižicu o promjenama u crkvenim zakonima. Kako je u jeku zrele ljudske dobi, očekuje biskupija od njegove pobožnosti, učenosti i radinosti velikih plodova. Za riječ vodilju u svom radu uzeo je lijepi poklik: »Mir Kristov!«

Stao i vodio svoje stado na pašu u Tvojoj sili, Gospodine, u uzvišenom imenu Tvojem!

Dr. Josip Carević
(Foto: Vinko Šafar, Zagreb)

IZ KRALJEVSTVA SRCA ISUSOVA.

Kip Srca Isusova u Rimu. U vrijeme, kad je ljetos bio proglašen blaženim o. Klaudije de la Kolombjer, otkriven je u Rimu silan kip Božanskog Srca. Podignut je u vrtu kuće isusovačkoga generala, na brežuljku Janikulu, u blizini crkve sv. Petra. Djeluje veličanstveno: visok je 6 metara, stoji na uvišenu podnožju. Božanski je Spasitelj prikazan, kako raširenih ruku, malko naprijed spuštene glave pokazuje Srce na grudima. Cini ti se, da doziva Rim i sav svijet k sebi. Prvi su ga pohodili i pred njim se molili na 16. lipnja rimski tramvajski konduktori, koji su upisani u Apostolstvo molitve. Tu ih je srdačno primio, kratak im govor držao i dao svoj blagoslov vrhovni upravitelj Apostolstva molitve, velečasni o. Ledohovski, isusovački general. Zatim je osobito dolazila te pjesmom i molitvom Bož. Srce pozdravljala mladež različnih zavoda. Uvečer je kip bio krasno rasvijetljen i zapažao se i iz najudaljenijih strana u Rimu potresajući kršćanska srca mišlju na neizmjernu ljubav, kojom Bog - čovjek ljubi ljudе.

U Belgiji se posvećuje čitav grad Kristu - Kralju. Courtrai — čitaj: Kurtrè — je grad od kojih 35—40 tisuća stanovnika u jugo-zapadnom dijelu Belgije. U tom gradu bilo je 28 srpnja o. g. prekrasno slavlje.

Već 28. siječnja o. g. predložio je Vercruyse, nekad zastupnik u parlamentu i belgijski senator, a sada načelnik grada, na sjednici gradskog vijeća, da svoj grad javno i službeno posvete Presv. Srcu. Gradski oci prihvatiše prijedlog, jer da odgovara jednodušnoj želji i zastupnika gradskih i izbornika. U istoj sjednici odrede odmah 50.000 franaka, da se pomogne raznim odborima, koji će se brinuti, da se dostojno proslavi »taj najveći dan za grad Courtrai«, kako se izrazio gradski načelnik.

»Moramo se što ljepše pripraviti za najveći dan našega grada,« to je bio odsad poklik, što je išao od usta do usta. I doista ustali su svi i oduševljeno se natjecali, da sve što divnije udese za svečanost. Najdirljiviji je dakako bio zanos i požrtvovnost djece i mladeži; ali jednak oduševljenje zahvatilo je i starije, pače i same socijaliste, koji su svim srcem dadoše na rad »za Srce Isusovo.«

Svečanost je započela već 21. srpnja. Veliki oglas na gradskoj kući pozivao je muževe, oce obitelji, da taj dan pristupe zajednički k sv. pričesti. Tako je i bilo.

Na sam dan proslave skupilo se iz raznih župa do 35.000 muževa »Saveza Srca Isusova.« Čitav grad bio je u zastavama; sve ulice isprepletene slavolucima; sve kuće okićene dragocjenim sagovima. Kao da se čitavo mjesto pretvorilo u ogromni, zelenilom išaran, živi hram, što ga je ljubav vjernih podložnika podigla u nekoliko dana svom velikom Kralju Isusu. U predvečerje raznosio je radio gradom svečanu večernju. U nedjelju opet

već u ranu zoru počeše razne svečanosti. Vrhunac proslave bio je poslije podne. Na velikom trgu pred katedralom dizao se ogromni oltar, blizu njega visoki kip Srca Isusova, koji će stoga trga odsad kraljevati gradom. Tu pred više od 35.000 muževa, pred šumom raznobojnih barjaka oko oltara, u prisutnosti svoga biskupa, posvetili se gradani, s uzdignutom rukom kao vojska križara, što polaže zakletvu svom vodi, Kristu - Kralju. Pod večer prolazila je gradom historijska povorka, u kojoj je sudjelovalo do 1500 lica, prikazujući razne prizore iz kraljevstva Kristova!

Blago zemlji, u kojoj složni rad zastupnika države, Crkve i puka može da prireduje ovakva slavlja vjere i pobožnosti.

KAKO CRKVA PREPORUČUJE DUŠU.

Dušu tvoju, što izlazi iz tijela, susreo andeoski zbor, sucem ti bilo vijeće apostola, došla ti nasusret slavodobitna vojska sjajnih mučenika, opkolila te četa svjetlih priznavalaca s Ilijanima, primilo te kolo kličućih djevica, ogrlio te blaženi pokoj u krilu patrijarha. Sveti te Josip, preslatki zaštitnik umirućih, uzdignuo do velike nade, sveta Bogorodica Djevica Marija blago svrhnula na te oči svoje, blago i svečano ti se pokazalo lice Isusa Krista, on te stavio zauvijek među svoje pratioce. Ne znao ti ni čega, što straši u tami, što praska u plamenu, što muči u mukama. Uklonio se od tebe strašni sotona sa svojom pratinjom, uzdrhtao kada ti dođeš u društvu anđela, i pobegao u užasnu pustoš vječne noći. Ustao Bog, i rasuli se njegovi neprijatelji, i pobegli od lica njegova, koji mrze na nj. Kao što nestaje dima, i njih nestalo, kao što se vosak topi od ognja, tako izginuli grješnici od lica Božjega, a pravednici se veselili i radovali pred okom Božjim. Smele se dakle i zasramile sve paklene čete, sotonini se sluge ne usudili da ti stanu na put. Izbavio te od muke Krist koji je za te bio raspet. Izbavio te od vječne

smrti Krist koji se dostojao za te umrijeti. Krist Sin Boga živoga smjestio te u ugodne, vazda zelene krajeve svoga raja, i taj te Pastir priznao za svoju ovcu. On te odriješio od sviju grijeha tvojih i postavio te sebi nadesno u baštini odobranika svojih. Gledao licem u lice svoga Otkupitelja, boravio vazda uza nj, blaženim očima gledao očitu istinu. Pridružio se dakle četama blaženih i uživao slatko gledanje Boga u vjeke vjekova. Amen.

RANA I ČESTA PRIČEST U SJEDINJENIM

DRŽAVAMA AMERIČKIM.

Najveći dio biskupa u Sjevernim državama američkim počeo je s ranom dječjom pričešću odmah iza dekreta, što ga je o toj stvari izdao Papa Pijo X. dne 8. kolovoza 1910. Tu Papa naglašuje, kako valja djecu, čim dodu k razumu, voditi k euharistijskom Isusu. Mnogi biskupi i svećenici provodili su ovu odredbu Papinu s nekim strahom u srcu. Bojali se neuspjeha. Ali Rim je progovorio, Papu valja slušati. On je vrhovni Učitelj svete Crkve, na njegova usta govori sam Isus. Sam dakle Isus želi, da se u njegovoj Crkvi počne s ranom pričešću djece. Tko se smije protiviti nalogu Isusovu?

Stoga su se biskupi odmah dali na posao, da se u njihovim biskupijama izvede odredba Papina.

Poteškoće.

Na jugoistoku, jugozapadu, pa i na samom zapadu Saveznih Država bila je tad, a i danas je još nestošica svećenstva. Tko će dakle pripraviti dječicu na svetu pričest? Možda učitelji i učiteljice? Na katoličkim školama ovi to doista i učiniše s velikom radošću. Oni će pripraviti nevinu dječicu, da prime u svoju čistu dušu božanskog Spasitelja, koji na osobit način ljubi malene.

Ali u čisto katoličkim školama nije bilo više od 2 milijuna djece, dok je na državnim, gdje se u nauku vjere ne obučava, taj broj bio barem dvostruk. Tko će se tu prihvati tog posla? Tu nije katoličkih učitelja i učiteljica. Izuzetkom su bili tek neki gradovi i neke seoske župe.

K poteškoćama u školama pridružilo se još i to, što je Papina odredba bila za Američane kao i za drugi svijet nešto novo i neobično. Kao svuda tako i u Americi vladali su stari običaji, od kojih se tako teško odstupa. Mnogi su svjetovnjaci bili dušom i tijelom za kasniju prvu svetu pričest. Narod je uada sve cijenio vanjsku svečanost, vanjski sjaj. Dječaci bi se oblačili

prigodom prve pričesti kao mali knezovi, a djevojčice kao zaručnice kneginjice. Roditelji su mislili, da su vjerske dužnosti spram djece završili tim, što su ih poveli na prvu pričest. A djeca su opet držala, da od ovog časa nijesu više dužna slušati crkvene odredbe, nijesu dužna da više idu nedjeljom i blagdanom u crkvu da se ispovijedaju i pričešćuju.

Pa ipak su američki biskupi i svećenici svladali stare običaje. Svaki je svećenik znao, što mu je dužnost u ovoj stvari, bio je uvjeren, da ovdje, gdje Papa tako jasno i odlučno govori, valja pustiti svako svojeglavo posebno mišljenje i tobožnje iskustvo. Svako oklijevanje bilo je u očima američkih svećenika neposluh spram vrhovne vlasti crkvene, savjest im je nalagala, da se odmah late posla.

Pozivu Namjesnika Kristova najspremniye su se odazvala sama djeca. Njih je sveti Otac silno razveselio svojom odredbom. Djeca su počela sama žarko moliti, da ih puste k euharistijskom Isusu.

Ispočetka se opirali mnogi roditelji i skrbnici. Ali njima se odgovaralo: »To želi i naređuje sveti Otac, to žele i naređuju naši biskupi«. Ovaj je odgovor dovoljan za svakoga dobrog katolika. Danas je rana pričest djece za katolike u Americi nešta posve razumljivo. Odredba svetog Oca kao i crkveno pravo obvezuju i dušobrižnike i roditelje u savjeti. Prema želji svetog Oca svake se godine tumači narodu Papina naredba o ranoj pričesti djece. Tu svatko čuje, da Papa veže u savjeti i Američanina, koji tako ljubi svoju slobodu. A i biskupi u svojim korizmenim okružnicama znadu se često ozbiljno obratiti na istu stvar.

Kako se provela rana dječja pričest.

U katoličkim školama stvar je napredovala prilično lako, budući da su se tu svaki dan poučavala djeca u katekizmu. Tu su, naravno, učitelji i učiteljice preuzeli pouku o svetoj pričesti i poticali djecu, da se pričešćuju svaki mjesec, svaki tjedan, svaki dan. Oni su ih nadzirali pazeći, da se ne bi uvukla kakva zla navika u ovoj svetoj stvari. Tako se radilo prije, a tako se radi još i danas. Općenito govoreći nije se toliko isticalo da valja djecu priupustiti svetoj pričesti u sedmoj godini, već se sva pomnja upravila na to, da se u duhu svete Crkve provede rani euharistijski odgoj djece.

Prva sveta pričest prima se četiri puta u godini. Biva to u vrijeme kvatarata. Ovih dana s prvpričesnicima stupaju k stolu Gospodnjem i ona djeca, koja su se u zadnje četiri godine prvi put pričestila. Sva se djeca pripravljaju ovom zgodom kroz jedan dan, da bi što dostojnije primila božanskog Gosta.

Rana sveta pričest donijela je u Americi velike duhovne plodove. Po iskustvu od 17 godina smije se reći, da su djeca i u kasnijoj dobi revno stupala stolu Gospodnjem. Danas je

po svoj Sjev. Americi provedena česta i svagdanja sv. pričest.

Rana i česta pričest djece, koja se nastavila i u kasnijim godinama, potpuno je obnovila duhovni život katolika Američana. Tako misli ukupno svećenstvo u Sjedinjenim Državama Američkim. Koje čudo stoga, da su svećenička zvanja mnogo češća. Tako je država Lujzijana morala prije dobivati svećenike iz Evrope, a otkada se uvela rana i česta pričest, broj je sjemenara u sjemeništima početverostručio. Isto je s redovničkim muškim i ženskim zvanjima, pače za svećenike u redovima ima dvaput više zvanja nego za vanjsko svećenstvo.

Državne škole.

Nema sumnje, da su u ovoj stvari bile najveće zapreke sa strane državnih škola, u kojima se ne poučava vjeronauk. To vrijedi osobito za jug i zapad Saveznih Država Američkih. U ovim školama ima od prilike četiri milijuna katoličke djece. Mnogi su roditelji naprsto prisiljeni da šalju dijete u državnu školu, jer nema svuda dosta katoličkih škola. Drugi se opet malo brinu za crkvene propise, koji ne dopuštaju roditeljima slati djecu u takve škole. Mnogima je javna stvar novac, pa radije izvršnu dijete duševnoj propasti u takvim školama, nego da plaćaju privatne katoličke škole, koje naravski ne mogu nikako opstoјati bez novčane pomoći katolika.

I kad bi na takvima državnim školama sva djeca bila katolička, ipak je zabranjeno učiteljima i učiteljicama da ih redovno poučavaju u vjeronauku. A šta da se rekne istom o školama, u kojima je broj katoličke djece posve neznatan!

Koje čudo onda, što su mnogi svećenici izjavili, kako se rana pričest djece, koja pohadaju državne škole, ne da nikako provesti. Misili su, da se odredba svetog Oca ne tiče djece u tim školama. Međutim se generalni vikar u St. Luisu, Holwek, veliki prijatelj djece, propitao o toj stvari u Rimu, i dobio odgovor, da sveti Otac ne pravi nikakve razlike između katoličkih i državnih škola. Ipak su katolici i svjetovnjaci i svećenici u savjeti obvezani da nastoje oko rane i česte pričesti i te djece.

Odmah iza objašnjenja Papine odredbe počelo se i na državnim školama raditi da se ona provede. Ali tek iza rata prionulo se za rad u toj stvari mnogo ozbiljnije i savjesnije i to u svim župama. Biskupi su stali živo isticati, kako su djeца, čim dodu k razumu, dužna da se barem o Uskrsu ispovjede i pričeste. Odlučna volja biskupa djelovala je na sve. Svjetovne osobe, ponajviše žene i djevojke, izabrane su za euharistijske učitelje, koji će pučavati i veću i manju djecu. Roditeljima se ozbiljno preporučivalo, da šalju svoju djecu na vjeronauk. To je njihova roditeljska dužnost. A da se doskoči dotadanjim nedostacima, odlučeno je, da se pouka u vjerskim istinama nastavi i iza prve sv. pričesti. Stoga se za djecu, koja pohadaju državne škole, osim rane pričesti u sedmoj godini zadržao i stari običaj, da primaju

svečanu svetu pričest u kasnijim godinama. Roditelji su se morali pismeno obvezati, da će sve do toga vremena savjesno slati djecu na vjeronauk. Svečana sveta pričest dijelila se obično četiri godine iza rane pričesti, dakle od prilike u jedanaestoj godini djeteta.

Ovaj apostolski rad pomoćnih učitelja i učiteljica među djecom, koja se nalaze na državnim školama, vrlo lijepo uspijeva. U najviše mjesta vode se djeca svaki mjesec zajednički k svetoj pričesti. Biva to subotom ili nedjeljom. Djeca se zajedno mole i zajedno pjevaju baš kao gojenci kojega katoličkog zavoda. Ona su vrlo revna u primanju zajedničke mjesecne sv. pričesti. Najveći ih se dio pričešće svaki četrnaest dana; mnogi od ovih pristupaju poslije svake sedmice.

U mnogim mjestima udruženi su svjetovni apostoli, muževi i žene, u različne bratovštine. Iako ova uredba nije baš tako stara, ipak je u ovo nekoliko godina polučila velike uspjehe.

Iskustvo je pokazalo, da se opazio izvanredan duhovni napredak u svakom narodu, gdje se bez okljevanja počela vršiti odredba svete Crkve o ranoj i čestoj svetoj pričesti. Ne smijemo ni mi katolički Hrvati u ovoj stvari zaostati za drugim narodima. Ne zaboravimo nigda, da na Papina usta govorí sam Isus, a On najbolje zna, što koristi dušama.

F. M.

OBUZDAJ JEZIK.

U jednom je slavonskom mjestu oklevetao god. 1924. M. L. teško svećenika. Kada se je vratio kući, bio je nijem: dobio bolest na jeziku. Bolovao je tri godine trpeći strašne muke. Iza njegove smrti svi su u selu skupa s načelnikom javno govorili, da ga je stigla stigla očita kazna Božja radi ružne klevete. U isto je doba proglašio sud oklevetanoga svećenika nevinim.

Pazi na jezik! Sjeti se, da klevetom teško vrijedaš Boga, koji kaže, da Njemu činiš štograd činiš čovjeku. Škodiš bližnjemu, jer mu olimaš najveće blago - dobar glas. A riječ kaže: Bolji je dobar glas nego zlatan pas. Više si mu štete načinio, nego da si mu imetak oteo. Imaj vazda na umu onu: Ispeci, pak reci.

S. D.

Kalendar Srca Isusova i Marijina, pun lijepoga štiva i slike, već je najvećim dijelom raspačan. Tko želi da ga dobije, neka što prije naruči. Stoji Din. 12. — Narudžbe prima:

Uprava Glasnika Srca Isusova Zagreb I. p. p. 147.

MALI KRIZARI

MALA SNJEŠKA.

Malena je naša Snješka,
al je duša u nje lijepa,
kad ko mali, zlatni andel
rijeći: »Boze... Boze...« tepa.

Volimo je, jer je mila,
kad ručice sklopit znade,
jer u malom njenom srcu
dom već dobri Bog imade.

Volimo je, kada sluša —
dižući prstić — pozdrav zvona,
oči digne plavom nebu,
kad se moli vasiona.

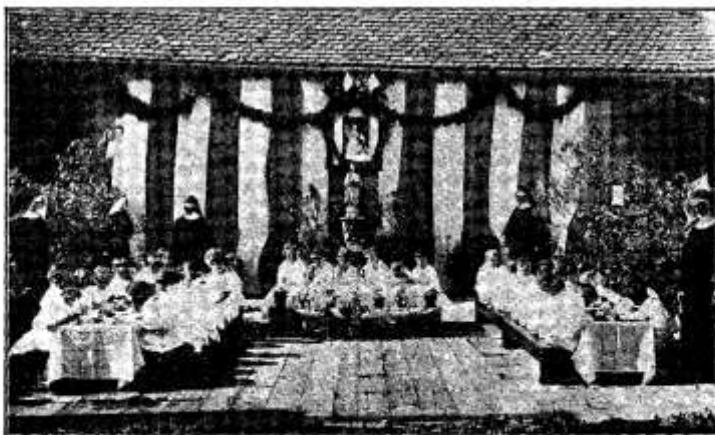
Kano da i Snješka mala
Majci sviju ruku pruža
toj milini vjere naše
ponajlepšoj od svih ruža.

DAR MALIŠA U OSIJEKU SV. OCU ZA NJEGOV JUBILEJ.

Proljetos na blagdan Presv. Trojstva proslavila su Papin Zlatnomisinički jubilej dječica iz zabavišta Č. sestara sv. Križa u Osijeku. Bilo ih je na broju 45 dječaka i djevojčica, svi u dobi od 5 — 7 godina.

Tko da opiše nježno i nevino veselje, kojim su ti maleni očekivali proslavu sv. Oca! Dan prije Presv. Trojstva bila je popodne njihova prva sv. ispovijed. Ispovijedao ih je presvjetli gospod M. Pavić, župnik grada Osijeka, i prečasni O. Prešern, provincijal otaca Isusovaca, koji se u isto doba nalazio u Osijeku, gdje je držao svibanjske propovijedi. Drugo jutro oko 7 sati došli su svi maleni u bijelim jednako sašivenim svećanim haljinama u svoju školu, odakle ih je poveo u procesiji u crkvu vjeroучitelj velič. J. Šokićić. Pred crkvom i u crkvi je bio silan svijet, napose sretni roditelji, koji su bili do suza ganuti, gledajući kako im se dječica redaju u svetištu.

Sv. Misu služio je presvjetli g. opat. Prije sv. pričesti držao je krasan govor, u kojem se najprije obraća roditeljima djece i predlože im veličinu ovoga dana, a potom izriče svoje iskreno veselje, što su se roditelji odazvali milomu pozivu božanskoga Srca Isusova, koje je od prevelike ljubavi vapiло: »Puštite k meni malene, jer je njihovo kraljevstvo nebesko!« Zatim je govorio dječici, kako ih dragi Isus ljubi i kako Mu je to dragو, da oni još ovako maleni slave jubilej sv. Oca Pape i prikazuju kao dar za nj svoju prvu sv. pričest. Za same sv. pričesti nastalo je još veće gnuće u crkvi. Pobožno, upravo andeosko vladanje dječice izmamilo je mnogu suzu radosnicu i pobudno djelovalo i na odrasle.

Mali pravopričesnici kod zajutarka.

Poslije svečanosti u crkvi, krenula je procesija natrag u zavod č. sestara sv. Križa, gdje se u prostranom dvorištu nalazi velika pozornica urešena slikom sv. Oca Pape, cvijećem i papinskim zastavama. Na pozornici su bili prostrti stolovi za zajtrak pravopričesnicima. Za vrijeme zajutračka izvodio se je i program proslave Papina jubileja, koji su vrlo lijepo i svetim odusevljenjem na veliko začudenje i zadovoljstvo prisutnih izveli mali pravopričesnici i pravopričesnice. Pojedini od dječaka i djevojčica deklamirali su pjesmice sv. Ocu, presvij. g. biskupu, preč. g. opatu, roditeljima. Njih je pak same pozdravila djevojčica »Andela Ćuvara«. Još su deklamirali osam djetinjih pjesmica, koje sve dižu ljubavlju k Isusu i govore o njihovoj velikoj sreći.

Ti su mališi zaista obradovali nesamo srca svojih roditelja, nego nuda sve Srce Božanskoga Prijatelja malenih, i svojom su prvom sv. pričesti prikazali sv. Ocu o njegovu jubileju najljepši dar. **N.**

SVETA CECILIJА.

22. studenoga.

Šetnju šeta jedna djeva mlađa
Usred Rima, usred silnog grada,
Gledaju je iz gospodskih dvora
Do dva brata ko dva zelen-bora,
Valerijan i Tiburcij smjeli.
Tihu bratu Valerijan veli:
»O moj brate, čudesne miline
U te djeve smjerne, stidne, fine!
Takve bježu u stare zemane
Rimske djeve nadaleko znane,
Ne ko danas ove pune bijesa,
Jadne hrpe polugola mesa,
Što očima ko čengije biju
I bez stida kukovima viju
Kao da su izučile školu
U Suburi, u bestidnom kolu...
Mnoge dane s davna veće meni
Zbori majka: — Daj se, sine, ženi!
I ja htijedoh, al prilike ne bi,
A sad, brate, pravo kažem tebi:
Tako meni besmrtnih bogova,
Mojom ženom bit će djeva ova.
Tek podimo sa njom nazorice,
S vido milo ne gubimo lice,
Da doznamo, iz kojih je dvora,
Dobra roda ona biti mora.«
Tiburcijske grohotom se smije:
»Srce tebe prevarilo nije,
Znana mi je golubica bijela,
Cecilija iz kuće Metelā,
Krasna stasa, očiju i lica,
A bogata kano cesarica.
Tek se čuvaj, o moj brate, jada:
Kršćanka je Cecilija mlađa,
A kršćani od svijeta se kriju,

Vračari su, krv čovječju piju...
Ali brat ga ni ne sluša veće,
Majku traži i u prosce kreće,
I sve biva po njegovoj želji:
Djevojku mu daju roditelji.
Cecilija tužna je i sama,
Mori sebe postom, pokorama,
Vazdu moli bogoljubna djeva,
Uz svoj organ katkad tihu pjeva:
— Davno gori vatra srca moga,
Moj Isuse, za Te jedinoga,
A sad moji k Tebi mi ne dadu,
Već me silom hoće da udadu.
Ne daj mene, Ljubimče božanski,
Očuvaj mi vijenac djevičanski:
Najednom joj slatki glasi vrate:
»Nek ne smeta, dušo, udaja te,
Djevičanstva ne ćeš izgubiti,
Moj andeo čuvat će ti biti,
Još te čeka slava prevelika:
Obratit ćeš svoga zaručnika.«
Malo potom eto pirovanja,
Gozbe, svirke, igre i pjevanja;
A kad mlade družba ostavila,
Cecilija tihu besjedila:
— Kršćanka sam, plemenit viteže,
Obrekla sam — sveta riječ me veže —
Da do smrti djevicom ću biti;
Andel Božji tijelo moje štiti,
Pazi eto, da me tako nisi,
Jer inače smješta gotov ti si.
Valerijan gorko odgovara:
»Cecilijo, srce iz njedara,
Tek se tvoje nemilosti bojim —
Pa nek bude po željama tvojim,

'Al i na me svoje čine meči,
Da ja vidim, tko mi k tebi prijeći.
— Nema ovđje madija ni čara,
Kojim davo svoje sluge vara,
(Neg je vjera Krista razapeta
(Neg je sila krštenja mu sveta;
Već ti cestom Apijevom zadi,
I u groblje ispod zemlje sadi,
Tu je glava kršćanskoga svijeta,
Tu ćeš naći našeg Oca sveta.
Starac će te Urban poučiti
I Božnjim te krstom pokrštiti;
Kad postaneš dijete pravog Boga,
Ugledat ćeš branitelja moga.
Radoznao Valerijan teče
I nalazi sve što ona reče;
Sveti Otac njega poučio
I Božnjim ga krstom pokrstio.
Kad u bijele vratio se dvore,
A to oni ko u vatri gore,
Cecilija klećeć Boga slavi,
Kraj nje lebdi andeo u slavi,
Kano sunce lice je u njega,
Haljine mu bjelje od snijega,
U ruci mu dva vjenca od ruža,
Svakom od njih on po jedan pruža,
A oko mu kao munja bljeska,
I riječ mu je muzika nebeska:
»Evo dva vam vjenca neuvela,
Čuvajte ih čiste duše, tijela;
Ove ruže rasle su u raju,

Samo čisti dah im osjećaju.
Valerijan u rajskom veselju
S Cecilijom pjeva Spasitelju,
Kadli eto Tiburcija k njima:
»Otkud, pita, »ruže, kad je zima?
I sad uprav, kad im doba nije,
Da mirisu kao nikad prije?«
Cecilija, sva se blišnajući,
Svog djevera Kristov nauk uči,
I on kršten vidje prepun sreće
I andela i nebesko cvijeće.
Živjeli su ko ljiljani bijeli,
Kruh božanski svake noći jeli,
Dokle jednom u čas takav divni
Ne zgrabiše pogani ih kivni,
Porad vjere Krista razapeta
Bilo im se rastajat od svijeta.
Svetoj braći glave odsijecali
Ceciliji grlo prerezali,
Krv joj s vrata njedra okitila
Ko bijel oltar kite karamfila.
Cecilij, sva neokaljana,
Gledaj djeve naših ružnih dana:
O kolika trudi se i bije,
Da svoj vjenac izgubi što prije!
Jadnicama oči ti otvori,
Ti božanskom Zaručniku zbori,
Neka rani duše djevičanske
Svetom ranom ljubavi božanske,
Pune čežnje da se k Njemu viju,
O Njem sniju, za Njim suze liju.

Goslar.

JUBILEJ PAPE PIJA XI. I HRVATI.

Citavi katolički svijet pripreduje jesenjas velike proslave o jubileju Zlatne Mise sv. Oca Pija XI. — Mi Hrvati treba, da se pridružimo toj općoj svjetskoj slavi punim srcem. Sadanji je Papa, o tisuću godišnjici Hrvatskoga Kraljevstva rekao Hrvatima: »Što je Papa Ivan VIII. pisao vašem knezu Branimiru: — Na dan uzašašća Gospodnjega prikazat ćemo na žrtveniku apostolskoga prvaka svetu žrtvu, da vas Bog blagosloví u budućnosti kao i u prošlosti, — to kažemo i mi svima vama: Na dan Duhova, t. j. sutra 30. svibnja 1925. prikazat ćemo Bogu na žrtveniku apostolskoga prvaka s vašim kaležem svetu žrtvu, da Vas Bog blagosloví u budućnosti kao i u prošlosti. — Jubilej sv. Oca Pija XI. zgodu je da Mu Hrvati vidljivo iskažu harnost, odanost i ljubav, pa je središnji Katolički Narodni Savez u Zagrebu kao središnjica Hrvatske Katoličke Akcije na svojoj glavnoj skupštini zaključio potaknuti sva katolička društva, i sve vjernike, da prirede po mogućnosti u svakoj rimokatoličkoj župi proslavu zlatnoga jubileja Pape Pija XI. Preuzvijeni nadbiskup zagrebački, kao predsjednik biskupskih konferencija s povoljom je odobrio taj zaključak. Za Zagreb je odmah odredio, da svećanosnom odboru predsjeda presvjetli gospodin biskup Salis-Sewis, i u Zagrebu će se prirediti velika slava, a taj primjer neka slijede svi. — Program proslave bio bi crkveni i izvanckveni. Ujutro svećana sv. Misa sa propovijedi, onda govor, predavanje i po mogućnosti kakva igra, pjevanje i sl. Prema zaključku radnoga odbora Središnjega Katoličkog Narodnog Saveza priredena je i grada za takvu slavu: to je načrt propovijedi (od preč. g. Dr. Sokola), načrt govora (od vlč. g. Dra Petlića), predstava

»Živio sv. Otar Papa« (od vič. g. P. Matijevića.) Za predavanje mogu izvrsno poslužiti knjige Dra A. Spiletku »Papa Pijo XI.« (izdalo Društvo sv. Jeronima, cijena Din. 6.—) i knjiga Dra Gunčevića (izdanje Narodne Prosvjete, cijena Din. 25.—) Ove knjige dobivaju se kod nakladnika, a načrt propovijedi, govora, predstave, kao i sve upute za proslavu kod II. tajnika S. K. N. S. Dra M. Petlića, profesor, Dakovo.

ZAHVALNICE

SRETNO PUTOVAO.

Kanada. Samo koji je proživio, znaće, kakova je muka put kroz tuđe zemlje, kojima ne znaće jezika. K tomu bojazan da te ne vrate zbog kakve malenkosti. Tako sam i ja već do zdvojnosi lutaod od nemila do nedraga. Jednoga dana dode mi na misao, da bi mi Srce Isusovo moglo pomoći. Obraćim se njemu i stanem moliti devetnicu te obećam javnu zahvalu. Pouzdanje mi se ispunilo, jer sam na svakoj pregledbi sigurno stupao bez straha i neprilike. Uvijek sam u sebi govorio: Isuse, neka bude Tvoja volja a ne mojal tako eto me sada u Hamiltonu zadovoljna na svom poslu. Slava i čast Bož. Srcu, pod čijom sam zaštitom sretno putovao. **G. B.**

SRETAN USPJEH U NAUKAMA.

Srbija. Mojim dvjema sestricama i meni škola išla sve lošije. Bile smo sigurne, da ne ćemo uspjeti. Boljelo nas osobito, što ćemo lošim svjedodžbama ražalostiti svoju dobru majčicu. Stoga, premda niješam katolikinja, obratih se devetnicom sv. Maloj Tereziji, sv. Franji Ksaverskom i sv. Anti. Dragi nas Bog uslišao te dobismo dobre svjedodžbe. **K. M.**

POSEBNA DEVETNICA.

Sarajevo. Bio sam teško bolestan. Liječnici mi svjetovali operaciju. U toj neprilici zavjetovao sam nekoliko devetnica u čast Presv. Srcu Isusovu, Bl. Dj. Mariji i sv. Tereziji od Malog Isusa. Operacija je sretno uspjela i ja se već oporavio. Sada sam obavio devetnice. Kroz 9 dana molio sam svaki dan 3 krunice tako, da sam na svako zrno skupa sa križićem rekao 3 puta: »Presv. Srce Isusovo, ja se u Te uzdam; 2 puta: »Slatko Srce Marijino, budi spasenje moje« i jedanput: »Sv. Terezijo, čudotvorna zagovornica kod prijestolja Božjeg, moli za me.« Na koncu devetnice čitao sam zahvalnu sv. misu. Pošto sam izvršio obećane devetnice, zahvaljujem se javno Presv. Srcu Isusovu, Bl. Dj. Mariji i sv. Tereziji u njihovim Glasnicima, kako sam i obećao. **D. J.**

UTEKLA SE ZAGOVORU † DRA MERZA.

Posavina. Podvrgla sam se dosta teškoj operaciji. Molila sam Presv. Srce Isusovo, da na zagovor pokojnog dra Merza dopusti, da operacija uspije, ako je to Njemu na slavu. Bila sam uslišena. Moja je operacija uspjela, najbolje od svih sličnih operacija, koje su obavljene zajedno s mojoj. Zato hvalim Srcu našega Kralja i nadalje se preporučujem zagovoru njeđova viteza † dra Merza. **M. G.**

BROJNOJ OBITELJI.

Zagorje. Otac sam brojne obitelji. Snadu me dakako teške brige u mom velikom siromaštvu. Utečem se zajedno s obitelji Presv. Srcu za-govoru sv Antuna i ono mi uvijek pomaže. Hvala mu i smjerna prošnja, da me i dalje ne zapusti. **V. L.**

ZAHVALJUJU BOŽ. SRCU:

Antunovac MB Prema obećanju šaljem 50 D u čast Presv. Srca.— **Benoit Wis KK** Preporukom Presv. Srcu minula navala krvi, dar Dol. 1.— **Budašević MD** Devetnicom Srcu Isusovu ozdravila nogu. — **Berkasovo ZB** Pomođe mi S. I. u gospodarstvu. — **Bogdanović KS** Darom S. I. dijete potpuno ozdravilo. — **Brač NN** Uslišalo mi prošnju, dar D 15.— **Čepin GB** U bolesti i neprilikama štitilo me Bož. Srce i njegov ugodnici, dar D 100.— **Cvetlin AŠ** Našao izgubljeno. — **Dinjevac EV** Primila veliku milost. — **Dobrlin KFO** Bećala godinu dana moliti litanijske S. I. te djecu uzgajati za Isusa po Mariji i prošla u porodu vrlo lako. — **Fontana TT** Molitvom devetnice sv. Terezije ozdravila kćerka. — **Gradište KB** Iza 5 mjeseci bolesti, ozdravila nogu kad sam učinila zagovor S. I. — **Gola VK** Kasno ali rado zahvaljujem Presv. Srcu za udijeljenu milost. — **Gospić MD** Često mi je S. I. uslišalo molitvu napose ove godine baš na sam njegov blagdan. — **Herzegsánto S** i AB zagovor sv. Terezije pomogao pri kupnji. — **MV** Uslisala me sv. Terezija. — **MB Ozdravila mi majka.** — **MV** Poboljšao se život sinu. — **Imotski LjM** Nasli se izgubljeni dokumenti. — **Ivankovo JS** Ozdravila od upale pluća. — **Jalžabet JH** Uslišana šaljem dar. — **Katalena OT** Molitvom S.I. postigla zdravlje mužu. — **Kupina MV** Zahvaljuje na mnogo milosti i preporučuje se S. I. i u buduće. — **Kraljevec na S. JS** Zagovorom sv. Ante uslišalo me S. I., dar D 25.— **Kraljevica MK** Ozdravilo me S. I. i njemu u čast, dar D 30.— **PK Hvala Bož. Srcu i sv. Antu** na primljjenim milostima. — **Kolumbus Oh. JD** Darujem uvijek zahvalna Bož. Srcu. Dol. 1.— **Kukujević AB** Molitvom Majci Božjoj i sv. Ante izdržao dugevnu bol. — **Karlovac FG** Opomenuta kaznom Božjom zahvaljujem barem naknadno za primljenu milost. — **Kostanjevica BK** Poslike poroda nastupilo u bolnici otrovanje krvi, preboljela ipak pouzdanom molitvom. — **Križ ES** Pomoglo mi S. I. često, a sad napose u porodu. — **Letina MG** Uspjeh teške operacije preporučila zagovoru Kristova viteza † Dra Merza i od svih sličnih moja uspjela najbolje. — **Lovrečina PK** Pre-svetoj Djevici čast i slava za uslišenje. — **Ljubičana MF** Moleći veliku milost od S. I. dar D 100.— **Marijanci KL, GjK, JK, CB, KF, NN**, iz zahvalnosti za razne milosti, dar D 85.— **Kunišinci KP, PP, JG, PB, KB, †PD, JG** daruju zahvalni i uz preporuku S. I. D 170.— **Moslavina AI** Kod ispita i u službi pratiла me pomoć S. I. i zagovor njegovih ugodnika. — **Mače SD** Obavivši dvije devetnice dobio sam posao i zahvalan šaljem, dar D 50.— **Međa OB** Nakon tri godine nevolje jedino molitva S. I. pomogla. — **Modruš FB** Bož. Srce pomoglo mi kod suda i inače u životu. — **Malinska MŠ** Sestra sretno preboljela tešku operaciju zagovorom † bis. Langa i svetih Božjih. — **Nijemci SZ** Presv. Srce pomoglo mi u nauci. — **Novi Marof SH** Majka Božja spasila mi dijete od očite smrti, dar D 50.— **Novi MR** Isus i Marija štitili su moju obitelj; njima je izručujem i dalje — **Osijak KR** Zahvaljujem zagovoru † bis. Langa na pruženoj pomoći u nevolji i želim svakog mjeseca slati 10 din. za njegov Dom. — **Palača MD** Utekla se Presv. Srcu za dijete i ozdravilo je. — **Povlje LJV** Ugodnici Božji mi pomogli. — **Pavlovcı MS** Sretno prošla na operaciju. — **Retković MM** Zaštito me S. I. od neprijatelja. — **Rokovci JK** po ML Šaljem 100 d. za misije zahvalna S. I. i sv. Tereziji za pomoć. — **Salmon Id. SJ** Zarkom molitvom Bož. Srcu spasili troje djece od smrti, dar za siročad Dol. 5.— **So Omaha PG** Pod zaštitom S. I. izdržao sam mnogo pa se ušam još i ovo. — **Sušak NN** Zahvaljuje † bis. Langu, što ju je oslobodio od velikih boli. — **St. Petrovo selo MM** Sin sretno položio ispit. — **Stupnik Br. DF** Zagovorom svetaca Božjih popravio mi se vid. — **Strahominec VL** Ocu obitelji pomoglo S. I. u velikom siromaštvu. — **Supetar MR** Sin u Americi ozdravio darujem zahvalna u čast S. I. D 25.— **Svilaj FP** Sretno položio ispit. — **Sv. Ivan Ž. MB** Utekoh se ugodnicima Božjim u nevolji očiju i bila sam uslišana. — **Ševar JA** Povratilo mi S. I. zdravlje, dar D 20.— **Topličica JK** Primila više milosti. — **Tubelj MK** Operacija dobro prošla a i druge nevolje otklonjene. — **NN** Često me uslišalo Bož. Srce. — **Tešanj EK** Ozdravio sin, dar D 50.— **Ubergren AG** Iza 18 god. renoviranja za S. I. udijelilo mi milost redov. zvanja. — **Valjevo JK** U teškoćama počeo moliti svako veče

5. Očenaša i Zdr. Marija u čast Presv. Srcu i dobio pomoć. — Varaždin FK Uz pomoć S. I. dobro napredovao u nauci. — ZG Obitelj sretno preboljela. — Vinica KK Utelka se presv. Ranama Isusovim i zagovoru sv. Terezije pa minula nesreća. — Valpovo MZ Iz zahvalnosti, dar D 20.— Zagreb MS Zagovorom Majke svoje i sv. Ivana Vianeja skinulo mi Bož. Srce tešku brigu. — KB Zagovorom † bis. Langa i svetaca Božjih pomožena u gospodarstvu, daruje za smirenje u životu D 30.— NN Iz pogibelji života oslobodio me Bož. Srce, dar D 50.— KG Vratilo mi zdravlje. — MU Iz zahvalnosti za ozdravljenje, dar D 30.— MR Česta sv. pričest sasvim je promijenila život moj i moje obitelji. — MV Majka Božja pod Kamenitim vratima ozdravila moju kćerku, kojoj ni tri lječnika ne pomogao. — FC Bog me očuvao smrli u ratnim pogiblima pa zahvaljujem makar i iza 15 god. — Zlatar KP Zahvalna S. I. i sv. Anti, dar D 20.—

Vijesti

Altura. Mi ovdje u Apostolatu vršimo svi prvu i drugu vježbu. Za trecu je malo teže, jer ne stoji samo do nas. Ipak se pričešćujemo često, kad samo možemo. Jedna od najboljih djevojaka iz sela F. Ikić posla je u samostan k Sestrana Srca Isusova u Crikvenici. Bog joj blagoslovio nakanu i put!

M. S.

Križovljani. Ova župa leži na granici Štajerske, obdarena krasnom prirodom. Budući da u njoj nijesu bile nikada misije, revni je župnik g. Martin Pizeta pozvao zato ljetos misijonare. Već je prije bio pripravljen veliki misijski križ od debele hrastovine. U strijedu se je razvila lijepa procesija prije svećanog blagoslova križa. Po nagovoru g. župnika u subotu na večer držala se uspjela procesija sa svjećama, koja je u narodu ostavila duboki dojam. Župnika je veselilo, da se muškarci za vrijeme misija češće pričešćivali. Prednjala je svojim primjerom cijelu obitelj kolatora g. Varadja. Obnovilo se je Djevojačko društvo S. I., osnovano g. 1921. Krasan je bio svećani svršetak misije. Razvila se procesija od triju župa. Djevojke iz Križovljana nosele su sliku a djevojke iz Petrijanaca kip Srca Isusova. Sakupilo se mnogo svijeta iz Sv. Barbare, župe Nadkrižovljana. Dugo bi bilo sve opisivati. Iza svećanosti razišlo se mnoštvo naroda pjevajući Zlatnu krunicu. Za vrijeme misije bila je na pobočnom oltaru izložena slika Bož. Srca, koja je sve k sebi privlačila. Neka to Srce udijeli narodu milost, da ustraje u dobrim odlukama i da svaka pojedina obitelj ubere obilne plodove obećanja Bož. Srca.

S. D.

Mače. Naknadnih sv. pričesti prikazalo je naše društvo u lipnju 520, u srpnju 415, u kolovozu 470. Molimo za svetu ustrajnost.

A. L.

Milna. Naše društvo Srca Isusova prikazalo je naknadnih sv. pričesti: svibanj 94, lipanj 99, srpanj 95, kolovoz 86.

Petrijanci. Mjeseca kolovoza ove godine bile su misije u župnoj crkvi sv. Petra i Pavla, koju je ukusno bojadisao jedan seljak iz ove župe. Na pobočnom oltaru nalazi se slika Bož. Srca, oko koje se kroz te dane okupljaо narod. U ovoj je prigodi osnovano Djevojačko društvo S. I. I imalo je svećano primanje. 288 članica nosilo je medalju na crvenoj vrpci. Sva su sela u župi prisutnili u društvo, odabrala se i uprava. Petrijanci glavarica F. Škorčić, savjetnica F. Škrinjar. Novaves glavarica J. Gregoraš. Strmec glavarica A. Jmbrisko, savjetnice E. Križmanić i E. Kerež. Majorje glavarica M. Mlinarić. Družbinici glavarica M. Kokot. I djevojke iz Zelenđvora pridružile se ostalim članicama. Sve su djevojke stupale u proce-

sijama, kada se je blagoslovio misijski križ te na svečanoj procesiji sa Presv. Sakramentom. Kod ove sjajne procesije išle su u bijelini, s hrvatskom trobojkom, i nosile su kip Bož. Srca. Složno su i odusevljeno pjevale zlatnu krunicu. Članice će se sastajati u crkvi svake prve nedjelje u mjesecu na zajedničku pobožnost Sreća Isusova. Primat će Glasnik i nastojati, da se pobožnost Bož. Srca što više širi u pojedinim obiteljima. Do prigode javit će se Glasniku Sreća Isusova te izvestiti o napretku i procвату društva, budući da je Glasnik njihovo glasilo. Preč. je g. župnik Stjepan Mihinić bio razdražan radi uspjeha misije i Bogu je zahvaljivao što se njegov dobar narod lijepo odazvao glasu Božje milosti.

S. D.

Razloge. Ustrajno vršimo svoje društvene dužnosti, napose nas veseli sv. pričest i sat klanjanja. Po uputama veleč. dušobrižnika držimo se prijstojne nošnje, premda imamo zbog toga trpijeti od »modernih gospojica.« Jedna članica, koja neće da joj se zna ime, žrtvovala je, što je trebalo za obnovu križa, koji resi naše selo. Na Malu Gospu bio je svečano blagoslovjen. Od lipnja je naš velečanski župnik u Crnomlugu pa tek dvaput u mjesecu može k nama. Manjak redovite svete Mise osjećamo, pa se preporučujemo svim sestrama u molitve, da bismo što prije dobile svoga svećenika.

L. Tomac, glavarica.

Remetinec. Jubilej sv. Oca slavile smo osobito mjeseca svibnja sv. pričestima i molitvama. U šest mjeseci primile smo 1123 sv. pričesti kao naknadu Presv. Srcu. U lipnju primljene su svečano četiri nove drugarice u društvo. Slava Bož. Srcu, koje nas jači i pomaže u svim teškoćama

R. Puškadija, glavarica.

Sisak. Kod osnutka Djev. društva u Hrastilinci bilo nas je 30. Sad će biti primljeno još 14. Djevojke su marljive i dobre i u kući i u društvu. Veleč. g. kapelan Kanotić mnogo se žrtvuje za društvo, a pomaže nas i drugi kao na pr. naši vatrogasci, koji su nam načinili pozornicu. Bog im platio, mi im zahvaljujemo. Davali smo već dvije predstave s lijepim uspjehom i dohotkom za naš barjak. U tu svrhu daje i svaka članica mjesечni prinos. Sve djevojke drže i čitaju Glasnik S. I. Slavimo jubilej sv. Oca i prikazale smo u lipnju i srpnju 170 sv. Pričesti.

J. Javor.

Turke. Iako se odavna ne javisemo u Glasniku, ipak vršimo svoje dužnosti i primamo mjesечne sv. pričesti. Ispunila nam se živa želja: dobile smo zastavu Sreća Isusova. Naše društvo je bilo sabralo priličnu svotu za nju, no sve to još nije bilo dosta. Moramo najviše zahvaliti našemu vlc. g. župniku Milošu, koji je zamolio gđu Katarinu Mihajlović da nam pomogne u toj stvari, a dobra gospoda nam i kako pomože: ona nam ju sama nabavila, a rucvi, što smo ih sabrale, biti će za potrebe u crkvi. Sada ćemo i imamo zastavu, pod kojom ćemo se uz pomoć Presv. Srcu boriti za spasenje i posvećenje duša. Zastava je svečano blagoslovljena na svetkovinu Sreća Isusova. Tu smo svoju krasnu svetkovinu proslavile lijepom pobožnošću. — Članice marljivo čitaju Glasnik Sreća Isusova.

Jelena Osmak, glavarica.

Varaždinska Vinica. Za vrijeme uspjele misije ove godine zaželio je revni preč. župnik g. Andrija Jakopanec, da se osnuje bratovština Sreća I. Njegovim nastojanjem uvela se i lipanjska pobožnost. Vjernici namjeravaju nabaviti kip Bož. Srca. Za vrijeme misija privuklo je pjevanje Zlatne Krunice množe u crkvu na izpovijed. U župi je osnovana još god. 1912. Marijini kongregacije za djevojke. One imaju svoju društvenu zastavu, na kojoj je natpis: Djevojačko Društvo u Vinici. Drže sastanke u Školi s. Milosrdnica, a brinu se i za ureas crkve. Glavarica je Društva Tereza Pavlović iz sela Vratno. Djevojke okuplja č. sestra Darinka pod vodstvom preč. župnika. Djevojke su odlučile da će njegovati i pobožnost prema Srcu Isusovu. Zaključnoj procesiji misije prisustvovalo je silan narod, osobito muškarci. Djevojke iz Marijine kongregacije, u bijelini, nosile su lijepo nakićeni kip Majke Božje. Djevojke, koje su u procesiji došle iz župe Petrijanaca, nosile su sliku Bož. Srca. Veliki misijski križ, koji je ovih dana bio blagoslovjen, na ureas je lijepo župnoj crkvi sv. Marka. Za vrijeme misije, Vinica se je odusevila i iskazala dostojnu čast bož. Srcu Isusovu. Neka ono trajno vlada u srcu pojedinaca i u cijeloj župi, kako to želi požrtvovni preč. župnik.

S. D.

IZ H. K. DRUŠTVA SV. JERONIMA.

U spomen svoje 60 godišnjice dijelilo je društvo na Jeronimski dan svim svojim članovima krasne diplome sa slikom sv. Jeronima. Isti je dan počelo raspodjeljavati svoje knjige za 1930. Izšlo je 8 knjiga, ove godine dobivaju članovi u spomen 60 godišnjice devetu knjigu na dar. Za članove stope sve knjige samo D. 40.— za nečlanove dvostruko.

K N J I G E.

Vjenčić Molitava Gospi Sinjskoj, upravo je izašao u nakladi glasnika »Gospa Sinjska«. Najtoplje preporučujemo ovaj najnoviji vjenčić, u kojemu će pobožne duše, osim Devetnice, Trodnevnice i drugih pobožnosti na čest Čudotvorne Gospe Sinjske, naći i Jutarnje, Večernje, Misne, Isposjedne. Prijesne molitve, Križne Put i t. d. U knjizici, koja ima 96 strana, nalaze se i dva glazbena priloga. Cijena 3 dinara; na deset komada 1 na dar. Naručuje se kod Glasnika Gospa Sinjska, Sinj (Dalmacija).

Kitica cvijeća za kršć. žensku mladež. — Prema njem. pireedio Karlo Budanac, svećenik. — Dubrovnik 1929. Cijena 25. D. — Dobiva se kod Dubr. hrv. tiskare u Dubrovniku. Na svakih 10 primjeraka dobiva se 1 primjerak na dar. — Deset »cvjetaka« ima ta »Kitica« i kod svakoga su cvjetka orisane sve kreposti, koje treba da rese svaku kršćanku, kao i sve mane, kojih ona treba da se klone, da dode do sreće na zemlji i do slave na nebu. — Sa nasladom se čita ta knjizica, jer je poučna i zabavna. U njoj je čisto ogledalo um, srca i duše, pa ako se svojski udesi život po istinama, koje se u njoj nalaze, obnoviti će sunce jake vjere i morala, obitelj i društvo. Prema tome je od nje silna korist, ona je kažiput ženskima uopće, a napose onima, koje su u školama i zavodima, i svima koji imadu poela s odgojem ženske mladeži. — Takove knjizice nema dosele u hrv. književnosti, pa će ona dobro poslužiti u ovoj grani »Katoličke Akcije« kao zgodan priručnik.

Prof. Lovre Katić: Borba Grgura Ninskog sa splitskim nadbiskupom Ivanom. Predavanje održano povodom podizanja spomenika Grguru Ninskem u Splitu. — Vrsni naš književnik prof. L. Katić jasno je i temeljito obradio ovo pitanje, što ga neki već duže upotrebljavaju kao oružje protiv katoličke Crkve. Knjižica zavređuje, da je se što više proširi na ustuk više ili manje zlonamernom obmamnjivanju naroda. Predavač jasno dokazuje, da se Grgur Ninski krivo iznosi kao nekakav borac za slavenski jezik u bogoslužju, Grgur se naprotiv borio protiv latinskih biskupa u Dalmaciji, koji su pristajali uz Carigrad i raskol, dok je on sam, Grgur, poput svih ninskih biskupa bio svom dušom odan Papi.

Msgr. Dr. A. Živković: Naša Crkva i naša inteligencija. Naklada uprava »Savremenih pitanja« u Mostaru. — U korizmi 1928. držao je sveuč. profesor dr. Živković šest konferencija u župnoj crkvi sv. Marka u Zagrebu. Pobudio je svojim razlaganjem živo zanimanje među obrazovanim građanstvom. Obazreo se na klimat odnos između današnjih obrazovanih redova našega naroda i Crkve, razložio katoličko mišljenje o svijetu i životu, pokazao Crkvu u povijesti naroda, život obrazovanog čovjeka u Crkvi, osvijetlio kraljevstvo milosti i završio vječnošću, koja nas sve čeka. Koga da ne zanimaju ta pitanja? A predavač ih je solidno razložio i objasnio, iznio ih tako, da obrazovanog čovjeka upravo privlači. Vrlo dobra je bila misao, da se te konferencije štampanju. Preporučujemo živo svim obrazovanim.

Dr. D. Gudek: Katekeze. O vjeri. Izvrsno razložene istine naše vjere. Djelu Dra Gudeka ne treba preporučivanja. Sveska — omašna knjiga od raznih 200 str. — stoji D. 30.— za bogoslove D. 10.—

Ikonomimicky Katechismus. Napisal Štefan Herodek, katecheta. Dobili smo ovaj zanimljivi slovački katekizam, u kojem se razlažu temelji vjere i glavne molitve. Svaka je misao prikazana stvarno posve jednostavnim crtežem, kako bi ga djeca sami narisala. Namijenjena je knjizica prvočršćanicima i vjernicima, koji idu češće na sv. pričest. Slovački je u njoj za obrazovane Hrvate posve lak. Izdao: »Spolok sv. Vojtjecha v Trnave«.

DAROVI U MJESECU KOLOVOZU 1929.

Za sv. Mise: Antunovac PiM 30 Cleveland Ohio IK 100 Chicago EM Dol. 1.— Chifton MM Dol. 1.— Drenje ŠA 180 Farmington MM Dol. 2.— Hrković MS 10 Les Moines Iowa ML Dol. 1.— Milwaukee JL Dol. 1.— Slatina MS 45 Omaha PiMG Dol. 5.— Suhopolje IG 20 Teslić RO 120.

Za Svetište S. L: Berkasovo 2B 10 Černomerec MU 30 Granešina ES 5 Hrženica DB 20 Kostanjevica BK 20 Kraljevica MK 30 PK 30 Kunišinci JG 10 KP 20 PB 100 PP10 Kuželj AJ 20 Les Moines Iowa ML Dol. 1.— Marjanci GK 10 CB 10 JK 25 KL 10 Medare Držalić VM 100 Novi Vinodol MR 20 Zagreb NN 6.

U čast Srcu Isusovu: Benoit Wis. KK Dol. 1.— Bogdanovci KS 10 Brač NN 15 Bregi KC 100 Cleveland Oh. SR Dol. 1.— Dubica VŠ 5 Dubočac MS 10 Graduša KE 50 Joliet III KR Dol. 1.— Karlovac FG 10 Kolumbus Oh. JD Dol. 1.— Kopriyntica SK 20 Kraj MO 100 Ladanjak JM 10 Laslovo SD 50 Modruš FB 10 Nijemci SZ 10 Novakovec JM 5 Omiš GF 100 Perkovec IB 20 Ravnogor BL 50 Rečkići MM 10 Tešanj EK 50 Valpovo MZ 20 Varaždin SH 50 ZG 40.

U čast Srcu Isusovu i Marijinu, sv. Antunu i sv. Tereziji M. L: Hercegsvrbovci SB i AB 30 MB 10 MV 20 Kraljevec n/S. JŠ 25 Zlatar KP 20.

Za rađ. Glasnika: Antunovac MB 50 Bare pusta JN 20 Beničani MP 10 Budanševac MD 10 Čerević MI 25 Dinjevac EV 10 Dugaresa BP 8 Farmington MM Dol. 1.— MM Dol. 2.— Fiume MN 58 Gospic NM 40 SD 10 Gradište KB 10 Hreljin OB 50 Hrženica DB 20 Illok KV 25 Ivankovo IS 10 Kastav EB 5 Kataline TO 10 Križ ES 50 Kukujevci AR 10 Kupina MV 10 Ljubljana MF 100 Lovrečina PK 30 Mače SD 50 Marjanci KF 10 NN 20 Moravča BB 4 Olib VP 110 Osjek M 25 Povlja LV 10 Sarajevo AM 5 Selce MI 30 Strahominec LV 10 Subotica GC 25 Supetar MR 25 Sv. Ivan Zel. JK 10 Sv. Ivan Žab. MB 10 Sv. Martin n/M. AK 10 Tuhej MK 20 NN 10 Varaždin FK 10 Whiting Ind. DL Dol. 1.— Zagreb JŽ 50 KG 10 MR 20 Žumberak DV 6.

Za kruh sv. Antuna: Akron Ohio EH Dol. 1.— Hreljin MM 50 Kunišinci KB 10 JG 10 PD 10 So Omaha PiMG Dol. 5.— Zemun GM 30.

Za novo Svetište u Jeruzalemu: Bakar TM 10 NN 25 TM 10 Granešina FS 20 Bakar TM 10.

Za Dom duh. vježbi: Bakar TM 10 NN 25 Gašparci JK 3 Granešina FS 10 Klakar AS 25 FP 10 IS 25 JS 30 PS 25 TP 10 TS 25 Molve FB 20 Osekovo AB 15 ID 10 ST 25 Praputnjak DT 25 Selce MI 20 Zagreb JS 10 MP 20 NN 100.

Za Langov Dom: Fiume MN 20 Osijek LR 10 So Omaha PiMG Dol. 2'50.— Supetar JŽ 10 Brkelici JB 30 Krapina DK 30 Mrzlopole MD 25.

Za Dom sv. Josipa u Leskovcu: So Omaha PiMG Dol. 5.—

Za Baziliku u Jeruzalemu: Bakar TM 10.

Za Dom bisk. Lang: Brkelici JB 30 Krapina DK 30 Mrzlopole MD 2'50.

Za Dom sv. Terezije M. I. Vrhovec: So Omaha PiMG Dol. 2'50.—

Za Novicijsat D. L. Ćepin GB 50 Zagreb NN 100.

Za Malo Sjemenište D. L. u Travniku: Simon Idaho SJ Dol. 5.— Iz Dubrovnika 500 Jedna kongregacija 300 AM u D. 60 IS 300 MI 100 SN 100 AC 300 RD 100 ZC 70 JD 20 NM 10 DM 20 JK 10 DD 10.

Za svjećice: Slatina Ms 10.

Za misije: Antunovac PiMC 43 Beničanci JV 40 Beograd JU 100 Luč rke 56 Praputnjak DT 25.

Za poganske misije: Ćepin GB 50 Granešina FS 20 Hrženica DB 20 Selnik JK 110 Sv. Martin n/M. 10.

Za otkup i pokrštenje pog. djece: Mala Gorica BM 130.

Za pokrštenje crnacke djece na imena: Anica: Drenje ŠM 100 Ana: Pittsburgh Pa AJ Dol. 1.— Terezija M. I.: Rokovci JK 100.

O. Mesarić za katechiste: Bakar TM sabrala 40.

Urednik Milan Pavelić D. L.

Vlasnik: Kolegij Družbe Isusove u Zagrebu — A. Allirević D. L.

Tiskom »Glasnika Srca Isusova« — K. Grimm D. L.

MJESEČNA NAKANA U STUDENOM:

Svagdanja sv. pričest.

Posebne nakane za svaki dan:

- 1 P Svi Sveti. Da svi težimo za svetošću.
  - 2 S Dušni dan. Vjerni mrtvi.
  - 3 N 24. po Duh. Hubert. Pokojni preplatnici Glasnika.
  - 4 P Karlo Boromejski. Naši biskupi.
  - 5 U Mirko. Čista mladež.
  - 6 S Leonard. Pokojnici, kojih se nitko ne sjeća.
  - 7 Ć Engelbert. Čast oltara za † biskupa Langa.
  - 8 P Bogdan. Vojnici.
  - 9 S Teodor. Crkva u Rusiji.
  - 10 N 25. po Duh. Andreja Avelin. Katolički advokati.
  - 11 P Martin biskup. Napastovani.
  - 12 U Martin papa. Sveti Otac Papa.
  - 13 S Stanislav. Isusovački novaci.
  - 14 Ć Jozafat. Apostolat sv. Cirila i Metoda.
  - 15 P Leopold. Kršćanski vladari.
  - 16 S Ivan Trogirski. Malo sjemenište u Travniku.
  - 17 N 26. po Duh. Grigor. Katolička akcija kod nas.
  - 18 P Odo. Svećenička zvanja.
  - 19 U Elizabeta Siročasi, udovice i sirote.
  - 20 S Feliks. Progonitelji Crkve.
  - 21 Ć Prikazanje B. D. M. Marijine kongregacije.
  - 22 P CECILIJA. Mjes. zašt. Crkvena glazba kod nas.
  - 23 S Klement. Širenje svagdanje sv. pričesti.
  - 24 N 27. po Duh. Ivan od Križa. Svi koji pate.
  - 25 P Katarina. Obraćenje modernih pogana.
  - 26 U Ivan Berchmans. Naši daci.
  - 27 S Vi-giliј. Katolička neustrašivost.
  - 28 Ć Sosten. Obraćenje mlakih.
  - 29 P Saturnin. Utisnuci.
  - 30 S Andrija a.p. Ljubav prema križu.
- Svagdanje prikazanje. Božansko Srce Isusovo!** Ja ti prikazujem po bezgrešnom Srcu Marijinu sve molitve, djela i trpljenja ovoga dana u naknadu za naše uvrede i na sve one nakane, na koje se ti neprestano prikazuješ na oltaru, osobito ti ih prikazujem za sv. Crkvu, za sv. Oca papu i za sve potrebe članovima Apostolstva molitve ovoga mjeseca i dana preporučene. Amen.
- Oprosti za članove Apostolstva molitve.** Potpuni oprost jednoga petka po volji, i još jednog dana po volji odabranog. Na dan pomirovne sv. pričesti. Na blagdan mjesecnog zaštitnika.
- Oprosti za članove bratovštine Presv. Srca Isusova.** Potpuni oprost prvoga petka ili prve nedjelje, i još jedan po volji odabrani dan.
- Opća mjes. nakana u prosincu: **Zapuštena mladež u velikim gradovima.** Misija nakana: **Obraćenje muslimana.**

GLASNIK SRCA ISUSOVIA

God. 38.

Prosinac 1929.

Broj 12.

SPASENJE MLADEŽI U VELIKIM GRADOVIMA.

Nakana Apostolstva molitve u prosincu blagoslovljena od sv. Oca.

Imaš krasan vrt pun cvijeća, povrća, plodnih voćaka. Zaptusi ga, ne ulazi u nj nekoliko godina, ne prekopavaj ga, ne obrezuj. Što će se dogoditi? Cvijeća i povrća će nestati u svakojakoj travurini, voćke prepune suvišnih grana i grančica donosit će slab ili nikakav rod, posvud će puziti gusjenice i puževi, a u pukotinama obrušenih zidova glijezdit će se zmije.

Taj vrt, to ti je živa slika ljudske duše uopće, ako se zapusti napose duše djetinje, mladenačke, ako po nesreći ostane bez dobra odgoja. Uzmi kojem mjestu kroz nekoliko godina crkvu i valjanu školu, pa ćeš vidjeti, što će se dogoditi, osobito od djece i mlađeži. Ne slušajući riječi Božje ni dobrih nauka, ne priučavajući se moliti i kršćanskom življenju, ne primajući sv. sakramenata, podivljat će kao zapušten vrt; mjesto lijepa vladanja javit će se surovost, mjesto kreposti opaćina, mjesto vjere bezbožnost.

Istina, ovakva jada, ovakve izopačene mlađeži nade se danas i ondje, gdje joj se ne krati ni pouka ni odgoj. Ali što je istom tamo, gdje i nema tko da je uči i odgaja? Tu niču onakva djeca, rastu ojačavši mlađiči i djevojke, kakvima obdaruje boljše vizam jednu Rusiju, s kakvima se nade osvojiti sav svijet za sebe. I doista, bez vjere odgojena i iskvarena mlađež, nalazila se ona gdje mu drago na svijetu, pristaje brzo gotovo sva uz komunizam. Takve se Bogu otudene, napola ili posve poganske mlađeži, nade danas posvuda, no najviše je ipak ima:

Veliki grad. Siromašniji seoski svijet tražeći lakšeg i boljeg življjenja, stao se iza rata sve više seliti u velike gradove. — Radnik u gradu, mislio je mnogi seljak, radi samo 8 sati na dan, ima dobru zaradu, svaki dan toliko vremena za odmor, ima zabava u društвima, više ga cijene, lako škola djecu . . . A ja se evo trudim od rane zore do mraka, često po 12, 14 i više sati na dan. Zemlja je slaba, nerodna, ktmu dode suša, tuča — što imam tad od sve svoje muke? O odmoru i zabavi nije ni govora. Kukavan je moj život! . . . I gledajući u tvorničkog radnika sve svjetlo i ružičasto, a u seljačkom životu sve tek crno, prebrzo se odlučivao, prodavao očevinu i selio u grad. U gradu naravski nije mogao da iznajmi ni najjeftiniji stan, već se nastanio uz grad, zbio od dasaka kakvu takvu kolibu uz ostale drugove i našao se uz slabu ili nikakvu zaradu u najvećoj bijedi. Takvih nevoljnika ima danas u naseljima oko samoga glavnoga francuskoga grada Pariza ništa manje nego 2 do 3 milijuna!

Taj jadni svijet sreta dakako i bogatune, gleda sjajne gradske palače, vidi uživanja ljudi mahnitih i sitih, naročito onih, koji se obogatiše u ratu, pa prosipaju novac za najfinija jela i vina, za zabave i raskoš — žive u vječnim pijanim pokladama, dok u jadnim barakama tolikih siromaha vlada dugi i ljuti post. Sve to napunja srca bijednih ljudi mržnjom i zavišću, podjaruje vulkan, što se sprema da provali i uništi čitavo ljudsko društvo.

Velikodušni apostoli. Ipak, hvala Bogu, ne žive na zemlji među odličnjima i imućnjima sami sebični i nemilosrdni vuci, ima tu silna vojska srdaca punih uzvišene kršćanske ljubavi. U pariska se podgrada među naseljike zaputiše revni svećenici, dođoše im u pomoć tisuće uglednih svjetovnjaka, sveučilišnih študenta, plemenitih žena i djevojaka. Oni stadoše neumorno raditi za vjerski i čudoredni preporod radništva naročito njihove mlađeži. Skupljaju novce, podižu nove župe, grade svu silu kapela i kapelica od drveta. Svećenici, puni duha Božjega, naseljuju se tu među radnike, da žive u bijedi poput njih i u svemu im pomažu.

To pomalo preokrenu srca bijednička. Uvidješe, da ima ljudi, koji im uistinu hoće dobro, koji dolaze k njima ne da se okoriste njihovom bijedom, već da im je olakšaju. Posta im očito, da ljubav Isusa Krista i njihovih pravih učenika nije tek riječ, jer eto ona ih jedina potraži, kad ih je sve ostavilo. I mržnja i zavist stadoše se stišavati u srcima nebrojenih siromaha. U pod-

gradima Pariza nadoče svećenici i njihovi pomagači vrlo mnogo najprivrženijih prijatelja među ljudima, koji prije nisu htjeli ni da čuju o Bogu i vjeri. I tako na stotine tisuća radnika u podgradima velikih gradova dobiše opet izgubljenu vjeru u Boga, krenuće na put spasenja na koje su već davno bili zaboravili. To je stalno barem za Paris i Francusku, kako se vidi iz djela »Krist u podgradu — Le Christ dans la banlieue« — od Isusovca o. Lhanda, koji nas u toj knjizi o svemu tome izvješće i sam najživlje sudjeluje u tom svetom poslu.

Po djeci k roditeljima. Naravski, skrb svećenika i njihovih pomagača ide u prvom redu k djeci. Tako i počinju rad, da u pojedinom dijelu podgrada idu od kuće do kuće, sabiru oko sebe djecu, uče ih moliti, vode ih k službi Božjoj, obučavaju ih i daju im igre i zabave. Od organizacija najljepše ondje cvjeta »Kršćanska Radnička Mladost«. Ova skrb za djecu i mladež najpovoljnije djeluje na roditelje; i djeca i oni upoznavaju i ljube sve više Krista, On se doista »nastanjuje u podgradu«.

Za tim primjerom treba da podu kotolici u svakom većem gradu. Molimo u prosincu: O milo božansko Djetešce, koje si u najvećem siromaštvo došlo na ovaj svijet uz divnu pjesmu: Slava Bogu — mir ljudima, gani sve, kojih se tiče, neka se pobrinu za ubogu radničku mladež u velikim gradovima, da se po njoj slava Božja i Tvoj mir vrate u srca tolikih siromašnih ljudi i njihovih obitelji!

Milan Pavelić D. L.

SVEĆENICI MRAČNJACI?

Katkada ćete čuti, kako zna koje mudro čeljade nabaciti, da su svećenici širitelji »mračnjajstva«, to jest, da se svećenici protive znanosti. Da to nije istina, dokazom je uz mnogobrojne i svećenik Mgr. Cerebotani, koji je u dobi od 80 godina nedavno preminuo u Italiji. Bio to svet ali i učen svećenik. Da spomenemo samo neka njegova iznašašća.

1. **T e l e t o p o m e t a r**, to jest spravu, kojom se izdaleka mijere udaljenosti.

2. **N e l o m e t a r**, kojim se mjeri u kojoj su visini i koliko su udaljeni oblaci.

3. **K v i k v o l i b e t**, to jest spravu, koja tako šalje telegrame, da ne treba nikoga na stanici, na koju dolazi telegram.

4. **T l e t i p o g r a f**, spravu, s pomoću koje pišači stroj piše sam ono, što se govori na telefon.

5. **T e l e a u t o g r a f**, spravu, kojom se može u daljinu prenijeti tudi rukopis.

Medu učenike Mgra Cerebotani-a treba ubrojiti i sadašnju belgijsku kraljicu, koja je u Bavarskoj slušala njegova predavanja.

MISIJSKA NAKANA U PROSINCU

Obraćenje muslimana.

Ima ih silan broj: U Aziji preko 175 milijuna, u Africi preko 48 milijuna, u Evropi nešto više od 3 milijuna. Svi skupa preko 227 milijuna. A od svih vjera obraćaju se najteže na kršćanstvo upravo oni. Ipak nemaju pravo, koji misle, da je obraćenje muslimana naprosto nemoguće.

Odlični učenjak, prečasni Mulla, koji je nekad bio sam musliman, imenom Mehemet Ali Mulla Zade, a sad je katolik, pače katolički svećenik i profesor na istočnom Zavodu u Rimu, sudi o islamu u Turskoj državi ovako: Muslimanska vjera nije tako daleko od kršćanstva, jer ima s njim više točaka zajedničkih. I muslimani vjeruju u jednoga Boga i život vječni, hoće trapljenje, ljubav k Bogu i sjedinjenje s Bogom. Ipak islam nema uspješnih pomagala, koja vode bliže k Bogu. Premda se u nj uvlači po koja kršćanska misao — tako na pr. uvodi jednoženstvo, sprečava ženidbene rastave, daje više vjerske slobode, ipak on nije još zrio, da primi

spasonosni plod kršćanstva. Ktому je na nesreću bezvjerje okužilo i mnoge muslimane. Preč. Mulla mnogo očekuje od mladih muslimanskih obrazovanih obraćenika na kršćanstvo, kojih biva sve više, i od Istočnog Zavoda u Rimu, koji radi mnogo za upoznavanje istoka uopće pa i islama.

Da se dostojiš privesti muslimane k svjetlu Evandelja, molimo Te, usliši nas!

PORUKE IZ UPRAVE.

Na svršetku ove godine, to jest u 12. broj Glasnika Srca Isusova, prilažemo svakomu pretplatniku bez razlike čekovnu uplatnicu broj 33896 s molbom, da njom pošaljete pretpлатu za narednu godinu 1930., a tko još nije podmirio za ovu ili prošlu godinu, neka pošalje sve skupa istom uplatnicom. Još molimo i oni, koji nisu platili Kalendar Srca Isusova i Marijina za god. 1929., da to učine prije svršetka godine.

FRANCUSKA BOŽIĆNA PJEŠMA.

Božansko Dijete rodi se,
Sve žice sad zazujite,
Božansko Dijete rodi se:
O pjevajmo iz duše sve!

Već četrdeset vjekova
Naviještali Ga proroci,
Već četrdeset vjekova
Dozivo žar Ga srdaca.

Božansko Dijete...
O kako drag je Dječak taj!
Ljepota sva je u Njem;
O kako drag je Dječak taj!
Sa lica Mu sjaje raj.

Božansko Dijete...
Gle bijedna Mu je štala stan,
A slamicu Mu postelja,
Gle bijedna Mu je štala stan:
O kako Bog je ponizan!

Božansko Dijete...
On tako ubog rada se,
Jer križ Mu Srce želičuje,
On tako ubog rada se,
Jer hoće da podnese sve.

Božansko Dijete...
Nek Isus Kralj svemogući
Sva naša srca osvoji,
Nek Isus Kralj svemogući
Sve vjeke vlada iznad njih!

BOŽJI SUD.

— Istiniti događaj. —

Tri naraštaja stoe i kleče u malenoj ladi crkve, otkrite i pognute glave. Pred crkvom kleći na kamenitoj ploči još mlađ čovjek, staračkog izgleda, blijed, upalih obraza i mutnih očiju. Mimo prolazeći vjernici pogledavaju ga samilosno. Po koja usta prošapću: »Gluhonijemi Simon«.

Njegova je tužna povijest kratka ali strahovita.

Deset godina je tome. Tada se je Simon ubrajao još među najimćnije žitelje cijele okolice, pun zdravlja i jakosti, ponosan, obijestan. Ali na žalost okorjeli bezvjerac, koji je čak i svojoj ženi i sinu kratio da idu u hram Božji i vjeruju vjeru Kristovu.

»Ja sam vaš Bog«, znao je kliknuti u svom bijesu. U selu mu se svatko uklanjao.

Dogadalo se, da je žena prigovorila tom mahnitom bezboštvu, ali je to bilo ulje u vatru. Simon je onda bjesnio, pogrdavao Boga, nebo, Crkvu i vjeru.

»Šta Bog! Kakav Božji sud! Ako je svemogući, nek mi sudi, ja ga se ne bojim!«

I Bog je sudio. Jedne se noći uz huku strahovitog vihora tresla zemlja, munje su parale nebo, dok je kao nevidljiva ruka čupala stabla iz zemlje. Simon je stajao na kućnom pragu, skrštenih ruku na širokим prsim, te porugljivim osmjehom promatrao bijesnu igru prirode.

Munja bljesnu i strahovita grmljavina prolomi zrak. Simon se naglo okrene i opazi kroz polutamu, gdje u sobi kleći njegova mlada žena uz krevet usnulog djeteta te sklopjenim rukama šapte molitvu. Obuze ga bijes, u dva skoka surovo uzdignu moleču ženu na noge »Marta! Ma da te volim kao zjenicu oka svoga, upamti ti i moj sin nemate drugoga Boga osim mene«.

»Simone, duše ti, ne huli Bog!« »Šutil! A gdje je taj tvoj Bog? Zar tamo gore --- a? Svemogući --- što? --- Pa zašto se skriva, zašto se ne pokaže, kad je svemoguć --- ha! --- ha --- «. Njegov ludački smijeh bi zugušen trijeskom groma.

»Simone ubit će nas strijela Božja!«

»Zar? A ja ti velim da lažeš --- Eto ja mu prkosim, jer znam da njega nema!«

Upali se nebo, i od strašnog se udarca groma potrese zemlja kao da se ruši nekamo u ponor.

Bog je sudio. Žena i dijete ležahu mrtvi pogodenim gromom, dok je Simon izgubio govor i sluh. Kuća mu je izgorjela do temelja...

Zvono zvoni, vjernici hitaju vesela lica svojim domovima. Samo Simon kleći pognute glave i plačući moli za oproštenje. Milosrde Božje nije htjelo vječne propasti grješnikove, već ga je samo strahovito ošinulo, ali ga tim i izliječilo od bezboštva.

Zvono zvoni i zvoni, a slatki mu glasovi pričaju o neizmjernoj dobroti Boga, koji miluje i kad strahovito kara, jer »ne će smrti grješnikove, već da se obrati i živi«.

M. B.

OBĆANJE KOD POHODA PRESV. SAKRAMENTA.

O Isuse slatki, klanjam Ti se eto,
 Srce mi je cijelo Tobom obuzeto,
 S anđelima, kojih mnoštvo tu se skrilo,
 Po hiljadu puta pozdravljam Te milo,
 Hvala Ti, što tu je blago moje cijelo:
 Krv dragocjena Ti i božansko tijelo.
 Tabernakul mali mjesto dao Ti je,
 I Hostija Srce veliko Ti krije.
 Ko siroće tude živiš za nas samo,
 A mi tako rijetko Tebe pohadamo.
 Ostaviše tebe ljudi nesmiljeni,
 Zabadaava zoveš »Dodite svi k meni!«
 O Isuse, evo, to me boli jako,
 Sto podnosit moraš bez prestanka tako,
 Čekaš danju, noću, ali ljudi nije,
 Nikog od nas nema, da uza Te bdije.
 Srce Ti se sveto od ljubavi gubi,
 Ali nikog nije, da tu ljubav ljubi.
 Niti cvijetka eto nitko tu Ti ne da,
 Tek svjetluca slabo žižak svijetla blijeda.
 Složio se žižak s dobrim anđelima,,
 Pa Te ovdje slavi i veliča s njima.
 Cijela mi se duša stidi u dubini,
 Što sam i ja rijetko u Tvojoj blizini.
 O Isuse slatki, oprosti mi, molim,
 Ta Ti dobro vidiš, da Te vrlo volim.
 Svakog dana, vjeruj, doći odsad ja ču,
 Klanjat ču se Tebi, Tebe proslavljat ču.
 I druge ču zvati, nek dolaze amo,
 Dok nam srca biju, da Te zazivamo.
 Malo srce svoje predat čitavo ču,
 Na utjehu Tebi u tvoju samoču.
 Ubogo i slabo malo srce to je,
 Ali kakvo bilo, samo da je Tvoje.
 A kad na svršetku onamo za grobom
 Velik dan me združi, moj Isuse, s Tobom,
 Ti me primi tada i uzmi me k sebi,
 Da za vijeke vječne pripadam tek Tebi.
 Neka sad već k Tebi srce moje leti,
 K Tebi, jedin Spase, dobri Bože sveti!
 O Isuse budi sad i vazda hvaljen
 U Otajstvu ovom presvetome. Amen.

**PREUZV. GOSP. DR. ANTUN BAUER
U ČAST SV. OCU PIJU XI.**

Svi Hrvati katolički, napose u Zagrebu ljetos su zanosno klicali. Na akademiji, koju su 26. listopada priredili zagrebački katolički u čast sv. Oca Pija XI. povodom pedesete godišnjice njegova svećeništva držao je zagrebački metropolita preuzv. g. dr. Antun Bauer ovaj svečani govor:

»Grad — vječni grad — i svijet, cio svijet: stotine milijuna srdaca ujedinjenih u jednoj iskrenoj ljubavi i radosti — nije li to vanredan prizor! A što je kadro ujediniti stotine milijuna srdaca u jednoj ljubavi i radosti? Jeli to pusta ideja ili je čovjek koji? Ako je čovjek, kako to da mu je uspjelo djelo teže od ikakva na svijetu? Jest čovjek je to: sjedi starac, ali kralj; sjedi kralj, ali slavan kralj. On sjedi na najstarijem i najslavnijem prijestolju svijeta i kud mu riječ dopire, raspaljuje srca podložnika ljubavlju, a poštovanja ne mogu mu zakratiti ni sami protivnici.

Ta se ljubav i poštovanje osobito sjajno očituje kod posebnih prigoda. Takvu je dao čitavom svijetu zlatni misnički jubilej, koji ove godine slavi sv. Otc Pijo XI., te se čitav svijet natječe, kako će mu ljepše i sručnije zasvjedočiti ljubav svoju i radošć svoju. To je velika tajna, to je djelo Božje!

Bilo je pred više od 18 stotina godina, dakle 4 vijeka prije nego je Klodvig osnovao kraljevstvo Franačko, 10 vijekova prije nego je Vilim osvajač stupio na tlo Engleske, 12 vijekova prije nego je Rudolf Habsburški postao car Njemački, 16 vijekova prije nego je kuća Romanova postala gospodarem velike Rusije, a 18 vijekova prije nego je Napoleon postavio na svoju glavu krunu Francuske, osnovao je kraljevstvo svoje Isus Krist, onaj koji je rekao: »D a n a m i j e s v a v l a s t n a n e b u i n a z e m l j i». I u tom kraljevstvu osniva prijesto, neborivu pećinu te veli, da je »V r a t a p a k l a n e Ć e n a d v l a d a t i».

To čini Isus, koji je za tri godine svoga javnoga naučavanja doista čudesima i dobročinstvima zadivio sve, ali je stekao te nekoliko vjernih pristaša i nakon toga osuden na smrt kao buntovnik i bogohulac te su ga za stradanja odbjegli i ovi malobrojni pristaše.

Nije li čudan osnutak ovoga kraljevstva i ovoga prijestola? Zaista čudan, da čudesan, ali je i bio čudotvorac — Bog — onaj, koji ga je osnovao.

I na taj prijestol postavio je čovjeka — prvoga Petra, da bude neprevarljiv i nepogrešljiv učitelj svega nauka Njegova do konca svijeta. A kako je čovjek slab i nestalan, kako lako pada u zablude! I gle čuda! Ta slabost nije mogla svladati ni jednoga od 262 nasljednika Petra u tumačenju Kristove nauke. Ovo čudo razumijemo, kad se sjetimo, da Bog-čovjek govorio prvom namjesniku svojemu: »J a s a m m o l i o z a T e b e, d a n e s m a l a k ř e v j e r a t v o j a — i t i u t v r d i b r a ĉ u s v o j u». Sam ga Bog dakle čini neprevarljivim učiteljem.

»POSVETI GODINU PEDESETU I PROGLASI OPROŠTE-NJE SVIMA, KOJI ŽIVE U ZEMLJI TVOJOJ« (Lev. 25, 10)

MOLIMO ZA PAPU NAŠEGA PIJA XI!

GOSPOD GA SAČUVAO I POŽIVIO I BLAŽENIM UČINIO
NA ZEMLJI I NEDAO GA NA VOLJU NEPRIJATELJIMA
NJEGOVIM!

Ali onaj, koji sjedi na priestolu, što ga je Krist osnovao nije imao biti samo neprevarljivi učitelj, već i pastir stada Kristova, kralj u kraljevstvu Njegovu. Na njemu je ogromna dužnost, da se brine za cijelo stado Kristovo, da odbija od njega sve navaže neprijatelja. A kako će ove biti strašne dobro je znao Spasitelj, ta On ih je prorekao. Pa kako je onda kraljevstvo svoje povjerio slabom čovjeku, da upravlja njim? Otkuda čovjeku tako jaka i neslomljiva ljubav za Krista i Crkvu njegovu? Ta prvi pastir mora biti prvi i u ljubavi. Zato Krist i pita Petra do tri puta: »Ljubiš li me više od ovih?« I tek onda mu povjerava cijelo stado svoje. On mora biti prvi i u požrtvovnosti i u ustrajnosti, jer sva stradanja i nevolje treba da on nosi. Evo opet čuda! Na kojem je kraljevskom priestolu sjedilo toliko mučenika ljubavi i požrtvovnosti za stado svoje, koliko na priestolu kraljevstva Kristova? Ne samo da su za prva tri vijeka svi rekli mučeničkom smrću zapečatili ljubav i požrtvovnost svoju, već je sva povijest Papa povijest teške borbe za prava i slobodu Crkve, za sjećanje vjernika, a protiv najrazličitijih i ljudnih protivnika. Bilo je vrijeme, kad su dušmani Papina priestola prokovali skoru propast, kad su bezvjerci i krivovjerci putovali u Rim, da prisustvuju pogrebu posljednjeg Pape, ali uzalud, jer se još uvijek na tom priestolu čitaju proročanske, Božje riječi: »I kraljevstvu njegovu neće biti kraja.«

Papin prijesto čudesno osnovan, čudesno utvrđen, stoji nesavladiv, jer je djelo Božje. Stotine milijuna srdaca u radosti i ljubavi sjedinjene su s onim, koji sjedi na tom priestolu, od kojega primaju nauku, slušaju njegove zapovijedi. I ta je ljubav i privrženost svrhunaravno djelo Božje.

Koliko se pak za ovih devetnaest vijekova s ovoga priestola izlilo svijetla i blagoslova na čitav svijet s obzirom na znanost na kulturu i humanitarni život njegov, to se s malo riječi ne da ni natuknuti.

Osobito je u naše dane ovaj prijesto slavan velikim djelima na polju crkvenom i političkom, znanstvenom i socijalnom, jer je mudri i dobrostivi promisao Božji u teško naše vrijeme postavio na ovaj priestol PIJA XL muža vanrednih vrlina umu i srca, koje tako divno sjaju s ovoga uzvišenoga mjesta. Da samo nešto natuknemo.

Duboke njegove okružnice i sjajni govorovi jasno su svjedočanstvo ne samo njegove velike učenosti, već i punoće duha Kristova. Veliku ljubav za Spasitelja pokazao je i tim, što je ustanovio blagdan Krista Kralja i podigao na viši stepen blagdan Srca Isusova, i tim, što je podigao na čast oltara velike vjerne službenike Kristove, među njima i našu bl. Osanu. Kako revnuje za širenje kraljevstva Kristova na zemlji, svjedoči, što je osnovao 44 apostolske prefekture, 57 biskupija i 14 nadbiskupija; svjedoči njegovo veliko zanimanje i podupiranje poganskih misija, što mu je pribavilo ime Misijskog Pape. Koliko mu je pak na srcu, da skromni ži-

vot vjernika, život obitelji i društva bude sve dublje proniknut kršćanskim načelima, pokazuje žarko njegovo nastojanje, da pri-dobije za suradnju i svjetovnjake katolike u katoličkoj akciji.

Cvrst i nepokolebit u načelima ne preda ni pred kim u obrani Crkve, kako svjedoči njegov prosvjed protiv okrutnog progona katolika u Meksiku, osuda i odlučno istupanje protiv zabluda u Francuskoj i u Italiji. Nastojanje pak njegovo oko mirovnog i složnog saradivanja crkv. i drž. vlasti veliko je i okrunjeno zamjernim uspjehom, jer mu je uspjelo, da s mnogim državama sklopi konkordate a najveće mu je djelo u tom obziru, što je izmirenjem s talijanskim vladom sv. Stolici povratio slobodu.

Jedno još ne smjemo zaboraviti, a to je njegova znamenita riječ: »L j u b i m I s t o k : istok sjedinjen s Rimom, jer je sjedinjen i Istok odijeljen od Rima, jer je odijeljen i zato vrijedan posebnoga smilovanja«. Tu je svoju ljubav pokazao osobitim načinom prama patničkoj Rusiji raznim dobrotvornim djelima i ustanovama. Ali najviše mu je na srcu molitva Spasiteljeva: »N e m o l i m p a k s a m o z a n j i h — A p o s t o l e — n e g o i z a s v e o n e , k o j i će n a r ijeć n j i h o v u vjerovati u M e , d a s v i j e d n o b u d u , k a o š t o T i , O Č e , u m e n i i j a u T e b i «. Dakle sjedinjenje odijeljenih crkvi; ali dakako, sjedinjenje duševno, iskreno i potpuno. A takvom sjedinjenju stoje na putu predrasude s jedne i druge strane, koje može ukloniti samo istinsko medusobno upoznavanje. Za taj veliki cilj osniva u Rimu Ruski kolegij, a najizađnije podupire od Benedikta XV. osnovani papinski institut za istočne studije u Rimu. O kad bi dobrostivi promisao Božji dao, da ovo najveće nastojanje sv. Oca što prije poluci žuđeni cilj, kako bi to divno unaprijedilo sjedinjenje duša i srđaca ujedinjene braće u našoj Jugoslaviji. Molimo se Bogu za tu veliku milost!

A mi, katolici Hrvati, po sjedinjenju sa svetom Stolicom pri-padamo onoj najvećoj i najčvršćoj organizaciji na čitavom svijetu, pripadamo kraljevstvu, pripadamo prijestolu, što ga je Krist osno-vao na neslomljivoj Petrovoj pećini. Onaj pak, koji danas s toga prijestola upravlja stado Kristovo, ljubi nas Kristovom ljubavi, što nam pokazuje svakom prigodom.

Pokazao je to i ovih dana, kad je na naše brzjavne molbe, kako sam službeno izvješten, učinio sve, što je mogao, za istarske mučenike, i da nije bilo toga zauzimanja, bile bi valjda strahote puljske osude još grozниje.

Zato sjedinjeni sa stolinama milijuna katolika molimo se Bogu, da zlatomisničkog svećara, slavnog Pija XI. još dugo i dugo uzdrži čila i krepka na tom prijestolu, da još dugo mudre rijeći mudre duše njegove, žarke i ljubežljive riječi žarkog srca njegova kao sjajne i blage zrake svijetle Rimu i svijetu.

SVIM PRIJATELJIMA,
preplatnicima i čitateljima Glasnika Presv. Srca Isusova srećne
sv. Božićne blagdane želi Uredništvo i Uprava Glasnika.

PRESVETO TROJSTVO.

— Želim ti, Ivane, govoriti o najvećoj tajni naše svete vjere o Presvetom Trojstvu.

— Što je zapravo tajna vjere?

— To je istina, koju moramo vjerovati, premda je ne možemo svojim umom shvatiti. Mi vjerujemo u tri božanske osobe: Oca, Sina i Duha Svetoga. Nego iako su u Bogu tri osobe, ipak znamo, da može biti samo jedan Bog. Ni najveći um ljudski ne može shvatiti ove božanske tajne.

Poznato je, što se pripovijeda o svetom Augustinu, kako je šetajući uz morskou obalu razmisljao o Presv. Trojstvu. Htio je o ovoj dubokoj tajni pisati knjigu za pouku vjernicima. Idući tako zamišljen naide na krasna dječaka, koji je iskopao jamicu pa stao u nju školjkom lijevati morskou vodu.

— Šta radiš, mališu? upita svetac.

— Htio bih da prelijem more u ovu jamicu, odvrati dječak posve ozbiljno.

— Gle, gle! I misliš, da ćeš uspijeti? upita svetac u šali.

— Prije ču ja preliti more u ovu jamicu nego ćeš ti shvatiti tajnu Presv. Trojstva. To dječak reče i nestane ga. Augustinu bi jasno, da mu je Bog poslao andela, koji ga je ovako upozorio, da ljudski razum ne može dokučiti te silne tajne.

— Ali mi ipak sigurno znademo, da su u jednom Bogu tri osobe?

— Dakako. Tu nam je istinu naše vjere objavio sam Spasitelj, koji se ne može prevariti, jer je beskrajno istinit, niti hoće da nas prevari, jer je beskrajno dobar. Da nam Isus nije objavio ove istine, mi ne bismo doznali za nju ni iz Svetog Pisma Starog Zavjeta, niti bi je mogli otkriti svojim razumom. Te istine nije Bog htio ljudima objaviti sve do Isusovih vremena.

U svetom evangeliju je jasno izrečena katolička nauka o Presvetome Trojstvu. Eno odmah kod utjelovljenja Sina Božjega spominje se Presveto Trojstvo. Bog Otac šalje svoga sina, koji

će uz osobito sudjelovanje D u h a S v e t o g uzeti na se dušu i tijelo. — Kod Isusova krštenja u Jordanu objavljaju se ljudima tri božanske osobe. »A krstivši se Isus, izide odmah iz vode. I gle otvoriše se nebesa, i vidje D u h a B o ž j e g a, gdje silazi kao golub i dode na njega. I gle glas s nebesa, koji govori: Ovo je S i n moj ljubezni, koji je po mojoj volji.« Mt. 3, 16—17. — Prije nego što je Isus uzašo na nebo, naložio je svojim učenicima, da krste ljudе Presvetim Trojstvom. »Idite dakle i učite sve narode krsteći ih u ime O c a i S i n a i D u h a S v e t o g a.« Mt. 28, 19. A sv. Ivan apostol, koji je tri godine bio uza svoga Učitelja, govori nam posve jasno, da je Bog jedan, a u njemu su tri osobe. »Jer su Trojica, koji svjedoče na nebu: O t a c , R i j e č i D u h S v e t i , i ova su T r o j i c a j e d n o .« 1. Iv. 5, 7.

— Razumijem; sv. evanđelje jasno nam govori, da su u jednom Bogu tri osobe. Ali kako to da su božanske osobe jednakе u časti i veličanstvu? Zar nije možda najčasniji Bog Otac, onda Bog Sin, istom na trećem mjestu Bog Duh Sveti? Tako se barem meni čini, jer se toliko puta na prvom mjestu spominje Otac, onda Sin, a istom na trećem mjestu Duh Sveti.

— Duh Sveti, Ivane, što vodi Crkvu Kristovu, učinio je, da je ona odrešito ustala proti nekim lažnim učiteljima, koji su govorili, da i u Presvetom Trojstvu ima razlike među pojedinim Osobama, što se tiče časti i veličine. Tu je krivu nauku Crkva javno zabacila u tako zvanom Atanazijevu vjerovanju, gdje se veli i ovo: »Katolička vjera je ovo: da štujemo jednoga Boga u Trojstvu: Trojstvo u jedinstvu... U O c a i S i n a i D u h a S v e t o g a jedno je božanstvo, jednakla slava, istovječno veličanstvo. Kakav Otac, takav Sin, takav Duh Sveti. Nestvoren Otac, nestvoren Sin, nestvoren Duh Sveti. Neizmjeran Otac, neizmjeran Sin, neizmjeran Duh Sveti. Vječan Otac, vječan Sin, vječan Duh Sveti. Svemoguć Otac, svemoguć Sin, svemoguć Duh Sveti... »Božanske su osobe dakle jednakane u veličini i časti.

— A zašto se ipak u nabranjanju triju božanskih osoba Bog Otac spominje uvijek na prvom mjestu, iza njega Bog Sin, a onda Bog Duh Sveti?

Sv. Augustin i tajanstveni dječak.
»Prije ču ja preliti silno more u ovu jamicu, nego ćeš ti shvatiti tajnu Presv. Trojstva, Augustine!«

— Zato, Ivane, jer nas je Isus učio, da je on kao Sin od vijeka rođen od Oca, dok Duh Sveti izlazi od vijeka od Oca i Sina, ali Očac ne potječe niti od Sina niti od Duha Svetog. Samo ne smiješ ovako misliti: Najprije je bio Otac, onda Sin, a napokon Duh Sveti. Tako bi bilo na našu ljudsku. Ali Duh Sveti nas uči, da su sve tri božanske osobe od vijeka, nijedna nije prije druge.

— A zar to nije očito proti našem razumu, ako tko rekne: Tri su jedan?

— Dakako. Ali mi ne kažemo: tri su jedan, već tri su jedno. Ne kažemo, da su tri osobe jedna osoba, već da su tri osobe jedno Božanstvo. Tri čovjeka ne mogu biti jedan čovjek, ali mogu biti jedno društvo.

— Gle, očito je, tajna Presv. Trojstva nije protiv ljudskoga razuma, nego je iznad njega. Prije će stati silno more u jamicu nego tajne neizmjernog Boga u malu glavu ljudsku. Ja se čvrsto držim nauke svete Crkve, pa makar je katkada ne razumio; meni je dosta što znam, da mi Crkva govori u ime samog Boga i da ona ne može naučati neistine.

— Pravo veliš. Samo ipak ne zaboravljaj božanskih Osoba. Ako smo u milosti Božjoj, to jest, ako nemamo na duši teškoga grijeha, to je Presveto Trojstvo na najuži način sjedinjeno s nama. To tvrdi sam Isus, kad veli: »Tko ljubi mene, riječ će moju držati, i Otac će moj ljubiti njega, i k njemu ćemo doći i u nje ga ćemo se nastaniti.« Iv. 14. 23.

Ne zaboravimo Bog a Oca, o kojem Isus veli: »Tako Bog ljubi svijet, da je Sina svoga jednorodenog dao, da nijedan, koji vjeruje u njega, ne pogine, već da ima život vječni.« Iv. 3, 16. A sveti Pavao dodaje: »Ako je Bog s nama, tko je proti nas?? Kad on nije vlastitog Sina poštudio, nego ga predao za sve nas, kako nam dakle ne će s njime sve darovati?« Rim. 8, 31—32. To jest ako je Bog Otac bio tako ljubezan spram nas, da nam je dao ono, što mu je najdraže — a zar mu može biti nešto draže od njegova Sina? — kako da nam uskrati druge darove, koji su kud i kamo manji od ovoga??!

Ne zaboravimo Bog a Sina, svoga dobrog Spasitelja, koji je toliko pretrpio, samo da nas usreći. On je za nas dao dušu svoju, a »od ove ljubavi nitko nema veće, da tko dušu svoju dade za prijatelje svoje.« Iv. 15, 13.

Ne zaboravimo Duha Svetoga. Isus ga zove našim Tješiteljem. »I ja ću moliti Oca, i dat će vam drugog Tješitelja, da ostane s vama do vijeka, Duha istine.« Iv. 14, 16.

Svoju ljubav spram presv. Trojstva pokazat ćemo najbolje tako, da sva svoja djela prikažemo Njemu na slavu. Skupimo sva djela svoga života te preko njih napišimo velikim, zlatnim slovima djetinjske ljubavi i odanosti:

SLAVA OCU I SINU I DUHU SVETOM!

F. Mašić D. I.

SRCE ISUSOVU ZAHVALNO.

Na kraju smo godine. Bogu dugujemo zahvalnost. »Na sve-mu zahvaljujte, jer je tako volja Božja.« I. Sol. 5, 18. Na dobru-da mu vratimo dug; na nevolji, da on nama bude dužan. Zahvaljujmo pak »u Isusu Kristu« opominje sv. Pavao, jer je Bogu pot-pune mila riječ samo njegova Riječ.

Kakove li se rijeći, Isuse, izvijale iz srca tvoga, dok si go-vorio Višnjem Kralju o djelima svojim? Ps. 44. 2.

Za zemnoga života.

K nebu uzdignutim očima стоји Isus nad otvorenim grobom Lazarevim i veli: »Oče, zahvaljujem ti, što si me uslišio.« Iv. 11. 41. Kako, on već zahvaljuje, a mrtvac je još u grobu? U duši je već Isus s Ocem govorio, da oživi Lazara i Otac je na to pristao. »Otac, koji ostaje u meni, on, čini djela.« Iv. 14, 10. I tek što je to bilo uglavljeno, odmah se budi u Srcu Isusovu o sjećaj zahvalnosti, i Isus daje oduška svojoj zahvalnosti još prije nego je dobročinstvo učinjeno. Čini to i s nakanom, da upravo ja vnik izražajem zahvalnosti počasti Oca. »Ja, istina, znam, da me ti vazda slušaš, ali sam rekao poradi naroda.« Iv. 11, 42.

Takav osjećaj spram Oca bio je trajan u Srcu Isusovu. On se ne zahvaljuje tek poslije jela ili uspjeha, nego odmah, čim vidi, što mu Otac pruža. »Uze hljbove, zahvali Bogu i razdijeli.« Iv. 6, 11. slično Mat 15, 36. Još žarče se zahvaljuje za duhovna dobročinstva, kao na primjer kad vidi, kako je Otac nakan, da se proslavi po sirotinji. Mat 11, 25.

Kao što bijela boja ima u sebi mnogo drugih boja i upravo stoga se tako mili oku, tako i zahvalnost uključuje više kreposti: istinoljublje i poniznost, privrženost i odanost, a osobito pravednost i ljubav. I zato je tako mila. Dok naprotiv nezahvalnost zovemo »crnom«, kao da nezahvalnom čovjeku manjka na duši svako svjetlo kreposti. Već su Rimljani govorili: »Rečeš li komu nezahvalnik, sve si mu zlo rekao.«

Ipak treba i našem narodu još mnogo vjerskog odgoja, da se priuči ovoj kreposti. Župnikov je imendan, koliki dođu k Misi, da mu potom čestitaju? . . . Tako učitelju, učiteljici . . . Učimo li djecu reći: »Hvala! Bog platio!« . . . Molimo li poslije jela?

U Euharistiji.

Najbolje zahvaljuje, tko dobrotu lije po upotrebljava. Tako i Isus hoće, da blago Očevo ljudima obilno i do konca svijeta dijeli, dijeleći opet da mu neprestano zahvaljuje. I zato ostaje u stanju »dobre hvale«, što znači riječ »Euharistija«.

Već kad je ustanovljivao taj presveti Sakramenat, Srce mu je bilo tako puno zahvalnosti, da to evangelisti četiri

puta ističu: dvaput neposredno prije nego će pretvoriti kruh u svoje tijelo, jedamput za same pretvorbe, a jedamput iza pričesti apostola... I uvezši kruh dade hvalu, prelomi i dade govoreći: Ovo je tijelo moje, koje se daje za vas.... Lk. 22, 19. i dr. »I otpjevavši pjesme zahvalne, izidoše na goru Maslinsku. Mt. 26, 30. Isus hoće, da nam zadnji pogled na njega prije muke, bude pogled u Srce zahvalno, zahvalno u ljubavi. Taj osjećaj veže sveto mjesto blagovališta s našim svetohraništem i oltarom.

Tu u s v. M i s i ž r t v u j e s e I s u s ponajprije u p o k l o n i z a h v a l u nebeskom Ocu, a onda kao pomirba i prošnja za nas. Kako je i nama prva dužnost klanjati se i zahvaljivati Bogu, tako je i Isusu u Hostiji to prvi posao, prva misao i osjećaj njegova euharistijskog Srca. On je ondje zbog nas, da bude »po njemu i u njemu i s njime Bogu Ocu u jedinstvu Duha Svetoga svaka čast i slava«. Jer Božjemu Srcu može da dostoјno zahvali samo božansko Srce. S njime sjedinjeni možemo i mi da platimo svoj dug zahvalnosti.

I kako divan prizor prireduje time Isus svome nebeskom Ocu! Zahvaljuje mu nesamo njegovo Srce, kao nekoć na zemljii, nego i milijuni srdaca s njime u z a h v a l n o j l j u b a v i u j e d i n j e n i h. Sva ta srca, Euharistijom okrijepljena, nastoje sveto živjeti i tako dobročinstva Božja najljepšom zahvalnošću užvratiti.

Tjera li mene samo bijeda na molitvu?... Primam li svetu pričest da samo meni bude bolje, a zaboravljam na naknadu Bož. Srcu?... Združujem li ujutro svoje molitve, rad i trpljenje sa Srcem Isusovim, kako to čine članovi Apostolstva molitve?... »Bla-gosivat će Gospoda u svako doba, uvijek je hvala njegova na ustima mojim«. Ps. 33. 2.

Na nebu.

Kako ljubav ne prestaje, tako ne prestaje ni zahvalnost. Isus daje svoju riječ, da će u nebu z a h v a l n o n a g r a d i t i i čašu hladne vode pruženu siromahu u ime njegovo. Mt. 10, 42. Srce njegovo pokazat će se zahvalnim pred Ocem onima, koji ga ovdje priznavaju pred ljudima. Lk. 12, 8. Koji se pak odlikuju u službi njegovoj te ostavljaju svoje mile; koji za nj rade i trpe na svijetu, tima obećaje i daje stostruku plaću u nebu. Mt. 19, 29.

Posebnu zahvalnost osjeća Isus za one, k o j i š t u j u S r c e n j e g o v o i tu pobožnost šire. Svjedoče to njegova obećanja dana sv. Margareti i tolike zahvalnice onih, kojima je već ta obećanja ispunio. Božansko se Srce ne da u veleđušnosti nadvisiti. »O kako je milo imati obvezano zahvalnošću Srce Onoga, koji će nas suditi!« govorila je puna utjehe sv. Margaret.

Najviše je zahvalno Božansko Srce onima, koji s njime dijele boli negove pa r a d o s n o t r p e. »Više vrijedi jedan hvala Bogu u nevolji, nego šest tisuća njih u zdravlju«, veli bl. Ivan od Avile». »Tripiš li što zla?« pita sv. Ivan Zlatousti. »Ako hoćeš, ne će biti to zlo. Bogu zahvali, pa si promijenio zlo u dobro. S Jobom reci

Ime Gospodnje da je blagoslovljeno! Job je zadao težu ranu davlu, kad je, izgubivši imetak, Bogu zahvaljivao, nego kad je prije darivao sirotinju. Ako si dakle izgubio nesrećom imetak, zahvali Богу, па ће бити као да си га сиromасима раздјелио». Како је Бог чудом прatio младице у рађареној пећи zbog njihove vjere i zahvalnosti, tako Isus zahvalno iz neba чудесима прati svete mučenike i priznavaoce.

Nikomu nisi ništa dužan, Gospode! Само ljubav Srca Tvoga čini Te dužnikom naše ljubavi. U njoj sjedinjeni s Tobom zahvaljujemo Tebi i po Tebi Ocu. Ufamo se, da će zahvalnost za primljeno biti najbolja prošnja i za novu godinu. **J. Vrbanek D. L.**

VAZDA POBJEDUJÉ.

U Meksiku je nedavno bila velika slava: ustoličen je novi nadbiskup glavnoga grada Monsinjor Diaz. Tisuće su ljudi klicale od radosti videći opet sjaj katoličkoga bogoslužja, doživljajući pobedu vjere u svojoj teško iskušanoj domovini. Toliki životi, žrtvovani za Boga i vjerske svetinje, donijeli su napokon svoj plod; što je ogorčenije bjesnio progonitelj, to je sad očitiji njegov poraz, to krasniji i sladi mir.

Bivšemu predsjedniku Kaljesu ne mora biti ugodno pri srcu. Priznao je, da mu nije pošlo za rukom odvratiti narod od kršćanstva. Rekao je nekad u svojoj smiješnoj nadutosti: »Tri puta sam se uhvatio u koštač s Kristom, i sva tri puta sam ga oborio«. Sad se više ne hvasta, već šuteći šeta negdje po Francuskoj, jer mu ne prija odveć zrak u Meksiku. Krvoločni taj zločinac i neprijatelji križa Kristova, kojima je služio, zasramljeni su duboko, njihova žrtva, Crkva u Meksiku, klikče od radosti.

Nekoliko godina prije strašnog svjetskoga rata, za vrijeme proganjanja Crkve u Francuskoj, oborili su bjesomučnici križ u jednom selu pokrajine Provence. Stanovnici toga sela uzeše križ i uspostaviše ga na visokoj gori. Na podnožju križa staviše natpis: **Što ga niže ruše, to se više penje.** To vrijedi za Crkvu Katoličku kroz sve vijekove: što jače rade da je obore, to se ona više uzdiže.

O. Fr. Hammerl D. L., NOVA MANREZA ili duhovne vježbe od osam dana po načinu sv. Ignacija Lojolskoga, Zagreb 1928 Cijena Din. 30. — Tko želi ozbiljna štiva o najvažnijim pitanjima za svakoga čovjeka; o smislu života ljudskoga i njegovoj svrsi, o srećnoj i nesrećnoj vječnosti; tko želi, da svojega Spasitelja Isusa Krista što bolje upozna, što žarče zaljubi i što vjernije naslijede, taj neka posegne za Hammerlovom Manrezom i proživjet će ono u malom, što proživljavaju toliki sretnici u duhovnim vježbama u velikom.

IZ KRALJEVSTVA SRCA ISUSOVA.

Posveta obitelji Presv. Srcu. Sveto ovo djelo napreduje vrlo. U Kanadi, kamo se već tisuće Hrvata odselilo, prolazi zemljom jedan misijonar Isusovac već deset godina i svake godine posveti se oko 15.000 obitelji. — Holandija je i u ovom djelu uzor. Gotovo sve katol. obitelji provele su već posvetu svoju Bož. Kralju obitelji. Sada to čine javno gradovi i sela redom, pa ih je do 200 već obavilo javnu svoju posvetu i gotovo svaki podigne spomenik Bož. Srcu. — Apostolat Srca Isusova u Italiji poslao je ove godine u Paray-la-Monial na grob sv. Margarete već dvadeseti svezak imena obitelji Srcu Isusovu posvećenih. Tako je dosad posvećeno u svemu oko 200.000 talijanskih obitelji. Revnitelji S. I. i revniteljice pozovu ondje syaki novi ženidbeni par, da stavi sebe i svoje kućanstvo pod zaštitu Presv. Srca. Većina ih to i učini. Pa kako će bolje osigurati nesigurnu ženidbenu sreću svoju? Naputak za posvetu obitelji Srcu Isusovu dobije se kod Uprave Glasnika S. I.

Irci—narod Srca Isusova. Ponose se svojom slobodom, koju su teškim žrtvama izvojevali. Ne zaboravljaju ipak, da je i ona dar Isusov. Ove godine slavili su stogodišnjicu prvoga zakona, koji im je priznao kao katolicima gradanska prava. Jedna desetina čitave Irske, to jest 400.000 ljudi došlo je o Petrovu u Dublin, da se zajedno provesele i zajedno Bogu zahvale. Sto tisuća svrstalo se u procesiju, sam predsjednik države Cosgrave i voda narodni De Valera nosili su nebo, pod kojim je isao kardinal sa Svetotajstvom. I same protestanske novine hvalile su državni red, pobožnost i napose duboku vjeru irskih muževa. — I mi ćemo imati u kolovozu 1930. katolički sastanak u Zagrebu, računajmo s tim i spremajmo se, da dostojno počastimo Isusa.

Predsjednik republike Peru o Crkvi. Navrh brda San Cristobal, koje se diže nad glavnim gradom Perua, podignut je nedavno veličanstveni križ kao spomenik Kristu Kralju. Tom zgodom rekao je predsjednik republike medu ostalim i ove lijepo rijeći: »Kao glava jednog katoličkog naroda osjećam duboku radost, što mogu predsjedati ovoj svećanoj posveti križa, što ga je uz pomoć vlade podigla pobožnost vjernika. Ja izjavljujem ovom svećanom zgodom ponovno, da se Crkva i država mogu vazda dobro slagati; to više, što one mogu i moraju saradivati — svaka na svom polju — za veliko skupno djelo: učiniti domovinu gospodarski naprednjom i duhovno sretnjom — a to nutarnjom snagom i pobudom najplemenitijega i najčasnijega osjećaja, osjećaja vjerskoga«. — O kad bismo se i mi Hrvati toga držali, pa u svemu svomu životu obiteljskom i javnom gledali na Krista i cijenili propise njegove svete Crkve!

J. V. D. I.

MALI KRIŽARI

MOLITVA MALENOGA DJETETA.

Neki je misijonar u Engleskoj sakupljao djecu te im tumačio vjerske istine. Najradije bi im govorio, kako nas Isus neizmjerno ljubi. Neki mališ htio se uvjeriti o ljubavi Isusa, koji se nalazi na oltaru. Jednog dana ušulja se u crkvu, pa će ravno k oltaru. Zagleda se nevinim očima u svetohranište. Hoće da nešto potiho reče Isusu, ali je malen, ne može do svetohraništa. Napokon mu uspije, i popne se na oltar. Pokuća na vratašca svetohraništa, pak će potiho: »Je si li unutra, dragi Isuse?« No ne bi odgovora. Pokuća opet. »Jesi li tu, mili Isuse? Vjeroučitelj nam je rekao u školi, da jesi!« Približi uho k vratašcima --- ali ne čuje ništa.

— Možda Isus još spava u svojoj kolijevci, kušat će, da ga probudim, ali tiho. I poče šaptati: »O dragi, mali Isuse, ja te mnogo ljubim, znaš li to? Ja znam ti si ovdje unutra, stalan sam, odgovori mi dakle. Molim te, reci mi štогод ja sam tvoje dijete. Zar me ne poznaš?« Isus prijatelj malenih odgovori: — Ovdje me drži ljubav kojom te ljubi Srce moje. Ovdje boravim, da tješim i darovе dijelim. Sto želiš od mene?

Dijete se još više približi k svetohraništu pak će potiho: »Moj otac nije dobar, on ne ljubi tebe. Isuse dragi, molim te obrati ga: ti sve možeš, tako nam je rekao i misijonar!«

Na to će Isus: — Idi dijete moje, nevina ti je molitva uslišana. Mališ veselo ostavi crkvu te će kući; odlučio je da nikome ne otkrije tajnu. Na večer, dok ga je majka polagala u krevet, nasmijana lica prošapće: »Mamice, vidjet ćeš, vidjet ćeš!«

Sutra dan otac otide misijonaru i pomiri se s Bogom. Majka je bila uvjerenja, da je nevina molitva dijeteta doprla do Božjeg prijestolja i obratila zalutalog oca. S. Dragičević D. I.

MUDRA MAJKA.

Grofica Gondi odabra sv. Vinka Paulskoga za uzgojitelja svoje djece. Jednog dana dovede preda nj djecu te mu reče: »Ne želim da mi ih odgojite za veliku gospodu, već za dobri djecu Oca nebeskoga. S. D.

IZ GJURGJEVCA.

Ljetos, na dan zaštitnika školske mlađeži, sv. Alojzija, imalo je naše mjesto ganutljivu slavu: k prvoj sv. pričesti pristupilo je taj dan 111 učenika i učenica osnovne škole. S njihovim andelima čuvarima veselili su se tome velikom događaju добри roditelji i odgo-

itelji. Svečanost je pod sv. Misom uzveličao pjevački troglasni zbor građanske škole, kojim je vješto ravnao gosp. F. Židovec, profesor glazbe na grad. školi. Božansko Srce dalo, da bi njegovi mali prijatelji i izvršili, što su obnavljajući krsni zavjet svećano obećali; da bi od dana u dan sve više napredovali u vjeri, ufanju i ljubavi i često što dostojnije i pobožnije primali sv. pričest. Pomagao im u tom sv. Alojzij svojim zagовором. L. Š.

ZIDAJMO DOM ZA DUHOVNE VJEŽBE!

Sv. Otac Papa i duhovne vježbe. U Rimu postoji središnji ured udruženja radnika, koji su jednom obavili zatvorene duhovne vježbe. Taj je ured pozvao sve članove, da podu zajednički pokloniti se sv. Ocu. Odziv je bio velik. Do 12 tisuća organiziranih je ljudi 22. rujna došlo u Rim. U samoj crkvi sv. Petra je primilo taj dan sv. pričest do 6 tisuća, ostali se pričestiše u drugim crkva-

ma. Isti je dan sv. Otac Pijo XI. primio sve te hodočasnike u Vatikanu, očinski ih obodrio na ustrajnost i napokon blagoslovio njih i njihove obitelji. Mnogi su od milja plakali. Potaknuo ih je, neka i druge nagovaraju, da stupe u njihovu organizaciju, koja je sigurno Bogu mila. Papa se pohvalno izrazio o domovima duhovnih vježba i nazvao ih »rasadištima kreposti i kršćanskog uzornog života«. Sutradan su se sastali svećenici, njih 200 na broju, koji vode spomenute domove duhovnih vježba. Oni su se dogovarali, kako bi se dalo podići još domova za duhovne vježbe. Taj je pokret po svoj Italiji vrlo raširen. Bog blagosiva ovo sveto djelo.

Uzoran Dom duhovnih vježba. Nedaleko od Münchena u Bavarskoj nalazi se iznad jezera Sternbergersee na divnom položaju Dom duhovnih vježba »Rottmannshöhe«. Pripada Isusovcima, koji ga podigše 1920. Od toga vremena do 1926. obavilo je u tom domu svoje duhovne vježbe: 2.297 svećenika, 1.103 naobrazena muškarca, 331 svećilištarac, 674 radnika, 1.253 muža i mladića, 174 momka, ukupno 5.958 muškaraca; skupa s god. 1927. bilo je 7.152 osobe.

Upišite se u Društvo sv. Ignacija. Članovi sv. Ignacija dobiju mnogo oprosta, kako je označeno na Pristupnici. Za njih se svaki petak čita sv. Misa u Svetištu Srca Isusova u Zagrebu. Tko se upiše u to društvo, omogućuje, da se podigne Dom za duhovne vježbe u Zagrebu. To je djelo sigurno Bogu milo, i On će nagraditi sve, koji se upišu u naše društvo. Članovi plaćaju godišnje 10 ili odjednom 100 ili u obrocima hiljadu dinara. Javite se dopisnicom i odmah ćete dobiti odgovor. I za opeke se može poslati po dinar. Više osoba može platiti 100 dinara za metar zida.

Novi članovi Društva sv. Ignacija.

Po 10 Din. : Hojić Marija, Zagreb — Pintarić Franjo, Bjelovar — Kačečnik Klara, Sv. Ivan Zelina — Dejan Ana, Kozonjak — gda Heller, Banjaluka — Maixner Hermina, Banjaluka — Slivak Josip, Bukevje — Kosec Ignac, Slani Potok. — Iz Travnika: Stilinović Božo, Trobentar Mica, Grgić Marko, Čondrić Mica, Plavšin Manda, Patarčić Ruža i Anica, Schmid A., Đanić Manda, Vrkuš Marin, Šomodvarac Klara, Stanik Ana, Mandić Manda, Bešlić Julijana, Werner Franjo, Merkl Sofija, Johler Terezija, Colić Magdalena, Kühner Marija, Poth Angela, Poljaković Jelena, Pfister F. i J., Bešlin Anica i Marija, Mrvičin Anica i Klara i Marija. — Đuričić Gabrijel, Ivanska — Iz Novog Sada: Gabrić Franjo, Ilić Jozefina, Modić Ana, Vihor Pavka — Sestak Francis-ka, Desinec — Kojić, Zagreb. —

Po 15 Din.: Goga Katica, Jurik Etelka, Novi Sad.

Po 20 Din.: Berbić Janko, Donja Stubica — Filipović Marija, Cernik — Kulundžić Barbara, Derventa — Bela Sofija, Novi Sad — Milak Zagorka, Novi Sad.

Po 30 Din.: Pap Janko, Durđevo — Krnic Janko i Jaga, Viduševac — Majetić Marija, Novi Sad.

Po 50 Din.: Zadravec Marija, Zagreb — Ljubić Marija, Zagreb.

Po 100 Din.: Gentskow Antonija, Zagreb — Dr. Blažević Ivan, Senj — Gagulić Ladislav, Gromiljak — Večkovec Vid i Antonija, Bregana — Lah Ivan, Zagreb — Lazički Stefan i Antonija, Mala Gora — N. N. iz Zagreba — Fumić Anka, Brinje — obitelj Kosteuz, Zagreb — Rukavina Ana, Gospic. — Krušelj Mato, Zagreb (500 Din.).

Hiljadari: Krešić — Murović Paulina, Zagreb — Dr. N. N. Zagreb.

Jednu sobu (10.000 Din.) naručila gđa Morth, Zagreb.

Opeke: Preč. Kotlarski Anton (1 metar zida), Hrasnik Agata (4 op.), Grš Marija (4 op.), Branko (3 op.), Vladimir (3 op.).

Sva razjašnjenja o Društvu sv. Ignacija i o podizanju Doma za duhovne vježbe daje

**Antun Allirević D. L
Zagreb I | 147.**

MLADI KATOLICKI RADNICI, ŠTO MOŽETE REĆI SVOJIM DRUGOVIMA.

Prenosimo iz francuskoga; vrijedi po svem svijetu

Smiono im možete javiti, da je Crkva Katolička, otkad se pojavila na ovom svijetu, bez prestanka branila dostojanstvo radnikovo i prava rada. Zar Crkva da je vlast, koja služi bogatašima? Kršćanstvo da je nauka, koja hoće ropstvo? To je laž! Laž, koju tuče sva povijest. Kršćanstvo je bilo i ostaje jedina nauka slobode, napretka i izbavljenja potištenih.

Idite dakle k svojim radničkim drugovima raširenih ruku i otvorena srca. Recite im, da sve što umanjuje moć kršćanstva u svijetu, da svaki napor, dolazio on otkud mu drago, bio on ove ili one boje, ako hoće da smanji slobodno djelovanje Crkve katoličke potkapavajući njezinu nauku, na kojoj se jedino može osnivati pravica među ljudima, recite im, da je sve to pogibao za ljudsko dostojanstvo, pogibao za pravednost, i hoćeš ne ćeš pogibao, da će ljudsko društvo krenuti unatrag.

Recite im, ako smo mi protiv društvenoga prevrata, revolucije, da je to stoga, što bi revolucija bila nesreća za samo siromašno radništvo. No kažite im, da mi katolici ne pripadamo među one, koji misle, da je za uređenje socijalnoga pitanja dosta, ako samo jadikuješ. Naprotiv, mi smo svom dušom za pravdu i napredak i to upravo za to, jer smo katolici.

Recite im, da se varaju, kada drže, da će radništvo doći do svojih prava, ako se zdrži s neprijateljima katoličke Crkve.

Što je danas u svijetu malo manje tlačenja i malo više pravdnosti; što je radnik napokon posve oslobođen od robovanja; što se više poštije ljudsko dostojanstvo; što čovječanstvo kroz 19 vijekova ide ipak pomalo nabolje: to je stoga, jer su s gora i od jezera Galileje došli ljudi, koji su donijeli glase od Boga, jer su protiv jako ograničene poganske mudrosti digli Evanelje; jer je njihovo propovijedanje riječi Božje slomilo okove tisućgodišnjih robovanja, i jer su učinili, da zasja nad svijetom svjetli i spasonski Kriz.

Jean Lerolle, zastupnik grada Pariza.

† ADA pl. ROZGONJI—CVITIĆ.

Milu smo pokojnicu, učiteljicu državne osnovne škole u Petrijevcima i suprugu opće štovanoga vlastelinskog šumarnika Ladislava pl. Rozgonji-a, izgubili 27. rujna ove godine nakon duge i teške bolesti.

Pokojnica je bila uzorna i praktična katolikinja i kao učiteljica i kao supruga. Rodila se u Osijeku 9. studenoga 1880., tu je polazila pučku i višu djevojačku školu.

Preparandiju je svršila u Zagrebu kod čč. ss. Milosrdnica, gdje je drugovala s poznatom i uzornom † Adelom Engelhardt, i to joj se drugovanje duboko usjeklo u pamet. Vazda se sa zahvalnošću i poštovanjem sjećala svojih dobrih učiteljica časnih sestara u samostanu, koje je duboko štovala. Bila je najprije učiteljicom u Donjem Miholjcu, zatim u Viljevu, a onda bude premještena u Petrijevce, gdje osta punih 18 godina sve do svoje smrti.

Revna kongreganistica još od školskih dana marljivo je polazila kongreganističke sastanke. Djeci je bila prava majka u školi i izvan škole. Pomažući materijalno djecu i siromahe osvojila je srca sviju. Osobito joj je bila na srcu ljepota kuće Božje. Sama je radila ručne radove za crkvu, kitila ju osobito za prvu svetu pričest, krasno izradila svilom i zlatom tabernakul u filijali Setnici, česljala i redila djevojčice za prvu svetu pričest, svaki dan pohađala crkvu, brinula se da djeca budu kod službe Božje i pobožno se vladaju i tim je toliko zadužila petrijevačku župu.

Svaka je dobra i plemenita akcija našla u njoj vrijednu suradnicu. Kad se prije tri godine osnivalo orlovsko i orličko društvo u Petrijevcima i gradio Katolički Dom, bila je pokojnica među osnivačima društva priskočivši u pomoć i novčano sa svotom od 6000 dinara. I poslije je vazda pomagala oba društva spremajući s vodstvom priredbe i pohađajući ih redovito. Bila je povjerenica Glasnika Presv. Srca Isusova i sv. Josipa u župi i filijalama, širila

dobru štampu, sabirala marke za misije. Ona je doista marljivo radila u Katoličkoj Akciji, jer je u svemu pomagala svećenike.

Oboljela je još proljetos od teške prehlade i podnosila strpljivo tešku plućnu bolest. Kad smo joj kazali: »Vidimo, već vam je bolje«, odgovorila bi ona puna pouzdanja u volju Božju: »Kako Bog dade!« U bolesti je često primala svetu pričest, bila pohadana od djece i odraslih. Kad je umirala i kad smo to kazali djeci u školi — bio je baš sat vjeronauka — nastalo je jednodušno jecanje. Na pokopu se dirljivim riječima oprostio od pokojnice naš preč g. župnik-dekan i preč. kanonik Ladislav Horvat, nakon čega je tijelo pokojnice uz pratinju školske djece, Orlova, Orlica i mnogobrojnoga naroda bilo prevezeno u Osijek, gdje je sahranjeno u obiteljskoj grobnici. Bog dragi neka joj bude neizmjerna plaća za sve dobro, što je našem narodu učinila. **E. Gašić, kapelan.**

NAŠA ZAHVALNOST.

Štovatelji Presv. Srca Isusova!

Vi živite sa Presvetim Srcem. Vi ste primili mnogo dokaza Njegove božanske Ljubavi. Vi ste upoznali divotu toga Srca Božjega. Vi ste osjetili što sve može Presv. Srce. Vi znate, kako je slatko boraviti blizu ovoga Srca, koje izgara od plama ljubavi prema ljudima, za koje se je predalo u muke i dalo usmrtiti. A jeste li zahvalni Presv. Srcu za sve to?

O da, svi ste vi puni čuvstva zahvalnosti, mnogi zahvaljuju i riječima, no nije mnogo onih, koji svoju zahvalnost dokazuju i djelom.

A kako možemo svi, siromašni i bogati, seljaci, radnici, majstori, trgovci, činovnici, industrijalci, učitelji i svećenici činom najbolje pokazati svoju zahvalnost prema Srcu Božanskoga Spasitelja?

Vrlo jednostavno, vrlo uspješno, vrlo zasluzno — širenjem GLASNIKA PRESV. SRCA ISUSOVA.

Neka Presv. Srce upoznaju i oni mnogi mladići i djevojke, koji Ga još ne poznaju ili ne dosta, da ih Glasnik privede Euharistijskome Isusu. Neka Glasnik pokaže put k Isusu i odraslima, pojedincima i cijelim obiteljima. Neka Glasnik temeljito izobražava i one, koji ga dosada još nisu redovito i pažljivo čitali. Neka Glasnik unosi u sve kuće Božansko Srce, koje je »mir i pomirenje naše«; Presv. Srce, koje je »štvrta za grijeha«; divno Srce, koje je »izvor života i svetosti«.

Pokažimo zahvalnost svoju i ljubav svoju prema Presv. Srcu Isusovu tako, da nadjemo barem svaki po jednoga novoga preplatnika za godinu 1930. Štovatelji Presv. Srca, kojigod samo možete, javljajte se za revnitelje Presv. Srca, za povjerenike Glasnika Presv. Srca Isusova. Otvarajte svaki svakuda vrata Glassniku i ne ćete se pokojati. Komegod preporučite Glasnik, učinili ste veliku i krasnu uslugu, jer je Glasnik dobar savjetnik, siguran učitelj, vjeran pratilac u teškim danima života. Glasnik dobro dolazi neukinjima, a odlično služi i učenima. Svima je jednaki prijatelj, sve iskreno ljubi i sigurno prati. Pomozite Glasniku, da uđe u siromašne kućice, da ga prime i u bogatim palačama, pa ste postavši tako apostolima najbolje štampe, štampe Božanskoga Srca, zaista i djelom dokazali svoju zahvalnost i ljubav prema Srcu Najsvetijemu.

Tko širi Glasnik, najbolje radi i za prosvjetu svoga naroda.

Tko pomaže raširenju Glasnika, čini djelo vrlo milo Božanskome Srcu.

Naprijed dakle štovatelji Presv. Srca! Sve za Te, Presv. Srce Isusovo!

A. M.

ZAHVALNICE

GOSPA POD KAMENITIM VRATIMA.

Zagreb. U čast Majci Božjoj želim se zahvaliti za davno primljeno dobročinstvo. Kad je bilo mojoj kćerći 11 mjeseci pograbe je jedne noći strahoviti grčevi. Prizvani liječnik u 4 sata izjavlja: »Djetetu nema pomoći.« Od silnih muka bilo je dijete posve iskrivljeno. Oko 7 s. dode drugi liječnik i reče: »Molite se Bogu, da dijete k sebi uzme, da ne ostane nakazno. Pozovem trećega i on oko 9 s. izjavlja: »Bit će skoro bolje — hoteći da rekne: umrijet će skoro. I ne dade nikakva lijeka. Ne mogući već gledati tih bolesti, što su se svaki četvrt sata ponavljale, odem k Majci Božjoj pod Kamenitim vratima i vruće se pomolim za svoju jedinicu. Kad sam se u 11 sati povratila, nadem dijete gdje posve ispravljeno sjedi na krevetu i milo mi se smiješći tepa: »Mamice!... Od onda su prošle 23 godine i moja kćerka nije bila nikada teško bolesna. Hvala dragoj Gospici u našem zagrebačkom svetištu, pod čijom zaštitom se nalazimo.

M. V.

MOJEMU ISUSU.

Zagreb. Prošla je godina, otkad si me pozvao bliže sebi, Isuse moj, glasom svećenika svoga: »Pričešće se češće. O kako je slatko danas meni i samo pomisliti, da Ti prebogati hoćeš da dodes u siromašno srce moje. Kad bih to prije bila znala, ne bi bilo onih rana ni na Tvoj Srcu ni na mojoj duši. O kako je lijepo s Isusom živjeti! Sve tegobe postaju lakše. Dok sam primaša Isusa samo jednom u godini, za svaku bih malenkost planula i tako otešala život sebi i obitelji. Sada mi On udjeluje od svoje blagosti, strpljivosti, požrtvovnosti i ja mogu biti ljubezna, kad i gorkosti gutam. Pokaže se oblaćić i na mojem obzoru, ali ga sunce Srca Isusova brzo rasprši. Tebi čest i slava, a meni i mojima, Isuse moj, od Tebe i po Tebi ustrajnost.

M. R.

ZAHVALNICE.

Cleveland. Sad vjerujem, da Bog pripušta i trpljenje, neka bi same duša od toga imala koristi. Pao sam iz automobila i svega ugrezla u krvi odnijeli me u bolnicu. Dva dana nisam za sebe znao i lebđio sam između života i smrti. Irski svećenik dao mi sv. pomast, a kad sam se osvijestio, ispovjedio sam se našem dragom župniku vel. Domladovcu. Zahvalan Bogu, što sam ostao živ, počeo sam moliti devetnice Srcu Isusovu jednu za drugom. Milost me Božja jačala i ja sam mogao hodočastići Majci Božjoj u Carey. Tri dana sam tu molio za potpuno zdravlje i kad sam se vratio kući, eto me za tri dana već na prijašnjem poslu. Zahvalan šaljem dar Presv. Srcu i čitat će Glasnik, dok me bude živa.

M. Cujan.

U OCJANJU POMOGAO BISKUP LANG.

Bosna. U borbi života napadale me često očajne misli. Za nedavne bolesti došlo mi već i da uzmem sebi život. Prije sam se vazda rado utjecala Presv. Srcu, a u strašnoj ovoj duševnoj i tjelesnoj nevolji utekla sam se za govoru tješitelja potištenih, blagoga biskupa Langa. I moja se duša razbistila, diglo mi se pouzdanje u Boga i u dobre liječnike. Ozdravljena zahvaljujem Presv. Srcu i nebeskomu momu zagovorniku.

L. J.

POMOC IZ SVETOHRANISTA.

Hrvatska. Sin mi u vojski navukao strašnu reumu. Sedam nedjelja mučila ga dan i noc. Od liječkova tako mu oslabio želudac, da nije mogao ništa zadržati. Ostavljen i od liječnika borio se jednog dana već sa smrću. Očajna majka čupala si kosu s glave, a mi drugi topili se u suzama. Žaleći takav gubitak utekli smo se životom vjerom i tvrdom nadom sv. Tereziji, da ona isprosi od Isusa živa u Svetohranistu našem bolesniku zdravlje. Majci Božjoj Bistričkoj obećali smo oltarnik, a kćerki sam odlučio dopustiti da jede u samostan. Obećali smo i javnu zahvalu u Glasniku. Odmah smo se namjerili na liječnika, koji je svjetovao sumporne injekcije, i zdravlje je krenulo na

bolje. Sada je već sedam mjeseci, da mu se napadaj nije povraćao. Prešretni priznajemo, da je Isus iz Sakramenta ljubavi mislio na nas i pomogao nam. Bila mu čast i dika!

Obitelj Iv.

DA MOZE SIN U SAMOSTAN.

Zagorje. Željela sam, da mi sin bude jednom svećenik. Kad tamo u sjemenište ga neće, jer je svršio četiri realne gimnazije. Molili smo se Presv. Srcu i on bude primljen u samostansku gimnaziju. Ali sad otac neće da prihvate na to. Počnem opet devenicu Presv. Srcu i ono umekša doskora muža, pa eto tako dragoga sina na putu k oltaru Božjem. Ojačalo ga Srce velikog Svećenika, da doista i dode do njega.

L. K.

ZAHVALJUJU PRESVETOM SRCU:

Antunovac MP Pouzdanjem u Presv. Srce ponovno zadobila zdravlje. — **Bedekovčina** LK Sinu udijelilo sveto zvanje. — **Benkovac** KS Bož. Srce pomoglo mi korak naprijed u zvanju. — **Beograd** JM Udijelilo blagoslov obitelji sin. — **Bili Brig** FL Molitvom Srcu Isusovu zadobio, što nije mogao lijekovima. — **Bjelovar** CM Riješilo me S. I. potištěnosti i pomoglo u službi. — **Bakarac** JC Uslišala majku za sina. — **Bošnjaci** MJ, MD i LJ Primile razne milosti; daruju 30 din. — **Božjakovina** BB Iz zahvalnosti S. I. za uslišenje daruje 10 d. — **Brod** na S. ML Dobili premještenje. — **KZ Ozdravio** sin; daruje 25. d. — **BB** Po zagovoru Svetaca svojih dao mi Isus više milosti naročito u odgoju djece. — **Črnce** MV Iz velike tjeskobe izbavilo me Presv. Srce prošnjom svetih zaštitnika. — **Cernik** MK Majka Božja i sv. Ante isprosili zdravlje u obitelji i blagoslov u blagu. — **Čazma** MH Sv. Ante nam pomogao; bio na pomoći i dalje. — **Cleveland** MC Pouzdanom molitvom S. I. i Majci Božjoj brzo se oporavio od automobilске nesreće. — **Detroit** MM Izlijecilo S. I. po zagovoru M. B. i sv. Ante sina od nagle i teške boli. — **Domljanovac** IC Ozdravila mi majku od neke čudne bolesti. — **Donji Pustakovec** RS Držat ču Glasnik do smrti, jer mi je Presv. Srce puno pomoglo. — **Donji Miholjac** MA Tužna udovica našla sam utjehu i pomoći u Prev. Srcu. — **Draganić** TT Kako toliki širom svijeta tako sam i ja primila već puno milosti od Presv. Srca. — **Drvenik Kom.** JB Zahvalna S. I. darujem svojoj crkvi jedan zlatni nakit. — **Farmington** MM Hvala Bož. Srcu za strpljivost s obitelji, koja se od Boga odvraća; povratilo i njih k ljubavi svojoj. — **Gjulaves** AG Više puta me ozdravilo. — **Gjurići** DD Molim da prikaže zahvalnu sv. Misu, što nam je S. I. spasilo brata. — **Glogovnica** ZH Zahvalna S. I. šaljem dar. — **Goričan** MK Isus, Marija i Mala Terezija pomogli mi u nauci. — **Jagodina** VI Pri-loženih 20 d. šaljem u dokaz zahvalnosti. — **Jastrebarsko** MP Uslišalo mi prošnju u potrebljama. — **Kaštel Sućurac** KM Za zdravlje sina i pomoći u gospodarstvu zahvaljuje i daruje 150 d. — **Kuriževci** SG Zagovorom † bisk. Langa i sv. Franje uslišan. — **Kruševica** KS Uslišalo mi prošnju; darujem 10 d. — **Kutina** IM Udijelilo mi razne potrebite milosti. — **Lojnice** Ob. I. Poslalo nam S. I. liječnika za teško bolesnog sina. — **Lovinac** FM Postigla zdravlje. — **Ljuta Kom.** MT Devenicicom S. I. riješila se teške glavobolje. — **Nevesinje** AŠ Napuštenom od ljekara pomogao nebeski liječnik. — **Nijemci** MF Povratilo mi zdravlje, darujem 50 d. — **Nova Gradiška** RT Moleći pred slikom S. I. devenicu postigla željeno. — **Novoselo** JA Oslobođila se prsne boli. — **Nuštar** I. i RD Šaljeno 40 d. zahvaljujući Presv. Srcu. — **Okić** JA Uslišalo S. I. veliku devenicu i ozdravilo dijete. — **Orle** AF Darujem zahvalnu S. I. 100 din. — **Osijek** TZ Sretno prošla teška operaciju rod zaštitom svetaca Božjih. — **Petrovradin** RV Za mnoge milosti zahvaljujući darujem 100 d. — **Pitomača** MF Pomoglo mi S. I. po zagovoru sv. Ante. — **Pivnica** MK Darežljivost S. I. prati me kroz sav život. — **Požega** MA Devenicicom S. I. postigla namještenje nečaju. — **San Francisco** MF Pomoglo mi u teškoj bolesti; dar 3 dol. — **Sikirevci** ML Ozdravila darom S. I. — **Split** IB Riješen svake krivnje u neugodnoj parbi; dar 120 d. — **Starigrad** LB Presv. Srce po zagovoru Majke svoje, sv. Dominika, sv. Vinka, sv. Ante i sv. Terezije udije-

lio mi raznih milosti. — Stari Mikanovci ES Uslijalo mi molitve. — Subotica LS Bez muke rodila, kad je sv. Tereziju zazvala u pomoć, dar 100 d. — Šušak TM Uslijali sveti Božji; dar 20 d. — Sv. Petar Čvrstec ML Iza 17. g. što čitam Glasnik prvi put zahvaljujem Presv. Srcu za mnoge milosti, napose za utjehu u boli. — Sv. Vid JG Zahvalna S. I. šaljem za pokrštenje »Mateja« 100 d. — Vareš IJ Zagovorom † biskupa Langa dobila sam već mnogo puta utjehu i pomoći u najtežim duševnim borbama. — Virje MF Pripisujem zagovoru † biskupa Langa kod Presv. Srcu, što je pomoglo više puta meni i djetetu. Vočin BH Bolest krenula na bolje. — Vodinci KS Presv. Srce pomočilo kćerki, dar 20 d. — Vojni Kriz IK Sretno prošao tešku kušnju utekavši se † bisk. Langu. — Vrbovec KG Zahvalna S. I. šaljem 10 d. — Vrbovsko NR Izbarilo me iz teške bolesti i sretno dovelo kući. — Vrbnik NN Zagovorom sv. Ante vratilo se zdravlje očiju majci i pomočena u gospodarstvu. — Vukovar KG Oslobođilo me teške bolesti. — Vukovje EP Uz druge ugodnike Božje zazvala sam i † biskupa Langa i bila sam više puta uslijana. — Zagreb IS Majčinu bolest krenula na bolje. — AŠ Pripisujem zagovoru † Danice Širola što sam dobila dvije milosti. — IP Sretno prošao na ispitvu; dar 50 d. — BL Pomogao mi dragi Isus po zagovoru Majke svoje i sv. Ante. — SH Iza dugih molitava postigao namještenje. — DJ Zagovorom † biskupa Langa povratilo mi se nakon više godina izgubljeno zdravlje. — AP Hvala Ti Bož. Srce za sve! — MD Nebrojeno puta me uslijalo. — CF Darom Duha Svetoga i zagovorom Majke Božje ozdravio od živčane boli. — Zamet MT Vršeci zavjet S. I. šaljem dar 50 d. — Zlatar TD Primila od S. I. mnogo MT Vršeci zavjet S. I. šaljem 50 d. — Zlatar TD Primila od S. I. mnogo bolje.

VIJESTI

Pušta. Naše djevojačko društvo Srca Isusova opstoji 4 godine. Uvijek veselo i rado obavljamo svoje dužnosti. Ražalostilo nas je vrlo, kad je naš veleč. g. župnik Josip Šimečki premješten u Sesvete, jer nam je bio svećenik po Srcu Božjem. Boravio je kod nas 6 godina i mnogo se žrtvovao dokle je narod doveo na pravi put vjere. Davao mu lijepe pouke, pozivao na svetu isповijed i isповijedaonica bila je uvijek i za svakoga otvorena, broj vjernika nikad mu nije prevelik. Jednom riječi: bio nam je potpun svećenik i duhovni pastir. Njegov požrtvovni rad i trud naplatio mu dragi Bog, i dao mu blagoslov u novoj župi. Naše društvo od travnja do rujna primilo je 130 naknadnih pričestiju.

Milka Hrebinec, glavarica.

Sveti Ivan Zelina. Ove god. 1929. osnovali smo sekciju za misije u našem Djev. dr. S. I. Ganula nas na to ljubav k našim crnim sestrlicama, da im pomognemo doći bliže Bož. Srcu. Prikazale smo za njih 600 krunica, 240 sv. Misa, mnogo pohoda i drugih molitvica i 130 sv. pričestiju. Napose smo u korizmi obavljale za njih križni put, da i njima presv. Krv što prije donese očišćenje.

A. Sabolić, revnitičica.

Valun na Cresu. Kako naša crkva imade sliku sv. Terezije Maloga Isusa, to smo gledale, da njezin dan (3. oktobra) proslavimo i njoj se prepričimo. Toga dana prisustvovalo smo sv. Misi, i g. župnik nam je držao govor o životu i krepostima sv. Terezije te nas potaknuo, da je naslijedujemo. Pristupile smo toga dana sve k sv. pričestiju, da se nahranimo Krugom života. Ove godine izgubile smo članicu Anticu Krivičić. Preselila se iz ove suzne doline u cvijetu svoje mladosti. Svoju tešku bolest podnosiла je ustrpljivo. Često puta krijeplila se sv. pričestiju. Sve smo je sprovele do groba, gdje čeka uskrsnuće. Kroz mjesec septembar primile smo 183 sv. pričestiju.

Marija Vidić, glavarica.

Lubenice na Cresu. Žalosna smo srca sprovele do groba našu dobru članicu Mariju Krivičić. Bila je i glavaricom više godina. U njoj smo vidjeli dobar primjer pobožnosti i radinosti. Na svoju bolest nije se tužila, već je oči upirala u sv. Tereziju Maloga Isusa, kojoj se osobito preporučivala te po njezinu primjeru i ona strpljivo i Bogu odano podnosila svoju bolest. Naše društvo ima 52. članice i okupilo je tako reći sve djevojke naše župe, koja obuhvaća i selo: Podolić, Zbicina i Pernat. Svake prve ili druge nedjelje, imademo sastanak, na kojem nam g. župnik drži govor. Izmolimo zlatnu kru-

nici i zaključimo pjevanjem koje pjesmice. Jedne nedjelje obavimo sat klanjanja, da nam Božansko Srce udijeli ustrajnost u dobru, dok druge nedjelje imademo duhovno čitanje, u kojem nalazimo okrepu srca i pobudu duha. Kroz mjesec septembar izmolile smo tri devećnice. Svetih pričeti imale smo 128.

Dinka Krivičić, glavarica.

Vel. Trgovište. Već je prošla godina otkako je 25. XI. 1928. osnovano u našoj župi društvo Srca Isusova, Apostolstvo molitve. Župa nam je bila zapuštena i sreća naša, što nam je dragi Bog poslao revnoga župnika vel. g. S. Bertelja. Odmah je okupio ljudi dobre volje u društvo molitve, jer je za obnovu duša najpotrebenije i najuspješnije sredstvo molitva. Dva puta je već bio kod nas vel. upravitelj Apostolstva O. J. Vrbanek iz Zagreba te nas oduševio i obodrio za rad oko poboljšanja župe i svoga napretka s pomoću štovanja Presv. Srca. Odazvao se lijep broj i pristupila su društvu 24 muškaraca, 70 žena i 75 djevojaka. Ovo nam se čini kao zapaljena baklja pred Presv. Srcem u Sakramentu, koja je Isusu na radost, a svima na dobar izgled. I osjetila se već toplina i svjetlost. Velikom revnošću obavljamo svibanjsku pobožnost već dvije godine. 6. kolov. pošli smo prvi put na Mariju Bistricu, a 22. kolovoza na sv. Gore u Stajerskoj. Našoj župi pridružile se i Klanjec, Rozga, Kraljevec i Vel. Erpenja pa je bila procesija 3 klm. duga. Bila je to neopisiva redost nama, a učinimo se i dragom Bogu. — Sada sabiremo pomalo za zastavu društva i za prijevo potrebno crkveno odijelo. Revnitelj.

Sv. Martin na Muri. Još smo pod dojmom uspjelih misija mjeseca lipnja u našoj župi. Osnovano je društvo Srca Isusova za mladiće i napose za djevojke. S ljiljanima u ruci pratile su članice presv. Otajstvo u procesiji, a eba su društva brzo sabrala novac za društvene zastave. Sretni smo što imamo dobrog i revnoga župnika, vel. g. P. Podgorškoga. On se vrlo žrtvuje

za nas. Kamo sreće, da i ljudi više misle: što će Bog reći a manje, što će laikoumnički prigovarati. Odazvali bi se glasu Božjemu i cijela bi župa slavila Presv. Srce, kako se i sad čuje lijepi pjev iz nevinih srđaca: Isuse blaga i ponizna Srca...! — U selu Hlapičini izabrana je za glavaricu K. Filipan i djevojke marljivo dolaze u crkvu.

A. Belović.

Varaždinske Toplice. Naše društvo od mjeseca svibnja do rujna prikazalo je 360 sv. pričesti. Naš v. g. upravitelj drži nam na redovitim mjesecnim sastancima govor ili nam čita iz knjige te nas potiče na kršćansko življenje i na ustrajnost. Daje nam savjete kako da se vladamo u raznim prigodama kao katolikinja. Jedna članica nam je već dulje teško bolesna, pa molimo za nju zajednički u crkvi kod sastanka. Ove smo godine blagdan Sreća Isusova vrlo lijepo proslavili. Bilo je puno naroda u crkvi, dapače i na shv. ispunjaji i pričesti. I mi smo primile zajedničku pod sv. Misom. Samo nam je malo žao bilo, što kod nas nema na taj dan blagoslova, a mi želimo i molimo, da iskažemo Isusu što veću čast i ljubav baš u taj dan, koji je on sam odabrao. 10. kolovoza izmjenjivale smo se kod klečanja cijeli dan i zajednički se pričestile i to smo prikazale za sv. Oca Papu. A što smo više učinile, to je već javljeno. Djevojke, kojima je moguće, i svaki dan primaju sv. sakramente. Cijelu godinu kitimo i čistimo crkvu. Sabrale smo već nešto i za društveni barjak. Našlo se ljudi dobra srca, koji su darovali, Presv. Srce nekog im naplatiti. Žalost nas je zadesila smrću dobrog preč. župnika Al. Zadravca. Ispratile smo ga do groba i sad molimo za ispokoj njegove plemenite duše.

Glavarica.

K N J I G E .

Jeronimske knjige za godinu 1930. upravo su dotiskane i počinju se šedašljati naručiteljima i to onim redom, kako su stizale narudžbe. Radi ogromnog posla u otpremništvu uprava moli, da se narudžbe šalju što je moguće ranije.

Redovita izdanja Društva sv. Jeronima za godinu 1930. jesu ove knjige: 1. Najpopularniji hrvatski kalendar »Danica« za god. 1930. s mnogo zabavnog i poučnog sadržaja i brojnim ilustracijama. Sajnovi su ove godine uredeni s naročitom pažnjom, jer su sva općinska poglavarnstva bila umoljena, da posluju tačne podatke i ispravne greške. Omot kalendara ukrašen je slikom u bojama od V. Kirina. Kalendar ima 160 stranica. Cijena mu je Din 10. — , a za jeronimske članove Din 7. — ; 2. Roman iz hrvatske povijesti »U pandžama lava« od dra V. Deželića, oca, znanoga pripovjedača o vladarima hrvatske narodne kuće. Slike G. Jurketića. Knjiga ima 168 stranica. Cijena Din. 15. ; 3. Pučka apologetika »Obrana vjere« od prof. dra L. Blaževića. Oprema V. Kirina. Str. 120. Cijena Din 12. — ; vrlo korisna i poučna knjiga sveuč. docenta dra Stj. Filipovića »Bakterije u životu i gospodarstvu« sa slikama. Oprema Z. Sertić. Str. 180. Cijena Din 8. — Ukupna cijena za sve četiri knjige jest Din. 40. — a za jeronimske članove samo Din. 20. — tko pak uplati Din 22. dobije još 5. knjigu životopis »Papa Pijo XI.« od dra A. Spiletku s mnogo slika. Knjiga ima str. 116.

Izvanredna izdanja Društva sv. Jeronima za g. 1930. Uz četiri odnosno pet knjiga, koje jeronimski članovi dobivaju za Din 20. — ili Din 22. — izdane su još ove četiri knjige: 1. Roman »Sunčanom stazom« od o. M. Vanina D. I. sa slikama G. Jurkića. Str. 132. Cijena 15. — ; 2. Pučka kemija od prof. B. Babica sa slikama. Oprema Z. Sertić. Str. 168. Cijena Din 10. — ; 3. »Gradilištanke« pripovijesti od I. Horvata o gradiliščanskim Hrvatima. Slike i oprema Z. Sertić Str. 64. Cijena Din 8. — ; 4. »Pučka pozornica« od dra Lj. Marakovića sa slikama. Oprema V. Kirina Str. 80. Cijena Din 10. — Tko uzme najedamput sve četiri knjige izvanrednih izdanja dobiva ih za Din 40. — , a ako je član za Din 20. — , a uzme li uz redovita izdanja i izvanredna dobiva bezplatno životopis »Papa Pijo XI.« dokle devet knjiga za Din 40.

Član godišnjak Hrv. Knjiž. Društva sv. Jeronima može postati svatko, tko jedamput za uvijek uplati društvenu članarinu od deset dinara. On dobiva lijepu diplomu u boji i ima pravo za čitava života sva redovita i izvan-

redna izdanja dobivati uz polovičnu cijenu, a na edicije izvan serija ima znatan popust. Hrv. Knjiž. Društvo sv. Jeronima, Zagreb Trg Kralja Tomislava 20.

Maraković dr Ljubomir: Novi Pripovjedači. Knjiga sadržaje 36 kritičkih studija i minijatura na 132 strane. Cijena joj je Din 30.— uvezanoj Din 40.— Izdana je nakladom Hrvatskoga Književnog društva sv. Jeronima, Zagreb Trg kralja Tomislava 20.

Kalendar sv. Ante za god. 1930. Pun je nabožnog, poučnog i zabavnog štiva. Osobito ukraš mu daju lijepo slike, koje su izradene u bakrotisku. Nijedan pravi štovatelj sv. Ante ne bi smio biti bez ovog lijepog kalendara. Cijena mu je s poštarinom Din 12.— Naručuje se kod Uprave Glasnika sv. Ante, Sarajevo I | 152.

DAROVI U MJESECU RUJNU 1929.

Za sv. Mise: Bakar TM 30 Chicago MM Dol. 2.— Gjurici DD 20 Karlovac JP 20 Kost. sv. Lucija LD 20 Lacići KT 25 Lovinac FM 20 Mače SJ 30 Massillan O. BF Dol. 1.— Orahovica JD 20 Petaki TJ 30 San. Francisco MF Dol. 1.— South Chicago MM Dol. 1.— Valpovo MP 20 Vinkovci MK 20 Vrb NR 15.

Za Svetište S. L: Beograd FM 20 Bjelovar KT 150 Brod na S. BB 27 Cleveland O. MC Dol. 2.— Čačinci MP 5 Hrvatska AP 15 Kašt. Sućurac BKM 100 Mahićno MC 5 AP 5 KM 5 Petaki TJ 10 Požega MA 10 Stružec IP 10 Supetar MH 50 Sv. Petar Čvr. ML 20 Valpovo NM 15 MP 30 Zagreb AK AMR 150 DJ 20.

U čast Srcu Isusovu: Bjelovar CM 50 Bošnjaci MD 10 LJ 10 Brod na S. KZ 25 Gjulaves AG 10 Glogovac BK 10 Glogovica ZH 200 Jagodina VJ 10 Jaska MP 20 Lacići PV 20 Ljuta MT 30 Novoselo JP 10 Orle AF 100 Orubica RT 10 Pivnica MK 20 RB 50 Pittsburgh BJ Dol. 1.— Pregrada BV 10 Sikirevc ML 10 Sušak TM 20 Virje MF 20 Vodjinci KS 20 Vrbovec KG 10 Vukovar ED 5 Zagreb AL 20 MD 50 Zlatar JD 25.

U čast Srcu Isusovu i Marijinu, Majci Božjoj, sv. Antunu, Sv. Tereziji M. L. sv. Tadeju i Dušama u čistilištu: Bakarac JC 10 Breznica AB 15 Kostr. Sv. Lucija LD 10 Pittsburgh BJ Dol. 2.—

Za raš. Glasnika S. L: Antunovac JB 44 Bošnjaci MJ 10 Brod na S. ML 40 Cerić IRD 40 Crne MV 30 Čazma MH 25 Đakovo JD 10 Dol. Miholjac MA 10 Dol. Vidovec AL 13 Farmington MM Dol. 2.— Gašinci TF 5 Gorčićan MK 10 Grubišno Polje PP 20 Hrebinec BB 10 Jakšić AV 20 Jongstovn O. MB Dol. 10.— Kašteli Suč. BKM 50 Krapina MM 50 Križevci IJ 10 Kručevica KZ 10 Kutina IM 13 Lovinac FM 10 Malinska ŠM 30 Martinec LK 10 Mihaljevci FS 10 Mlini Župe DB 15 Nijemci MF 50 Novi Vin. 5 Petrovaradin RV 100 Pitomača FM 10 Pittsburgh MV Dol. 1.— Rab AŽ 20 Sesvete pož. RB 10 Split IB 100 St. Mikanovci ES 10 St. Perkovci AŽ 20 Subotica AM 10 Sv. Ilija ZB 100 Sv. Marija Podok. AJ 10 Šibenik MB 20 Valpovo KA 20 Vel. Kikinda IJ 20 Voćin BH 20 Vojni Križ IK 10 Zagreb IP 50 IH 25 NN 30 LŠ 10 NN 10 SB 50 VČ 10 Zamet MT 50.

Za kruh Sv. Antuna: Dol. Vidovec AL 10 Lovinac FM 10 Petaki TJ 5 Split IB 20 Širinac MŠ 10 Vrbanja KC 15 Vrbnik MM 20 Zagreb AŠ 10.

GOSPODINE, DOSTOJ SE SVIMA, KOJI NAM DOBRO ĆINE NAPLATITI ŽIVOTOM VJEĆNIM.

Urednik Milan Pavelić D. L

Vlasnik: Kolegij Družbe Isusove u Zagrebu — A. Alfrević D. L.
Tiskom »Glasnika Srca Isusova« — K. Grimm D. L.

GLAVNO STVARNO KAZALO

GLASNIKA SRCA ISUSOVA 1929.

Adventisti	175	grješ. 130, rod. 261, krunica 295
Aleluja pjesma	98	Meksiko 23, 266
Apostolat molitve 15, bolesnika 83, bolničara 100, obnova	148	Misije 36, 69, 102, 133, 234, 293, 326, 356
Bauer nadbp.	193	Mladež 353
Bernardica bl.	184	Molitva 242, 299
Bog kazni psovača 136, svemogući 249, 327, 358,	364	Muževi kat. 103, 201, 239, 268, 298, 326
Bolničari	100	Neumann Ter. 44, 88
Boljševiki 49,	200	Neustrašivost 104
Cecilija sv.	344	Obitelj sveta 51, moli 242
Celinčić J.	137	Obraćenici 24, 135, 279, 289
Crkva Isusova je katolička 12, štujmo glavare 22, odgaja 33, apostolska	46	Odgoj Crkve 33
Cudeša	140	Papi posluh 1. jubilej 41, dar, 84, slobodan 97, duh. blago 213, daruje 238, 345, 360
Djeca za S. I. 20, prijatelj 55, spobna za pričest 85, posv. S. I. 104, čuva ih Bog 106, ljube Is. 117,	151	Pijanac 207, 231
Dom duh. vježba 17, 56, 86, 118, 153, 168, 197, 214, 278, 243, 305, 330,	372	Pismo sv. 203, 237, 272
Don Bosko bl.	264	Pokajanje 74
Djevojačka dr. 113, 178, 275, 244, 308	308	Pomast sv.
Davla ne izazivaj	306	Predaja usmena 25
Euharistija izmiruje 72,	359	Pričest čuva 18, tješi 37, djece 86, česta 321, 338
Glasniku pozdrav	43	Psovač kažnjen 136, 217, 294
Hvala Bogu	68	Sirosmasi sv. Vinko 257, 262, 206, 374
Isus olakšava 5, pjesma malom Is. 19, rane njegove na ljudima 44, čudesna 75, 105, krv 202, ponizan 246, dan snijim 245, kralj 292, u Sakr.	359	Srce Isusovo slika 10, razgovor 13, 165, kapelica 16, štovateljica 52, u prijateljstvu 52, u progonima 80, u stradanju 110, štovatelj S. I. 137, borbi 145, naknada 161, 235, u saobraćaju 178, štovateljica 181, dobrežljivo 210, slavljenio 270, pobjeduje 230, uzgaja 312, rodoljub 332, za-hvalno 367, štovateljica 375
Ispovijed umiruje 160, odluka	281	Spaljivanje mrtvih 48
Josip sv. pomaže	70	Strast ubija 233
Jubilej	69	Svećenik zvanje 133, štuj 297, 355
Kolombijer bl. 208,	225	Svetkuj blagđane 298
Komunisti 23,	65	Štampu širi 6, zla je otrov 8, 23, u misijama 164
Križ	77	Vijesti 28, 60, 92, 123, 157, 188, 220, 253, 284, 316, 348, 379
Križari mali 19, 85, 117, Žrtvice 182, 279, 249, 311, 342,	371	Vjera divljaka 24
Kraljevstvo S. I. 84, 114, 150, 336, 370		Zabave djev. 375
Kršćanstvo se čudom širi	171	Zahvalnice 26, 57, 121, 155, 186, 218, 250, 315, 346, 378
Lurd — ozdravljenja 7, 38, 115, 133, 216, 295,	330	Žena dužnosti 73, 109, 144, 174
Lažac osramočen	300	Zivot samo u milosti vrijedi 4
Ljubav nepri. 296,	308	
Majka svećenika	133	
Marija žalosna 78, 269, utočište		